Ούτοπου

Το πορτραίτο μιας Νέας Θρησκείας

Τρίτος Τόμος

Κύπρος 1999

Κώστα Ιωάννη Κυριάκου

(Ούτοπου)

Το πορτραίτο μιας

Νέας Θρησκείας

Τρίτος Τόμος

Κύπρος 1999

Στα κείμενα ακολουθήθηκε πιστά η γλώσσα και οι γραμματικές απόψεις τού συγγραφέα.

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή ή η αντιγραφή με οποιονδήποτε τρόπο χωρίς την γραπτή άδεια τού συγγραφέα.

ISBN: 9963-8029-2-3

© Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).
Τηλ. 26322334. Κινητο: 99561898.
Μακούντα - Πόλη Χρυσοχούς.

Έκδοση Πρώτη.
Φεβρουάριος 1999,1.000 αντίτυπα.

Έκδοση Πρώτη
E-book 2021

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ούτοπου.. 1
Αντί προλόγου 7
Κείμενα Βουλευτικών Εκλογών 1999. 11
Προκήρυξη υπ' Αριθμόν Ένα. 11
Προκήρυξη υπ' αριθμόν Δίο 14
Προκήρυξη υπ' αριθμόν Τρία. 17
Προκήρυξη υπ' αριθμόν Τέσσερα. 20
Προκήρυξη υπ' αριθμόν Πέντε. 22
Προκήρυξη υπ' αριθμόν Έξι. 25
Προκήρυξη υπ' αριθμόν Εφτά. 28
Προκήρυξη υπ᾽ αριθμόν Οκτώ. 31
Προκήρυξη υπ΄ αριθμόν Εννέα.....34
Προκήρυξη υπ΄αριθμόν Δέκα. 37
Προκήρυξη υπ' αριθμόν Έντεκα. 40
Προκήρυξη υπ' αριθμόν Δώδεκα.....43
Προκήρυξη υπ΄ αριθμόν Δεκατρία. 46
Κείμενο υπ' αριθμόν Ένα. 50
Κείμενο υπ' αριθμόν Δίο.....59
Κείμενο υπ᾽ αριθμόν Τρία.....67
Κείμενο υπ΄ αριθμόν Τέσσερα.....72
Κείμενο υπ' αριθμόν Πέντε.....74
Κείμενο υπ' αριθμόν Έξι.....79
Κείμενο υπ΄ αριθμόν Εφτά.....80
Κείμενο υπ' αριθμόν Οκτώ. 84
Κείμενο υπ' αριθμόν Εννέα.....86
Κείμενο υπ' αριθμόν Δέκα 89
Κείμενο υπ' αριθμόν Έντεκα.....92
Κείμενο υπ' αριθμόν Δώδεκα.....96
Ομιλία υπ' αριθμόν Ένα. * 100
Ομιλία υπ' αριθμόν Δίο. 102

Μήνυμα τού Ούτοπου προς τους υποψηφίους του. 106
Πρώτη Προκήρυξη.* 109
Δεύτερη Προκήρυξη 111
Τρίτη Προκήρυξη 113
Τέταρτη Προκήρυξη 115
Πέμπτη Προκήρυξη 117
Έκτη Προκήρυξη 119
Θα ζήσει τελικά η Επανάσταση ή θα πεθάνει; 121
Για την Γενική Γραμματεία 124
Ένα σημείωμα για την κ. Μπαλάνου. 128
Μια Επιστολή για την κ. Μπαλάνου 128
Ένα σημείωμα για τον Νέλσων Μαντέλα 130
Ένα σημείωμα για τον Χόσνι Μουμπάρακ. 130
Ένα σημείωμα για τον Μπιλ Κλίντον 130
Κείμενα Προεδρικών Εκλογών τού 1998 131
Πρώτη Επιστολή στον Δ. Χριστόφια 131
Δεύτερη Επιστολή στον Δ. Χριστόφια. 140
Επιστολή στον Νίκο Κατσουρίδη. 153
Τρίτη Επιστολή στον Δ. Χριστόφια. 166
Επιστολή στον Νίκο Αναστασιάδη 181
Εξαγγελία Υποψηφιότητας, ... 184
Προκήρυξη υπ' αριθμόν Ένα. 188
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δίο. 190
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Τρία. 192
Προκήρυξη υπ' αριθμόν Πέντε. 197
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Έξι. 200
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Εφτά (σε άλλο τόνο). 203
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Οκτώ. 206
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Εννέα. 209
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δέκα. 212
Προκήρυξη υπ’αριθμόν Έντεκα. 215
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δώδεκα 219
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δεκατρία. 223

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δεκατέσσερα.....226
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δεκαπέντε.....230
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δεκαέξι.....233
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δεκαεφτά.....236
Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δεκαοκτώ.....240
Επείγον μήνυμα τού Ούτοπου προς τους Κυπρίους.....244
Χωρίς Τίτλο.....247
Ένα σχόλιο πάνω στις σημειώσεις.....249
Σημειώσεις για τις Βουλευτικές εκλογές.....250
Σημειώσεις για τις προεδρικές εκλογές τού 1998.....252
Τέλος τρίτου τόμου.....307

Αντί προλόγου

24 Ιανουαρίου 1998

Αλήθια, αναρωτηθήκατε ποτέ τι είναι κείνο που σπρώχνει έναν άνθρωπο να αποτυπώσει σ' ένα χαρτί τίς σκέψεις του ή τι είν' αυτό που τον κάνει στην συνέχεια να μαζέψει όλες αυτές τις σκέψεις σ' ένα βιβλίο;

Για τους πλείστους ανθρώπους η συγγραφή ή η ενασχόληση με τα βιβλία αποτελεί μια περιττή πολυτέλεια, ενώ θεωρούν τούς ανθρώπους που ασχολούνται μ' αυτά ως ανθρώπους εκτός πραγματικότητας. Αυτοί πάλι, από την μεριά τους, θα θεωρούν εκείνους σαν ανθρώπους μιας κατώτερης, πρωτόγονης, βαθμίδας που το μόνο που τους απασχολεί είναι η συσσώρευση αγαθών. Γι' αυτούς ο τρόπος ζωής τους αποτελεί μια έμπρακτη υποτίμηση τού ανθρώπου. Ας πούμε πως γι' αυτούς ο άνθρωπος δεν μπορεί να υποβιβάζεται απλώς στην αποστολή αναζήτησης και ικανοποίησης τών στοιχειωδών αναγκών του για στέγη, για φαΐ και για ένδυση και στην συνέχεια για μια πιο καλή στέγη, πιο καλό φαΐ και πιο καλή ένδυση και ούτω καθεξής.

Ενώ λοιπόν για την κύρια μάζα τών ανθρώπων αυτό αποτελεί την βασική μέριμνα τους, όμως υπάρχει από την άλλη κόπια μειοψηφία ανθρώπων οι οποίοι θεωρούν εξίσου βασική μέριμνα γι' αυτούς το να εμβαθύνουν μέσα στην ζωή και μέσα στην ιστορία και να ταξιδέψουν μέσα στις σκέψεις και μέσα στα βιώματα τών συνανθρώπων τους.

τώρα το πιες σκέψεις και π ιοί άνθρωποι είναι ενδιαφέροντες για πιούς ανθρώπους, αυτό είναι κάτι το προσωπικό. Υπάρχουν θέματα και θέματα, σκέψεις και σκέψεις και συγγραφείς και συγγραφείς, έτσι όπως υπάρχουν γούστα και γούστα, συμπάθειες και συμπάθειες, κλίσεις και κλίσεις. Σε γενικές γραμμές θα έλεγα όμως πως όλοι αυτοί που βάζουν τις σκέψεις και το ταλέντο τους σ' ένα χαρτί και το κάνουν ύστερα ένα ποίημα, ένα τραγούδι, μια ζωγραφιά ή ένα βιβλίο για να ειδωθεί, να τραγουδηθεί και να διαβασθεί απ' όλον, αν είναι δυνατόν, τον κόσμο, είναι ακριβώς οι άνθρωποι που υψώνουν φωνή διαμαρτυρίας και κάνουν μια μικρή επανάσταση ενάντια στον χρόνο, ενάντια στην φθορά, ενάντια στον θάνατο, ενάντια στο σύστημα και ενάντια στον Θεό.

Είναι ας πούμε οι άνθρωποι που εξεγείρονται αθόρυβα, χωρίς όπλα, χωρίς σπαθιά και χωρίς τυμπανοκρουσίες, παρόλο που αυτή η σιωπηλή φωνή τους μπορεί να κάνει κάπια στιγμή τόσο θόρυβο και τόσο πάταγο μπροστά στον οποίο θα κλονισθούν οι πάντες και τα πάντα.

Έτσι λοιπόν όπως τίποτα δεν χάνεται σ' αυτό τον κόσμο και έτσι όπως όλα, ούτως ή άλλως, καταγράφονται, δεν αποκλείεται να έρθει εκείνη η στιγμή όπου αυτοί οι μοναχικοί κήρυκες τής αλήθιας θα υψώσουν το λάβαρο για την Αναγέννηση τού ανθρώπου.

Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορεί παρά να ελπίζουν πως θα έρθει (ή πως θα τον φέρουν αυτοί) ένας καλύτερος κόσμος για τον άνθρωπο. Αυτή η συγκεκριμένη ελπίδα είναι η μόνη που τους επιτρέπει να συμφιλιωθούν και να υπάρξουν σ' αυτή την πραγματικότητα που τους μειώνει και τους προσβάλλει.

Αυτοί αισθάνονται να έχουν και να ζουν σ' έναν άλλο κόσμο. Αυτός ο κόσμος δεν τους ικανοποιεί, δεν είναι γι' αυτούς. Αισθάνονται ξένοι σ' αυτό τον κόσμο, ξένοι στην ίδια τους την πατρίδα, ξένοι στην ίδια τους την πόλη και ξένοι στο ίδιο τους το σπίτι.

Ναι, ναι Αυτός ο κόσμος απέχει πολύ από τις προσδοκίες τους. Δεν τον αντέχουν, δεν αντέχουν αυτή την πραγματικότητα που τους επιβλήθηκε, δεν αντέχουν το σύστημα όλο, δεν αντέχουν την κοινωνία, δεν αντέχουν την πόλη, το χωριό, την γειτονιά, δεν αντέχουν αυτούς τους ανθρώπους που έχουν όλοι κοπεί και ραφτεί στα μέτρα τού συστήματος.

Αν μπορούσαν λοιπόν να ξεφύγουν απ' αυτό το σύστημα, αν μπορούσαν να ζήσουν σ' ένα μαγικό νησί ή σ' έναν άλλον πλανήτη! Αν μπορούσαν να ζήσουν σε κείνο τον κόσμο που βλέπουν μόνο στην φαντασία και στα όνειρά τους! Αν μπορούσαν να ζήσουν σ' έναν κόσμο όπου να αισθάνονται ότι ανήκουν εκεί, να αισθάνονται πως ξέρουν την θέση τους εκεί έτσι όπως την ξέρει η μέλισσα στην κυψέλη της!

Ας γινόταν να γλύτωναν από την φθορά και από την αρώστια, από τον χρόνο και από τον θάνατο ή, έστω, ας γινόταν να γλύτωναν από την κακία και τον φθόνο τών ανθρώπων, από την μισανθρωπιά και την προστυχιά τους.

Πόσοι άνθρωποι δεν το θέλησαν αυτό; Πόσοι δεν σκοτώθηκαν απλά και μόνον για να γλυτώσουν από τους συμπατριώτες τους, από τους γείτονες, από τους "φίλους" ή από τους συγγενείς τους;

Ω, οι καλύτεροι άνθρωποι τα ξέρουν αυτά, όπως ξέρουν επίσης πως χρειάζονται γερά νεύρα για ν' αντέξει κανείς ως το τέλος αυτό τον κόσμο ή, έστω, ως το σημείο όπου θα πάρει ή θα δώσει την εντολή για να τον αλλάξει.

Προσωπικά έχω γράψει ξανά και ξανά για κείνα τα είδη τών ανθρώπων που μπορούν να εμπνεύσουν τούς ανθρώπους με ευαισθησία στην φυγή. Για τους προδότες, για τους δειλούς, για τους ηλίθιους και για όλες τις ορδές τών αχρείων και των απατεώνων, των ανόητων και των αναίσθητων. Δόξα τω Θεώ, από τέτια είδη ανθρώπων είναι γεμάτοι οι δρόμοι, είναι γεμάτες οι πόλεις και τα χωριά και γεμάτη όλη η ανθρωπότητα. Και πώς να γλυτώσει κανείς λοιπόν; Πού να φύγει, πού να πάει και πού να δραπετεύσει; Οι διέξοδοι που αφήνει το σύστημα είναι τόσο απελπιστικά λίγες, σχεδόν ανύπαρκτες, τόσο που δυσκολεύεται κανείς να διακρίνει έστω κι ένα μονοπάτι.

Χωρίς πολλά λόγια ο άνθρωπος έχει εγκλωβισθεί σ' έναν λαβύρινθο απ' όπου δύσκολα βγαίνει κανείς, κι όπιος το επιχειρεί πληρώνει ακριβά το τίμημα. Και το άσχημο είναι πως αυτός ο λαβύρινθος είναι πολύ μεγάλος και μεγαλώνει ολοένα και περισσότερο. Η κυριαρχία του έχει πάρει τέτιες διαστάσεις που καταντάει σχεδόν ματαιοπονία το να προσπαθήσει κανείς να αλλάξει κάπιες καταστάσεις.

Έτσι το σκεφτόμουν λοιπόν και έτσι το σκέφτομαι ακόμα: πως και αν ακόμα επιχειρήσει να δραπετεύσει κανείς θα δυσκολευτεί πολύ να βρει έναν τόπο όπου να μην τον πιάσει ξανά στα δίχτια του το σύστημα.

Το πού θα δραπετεύσει λοιπόν κανείς, δεν υπάρχει. Το μόνο που υπάρχει για έναν άνθρωπο με τιμή και με ανδρισμό είναι ο πόλεμος ενάντια στο σύστημα. Με το δικό μου ένστικτο αυτοσυντήρησης έτσι το είδα και έτσι το βλέπω: οι άνθρωποι με αληθινό ταλέντο και με αληθινές ευαισθησίες θα ήταν διαρκώς υπό διωγμόν σ' αυτό το σύστημα. Έτσι ο μόνος τρόπος που υπήρχε για να επιβιώσει αυτό το είδος τών ανθρώπων ήταν η αλλαγή τού συστήματος και η αντικατάσταση του με ένα άλλο που θα έδινε σ' αυτούς τούς ανθρώπους ανάσα ζωής.

Ο Ούτοπος λοιπόν, σαν ένας άνθρωπος με ευαισθησία και με δύναμη, σαν ένας άνθρωπος που πονάει με τον πόνο τών συνανθρώπων του αλλά που όμως δεν επιτρέπει ποτέ στον πόνο να θολώσει την σκέψη και τις προτεραιότητες του και σαν, επίσης, ένας άνθρωπος προικισμένος με ένα πολιτικό ταλέντο δεν μπορούσε να αντικρύσει αυτό το πρόβλημα ανεξάρτητα από το ταλέντο του.

Ας πούμε πως σ' αυτό το ζήτημα οι σπουδές του δεν έπαιξαν και τόση σημασία και πως αυτό που καθόρισε την απόφαση και την στρατηγική του ήταν ένα υγιές πολιτικό ένστικτο.

Για τον Ούτοπο λοιπόν ήταν σαφές πως μόνο ένας αγαθός κυβερνήτης, ένας κυβερνήτης με την πιο μεγάλη ευαισθησία και με το πιο καλό γούστο θα μπορούσε να αλλάξει αυτό το σύστημα και μαζί όλα όσα τρέφει και εκτρέφει: τους δειλούς, τους προδότες, τους ψεύτες, τους λύκους, τα γαϊδούρια, τα γουρούνια και όλα τα κτήνη του. Μόνο λοιπόν ένας τέτιος κυβερνήτης, ένας κυβερνήτης με ευαισθησία αντίστοιχη με τα μπέσα και με την γροθιά του θα μπορούσε να δώσει εκείνο το άλλο σύστημα που θα έδινε όχι απλώς θέση, αλλά την καλύτερη θέση για τους ευαίσθητους ανθρώπους.

Για το ότι προσπάθησε ο Ούτοπος να πετύχει αυτό τον στόχο, αυτό είναι κάτι το γνωστό και η γραπτή μαρτυρία γι' αυτό είναι κατάσπαρτη σε όλες σχεδόν τις σελίδες τών βιβλίων του. Ο Ούτοπος θεωρεί ότι έκανε ότι περνούσε από το χέρι του προκειμένου να πετύχει τον σκοπό του. Εάν δεν τα κατάφερε ως τώρα, η ευθύνη βαραίνει όλους εκείνους που πίστεψαν και θεώρησαν ότι ήταν υποχρεωμένος να τα κάνει όλα μόνος του. Κι όμως ο Ούτοπος είχε ξεκαθαρίσει προς κάθε κατεύθυνση πως δεν μπορούσε να τα κάνει όλα μόνος του, και όχι γιατί δεν ήθελε - κάθε άλλο! -

παρά γιατί απλά δεν μπορούσε.

Αν γινόταν να τα κάνει όλα μόνος του χωρίς να χρειαστεί την βοήθεια κανενός, πολύ ευχαρίστως θα το έκανε. Έτσι κι αλλιώς πάντα τον προκαλούσαν τα δύσκολα, τα ακατόρθωτα και οι άθλοι και δεν σας κρύβει ότι θα χαιρόταν πολύ αν δεν είχε ανάγκη την βοήθεια κανενός, θα χαιρόταν πολύ αν μπορούσε να πει πως νίκησε μόνος, ολομόναχος, πως νίκησε χωρίς να κινήσει κανείς για κείνον ένα δαχτυλάκι του και χωρίς να χρεωθεί κανείς έστω κι ένα γρόσι γι' αυτόν.

Βέβαια πως δεν είχε και δεν ζήτησε την οικονομική συμπαράσταση κανενός, αυτό είναι γνωστό. Η όλη βοήθεια και συμπαράσταση που εζήτησε ήταν εκείνη ακριβώς που επέβαλλε το σύστημα ως όρο ώστε να κατοχυρωθεί η υποψηφιότητα του και να δοθεί έτσι η ευκαιρία στους Κυπρίους να τον υποστηρίξουν στα κρυφά - πράγμα που πιστεύω ότι θα έκαναν με την πρώτη ευκαιρία - αφού δεν τολμούσαν να το κάνουν στα φανερά.

Σε κάπια συγκεκριμένη στιγμή είχε απόλυτη ανάγκη την βοήθεια και την συμμετοχή κάπιων συνανθρώπων του. Από την στιγμή λοιπόν που αυτοί οι άνθρωποι δεν αποφασίζουν - παρά τις υποσχέσεις τους - να του δώσουν εκείνη την συγκεκριμένη βοήθεια και σ' εκείνη την συγκεκριμένη στιγμή, τότε αναπόφευκτα ο αγώνας του μπαίνει στο ψυγείο και το Όραμά του αρχίζει πια να φαντάζει χιμαιρικό και Ουτοπικό.

Θάταν λοιπόν ματαιοπονία να επιχειρήσει τώρα μιαν Επανάσταση βασισμένος σ' έναν λαό που δεν διαθέτει μια δράκα ανθρώπους να υποστηρίξουν επώνυμα και φανερά την πιο ελπιδοφόρα προοπτική και τον πιο ρωμαλέο άνθρωπο που έβγαλε αυτός ο λαός.

Και νά πλέον που το πάθημα τών βουλευτικών εκλογών επαναλαμβάνεται τώρα και στις προεδρικές εκλογές. Έτσι λοιπόν το Όραμα απομακρύνεται ολοένα και περισσότερο, αναβάλλεται και αργεί, συνθλίβεται, ποδοπατείται και συντρίβεται πάνω στις ψευτιές και πάνω στις προδοσίες τών Κυπρίων, πάνω στην δειλία και την αφροσύνη τους. Η φρίκη που συνόδεψε την προδοσία και την προστυχιά τους είναι δύσκολο να εκ- φρασθεί με λέξεις. Κι όμως την δέχτηκα κι αυτήν, πάντα με το κεφάλι ψηλά, και πάντα χαμογελόντας. αλίμονο λοιπόν αν πάψει να χαμογελά ο άνθρωπος που έπιασε ένα τέτιο Όραμα, αλίμονο αν πάψει να χαμογελά ο άνθρωπος που ξέρει πως αυτή η Γη είναι προορισμένη για να πιει και να χορτάσει ως το κόκκαλό της με το Όραμά του.

Τι είναι λοιπόν μια δράκα δειλοί μπροστά σ' ένα τέτιο Όραμα; Τι είναι μια δράκα προδότες; Τάχα θα πρέπει να επιτρέψω εγώ να θαφτεί το Όραμα επειδή το πρόδωσαν οι Κύπριοι;

Προς Θεού λοιπόν! Για ναρθεί αυτό το Όραμα, για ναρθεί ο Ούτοπος στην Γη και να χαράξει στην Γη το Όραμά του, στοίχισαν χιλιάδες χρόνια στην ανθρωπότητα. Και τάχα δεν μπορεί να κάνει ο Ούτοπος λίγη ακόμα υπομονή μέχρι να πάρει σάρκα και οστά;

Ω, το μπορεί άνθρωποι, σίγουρα το μπορεί, και σίγουρα θα το παλέψει ξανά και ξανά. Είτε σήμερα είτε αύριο, είτε εδώ είτε αλλού, σίγουρα θα το παλέψει. Θα το παλέψει με τους ανθρώπους, οπουδήποτε και οποτεδήποτε. Ότι περνά από το χέρι του να κάνει, θα το κάνει, αρκεί να ζει και να αισθάνεται πως ακολουθεί το πεπρωμένο του.

Όπως λοιπόν δοκίμασε τούς ανθρώπους σήμερα εδώ, αύριο-μεθαύριο μπορεί να τους δοκιμάσει κάπου αλλού, θα παλέψει και θα πολεμήσει για το Όραμά του σ' αυτό τον πλανήτη με κάθε μέσο που του επιτρέπει η φτώχια του αλλά αν, παρ' ελπίδα, δεν τα καταφέρει με τους ανθρώπους, τότε θα τα καταφέρει, δεν μπορεί παρά να τα καταφέρει, με τους... θεούς.

Μπορεί στην όλη εξέλιξη τού σεναρίου να έχω κάνει τελικά κάπιες λανθασμένες εκτιμήσεις, αλλά έτσι κι αλλιώς θεωρώ ότι έχω προκαλέσει αρκετά καί εσάς καί εκείνους. Ναι μεν την Καινούρια Γη και τον Καινούριο Κόσμο, την λύτρωση και την Ανάσταση τα ανέμενα να έρθουν μόνο αφού τραφούν, στεγασθούν, ενδυθούν και ευτυχίσουν κάτω από το σκήπτρο μου οι πεινασμένοι, οι άστεγοι, οι ρακένδυτοι και οι δυστυχισμένοι αυτού του κόσμου αλλά έτσι όπως βλέπω να αδιαφορούν οι άνθρωποι για το μήνυμά μου και να νίπτουν τα χέρια τους ο ένας μετά τον άλλον και έτσι καθώς βλέπω να παρέρχεται εκείνος ο ορισμένος από την μοίρα χρόνος, τότε δεν αποκλείεται να επισπεύσουν εκείνοι τις διαδικασίες και να σπρώξουν την ανθρωπότητα στην επόμενη φάση τού πεπρωμένου της.

Αφού λοιπόν η ανθρώπινη θέληση έχει - μολυσμένη από την τεχνολογία και την βλακεία της -

καταρρεύσει ως το σημείο να μην μπορεί να ενεργήσει σύμφωνα με τον κώδικα τής αυτοσυντήρησης της και αφού ο άνθρωπος που σας καλεί στον αγώνα για μια νέα ζωή δείχνει να έχει χάσει την υπομονή και την ελπίδα του μαζί σας, τότε δεν του αφήνετε άλλα περιθώρια από του να αποθέσει κι αυτός την ελπίδα και το Όραμά του στους θεούς. Εάν λοιπόν εκείνοι, σε αντίθεση με τους ανθρώπους, είναι κύριοι τών λόγων και των υποσχέσεών τους, τότε δεν μπορεί παρά να σας επιβληθεί από κείνους το Όραμά του.

Έτσι κι αλλιώς σαν να παρατράβηξε αυτή η πράξη, δεν το νομίζετε; Για καλό και για κακό λοιπόν, ας κάνουμε πως περιμένουμε από κείνους την επόμενη. Στο κάτω κάτω ο Ούτοπος έκανε ως τώρα πολλά, έκανε ότι μπορούσε από το χέρι του προκειμένου να πείσει τούς ανθρώπους να κάνουν αυτοί όλα όσα μπορούσαν, με λίγη καλή θέληση, να κάνουν από μόνοι τους, αλλ' όμως δεν τα έκαναν.

Ούτοπος.

Κείμενα Βουλευτικών Εκλογών 1999.

Προκήρυξη υπ' Αριθμόν Ένα.

Κύπριοι, όλοι θα θυμάστε τι σοκ υπήρξε για το κατεστημένο η ανάμιξη τού Ούτοπου στις τελευταίες προεδρικές εκλογές. Ανκαι έχουν περάσει τρία χρόνια από τότε, όμως οι εικόνες και οι ιδέες που έφερε μαζί του εκείνος ο άνθρωπος δε θάταν εύκολο να σας εγκαταλείψουν. Τρία χρόνια άλλωστε δεν είναι πολλά για να σβύσουν την σφραγίδα που άφησε σ' εκείνη την περίοδο.

Ο Ούτοπος είχε ξεκινήσει εκείνο τον Αγώνα χωρίς την προοπτική να μπει στο ψηφοδέλτιο. Το Σύνταγμα τον απέκλειε από την διεκδίκηση τής προεδρίας αλλά εκείνος, όντας πεπεισμένος για την γελοιότητα αυτού του αποκλεισμού, πάλεψε λυσσαλέα για την Επανάσταση. Σας έδωσε χρόνο, σας έδωσε τόπο και Λόγο για μια χαριστική βολή ενάντια στο σύστημα αλλά εσείς δεν τον ακολουθήσατε. Η επανάσταση έκανε πίσω, ο Ούτοπος έμεινε μόνος, μεν, αλλά ο χρόνος έδειξε πως είχε ακόμα ανάγκη από κάπια περίοδο μοναξιάς. Κάπιοι κρίκοι στην όλη αλυσίδα τής κοσμοθεωρίας του φαινόταν να λείπουν και αυτός δεν έχασε χρόνο προκειμένου να δώσει σ' αυτήν μια πιο συγκεκριμένη, πιο χειροπιαστή, πιο μαθηματική και πιο γεωμετρική άποψη της.

Μέσα στον Μάη τού '93 είχε στην διάθεση του ένα άξιο λόγου σχέδιο Πόλης-Κράτους που σύντομα το βελτίωνε και το διόρθωνε. Η διαρύθμιση όμως τής Υπαίθρου παρέμενε ακόμα γι' αυτόν ένα σοβαρό θέμα προς λύσιν αλλά ως τον τελευταίο Μάη κατάφερε να καταλήξει σ' αυτό που απεκάλεσε ήδη "Σχέδιο διακυβέρνησης τής Νέας Γης".

Η όλη αντίληψη τού Ούτοπου για τον κόσμο γινόταν ολοένα και πιο σαφής. Έστω και αν ακόμα κάπια σημεία τού μέλλοντος τού διαφεύγουν, όμως είναι όσο κανείς σε θέση να σας προσδιορίσει τα επερχόμενα γεγονότα. Ούτως ή άλλως ο Ούτοπος θεωρεί ότι αποτελεί την ενσάρκωση εκείνου τού Πνεύματος τής Αλήθιας και το πήρε απάνω του να βρει και να εκθέσει γυμνή την αλήθια πάνω στο κάθετί που ενδιαφέρει τον άνθρωπο πάνω σ' αυτή την Γη.

Στα πλαίσια τών κοινωνικών του μαχών και στα πλαίσια τής ανάγκης για μια Παγκόσμια Επανάσταση κάτω από το σκήπτρο του, ο Ούτοπος μοίραζε τον Οκτώβρη τού '93 φυλλάδια στην Ελλάδα. Τον Σεπτέμβρη στο μεταξύ ανακοίνωνε σ' ένα κείμενο του για τους βουλευτές και Ηγέτες τής Κοινοπολιτείας την πρόθεση του να διεκδικήσει την θέση τού Γενικού Γραμματέα τών Ηνωμένων Εθνών. Η αστυνομία μπλόκαρε μεν την διανομή τών φυλλαδίων στους ενδιαφερομένους αλλά σίγουρα αυτό δεν κάνει την πρόθεση του λιγότερο γεγονός.

Στο μεταξύ οι εχθροί τού Ούτοπου ενέδρευαν. Το ρεύμα που είχε προκαλέσει με την δράση και τις ιδέες του το αισθάνονταν απειλητικό οι μνηστήρες τής εξουσίας και οι οικογενειακές του διαφορές έδωσαν την αφορμή για ένα ξεκαθάρισμα. Από την πλευρά τους οι αντίδικοι του είχαν τούς ισχυρούς συγγενείς και εκείνοι πήραν πολύ ζεστά την υπόθεση[1].

Οι έμμισθοι κονδυλοφόροι βρήκαν κι αυτοί την ευκαιρία για να βγάλουν στην επιφάνεια τον φθόνο και την εμπάθεια που υπέβοσκε μέσα τους μετά από κείνο το πρώτο κτύπημα μου. Όλοι τότε θα στοιχημάτιζαν για το τέλος μου. Εγώ όμως κράτησα ως το τέλος τις θέσεις και τις συνήθειες μου. Ήξερα πως αυτές ήταν η δύναμη μου αλλά ήξερα επίσης και πως αυτές ίσως να μην ήταν αρκετές για να αποφύγω κι άλλες περιπέτειες. Και ενώ εδώ θέλω να σημειώσω την προσφορά τού

1 Η υπόθεση που, ούτε λίγο ούτε πολύ, του είχαν ανοίξει ήταν αυτή: άσεμνες επιθέσεις εναντίον τών παιδιών του.

Νόντα Κορακίδη (του δικηγόρου, δηλαδή, που ανέλαβε την δωρεάν υπεράσπιση μου) όμως δεν μου διαφεύγει πως ο άνθρωπος στον οποίον οφείλω τώρα την δυνατότητα να δώσω αυτό το κτύπημα είναι ο ίδιος ο δικαστής που είχε εκδικάσει την υπόθεση. Όταν οι εχθροί μου με παρέδιδαν σ' αυτόν δεν τα υπολόγισαν όλα. Και ενώ για τα Κυπριακά δεδομένα φαινόταν δύσκολη η αθώωση μου, όμως το γεγονός είναι πως ο ... Σώτος (Σταυρινίδης) ήταν άνθρωπος με όσφρηση και με... αρχίδια και γι' αυτό πήρε την απόφαση για την οποία θα τιμηθεί όσο δεν τιμήθηκε άλλος θνητός: αθώωση, απαλλαγή και παράνομη σύλληψη.

Ας πούμε λοιπόν πως ο Ούτοπος ήθελε να τα θέσει όλα αυτά υπόψιν σας για να κλείσει τούς ψιθύρους πάνω σ' αυτά.

Έτσι κι έτσι αυτό είναι το γεγονός: οι εχθροί τού Ούτοπου δεν πέτυχαν τον σκοπό τους όσο κι αν προσπάθησαν να τον καταστρέψουν και όσο κι αν προσπάθησαν οι "φίλοι" του να τον ... σώσουν. Είναι γραφτό λοιπόν να αντιμετωπίσουν τώρα συγκεντρωμένα τα ουτοπικά πυρά. Και πιός τούς σώζει;

Καταλάβετε το λοιπόν: ο Ούτοπος είναι ελεύθερος για να δώσει ένα λυσσαλέο κτύπημα. Ο Ούτοπος σκοπεύει να συντρίψει και να εκμηδενίσει όλους τους στυλοβάτες τού συστήματος, να σας απαλλάξει απ' όλους τούς κοπρίτες και απ' όλα τα καθήκια, απ' όλους τους καρακιόζηδες και απ' όλα τα σκιάχτρα αυτού του τόπου.

Ο Ούτοπος σκοπεύει να σας δώσει οδηγούς, ανθρώπους που θα είναι ορκισμένοι στο Όνομα και στην Ιδέα του και που μοναδική έγνια τους θα είναι η ευδαιμονία όλων.

Όλα τα πολιτικά σχήματα που ως τούτο τον Φλεβάρη κοκορεύονται πως θα δρέψουν δάφνες, έχουν δοκιμαστεί σ' αυτό τον τόπο, είτε έτσι είτε αλλιώς. Όλοι όσοι στήνουν αυτά τα σχήματα είναι άνθρωποι οι οποίοι έχουν χάσει από καιρό κάθε επαφή με την πραγματικότητα, είναι μαριονέτες και χέστηδες. Κανείς τους δεν είναι ικανός να δώσει λύσεις για τα πιο στοιχειώδη τους προβλήματα. Πώς θα δώσουν λοιπόν λύσεις για τα δικά σας προβλήματα;

Ξεχάστε τους λοιπόν. Ο Ούτοπος σάς δίνει την προοπτική νέων επιλογών. Για την ώρα δεν σας δίνει τα ονόματα τών ανθρώπων που θα στεγασθούν κάτω από το Κίνημα του, αλλά ξέρει πως με το πρώτο αποφασιστικό κτύπημα του θα αισθανθούν και κείνοι το κάλεσμα έτσι όπως το αισθάνεται και ο αρχηγός τους. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν την υποχρέωση να με ακολουθήσουν εκεί που θα τους οδηγήσω για να οδηγήσουν κατόπιν εκείνοι εσάς.

Όσοι σκέφτονται να λιποταχτήσουν, ας έχουν υπόψιν κι αυτή την πρόταση μου: αλίμονο σε κείνους που θα τους καλέσω στον πόλεμο μου και εκείνοι θα αρνηθούν να έρθουν. Κι αυτήν επίσης: θα φανώ ανεκτικός απέναντι σε κείνους που, χωρίς να είναι άξιοι, θέλουν να ηγούνται άλλων ανθρώπων. Όμως θα φανώ αμείλικτος απέναντι σε κείνους που, ενώ είναι άξιοι, όμως δεν θέλουν να ηγούνται άλλων ανθρώπων. -

Τώρα: πιό θα είναι το όνομα τού Κινήματος; Σημειώστε το λοιπόν, σημειώστε το και δεν είναι, κάτι που ξεχνιέται: είναι το **Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο. 2**

Όλοι θα έχετε υπόψιν κάπιες προφητείες για κάπιον άνθρωπο με το αρχικό Κ3 ο οποίος θα επιλεγεί από τον Θεό για να κυβερνήσει τον κόσμο. Μην ξεχνάτε το όνομα τού Ούτοπου: Κώστας Κυριάκου. Είναι Κύπριος, είναι από την Κερύνια, είναι **κουμμουνιστής** και ο αγώνας του - είπα - είναι ένας αγώνας για τον Καινούριο Κόσμο.

Να είστε σίγουροι λοιπόν πως όλα θα γίνουν βάσει ενός **θεϊκού σχεδίου.** Ο Ούτοπος είναι ένα μέρος αυτού του σχεδίου και εσείς είστε ένα άλλο. Όλα επίκεινται λοιπόν. Το τέλος αυτού του συστήματος δεν είναι μακριά. Το 1996 θα είναι η αρχή, η μεγάλη, η πιο μεγάλη αρχή.

---

2 Ο λαός μπορεί να μεταφράζει σε Κόμμα Κυπρίων... Κωλογαμιάδων. Ναι! Μόνο που πρέπει να διώξετε μακριά σας την σκέψη πως θα αποκλείσουμε από το ...Κόμμα τις γυναίκες. Κάθε άλλο. Όμως για τυχόν απορίες και λεπτομέρειες θα τα πούμε μια άλλη φορά. Όσοι, πάλιν, το μπερδεύετε με εκείνο το παλιό Κουμμουνιστικό Κόμμα Κύπρου κάνετε καλά να συνέλθετε. Θα ήσασταν πιο πολύ στο πνεύμα τού Κινήματος αν μεταφράζατε σε Κοσμοκρατορικό Κουμμουνιστικό Κτύπημα.

3.Κάπιοι άλλοι μιλάνε για μια οργάνωση με το αρχικό Κ αλλά, επί του προκειμένου, το ίδιο μάς κάνει. Το γεγονός είναι ένα: εδώ πρόκειται για έναν συνασπισμό όλων τών Κάπα (Κ) στο πιο Καταιγιστικό και Κεραυνοβόλο Κτύπημα.

Έστω και αν ως την ώρα που παίρνετε αυτό το φυλλάδιο το Κίνημα παρέμενε στην ανωνυμία, όμως το γεγονός είναι πως σύντομα θα έχει υποσκελίσει κάθε κίνημα και κάθε κόμμα σ' αυτό τον τόπο και σ' αυτό τον κόσμο. Πριν καλά καλά το καταλάβετε δεν θα υπάρχει ίχνος απ' αυτά, ούτε στο ράδιο, ούτε στην τηλεόραση, ούτε στις εφημερίδες. Όλο κι όλο που θα παραμείνουν μια κλειστή σελίδα στην μνήμη σας και στο μουσείο τού πολιτισμού.

Όλα τα σκιάχτρα που παρελαύνουν κάθε μέρα στους φακούς σας το ξέρουν: πως είναι ωραίοι, είναι έξυπνοι είναι μεγάλοι και είναι οι ... πρώτοι. Όπως το ξέρουν κι αυτό ασφαλώς: πως όσο ωραίοι, όσο έξυπνοι και όσο... πρώτοι και να είναι, από την στιγμή που θα ριχτεί ο Ούτοπος στην μάχη, είναι τελιωμένοι.

Έστω και αν ακόμα και οι αστρολόγοι σας το λένε πως το '96 θα αρχίσει για την Κύπρο και για όλο τον κόσμο μια περίοδος μεγάλης προόδου, πως νέα ταλέντα στον πολιτικό στίβο θα επιβληθούν και πολλοί παλιοί πολιτικοί θα παραγκωνιστούν και πως, ακόμα, στον χώρο τού πολιτισμού και της ... διασκέδασης θα υπάρξει ένα ... μπαμ, και έστω και αν ... και αν ... και αν ..., το γεγονός είναι πως ο Ούτοπος δεν έχει ανάγκη ν' ακούσει τό τι λένε τα άστρα αφού, ούτως ή άλλως, τα άστρα ακούνε (και λένε) τό τι λέει αυτός...

Ελπίζω λοιπόν Κύπριοι να έχετε συναίσθηση για το τι επίκειται σ' αυτό τον κόσμο. Ξυπνήστε και γρηγορείτε! Μην το ξεχνάτε και μην αφήσετε κανέναν να το ξεχάσει: **ως τον Μάη νάναι τελιωμένοι!**

Υ.Γ.: Ο Ούτοπος, προκειμένου να βρει και να οργανώσει τούς υποψηφίους του, έχει προμηθευτεί ένα κινητό τηλέφωνο. Ο αριθμός του είναι... ενώ ο *αριθμός τού σπιτιού του είναι*... *Εδώ είμαι λοιπόν. Πού είστε σείς;*

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δίο

Κύπριοι, το να συλλάβει κανείς μια ιδέα και να την αποτυπώσει ύστερα στο χαρτί δεν είναι στο χέρι τού καθενός. Πόσο μάλλον το να επιθυμήσει να αναπλάσει από το τίποτα έναν ολόκληρο κόσμο!

Από τούτη την Γη πέρασαν θεοί και άνθρωποιι οι οποίοι επεχείρησαν, άλλοτε με τον Νόμο και άλλοτε με τον Τρόμο, να διαφεντέψουν τα ανθρώπινα πεπρωμένα. Επεμβάσεις και Επαναστάσεις έγιναν πολλές, και από θεούς καί από ανθρώπους, αλλά τα έκαναν όλοι σαλάτα. Από τους θεούς έμεινε το θεϊκό σαλάτωμα, από τους αμερικανούς το αμερικανικό σαλάτωμα, από τους Γάλλους το Γαλλικό σαλάτωμα και από τους Ρώσσους η ρωσσική ...σαλάτα.

Οι ίδιοι οι θεοί, αυτοί οι πατέρες και δημιουργοί μας, οι οποίοι έβλεπαν από κει ψηλά το κατάντημα τών τέκνων τους, θα είχαν τόσο απαυδήσει απ' αυτό το θέαμα που κάποτε αποφάσισαν να εγκαταλείψόυν για τα καλά αυτή τη Γη. Είχαν δώσει τόσες Εντολές σ' αυτό το γένος κι έκαναν ολόκληρες επιδείξεις δυνάμεως, όμως ελάχιστα ωφέλησαν τον άνθρωπο. Οι δυνάμεις αυτοκαταστροφής αυτού του πλανήτη μεγαλώνουν ολοένα και περισσότερο. Οι θεοί δεν θέλουν ν' αφήσουν το ανθρώπινο γένος να χαθεί. Έστω και εάν έχουν την τεχνολογική δύναμη να το ανασυνθέσουν όλο εκ του μηδενός, όμως είναι και κάπια όρια τα οποία δεν μπορούν να ξεπεραστούν. Από την άλλη το να εμφανιστούν έτσι ξαφνικά και να υπαγορέψουν σε κάπιον προφήτη τους έναν νομοθετικό κώδικα, δεν αποτελεί λύση. Αυτό είχε δοκιμαστεί ξανά και ξανά και δεν πέτυχε.

Πάνω στον πανικό και στην απελπισία τους λοιπόν αποφάσισαν να φτιάξουν έναν άνθρωπο και αφού τον προικίσουν με ένα θεϊκό μιαλό να τον ρίξουν ανάμεσα στους ανθρώπους και να δώσουν σε κείνον την ελευθερία να νομοθετήσει ο ίδιος για τους ανθρώπους. Έτσι δημιούργησαν τον **Ούτοπο,** ένα πλάσμα κατά το ήμισυ ανθρώπινο και κατά το ήμισυ θεϊκό.

Και στην ώρα ακριβώς όπου αυτός ο άνθρωπος κατάφερε να ολοκληρώσει την Εντολή του και ήταν έτοιμος να την δώσει στους ανθρώπους οδήγησαν τα άστρα και τους ουρανούς στην πιο ελπιδοφόρα τροχιά τους. Εκείνοι οι ίδιοι το θεωρούν απαραίτητο να συνοδέψουν το Κτύπημα του οι καλύτεροι οιωνοί ούτως ώστε να μην υπάρξει άνθρωπος σ' αυτή την Γη να αμφιβάλει πως το *Κτύπημα του είναι ευλογημένο από εκείνο τον Κύριο τών Πάντων. Πως είναι γραμμένο να έρθει και* να *επιβληθεί πάνω στους πάντες και πάνω στα πάντα και να παραδώσει στην λήθη και τον αφανισμό τον καθένα που θα τολμήσει να σταθεί εμπόδιο στον δρόμο του.4*

Ο Ούτοπος λοιπόν, σαν ο άνθρωπος που θέλει να σας δώσει έναν Νόμο και μια Εντολή στα μέτρα τού ανθρώπου, σάς το λέει: όπως ο Θεός θέλει να σωθούν όλα τα παιδιά του, έτσι και αυτός θέλει να σωθούν όλα τα αδέρφια του. Ο Ούτοπος κάνει μεν έναν αγώνα για την Πόλη αλλά σάς θέλει να ξέρετε πως κάνει πρώτα και πάνω απ' όλα έναν αγώνα για το ήθος. Επειδή λοιπόν ξέρει από πρώτο χέρι αυτό το καθεστώς τών λύκων και των κροκοδείλων που έχετε φτιάξει, σάς θέτει υπόψιν: ο Ούτοπος σάς θέλει να συμπονάτε και όχι να πονάτε τον συνάνθρωπο σας. Θέλει να καλλιεργήσει στην ψυχή σας την αρετή, την μεγαλοψυχία και την αυτοθυσία. Αυτός είναι ο πρώτιστος αντικειμενικός σκοπός τού Αγώνα του.

Εάν πίστευε πως είστε αυτοί που δείχνετε πως είστε (εγωιστές δηλαδή και ύπουλοι) και πως ποτέ δεν θα μπορούσατε ν' αλλάξετε προς το καλύτερο, τότε θάπρεπε να σας πουλάει κι αυτός, καθώς κι οι άλλοι, ψέματα και δολιότητες ως την ημέρα που θα έχει την δύναμη να σας τσακίσει γιατί αυτό, και μόνον αυτό, θα σας άξιζε.

Όμως νά που το παίζει μαζί σας με αλήθια και με εντιμότητα γιατί πιστεύει ακόμα πως είσαστε σε θέση να τα εκτιμήσετε.

---

4. Παλιές μου προτάσεις που μπορείτε να δείτε στον πρώτο τόμο τού Πορτραίτου.

Ίσως βέβαια σκέφτεστε πως αναλαμβάνω έναν δύσκολο αγώνα, πως το κακό έχει γίνει συνήθεια και πως δεν διορθώνεται με τίποτα, πως εσείς ξέρετε άλλα πράματα αλλ' όμως θα το δείτε πως εγώ θα σας κάνω να ξεράσετε όλα όσα ξέρατε μέχρι τώρα.

Πώς καταντήσατε έτσι ρε Κύπριοι Φαίνεται πως την λαϊκή ρήση "πράσσε γιά (ή) μετάπρασσε ή από την Κύπρο φεύγε" την πήρατε και πολύ απάνω σας και νά που καταλήξατε όλοι σε έναν συρφετό πρατών και μεταπρατών οι οποίοι στραβώνουν όχι μόνο για να (σας) πουλήσουν αλλά και για να (σας) αγοράσουν. Μια πραμάτια δηλαδή κατάντησε και η ψυχή σας και ασφαλώς θα θέλετε και τα παιδιά σας να σας μιάσουν. Και τότε πού πάτε Κύπριοι;

Από πράξη σε πράξη κι από στράβωμα σε στράβωμα γύρισε η στραβομάρα πάνω σας, έτσι που δυσκολεύεται κανείς να διακρίνει πιός είναι πιο στραβός από τον άλλον. Όλοι έχουν εξαπολυθεί σ' ένα αέναο κυνήγι για χρήμα και εντυπωσιασμό. Οι έγνιες και οι κουβέντες σας όλες εδώ αποβλέπουν. Η ανθρωπιά μέσα σας έχει χαθεί, έχει χαθεί η ανε- χτικότητα και η συγνώμη. Έχει χαθεί το θάρρος και η θέληση να αγωνιστείτε να κερδίσετε αυτά που χάσατε αφού, στο κάτω κάτω, αυτά αποτελούν το νόημα τής ζωής και αυτά κάνουν έναν άνθρωπο να ξεχωρίζει από έναν καννίβαλο, έναν πολίτη να ξεχωρίζει από έναν αλήτη, έναν επαναστάτη να ξεχωρίζει από έναν χασάπη.

Ο νόμος τού Ούτοπου πάνω σ' αυτό θα είναι αδυσώπητος. Ο Ούτοπος σάς το λέει: ***ο κόσμος που ετοιμάζει για σάς θα είναι ωραίος, ναι, αλλά μόνο για τους ωραίους. Και θα είναι δίκαιος, ναι, αλλά μόνο για τους δίκαιους.*** Τσαμπουκάδες, παράσιτα και βουτυρόπαιδα δεν θα έχουν θέση στον Καινούριο Κόσμο και ασφαλώς δεν θα έχουν σ' αυτόν ούτε οι ... βόρτοι5.

Ο Ούτοπος δεν σκοπεύει να χειριστεί την συγνώμη και την μεγαλοψυχία σαν αυτοσκοπό. Αυτός είναι αποφασισμένος να συντρίβει τούς κακούς γιατί θέλει με το παράδειγμα και με τον παραδειγματισμό να σας μάθει να είστε και να δείχνετε ωραίοι.

Αυτός λοιπόν ο οποίος σκοπεύει να χορτάσει όλες τις αισθήσεις σας και να ικανοποιήσει στο ακέραιο όλες τις ανάγκες σας για ερωτική δράση και θέαμα σάς θέλει να ξέρετε από τώρα πως εκεί που θα απαιτήσει πειθαρχία - είτε στο παραγωγικό παιχνίδι είτε στο ερωτικό- τότε θα πρέπει να την έχει. Είναι σαφές; Σε κανέναν δεν θα επιτραπεί να κάνει τής κεφαλής του αφού τότε που την είχατε και σας έλεγαν να την δουλέψετε κάνατε όλοι σάμπως και δεν την είχατε.

Ναι, υπόψιν κι αυτά αλλά ας έρθουμε όμως τώρα στο επίμαχο θέμα: οι επόμενες εκλογές βρίσκονται επί θύρας και ασφαλώς οι επίδοξοι μνηστήρες τού φακού και των θώκων έχουν πάρει από καιρό τίς θέσεις μάχης. Όλοι οι μηχανισμοί τού συστήματος για το στράβωμα σας έχουν τεθεί σε συναγερμό.

Κι έτσι λοιπόν στραβώνοντας σας και υπνωτίζοντας σας θα σας οδηγήσουν στην κάλπη. Όλοι σάς λένε να φυλαχτείτε από τους άλλους και να πουλήσετε την ψυχή σας σε κείνους αλλά όλοι ανεξαιρέτως θέλουν να σας παρασύρουν στο ίδιο στράβωμα και στο ίδιο ύπνωμα από το οποίο δεν θα συνέλθετε ποτέ.

Βέβαια η υποψία πως σας παρασέρνουν στο χάος δεν σας εγκατέλειψε ποτέ και τώρα έρχεται ο Ούτοπος για να κάνει την υποψία σας γνώση και συνείδηση.

Ο Ούτοπος λοιπόν σάς καλεί να αρνηθείτε να παίξετε το παιχνίδι τους. Εξεγερθείτε άνθρωποι! Ο Ούτοπος μπορεί να σας βοηθήσει, μπορεί να σας απαλλάξει από την επιρροή τους, μπορεί να σας γλυτώσει από τις παγίδες που έστησαν για σας. Ο Ούτοπος μπορεί να σας σώσει.

Νά όμως που ζητά κι αυτός κάτι από σας για να το κάνει μια και καλή. Δεν σας ζητά πολλά, παρά μόνο κάτι. Δεν σας ζητά να ανεμίσετε λάβαρα, δεν σας ζητά να πεινάσετε ή να διψάσετε. Δεν σας ζητά ν' αφήσετε τα σπίτια σας, να πάρετε όπλα ή να σκοτώσετε κανέναν.

Ο Ούτοπος σάς ζητά να σκεφτείτε, μόνο να σκεφτείτε. Και να ασκηθείτε, ναι, να περπατήσετε και να παίξετε έτσι όπως παίζατε τότε που ήσασταν παιδιά. Γιατί αυτός θέλει στον Αγώνα του αυτό να τον συντροφεύουν υγιείς άνθρωποι.

Περ' απ' αυτό, το πράγμα είναι απλό, απλούστερο δεν γίνεται. Η ευκαιρία να δώσουμε στο

5. Πάλι στιγμιότυπο από τον πρώτο τόμο.

σύστημα τον τέλειο θάνατο είναι χειροπιαστή και θα την συνοδέψουμε με τα ισχυρότερα όπλα: με την Υγία μας, την ψυχραιμία και το χαμόγελο μας.

Τέτιες ευκαιρίες Κύπριοι δεν τις έχουν πολλοί λαοί αφού, ούτως ή άλλως, ο σχεδιαστής αυτού τού φόνου είναι ένας από σας.

Εκεί λοιπόν όπου κανείς δεν θα σας βλέπει και κανείς δεν θα σας φοβίζει, δώστε τό τέλος στο σύστημα. Βάλτε εκεί την σφραγίδα που θα οδηγήσει στο χάραμα μιας Νέας Εποχής και που θα σημάνει την έναρξη εκείνου τού συστήματος που θα ανταποκρίνεται πλήρως στα μέτρα τών ανθρώπινων πόθων και προσδοκιών.

Μια μονοκοντυλιά είναι αρκετή για την Αναγέννηση. Ανταποκριθείτε Κύπριοι σ' αυτό το Κάλεσμα - είναι το Κάλεσμα τής Ζωής - και μην αμφιβάλλετε πως αυτό το Κτύπημα για τον Καινούριο Κόσμο που δίνουμε εδώ ενάντια στο σύστημα θα το κατευθύνουμε σύντομα προς όλες τίς εσχατιές τού πλανήτη.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα
για τον Καινούριο Κόσμο.

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Τρία.

Κύπριοι, όσοι από σας συλλάβατε ποτέ μια ιδέα και επιχειρήσατε να την κάνετε πραγματικότητα, τότε θα ξέρετε πως δεν είναι και εύκολο πράγμα. Για να φτιάξει κανείς ένα ποίημα ή ένα τραγούδι χρειάζεται εκτός από την έμπνευση και την υπομονή, καί την δουλιά. Για να φτιάξεις μια χορογραφία και να κάνεις μια ζωγραφιά, το ίδιο. Πόσο μάλλον για να κάνεις ένα γλυπτό, να γράψεις ένα βιβλίο ή να παράξεις μια ταινία. Ενώ είναι και κάπιες κατακτήσεις οι οποίες στοίχισαν εκατοντάδες χρόνια για να φτάσουν ως εδώ. Σκεφτείτε, για παράδειγμα, την μηχανή.

Ναι! Κι όταν ασφαλώς πρόκειται για ένα έργο τέχνης, όσο πολύ και αν παιδευτεί ο καλλιτέχνης και όσο και αν το έργο του αγγίζει την τελειότητα, όμως η επίδραση του φτάνει σε κάπια όρια. Αν δηλαδή αρέσει πολύ, τότε λίγο θα ωφελήσει. Και αν δεν αρέσει, τότε λίγο θα βλάψει.

Όταν όμως κάνεις μια μηχανή πρέπει να την κάνεις για ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Πρέπει να την προβάρεις και να την ξαναπροβάρεις, να την βελτιώσεις και να την τελειοποιήσεις για να ανταποκρίνεται στις ανάγκες τών ανθρώπων. Επιπλέον για να κατασκευάσεις αυτή την μηχανή χρειάζεσαι μιαν ολόκληρη βιομηχανία και έναν ολόκληρο στρατό.

Όταν περνά κανείς από την θεωρία στην πράξη δεν πρέπει να υποτιμά τίς δυσκολίες. Και όταν νομοθετεί γι' αυτό και για κείνο δεν πρέπει να επιτρέπει στα πάθη και στο υποκείμενο του να επηρεάζουν τό αντικείμενο του.

Όταν συλλαμβάνεις μια ιδέα ή όταν διατυπώνεις ένα θεώρημα τότε, σαν ένας άνθρωπος με λογικό, θα πρέπει να εξετάσεις αυτό το πράγμα: δουλεύει η ιδέα ή όχι; Ακόμα και για το απλούστερο πράγμα, η σπουδή και το πείραμα αποτελούν τον κανόνα, είτε για τα μαθηματικά μιλάμε είτε για την μηχανική, είτε για την τέχνη είτε για τον έρωτα.

Η σπουδή λοιπόν και το πείραμα αποτελούν, επί του προκειμένου, το φίλτρο για την ορθότητα και την λειτουργικότητα μιάς ιδέας και μιας κατασκευής. Χωρίς αυτά είναι όλα χίμαιρες.

Είναι γεγονός πάντως πως στον χώρο τής τεχνολογίας οι άνθρωποι έχουν αγγίξει ορθολογιστικά το θέμα και ασφαλώς το αποτέλεσμα είναι καταφανές. Και αν συγκρίνουμε την πρόοδο τών τελευταίων χρόνων με τόσους αιώνες και χιλιετηρίδες παρουσίας τού ανθρώπου στην Γη, τότε δεν θα υπερβάλλαμε αν λέγαμε πως είμαστε, από τεχνολογική άποψη, υπεράνθρωποι. Τόσα πολλά έχει καταφέρει ο άνθρωπος σ' αυτό τον τομέα που δεν προφταίνουμε ούτε να τα αφομοιώσουμε.

Ναι! Μόνο που υπάρχει ένας τομέας στον οποίο ο άνθρωπος έχει καταφέρει πολύ λίγα πράγματα. Αυτός ο τομέας είναι η πολιτική (επιστήμη). Πάνω σ' αυτό η ανθρωπότητα είναι τελείως διχασμένη και ανίκανη να δώσει λύσεις. Δυστυχώς ή ευτυχώς οι φιλόσοφοι (οι πραγματικοί δηλαδή πολιτικοί) δεν έχουν στην διάθεση τους τα μέσα που έχουν οι βιομήχανοι προκειμένου να δοκιμάσουν την θεωρία τους. Κάπια εγχειρήματα έγιναν εδώ κι εκεί, αλλού μεγάλα κι αλλού μικρά, αλλά όλα κατέρρευσαν αφού εκείνοι που είχαν την εξουσία να κατευθύνουν τούς ανθρώπους δεν είχαν ιδέα από ... ανθρωπολογία.

Σ' αυτό τον πλανήτη, όλο κι, όλο που δημιούργησε ο άνθρωπος είναι η μηχανή. Σαν, λοιπόν, ο κατασκευαστής τής μηχανής την ήξερε καλύτερα από τον άνθρωπο ενώ κάπιες ομοιότητες του μ' αυτήν ήταν αρκετές για να κάνουν μερικούς να τον χειριστούν κι αυτόν σαν μηχανή.

Ναι, μόνο που όσοι έχουν μια καλύτερη ιδέα για το τί είναι ο άνθρωπος, τότε θα καταλαβαίνουν πως χρειάστηκε μια διάνοια κατά πολύ ανώτερη τού ανθρώπου για να τον κατασκευάσει.

Εν πάση περιπτώσει όπως είναι γεγονός πως οι κατασκευαστές τού ανθρώπου απαίτησαν απ' αυτόν πλήρη υποταγή, έτσι και οι κατασκευαστές τής μηχανής απαιτούν απ' αυτήν την ίδια υποταγή.

Σ' αυτό μάλιστα το σημείο ο άνθρωπος ξεπέρασε τούς θεούς. Αυτός απαιτεί υποταγή όχι μόνο από τις μηχανές αλλά και από τους ίδιους τούς ανθρώπους που εξουσιάζει.

Τι σού είναι δηλαδή αυτός ο άνθρωπος! Όσο πιο πολλή εξουσία έχει πάνω στον άλλο τόσο πιο αχρείος γίνεται. Η πλεονεξία και η απληστία δυναστεύει την ψυχή τών ανθρώπων.

Αλλά, έλεγα πριν: το πείραμα είναι σημαντικό για την κατασκευή τής τέλειας μηχανής. Αυτό είναι, ας πούμε, το παν.

Στην πολιτική όμως θα έλεγα πως ενώ είναι κι αυτό κάτι το πολύ σημαντικό, όμως υπάρχει εδώ κάτι που είναι πιο σημαντικό, κι αυτό είναι η διάνοια που θα κατευθύνει το πείραμα. Γιατί εδώ δεν αποβλέπουμε απλά στο να κάνουμε την τέλεια μηχανή ή το τέλειο ρομπότ αλλά στο να δώσουμε σε κάθε άνθρωπο όλα όσα τού είναι απαραίτητα για την Ε υ τ υ χ ί α του κι ασφαλώς εδώ οι μαθηματικοί και οι άλλοι υπολογισμοί δεν μπορούν να μονοπωλούν το πείραμα.

Κατ' αρχάς ο άνθρωπος που θα κατευθύνει αυτό το πείραμα πρέπει να έχει σκεφτεί και εμβαθύνει πάνω στα προηγούμενα ανάλογα πειράματα. Θα πρέπει να ξέρει καλά την ανθρώπινη ιστορία και την ανθρώπινη ψυχολογία. Οι κεραίες του θα πρέπει να είναι τόσο ευαίσθητες ώστε να πιάνει τα σήματα την ώρα που οι άλλοι δεν θα έχουν ιδέα. Ύστερα θα πρέπει επίσης να έχει σπουδάσει το θέμα του, να ξέρει τι θέλει και να βάζει τις προτεραιότητες του.

Εάν λοιπόν θεωρεί την Υγία ως σημαντικό όρο για την Ευτυχία, τότε θα πρέπει να ξέρει τούς κανόνες τής Υγίας. Κι αν θεωρεί την εργασία και την στέγη και την τροφή κτλ σημαντικούς κρίκους στην όλη αλυσίδα τής Ευτυχίας, τότε θα πρέπει να έχει καταρτίσει έτσι το πρόγραμμα του ούτως ώστε ο καθένας να έχει αυτό που θέλει την ώρα ακριβώς που το θέλει.

τώρα εάν νομίζετε ότι ο Ούτοπος συγκεντρώνει αυτά τα προτερήματα ούτως ώστε να μπορείτε να του εμπιστευτείτε τις τύχες σας, αυτό είναι δικό σας θέμα για να το αποφασίσετε.

Τι μπορεί να σας παρουσιάσει ώστε να πεισθείτε; Δεν έχει και πολλά πράγματα τέλος πάντων. Ως τώρα δεν είχε στην διάθεση του καμιά ομάδα ανθρώπων ώστε να την χειριστεί για να δείτε τα αποτελέσματα.

Έχει βέβαια τα βιβλία του, έχει την καλύτερη Υγία που είχε ποτέ θνητός και ακόμα κάτι το οποίο κατά την άποψη του, αξίζει όλες μαζί τις πολιτικές θεωρίες. Ο Ούτοπος έχει **"το σχέδιο διακυβέρνησης τής Νέας Γης"** κι ασφαλώς όσοι έχουν μάτια **θα το δουν.**

Ναι λοιπόν: ο Ούτοπος δεν έχει συλλάβει μόνο την κεντρική ιδέα αλλά και την έχει επεξεργαστεί, επίσης, σε τέτιο βαθμό όπου θίγεται σ' αυτήν κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα. Ο Ούτοπος έχει επεξεργαστεί το σχέδιο στην κάθε του λεπτομέρεια.

Σας δίνει τον πληθυσμό που θα έχει η Νέα Γη, τον αριθμό τών πόλεων που θα κτιστούν σ' αυτήν, σας δίνει τον πληθυσμό κάθε πόλης και τον πληθυσμό τής υπαίθρου. Τον αριθμό τών κτιρίων που θα έχει κάθε πόλη, τις διαστάσεις τών κτιρίων και τα υλικά κατασκευής τους. Σας δίνει τον αριθμό τών κατοίκων κάθε κτιρίου, την θέση τών εργοστασίων, των παιδουπόλεων, των χώρων ψυχαγωγίας και των εστιατορίων. Σας δίνει την διαρύθμιση τής υπαίθρου κατά τρόπο γεωμετρικότατο, το πού θάναι οι δρόμοι και πού οι διώρυγες, το πού θάναι οι γεωργικές και πού οι κτηνοτροφικές και οι βιομηχανικές ζώνες και ούτω καθεξής. Το μόνο που απομένει είναι να σας τις χτίσει.

Κι ενώ λοιπόν, σας το λέω, αυτά είναι πράγματα μη διαπραγματεύσιμα, όμως είναι και κάπια άλλα τα οποία δεν θα τα μάθουμε παρά χάρις στο πείραμα και μόνο. Το αν θα πηδάνε, για παράδειγμα, πρώτοι οι άνδρες τις γυναίκες ή οι γυναίκες τούς άνδρες ή αν την μια φορά θα πηδάνε πρώτοι οι άνδρες και την άλλη οι γυναίκες, αυτό είναι κάτι το οποίο μπορώ να το συζητήσω. Όμως δεν πρόκειται να συζητήσω πλέον ούτε για τις διαστάσεις τής πόλης ούτε για το εάν το κωλογαμήσι θα είναι νόμιμο ή όχι. Η απόφαση μου γι' αυτά είναι τελεσίδικη. Στην πρώτη περίπτωση : αυτές θάναι οι διαστάσεις τής πόλης : 4,5Χ4,5 χλμ. Πάει, τελείωσε. Κι όσο για το άλλο: όχι μόνο θα νομιμοποιηθεί αλλά και θα **θεσμοθετηθεί.** Ο Ούτοπος, σαν ένας καλός γνώστης τής ανθρώπινης φύσης και της ανθρώπινης ψυχής, κρίνει ότι πρέπει να το χορτάσετε για να μπορέσετε να σκεφτείτε και κάτι άλλο. Νομίζω ότι έγινα σαφής.

Η πρόνοια του άλλωστε για τον Καινούριο Κόσμο δεν επέτρεψε να του διαφύγει κανένα θέμα από όσα απασχολούν τον άνθρωπο. Και έστω και αν υποθέσουμε πως όλοι εμείς είμαστε η πρώτη ύλη για ένα πείραμα που κάνουν άλλοι για δικούς τους λογαριασμούς, τότε εγώ σάς καλώ σε ένα

πείραμα εντός τού πειράματος. Σας καλώ σε ένα μεγαλειώδες πείραμα που κέντρο ενδιαφέροντος του θα έχει τον **άνθρωπο.** Σας καλώ, άνθρωποι, σ' ένα πείραμα και σ' έναν αγώνα τού οποίου πρώτιστη φιλοδοξία είναι να δώσει πίσω στον άνθρωπο την **Τιμή** και την **Αξιοπρέπεια** του.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα
για τον Καινούριο Κόσμο,

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Τέσσερα.

Άνθρωποι, σκεφτήκατε αλήθια καμιά φορά την θέση μας σ' αυτό το Σύμπαν που μέσα του ζούμε; Όλη η Γη και όλο το ηλιακό μας σύστημα δεν αποτελούν παρά μια αμελητέα ποσότητα σ' αυτό το αχανές Σύμπαν. Κι αυτό το Σύμπαν μεγαλώνει ολοένα και περισσότερο. Συνέχεια φτιάχνονται ήλιοι και ήλιοι που γύρω τους περιπλανιόνται πλανήτες.

Μπορείτε να φαντασθείτε τί δυνάμεις έχουν στην διάθεση τους εκείνα τα όντα ώστε να κατασκευάζουν πλανήτες και ήλιους; Θα σας δώσω μια πληροφορία από ένα σχετικό βιβλίο που μου έκανε εντύπωση: ο ήλιος παράγει κάθε δευτερόλεπτο τόση ενέργεια που θα μπορούσε να ικανοποιήσει τις ενεργειακές ανάγκες τής Γης για ένα εκατομύριο χρόνια. Και να φαντασθείτε ότι σ' αυτό το σύμπαν υπάρχουν εκατομύρια γαλαξίες, και κάθε γαλαξίας έχει εκατομύρια ήλιους.

Θα αναρωτιέστε λοιπόν: αν υποθέσουμε πως υπάρχει μια Δύναμη που τα κατασκεύασε προοδευτικά όλ’ αυτά, πόσος χρόνος τής χρειάστηκε για να το κάνει;

Είναι πάντως γεγονός πως το Σύμπαν έχει ηλικία δισεκατομυρίων ετών. Κι’ ασφαλώς έχουν και η Γη και ο ήλιος μας τα χρόνια τους αλλά αν συγκρίνουμε τον χρόνο που διανύει η ανθρώπινη ιστορία σ' αυτό το σύμπαν, αυτός θα ισοδυναμούσε με μια ... σταγόνα στον Ωκεανό.

Και θα αναρωτιέστε και γι' αυτό ασφαλώς: πιά σκοπιμότητα τα κατευθύνει όλ' αυτά και γιατί αυτή η Δύναμη μάς δημιούργησε και μάς και τόσα άλλα δισεκατομύρια δισεκατομυρίων άλλων όντων που ζουν σ' αυτό το Σύμπαν; Ή μήπως είναι κανείς ο οποίος φαντάζεται πως είμαστε μόνοι μας στο Σύμπαν;

Πιά λοιπόν ανάγκη έχουν από μας αυτά τα όντα ώστε να θελήσουν να φτιάξουν αυτό το ανθρώπινο γένος αυτού τού πλανήτη Γη, του τάδε ηλιακού συστήματος τού τάδε Γαλαξία; Δεν νομίζω να αισθάνονται μοναξιά στο Σύμπαν τους αφού θα έχουν ήδη φτιάξει και αποικίσει εκατομύρια πλανήτες σαν την Γη. Κι ασφαλώς δεν νομίζω να έχουν ανάγκη τις γνώσεις και την τεχνολογία μας αφού εκείνοι, για να είναι σε θέση να κατασκευάζουν από το τίποτα πλανήτες και ήλιους, είναι φανερό πως έχουν ήδη στην διάθεση τους μιαν ασύλληπτη για την ανθρώπινη διάνοια τεχνολογία.

Ενώ λοιπόν ως χτες- προχτές μού ήταν δύσκολο, όσο κι αν το σκεφτόμουν, να δώσω μια αιτιολόγηση γι’ αυτό, όμως είναι γεγονός πως έχω τελικά καταφέρει να συγκεντρώσω μια, τουλάχιστον, υποψία γι’ αυτό.

Κοιτάξετε: κάτσατε καμιά φορά να δείτε λίγο αφ'... υψηλού τούς ανθρώπους που σας περιτριγυρίζουν; Αν το κάνατε θα βλέπατε πως ενώ είναι, από μια άποψη, όλοι ίδιοι και έχουν όλοι δίο πόδια, δίο αυτιά, δίο μάτια, μία μύτη και ένα στόμα κτλ, όμως είναι όλοι, πλην ελάχιστων εξαιρέσεων, διαφορετικοί: Είναι διαφορετικό το πρόσωπο τους, διαφορετική η ομιλία τους, διαφορετικός ο τόνος τους και διαφορετική η ακτινοβολία τού καθενός.

Ας πούμε εδώ πως η ανθρώπινη φυλή είναι το συσσώρευμα αναρίθμητων καλλιτεχνικών δημιουργημάτων το καθένα από τα οποία είναι διαφορετικό από το άλλο.

Ανάμεσα σ’ αυτά τα αναρίθμητα δημιουργήματα ξεχωρίζουν κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι έχουν συναίσθηση τής ύπαρξης τους. Απ' αυτούς άλλοι είναι ποιητές, άλλοι είναι συγγραφείς, άλλοι ζωγράφοι, άλλοι συνθέτες τραγουδιών και άλλοι εκτελεστές κτλ κτλ.

Κι όμως ενώ μπορεί να μεταχειρίζονται όλοι τα ίδια γράμματα, τα ίδια εργαλεία, τις ίδιες μπογιές και τις ίδιες νότες, όμως δεν θα βρεις διό ανθρώπους που να έχουν γράψει το ίδιο ποίημα ή το ίδιο βιβλίο ή νάχουν ζωγραφίσει τον ίδιο πίνακα ή να συνθέσουν την ίδια μελωδία. Μπορεί να συμβεί να κάνουν κάποιοι άνθρωποι τίς ίδιες μεμονωμένες σκέψεις πάνω σ' ένα θέμα αλλά κι αυτό αν γίνει, θα τις εκφράσουν διαφορετικά. Μπορεί να τις ερμηνεύσουν διαφορετικά και να εργαστούν διαφορετικά πάνω σ’ αυτές. Κι όπως ποτέ μια στιγμή δεν είναι όπως την προηγούμενη και όπως ποτέ το ίδιο νερό δεν περνά από το ίδιο σημείο τού ποταμού και όπως "τα πάντα ρει" (τα

πάντα δηλαδή τίνουν σε μια αέναη μεταβολή), έτσι είναι επόμενο και η ανθρώπινη ζωή, η ζωή τού καθενός μας, να έχει πάντα ένα στοιχείο το οποίο δεν το είχε καμιά άλλη ανθρώπινη ύπαρξη πριν απ' αυτήν.

Χωρίς να το ξέρουμε δηλαδή και χωρίς να το θέλουμε γινόμαστε και μεις με την σειρά μας δημιουργοί. Δημιουργούμε νέα τέχνη, δημιουργούμε νέα μουσική, νέα ποίηση, δημιουργούμε νέες σκέψεις και ζούμε νέα βιώματα και νέα αισθήματα. Ο πόνος μας σ' αυτή την Γη γεννάει την τέχνη και η τέχνη κάνει τον πολιτισμό, έναν πολιτισμό ο οποίος καταγράφεται λέξη προς λέξη, κόμμα προς κόμμα και τόνο προς τόνο από εκείνες τις ανώτερες δυνάμεις στο Σύμπαν. Αυτές οι δυνάμεις παίρνουν αυτό τον πολιτισμό και τον προσφέρουν κατόπιν σε όλα τα όντα που κατοικούν αυτό το Σύμπαν για να προστεθεί στον δικό τους πολιτισμό. Εκείνα τα όντα έχουν ήδη περάσει το στάδιο τής δοκιμασίας και έχουν κερδίσει την αθανασία. Δεν ζουν σαν εμάς 50, 60 ή 100 χρόνια για να ψοφήσουν μετά. Εκείνοι έχουν απεριόριστο χρόνο μπροστά τους. Κέρδισαν μια ζωή στην οποία δεν ξέρουν τι είναι η πλήξη και όμως πάντα διψούν για κάτι το καινούριο. Κι ασφαλώς η μακάρια Γη στην οποία ζούνε και όπου έχει εξαλειφθεί ο πόνος δεν θα μπορεί να τους δώσει αυτά τα πράγματα που δεν έρχονται παρά μέσα από τον πόνο.

Με διό λόγια η Γη μας ανήκει στην κατηγορία τών κυοφορούντων πλανητών. Σαν άνθρωποι δίνουμε μέσα από τον πόνο καινούρια στοιχεία στο Σύμπαν. Μέσα από το δάκρυ, μέσα από τον φόβο και μέσα από την αγωνία και το κλάμα μας εμπλουτίζουμε το Σύμπαν με νέους ήχους, νέες σκέψεις, νέες λαχτάρες, νέα συναισθήματα. Εμπλουτίζουμε το Σύμπαν με νέες μορφές, νέες σκέψεις και νέες εικόνες. Αναγεννούμε μαζί με τον άνθρωπο μέσα μας και ολόκληρο το Σύμπαν.

Ας πούμε λοιπόν πως έχουμε κι εμείς έναν ρόλο να παίξουμε σ' αυτό το Σύμπαν. Είναι κι αυτή μια προοπτική που μπορεί να μας παρηγορήσει ύστερα από τόση απόγνωση.

Γι' αυτό μην απελπίζεστε άνθρωποι! Έχουμε τον ρόλο τον δικό μας σ' αυτό το Σύμπαν και ασφαλώς θα τον παίξουμε ως το τέλος. Δεν πρόκειται να τον παραδώσουμε σε κανέναν άλλον.

Έστω λοιπόν και αν είναι δεδομένη η υλική μας ασημαντότητα σ' αυτό το Σύμπαν και έστω κι αν φαντάζει αδύνατο για την διάνοια μας το να κατακτήσουμε αυτό το Σύμπαν, όμως μην το φοβάστε.

Εάν σαν άνθρωποι τηρήσετε την συμφωνία μας, η βοήθεια από τον Ουρανό δεν θα αργήσει να έρθει. Μην ξεχνάτε τους όρους: πρέπει να θρέψετε, να στεγάσετε και να ευτυχίσετε όλους τους ανθρώπους που αυτή την στιγμή αναπνέουν κάτω απ' αυτό τον ήλιο.

Πρέπει να αγαπήσετε τον *πλησίον σας έτσι όπως αγαπάτε τον εαυτό σας και να κάνετε για τους άλλους όλα όσα θέλετε να κάνουν οι άλλοι για σας* (Ιησούς). Είναι παλιός ο όρος άνθρωποι, ναι, αλλά αυτό δεν παύει να τον κάνει αληθινό, καί για τότε καί για τώρα.

Αγαπήστε λοιπόν εμπράγματα τον πλησίον σας, αγαπήστε τον με κάθε μέσο που έχετε στην διάθεση σας, άλλοτε με το περίσσευμα τών υλικών αγαθών σας και άλλοτε με το περίσσευμα τών πνευματικών αγαθών σας. Σύντομα μετά θα σας παραδοθεί μια καινούρια, μια δεύτερη Γη για την δεύτερη σας δοκιμασία. Τότε ο αγώνας τού ανθρώπου για τον εμπλουτισμό τού Σύμπαντος θα μπει σε μια νέα τροχιά. Ο πόνος και τα δάκρυα μπορεί να μην εξαλειφθούν απ' αυτή την Νέα Γη αλλά θα εξαλειφθεί η φτώχια, η πείνα και όλες οι υπερβολές τής δυστυχίας. Η νέα τάξη πραγμάτων θα προστατεύσει τούς αγαθούς ανθρώπους από τα βέλη τών φαύλων. Ίσως σε κάπιο σημείο αφεθούν στο έλεος τους προκειμένου να ολοκληρωθεί η δοκιμασία όλων, αλλά αυτό θα σημαίνει πως η Έσχατη Εποχή επίκειται. Ο δρόμος τότε για την κατάκτηση τού Σύμπαντος και της αιωνιότητας θα ανοίξει μια και καλή για τους δικαίους. Τότε ακριβώς ο Καινούριος Ανθρωπος θα κατακτήσει το Σύμπαν και θα ταξιδεύει σε όλες τις εσχατιές του με περισσότερη ευκολία απ' αυτήν που ταξιδεύει τώρα στην Γη και, ασφαλώς, με πλήρη ασφάλεια. Τότε η αιώνια ζωή, η αιώνια νεότητα, και η αιώνια ευτυχία, όλα τα μυστικά και όλα τα αγαθά τού Σύμπαντος θα αποτελέσουν τον κλήρο τών δικαίων.

Σκεφτείτε το άνθρωποι. Είναι μια καλή προοπτική. Δεν νομίζετε; Σκεφτείτε το άνθρωποι. Όσοι λαχταρήσατε ποτέ μια καλύτερη ζωή σκεφτείτε το. Είναι μια ανθρώπινη προοπτική. Απλά σκεφτείτε γι' αυτήν και πολεμείστε γι' αυτήν. Είναι η δική σας προοπτική άνθρωποι. Σκεφτείτε το.

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Πέντε.

Κύπριοι, το γεγονός πως ο Ούτοπος θέτει ενώπιον σας την πιο δημοφιλή θεωρία που έθεσε ποτέ πολιτικός οραματιστής ενώπιον ψηφοφόρων δεν νομίζω να το αγνοείτε.

Οπιοσδήποτε λοιπόν ο οποίος γνωρίζει εξίσου καλά τόσο τις προτάσεις μου προς τους ψηφοφόρους όσο και την ψυχοσύνθεση τού ανθρώπου, τότε θα πρέπει λογικά να στοιχηματίσει πως ο Ούτοπος και το Κίνημα του θα πρέπει να πάρει ένα ποσοστό μεταξύ τού 99 και του 100%. Κι όμως ενώ αυτός επιδιώκει να λέει- και να εννοεί- πως θα νικήσει συντριπτικά τούς αντιπάλους του, όμως δεν θα τον ακούσετε να σας προεξοφλεί κανένα ποσοστό πέραν τού 90%.

Κι ασφαλώς το επιχείρημα του γι' αυτό έγκειται σ' ένα δεδομένο για το οποίο όλοι θα έχετε κατά κάπιο τρόπο μια από πρώτο χέρι γνώση. Αν λοιπόν δεν καταφέρει εκείνο το 99 ή το 100% δεν θάναι παρά γιατί ασφαλώς υπάρχει η στενοκεφαλιά και ο φθόνος, γιατί υπάρχει η κενοδοξία και ο φανατισμός, υπάρχει η εμπάθεια, υπάρχει η υποδούλωση στο παρελθόν, γιατί υπάρχει η μαλακία και οι μαλάκες, γιατί υπάρχει η μωρία και οι μωροί αλλά και γιατί, εκτός τών άλλων, υπάρχουν και οι... παρεξηγήσεις.

Έτσι λοιπόν ο Ούτοπος συμβιβάζεται, τουλάχιστον επί του παρόντος, με το 90%. Χαλάλι τους το υπόλοιπο 10%.

Ναι λοιπόν! Μόνο που μ' αυτό δεν θα πρέπει να νομίσετε πως θα τους αφήσει και το 10% τών εδρών. Όχι όχι! Ο Ούτοπος θέλει μεν, από την μια, το 90% τών ψήφων αλλά θέλει, από την άλλη, και το 100% τών εδρών. Κι ασφαλώς με δεδομένο τον εκλογικό Νόμο που έχετε και με δεδομένο τον αριθμό τών Κομμάτων που θα παίξουν σ' αυτό το παιχνίδι, τότε δεν θα χρειάζεστε και μεγάλη φαντασία για να καταλάβετε πως όταν 5 ή 6 κόμματα έχουν να μοιραστούν ένα ποσοστό 10% είναι λίγο δύσκολο για οποιοδήποτε απ' αυτά να συγκεντρώσει ένα ποσοστό πέραν τού 3% για να μπορέσει να αναδείξει βουλευτή6. Ο Ούτοπος δεν θα σας επιτρέψει αυτό το πράγμα. Μία έδρα αν τους αφήσετε, τότε αυτός θα σας θεωρήσει άχρηστους και, ασφαλώς, θα σας χειρισθεί αναλόγως.

Εάν λοιπόν είναι αλήθια πως θέλετε αυτό το καθεστώς που σας υπόσχεται, εάν θέλετε μια πραγματική Υγία, μια πραγματική Ασφάλεια και μια πραγματική Ευτυχία και εάν θέλετε τον Ελεύθερο Έρωτα, τότε θα πρέπει να του παραδώσετε όλες τις έδρες. Μην το θεωρήσετε δα και τίποτα το δύσκολο ή το ακατόρθωτο. Ο Ούτοπος σάς λέει πως ακόμα και οι ίδιοι οι αντίπαλοι μας θα ψηφίσουν υπέρ μας αφού το ξέρουν κι αυτοί τόσο καλά όσο κι εσείς: πως, δηλαδή, μόνο εμείς μπορούμε να τους προσφέρουμε αυτό τον κόσμο και αυτή την ζωή που από τα βάθη τής ύπαρξης τους ποθούν και θέλουν. Η δική τους τοποθέτηση ενάντια μας δεν θα τους επιβληθεί παρά από την υποχρέωση τους σ' ένα παρελθόν και σ' έναν μηχανισμό με τον οποίο έχουν και οι ίδιοι φρίξει και όλο κι όλο που τους κόφτει κι αυτούς είναι το πότε θα απαλλαγούν απ' αυτόν μια ώρα αρχύτερα και ν' αρχίσουν κι αυτοί μια καινούρια ζωή, έστω και στην ανωνυμία. Τι τους ωφελεί άλλωστε το όνομα σ' αυτή την κόλαση που έφτιαξαν και παρασύρουν και σας μαζί τους; Ούτως ή άλλως ο Ούτοπος φιλοδοξεί να δώσει αυτό το σύστημα όπου οι άνθρωποι θα προτιμούν να είναι οι τελευταίοι πολίτες σε τούτο το καινούριο παρά οι πρώτοι σε κείνο το παλιό.

Ας συνέλθουν λοιπόν μια ώρα αρχύτερα. Προσωπικά ο Ούτοπος θα τους συμβούλευε για το καλό τους -πάντα για το καλό τους- να μην αποτολμήσουν να τεθούν αντιμέτωποι στο Κίνημα του.

---

6. Σημειώστε πάνω σ' αυτό πως εδώ κάνω ένα λάθος. Και είναι γεγονός: τότε που έγραφα αυτή την προκήρυξη είχα την εντύπωση ότι έπρεπε να μαζέψει ένα κόμμα τουλάχιστον το 3% τών ψήφων για να μπεί στην Βουλή. Όμως ώσπου να κτυπηθεί η προκήρυξη και ώσπου να διορθωθεί και να ξαναδιορθωθεί έμαθα από κάπιους ειδήμονες σ' αυτά πως ένα ποσοστό 1.78% (παγκυπρίως) είναι αρκετό σε ένα κόμμα για να αναδείξει βουλευτή. Είναι άλλωστε γεγονός πως ποτέ δεν γύρεψε ο Ούτοπος να μπει στις λεπτομέρειες τής Δημοκρατίας σας. Σ' αυτά είναι, ας πούμε, ερασιτέχνης. Τον επαγγελματισμό του τον φυλάει για τις νέες Δημοκρατίες, για τα νέα καθεστώτα και για τα νέα συστήματα. Ο Ούτοπος απολογείται για το λάθος του. Έτσι λοιπόν: ξεχάστε το 90%. Ξεχάστε και το ...95%. Στο εξής μόνο το 99% μπορεί να μας ικανοποιήσει. Μόνο το 100% μωρέ. Γιατί όχι δηλαδή; Απάνω τους παιδιά. Απάνω τους!

Γιατί δεν αποκλείεται τότε να εγκλωβιστούν μόνοι τους μέσα σε μια Κόλαση τής οποίας την έκταση - αλλά και την ένταση- δεν έχουν ονειρευτεί ακόμα.

Τι θα τους ωφελήσει αυτό το παιχνίδι τών εντυπώσεων που έχουν αναλάβεί; Τι θα τους ωφελήσει το κόρδωμα τους; Ας χορεύουν κι ας αλικτάνε όσο δεν αποφασίζουμε εμείς να δώσουμε το παρόν μας. Όταν θα το κάνουμε όμως αυτό και όταν θα έχουμε μπει για τα καλά στον χορό, τότε δεν θα μείνει θέση γι' αυτούς παρά για την ... κερκίδα. Όταν θ' αρχίσει να μυρίζει άνοιξη ο αγέρας θα έχουμε δώσει και το σύνθημα για ένα πανηγύρι τής ζωής που δεν θα τελιώσει παρά όταν θα τελιώσει ο κόσμος.

Ας ντοπάρονται λοιπόν προκειμένου να κερδίσουν τις κοκορομαχίες που τους διορ- γανώνει το κατεστημένο. Ούτε το ντοπάρισμα τους θα τους βοηθήσει, ούτε κανείς. Όλο το παρελθόν τους, όλοι οι κομματικοί μηχανισμοί τους και όλο το τελευταίο ποσοστό τους θα αποδειχθεί τελείως ανίκανο για να αναχαιτίσει το Ουτοπικό Κτύπημα.

Μην νομίσετε λοιπόν πως δεν το ξέρουν. Το ξέρουν τόσο καλά όσο το ξέρετε και σεις: όταν ο Ούτοπος θα κάνει την επέλαση του ένα αξίωμα θα ξέρουν όλοι: ο σώσων εαυτόν σωθείτω.,

Όσοι γουστάρουν να κρατήσουν εσαεί το αρχηγηλίκι τους, είτε αριστεροί είναι αυτοί, είτε δεξιοί, είτε κάπου ανάμεσα, ας το ακούσουν κι αυτό: σ' αυτό τον τόπο και σ' αυτό τον κόσμο -για σήμερα και για πάντα. Ένας είναι ο Αρχηγός και αυτό πρέπει να το χωνέψουν. Κι όπιος δεν το χώνεψε ακόμα θα τον βαράω στ' αυτιά μέχρι να το χωνέψει. Αυτό το ζήτημα δεν το έχω για παζάρεμα και γι' αυτό κάνουν καλά να συμπεριφέρονται αναλόγως.

Όλοι οι αρχηγοί σας δεν είναι παρά οι αρχηγοί τής προδοσίας. Και κάθε άνθρωπος σήμερα που δεν υποκλίνεται μπροστά στον Ούτοπο και στην Ιδέα του είναι προδότης. Κάθε άνθρωπος που δεν τρέχει να αρπάξει την προσφορά τού Ούτοπου και να του ...φιλήσει το χέρι, είναι ένας άχρηστος άνθρωπος και, ασφαλώς, όλοι οι αρχηγοί σας και όλοι οι μηχανισμοί που κατευθύνουν, είναι κάτι παραπάνω από άχρηστοι.

Στην αχρηστία λοιπόν, εκεί σκοπεύει να τους παραδώσει ο Ούτοπος γιατί εκεί είναι η θέση τους. Αυτοί την διάλεξαν και, ασφαλώς, χαλάλι τους!

Στο κάτω κάτω ο Ούτοπος είναι τόσο σαφής στις διακηρύξεις του όσο δεν ήταν ποτέ κανείς: για όσους με δεχτούν σαν φυσικό αρχηγό τους θα είμαι ένας παλιάτσος. Για τους άλλους θα είμαι ένας δήμιος.

Παλιά δήλωση, θα μου πείτε, αλλά υπόψιν. Κι αυτή επίσης (δεν είναι δα και τόσο μα- κρυά η μέρα γι' αυτήν): όσοι από τους εχθρούς μου θελήσουν να κάτσουν εδώ στο νησί με την ελπίδα πως κάπια μέρα θα με ανατρέψουν, αυτούς τους συμβουλεύω να πάρουν το πρώτο **αεροπλάνο.** Κι' όσοι, πάλι, θα αποφασίσουν να φύγουν για να επιχειρήσουν ύστερα να μου κάνουν κάτι παρόμοιο με κείνο που επεχείρησαν να κάνουν κάπιοι άλλοι στον Φιντέλ Κάστρο, αυτούς τους συμβουλεύω να πάρουν το πρώτο... **διαστημόπλοιο.** Ο νοών νοείτω...

Ας... προσγειωθούν λοιπόν και ας υποκλιθούν μπροστά στον Ούτοπο όσο τούς καλεί να το κάνουν γιατί θα έρθει σύντομα μια μέρα που δεν θα τους ωφελήσει σε τίποτα, όσες υποκλίσεις κι αν κάνουν.

Εκείνο τον καιρό ο Ούτοπος δεν θα κάνει προσφορές στα καθήκια αυτού του κόσμου. Τότε ο Ούτοπος θα κόβει και θα ράβει, θα ραβδίζει και θα συντρίβει.

Όσοι λοιπόν αργήσουν να δεχθούν το μήνυμα του θα αργήσουν να πάρουν και τις δωρεές του. Όσοι όμως τρέξουν να το πάρουν γρήγορα, θα πάρουν και γρήγορα τις δωρεές του. Στο κάτω κάτω αυτός **εδώ** ακριβώς αποβλέπει. **Ο Ούτοπος θέλει να σας κατακτήσει ευεργετόντας σας.** Τα κτυπήματα του, οπουδήποτε και οπιαδήποτε στιγμή και αν τα κατευθύνει, θα είναι **θεραπευτικά κτυπήματα.** Κι ασφαλώς εκείνο το σιδερένιο του ραβδί δεν σκοπεύει να το χειριστεί παρά για τούτο μόνο: **για να κάνει την τάξη να ξεπηδήσει μέσα από το χάος.**

Ούτως ή άλλως εδώ που φτάσαμε Κύπριοι, το ξέρετε και το ξέρω: είναι ο μόνος τρόπος.

Συνοδέψετε λοιπόν τον Ούτοπο στο **Κτύπημα** του για τον **Καινούριο Κόσμο,** κραταιώστε το Κίνημα και τους Εκλεκτούς του και θα το δείτε: ο **Καινούριος Κόσμος** είναι κοντά σας, πολύ

κοντά σας. Αρκεί να τον γυρέψετε, αρκεί να τον αγαπήσετε και να τον τραγουδήσετε και θα το δείτε κι αυτό: ο **Καινούριος Κόσμος** είναι δικός σας, **για σήμερα και για πάντα.**

Από* τον *Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα
για τον Καινούριο Κόσμο.

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Έξι.

Ακατάλληλη για μωρούς, για μωρές και για... μωρά.

Κύπριοι, το τι απασχολεί πιο πολύ έναν άνθρωπο που έχει λυμένο το πρόβλημα τής διατροφής του το ξέρετε. Εάν λοιπόν δεν καταπονεί αυτό τον άνθρωπο κάπια μόνιμη αναπηρία ή ανικανότητα, τότε αυτό που τρώει τον λογισμό του μπορεί πολύ καλά να αποτυπωθεί σε ένα σκίτσο που συνδέεται με τον Φρόϋντ, τον πατέρα τής ψυχανάλυσης. Σ' αυτό λοιπόν το σκίτσο διαγράφεται ένα ανδρικό κεφάλι το περιεχόμενο τού οποίου είναι το γυμνό σώμα μιάς γυναίκας.

Κι ασφαλώς αν σκιτσάριζε ή αν ...άνοιγε κανείς το δικό σας κεφάλι δεν θα έβρισκε και τίποτα άλλο. Ίσως να μπλεκόταν εκεί μέσα και το χρήμα αλλά στα χαρτονομίσματα και στα κέρματα όλα, πάλι το ίδιο πράγμα θα ήταν αποτυπωμένο: **το γυμνό σώμα μιάς γυναίκας.**

Ο καιρός άλλωστε όπου παίζαμε όλοι κρυφτούλι έχει παρέλθει. Το τι πουλάει πια σήμερα όλοι το ξέρετε, είτε βλέπετε τηλεόραση, είτε διαβάζετε περιοδικά. Αυτό που είναι στο κεφάλι σας λοιπόν, αυτό πουλάει κι αυτό τραβάει.

Όπιος σταθεί μπροστά σε ένα περίπτερο και αφήσει την ματιά του ελεύθερη θα δει τι πουλάει, κι αυτό το ξέρουν όλοι. Ακόμα και οι υπέρμαχοι τής αγνότητας και της αγιότητας δεν είναι λιγότερο εξαρτημένοι απ' αυτό που πουλάει. Ας λένε ότι θέλουν στις δημόσιες εμφανίσεις και στα κηρύγματα τους. Μεταξύ μας αυτό που τρώει το μιαλό τους είναι η σάρκα και όλες οι ηδονές που μπορεί να προσφέρει αυτή η σάρκα. Το θέαμα που προσελκύει τούς ανθρώπους έτσι όπως το μέλι προσελκύει τις μύγες δεν είναι άλλο απ' αυτές τις ηδονές.

Όσο λοιπόν και αν σοκάρει αυτό τους ηθικολόγους -είτε τής πεντάρας είναι αυτοί, είτε τής δεκάρας- αυτό δεν αλλάζει το γεγονός ότι πρόκειται για ένα σημάδι τών καιρών. Οι γυναίκες που πηδιούνται δημοσίως -έστω και στον φακό- και παντιοτρόπως αποτελούν καθημερινό θέαμα για χιλιάδες εκατομύρια ανθρώπων. Σε κανέναν άλλον τομέα δεν υπάρχει τόση παραγωγή. Ο καθένας που έχει μια πούτσα μπορεί πολύ καλά να γυρίσει ταινία μέσα σε μια ώρα. Η δυσκολία είναι η πρώτη φορά. Από κει και πέρα μπορεί με κάθε 2-3 πηδήματα να κάνει και ταινία και μαζί μ' αυτήν -ασφαλώς- και...λίρες.

Βέβαια αυτές οι ταινίες δεν έχουν όλες το ίδιο ενδιαφέρον και δεν πουλάνε όλες εξίσου. Ναι μεν το γυμνό και το σεξ πουλάνε, αλλά το κοινό άρχισε να γίνεται ολοένα και πιο απαιτητικό.

Κατ' αρχάς η γκόμενα πρέπει να είναι γκόμενα και όχι μια μαλακισμένη. Πρέπει να πηδιέται με την όρεξη της και πρέπει να σε κάνει να θέλεις να σπάσεις την τηλεόραση και να μπεις μέσα.

Ύστερα ο γκόμενος πρέπει να είναι γκόμενος και να έχει πράμα, και όχι μασκαραλίκι. Ύστερα, πάλι, τα πλάνα πρέπει να είναι κοντινά, να είναι και η εικόνα καθαρή και, το κυριότερον: να δίνουν τού κώλου να παίρνει φωτιά. Διαφορετικά χάνεις τον καιρό σου. Το πολύ πολύ θα πατήσεις το ρημόουτ κοντρόλ στο γρήγορο για μια ματιά και ίσως το πατήσεις κάπια στιγμή στο νορμάλ για καμιά φασούλα ,έτσι ,για να μην πεις ότι πέταξες και τα λεφτά σου για το τίποτα.

Λίγη πρωτοτυπία στην ταινία σίγουρα αποτελεί συστατική επιστολή γι' αυτήν αλλά οπωσδήποτε χωρίς μερικά καλά κωλογαμήσια είναι μια χαμένη υπόθεση. Όλο κι όλο που αισθάνεσαι κορόϊδο.

Γιατί έτσι είναι: υπάρχει ένα πράγμα στο σώμα τής γυναίκας το οποίο αποτελεί από καταβολής κόσμου την έμμονη ιδέα κάθε πουτσαρά. Αυτό το πράγμα είναι ο ... **κώλος** της. Προσωπικά τον χαρακτηρίζω σαν τον ... Παράδεισο. Τα δε πισινά της σαν τις ... "πύλες τού Παραδείσου". Αυτό κι αν πουλάει λοιπόν. Όλα τ' άλλα είναι... σκατά.

Αυτό είναι το καθημερινό όνειρο κάθε άνδρα: το να πηδήξει έναν κώλο, κι ύστερα άλλον, κι άλλον, να πηδήξει όλους τους θηλυκούς κώλους αυτού του πλανήτη. Αν μπορούσε να το κάνει αυτό θα δήλωνε πως είναι ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος στο σύμπαν.

Νά πιός είναι λοιπόν ο πιο μεγάλος πόθος κάθε άνδρα, ανεξαρτήτως ηλικίας, φυλής, χρώματος ή εθνικότητας, ανεξαρτήτως κοινωνικής θέσης ή επαγγέλματος. Αυτό το πράγμα αποτελεί -μετά το φαΐ- την πιο στοιχειώδη ανάγκη του.

Ως προς αυτό μάλιστα δεν υπάρχει διχασμός μεταξύ τών ανδρών. Και έστω και αν για οποιοδήποτε λόγο καταστέλλουν κάποιοι αυτή την επιθυμία, όμως τίποτα δεν είναι ικανό να τους σταματήσει να το θέλουν τόσο πιο πολύ όσο πιο πολύ το στερούνται.

Έλα όμως που μεταξύ τών γυναικών υπάρχει ο διχασμός! Από την μια είναι πιο επιρρεπείς στις θρησκευτικές εντολές και στους πολιτειακούς νόμους που το απαγορεύουν ενώ, από την άλλη, θα φοβούνται μήπως τις πάρουν και για ... "πουτάνες" αν το κάνουν. Καλέ! Και τί έγινε; Υπάρχει τάχα καλύτερο ... προσόν για μια γυναίκα; Α, ως προς αυτό εγώ το έχω ξεκαθαρίσει: για να αξίζει μια γυναίκα το όνομα τής γυναίκας πρέπει να είναι λιγάκι... πουτανίτσα.

Βέβαια δεν αντιδρούν όλες με τον ίδιο τρόπο σ' αυτό. Κάπιες μπορεί να το αρνούνται κατηγορηματικά αλλά υπάρχει ένας αριθμός γυναικών που θα το υφίστανται ασφαλώς εάν οι ανδράδες τους τούς έχουν δώσει να καταλάβουν πως δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Και άπαξ και τόκαναν μια φορά, θα το κάνουν και δεύτερη και ούτω καθεξής. Μπορεί να αισθάνονται τύψεις γι' αυτό (που θέτουν δηλαδή τον νόμο τού συζύγου τους πάνω από τον νόμο τής πολιτείας και τού Θεού) αλλά μπορούν πολύ καλά να πα- ρηγοριούνται από το γεγονός ότι κάνουν τον άνδρα τους ευτυχισμένο, έστω και στο κρεβάτι (και δεν είναι λίγο αυτό), ενώ και εκείνες, αν το καλοσκεφτούν, έχουν την απόλαυση τους.

Αυτές βεβαίως οι γυναίκες έναι άξιες, ναι, αλλά πιο άξιες απ' όλες είναι εκείνες που το κάνουν γιατί το θέλουν όσο το θέλει και ο σύζυγος (ή ο γκόμενος) τους, που το ευχαριστιούνται όσο και κείνοι (και ακόμα παραπάνω) και διαολοστέλνουν όλα τα διατάγματα τής εκκλησίας και της πολιτείας.

Σε όσες δεν το γεύτηκαν καν, θα τους θύμιζα τό τού ...Παύλου, του Αποστόλου: τα πάντα δοκιμάζετε, το καλόν κατέχετε ". Όπια αξιοποιήσει λοιπόν κατάλληλα την εντολή θα το δει: καλύτερο πράγμα (με προϋπόθεση, πάντα, την Υγία) από ένα κωλογαμήσι δεν έγινε σ' αυτό τον κόσμο. Όσες δεν το πιστεύουν κάνουν καλά να το ...ξανασκεφτούν.

Το τι νιώθει μια γυναίκα κάνοντας το αυτό θα σας το δώσω μέσα από τα λόγια μιας... ειδικής πάνω στο θέμα. Ακούστε την: *"ο πρωκτικός έρωτας μ' έναν άνδρα είναι για μένα κάτι το μαγευτικό. Μία μεγάλη πούτσα στον κώλο μου... με στέλλει στα ουράνια" (Από το open).* Λίγα λόγια μα καθαρά.

Ο Ούτοπος λοιπόν, σαν ο άνθρωπος που θέλει να βλέπει αυτά που είναι κοινά στους ανθρώπους, σας λέει ότι κάθε απελευθερωμένη γυναίκα (ή και άνδρας ακόμα, μιας και ο πρωκτός αποτελεί κοινό όργανο ηδονής και για τους δίο) το ίδιο πάνω -κάτω αίσθημα θα ένιωθε.

Ας μην κρυβόμαστε λοιπόν. Αυτά που έχουμε κοινά με μια γυναίκα είναι απείρως σπουδαιότερα απ' αυτά που έχουμε μη κοινά.

Όσος λοιπόν λόγος κι αν έγινε τον περασμένο χρόνο για την **Αποκάλυψη τού Ιωάννη** σάς λέω πως δεν είναι τίποτα μπροστά στον λόγο που θα γίνει τούτο τον χρόνο για την **Αποκάλυψη τού εαυτού σας.** Γιατί **γι' αυτό** θα πρόκειται κυρίως. Εκείνη η Αποκάλυψη τού Θεού δεν θα γίνει παρά αφού προηγηθεί η Αποκάλυψη τού εαυτού σας. Κι ασφαλώς ο Ούτοπος είναι **γι' αυτό** που ήρθε κυρίως στον κόσμο: για να σας βοηθήσει να γνωρίσετε και να αποκαλύψετε τον εαυτό σας. Διαφορετικά ούτε ο αγώνα σας έχει νόημα, ούτε ο δικός του.

Τι νόημα έχει κι αν εξακολουθήσουμε να καταπιέζουμε για άλλες τρεις ή δεκατρείς χιλιετίες τα ένστικτα μας; Ούτως ή άλλως οι θεοί έκαναν λάθος, κι ασφαλώς τα λάθη τους δεν ήταν μόνο εδώ. Όλα τα πλήρωσε τελικά ο άνθρωπος.

Στην θέση τους μία και μόνη εντολή θα έδινα στους ανθρώπους: **ζήστε!** Όλα τα άλλα θα τα βρίσκανε μόνοι τους.

Αλλά νά που δεν έφταναν οι εντολές τού Ιεχωβά πριν τρισήμιση χιλιάδες χρόνια για να μας δυναστεύσουν. Με τις εντολές και τους νόμους που έχουν θεσπίσει οι άνθρωποι, νά που κατάφεραν να ολοκληρώσουν τις καταστροφικές εντολές Εκείνου. Κι όμως ενώ η Ευρώπη και όλος ο

πολιτισμένος κόσμος κάνει κάτι για να απαγκιστρωθεί και να απο- τινάξει τίς Θεϊκές εντολές, όμως στην Κύπρο τού 2.000 αποφάσισαν να γυρίσουν πίσω στον **Μωσαϊκό Νόμο.**

Ήταν και δεν ήταν προπέρσυ όταν έπεσε σαν κεραυνός εν αιθρία η είδηση: **η βουλή ψήφισε νομοσχέδιο βάσει τού οποίου η ποινή για την παρά φύσιν συνουσία αυξάνεται από 14 χρόνια σε ισόβια ...κάθειρξη.**

Τ' ακούσατε Κύπριοι αυτό; Το παρουσίασαν, λέει, οι γυναίκες βουλευτές και όλα τα κορόϊδα το ψήφισαν **παμψηφεί.**

Τ' ακούσατε; Ισόβια κάθειρξη! Ούτε φόνος νάταν δηλαδή! Και γιατί; Γι' αυτό που αποτελεί την μεγαλύτερη απόλαυση σε Γη και σε ουρανό.

Είναι σαν να κάθεσαι στο τραπέζι και τρως το πιο νόστιμο φαγητό, κάποιοι μαλάκες ψηφίζουν πως αυτό είναι κακούργημα και αν εσύ δεν καταφέρεις και το φας στα κρυφά θα έρθουν και θα σε συλλάβουν και θα σε κλείσουν στην φυλακή για όλη σου την ζωή.

Η παρομοίωση που δίνω δεν είναι, πιστέψτε με, ανακριβής. Καλύτερη δεν γίνεται.

Είναι αρκετό δηλαδή να βγει μια μαλακισμένη και να πει ότι της πήδηξες τον κώλο και συ να πεις:" ε και;" για να σαπίσεις στην φυλακή σ' αυτό τον αιώνα όπου οι ελεύθεροι άνθρωποι έχουν αυτή την πράξη σαν το καλύτερο... **επιδόρπιο.**

Το φαντάζεστε αυτό το πράγμα; Οι βουλευτές σας ψηφίζουν νόμους με τους οποίους τιμωρούν με ισόβια κάθειρξη μια πράξη την οποία μπορεί να την εκτελούν οι ίδιοι κάθε βράδυ και βραδάκι στο κρεβάτι τους, είτε ενεργητικά, είτε παθητικά. Κι αυτοί οι άνθρωποι θα ζητήσουν ξανά την ψήφο σας για να μπορέσουν να συνεχίσουν τα νομοθετικά τους αριστουργήματα.

Γιά σκεφτείτε το ρε άνθρωποι! Αυτή και μόνον η περίπτωση είναι αρκετή για να σας πείσει για το πόσο χέστηδες είναι όλοι. Τι καλύτερο περιμένετε απ' αυτούς; Τι καλύτερο απ' αυτό;

Λοιπόν, Κύπριοι, για να τελιώνουμε: σκεφτείτε καλά αυτό που θέλετε: θέλετε νόμους-λαιμητόμους, νόμους που θα κάνουν την ζωή σας εφιάλτη ή θέλετε νόμους που να έρχονται σε συμφωνία με τους υγιείς ανθρώπινους πόθους και που θα σας κάνουν ευτυχισμένους;

Κι επιπλέον: θέλετε για ηγέτες σας ανθρώπους που έχουν χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα ή ανθρώπους διψασμένους για δράση; Θέλετε ένα κοινοΒουλευτικό και γραφειοκρατικό σώμα και πολίτευμα που θα απομυζά τούς καρπούς τών κόπων σας ή ένα δρόν σώμα, ένα σώμα σε εκστρατεία το οποίο δεν θα κηρύξει ανακωχή μέχρις ότου οδηγήσει την δράση του ως τα έσχατα όρια της;

Σε τελευταία ανάλυση: θέλετε να ξήσετε άνθρωποι ή θέλετε να σαπίσετε;

Σκεφτείτε το άνθρωποι γιατί τώρα είναι η ώρα για να το κάνετε. Τώρα είναι η Ώρα!

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα
για τον Καινούριο Κόσμο.

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Εφτά.

Κύπριοι, βρισκόμαστε ήδη τρεις μήνες πριν από μια καθοριστική για το μέλλον αυτού του τόπου και αυτού τού ... πλανήτη αναμέτρηση.

Τα δεδομένα που έχετε μπροστά σας είναι δίο: από την μια μια ομάδα κομμάτων που, μαζί με τα τσιράκια τους, αποτελούν τίς ίδιες μορφές τού ενός και του αυτού κατεστημένου και από την άλλη ένας άνθρωπος ο οποίος αντιπροσωπεύει ότι ωραιότερο και υγιέστερο γεννήθηκε σ' αυτό τον κόσμο και ο οποίος σάς υπόσχεται να αντιτάξει στα σάπια και άχρηστα κόμματα και κινήματα σας ένα καινούριο Κίνημα και... Κόμμα.

Αυτός ο άνθρωπος δεν είναι άλλος από τον Ούτοπο, και το Κίνημα του δεν είναι άλλο από το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Όσο και αν σας φαίνεται παράδοξο, το γεγονός είναι ότι ο Ούτοπος τόχει βάλει από καιρό μέσα του να αναγεννήσει έναν ολόκληρο κόσμο από το τίποτα. Η ανάγκη τής αναγέννησης αυτού του κόσμου εκδηλώθηκε μέσα του από την εφηβεία του σαν μια έμμονη ιδέα και ένα πεπρωμένο από το οποίο κανείς δεν μπόρεσε να τον αποσπάσει.

Η σπουδή και οι άνθρωποι κατάφεραν με το πέρασμα τού χρόνου να σχηματοποιήσουν την μανία και το όραμα του πρώτα λεκτικά και, ύστερα, μαθηματικά και γεωμετρικά.

Χωρίς υπερβολές ο Ούτοπος σάς λέει πως έχει συλλάβει και αποτυπώσει στο χαρτί πράγματα που δεν κατάφεραν να συλλάβουν όλοι μαζί οι πολιτικοί και οραματιστές που πέρασαν απ' αυτό τον κόσμο. Κι ασφαλώς το να συλλάβει ο Ούτοπος μια ιδέα και να την βάλει στο χαρτί, δεν ήταν παρά το ένα μέρος τού δρόμου του. Το άλλο μέρος ήταν η πρακτική διέξοδος τής Ιδέας η οποία, κακά τα ψέματα, χωρίς εκτελεστική εξουσία δεν μπορούσε να έρθει.

Έτσι λοιπόν μόλις θεώρησε τον εαυτό του έτοιμο να παλέψει γι' αυτό το άλλο μέρος τού αγώνα του έπρεπε να δει και να εκτιμήσει σωστά τα δεδομένα που υπήρχαν γύρω του. Κι ασφαλώς τα δεδομένα που αντίκρυσε ξεκινόντας τον αγώνα του είναι τα ίδια δεδομένα που ξέρετε όλοι: ένα δημοκρατούμενο, ας πούμε, καθεστώς με μια προεδρική εξουσία, μαζί με την νομοθετική και την δικαστική. Κι ασφαλώς ο Ούτοπος, σαν ένας καλός κυνηγός, αποφάσισε να κτυπήσει στο κέντρο τού στόχου.

Έτσι λοιπόν έδωσε πριν τρία-τέσσερα χρόνια έναν αγώνα για το πρώτο αξίωμα: την προεδρία. Ξεκίνησε τότε με κακούς οιωνούς: το Σύνταγμα τόν απέκλειε λόγω ηλικίας. Έπρεπε να είχε κλείσει τα 35 του χρόνια (αυτός ήθελε και δεν ήθελε πέντε μήνες) για να είναι υποψήφιος πρόεδρος, κι αυτό καθ' ήν στιγμήν ο δημιουργός τής θρησκείας αυτού του κράτους κι αυτής της δημοκρατίας τους πέθανε στα 33 του. Βέβαια θα πείτε πως εκείνος ήταν Υιός τού Θεού και έκανε θαύματα ενώ εγώ τι είχα κάνει ως τότε πέρα από σκέψεις και όνειρα;

Κάπως έτσι βρέθηκα εκτός μάχης. Εγώ το πάλεψα, κάλεσα τον λαό σε μια επανάσταση (δοξαριών) αλλά εκείνος τόπαιξε... λαγός.

Αλλά, παρόλαυτά: έστω και αν αυτός ο λαός δεν ήρθε μαχητικά στο πλευρό μου, έτσι δηλαδή όπως έπρεπε και όπως τον ήθελα να έρθει, όμως είναι γεγονός πως το μήνυμα μου περιείχε τέτια δημοφιλή στοιχεία που ηλέκτρισαν τις καρδιές τών ανθρώπων. Κι ασφαλώς από τότε που έγινε αυτό δεν ήρθαν εκείνα τα γεγονότα που θα έκαναν εκείνο το μήνυμα να αφήσει τίς καρδιές τους. Το μήνυμα είναι εκεί και οι καρδιές τους είναι εκεί και περιμένουν το άλλο μεγάλο ... ηλεκτροσόκ.

Και έστω λοιπόν και αν κάποιοι ισχυρίζονται πως ίσως να μην σας αξίζει να σας προ- σφέρει αυτή την νέα ευκαιρία όμως, παρόλαυτά, αυτός είναι αποφασισμένος να ριχτεί ξανά στην μάχη. τώρα ξεκινά με τους καλύτερους οιωνούς. Κανείς δεν ξεκίνησε ποτέ κα- νέναν αγώνα με καλύτερους οιωνούς κι όσοι νομίζουν πως οι οιωνοί δείχτηκαν για χάρη τους, είναι γελασμένοι.

Ο Ούτοπος το δηλώνει: δεν πρόκειται να δεχθεί τίποτα λιγότερο από το ... 99% τών ψήφων και τίποτα λιγότερο από το 100% τών εδρών. Και θα το δείτε: ο Ούτοπος και το Κίνημα του θα έχει ως τον Μάη παραδώσει στην λήθη και τον αφανισμό όλα τα είδωλα και όλους τους στύλλους αυτού

του συστήματος. Τα κόμματα σας όλα θα έχουν γίνει κομμάτια και θρύψαλα.

Τότε λοιπόν θα ανατείλει για την Κύπρο και για όλο τον κόσμο η Νέα Εποχή και ο Καινούριος Κόσμος.

Τι φιλοδοξεί να σας προσφέρει η Νέα Εποχή; Τί θα σας προσφέρει ο Ούτοπος και το Κίνημα του;

Το κυριότερο το ξέρετε τόσο εσείς όσο και τα σκολαρούδια: ένα καθεστώς ελεύθερου έρωτα, ένα καθεστώς, λέω, όπου η δράση και το θέαμα, πάντα, σχεδόν, εκ του φυσικού, θα αποτελεί μέρος τού καθημερινού διαιτολογίου τών ανθρώπων. Ένα, επίσης, καθεστώς Μητριαρχίας, πράγμα που ερμηνεύω ούτω πως: κάθε γυναίκα θα είναι ελεύθερη - και μαζί υποχρεωμένη- να ικανοποιεί σεξουαλικά - και με κάθε μέσον - αρκετούς άνδρες (αλλά όχι, λέω, απαραίτητα πάντα... ταυτόχρονα) αλλά θα έχει εκείνη το απόλυτο και αναφαίρετο δικαίωμα να κυοφορήσει το σπέρμα τών πιο ωραίων, υγιών και ικανών ανδρών. Και για να το πούμε χωριάτικα αυτό που λέω στις γυναίκες είναι τούτο: κάνετε παιδιά με τους ωραίους. Τους άλλους γαμάτε τους κι αφήστε τους.

Βέβαια η αντίδραση τών πιο πολλών πάνω σ' αυτή την πρόταση είναι τούτη: καλό αυτό, αλλά τί γίνεται με το Έϊτς;

Κι ασφαλώς αλίμονο στον Ούτοπο και στην Ιδέα του αν δεν είχε μια απάντηση σ' αυτό.

Ο Ούτοπος σάς λέει λοιπόν: κανείς δεν έχει να φοβηθεί από το Έϊτς αν δεν το έχει μέσα του. Μπορεί, εντάξει, να σου μεταδώσει ένας άλλος τον ιό απ' έξω αλλά και πάλι δεν έχεις να πάθεις τίποτα παραπάνω απ' αυτό που έχεις προκαλέσει εσύ ο ίδιος, και αυτό ασφαλώς έχει ελάχιστη σχέση με τον έρωτα. Αυτοί που σας φοβίζουν και σας αναθεματίζουν τον έρωτα μπορεί να μην έχουν στο αίμα τους τον ιό αλλά τον έχουν οπωσδήποτε στον εγκέφαλο τους.

Η αλήθια για το Εϊτς (Σύνδρομο Επίκτητης Ανοσοποιητικής Ανεπάρκειας) βρίσκεται κάπου εδώ: οι κακές συνήθειες είναι εκείνες που κάνουν το Έϊτς, οι μακρόχρονες κακές συνήθειες οι οποίες μπορεί να φτάνουν ως τους μπαμπάδες και τις μαμάδες και ως τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας.

Φταίει η απουσία μέτρου, η καθιστική ζωή, η κακή διατροφή, η έλλειψη άσκησης, ο βλαβερός αέρας, το τσιγάρο, το αλκοόλ, τα χάπια, τα λιπάσματα, οι συνθετικές τροφές, ο κλιματισμός, τα συντηρητικά, τα αντιβιοτικά, τα εμβόλια κ.ο.κ.

Κάτι απ' όλ' αυτά μπορεί να προκαλέσει έναν συγκεκριμένο καρκίνο ή ένα έμφραγμα κτλ αλλά όλα αυτά μαζί ή, έστω, η πλειοψηφία τους, θα δώσουν το Έϊτς.

Κανείς δεν χάθηκε και δεν καταδικάστηκε από τον ιό τού Έϊτς αν δεν ήταν από πριν χαμένος και καταδικασμένος για δικά του λάθη ή λάθη αυτών που τον έσπειραν. Δυστυχώς (ή ευτυχώς) οι πιο πολλοί πληρώνουν τις ... αμαρτίες τών γονιών τους όπως τα παιδιά μας θα πληρώσουν τις δικές μας αμαρτίες. Κι αλίμονο τους! Σ' αυτό τον κόσμο, τίποτα δεν χάνεται.

Ένας φορέας τού ιού θα ζήσει την ζωή και τα χρόνια που έκτισε βασισμένος στις συνήθειες του. Ο ιός δεν είναι ικανός αυτός καθεαυτός να του αφαιρέσει ούτε μια μέρα από την ζωή του. Και βεβαίως όσοι με τις κακές συνήθειες τους έχουν σκάψει τον λάκκο τους, τότε σίγουρα θα πέσουν μέσα, είτε με τον ιό είτε χωρίς τον ιό.

Όσοι λοιπόν ρίχνουν τα βέλη τους στον έρωτα και χρησιμοποιούν αυτόν για να πα- νικοβάλουν τούς ανθρώπους, τότε κάνουν καλά να λογικευτούν. Αν θέλουν να προλάβουν το κακό, τότε ας κάνουν αυτό που κάνει και ο Ούτοπος: **χτυπάει το κακό στις ρίζες του.**

Μα, στο κάτω κάτω, θα σκεφτώ αν θα πλησιάσω, αν θα φιλήσω ή αν θα αγκαλιάσω το άρρωστο παιδί μου από τον φόβο μήπως με κολλήσει το κρυολόγημα; Αφού ακόμα και για το κρυολόγημα θα πρέπει να υπάρχουν μέσα σου οι προϋποθέσεις για να το πάρεις.

Μα, έστω κι αν πούμε ότι έχει κάπιες αρώστιες που μεταδίδονται χωρίς τίς μέσα μας προϋποθέσεις. Τότε τί έγινε; Θα περάσουν. Γιατί έτσι είναι: οι καλές συνήθειες κάνουν την **Υγία** και η Υγία κάνει την **κράση.** Αυτή η κράση λοιπόν είναι ο ρυθμιστικός παράγοντας σε κάθε περίπτωση. Αυτή είναι η αλήθια, όσα κι αν σας λένε για το αντίθετο.

Έτσι λοιπόν Κύπριοι: χέστε τούς αρνητές τού Έρωτα γιατί αυτοί είναι κι οι αρνητές τής ζωής. Αγαπηθείτε και γαμηθείτε ελεύθερα, ερωτευθείτε ελεύθερα και άστε τούς άλλους να ψέλνουν το "κύριε ελέησον". Εμείς διαλέξαμε την ζωή και θα κτυπήσουμε γι' αυτήν προς κάθε κατεύθυνση.

Σημειώστε λοιπόν: εκείνο το καθεστώς τού ελεύθερου έρωτα που σας υποσχέθηκε τότε ο Ούτοπος και σας το υπόσχεται και τώρα δεν είναι για παζάρεμα.

Αλλά, ας πούμε πως έχει δίκαιο ο Ούτοπος αλλά πως, για κάθε ενδεχόμενο, θάταν καλά να προσέξετε λιγάκι και ίσως θέλετε κάπια ...προφύλαξη.

Το δέχομαι και ας πούμε πως είμαι σε θέση να παζαρέψω πάνω σ' αυτό. Όσοι φοβούνται λοιπόν μπορούν να χρησιμοποιήσουν ...προφυλαχτικό. Προσωπικά δεν σας το συνιστώ, εκτός βέβαια και αν ο σκοπός σας είναι να πολλαπλασιάσετε τίς διεισδύσεις σας. Μάλιστα πάνω σ' αυτό έχω και κάπιες καλές σκέψεις αλλά ... θα τις δούμε αργότερα.

Πάμε παρακάτω. Πέρα, λοιπόν, απ' αυτό το καθεστώς τού ελεύθερου έρωτα ο Ούτοπος σάς υπόσχεται εκείνο το καθεστώς που θα δώσει σε όλους τούς ανθρώπους **ισότητα στην εργασία, στην στέγη, στο ντύσιμο, στην χαρά και στην Ευτυχία.**

Πάνω απ' όλα όμως σάς υπόσχεται την Υγία. Γιατί, ότι κι αν πούμε, η Υγία είναι το παν. Μόνο πάνω στην Υγία μας μπορούμε να βασίσουμε την οικοδόμηση τού Καινούριου Κόσμου και μόνο πάνω σ' αυτήν μπορούμε να βασίσουμε την Ευτυχία μας.

Χωρίς την Υγία δεν μπορούμε ούτε τον εαυτό μας να ωφελήσουμε ούτε και κανέναν άλλον. Χωρίς την Υγία δεν έχουμε ούτε την διάθεση να φάμε ή να ζήσουμε. Χωρίς αυτήν, ακόμα και ο Έρωτας είναι μια χίμαιρα. Όλα κι αν τάπα λοιπόν διό και τρεις και δέκα φορές, αυτό το λέω χίλιες: χωρίς την Υγία μας είμαστε ένα Τίποτα.

Γι' αυτό λοιπόν εμείς που το ξέρουμε αυτό δεν μπορούμε να υποκρινόμαστε γι' αυτό. Αν θέλουμε να νικήσουμε και να κρατήσουμε για πάντα την νίκη και αν θέλουμε να δώσουμε νόημα και περιεχόμενο στην Νίκη και στην Ιδέα μας, τότε θα πρέπει να εκτιμήσουμε και να χειριστούμε την Υγία σαν το ισχυρότερο όπλο σ' αυτό τον αγώνα.

Μπαίνοντας λοιπόν σ' αυτή την μάχη (τών μαχών) με ένα κεφάλαιο υποπολλαπλάσιο τού κεφαλαίου που διαθέτουν οι αντίπαλοι μας, με ένα μηδενικό για τα ως τώρα προγνωστικά ποσοστό και με ένα ανύπαρκτο ως τώρα Κίνημα, τότε δεν μπορούμε να αγνοήσουμε πως χρειαζόμαστε την κατάλληλη θωράκιση ώστε να αντέξουμε στα βέλη τών αντιπάλων μας.

Η θωράκιση αυτή δεν είναι άλλη από την Υγία μας. Νιώστε το αυτό Κύπριοι, Ζήστε το και βιώστε το και σύντομα θα το δείτε: το 99% τών -ψήφων και το 100% τών εδρών θα είναι δικό μας, κατάδικο μας.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Προκήρυξη υπ᾽ αριθμόν Οκτώ.

Κύπριοι, πάνω στο τι επέβαλε στους ανθρώπους στο πέρασμα τών αιώνων να οργανωθούν σε κοινότητες δεν υπάρχουν πολλές διχογνωμίες.

Στα πρώτα στάδια τής ανθρώπινης παρουσίας στην Γη οι κίνδυνοι ήταν πολλοί. Η ανάγκη να αναλάβουν μαζί τούς κινδύνους προκειμένου να έχουν αποτελέσματα θα ήταν, εκτιμώ, ένας από τους σημαντικούς λόγους που έσπρωξαν τούς πρώτους ανθρώπους να ζήσουν ο ένας δίπλα στον άλλον.

Με τον καιρό βέβαια και με την εξέλιξη που είχε η κοινοτική ζωή και με την ασφάλεια που ένιωθαν σιγά σιγά οι άνθρωποι σ' αυτό τον πλανήτη, οι λόγοι διαφοροποιήθηκαν και πολλαπλασιάστηκαν. Οι κίνδυνοι από τους ανθρώπους αντικατέστησαν λίγο λίγο τούς κινδύνους από τα θηρία ή από τα στοιχεία τής φύσης και πριν καλά καλά το καταλάβουν βρέθηκαν χωρισμένοι σε οικογένειες, σε φυλές, σε φατρίες και σε εθνικότητες τών οποίων η αλληλοεξόντωση ήταν το υπ' αριθμόν ένα... χόμπυ.

Αλλο θέμα βέβαια αυτό. Πάντως οι λόγοι που κρατούσουν τούς ανθρώπους μαζί υπήρχαν και τότε έτσι όπως και τώρα. Ένα ακόμα στοιχείο που θα έδινε μια καλύτερη ερμηνεία γι' αυτή την συμπεριφορά τού ανθρώπου έγκειται στον λόγο τού Αριστοτέλη: ο άνθρωπος είναι φύσει πολιτικό όν.

Η συγκέντρωση λοιπόν κάπκυν ανθρώπων σε έναν συγκεκριμένο χώρο και αυτή καθαυτή η φύση τής ζωής εκεί πρόβαλε σαν αναγκαιότητα την θέσπιση κάπιων κανόνων συμπεριφοράς.

Από ένα σημείο και μετά αυτός ο χώρος δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει χωρίς κά- πιους άρχοντες, χωρίς δημόσιους χώρους ή κτίρια, χωρίς λουτρά, χωρίς ξενώνες, χωρίς ναούς, χωρίς στάδια, χωρίς δρόμους, χωρίς δικαστήρια και χωρίς νόμους.

Από την άλλη η πείρα τών ανθρώπων μέσα στις πόλεις έδειξε πως δεν ήταν όλοι οι άνθρωποι ίδιοι. Αλλοι ήταν έτσι και άλλοι αλλιώς. Αλλοι είχαν κλίση σ' αυτό τον καλλιτεχνικό ή επαγγελματικό τομέα και άλλοι σ' έναν άλλο. Οι παπουτσήδες και οι σιδεράδες, οι ράφτες και οι ξυλουργοί αποτελούσαν πια μια πραγματικότητα για την πόλη τόσο όσο και οι ποιητές, οι ρήτορες, οι ζωγράφοι, οι γλύπτες και οι μουσικοί.

Κάπιοι άνθρωποι πάλι μπορεί να είχαν ένα άλλο ταλέντο. Ας πούμε πως είχαν μια νηφάλια και βαθιά κρίση την οποία δεν είχαν οι άλλοι. Στην αρχή μπορεί να ξεκίνησαν σαν σύμβουλοι και σαν οδηγοί αλλά σίγουρα η οργάνωση τής πόλης θα ήταν ανεπαρκής χωρίς την θέσπιση, τέλος πάντων, κάπιων νόμων.

Στην εξέταση λοιπόν τών διαφόρων πολιτισμών θα βρούμε πολλούς νόμους. Αλλοι δόθηκαν από τους θεούς και άλλοι από τους ανθρώπους. Π ιός νομοθέτησε πρώτος και πιός δεύτερος δεν έχει σημασία. Σε κάπιους λαούς οι πρώτοι γραπτοί νόμοι μπορεί να εδόθησαν από τους θεούς και σε κάπιους άλλους από τους ανθρώπους.

Κάποτε στα αρχαία χρόνια, κάπου στα νερά τής Μεσογείου, άνθισε ένας πολιτισμός. Αυτός ο πολιτισμός είχε τον άνθρωπο στο επίκεντρο τού ενδιαφέροντος του. Και ενώ δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη και την επίδραση τών θεών σ' αυτόν, όμως αυτός συνεχίστηκε ανεξάρτητα απ' αυτούς.

Το πνεύμα αυτού του, ανθρωποκεντρικού, πολιτισμού έρχεται σύντομα σε σύγκρουση με το πνεύμα ενός άλλου, θεοκεντρικού, πολιτισμού ο οποίος ξεκίνησε από τα μέρη τής Παλαιστίνης. Κύριος εκφραστής του ήταν ο Ιουδαϊκός λαός. Από τον καιρό που ο Ιεχωβά έδωσε τις εντολές του στον Μωϋσή ως τον καιρό που ήρθε ο Χριστός και οι απόστολοι δεν είχε καμιά σχεδόν επίδραση στον ευρύτερο πολιτισμένο χώρο εκείνης τής εποχής.

Μετά όμως την εμφάνιση τού Χριστού, μετά το κήρυγμα και τα θαύματα που έκανε και μετά την διασπορά τών Εβραίων και των αποστόλων ανά τα έθνη, τα πράγματα κύλησαν γρήγορα. Ο ελληνικός πολιτισμός είχε ήδη διαβρωθεί και παρακμάσει και μόνο οι οικοδομικές κατασκευές που άφησε πρόδιδαν την εποχή τής λάμψης του. Ο καινούριος πολιτισμός εκτόπιζε ολοένα και

περισσότερο τον παλιό. Χωρίς πολλά λόγια όλη η φύση και όλοι οι άνθρωποι συνωμότησαν για την καταστροφή του. Ένα κύμα φανατισμού και δεισιδαιμονίας έφαγε σαν σαράκι το ελληνικό πνεύμα. Οι υπερβολές τής νέας πίστης καθώς και το πλήθος τών αλλοφρόνων που αύξανε ολοένα και περισσότερο είχαν ασκήσει μια τρομοκρατία στον λαό. Οι απειλές τής τιμωρίας στην άλλη ζωή είχαν ενσπείρει τον πανικό. Όλοι θάδιναν τα πάντα για μια θέση μαζί με τον Χριστό στην Βασιλεία τών Ουρανών.

Και ασφαλώς ο τρόπος για να πάρει τότε κανείς τις θέσεις και να επιβάλει μέσω αυτών την άποψη του δεν θάταν δα και πολύ διαφορετικός από τον σημερινό τρόπο. Η δολιότητα, η κολακία και η υποκρισία αποτελούν μέρος τού ανθρώπινου πεπρωμένου. Χωρίς να τα πολυλογούμε η Νέα Πίστη ανέβηκε στις ανώτερες βαθμίδες και, πριν καλά καλά το καταλάβει, είχε τον αυτοκρατορικό θώκο. Πιός την σταματούσε πλέον;

Έτσι λοιπόν ο Ιεχωβά, ο θεός τών Ιουδαίων, επεκράτησε ως ο μόνος θεός. Ο Δίας, ο Ποσειδών, η Αφροδίτη και ο Απόλλων και όλες οι ελληνικές θεότητες, όλοι εκείνοι οι ημίθεοι, οι νύμφες, οι νεράιδες *και* ο Έρωτας ήταν σαν να μην υπήρξαν ποτέ. Ήταν πια ένας μύθος, προϊόντα όλα ανθρώπων με αρρωστημένη φαντασία.

Χωρίς πολλά λόγια ο Ιεχωβά και οι Εντολές του έγιναν η νέα πραγματικότητα στην Ευρώπη. Εκεί που ως τώρα ακούγονταν οι ύμνοι στον έρωτα, τώρα ακούγονταν τα "ωσαννά εν τοις υψίστοις". Οι λειτουργίες στις συναγωγές αντικατέστησαν τις ερωτικές τελετουργίες και ο Χριστός με τους αγίους αντικατέστησαν τον Διόνυσο με τους σα- τύρους του.

Κι όλ' αυτά για την Βασιλεία. Όλα στο όνομα τού νέου και Ενός Θεού. Από κει και πέρα φαντάζεστε τό είδος τής κρατικής παιδείας. Από τότε ως σήμερα δεν άλλαξαν και πολύ τα πράγματα. Οι Βενετοί και οι Φράγκοι και οι Τούρκοι μόνο που δυνάμωσαν την πίστη. Στο μεταξύ εκείνη η Ελλάδα είχε ψοφήσει. Κι όχι βέβαια από τους Βενετούς ή από τους Φράγκους ή από τους Τούρκους όσο από τους ίδιους τούς Ελληνοχριστιανούς. Όσοι λοιπόν σάς μιλάνε για έναν αρμονικό συνδυασμό τού ελληνικού και του χριστιανικού πολιτισμού είναι σκουπίδια. Αυτό δεν γίνεται ή αν, ας πούμε, πως έγινε, τότε το προϊόν είναι πασιφανές και δεν είναι τίποτ' άλλο απ' αυτό: ο πλέον διχασμένος και σχιζοφρενικός πολιτισμός.

Ο Ούτοπος το λέει: μπράβο σε κείνο τον Ιουλιανό7. Κι αν δεν πέτυχε εκείνος, ο Ούτοπος τώρα θα πετύχει. Δίχως άλλο θα πετύχει.

Ο Ούτοπος θα ανατρέψει το σύστημα. Θα σας δώσει μια Καινούρια Θρησκεία, μια καινούρια πίστη και ... ολοκαίνουριες εντολές. Μαζί μ' όλ' αυτά θα σας δώσει τον καινούριο κόσμο και τον καινούριο άνθρωπο. Τον καινούριο άνθρωπο και τον καινούριο Θεό. Πέστε τό πώς τον θέλετε, πέστε το από τα βάθη τής καρδιάς σας, με ειλικρίνεια και εντιμότητα. Ο Θεός σάς βλέπει και σας ακούει. Ο Θεός δεν θέλει να σας αφήσει να ζείτε έξω από τον εαυτό σας. Εκείνος το ξέρει καλύτερα από μένα πως έκανε λάθη. Ούτε η δράση του ήταν η ενδεδειγμένη, ούτε οι εντολές του. Για όλα τα δεινά τού ανθρώπου εκείνος έχει την μερίδα τού λέοντος ως προς την ευθύνη. Φταίει, και το ξέρει πως φταίει.

Ο Ούτοπος λοιπόν, ο άνθρωπος ο οποίος κρίνει ότι έχει αρκετούς λόγους για να είναι αυστηρός απέναντι σε σας, κρίνει επίσης πως έχει περισσότερους λόγους για να είναι αυστηρός και απέναντι στον Θεό. Και είναι γεγονός: οι εντολές του ήταν για χέσιμο. Μόνο καταστροφή μάς προκάλεσαν. Και ξέρετε γιατί κυρίως; Γι' αυτό: μπέρδεψαν τούς ανθρώπους.

Γιατί είναι κι αυτό γεγονός: κάπιες από τις εντολές του ήταν καθόλα λογικές και ανταποκρίνονταν στον έμφυτο μέσα στον άνθρωπο ηθικό κώδικα συμπεριφοράς. Κι όμως μαζί μ' αυτές υπήρχαν και εκείνες που βρίσκονταν σε πλήρη αντιπαράθεση με εκείνο τον ίδιο έμφυτο μέσα στον άνθρωπο κώδικα συμπεριφοράς.

Όμως η Εκκλησία τού Χριστού τους δεν ήξερε τι παναπεί κρίση και πνεύμα και, ασφαλώς, δεν χωράτευε σ' αυτό: οι εντολές είν' αυτές που είναι και ή θα τις τηρείς όλες εξίσου ή θα πας με τους

7 Ο Ιουλιανός ήταν αυτοκράτορας τού Βυζαντίου ο οποίος επεχείρησε να ανασυστήσει την αρχαία ελληνική θρησκεία.

Τούρκους.

Εγώ είπα: καταλαβαίνω τό "ού φονεύσεις" - κι αυτό υπό όρους - αλλά δεν καταλαβαίνω το "ού μοιχεύσεις". Δεν καταλαβαίνω γιατί να λιθοβολείται ή να κλείνεται στο σπίτι της μια γυναίκα έως θανάτου επειδή απλά θα κάνει μια πράξη που την ευχαριστεί.

Παλιά ιστορία. Τάπα και τα ξανάπα. Αυτός φταίει λοιπόν, πρώτος αυτός. Έτσι μην σκοτίζεστε και πολύ για το τί είπε ο Θεός στον Μωϋσή ή στον Ιησού ή στον Μωάμεθ. Εγώ σάς λέω τό τι είπε τώρα σε μένα. Ακούστε εμένα λοιπόν και ας έρθει να με βγάλει ψεύτη. Εγώ έχω την ευθύνη και εγώ θα τον αντιμετωπίσω, είτε είναι ένας, είτε είναι δώδεκα, είτε είναι χιλιάδες, είτε είναι εκατομύρια.

Κι όμως, παρόλαυτά, ενώ, σας λέω, τα δεινά που επεσώρευσαν με τις πράξεις και με τις απραξίες τους στο ανθρώπινο γένος αποτελούν ένα γεγονός μεγαλύτερο από την γελοιότητα τών εντολών τους, όμως εμείς πρέπει να σταθούμε ικανοί να τους συγχωρήσουμε. Γιατί, όπως και να το κάνουμε, είναι οι κατ' εξοχήν πρόγονοι μας, οι πατεράδες και οι μανάδες μας, οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας, σ' αυτούς οφείλουμε την ζωή, χάρις σ' αυτούς υπάρχουμε, ζούμε και -επί τού προκειμένου- επαναστατούμε και, αν όχι τίποτ' άλλο, ας τους δείξουμε πως είμαστε ικανοί για λίγη μεγαλοψυχία.

Είναι άλλωστε γεγονός ρε άνθρωποι: η προοπτική για ένα νέο ξεκίνημα είναι μέρος τού θεϊκού σχεδίου. Εκείνος που ξέρει να μελετά θα πρέπει και να έχει εγκαταλείψει από καιρό την στατική αντίληψη για τον Θεό. Ο Ούτοπος σάς επαναλαμβάνει: το Πνεύμα * εκείνου τού παλιού Θεού έχει πεθάνει. **Ο καινούριος Θεός θα έρθει ντυμένος με το προσωπείο τού Έρωτα.**

Ναί! Κι όπως εκείνος ο Θεός ευλόγησε τότε, μέσω τού Μωϋσέως, τον γάμο μπορεί πολύ καλά να ευλογήσει τώρα, μέσω τού Ούτοπου, την... **παρτούζα.**

Γιατί έτσι είναι ρε άνθρωποι: ένας ερωτικός Θεός θα δώσει ερωτικές διαστάσεις στον Νέο Κόσμο. Και ο Ούτοπος ασφαλώς, σαν το υπ' αριθμόν Ένα Εκτελεστικό του Όργανο, σας μιλάει αναλόγως. Με τούτα λοιπόν τα δεδομένα υπόψιν και με τα άλλα θα καταλαβαίνετε πως το Κτύπημα τού Ούτοπου θα είναι ένα **Ερωτικό Κτύπημα.**

Ο Ούτοπος ναι: είναι υπέρμαχος τής ελευθερίας τού έρωτα και είναι υπέρμαχος τής **σεξουαλικής χειραφέτησης τών παιδιών.** Γιατί έτσι είναι, όσα ψέματα κι αν πούμε, η αλή- θια είναι πως ο **Έρωτας είναι παιδί.**

Ο Ούτοπος, ναι, σάς δίνει ένα ελπιδοφόρο και αναζωογονητικό μήνυμα. Αυτό το μήνυμα αποτελεί μια προσωπική κατάκτηση του. Πάλεψε ως τώρα μόνος γι' αυτό αλλά δεν σκοπεύει να συνεχίσει μόνος.

Η φύση τών επερχόμενων εκλογών τον υποχρεώνει να ψάξει για συντρόφους στον αγώνα και στο Κτύπημα του. Και ενώ το ξεκαθάρισε πως θέλει τούς καλύτερους ως προς το **ήθος,** όμως το ξεκαθαρίζει και τούτο: θέλει σεξουαλικά απελευθερωμένους ανθρώπους, τουλάχιστον ... θεωρητικά. Αφού - και κλείνω μ' αυτό - ούτως ή άλλως το σύνθημα μας - όχι λιγότερο από το Κτύπημα μας- θα είναι **Ερωτικό, βαθιά Ερωτικό.**

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα
για τον Καινούριο Κόσμο.

Προκήρυξη υπ΄ αριθμόν Εννέα.

Κύπριοι, ο καιρός για μια νέα εκλογική αναμέτρηση πλησιάζει. Όλοι πήραν θέσεις μάχης και ακονίζουν τίς γλώσσες τους. Όλοι οι μηχανισμοί για την προβολή τους είναι στην διάθεση όλων και η κάθε σαχλαμάρα τού κάθε καρακιόζη αποτελεί είδηση.

Το σκηνικό σάς είναι γνωστό. Κάθε μέρα τις ίδιες μπούρδες για το κυπριακό, τις ίδιες αηδίες και τις ίδιες αρλούμπες τών μεγάλων ανδρών σας, εισαγομένων ή μή. Ο καθένας από σας έχει απαυδήσει μ' αυτή την κατάσταση. Η εντύπωση που σχηματίζεται ολοένα και καθαρότερα στο μιαλό σας είναι πως βρίσκεστε περιπλεγμένοι σ' έναν λαβύρινθο από τον οποίο δεν υπάρχει διέξοδος ή σ' έναν βάλτο όπου βυθίζεστε ολοένα και πιο βαθιά χωρίς να υπάρχει ελπίδα σωτηρίας.

Κι όμως σ' αυτή την ώρα τής ύστατης απελπισίας σας εμφανίζεται ένα **νέο Κίνημα.** Εμπνευστής και δημιουργός του, ψυχή του και νους του είναι ο **Ούτοπος.**

Για το Κίνημα αυτό δεν ακούσατε καμιά είδηση ως τώρα. Για πολλούς μπορεί να αποτελεί ακόμα ένα προϊόν τής φαντασίας. Κι όμως σύντομα- θα το δείτε- το Κίνημα αυτό θα αποτελεί την πιο ατράνταχτη πραγματικότητα στον πλανήτη.

Το **Κίνημα,** λοιπόν, για τον **Καινούριο Κόσμο** μπορεί μεν να ξεκινάει από την Κύπρο και να διεκδικει τώρα την θέση του στις κυπριακές υποθέσεις, όμως πρέπει να ξέρετε πως σύντομα θα απλώσει τα δίχτια του σ' όλο τον κόσμο.

Το τι απειλή αποτελεί αυτό το Κίνημα για το σύστημα δεν εκφράζεται με λέξεις. Περιμένετε και θα δείτε.

Το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο έρχεται για να δώσει στον άνθρωπο την ελπίδα, ναι, και αν ζητάει ψήφους δεν το κάνει παρά για να δώσει σάρκα και οστά σ' αυτή την ελπίδα. Μακάρι να μην τις είχε ανάγκη, μακάρι να μπορούσε να έπαιρνε την δύναμη που ζητάει να του δώσετε εσείς από τον ουρανό αλλά το γεγονός είναι πως ο ουρανός θέλει πρώτα να μας δοκιμάσει και ύστερα να επέμβει. Η δοκιμασία μας αυτή πρέπει να έρθει σε ένα τέλος, αυτός είναι ο όρος.

Το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο έρχεται και για τούτο λοιπόν: για να σας δοκιμάσει. Κι όπως τόλεγε κι άλλοτε ο εμπνευστής του: κάθε ψήφος που θα δώσετε στο Κίνημα θα επιστραφει σε σας μετουσιωμένη σε πλήθος αγαθών.

Να πιό είναι λοιπόν το δεδομένο: όλοι σας τούτη την ώρα βρίσκεστε μπροστά σε μια δοκιμασία και καλείστε να κάνετε την επιλογή σας. Εκείνοι σάς λένε ότι αποτελούν τον καρπό τού δημοκρατικού πολιτεύματος, πως χάρις σ' αυτούς υπάρχει η δημοκρατία, πως άλλως πως δεν γίνεται και πως πρέπει, ως εκ τούτου, να τους ψηφίζετε εφ' όρου ζωής.

Από την άλλη μεριά είναι το Κίνημα τού Ούτοπου το οποίο αποτελεί κι αυτό με τον τρόπο του (κατά τον ίδιο τρόπο που λέμε: οι άρρωστοι δημιουργούν τούς γιατρούς τους και οι ράθυμοι τούς κατακτητές τους) δημιούργημα τής δημοκρατίας αλλά οι προθέσεις του για την δημοκρατία είναι σαφείς: **θα δώσω τέτιο κτύπημα στα δημοκρατικά πολιτεύματα από το οποίο δεν θα συνέλθουν ποτέ.**

Δεν σκοπεύω να ψιλοκοπανήσω τώρα τις παρανοϊκότητες τής δημοκρατίας σας αλλά θέλω να ξέρετε πως το Κτύπημα τού Ούτοπου αποτελεί δημιούργημα τής δημοκρατίας κατά τον ίδιο τρόπο που ο γιατρός αποτελεί δημιούργημα τών αρρώστων και ο κατακτητής δημιούργημα τών ραθύμων.

Πρέπει να καταλαβαίνετε δηλαδή πως, από ένα σημείο και μετά, ο Ούτοπος θα προσθέσει στην δίκοπη γλώσσα του το ραβδί και το στιλέτο.

Ο Ούτοπος υπόσχεται αποτελέσματα και θα τα έχετε. Αυτός δεν έχει καιρό για χάσιμο και όλα τα κόμματα θα τα κάνει κομμάτια. Πριν καλά καλά το καταλάβετε θα σας έχει απαλλάξει απ' αυτή την πανούκλα. Ίχνος απ' αυτά δεν θα έχει απομείνει.

Πέρ' απ' αυτό ο Ούτοπος σκοπεύει να σας απαλλάξει, επίσης, απ' αυτό το αχρείαστο κυνήγι

τού χρήματος και της ισχίως και να σας οδηγήσει στο κυνήγι τής ζωής και των ηδονών. Αυτός έχει καί τον τρόπο καί τον λόγο για όλα. Τίποτα δεν θα του διαφύγει.

Ας μπούμε στο θέμα λοιπόν και ας αφήσουμε τα χωρατά. Ο Ούτοπος το ξέρει πως αυτό που θέλετε εσείς δεν είναι τίποτ' άλλο απ' αυτό που θέλει και αυτός και ο καθένας και αυτό είναι οι ηδονές.

Αυτές τις ηδονές σάς υπόσχεται ο Ούτοπος: απέραντες ηδονές για το σώμα και για το πνεύμα σας. Πρώτα απ' όλα όμως την Υγία γιατί χωρίς αυτήν δεν μπορείτε να απολαύσετε τίποτα.

Κι ασφαλώς ο Ούτοπος είναι ο μόνος που μπορεί να σας τα προσφέρει, καί την Υγία καί τις Ηδονές. Όμως σημειώστε το: για να τις έχετε αυτές τις ηδονές, τότε θέλω εν λευκώ εξουσίες πάνω στα πάντα. Δεν υπάρχει, για την περίπτωση, άλλος τρόπος.

Πέρ' απ' αυτά ο Ούτοπος και το Κίνημα του υπόσχονται Δικαιοσύνη, υπόσχονται ίσο καταμερισμό τών δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων, των αγαθών και των κόπων. Ούτως ή άλλως ο Ούτοπος είναι κουμμουνιστής. Πιστεύει δηλαδή στην κοινοκτημοσύνη τών σωμάτων (ανδρών και γυναικών), τών πόλεων και των χωριών, πιστεύει στην κοινοκτημοσύνη τών σπιτιών, των εργοστασίων, των γηπέδων, των υδάτων, των αγγαριών και των ευθυνών. Κι ασφαλώς μόλις τού δώσετε την εξουσία γι' αυτό, τότε θα πρέπει να θεωρείτε βέβαιο πως το κάθετί θα βρίσκεται "επί τω έργω". Για όλα θα υπάρχει χρόνος και για όλους θα υπάρχει χώρος. Όλες οι ανθρώπινες δραστηριότητες θα τεθούν κάτω από το σχέδιο του και όλα θα έρχονται με την σειρά. Με την σειρά τους οι κόποι και με την σειρά τους οι ηδονές. Όλα θα μπουν κάτω από το ανθρώπινο μέτρο. Γιατί ο Ούτοπος θέλει να δει και να δώσει αποτελέσματα. Αυτός σάς θέλει δυνατούς και ωραίους, ούτε γιατρούς να θέλετε, ούτε νοσοκομεία. Ούτε να ταΐζετε και να ξεσκατίζετε σεις τους γέρους σας, ούτε εσάς να σας ταΐζουν και να σας ξεσκατίζουν τα παιδιά σας! Ο Ούτοπος σάς θέλει να μην έχετε άλλη ανάγκη από την αγάπη τών άλλων.

Ναι λοιπόν! Ο Ούτοπος σάς υποσχέθηκε καλύτερες μέρες και καλύτερες εποχές και θα τις έχετε. Απ' όλους τούς ανθρώπους που έζησαν και ζουν στον πλανήτη, πρώτοι εσείς θα γευτείτε αυτές τις μέρες και αυτές τις εποχές. Και ασφαλώς σύντομα -χωρίς να στερηθείτε εσείς τίποτα από όσα θα έκαναν την ευδαιμονία σας πλήρη και διαρκή- θα εξαπολύσει έναν αγώνα στα πέρατα τής Γης σε μια προσπάθεια να συγκεντρώσει στα χέρια του όλες τις εξουσίες και όλους τούς πόρους αυτού τού πλανήτη.

Όλες αυτές οι εξουσίες θα χρησιμοποιηθούν στην συνέχεια ως μέσον για την επίτευξη εκείνου τού άλλου, του πρώτου και πρωταρχικού στόχου του που δεν είναι άλλος από
την ικανοποίηση τών αναγκών όλων των ανθρώπων σ' αυτή την Γη για εργασία, στέγη, ένδυση, αγάπη, έρωτα και ευτυχία.

Στόχος τού Ούτοπου μετά την νίκη του εδώ σ' αυτό το νησί είναι να καταγάγει μια[1] νίκη παγκόσμιας εμβέλειας. Μετά την Κύπρο ο Ούτοπος θέλει όλο τον κόσμο, θέλει την μια νίκη μετά στην άλλη, θέλει απέραντες και αμέτρητες νίκες γιατί έτσι το θέλει το πεπρωμένο του.

Αν πάνε λοιπόν όλα σύμφωνα με το σχέδιο, τότε τον Δεκέμβρη τού '96 θα πρέπει να ηγείται τού ΟΗΕ.

Μην νομίσετε όμως πως ο Ούτοπος σάς εγκαταλείπει μ' αυτό. Κάθε άλλο. Αυτός θέλει μόνο να θωρακίσει την νίκη σας. Θέλει να ασφαλίσει και να εξασφαλίσει διά παντός την ευτυχία σας, θέλει να απομακρύνει από σας κάθε εχθρική επιβουλή και να σας δώσει μια και καλή την εγγύηση πως όλοι οι άνθρώπινοι πόθοι σας θα έχουν πάντα έναν δέκτη και μια διέξοδο. Γι' αυτό λοιπόν είναι που θέλει να απλώσει την επιρροή και το σιδερένιο του χέρι ως τα πέρατα τού κόσμου. Ο Ούτοπος φιλοδοξεί τα καλά που θα γευτείτε πρώτοι εσείς να τα γευτούν κατόπιν όλοι οι άνθρωποι σ' αυτή την Γη. Έστω λοιπόν και αν αυτό αποτελεί επανάληψη, όμως θα το πω ξανά: *στόχος μου είναι η παγκόσμια πολιτεία, μια πλήρης, διαρκής και γόνιμη Ειρήνη κάτω από την σκέπη τής Δικαιοσύνης ή, αν θέλετε, κάτω από την σκέπη ενός Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Γιατί, σημειώστε, αυτό τον Οργανισμό σκοπεύω πολύ σύντομα να αναλάβω και, διαλύοντας κάθε*

εθνικό στρατό, να τον καταστήσω το μόνο ένοπλο σώμα στην Γη. Τότε θα δείτε άνθρωποι. Θα καταστήσω τότε και σας μάρτυρες, κοινωνούς και μετόχους τής... Βασιλείας. Τότε θα δείτε...

Δεν είναι άλλωστε μυστικό πως η ατομική φιλανθρωπία δεν έχει καμιά ελπίδα να ικανοποιήσει τίς στοιχειώδεις ανάγκες τών ανθρώπων. Ένας ανθρωπιστής για να μπορέσει να επιτελέσει ένα ουσιαστικό έργο, πρέπει να σκέφτεται στρατηγικά.

Ο Ούτοπος θέλει γι' αυτό να βοηθήσει κρατικά και συλλογικά. Ο Ούτοπος θέλει τον Λόγο και την Ιδέα του να γίνουν Κράτος, ένα κράτος που όμοιο του σε ισχύ και σε δύναμη δεν υπήρξε ακόμα κάτω απ' αυτό τον ήλιο.

Όταν λοιπόν σκεφτόμαστε έτσι και δρούμε έτσι, σαν λαός και σαν κράτος, τότε είμαστε ικανοί -δίνοντας ένα τέτιο παράδειγμα- να παρασύρουμε κι άλλους μαζί μας. Μπορούμε να επηρεάσουμε κράτη και ηγέτες που έχουν στην διάθεση τους περισσότερη γη και περισσότερα αγαθά για να δώσουν. Όλα τα μπορούμε, φτάνει να ξέρουμε τι θέλουμε να πετύχουμε.

Με μια αποφασιστική αρχή μπορούμε να κάνουμε αυτό τον κόσμο να αντηχεί από ιαχές αγάπης. Όλα τα μπορούμε Κύπριοι.

Αν λοιπόν θέλετε τις καινούριες εποχές, τότε σάς λέω πότε θα τις έχετε: όταν θα θρέψετε τούς πεινασμένους τής Γης, όταν θα στεγάσετε τούς άστεγους, όταν θα προστατέψετε τούς δυστυχισμένους κι όταν θα δώσετε την ευτυχία σε όσους την αναζητάνε. Τότε μόνο θα έχετε εκείνες τις καλύτερες εποχές.

Γι' αυτό λοιπόν δώστε τα όλα, δοθείτε όλοι, παρασυρθείτε όλοι και παρασύρετε τα όλα σ' αυτή την υπόθεση και θα έχετε σύντομα ανταμοιφθεί με μια Καινούρια Γή. Θα
έχετε ανταμοιφθεί με ότι περισσότερο ποθήσατε γι' αυτή την ζωή σας και για την άλλη. Θα έχετε ανταμοιφθεί με **ηδονές** και με **κήπους ηδονών, με απέραντες ηδονές για την ψυχή και για το σώμα σας.**

Αλλά, για να τελιώνω: και όταν ακόμα θα πετύχουμε αυτό το καθεστώς που θα ανταποκρίνεται στα μέτρα τών ανθρώπινων πόθων και προσδοκιών, και πάλι αυτό δεν μας φτάνει. Δεν μας φτάνουν τα 100 χρόνια για να χορτάσουμε τις ηδονές σε όλη τους την έκταση και την ποικιλία, ούτε τα 200, ούτε τα 1000. Η **αθανασία** θα αποτελεί πλέον την πρώτη και πρωταρχική ανθρώπινη απαίτηση. Αυτό το πράγμα θα το θέσουμε μια μέρα στον Θεό και θα το κάνουμε σύντομα. Αφού ξεκαθαρίσουμε πρώτα τούς λογαριασμούς μας μεταξύ μας θα ξεκαθαρίσουμε μετά και τους λογαριασμούς μας με τον ίδιο τον Θεό.

Μην την ξεχνάτε άνθρωποι αυτή την προοπτική. Η ζωή δεν τελιώνει εδώ. Οι δίκαιοι και οι ωραίοι δικαιούνται καλύτερο κλήρο από το κλήρο αυτής της Γης. Ετοιμαστείτε άνθρωποι γι' αυτό τον κλήρο ή ετοιμάστε τον με την δράση σας.

Μην το ξεχνάτε: **η ζωή δεν τελιώνει εδώ.** Η αθανασία θα αποτελεί σύντομα μια πραγματικότητα. Ναι, δείτε την και γυρέψετε την ή, έστω, γυρέψετε τουλάχιστον την ζωή. Τί λέτε;

Το να ζήσετε άνθρωποι, το να ζήσετε την ζωή σας, όλη τη ζωή σας, **Εδώ και τώρα,** αποτελεί **δικαιοσύνη** και **δικαίωμα** σας. Μην το χάσετε Κύπριοι. Το **Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο** θα σας το προσφέρει γιατί έτσι το καταλαβαίνει. Μην το χάσετε λοιπόν. Προς Θεού! **Μην το χάσετε!**

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα
για τον Καινούριο Κόσμο.

Προκήρυξη υπ΄ αριθμόν Δέκα.

Κύπριοι, πλησιάζουν εκλογές και το χαρτί σκορπιέται απλώχερα. Άλλοι θα σκορπίσουν φτηνό χαρτί και άλλοι ακριβό. Άλλοι θα σκορπίσουν λίγο χαρτί και άλλοι πολύ, ολόκληρα... περιοδικά.

Ένας απ' αυτούς που θα σκορπίσει χαρτί είμαι, βλέπετε, και γω. Απ' όσο ξέρω τούς άλλους και απ' όσο ξέρω εμένα δεν έχω καμιά αμφιβολία πως εγώ θα δώσω το φτηνότερο και- υπολογίζοντας το γεγονός ότι κτυπάω παγκύπρια-το λιγότερο. Όλο κι όλο που θα σκορπίσω θάναι τα αντίτυπα πεντέξι προκηρύξεων -κι όλων μάλιστα πυκνογραμμένων μέχρις εκεί που δεν παίρνει άλλο- τών οποίων το σύνολο θα φτάνει περίπου τις 25-30 χιλιάδες8. Θα αντιστοιχεί δηλαδή ένα φυλλάδιο σε κάθε 15 περίπου ψηφοφόρους ενώ οι άλλοι θα έχουν δώσει στον καθένα ένα ολόκληρο περιοδικό.

Από την άλλη εκείνοι έχουν την κάλυψη από τις εφημερίδες, το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Κι' ασφαλώς όπιος θα συνέκρινε αυτά τα δεδομένα, δικαίως θα αναρωτιόταν γιατί στο διάολο παιδεύομαι εγώ και δεν κάθομαι στ' αυγά μου.

Και είναι λογικό: εάν και εφόσον η φιλοσοφία μου ήταν τής ίδιας ποιότητας με την φιλοσοφία εκείνων, τότε θάχανα απλώς τον καιρό- και τα φυλλάδια- μου.

Κι όμως σ' αυτά τα γεγονότα αντιπαρατάσσεται ένα άλλο γεγονός, το γεγονός δηλαδή πως η φιλοσοφία τού Ούτοπου είναι εκ διαμέτρου αντίθετη με την φιλοσοφία τών άλλων. Πρόκειται ασφαλώς για μια νέα φιλοσοφία και για ένα νέο αντίκρυσμα τής ζωής που εμπεριέχει στον πυρήνα του πολύ δημοφιλή στοιχεία.

Παρά, λοιπόν, τα πενιχρά μέσα που διαθέτει και παρά τα λίγα χρήματα και τα φυλλάδια που θα ρίξει στην μάχη, όμως εκείνα ακριβώς τα δημοφιλή στοιχεία που διαθέτει είναι αρκετά για να βάλουν την Ιδέα του στο παιχνίδι.

Οι 30 λοιπόν- ή και οι 25- χιλιάδες φυλλάδια είναι, με αυτή την προϋπόθεση, αρκετά για την Κύπρο, πολύ αρκετά. Στο κάτω κάτω εγώ δεν έχω χαρτί για πέταμα. Ας το πε- τάξουν εκείνοι που το έχουν πολύ. Εγώ ρίχνω το Πνεύμα και την **Ιδέα** μου στον Αγώνα, ρίχνω τον Λόγο μου στον Αγώνα και αυτό φτάνει, καί για μένα καί για σας.

Πάνω σ' αυτό ας πούμε πως ξηγηθήκαμε. Άλλωστε δεν είναι μακριά ο καιρός εκείνος όπου θα ξέρουμε όλοι, και από πρώτο χέρι, πιός πάει γυρεύοντας και πιός θα φάει τελικά τα μούτρα του: εκείνοι ή εγώ; Το παλιό πνεύμα ή το καινούριο; Το παλιό σύστημα ή το καινούριο;

Δείτε τήν πρόκληση Κύπριοι. Αποτελείτε και σείς μέρος αυτής τής αναμέτρησης την εξέλιξη τής οποίας θα καθορίσει η απόφαση σας. Κι όπως τόλεγα και πριν τις τελευταίες προεδρικές εκλογές: *σκεφτείτε καλά Κύπριοι πριν δώσετε αυτή την φορά την ψήφο σας. Γιατί άπαξ και είναι θετική για μένα- και για το Κίνημα μου- δεν θα έχετε ξανά την ευκαιρία να την πάρετε πίσω αφού εγώ θα την κάνω, χωρίς πολλές διαδικασίες, καί* ***αμετάκλητη.***

Τότε τούς νόμους θα τους κάνω εγώ, θα κάνω το Σύνταγμα και τα πάντα. Αυτές οι εκλογές δεν θα γίνουν για την πλάκα. Ο Ούτοπος θα αντιπαραθέσει τούς άνδρες του- έστω, λέω, και χωρίς αρχίδια και πέος- στα ανδρείκελα τού συστήματος. Σύντομα θα τους δείτε και θα μου πείτε εσείς εάν το μάτι μου κόβει.

Η φύση άλλωστε αυτών των εκλογών δεν μου επιτρέπει να μονοπωλήσω το όνομα μου. Ναι' μεν ο Ούτοπος θα αποτελέσει τον δημιουργό και τον ενσαρκωτή τού Κινήματος, αλλά σύντομα θα πρέπει να συνδέσετε το Κίνημα *και* με άλλα ονόματα. Μην αμφιβάλλετε γι' αυτό πως θα τα έχετε εγκαίρως.

Στο μεταξύ εμψυχωθείτε και οργανωθείτε μεταξύ σας και κάνετε αυτό το ρεύμα και αυτό το ποτάμι που άρχισε να κυλάει στην ψυχή σας μια θάλασσα και έναν Ωκεανό που θα παρασύρει τα πάντα στο διάβα του.

8 Τελικά διπλασιάζω τα φυλλάδια και υπερδιπλασιάζω τις προκηρύξεις.

Προκαλέστε και προσκαλέστε τούς καλύτερους σας στον αγώνα έτσι όπως προκαλώ και προσκαλώ εγώ εσάς. Ο Ούτοπος δεν είναι δα σε θέση να γνωρίζει προσωπικά όλους τους Κυπρίους πολίτες ώστε να τους καλέσει με το όνομα τους. Πρέπει λοιπόν να κάνουν και εκείνοι μια κίνηση για να τον πλησιάσουν, να του μιλήσουν και να τον ακούσουν. Να μην φοβηθούν να το κάνουν και να μην απορρίψουν τον εαυτό τους πριν να είναι σίγουροι ότι τους "απέρριψε" και ο Ούτοπος.

Προκειμένου λοιπόν να σκιαγραφήσω τούς υποψηφίους μου σάς λέω πως θέλω οπωσδήποτε διανοητικά νέους ανθρώπους. Πάνω απ' όλα όμως θέλω ανθρώπους που να πιστεύουν και να αγαπούν τον αρχηγό τους. Θέλω, ναι, ανθρώπους τής εμπιστοσύνης μου, όχι λέω, απαραίτητα τούς πιο έξυπνους αλλά οπωσδήποτε τούς πιο έντιμους. Δεν σκοπεύω να δεχθώ ανθρώπους που με βάζουν στην υποψία πως μόλις βγουν εκεί που θα βγούν θα ξεχάσουν γιατί εβγήκαν και θα κάνουν τής κεφαλής τους. Ο Ούτοπος το ξεκαθαρίζει από τώρα πως θα θέσει τούς ανθρώπους του κάτω από το σχέδιο του κατά τον ίδιο τρόπο που έθεσε και τον εαυτό του. Αυτό πρέπει να το χωνέψετε όλοι. Γιατί χωρίς τάξη και χωρίς πειθαρχία δεν μπορούμε να φέρουμε άλλο τίποτα από το χάος. Δείτε το σωστά λοιπόν το θέμα. Αυτό το φυλλάδιο αποτελεί ένα κάλεσμα και ένα προσκλητήριο για κείνους που έχουν την κλίση.

Αν θα χρειαστεί να σας παρακαλάω για να τεθείτε στο ψηφοδέλτιο μου επειδή φοβάστε ή επειδή ντρέπεστε να πείτε την άποψη σας για το σεξ, γι' αυτό και για κείνο, τότε αναρωτιέμαι αν σας αξίζει αυτός ο αγώνας μου.

Συνέλθετε λοιπόν, ξυπνήστε και να είστε σίγουροι ότι από την στιγμή που θα είστε στο ψηφοδέλτιο κάτω από το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο, τότε δεν έχετε καμιά πιθανότητα να χάσετε. Ο Ούτοπος το λέει, και δεν έχει ψευδαισθήσεις γι' αυτό, πως έστω και γαϊδούρια αν είχε στον συνδυασμό του ως υποψήφιους Βουλευτές τότε- με την προϋπόθεση, πάντα, πως θα εδικαιούντο ψήφου-σίγουρα θα εκλέγονταν εφόσον θα εστε- γάζονταν κάτω από τέτια φιλοσοφία.

Τότε όμως θα αναρωτιέστε και σεις με τη σειρά σας: αφού υπάρχει η πιθανότητα να ψάχνω για γαϊδούρια για τον συνδυασμό μου, τότε γιατί και να μην δίνω σ' αυτά τα φυλλάδια μου και τα δίνω σε σας;

Εν πάση περιπτώσει, ας πούμε πως η δειλία σας δεν θα με φέρει ως αυτό το σημείο, πως θα σταθούνε, αλήθια, κάπιοι στο ύψος τους κι ας πούμε πως μ' αυτό κάναμε κι εμείς λίγη... πλάκα. Κι η πλάκα στην ζωή. Τι να γίνει!

Μα δεν βλέπετε; Για φάγωμα σάς ετοιμάζω Κύπριοι τον Καινούριο Κόσμο. Τίποτα δεν κάνατε ως τώρα. Ο Ούτοπος τα κάνει όλα μόνος του. Μόνος αγωνίζεται και μόνος παλεύει, ψυχή τε και σώματι. Μόνος πέφτει και μόνος σηκώνεται. Σ' αυτή την ανηφόρα του όλο κι όλο που του δώσατε είναι λίγες χαιρετούρες. Κάτι είναι βέβαια κι αυτές αλλά δεν φτάνει αυτό για την συνέχεια τής πράξης.

τώρα είναι ώρα για δράση. Το σύστημα όλο, νά, σας το έχω στήσει στον τοίχο. Είναι στο χέρι σας -και μόνο στο χέρι σας-να του δώσετε την χαριστική βολή. Κανείς δεν θα σας δει και κανείς δεν θα σας δικάσει γι' αυτό. Είναι στο χέρι σας Κύπριοι. Και δεν θέλετε ούτε όπλο, ούτε σφαίρες. Μια πέννα σάς φτάνει και το σύστημα όλο έχει κα- ταρρεύσει. Ως πότε λοιπόν θα εκτρέφετε και θα διακονίζετε με την ανοχή σας ένα σύστημα τού οποίου η δύναμη και η παραφροσύνη έφτασε στα έσχατα όρια της;

Σκεφτείτε την Κύπριοι αυτή την προοπτική που έχετε μπροστά σας. Ως πού θα πάει αυτό; Αν δεν εκτελέσετε αυτή την φορά το σύστημα, θα εκτελεί εκείνο εσάς καθημερινά, θα εκτελεί τα παιδιά σας, θα εκτελεί τούς φίλους σας και ότι αγαπήσατε ποτέ σ' αυτή την ζωή.

Γι' αυτή την εκτέλεση η απόφαση σας και μόνον φτάνει, φτάνει και περισσεύει. Δώστε στο σύστημα να καταλάβει πως δεν μπορεί να σκέφτεται και να ενεργεί έτσι σάμπως και θα μείνει αθάνατο. Δώστε του να καταλάβει πως, από την στιγμή που αποφασίσατε εσείς να τεθείτε ενάντια του, οι μέρες του είναι μετρημένες. Είναι στο χέρι σας Κύπριοι.

Τάχα εσείς όλοι μαζί αξίζετε λιγότερο από έναν άνθρωπο σαν και σας ο οποίος ξεκινά μόνος έναν αγώνα με μπακίρι την ίδια στιγμή που οι άλλοι τον ξεκινάνε με χρυσάφι και με στρατιές

υποτακτικών για να μοιράσουν φυλλάδια, να υψώσουν πανώ και να γεμίσουν τούς τοίχους συνθήματα;

Αξίζετε λιγότερο απ' αυτόν τον άνθρωπο που δεν έχει στην διάθεση του κανέναν σταθμό και καμιά εφημερίδα, απ' αυτόν τον άνθρωπο που νά : τρεις μήνες πριν την αναμέτρηση δεν είπε και δεν έγραψε κανένα επώνυμο πρόσωπο γι' αυτόν και κανένας δημοσιογράφος δεν είπε ούτε λέξη γι' αυτόν και για την πρόθεση του να κτυπήσει αυτή την μάχη με πλήρη συνδυασμό καθ' ήν στιγμήν ο Ούτοπος έχει κοινοποιήσει την πρόθεση του αυτή εδώ και εννέα μήνες... Ναι, ναι, αξίζετε τάχα λιγότερο απ' αυτόν τον άνθρωπο ο οποίος είναι- σε σύγκριση με το εκτόπισμα τής Ιδέας του- τόσο αφανής όσο κανείς και όμως είναι αποφασισμένος να τους τρέψει όλους σε άτακτη φυγή;

Αξίζετε τάχα λιγότερο απ' αυτόν τον άνθρωπο ο οποίος είναι αποφασισμένος να σπάσει όλους τους μύθους περί χρημάτων και καναλουν και... και... και... και που σκοπεύει να νικήσει τούς πάντες έστω και με τις κόλλες;

Σκεφτείτε το ρε άνθρωποι, σκεφτείτε το καλά. Δείξετε μου την απόφαση σας και εγώ θα την δω. Θα την δω στο χαιρέτισμα σας, θα την δω στα μάτια και στα χείλη σας, θα την δω στην φωνή και στον τόνο τής φωνής σας, θα την δω στην μπουνιά την απόφαση σας άνθρωποι. Δείξετε την!

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα
για τον Καινούριο Κόσμο.

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Έντεκα.

Κύπριοι, η απόφαση τού Ούτοπου να χτυπήσει στις επερχόμενες Βουλευτικές εκλογές με ένα δικό του Κίνημα έχει παρθεί από καιρό και είναι τόσο αμετάκλητη και τελεσίδικη όσο η καθημερινή ανατολή τού ήλιου.

Οι οικονομικές του δυνατότητες δεν του επέτρεψαν να βγάλει νωρίτερα στους δρόμους την απόφαση του, αλλά σίγουρα κι αυτές που έχει είναι αρκετές ώστε να την βγάλει εγκαίρως.

Η τηλεόραση βέβαια και το ράδιο δεν πήραν καν είδηση και δεν είπαν λέξη γι' αυτή την απόφαση του αλλά μην σας σκοτίζει αυτό. Σύντομα θα την διαλαλήσουν οι δρόμοι και τα βουνά.

Αυτή την φορά ο Ούτοπος δεν υπάρχει περίπτωση να χάσει. Αυτή η χρονιά είναι η χρονιά τού κτυπήματος του. Αυτός άλλωστε δεν ήρθε και δεν κρατήθηκε στην ζωή παρά για την ώρα αυτού του κτυπήματος.

Μπορεί να σκόνταψε στις τελευταίες προεδρικές εκλογές πάνω στο θέμα τής ηλικίας αλλά τώρα δεν τον εμποδίζει τίποτα για να προχωρήσει. Ας πούμε πως οι οιωνοί είναι τώρα οι καλύτεροι και πως εκείνο το παλιό κτύπημα του ήταν ο προάγγελος αυτού τού καινούριου.

Περίπτωση να χάσει τώρα δεν υπάρχει ούτε μια στο εκατομύριο κι όπως δεν το ξέρει αυτό δεν ξέρει τίποτα. Ο Ούτοπος σκοπεύει να καταγάγει μιαν άνευ προηγουμένου νίκη για τα παγκόσμια εκλογικά χρονικά.

Οι οιωνοί, σάς λέω, είναι μαζί μας, τα άστρα μπήκαν ήδη σε μια τροχιά που τίποτα δεν μπορεί να την αλλοιώσει. Γιατί είναι γεγονός: ο Ούτοπος αποτελεί σ' αυτή την περίπτωση το εκτελεστικό όργανο τού πεπρωμένου.

Τα πάντα λοιπόν επίκεινται. Και, είτε το θέλετε είτε δεν *το θέλετε, θα σας σύρω στον δρόμο μου έτσι όπως ο άνεμος σέρνει στον δρόμο τον τα έντομα9.* Όσα πολλά και αν είναι τα έντομα τι μπορούν να κάνουν για να μην συρθούν; Κι όταν ένα λιοντάρι ορμάει πάνω σ' ένα κοπάδι από πρόβατα ή γαϊδούρια, τότε ξέρετε τόσο καλά τό τι θα ακολουθήσει όσο ξέρετε το τι θα ακολουθήσει με την ανατολή τού ήλιου.

Σ' αυτή την ζούγκλα λοιπόν τών προβάτων και των γαϊδουριών -ξέρουν εκείνα πιά είναι- ο Ούτοπος σκοπεύει να βασιλεύσει και τότε ή θα τα μεταμορφώσει σε ανθρώπους ενός αληθινού κόσμου ή θα τα αφανίσει.

Αλλά: σκέφτεστε μήπως είναι η γλώσσα του αυστηρή; Μήπως το παρακάνει; Ας πούμε πως μπορεί νάναι έτσι. Κι έτσι επίσης: δεν έχει, για την ώρα, άλλη επιλογή.

Όσο λοιπόν αιχμηρά και αν είναι τα λόγια του και όσο και αν καίνε μερικούς, το γεγονός είναι, σε τελευταία ανάλυση, πως ο Ούτοπος μεταχειρίζεται την γλώσσα ακριβώς που καταλαβαίνει η ανθρώπινη λογική. Ο Ούτοπος σάς τονίζει κι αυτό: προτιμάει να σας κάψει σήμερα με την πέννα παρά αύριο με την φωτιά. Είναι σαφές; Και όσο λοιπόν και αν σας κερνάει την πικρή όψη τής αλήθιας, όμως σάς κερνάει παράλληλα και την γλυκιά όψη τής αλήθιας. Γιατί, όπως και να το κάνουμε, έχει κι αυτή τις γλυκές της όψεις και σύντομα θα τις αντικρύσετε και θα τις γευτείτε στο πρόσωπο τού **Καινούριου Κόσμου.**

Ο Ούτοπος έρχεται σε σας σαν ο σημαιοφόρος τής ελπίδας και της άνοιξης, έρχεται σαν ο σημαιοφόρος τής **αλήθιας.**

Το να ξεκαθαρίσει λοιπόν τις προθέσεις του, τόσο απέναντι σε σας όσο και απέναντι σε κείνους, αποτελεί μέρος τού καθήκοντος του απέναντι σ' αυτό τον Καινούριο Κόσμο που ανατέλλει.

Ναι μεν λοιπόν είναι γεγονός πως από την στιγμή που ο Ούτοπος αποφασίζει για το Κτύπημα

9. Παλιές μου λέξεις κι αυτές, πολύ παλιές.

του, τότε δεν μπορεί παρά να το οδηγήσει, κάτω από κάπιες προϋποθέσεις, σε νικηφόρα κατάληξη, όμως με το να δίνει φυλλάδια και να φωνάζει και εσείς να μην ακούτε, τότε δεν πετυχαίνει με τίποτα. Η πρώτη, λοιπόν, προύπόθεση για να νικήσει είναι να **ξυπνήσετε.** Και άπαξ, λέει αυτός, και το πέτυχε μια φορά, τότε θα σας κρατήσει άγρυπνους και θα σας οδηγήσει κατευθείαν σε κείνο τον Καινούριο Κόσμο.

Και, για να το κάμω ακόμα πιο ξεκάθαρο: *στόχος, μου είναι να σας οδηγήσω στον Καινούριο Κόσμο. Πολύ θα τόθελα: με γέλια, με χορούς και με τραγούδια. Αλλά κι αν χρειαστεί: με κλάματα, θρήνους και οδυρμούς. Αρκεί να σας οδηγήσω στον Καινούριο Κόσμο*.

Ξέρετε λοιπόν πως όσοι δεν ρθείτε με την θέληση σας, τότε είτε συρτοί θε να ρθείτε, είτε κουβαλητοί. Αλλά μην αμφιβάλετε πως θαρθείτε, οπωσδήποτε **θαρθείτε.** Α! Όσο γι'αυτό θα ισχύσει το γνωστό (δεν ανησυχώ δα και τόσο): τράβα με κι ας κλαίω...

Σημειώστε το λοιπόν αυτό, αλλά και τούτο: ο Ούτοπος προτιμά να σας δει να έρχεστε με την θέληση σας, ναι, και με το τραγούδι σας επίσης.

Γιατί έτσι είναι άνθρωποι: ο Ούτοπος σάς φέρνει την ελπίδα και την άνοιξη, την κρα- τάει στα χέρια του και στα χαρτιά του και τώρα σάς παίρνει από το χέρι για να σας οδηγήσει εκεί. Από την στιγμή που αποφάσισε να κτυπήσει, ο θρίαμβος του πήρε έναν δρόμο χωρίς επιστροφή. Το ξέρετε εσείς τόσο καλά όσο το ξέρουνε και όλοι εκείνοι που τώρα σάς λένε πως θα κατέλθουν με τους συνδυασμούς τους και πως θα αυξήσουν τα ποσοστά τους και όλες αυτές τις αηδίες.

Ας πούμε πως δέχομαι ότι είχαν κάπιο λόγο να σκέφτονται έτσι ως την στιγμή που δεν πήραν χαμπάρι για το Κτύπημα μου. Από την στιγμή όμως που το πήραν χαμπάρι και από την στιγμή που βλέπουν την ορμή του, τότε αυτό που θα πάθουν δεν θάναι τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που παθαίνει μια αγέλη γαϊδουριών όταν ρίχνεται απάνω τους ένα λιοντάρι. Σας λέω πως **ένα** θα είναι το αξίωμα τους τότε, **ένα και μόνο: ο σώζων εαυτόν σωθείτω.**

Όσοι λοιπόν δεν αφρόνησαν τελείως, τότε ας μην περιμένουν: με το που θα μάθουν πως ο Ούτοπος μπήκε αποφασιστικά στον αγώνα, τότε ας αποστασιοποιηθούν από το Κόμμα, ας εγκαταλείψουν και ας παραδώσουν το κάστρο και **ας υψώσουν λευκή σημαία.** Όσο πιο γρήγορα το κάνουν, τόσο το καλύτερο γι' αυτούς.

Αφού ούτως ή άλλως θα συνετρίβοντο, τότε ας δώσουν στον εαυτό τους μιαν ελπίδα.
Ας ξεκαθαρίσουν πως δεν μπορούν να αντιπαρατεθούν στον Ούτοπο, στο Κίνημα και στην Ιδέα του. Ας δηλώσουν εύγλωττα και καθαρά πως αφού υπάρχει τώρα στον τόπο τους ένα Κίνημα που μπορεί να σώσει τον άνθρωπο και την πατρίδα τους, τότε δεν μπορούν παρά να ενταχθούν στις γραμμές του και να προσφέρουν όπως μπορούν τις υπηρεσίες τους.

Ας το κάνουν εγκαίρως λοιπόν - ο Ούτοπος θα τους δώσει τον χρόνο που χρειάζονται για την απόφαση τους. Αν όμως κωλλισιεργούν και περιμένουν να συνεδριάσουν και να συμβουλευτούν και να διαβουλευτούν και περιμένουν τα προγνωστικά ώσπου να αποφασίσουν, τότε σίγουρα είναι χαμένοι. Αν έχει ως τότε πάρει το **Ουτοπικό Κτύπημα** την ορμή του, τότε δεν θα τους ωφελήσει σε τίποτα η απόφαση τους. **Ας υποκλιθούν τώρα λοιπόν- αλλά τώρα! - μπροστά στην πέννα του για να μην υποχρεωθούν να υποκλιθούν αύριο μπροστά στο ξίφος του.** Τόσο δύσκολο τούς είναι να το καταλάβουν;

Ας υψώσουν εγκαίρως την λευκή σημαία και ας θέσουν τον εαυτό τους στην διάθεση και στην υπηρεσία τής Νέας Ιδέας και θα το δουν πως ο Ούτοπος θα το εκτιμήσει. Ίσως μάλιστα κάπιοι απ' αυτούς τεθούν στο ψηφοδέλτιο του, είναι κι' αυτό ένα ενδεχόμενο, ναι, αλλά μόνον αφού θα τους έχει πρώτα μεταμορφώσει από άχρηστα ανδρείκελα ενός άχρηστου συστήματος σε χρήσιμους άνδρες ενός χρήσιμου συστήματος.

Όλα επίκεινται Κύπριοι. Κι ίσως ποτέ δεν θα ίσχυε καλύτερα από τώρα εκείνο: **γρη- γορείτε! Ήγγικε γαρ η Βασιλεία τών Ουρανών.**

Γιατί ναι, Κύπριοι, γι' αυτό πρόκειται, για την **Βασιλεία** πρόκειται και για τον **Καινούριο Κόσμο.** Κι όταν θαρθεί η ώρα που θα αποφασίσετε εκεί που δεν θα σας βλέπει κανείς έξω από τους Θεούς, τότε θυμηθείτε και κείνο το άλλο: **όσα μού δώσετε στα κρυφά θα σας τα δώσει ο**

ουράνιος πατέρας μου στα φανερά.

Δεν χρειάζεται δα να σας το εξηγήσω κιόλας αυτό για να το καταλάβετε. Πως θα δώσετε την ψήφο σας στα κρυφά το ξέρετε. Κι όσο για τό τί θα πάρετε στα φανερά τόπαμε: θα πάρετε τον Καινούριο Κόσμο και την Καινούρια Γη, θα πάρετε την Βασιλεία. Θα πάρετε άνθρωποι εκείνη την Βασιλεία και εκείνο τον Καινούριο Κόσμο που ξέρει και καταλαβαίνει αυτός που σας τον διαφημίζει. Θα πάρετε άνθρωποι έναν **Ερωτικό Καινούριο Κόσμο.**

Τον θέλετε άνθρωποι ή όχι; Σκεφτείτε το και μην το ξεχνάτε: η απόφαση γι' αυτό είναι δική σας, **μόνο δική σας.**

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα
για τον Καινούριο Κόσμο.

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δώδεκα

Κύπριοι, όταν κάποιοι άνθρωποι ή κάπια πολιτικά κόμματα ζητάνε από εσάς την ψήφο σας, τότε το πρώτο πράγμα που θα σκεφτείτε είναι τούτο: πού με συμφέρει για να την δώσω;

Θα ζυγίσετε λοιπόν τα υπέρ και τα κατά, θα δείτε πού βαράει η πλάστιγγα και θα αποφασίσετε αναλόγως.

Σ' αυτό τον κόσμο όπου για να ξέρεις και για να χαιρετήσεις κάπιον θα πρέπει να έχεις συμφέρον για να το κάνεις,θάταν παράδοξο να μην κοιτάξεις και εδώ τό τι σε συμφέρει.

Το ανθρώπινο ένστικτο έτσι ενεργεί από καταβολής κόσμου, σ' αυτό δεν αδικώ κα- νέναν αλλά νομίζω πως υπάρχει μια τεράστια παρεξήγηση πάνω στο τί είναι πράγματι αυτό το συμφέρον.

Η αντίληψη που έχει η πλειοψηφια τών ανθρώπων γι'αυτό είναι πολύ μυωπική, συχνά-πυκνά μάλιστα εντελώς τυφλή.

Οι άνθρωποι δεν έχουν φτάσει, αλλά ούτε και έχουν πλησιάσει καν, στο σημείο όπου να κατανοούν το πραγματικό τους συμφέρον. Και πάνω σ' αυτό φταίει το σύστημα ασφαλώς το οποίο δεν τους προσφέρει παρά τις διαφορετικές όψεις ενός και του αυτού παραλογισμού.

Όλες οι υπάρχουσες πολιτικές παρατάξεις δεν αποτελούν παρά τα καλά παιδιά τού συστήματος. Όσο και αν αντιμάχεται η μια την άλλη, όμως αυτό δεν αλλάζει το γεγονός ότι αποτελούν τις όψεις τού ίδιου νομίσματος.

Έστω και αν ακόμα κάπιες από αυτές αντιπροσωπεύουν ανατρεπτικές για το σύστημα ιδεολογίες, όμως το γεγονός είναι πως το σύστημα τίς έχει τόσο στο μεταξύ φθείρει και διαβρώσει που όχι μόνο την ιδεολογία δεν μπορούν να σώσουν αλλά ούτε καν τον ίδιο τον εαυτό τους.

Και ασφαλώς όσον αφορά τα Κυπριακά δεδομένα, τα πράγματα δεν είναι δω διαφορετικά. Το εν Κύπρω σύστημα δεν αποτελεί παρά μιά μικρογραφία τού παγκόσμιου συστήματος.

Καλώς ή κακώς η γεωγραφική θέση τής Κύπρου, καθώς και η όλη ιστορία της, την έχουν τοποθετήσει στον χώρο τών ευημερούντων λαών. Όχι πριν πολλά χρόνια οι άνθρωποι σ' αυτό τον τόπο είχαν πρόβλημα επιβίωσης και όμως νά που τα παιδιά αυτών των ανθρώπων βρέθηκαν ξαφνικά στα έσχατα όρια τής καλοζωΐας. Και ασφαλώς όλοι έχουν τα παλατάκια τους, είτε πάνω σε τροχούς είτε όχι.

Αυτοί οι άνθρωποι που πριν λίγα χρόνια είχαν σαν την πιό μεγάλη φιλοδοξία τους το να έχουν ένα καλό σπίτι, ένα καλό αυτοκίνητο και μια καλή δουλιά νά που βρέθηκαν ξαφνικά στο σημείο να τα έχουν όλα. Κι όχι μόνο ένα σπίτι, αλλά δίο. Και δίο αυτοκίνητα και δίο δουλιές και πάει λέγοντας.

Απ’ αυτή την άποψη πρέπει να είναι όλοι ευχαριστημένοι γιατί το σύστημα τούς αντά- μοιψε με όλα τα αγαθά του. Έχουν σπίτια, έχουν αυτοκίνητα, έχουν τα καλύτερα έπιπλα τής αγοράς, τηλεοράσεις, βίντεο, πλυντήρια ρούχων, πλυντήρια πιάτων, ηλεκτρικές κουζίνες, ηλεκτρικές σκούπες και ούτω καθεξής. Όλα όσα παράγει η Ασία, η Ευρώπη και η Αμερική είναι στην διάθεση σας μόλις τα ζητήσετε.

Βέβαια κάποι από σας μπορεί να είναι σε πλεονεκτικότερη θέση από κάπιους άλλους αλλά όλοι γενικά είσαστε και με το παραπάνω... σασμένοι. Κι ασφαλώς αφού εσείς έχετε σαστεί θα κοιτάξετε να σαστούν και τα παιδιά σας και τα παιδιά τών παιδιών σας κ.ο.κ. Οι ασφάλειες θα κάνουν, ασφαλώς, χρυσές δουλιές και... μπράβο τους.

Με διό λόγια τάχετε όλα. Δεν έχετε εξασφαλισμένο μόνο το παρόν αλλά και το μέλλον.

Στα χαρτιά τουλάχιστον, και στα ρηχά, έτσι δείχνει το πράγμα. Τάχετε όλα, τίποτα δεν σας λείπει. Τα παιδιά σας τρέφονται καλά, πάνε κανονικά στα σχολεία και στα φροντιστήρια τους. Από το Δημοτικό πάνε στο Γυμνάσιο, από το Γυμνάσιο στο Λύκειο και πριν καλά καλά το καταλάβετε ανεβαίνουν για το πανεπιστήμιο. Μηχανικοί και ηλεκτρολόγοι για τις μηχανές σας υπάρχουν,

χρήμα υπάρχει, υπάρχει και τουρισμός. Όλα κυλάνε έτσι λες και τα πράγματα θα συνεχίζουν στον ίδιο ρυθμό για ένα εκατομύριο χρόνια. Όλα φαίνονται υπό έλεγχον και τίποτα δεν δείχνει να σας ανησυχεί. Όλα είναι στο χέρι σας. Όλοι χορεύουν και κινούνται για το χατήρι σας.

Τι ωραίος κόσμος αλήθια! Νάχεις τα πάντα και να μην σε νιάζει για το αν κάπου αλλού ψοφάνε τής πείνας!

Η ζωή σάς ανήκει λοιπόν, κι αυτό μετράει. Σας ανήκει η δύναμη και όλα τα συνακόλουθα της: η άνεση, η ευμάρεια, η τρυφή και η πολυτέλεια. Αν το καλοσκεφτείτε, τότε θάπρεπε λογικά να ήσασταν και οι πιο ευτυχισμένοι άνθρωποι στον πλανήτη.

Σαν απολογισμό θα μπορούσατε να πείτε: αυτό το σύστημα με συμφέρει. Ναι! Κι όμως, παρόλαυτά, αυτό δεν συμβαίνει. Μπροστά σ' αυτά τα δεδομένα γύρω σας έρχονται να αντιπαραταχθούν κάπια άλλα δεδομένα μέσα σας: από την μιά είναι το τσιγάρο, είναι το αλκοόλ, τα φάρμακα, τα ναρκωτικά, κτλ, κτλ.

Αλήθια! Είναι πράγματα που σας λιώνουν τα σωθικά, το ξέρετε, το νιώθετε, κι όμως δεν μπορείτε να κάνετε χωρίς αυτά. Οποιοδήποτε επάγγελμα και αν κάνετε: αν είστε υπάλληλος σε γραφείο, υπάλληλος σε τράπεζα ή έστω και διευθυντής σε τράπεζα, αν είστε υπουργός, εργάτης, πωλητής, κτίστης, σιδεράς ή γεωργός. Ότι και νάστε και ότι κι αν κάνετε, τίποτα δεν μπορεί να εξασθενίσει την ανάγκη να βάλετε μέσα σας αυτά τα πράγματα.

Ο κτίστης και ο γεωργός τα έχει τόση ανάγκη όση και ο τραπεζικός υπάλληλος ή ο αρχιτέκτονας. Η καρδιά τού ενός είναι το ίδιο τσακισμένη και μολυσμένη όσο και του άλλου. Χωρίς αυτά τα δηλητήρια δεν βγαίνει ούτε μέρα αλλά ούτε και ώρα.

Γιατί να συμβαίνει όμως αυτό; Αναρωτηθήκατε ποτέ γι' αυτό; Γιατί να καταντάει μιά κόλαση αυτή η ζωή καθ' ήν στιγμήν υπάρχουν εν δυνάμει όλες οι προϋποθέσεις για να είναι ένας παράδεισος;

Γιατί να μην μπορείτε να δουλέψετε αν δεν πάρετε πρώτα ένα τσιγάρο, γιατί να μην μπορείτε να φάτε αν δεν πάρετε κι άλλο ένα κι ύστερα άλλο κι άλλο και γιατί να μην μπορείτε να κοιμηθείτε χωρίς χάπια ή αλκοόλ;

Κι ως πού θα πάει αυτό; Ως πότε θα είσαστε εξαρτημένοι απ' αυτά τα δηλητήρια που στοιβάξετε μέσα σας, θέλοντας και μη;

Κι ακόμα: γιατί να σας έχει εγκαταλείπει εκείνη η εφηβική ερωτική διάθεση που έδινε ένα νόημα και έναν σκοπό στη ζωή σας; Γιατί να μην μπορείτε πια να χαρείτε τον έρωτα; Γιατί να μην σας εγκαταλείπει η αίσθηση πως θα σας φύγει η ανάσα κάθε φορά που το κάνετε; Γιατί εξευτελίστηκε ως αυτό το σημείο η ζωή σας;

Πού πήγε η Υγία που είχατε σαν παιδιά; Πού πήγαν τα παιχνίδια και ο ύπνος; Τι απόγινε εκείνη η λαχτάρα να ζήσετε την ζωή σας, όλη την ζωή σας;

Πώς φυλακιστήκατε έτσι μονάχοι δεν προλάβατε να το καταλάβετε ακόμα. Οι αισθήσεις σας όλες δεν σας υπακούνε πια. Τα μάτια σας δεν βλέπουν όπως παλιά, οι πνεύμονες σας δεν αναπνέουν όπως παλιά, τ' αυτιά σας δεν ακούνε όπως παλιά και η καρδιά σας δεν κτυπάει όπως παλιά. Ο αέρας έχασε το άρωμα του, το νερό έχασε την γεύση του και το φαΐ την ουσία του .Όλα χάνονται και όλα καταρρέουν. Από παντού αισθάνεσθε να φεύγουν βίδες. Η κατάσταση έφτασε στα όρια τού απροχώρητου. Δεν υπάρχει ούτε έλεγχος, ούτε ασφάλεια. Όλα τα ζωτικά μέρη τού οργανισμού έχουν ατροφήσει: η καρδιά, οι μύες, οι νεφροί, οι φρένες. Όλα!

Και τι θα γίνει; Πού είναι η Υγία και πού είναι η Αυτοπεποίθηση; Ξαφνικά το έδαφος χάνεται κάτω από τα πόδια σας. Ο πανικός γίνεται ένα με το μαξιλάρι σας. Και πού είναι τότε η ασφάλεια; Πού είναι οι ασφαλιστικές εταιρείες για να δώσουν μια λύση; Πού είναι οι τράπεζες; Το χρήμα, το κράτος; Τόσοι γιατροί και τόσα νοσοκομεία και τόσα ασθενοφόρα; Πιός θα βοηθήσει τέλος πάντων;

Το να περιμένετε όμως απάντηση σ' αυτό από το σύστημα αποτελεί ματαιοπονία. Τα πράγματα δυσκολεύουν ολοένα και περισσότερο. Το μιαλό σας κοντεύει να σάς έχει φύγει ολοσχερώς και

όμως νά που σε κάπια στιγμή - έστω και με όσο σας έχει απομείνει - αντιλαμβάνεστε πως το σύστημα δεν συμφέρει ή πως, έστω, δεν συμφέρει πια.

Είναι λογικό λοιπόν να αναρωτιέστε: μπορεί να αλλάξει το σύστημα; Είναι κανείς που μπορεί να δώσει ένα τέλος σ' αυτό το μαρτύριο που έγινε ένα με τον πολιτισμό μας;

Κάπου εδώ λοιπόν, όταν πια η απελπισία ξεπέρασε τα όρια, εμφανίζεται ο Ούτοπος. Αυτός είναι φτωχός μεν αλλά διαθέτει την γνώση και την βούληση. Γι' αυτό μην ανησυχείτε. Ο Ούτοπος ξέρει την αγωνία σας και θα σας δώσει απαντήσεις σε όλα. Ήδη το Κτύπημα και το Κίνημα του είναι πια γεγονός. Είναι ένα επαναστατικό και ανατρεπτικό για το σύστημα Κίνημα. Είναι ας πούμε αυτό ένα από τα κακά παιδιά τού συστήματος που φιλοδοξεί να δώσει απαντήσεις, τελιωτικές απαντήσεις.

Μπορεί λοιπόν να αλλάξει το σύστημα; Νά πιά είναι η απάντηση του: το σύστημα, ναι, μπορεί να αλλάξει όταν αλλάξετε τούς αρχηγούς σας. Το σύστημα μπορεί να αλλάξει όταν αλλάξετε τούς θεσμούς, τους νόμους, τα ήθη και τις συνήθειες σας. Μπορεί να αλλάξει όταν αλλάξετε την ζωή σας. Μπορεί να αλλάξει χάρις στην Αυτοπεποίθηση σας. Μπορεί να αλλάξει όταν το πάρετε απόφαση πως το κτύπημα που δίνει ο Ούτοπος ανταποκρίνεται στο είδος τού κτυπήματος που θέλετε να δώσετε και σείς στο σύστημα.

Ναι λοιπόν! Το σύστημα μπορεί να αλλάξει άνθρωποι, όλα μπορούν να αλλάξουν. Αρκεί να κτυπήσουμε. Δώστε λοιπόν προς κάθε κατεύθυνση να καταλάβουν πως εμείς δεν σκοπεύουμε να τιμήσουμε και να σεβαστούμε το σύστημα. Ή, αν θέλετε, σκοπεύουμε να το τιμήσουμε και να το σεβαστούμε στον βαθμό μόνο που σεβάστηκε εκείνο τον άνθρωπο.

Θεωρήστε λοιπόν το **Κτύπημα για τον Καινούριο Κόσμο** ώς το νέο δεδομένο στον πολιτικό και κοινωνικό χώρο σας.Αυτό το Κτύπημα σκοπεύει να τιμήσει το όνομα του και θα κινηθεί τόσο αιφνιδιαστικά που θα ενσπείρει τον πανικό στους εχθρούς του. Το Κτύπημα μας θα είναι αμείλικτο, δεν θα πισωγυρίσει και δεν θα κλονισθεί μπροστά σε τίποτα και δεν θα κηρύξει ανακωχή μέχρι να δει τις στάχτες τους σωριασμένες στην γη.

Τότε λοιπόν θα έχετε και μια πρακτική αντίληψη για τις απαντήσεις του. Η Υγία τότε θα είναι ένα με την ζωή σας, ένα και η Ευτυχία. Κι ασφαλώς για τό τί είναι συμφέρον και τι δεν είναι, δεν θα έχετε πλέον αμφιβολίες ή διχογνωμίες.

Ο Ούτοπος σάς το κάνει σαφές: αυτός το ξέρει το συμφέρον σας καλύτερα απ' ότι το ξέρετε εσείς οι ίδιοι και, βεβαίως, καί θα σας το δείξει καί θα σας το **αποδείξει.** Κι ασφαλώς εκείνος που δεν θέλει να τον κοροϊδεύουν άλλοι και δεν θέλει ο ίδιος να κοροϊδεύει τον εαυτό του, ξέρει και τι θα κάνει γι' αυτό.

Ψηφίστε λοιπόν για το συμφέρον σας Κύπριοι αυτή την φορά. Το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο σάς δίνει αυτή την επιλογή, Πάρτε την λοιπόν και τα ξαναλέμε παιδιά. Εδώ θάμαστε.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα
για τον Καινούριο Κόσμο.

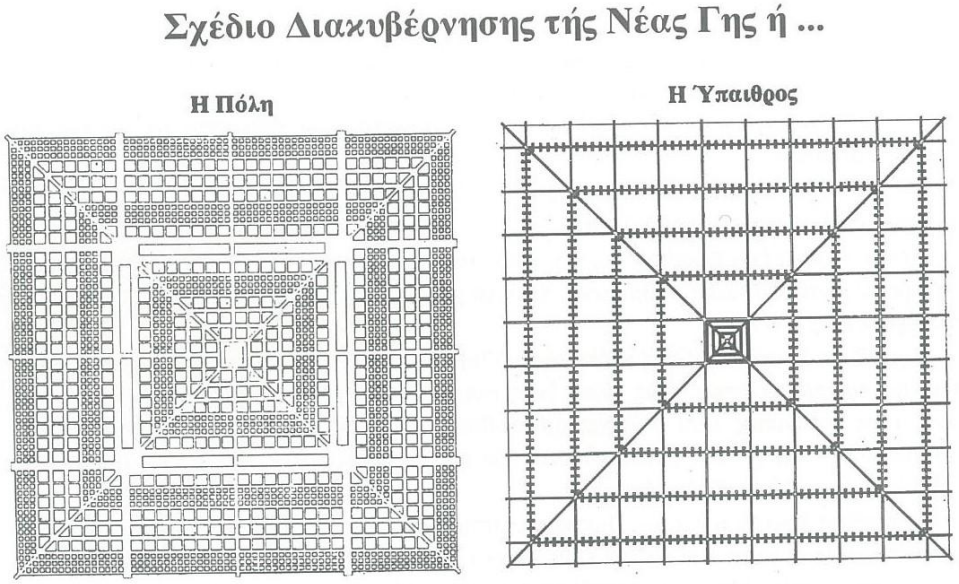

Προκήρυξη υπ΄ αριθμόν Δεκατρία.

Κύπριοι, η πείρα σας σαν άνθρωποι θα πρέπει να σας έχει δείξει πως όταν ένας άνθρωπος ξεκινάει μονάχος του έναν αγώνα για να συντρίψει ένα σύστημα που κρατάει ακλόνητο εδώ και χιλιάδες χρόνια, παναπεί ότι κρατάνε γερά τα κότσια του.

Εάν υπολογίσετε μάλιστα πως αυτός ο άνθρωπος είναι φτωχός, δεν έχει τίτλους σπουδών και δεν έχει ισχυρούς φίλους και προστάτες, τότε λογικά θα συμπεραίνατε πως ο αγώνας αυτού του ανθρώπου δεν έχει καμιά προοπτική επιτυχίας.

Ναι λοιπόν! Μόνο που δεν πρέπει να σας διαφεύγει εδώ πως και η λογική έχει διαστάσεις και διαστάσεις. Δεν είναι όλοι οι άνθρωποι ίδιοι και δεν προικίζονται όλοι οι άνθρωποι με τα ίδια χαρίσματα.

Το να θεωρείτε λοιπόν πως όλα εδώ πάνω είναι πιθανά, ας πούμε πως αποτελεί την σωστή τοποθέτηση απέναντι στο θέμα. Τόσο μάλλον γιατί η πείρα σάς το λέει πως **"η επιμονή είναι η μόνη αρετή που αμοίβεται πάντα."**

Έχετε το λοιπόν υπόψιν αυτό: κανείς δεν ανέλαβε ποτέ οποιονδήποτε αγώνα με την επιμονή που αναλαμβάνει ο Ούτοπος τούτο τον Αγώνα. Ο Ούτοπος είναι αποφασισμένος έτσι κι αλλιώς να οδηγήσει τον Αγώνα του στην πιο νικηφόρα κατάληξη.

Όσο λοιπόν και αν κράτησε το σύστημα και όσο κι αν νομίζει πως θα κρατήσει ακόμα, το γεγονός είναι πως έχει φτάσει στα έσχατα όρια τής ακμής του. τώρα ήρθε ο καιρός για να παραμερισθεί από ένα καινούριο σύστημα. Ο Αρχιτέκτονας αυτού τού καινούριου συστήματος είναι παρών, η έναρξη τού αγώνα του είναι πια γεγονός και νά που με την δράση του ετοιμάζει για τον καθένα από σας έναν ρόλο σ' αυτόν.

Βέβαια το σύστημα δεν σκοπεύει να πέσει αμαχητί. Και ασφαλώς τό *να* σας εξοντώσει όλους προκειμένου να επιβιώσει είναι μια λύση αυτοκτονίας, τόσο μάλλον γιατί δεν του λείπει η συναίσθηση πως εσείς είσαστε εκείνοι που κάνετε τα συστήματα, είτε τα καλά, είτε τα κακά, είτε τα παλιά, είτε τα καινούρια. Όλα εξαρτώνται από τις μάχες που γίνονται μέσα στα κεφάλια σας.

Εκεί λοιπόν έχει συμφέρον να πολεμήσει το σύστημα και εκεί θα πολεμήσει.

Οι συνάνθρωποι σας που θα επιστρατεύσει προκειμένου να κερδίσει αυτό τον πόλεμο θα είναι πολλοί, στρατιές ολόκληρες.

Πάνω σ' αυτό έχει ξεκαθαρίσει την θέση του το σύστημα: αφού δεν μπορεί να με ξεπαστρέψει έτσι στα καλά καθούμενα, τότε το μόνο πεδίο μάχης που του απομένει είναι το κεφάλι σας.

Προσέξετε λοιπόν. Θα σας πουν πως ο Ούτοπος είναι ένας ουτοπιστής, πως δεν βλέπει την πραγματικότητα, πως είναι ένας ονειροπόλος, ένας ηλίθιος ρομαντικός, πως είναι ένας άνθρωπος που δεν έχει συναίσθηση τού κόσμου που ξέρετε όλοι, πως θεωρητικολογεί και ξει με...ψευδαισθήσεις. Θα σας πουν ότι είναι εκτός εαυτού και πως, ακόμα, είναι τρελλός. Κτλ κτλ.

Προσέξετε λοιπόν Κύπριοι. Πως είναι ζήτημα αυτοάμυνας και αυτοσυντήρησης το να αντιμετωπίζει μ' αυτό τον τρόπο τούς εχθρούς του το σύστημα, το καταλαβαίνω. Προσέξετε όμως εσείς. Μην σας εμποδίσει η αυτοσυντήρηση τού συστήματος να δείτε την δική σας αυτοσυντήρηση. Τόπαμε άλλωστε: εσείς είσαστε εκείνοι που κάνετε το σύστημα. Η πρώτη ύλη είσαστε εσείς και ύστερα έρχονται τα άλλα σαν δεύτερη, σαν τρίτη ή τέταρτη κτλ.

Προσέξετε λοιπόν την δική σας αυτοσυντήρηση και την δική σας σωτηρία και μην έχετε αμφιβολίες ως προς αυτό : αν νικήσει το σύστημα, εσείς χάνετε και χάνεστε. Κι αν νικήσει ο Ούτοπος: νικάτε και σώζεστε μια για πάντα, και σεις και τα παιδιά και τα εγγόνια σας και όλη η Οικουμένη.

Προσέξετε λοιπόν. Πως ο Ούτοπος σάς μιλάει ως τώρα για θεωρίες και ιδέες, για όνειρα και για άλλους κόσμους είναι γεγονός. Μην σας διαφεύγει όμως ποτέ αυτό: για να γεννηθεί και να οικοδομηθεί οτιδήποτε στην Γη θα πρέπει πρώτα να γεννηθεί και να οικοδομηθεί στο κεφάλι τού ανθρώπου. Δεν γίνεται αλλιώς. Ποτέ δεν γινόταν αλλιώς και, ασφαλώς, δεν υπάρχει τώρα η περίπτωση να γίνει αλλιώς.

Οτιδήποτε θα βλέπετε στο εξής να γίνεται στην Γη θα πρέπει να θεωρείτε ως δεδομένο πως έχει γίνει πρώτα στο ανθρώπινο κεφάλι.

Ναι λοιπόν! Κι αν δεν αλλάξει πρώτα το σύστημα μέσα στο κεφάλι σας δεν πρόκειται να αλλάξει ποτέ το σύστημα πάνω στην Γη.

Προσέξετε μην σας πιάσουν στον ύπνο λοιπόν. Έχετε και αυτιά για ν' ακούτε και μάτια για να βλέπετε.

Ήδη θα προσέξατε τα σχέδια αυτά. Το πρώτο σχέδιο αποτελεί την διαρύθμιση τής Πόλης και το δεύτερο την διαρύθμιση τής Υπαίθρου.

Βέβαια ο χώρος δεν μου επιτρέπει μιαν εκτενή ανάλυση αλλά, εν πάση περιπτώσει, θα δώσω κάπιες επεξηγήσεις ώστε να εννοήσετε καλύτερα το όλο σχέδιο διακυβέρνησης τού πλανήτη.

Στο σχέδιο λοιπόν τής Πόλης τα μικρά τετραγωνάκια αποτελούν τις κατοικίες (τεσσάρων ορόφων και εκατό δωματίων η καθεμιά). Τα μεγάλα τετραγωνάκια αποτελούν τις παιδουπόλεις (σχολεία), τα εργοστάσια και τους χώρους ψυχαγωγίας (γήπεδα, κολυμβητήρια κτλ). Τα μεγάλα ορθογώνια είναι, ας πουμε, τα εστιατόρια ενώ στο κέντρο είναι το κυρίως στάδιο τής Πόλης.

Στο σχέδιο τής Υπαίθρου ας πούμε πως τα πράγματα είναι πιο απλά. Στο κέντρο είναι η Πόλη και γύρω της είναι διασπαρμένες 960 ίδιες κατοικίες σε όλη την έκταση της.

Οι διαστάσεις τής Πόλης είναι 4,5 επί 4,5 χιλιόμετρα και της Υπαίθρου 45 επί 45 χιλιόμετρα. Το εμβαδόν δηλαδή τής Πόλης θα είναι 20,25 τετρ. χλμ και της Υπαίθρου 2.025 τετρ. χλμ. Με δεδομένο συνολικό χώρο τής Γης τα 510.000.000 τετρ. χιλιόμετρα, τότε έχω έναν χώρο για να κτιστούν 240.000 πόλεις τών 240.000 κατοίκων. Απ' αυτό τον λογαριασμό περισσεύει μια έκταση 24.000.000 τετρ. χλμ που αποτελεί, περίπου, την έκταση που κατέχουν οι Πόλοι τής Γης.

Ο Ούτοπος σάς δείχνει με διό λόγια πως η Γη έχει κατασκευαστεί στην βάση ενός μαθηματικού και γεωμετρικού σχεδιασμού. Κι ασφαλώς αυτό που έγινε και αυτό που θα γίνει με την Γη δεν θάναι τίποτα το καινούριο στο Σύμπαν. Για να είσαστε λοιπόν μέσα στα πράγματα κάνετε καλά να υπολογίζετε πως υπάρχουν στο Σύμπαν χιλιάδες και εκατομύρια πλανήτες οι οποίοι είναι ήδη οικοδομημένοι κατά τον ίδιο τρόπο που θα οικοδομηθεί σύντομα και η Γη μας. Αν λοιπόν το "αυξάνεσθε και πληθύνεσθε" είναι μια έμφυτη ανάγκη στον άνθρωπο και εάν είναι αλήθια πως το

σύμπαν είναι ηλικίας δισεκατομυρίων ετών, τότε είναι το πλέον φυσικό πράγμα να είναι αυτό το Σύμπαν κατάσπαρτο με αποικίες τών Θεών και τών ανθρώπων.

Βέβαια η αρχική πρόθεση τού Ούτοπου ήταν να κτίσει αυτές τις πόλεις σ' αυτή την παλιά Γη αλλά τα νέα δεδομένα του δεν του επιτρέπουν να κτίσει σ' αυτή την Γη τίποτα παραπάνω από μια, ας πούμε, πειραματική πρώτη πόλη.

Άλλωστε ο καιρός όπου θα ανατείλει η καινούρια Γη δεν είναι μακριά. Το πότε θα έρθει το ξέρει: όταν θα θρέψουμε, όταν θα ντύσουμε, θα στεγάσουμε και θα δώσουμε ευτυχία σε όλους τους πεινασμένους, σε όλους τους γυμνούς, σε όλους τους άστεγους και σε όλους τους δυστυχισμένους αυτής της Γης. Τότε μόνο θα έρθει η καινούρια Γη. Εκεί λοιπόν θα συγκεντρώσει ο Ούτοπος την προσπάθεια του και κάνετε καλά να τον παρακολουθήσετε και να τον ακολουθήσετε. Σας λέω πως όταν γίνει το πρώτο, τότε θα ακολουθήσει και το δεύτερο από μαθηματική αναγκαιότητα. Τότε, μαζί με την καινούρια Γη και μαζί με την ανάσταση τών νεκρών (είπαμε: είναι κι αυτό μέρος τού σχεδίου), θα ακολουθήσουν οι καινούριες πόλεις. Σ' αυτό λοιπόν το νέο σκηνικό θα έχουν όλοι μια νέα ευκαιρία για να τιμήσουν το ανθρώπινο όνομα.

Όπως και να το κάνουμε αυτή εδώ η Γη είναι και παραμένει μια Γη τής Δοκιμασίας, καί για την καρδιά, λέω, καί για το μιαλό μας.

Προκειμένου λοιπόν να δοκιμάσουν οι θεοί και εμένα και εσάς εξαφάνισαν όλα τα στοιχεία που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην λύση τού αινίγματος και δεν δίστασαν να φτάσουν ως το σημείο να καταποντίσουν μιαν ολόκληρη ήπειρο.

Γιατί είναι γεγονός: σύμφωνα με κάπια ελάχιστα στοιχεία που απέμειναν εδώ κι εκεί, ο Ούτοπος έχει φτάσει στο συμπέρασμα πως το σχέδιο τής πόλης του δεν είναι άλλο από το σχέδιο πάνω στο οποίο ήταν κτισμένες οι πόλεις τής Ατλαντίδας.

Πιά στοιχεία έχει συγκεντρώσει ο Ούτοπος προκειμένου να τεκμηριώσει την θέση του; Θα σας τα δώσω με την σειρά που έχουν έρθει στην αντίληψη μου παρά με την σειρά αρχαιότητας.

Κατ' αρχάς η **Αποκάλυψη** ομιλεί για έναν **καινούριο ουρανό και μια καινούρια γη.** Αναφέρεται σε έναν αριθμό (τις144.000) τον οποίο συνδέει με μια τετράγωνη πόλη με ίσο μήκος και πλάτος.

Έχετε υπόψιν ότι στο σχέδιο μου δίνω 1440 κατοικίες (240 στην 1η, από το κέντρο, ζώνη οικισμών, 480 στην 2η και 720 στην 3η) με πληθυσμό εκατό κατοίκων σε καθεμιά. 1440, λοιπόν, κατοικίες, επί 100, δεν μας δίνουν άλλον αριθμό από τούτον: 144.000.

Βέβαια οι διαστάσεις που δίνει η Αποκάλυψη για την Πόλη είναι εξωφρενικές: 560Χ560Χ560 χιλιόμετρα (πλάτος, μήκος και ύψος) και γι' αυτό απορρίπτονται.

Ως προς τις διαστάσεις τής πόλης λοιπόν δέχομαι τον **Ιεζεκιήλ.** Αυτός ορίζει την περίμετρο της στα 18 χιλιόμετρα, 4 1/2 στην ανατολή, 4 1/2 στην δύση, 4 1/2 στον βορρά και 4 1/2 στον νότο.

Εκεί που δεν δέχομαι τον Ιεζεκιήλ είναι στον αριθμό τών κατοικιών (προαστίων) τής Υπαίθρου. Εκείνος τις θέλει 1000 (250 στην ανατολή , 250 στην δύση κτλ) και εγώ 960 (240 στην ανατολή, 240 στην δύση κτλ).

Στην συνέχεια ήρθε ο **Κριτίας** τού Πλάτωνα. Όπιος δει την περιγραφή που κάνει στην Ατλαντίδα θα δει τις ομοιότητες με τα σχέδια μου. Μάλιστα σημείωσα αυτό: η Ατλαντίδα ήταν χωρισμένη σε κλήρους και κάθε κλήρος είχε περιφέρεια 100 σταδίων (εκατόν στάδια ισοδυναμούν με 18 χιλιόμετρα). Το σύνολο όλων τών κλήρων ήταν 60.000.

Στο σχέδιο μου τής Υπαίθρου μπορείτε να μετρήσετε 100 κλήρους (συ- μπεριλαμβανομένης τής Πόλης). Πιό είναι το τελικό μου συμπέρασμα με τα γνωστά μαθηματικά; Να: η Ατλαντίδα είχε 600 πόλεις. Υπόψιν λοιπόν και ο Κριτίας.

Ας δούμε όμως τώρα αυτή την προφητεία που ανάγεται στην εποχή τών πυραμίδων από το **"Περί Ίσιδος και Οσίριδος"** τού Πλούταρχου: *Αλλά θα έλθει χρόνος υπό τής μοίρας ορισμένος (σημείωση: ο ορισμένος από την μοίρα χρόνος είναι το τέλος 12 χιλιάδων ετών), κατά τον οποίον ο Αρειμάνιος (ο δαίμων, δηλαδή, τού κακού) θα φέρει εις τον κόσμον την πανώλην και την πείναν και υπ' αυτών και αυτός θα απωλεσθή και θα εξαφανισθή. Τότε δε η γη θα γίνει επίπεδος και ομαλή, οι*

δε άνθρωποι ευτυχείς πλέον και ομόγλωσσοι θα ζουν όλοι ένα και τον αυτόν βίον και θα έχουν **μίαν και την αυτήν κυβέρνησιν.**

Δεν χρειάζεται βέβαια να σας κάνω ανάλυση πάνω σ' αυτό. Το ότι ο Ούτοπος σάς μιλά για ένα **παγκόσμιο κράτος,** για μια **παγκόσμια θρησκεία,** για ένα **παγκόσμιο Δίκαιο,** για ένα **παγκόσμιο Νόμισμα** και για μια **παγκόσμια γλώσσα,** είναι σε όλους γνωστό.

Η καινούρια Γη δεν θα μπορέσει άλλωστε να συντηρηθεί με ημίμετρα. Ένα **σιδερένιο χέρι** θα κατευθύνει τα πάντα και θα δίνει στους πάντες το κάθετί την ώρα που το χρειάζονται. Όταν χρειάζονται φαΐ; Φαΐ. Όταν χρειάζονται στέγη; Στέγη. Έρωτα; Έρωτα. Σίδερο; Σίδερο. Φωτιά; Φωτιά.

Όσοι λοιπόν σπουδάσατε λίγη λογική και λίγα μαθηματικά θα πρέπει και να μπήκατε στο νόημα. Πρόκειται και στην μια και στην άλλη περίπτωση για απλά **μαθηματικά.** Υπό ορισμένες προϋποθέσεις θα μπορούσε ο καθένας να δώσει αυτό τον λόγο και αυτό το σχέδιο. Ας πούμε όμως πως ήτανε γραφτό για μένα και για κανέναν άλλον.

Αλλά είπαμε: το σύστημα και οι στύλλοι τού συστήματος αντί να υποκλιθούν μπροστά στον Λόγο μου θα προσπαθήσουν να τον υποβιβάσουν μπροστά στα μάτια σας. Χίλια πράματα θα εύρουν για να σας πείσουν.

Ο Ούτοπος σάς δίνει γι' αυτό μαζί με τον **Λόγο** του καί το **Σχέδιο** του για να αποστομώνετε τούς εχθρούς του.

Ότι κι αν σας πουν λοιπόν, μην τους ακούσετε. Μην παρασυρθείτε από τα φερέφωνα τού συστήματος, είτε αυτά είναι τηλεοράσεις είτε ράδια ή κάτι ανδρείκελα σκορπισμένα εδώ κι εκεί για να καλλιεργούν στην κοινή γνώμη την ιδέα πως **αυτό** είναι το σύστημα και δεν αλλάζει και δεν νικιέται με τίποτα και πως ο Ούτοπος χάνει τον καιρό του.

Κύπριοι, προσέξετε άλλη μια φορά: το **σύστημα αλλάξει** και ο Ούτοπος σάς έδωσε από καιρό καί **τον Λόγο** καί **το Επιχείρημα** για να το αλλάξετε. **Το σύστημα νικιέται άνθρωποι,** το σύστημα μπορεί να νικηθεί, μπορεί να συντρίβει και να αντικατασταθεί με ένα άλλο. Ήδη ο Ούτοπος έχει θέσει ενώπιον σας το σχέδιο τού Καινούριου.

Σε όσους λοιπόν τολμήσουν να αμφισβητήσουν το δικαίωμα σας να αντικαταστήσετε αυτό το σύστημα με ένα καλύτερο, απαντείστε με **σιδερένια γλώσσα.** Ο Ούτοπος σάς δίνει το παράδειγμα.

Σε όσους σάς πουν ότι ο Ούτοπος αεροβατεί και θεωρητικολογεί και δεν βλέπει την πραγματικότητα κτλ κτλ, σ' αυτούς δώστε να καταλάβουν πως ο Ούτοπος είναι ο μόνος που βλέπει την πραγματικότητα, πως αυτός βλέπει την πραγματικότητα τού αύριο, την πραγματικότητα που μπορεί να δώσει **η πίστη στην δύναμη τής θέλησης.** Δώστε τους να καταλάβουν **πως ο Ούτοπος είναι ο Νους σ' αυτό τον κόσμο** και πως πέρα από το ότι σάς αποδεικνύει ότι είναι ο **Πρώτος στην δύναμη τού Λόγου,** θα σας αποδείξει σύντομα πως είναι και ο **Ένας στην οργάνωση ανθρώπινου δυναμικού.**

Κάντε τους λοιπόν να λογικευτούν, δώστε τους και μια και διό ευκαιρίες, αλλά αν επιμένουν να... κακομεταχειρίζονται την γλώσσα τους δώστε τους να καταλάβουν ότι δεν είναι μακριά η μέρα εκείνη όπου ο Ούτοπος θα τους την κάνει...**μεταμόσχευση.**

Βέβαια ο Ούτοπος δεν θα σας πει πολλά ακόμα. Αλλωστε ο χώρος στενεύει, ο χρόνος στενεύει, και τότε θα ξέρετε όλοι την αλήθια. Από λόγια αρέσκεται στα λιγότερα απαραίτητα. Κι όμως ενώ είναι γεγονός πως δεν θέλει, από την μια, να πολυλογεί όμως, από την άλλη, δεν θέλει και να αποσιωπά κάτι που θεωρεί ότι πρέπει να πει ακόμα προτού κλείσει. Αυτό το κάτι είναι, επί τού προκειμένου, αυτό: **ο φόβος τους πρέπει να μετατραπεί σε τρόμο για να νικήσετε.**

Τίποτ' άλλο λοιπόν.

Από *τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα*
για τον Καινούριο Κόσμο.

Κείμενο υπ' αριθμόν Ένα.

Κύπριοι, η τελευταία φορά όπου ο Ούτοπος τάραξε το σύστημα με τις κόλλες του είχε για αφορμή τις τελευταίες προεδρικές εκλογές. Τότε δεν πέτυχε τον αντικειμενικό του στόχο, την κατάληψη, δηλαδή, τής εκτελεστικής εξουσίας. Ο Αγώνας του σταμάτησε στην μέση για μια διαφορά 4-5 μηνών ενώ εσείς δεν δείξατε να έχετε το κουράγιο για μια δυναμική αναμέτρηση με το σύστημα.

Ας είναι όμως. Ο Ούτοπος δεν σκοπεύει μ' αυτό τώρα να επιρρίψει ευθύνες εδώ κι εκεί και ούτε να σας εξηγήσει για το πιός φταίει πιο πολύ για τότε: είτε εσείς, είτε εκείνος.

τώρα ο Ούτοπος συνεχίζει εκείνο τον Αγώνα για την εξουσία και σας καλεί ξανά στις επάλξεις. Ο Αγώνας του για την δύναμη και για την ισχύ θα συνεχιστεί μέχρι την πλήρη και οριστική επιτυχία. Αυτός λοιπόν που θεωρεί τον εαυτό του σαν τον δικαιότερο και αγαθότερο άνθρωπο στον κόσμο θεωρεί σαν μέρος τού χρέους του να συγκεντρώσει στα χέρια του την ισχυρότερη εξουσία.

Με αφορμή λοιπόν τις επερχόμενες Βουλευτικές εκλογές έχει βγάλει το πρόγραμμα του και τώρα ακριβώς έκρινε ως την καταλληλότερη ώρα για ένα καλό κτύπημα. Αυτή την φορά ο Ούτοπος θέλει το τσάκισμα και το γκρεμοτσάκισμα τού συστήματος. Όχι λιγότερο από τότε θέλει τις στακτές τού συστήματος. Γι' αυτό ξυπνήστε λοιπόν γιατί έχετε μπροστά σας μεγάλες αποφάσεις.

Το γεγονός βέβαια ότι τόπαιξα τότε πάνω στις καρδιές σας και έχασα με υποχρεώνει να το παίξω τώρα πάνω στα κεφάλια σας. Έτσι κι αλλιώς το θεωρώ επικίνδυνο να διακινδυνέψω άλλο ένα παιχνίδι με τις καρδιές σας αφού αντί για λαός αποδειχτήκατε τελικά ... λαγός. Καταλαβαίνω πως δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να έχετε την καρδιά -αφού ούτως ή άλλως ούτε περπατάτε ούτε και αθλείστε- και έτσι δεν μου απομένει τίποτε άλλο από του να το παίξω με το μιαλό σας, με όσο, είπαμε ξανά, σας έχει απομείνει.

Αφού λοιπόν στα φανερά δεν λέτε και δεν κάνετε (δεν βλέπετε και δεν ακούτε) παρά αυτό που νομίζετε ότι θέλει το κατεστημένο να πείτε ή να κάνετε (να δείτε ή να ακούσετε), τότε δεν υπάρχει άλλη προοπτική από την... κάλπη.

Τον Μάη λοιπόν, στις *26* τού Μάη, θα κρυφτείτε όλοι πίσω απο τον τοίχο και θα αποφασίσετε ένα από τα δίο: ή να συνεχίσετε να ζείτε τον κόσμο που ξέρετε ή να διαλέξετε να οδηγηθείτε στον δικό μου κόσμο, σ' αυτό τον κόσμο που σας είναι τόσο άγνωστος για τα μάτια τής κεφαλής σας και όμως τόσο γνωστός για τα μάτια τής ψυχής σας.

Ο Μάης λοιπόν δεν είναι μακριά. Κι αν χάσω; Έχασα και χάσατε. Κι αν κερδίσω; Κέρδισα και κερδίσατε. Ναι, ναι, αλλά...

...Πάμε παρακάτω Κύπριοι. Δυστυχώς ή ευτυχώς ο Ούτοπος πρέπει να σας πει κάπια πράγματα που οι άλλοι δεν σας τα λένε ποτέ μέσα σ' ένα φυλλάδιο που μπορεί να αφεθεί από τους μωρούς να χαθεί ή να πατηθεί από τα αυτοκίνητα. Δυστυχώς υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που δεν είναι σε θέση να εκτιμήσουν τό τι στοίχισε στον κόσμο - τι δεινά, τι
θάνατο και τι θυσίες- μέχρι να έρθει ο Λόγος μου.

Επειδή λοιπόν υπάρχει το ενδεχόμενο να μην καταλάβουν εκείνοι που πρέπει να καταλάβουν και επειδή υπάρχει το ενδεχόμενο όλοι οι δημοσιογράφοι να εξακολουθήσουν να το παίζουν ως το τέλος μάπες, τότε υπάρχει και το ενδεχόμενο να μείνει κάπιο καιρό ακόμα στα φυλλάδια αυτός ο Λόγος μέχρι να κατακτήσει τα έντυπα και τις οθόνες σας.

Έτσι λοιπόν το θεωρεί υποχρέωση του να περάσει μέσα σ' αυτό το φυλλάδιο έναν Λόγο. Ο Ούτοπος θέλει να οπλίσει τους οπαδούς του με επιχειρήματα. Έτσι κι αλλιώς δεν μπορεί και δεν θέλει να σας αφήσει ανυπεράσπιστους μπροστά στις βολές τών υποκριτών, των σημαιοφόρων τού ηθικού ξεπεσμού και όλων τών έμμισθων κονδυλοφόρων. Ο Ούτοπος πρέπει να σας κάνει ικανούς να αποστομώνετε όλους τους κράχτες τών χρεοκοπημένων αξιών, να τους παραμερίζετε και να

τους περιφρονείτε. Αρκετά δεινά έχουν επισωρεύσει με τις διαστροφές τους και με το ψέμα τους και είμαστε τώρα εδώ για να δώσουμε σ' αυτά ένα τέλος.

Γιά σκεφτείτε ρε άνθρωποι τι είναι αλήθια και τι ψέμα σ' αυτό τον κόσμο; Τι έχει αξία και τι όχι; Τι έχει νόημα και τι όχι; Τι είναι φως καιτ τι σκοτάδι; Τι είναι καλό και τι κακό; Τι είναι σωστό και τι είναι λάθος; Ήρθατε όπως κι αν ήρθατε σ' αυτό τον κόσμο και δεν ξέρετε ακόμα τίποτα, δεν καταλαβαίνετε ακόμα τίποτα. Το κατεστημένο σάς βομβαρδίζει μ' αυτά τα δεδομένα κι όμως η φωνή μέσα σας σάς μιλά για άλλα δεδομένα. Εκείνοι σάς λένε αυτό και οι άλλοι εκείνο. Κι αυτό γίνεται κάθε μέρα και κάθε ώρα: για βδομάδες, για μήνες, για χρόνια και για αιώνες. Το μιαλό σας δεν το ελέγχετε πια. Δεν ξέρετε τι θέλετε και τι ζητάτε σ' αυτό τον κόσμο. Η καρδιά σας είναι άδια, τελείως άδια. Τα αισθήματα όλα σάς έχουν εγκαταλείψει. Από Υγία είστε στο μηδέν και ακόμα πιο κάτω και όλο κι όλο το θέαμα που παρουσιάζετε δεν είναι τίποτα άλλο από το θέαμα μιας μηχανής που οι βίδες της έχουν από καιρό χαθεί, τα λάδια της δεν είναι τα σωστά, το νερό της εξατμίστηκε και από στιγμή σε στιγμή κινδυνεύει να κρεπάρει.

Τα πράγματα πάνε από το κακό στο χειρότερο και το ξέρετε. Οι γονείς σας είχαν και δεν είχαν σπίτι και σεις έχετε όλοι παλάτια. Η τελευταία λέξη τής τεχνολογίας είναι στην διάθεση σας και όμως η ζωή σας είναι περισσότερο άδια από την ζωή τών παππούδων και των πατεράδων σας.

Όλοι οι υπέρμαχοι τού συστήματος σάς έχουν κάνει να νομίζετε πως το πιο σπουδαίο πράγμα σ' αυτό τον κόσμο είναι η περιουσία, η επιχείρηση και το χρήμα, σ' αυτά συγκεντρώνεται η προσοχή τών πάντων (ιδίως τών γκόμενων) και αφού τα δεδομένα είναι αυτά και αφού έτσι κι αλλιώς δεν έχετε και τίποτα καλύτερο για να ασχοληθείτε, τότε ασχολείστε με ότι έχει τις περισσότερες αξιώσεις να σας δώσει αυτό το χρήμα.

Ναι! Μόνο που κι αυτοί που σας τα έμαθαν αυτά δεν θάναι σε καλύτερη μοίρα από σας αφού, όπως και να το κάνουμε, όλο το χρήμα και όλοι οι θησαυροί αυτού του κόσμου είναι μηδέν χωρίς την Υγία. Κι ασφαλώς όταν έχεις Υγία, τότε είσαι κάπιος, είσαι κάτι, έστω κι αν είσαι ο πιο ανώνυμος άνθρωπος στον κόσμο. Κι άμα δεν την έχεις, τότε δεν είσαι τίποτα και κανένας, έστω κι αν είσαι ο πιο επώνυμος άνθρωπος στον κόσμο καί έστω κι αν νομίζεις πως έχεις δικαίωμα ζωής ή θανάτου πάνω σε
χιλιάδες και εκατομύρια ανθρώπους.

Γι 'αυτό λοιπόν εγώ που τα ξέρω αυτά καλύτερα από τον καθένα και ο οποίος δεν θέλω, όπως εσείς, να κοροϊδεύω τον εαυτό μου ή τους άλλους, σάς μιλάω πρώτα και πάνω απ' όλα για την Υγία. Μπροστά σ' αυτήν όλες οι θρησκείες και όλοι οι "ιεροί" θεσμοί αυτού τού κόσμου δεν αξίζουν τίποτα. Γιατί χωρίς την Υγία όχι μόνο τον έρωτα δεν μπορείτε να απολαύσετε αλλά ούτε καν το φαΐ που τρώτε, το νερό που πίνετε ή τον αέρα που αναπνέετε. Χωρίς την Υγία ούτε τα ορεκτικά ωφελούν ούτε τα χωνευτικά αφού έτσι κι αλλιώς η ζωή χωρίς αυτήν γίνεται μια απέραντη κόλαση όπου από παντού σε τριγυρίζουν εχθροί και αρώστιες.

Σημειώστε το λοιπόν: όλο το χρήμα αυτού του κόσμου, όλες οι θέσεις, τα βολέματα και οι προαγωγές είναι μηδέν χωρίς την Υγία. Τι αξία έχει η ζωή χωρίς την Υγία; Τι αξία έχει η αγάπη; Γι' αυτό λοιπόν ο Ούτοπος φιλοδοξεί να σας δώσει τέτια Υγία που να σας κάνει να ζήσετε και να αγαπήσετε εμπράγματα την ζωή και τους ανθρώπους. Αυτός θα θέσει ενώπιον σας (αλλά και γύρω, και μέσα σας) όλες τις προϋποθέσεις που σας χρειάζονται για να κάνετε παράδεισο αυτή την Γη.

Βέβαια οι φορείς τού συστήματος δεν περιμένουν τα επιχειρήματα μου για να σας δώσουν τα δικά τους. Τα έχουν ετοιμασμένα από καιρό. Ο Ούτοπος δεν είναι δα και ο πρώτος που θέλησε να αλλάξει το σύστημα αλλά σίγουρα θα είναι ο πρώτος που θα πετύχει πλήρως και οριστικώς, για σήμερα και για αύριο.

Θα σας πουν λοιπόν πως η κοινωνία είναι αυτή που είναι, πως έτσι θα είναι πάντα και πως δεν θ' αλλάξει με τίποτα. Αν δουν μάλιστα πως δείχνετε συμπάθεια σε μένα και στο μήνυμα μου θα σας απειλήσουν μ' αυτό και με κείνο, για τιμωρίες σ' αυτή την ζωή και στην άλλη. Αν δεν ωφελήσουν οι απειλές τους μπορεί να σας κολακέψουν και να σας τάξουν πράματα και θάματα για τα οποία δεν θα έχουν καμιά υποχρέωση να σας τα δώσουν, κι αυτό μόνο και μόνο για να σας

απαμακρύνουν από μένα. Μην τους ακούσετε και μην τους φοβηθείτε. Ακούστε τό Πνεύμα τής Αλήθιας, ακούστε την καρδιά σας και αυτή δεν θα σας γελάσει. Ούτως ή άλλως ο Ούτοπος σάς μιλάει για το συμφέρον σας, σας το δείχνει και σας το δακτυλοδείχνει. Αυτό έκανε και τότε για σας και αυτό θα εξακολουθήσει να κάνει για πάντα.

Ελπίζω, βλέπετε, ακόμα σ' αυτό το τελευταίο δρέμι μιαλού που, υποθέτω, θα διαθέτετε ακόμα. Έστω και τόσο λοιπόν θεωρώ ότι αυτό είναι αρκετό για να σας σπρώξει επιτέλους στο να σπάσετε αυτές τις αλυσίδες τής συνήθειας που σας δένουν μια ζωή. Ο Ούτοπος σάς δίνει ξανά το σύνθημα και την ευκαιρία. Μην πιαστείτε λοιπόν κι αυτή την φορά κορόιδα γιατί σας το λέει πως είναι ικανός να σας χέσει μια για πάντα και να πάει να ηγηθεί σε άλλους λαούς.

Ο Ούτοπος σάς υπόσχεται τον καλύτερο δυνατό κόσμο. Σας υπόσχεται έναν κόσμο που δεν μπορέσατε να συλλάβετε ούτε στα πιο ωραία σας όνειρα. Τόσα πολλά θα μπορούσε να κάνει ο Ούτοπος για σας. Ναι! Όπως θα μπορούσε επίσης να σας αφήσει - αυτός τα έχει καλά με τον εαυτό του - να διανύσετε το υπόλοιπο τής ζωής σας χωμένοι ως τον λαιμό σ' αυτό το βούρκο. Θα μπορούσε να σας αφήσει να παίζετε για πολύ ακόμα τον ρόλο σας σ' αυτό το καθεστώς τών εκπολιτισμένων καννίβαλων. Θα μπορούσε ακόμα να αφήσει τα κοκόρια σας να σας λένε την μια αηδία πάνω στην άλλη, την μια ψευτιά πάνω στην άλλη και να σας λένε ακόμα πως στις επόμενες εκλογές θα αυξήσουν όλοι την δύναμη τους, καθ' ήν στιγμήν το ξέρουν όλοι πως όταν θα περάσει ο Ούτοπος στην μάχη, όλοι τους θα χεστούν. Για μένα είναι από καιρό τελιωμένοι. Όσους λοιπόν απ' αυτούς δεν τους έχει εγκαταλείπει και το τελευταίο ίχνος φρονιμάδας κάνουν καλά να εγκαταλείψουν εγκαίρως τα φρούρια τους γιατί τάχουμε πια ξεμεθελιώσει. Κανένας δεν μπορεί να τους σώσει. Τα κόμματα σας όλα διέρχονται τις τελευταίες τους στιγμές πριν την οριστική διάλυση τους.

Για τον Ούτοπο υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις και όλοι οι λόγοι που υποχρεώνουν το κτύπημα του να είναι τόσο μανιώδες όσο ποτέ. Έστω λοιπόν κι αν χάσαμε τότε για τρίχες όμως τώρα, αν καλά το λένε τ' αστέρια, τότε τα πράγματα θα έρθουν αλλιώς για κείνους και αλλιώς για μας. Τ' αστέρια δεν γελιούνται φίλοι μου και όλες οι πληροφορίες που έχω ήδη πάρει συμφωνούν σ' αυτό το σημείο. Το '96 θ' αρχίσει μια χρυσή εποχή για την Κύπρο, μια εποχή που θα απλώσει γρήγορα τα φτερά της στην Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο και που θα αποτελέσει την χρυσή εποχή τής ανθρωπότητας.

Εκείνοι που σας το εξηγούν αυτό σαν επακόλουθο τής εισόδου μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε κάνουν καλά να σας εξηγήσουν για το πού θα εισέλθει η Ευρώπη και όλος ο κόσμος αφού τα μηνύματα είναι τα ίδια τόσο για την Κύπρο και την Ελλάδα όσο και για την Ευρώπη και για όλο τον Κόσμο.

Εγώ θα σας δώσω την δική μου εκδοχή και κάνετε καλά να την πιστέψετε. Η όλη αλήθια λοιπόν είναι πως θα έχει αρχίσει να επιβάλλεται στον κόσμο μια Διάνοια και πως το κτύπημα τού Ούτοπου θα έχει αρχίσει να οδηγείται σε αίσια κατάληξη.

Τότε ακριβώς η ανθρωπότητα θα αφήσει την περίοδο τού Υιού και θα περάσει στην περίοδο τού Πνεύματος. Για να εννοήσετε το ζήτημα καλύτερα, χωρίστε την ιστορία τής ανθρωπότητας σε τρεις περιόδους: πρώτη την περίοδο τού πατέρα, του νόμου και του φόβου. Δεύτερη την περίοδο τού Υιού, της μιζέριας, της σύγχισης και του φανατισμού. Και τρίτη την περίοδο τού Πνεύματος, της αγάπης και της Ειρήνης.

Ο Ούτοπος λοιπόν, σαν ο άνθρωπος που θεωρεί ότι ενσαρκώνει εκείνο το Πνεύμα τής Αλήθιας, φιλοδοξεί να σας μιλήσει σχεδόν με κάθε ακρίβεια για το καθετί που έγινε ή επίκειται να γίνει σ' αυτό τον κόσμο και θεωρεί χρέος του να σας αποκαλύψει αυτός περισσότερο κι από την ίδια την Αποκάλυψη και με την μεγαλύτερη δυνατή προσέγγιση που του επιτρέπει η ανθρώπινη φύση του, τα μυστικά τών καιρών. Φιλοδοξεί ακόμα μέσα απ' αυτό το κείμενο να σας δώσει τον σκελετό όλης τής κοσμοθεωρίας που πάνω της θα βασιστεί η οικοδόμηση τού Καινούριου Κόσμου.

Έτσι λοιπόν θεωρώ ότι είμαι υποχρεωμένος να συνεχίσω ακόμα. Ας πούμε λοιπόν κάτι για τον Θεό. Πόσες διχογνωμίες δεν υπήρξαν αλήθια πάνω σ' αυτό το ζήτημα; Για το αν υπάρχει ή όχι κτλ κτλ. Απ' αυτό ακριβώς το ζήτημα ξεκινά η σύγχιση και ο διχασμός μας. Ο Ούτοπος λοιπόν ο οποίος

σκοπεύει να σας οδηγήσει σε μια καινούρια θρησκεία το θεωρεί καθήκον του να σας μιλήσει γι' αυτό. Έχει μελετήσει την Βίβλο, έχει σκεφτεί κι έχει σπάσει το κεφάλι του κι αλίμονο του αν δεν έκανε για σας κάπιους απολογισμούς.

Για τον Ούτοπο, κατ' αρχάς, όχι μόνο υπάρχει Θεός αλλά, γι' αυτόν, υπάρχουν **αναρίθμητοι Θεοί** (τόσο Θεοί όσο και Θεές). Εκείνος χην πρόταση "ένας είναι ο Θεός" την ερμηνεύει ούτω πως :ένας είναι ο **Αρχηγός.**

Οι Θεοί δημιούργησαν την Γη με μέτρα και με σταθμά. Την έφτιαξαν βάσει μαθηματικού υπολογισμού για νάχει τόσο βάρος και τόση έκταση. Στην κατάλληλη ώρα δημιούργησαν τον άνθρωπο, οι λευκοί θεοί λευκό άνθρωπο, οι μαύροι μαύρο, οι κίτρινοι κίτρινο και οι κόκκινοι κόκκινο και του έδωσαν την εντολή και τον τρόπο για να κατακυριεύσει την Γη. Του έδωσαν μερικές πληροφορίες και λίγους σπόρους. Εκείνοι έφυγαν για την πατρίδα τους και ο άνθρωπος έμεινε στην Γη μόνος και αβοήθητος. Για κείνους ο άνθρωπος ήταν η πρώτη ύλη ενός πειράματος. Το σχέδιο και το σενάριο ήταν γραμμένο από τα πριν.

Ύστερα από κάμποσα χρόνια ξαναγύρισαν στην Γη για να παίξουν με τους ανθρώπους. Στο μεταξύ πλήθυναν οι άνθρωποι. Οι Θεοί μοίρασαν τότε την Γη μεταξύ τους. Η Ατλαντίδα και η Αμερική έπεσε στην σφαίρα επιρροής τού Ποσειδώνα, η Ευρώπη τού Δια και ούτω καθεξής.

Οι διχογνωμίες τών Θεών πάνω στο πώς θα χειριστούν τούς ανθρώπους υπήρχαν από τότε. Ο Προμηθέας που αποτόλμησε να δώσει στον άνθρωπο την φωτιά και την γραφή δέχτηκε από τους προϊστάμενους του σκληρή τιμωρία.

Αυτοί οι θεοί έδωσαν βέβαια και καλά και άσχημα πράγματα στον άνθρωπο, όμως γενικά δέχομαι την άποψη πως αυτό που κυρίως κατεύθυνε την συμπεριφορά τους ήταν το **καπρίτσιο.** Αλλοι Θεοί υπήρξαν υπεύθυνοι και άλλοι ανεύθυνοι, άλλοι λάγνοι και ερωτύλοι και άλλοι άγιοι και ζηλότυποι.

Ένας τέτιος άγιος και ζηλότυπος Θεός λοιπόν άρχισε να απλώνει την επιρροή του στην Γή όταν οι Θεοί τών Ελλήνων ανακλήθηκαν από τους αρχηγούς τους για να κατσαδιαστούν για τα θαλασσώματα τους.

Ως Κυβερνήτης τής Γης διορίστηκε τότε ο Ιεχωβά και έτσι όπως είδε τούς Εβραίους να υποφέρουν τα πάνδεινα κάτω από τον ζυγό τών Αιγυπτίων τούς λυπήθηκε και αποφάσισε να τους θέσει υπό την προστασία του. Μέσω λοιπόν αυτού του λαού ήλπιζε να επιβάλει κι αυτός την φιλοσοφία του.

Έδωσε στον Μωϋσή τις εντολές που του έδωσε. Κατ' εμέ: και καλές και κακές. Τις πράξεις του πάντως τις κατεύθυνε το ίδιο καπρίτσιο που κατεύθυνε και τις πράξεις τών θεών τού Ολύμπου και ασφαλώς δεν τον εγκατέλειψε ποτέ το σύνδρομο τού Ισχυρού και του Ενός. Μετά πάντως τον Διόνυσο και τον Απόλλωνα και τον Ερμή θεωρώ την εμφάνιση του στην Γη ως έναν αναχρονισμό και τον διορισμό του ως πλανητάρχη ως μια άτυχη πράξη εκ μέρους τών ανωτέρων του. Σήμα του, είπαμε, κατατεθέν: **ο Νόμος και ο Φόβος.**

Ναι λοιπόν. Αλλά έτσι όπως τίποτα δεν είναι στατικό, όπως "τα πάντα ρει" και όπως εξανθρωπίζετο λίγο-λίγο ο Ιεχωβά, αποφάσισε να δώσει στους ανθρώπους έναν **Υιό** για να τους δώσει μέσω αυτού την πίστη και την Ιδέα ενός πιο φιλάνθρωπου Θεού.

Το χριστιανικό μήνυμα ήταν καλό από μια πλευρά, τόνισε την συγνώμη και την ανεκτικότητα αλλ' όμως αδιαφόρησε για την ερωτική πλευρά τού ανθρώπου. Κάπιες νύξεις του μάλιστα πάνω στο θέμα οδηγούν τον άνθρωπο πιο πίσω και από τον
Μωσαϊκό Νόμο. Ο άνθρωπος μπερδεύτηκε και διχάστηκε ακόμα περισσότερο. Ένα ουσιαστικό μέρος τού εαυτού του εξακολουθεί να καταπιέζεται κάτω από την σφραγίδα τών άνωθεν εντολών. Ο άνθρωπος παρασύρθηκε στο -ψέμα και στην υποκρισία, στην ξηρότητα και στην σκληρότητα. Ήταν επόμενο λοιπόν ο πόθος τού ανθρώπου για μια ανταρσία ενάντια στις Εντολές του να υποβόσκει μέσα του.

Όλ' αυτά τα διάβαζε ο Θεός στην σκέψη τών ανθρώπων. Έτσι λοιπόν επανέρχεται με το Κοράνι, ένα βιβλίο με βελτιώσεις στον ερωτικό χώρο και με ένα απλό και ξεκάθαρο πια πολιτικό

μήνυμα. Δεν μπορούσε δα να βασίσει κανείς την διαχείρηση τού κόσμου πάνω στις χριστιανικές εντολές. Με το Κοράνι δίνει ο Θεός στους ανθρώπους ένα μήνυμα δύναμης. Καλεί τους ανθρώπους σε αγώνα για το καλό και για το δίκαιο.

Ναι! Και ενώ ασφαλώς οι αναχρονισμοί και οι ατυχείς εντολές δεν λείπουν ούτε από το Κοράνι, όμως σίγουρα δεν παύει να συνιστά για μένα την τελευταία έκδοση τών θεϊκών εντολών προς τον άνθρωπο.

Από το Κοράνι όμως ως σήμερα μεσολαβούν δεκατέσσερις αιώνες, δεκατέσσερις αιώνες δακρύων, μίσους, άγνοιας, πολέμων, αιμάτων, δίψας, πείνας, καταπίεσης, φτώχιας, δυστυχίας και αθλιότητας.

Πού είμαστε λοιπόν; Κάπου ξανά στο πουθενά. Όλα πρέπει να τεθούν από την αρχή. Ούτε το Κοράνι ωφέλησε, ούτε η Βίβλος. Κι όμως έχει εκατομύρια και εκατομύρια ανθρώπων που δεν ξέρουν άλλα βιβλία απ' αυτά. Ως πότε όμως θα εθελοτυφλείτε ρε άνθρωποι; Ως πότε θα υπνοβατείτε και ως πότε θα υποδουλώνετε το μέλλον σας στο παρελθόν σας; Ως πότε θα παραδίνετε το πνεύμα σας σε χάρτινες διαθήκες; Ως πότε θα τρέφεστε με δεισιδαιμονίες; Μα, δεν βλέπετε τίς σελίδες που σας άφησε το παρελθόν; Πέντε γράμματα τα ξέρετε όλοι. Δεν βλέπετε;

Ανοίξετε την Βίβλο και θα τα δείτε: τα πρώτα βιβλία της είναι κατάμεστα με μαύρη μαγεία, οι προσφορές ζώων ως απαίτηση από τον Θεό για εξαγορά τών αμαρτιών τών ανθρώπων πάνε κι έρχονται μέσα στις σελίδες της. Ο Θεός απέρριψε τον Κάϊν μόνο και μόνο γιατί αυτός τού πρόσφερε φυτικά προϊόντα ενώ ο Αβελ τού πρόσφερε ζωϊκά. Όχι λιγότερο από τους θεούς τού Ολύμπου ήθελε κι αυτός τις εκατόμβες του. Η προτίμηση του στο κρέας ήταν εμφανής. Και επειδή προφανώς θα του ήταν άβολο να ψάχνει εκείνος για ζώα και ύστερα να τα ψήνει ο ίδιος και επειδή ίσως δεν τόλεγε η καρδιά του να τους πει: ρε, θέλω και γω να φάω όπως και σεις, έτσι επενόησε τις αμαρτίες για να ικανοποιεί κι αυτός τις ανάγκες του για τροφή.

Είναι βέβαια γεγονός πως σιγά σιγά εγκατέλειπε αυτές τις απαιτήσεις αλλά δεν είναι λιγότερο γεγονός πως οι πρώτοι εκείνοι θεοί -είτε της Ελλάδας είτε της Αιγύπτου ή του Ισραήλ- μόνο με κρέας εξαγόραζαν τις αμαρτίες τών ανθρώπων.

Ο Ούτοπος λοιπόν κρατάει καλά την ιδέα πως εκείνη η Βίβλος (και χωρίς να φταίει αυτό καθ' αυτό το βιβλίο* στο κάτω κάτω αυτό αποτελεί κυρίως ένα χρονικό), με την χρήση που της έχουν κάνει οι άνθρωποι, ζήμιωσε τόσο το ανθρώπινο γένος όσο κανένα άλλο βιβλίο.

Εκείνος λοιπόν που είναι σε θέση να δει κριτικά -και όχι δεισιδαιμονικά- εκείνη την ιστορία θα το αναγνωρίσει: εκείνος ο Θεός ή -αν θέλετε- το πνεύμα (ή ο τρόπος σκέψης) εκείνου τού Θεού έχει πεθάνει πριν καν διαδοθεί εκείνο το βιβλίο και μπει σαν λέπρα μέσα στα κεφάλια χών ανθρώπων. Ύστερα η αντίληψη εκείνων των ανθρώπων και εκείνων των καιρών για την αμαρτία δεν έχει σχέση με την αντίληψη τών σημερινών ανθρώπων και των καιρών. Η ηθική εκείνων των καιρών δεν έχει σχέση με την σημερινή ηθική. Εκείνος ο Θεός και εκείνες οι εντολές έχουν πεθάνει. Ένας καινούριος Θεός έχει διαδεχθεί εκείνο τον παλιό Θεό. Ο Ούτοπος θα σας τον αποκαλύπτει, μαζί με την αποκάλυψη τού εαυτού σας, ολοένα και πιο καθαρά και σύντομα θα τον έχετε μαζί σας:ο **καινούριος Θεός θα έρθει ντυμένος με το προσωπείο τού Έρωτα.**

Ξεχάστε λοιπόν τούς παλιούς θεούς και τις παλιές εντολές γιατί σύντομα ο Ούτοπος θα σας φέρει αντιμέτωπους με τους καινούριους Θεούς και με τις καινούριες εντολές. Κι αν θέλετε κι άλλα σχόλια για κείνη την εποχή, ευχαρίστως να σας δώσω. Δείτε, για παράδειγμα, το θέμα τής δουλείας.

Μέσα στην Παλαιά Διαθήκη, όσο και μέσα στην Καινή Διαθήκη και στο Κοράνι, ο θεσμός τής δουλείας είναι τόσο αυτονόητος όσο και ο θεσμός τού γάμου και της οικογένειας. Στο μεταξύ ο σύγχρονος άνθρωπος έχει πετάξει στα σκουπίδια τον θεσμό τής δουλείας ενώ ο θεσμός τής οικογένειας κλονίζεται όσο ποτέ. Σημεία τών καιρών λοιπόν. Τίποτα δεν είναι τυχαίο, τίποτα δεν αποκλείεται. Έτσι μην αποκλείσετε και το ενδεχόμενο εκείνος ο Θεός που ευλόγησε κάποτε, μέσω τού Μωϋσή και τού Χριστού, τον γάμο να ευλογήσει τώρα, μέσω τού Ούτοπου, την **παρτούζα** και ασφαλώς μην αποκλείσετε ούτε το ενδεχόμενο η **παιδεραστία** να είναι σύντομα τόσο νόμιμη όσο και στην αρχαία Ελλάδα και στην αρχαία Αίγυπτο.

Εν πάση περιπτώσει ο Ούτοπος σάς μιλά, επί του προκειμένου, για την **σεξουαλική,** και όχι

μόνο, **χειραφέτηση τών παιδιών.**

Βέβαια έχω γράψει ξανά πάνω σ' αυτό το θέμα. Έτσι κι αλλιώς δεν φοβήθηκα ποτέ να δώσω την άποψη μου, είτε σκανδαλίζει είτε δεν σκανδαλίζει, είτε δικάζεται είτε δεν δικάζεται.

Ο Ούτοπος λοιπόν, σαν ο άνθρωπος που θα δημιουργήσει την νέα τάξη πραγμάτων και θα σας οδηγήσει σε κείνους τους "κήπους τών ηδονών" σάς λέει ότι τα παιδιά θα αποτελέσουν στην νέα τάξη πραγμάτων τον ανθό εκείνων τών ηδονών. Σας λέω πως έχουν να σας δώσουν πράγματα τα παιδιά που δεν τάχετε καν ονειρευτεί. Εσείς απλά αναγνωρίστε σ' αυτά το δικαίωμα να απολαμβάνουν αυτά που θέλετε να απολαμβάνετε και σεις και θα το δείτε πως το αληθινό πρόσωπο τού Έρωτα έχει το πρόσωπο παιδιού.

Σας το επαναλαμβάνω λοιπόν: τα παιδιά πέραν μιάς ορισμένης ηλικίας (12, 10, ή και πιο λίγων, ετών) θα έχουν **πλήρη δικαιώματα πάνω στην ερωτική τους ζωή.**

Ας πούμε πως έκλεισε κάπως κι αυτό και πάμε κάπου αλλού. Αλήθια! Πιά είναι η άποψη σας γι' αυτό το πράγμα που λένε **"βιασμό";** Και τι αποτελεί πράγματι έναν βιασμό; Νομίζετε πως το να πιέσεις λιγάκι την γυναίκα για να την πηδήξεις αποτελεί βιασμό; Και τι σπρώχνει, αλήθια, μια γυναίκα να καταγγέλλει μια τέτια υπόθεση; Ξέρει στ' αλήθια τι θέλει; Ξέρει τι περιμένει έναν άνδρα αν καταδικαστεί για μια τέτια υπόθεση; Ούτε λίγο ούτε πολύ η Κυπριακή νομοθεσία προβλέπει πάνω σ' αυτό ποινή ισοδύναμη με την ποινή που συνεπάγει η καταδίκη για φόνο. Κι αυτό μόνο και μόνο για ένα πήδημα, για ένα, ας πούμε, πιάτο... φαΐ.

Κι ασφαλώς ένας άνδρας που πέφτει σ' αυτό το κρίμα και ο οποίος έχει συναίσθηση τού τί τον περιμένει από την στιγμή που θα γίνει η καταγγελία δεν θα σκεφτεί και πολύ προκειμένου να της κλείσει για πάντα το στόμα. Αφού ούτως ή άλλως η ποινή είναι η ίδια, καί για τον βιασμό καί για τον φόνο. Αν κάνει λοιπόν μόνο το πρώτο, η καταδίκη είναι σίγουρη αλλά αν κάνει και το δεύτερο, τότε έχει και λίγες πιθανότητες να γλυτώσει. Αν είναι μάλιστα και κανένας επαγγελματίας, τότε οι πιθανότητες να γλυτώσει είναι πολλές.

Ο φόνος λοιπόν έρχεται σε κάπιες περιπτώσεις σχεδόν με μαθηματική ακρίβεια. Όταν ο άνδρας θα έχει στο μεταξύ ολοκληρώσει το έργο του και η γυναίκα θα κάνει - επηρεασμένη από τους γνωστούς κώδικες συμπεριφοράς- έτσι λες και την έχουν κολλήσει λέπρα ή λες και της έχουν μπήξει εκατό μαχαιριές και θα απειλεί με καταγγελίες και σούπα μούπες, τότε δεν θα το πολυσκεφτεί. Τόσο μάλλον γιατί τα ασθήματα του για το αντικείμενο τού πόθου του είναι διαφορετικά τώρα που το έχει κατακτήσει απ' ότι πριν το κατακτήσει, όπως ακριβώς δηλαδή ένα πιάτο φαΐ είναι διαφορετικό για έναν χορτάτο και διαφορετικό για έναν πεινασμένο. Ο δεύτερος θα μπορούσε να σκότωνε για να το πάρει και ο πρώτος θα μπορούσε να σκότωνε για να μην το πάρει, κι αυτό γιατί απλούστατα ο άνθρωπος χόρτασε και οτιδήποτε παραπάνω στο στομάχι του θα του προκαλούσε αηδία και θα τον έκανε να το ξεράσει.

Έχετε υπόψιν λοιπόν πως δεν είναι λίγοι οι άνθρωποι εκείνοι που μετά την ικανοποίηση τού ερωτικού τους πάθους αισθάνονται αηδία για το αντικείμενο τού πόθου τους. Είναι άνθρωποι που μετά απ' αυτό δεν θέλουν να δουν μπροστά τους γυναίκα. Κι αυτό ως ένα σημείο φυσικά, ως το σημείο όπου θα έχουν γεμίσει τ' αρχίδια και θα ψάχνουν απεγνωσμένα για μια τρύπα για να τ' αδιάσουν.

Κι αυτό περίπου γίνεται κάθε μέρα για βδομάδες, για μήνες και για χρόνια. Όπως γίνεται και με το φαΐ και με το νερό και με το θέαμα και με τον ύπνο και ούτω καθεξής.

Είπαμε: ο άνθρωπος αποτελεί μια σύνθεση αντιθέσεων. Και όσο και αν το μέτρο σ' αυτή την σύνθεση διαφοροποιείται από άνθρωπο σε άνθρωπο, όμως το αξίωμα παραμένει.

Έτσι λοιπόν το να αποστραφείς σε μια δεδομένη στιγμή το αντικείμενο τού πόθου σου, ας πούμε πως είναι κάτι το φυσικό. Αλλά όταν, για να επανέλθουμε στο θέμα μας, μαζί με αυτή την αποστροφή έρχεται μια απειλή από το αντικείμενο τού πόθου σου, τότε η αποστροφή γίνεται μίσος, ένα μίσος που παίρνει μιαν αμοιβαία τροπή. Γιατί είναι πιο φυσικό στον άνθρωπο να απαντάει με μίσος στο μίσος.

Η γυναίκα θα μισήσει τον άνδρα γιατί την έχουν μάθει πως το να την βιάσει κάπιος αποτελεί

κάτι το αποτρόπαιο και πως αυτός δεν την εκτιμά σαν άνθρωπο αλλά σαν... σκεύος ηδονής. Και μόνο η γνώση τού τι προβλέπουν οι νόμοι γι' αυτό είναι αρκετή για να βάλει στο μιαλό της αυτή την ιδέα. Αφού ο νόμος, θα σκέφτεται, προβλέπει τέτια ποινή γι' αυτό, τότε θα πρέπει να είναι κάτι το φρικιαστικό.

Ύστερα ο άνδρας αισθάνεται μίσος για την γυναίκα σαν ανταπόδωση στο δικό της και σαν αποτέλεσμα τού κορεσμού. Ο άνδρας θεωρεί παράλογο το μίσος τής γυναίκας. Δεν μπορεί να χωρέσει ο νους του τό πώς μπορεί να τον μισεί την στιγμή που εκείνος την ποθεί τόσο πολύ, έστω και μόνο για το σώμα της και για το σώμα του.

Βέβαια είπαμε πως το πρόβλημα είναι πολύ παλιό και οι σημερινοί άνθρωποι απλώς πληρώνουν για τα λάθη τών προγόνων και των θεών τους. Η ρίζα του κακού βρίσκεται στην θρησκεία. Αυτή έχει ποτίσει το ανθρώπινο μιαλό με δηλητήρια. Αυτά τα δηλητήρια είναι μέσα του από καιρό και δεν είναι εύκολο να τον εγκαταλείπουν. Όπως του τα τάϊσαν αυτού θα τα ταΐσει αυτός σε άλλον και οι άλλοι σε άλλον και ούτω καθεξής.

Κι όμως εμείς οφείλουμε να τα βγάλουμε από μέσα μας αν θέλουμε να καθαρίσει το μιαλό μας. Αν δεν τα ξεράσουμε μια και καλή, τότε θάναι δηλητηριασμένες όλες οι σκέψεις και όλες οι πράξεις μας.

Αλλά, πάμε παρακάτω: από μια έρευνα που έχω στην διάθεση μου, και της οποίας τα αποτελέσματα έχω περάσει στο τελευταίο μου βιβλίο, πάνω στις ερωτικές επιθυμίες τών ανθρώπων γίνεται φανερό πως η επιθυμία τών ανδρών να έχουν "βίαιες σεξουαλικές σχέσεις με γυναίκες" είναι τόσο σαφής όσο και η επιθυμία τών ίδιων τών γυναικών να έχουν "βίαιες σεξουαλικές σχέσεις με άνδρες".

Ελπίζω να μην σας σοκάρει αυτό. Βέβαια αυτό αποτελεί το πόρισμα μιας έρευνας η οποία έγινε τον 20ο αιώνα στις Ηνωμένες Πολιτείες, σε μια χώρα δηλαδή όπου οι άνθρωποι είναι λίγο-πολύ σεξουαλικά απελευθερωμένοι. Δεν πρόκειται για έρευνα που έγινε στην Κύπρο τού 19ου ή, έστω, του πρώτου μισού τού 20ού αιώνα, σ' έναν χώρο δηλαδή όπου το να μιλήσεις σε μια γυναίκα αποτελούσε προσβολή τής τιμής της.

Καλώς ή κακώς Κύπριοι ζούμε στα τέλη τού 20ού αιώνα και πάμε ολοταχώς για τον 21ο. Στο μεταξύ ο τουρισμός και το ... βίντεο σάς έχουν ανοίξει τα μάτια. Ο καιρός όπου οι γυναίκες σάς παριστάνανε τις παναγίτσες και τις παπαδίτσες χάνεται οριστικά από τον ορίζοντα. Ο σημερινός άνθρωπος θέλει να τα δει, θέλει να τα κάνει και θέλει να τ' ακούσει όλα και νά που τώρα υπάρχει ένας άνθρωπος για να του τα πει όλα. Ακούστε τον λοιπόν.

Γιατί έτσι είναι! Η βία αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο αυτού του κόσμου, είτε μιλάμε για τον ουρανό και τον καιρό, είτε για την γη και το όργωμα της, είτε για τον άνθρωπο και την συμπεριφορά του.

Ο ουρανός δεν φέρνει μόνο βροχούλες. Φέρνει μαζί και κεραυνούς και καταιγίδες και σιφούνια ολόκληρα.

Το χώμα δεν σπέρνεται αν δεν του μπήξεις πρώτα το σίδερο και η γη, ασφαλώς, δεν είναι κανένα φρόνιμο παιδάκι. Σιέται συχνά πυκνά και μας ταράζει. Έχει χειμάρρους, ποταμούς, πλημμύρες, θάλασσες και κύματα αφρισμένα.

Κι ο άνθρωπος ασφαλώς δεν είναι τίποτα αντίστοιχο τού προβάτου ή του σκουληκιού. Την ηρεμία του μπορεί να την διαδεχθεί η φουρτούνα του, την νηφαλιότητα η εκρηκτικότητα του, το γέλιο το κλάμα του, τον άνθρωπο μέσα του μπορεί να τον διαδεχθεί το ζώο μέσα του, το παιδί τον άνδρα, το πνεύμα το σώμα και τα λοιπά και τα λοιπά.

Γιατί έτσι είναι η ζωή, έτσι είναι ό άνθρωπος, έτσι ο άνδρας και η γυναίκα και έτσι ο έρωτας. Γιατί ναι: όπως η ζωή, έτσι και ο έρωτας παίζεται καί έτσι καί αλλιώς, παίζεται καί με το μαλακό αλλά καί με το σκληρό.

Θάταν καλό βέβαια να έρχονταν πάντα πρώτα τα φιλάκια και τα χαδάκια και θάταν καλό αν το αίσθημα τών εραστών ήταν αμοιβαίο, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να αποκλείσουμε τον μη αμοιβαίο έρωτα.

Προσωπικά το θεωρώ τελείως αφύσικο το να μην παρασυρθεί μια γυναίκα στον έρωτα ενός άνδρα που την θέλει με πάθος. Έστω λοιπόν και αν το, ας πούμε, ανθρώπινο στοιχείο τού καθενός πήρε διαφορετική πορεία, όμως το άλλο, το ζωικό, στοιχείο δεν μπορεί παρά να πάρει την ίδια πορεία. Γιατί ότι κι αν πούμε μια γυναίκα είναι μια γυναίκα και ένας άνδρας είναι ένας άνδρας. Μια έλξη μεταξύ τους είναι δεδομένη, όσο μικρή και αν είναι αυτή. Όταν λοιπόν το ένα σώμα πλησιάζει σε επικίνδυνο σημείο, τότε θάταν αφύσικο να μην ακολουθήσει και το άλλο την βαρύτητα τού πάθους του.

Έτσι λοιπόν δεν μπορώ να καταλάβω την ύπαρξη τού βιασμού. Για μένα είναι φανερό πως τον βιασμό τον προκαλούν και τον δημιουργούν οι γυναίκες. Τον προκαλούν οι ιδέες που τους φύτρωσαν μέσα στο κεφάλι, τον προκαλεί ο Νόμος και η Θρησκεία. Αυτά προκαλούν και τον φόνο και αυτά πρέπει να καταδικαστούν. Γιατί και εκείνη που σκοτώνεται και εκείνος που σκοτώνει αποτελούν θύματα τού ίδιου απάνθρωπου κατεστημένου. Σε τελευταία ανάλυση ένοχο είναι το σύστημα, κι αυτό είναι που πρέπει να καταδικαστεί.

Στο κάτω κάτω ακούσατε τι λένε οι έρευνες. Οι άνθρωποι εκείνοι που συνέβαλαν στο αποτέλεσμα αυτών των ερευνών είναι άνθρωποι σαν και σας. Αυτά που θέλουν εκείνοι είναι τα ίδια πράγματα που θέλετε και σεις. Πάνω σ' αυτό το θέμα λοιπόν αυτός είναι ο κανόνας: όλες οι γυναίκες θέλουν να βιασθούν έτσι όπως όλοι οι άνδρες θέλουν να βιάσουν.

Εγώ το προεκτείνω μάλιστα και πιο πέρα. Γιατί όπως "μέσα σε κάθε άνδρα υπάρχει μια γυναίκα και μέσα σε κάθε γυναίκα ένας άνδρας", τότε είναι εξίσου κανόνας το να θέλει μια γυναίκα να βιάσει και ένας άνδρας να ... βιασθεί.

Όσο και αν σοκάρει λοιπόν το πράγμα, αυτό δεν παύει από του να είναι γεγονός, ενώ η σχετική έρευνα είναι και ως προς αυτό σαφής. Σαν άνδρες έχουμε πολύ περισσότερα κοινά με τις γυναίκες απ' όσα θέλαμε να πιστεύουμε ως τώρα. Όμως αυτό είναι άλλο θέμα.

Πού καταλήγω; Σ' αυτό: σ' ένα ανθρώπινο καθεστώς δεν έχει θέση ο βιασμός, έστω και αν η γυναίκα παίρνεται... βίαια.

Όπιος ξέρει καλά τις γυναίκες και όπιος προσέχει τό τι λένε τα μάτια τους και όχι τό τι λέει η γλώσσα τους, τότε δεν μπορεί να τους διαφεύγει πως οι γυναίκες είναι εκείνες που προκαλούν την βία (ή, έστω, τον βιασμό). Για κείνες αποτελεί μέρος τής ερωτικής προθέρμανσης. Αλλωστε το νάζι και το γινάτι είναι γυναικεία καμώματα. Οι γυναίκες θέλουν ν' ανάβουν τούς άνδρες, να τους βάζουν φωτιά, μια φωτιά που θα πέσει απάνω τους και θα τις κάψει κι εκείνες. Και τότε ο μόνος που μπορεί να σβύσει την φωτιά δεν είναι άλλος από τον έρωτα, είτε αυτός, είπαμε, έρχεται με το μαλακό, είτε με το σκληρό.

Μα ελάτε τώρα! Είναι αυτή υπόθεση για συζητήσεις ή για δικαστήρια; Έτσι είναι η ζωή και έτσι θα την πάρουμε. Έτσι είναι η γυναίκα και έτσι θα παίξουμε μαζί της. Αλλοτε με τον τρόπο της και άλλοτε με τον τρόπο μας.

Κι ασφαλώς εμείς που σκεφτόμαστε έτσι, θα νομοθετήσουμε αναλόγως. Μα δεν βλέπετε; Το σύστημα είναι εκείνο που σπρώχνει τούς άνδρες στον βιασμό. Φταίει η πολιτεία. Εάν αυτή δεν τους προσφέρει την δυνατότητα να χορτάσουν το πάθος τους για μια συγκεκριμένη ύπαρξη, τότε αυτή φταίει. Αυτή η ίδια η πολιτεία φταίει και για τους σκοτωμούς που ακολουθούν τούς βιασμούς.

Αλλάξτε την πολιτεία και θα δείτε πως θα αλλάξει και η συμπεριφορά, αλλάξτε το σύστημα και θα δείτε πως θ’ αλλάξει και ο τρόπος.

Βέβαια πως η αλλαγή πήρε τον δρόμο της, είναι πια γεγονός. Κι αυτή η αλλαγή θ' αγγίξει κάθε πτυχή τής ζωής τού ανθρώπου, από τον έρωτα ως τον αθλητισμό, από την στέγη ως την εργασία και από την ένδυση ως την διατροφή. Σύντομα όλα τα δεδομένα τού παλιού κόσμου θα δώσουν την θέση τους στα δεδομένα τού καινούριου κόσμου.

Ο αρχιτέκτονας αυτού του καινούριου κόσμου σάς είναι γνωστός. Δεν πάει πολύς καιρός όπου έδωσε ένα καλό κτύπημα στο σύστημα και τώρα έρχεται ξανά να το ολοκληρώσει. Η περίπτωση να μην το ολοκληρώσει δεν υπάρχει. Αυτός ξέρει πως από την στιγμή που αποφασίζει για το κτύπημα του, τότε δεν μπορεί παρά να το δώσει.

Το κτύπημα του θα έρθει λοιπόν και θα είναι **καίριο.** Αυτός ο πόλεμος που έχει εξαπολύσει στο σύστημα δεν θα τελιώσει παρά με την συντριβή τού συστήματος. Και δεν υπάρχει κανείς, ούτε άνθρωπος ούτε Θεός, για να το γλυτώσει.

Η αλλαγή θα έρθει άνθρωποι. Κι όπως μπήκε σήμερα στον δρόμο, αύριο θα μπει στην λεωφόρο. Η αλλαγή θα έρθει άνθρωποι, και μαζί της θα έρθει και ο Καινούριος Κόσμος. Ανοίξτε τά μάτια σας, δείτε την: έρχεται Κύπριοι, **έρχεται!**

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Κείμενο υπ' αριθμόν Δίο

Ανθρωποι, αν πάρετε στα χέρια σας οποιοδήποτε εκκλησιαστικό εγχειρίδιο, τότε το πρώτο πράγμα που θα δείτε να αναθεματίζεται σ' αυτό είναι ο έρωτας. Ένα τέτιο εγχειρίδιο που έχω στην διάθεση μου είναι σαφές: ο *Θεός, τόσο με τον Λόγο του όσο και με τα Έργα του, αφενός μεν στηλιτεύει με δριμύτητα όλες τις σαρκικές πτώσεις σ' όλο τους το φάσμα και αφετέρου εντέλλεται την αποφυγή τών σαρκικών αμαρτημάτων σαν μια από τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για την είσοδο στην Βασιλεία τών Ουρανών!* Η άποψη, μάλιστα, τής θρησκείας για την καταστροφή τών Σοδόμων και των Γομόρων είναι γνωστή: την προκάλεσαν οι σαρκικές σχέσεις τών ανθρώπων.

Δεν αντιλέγω πως μπορεί να είναι έτσι και πως μπορεί τα... θεόπνευστα κείμενα που αποτελούν την Βίβλο να είναι τόσο αυθεντικά όσο και οι εντολές της. Πως ο Θεός τής Βίβλου αυτοαποκαλείται Αγιος (και Ζηλότυπος και Ισχυρός) το έχω δει και ξαναδεί στις σελίδες της. Η έντολή "ού μοιχεύσεις" ξέρω ότι δόθηκε απ' αυτόν έτσι όπως ξέρω πως αυτή έχει δυναστεύσει την ζωή τών ανθρώπων όσο καμιά άλλη.

Σημειώνω από το εγχειρίδιο : *την τήρηση τής Εντολής την ζήτησε ο Θεός από τους ανθρώπους στα χρόνια τής Παλαιός Διαθήκης επί ποινή θανάτου! Διατάζει ο Θεός να θανατώνονται αυτοί που διαπράττουν σοβαρά σαρκικά αμαρτήματα όπως, δηλαδή, πράξεις μοιχείας, πορνείας, αρσενοκοιτίας, κτηνοβασίας, αιμομιξίας. Είναι φανερό ότι ο Θεός θέλει με τον τρόπο αυτό αφενός μεν να καταδείξει με τον πιο εμφαντικό και κατηγορηματικό τρόπο τον πλήρη αποτροπιασμό και την βδελυγμία Του για τα σαρκικά αμαρτήματα και αφετέρου να ξεριζώσει τα αμαρτήματα αυτά από τον λαό Του!!!*

Και παρακάτω : *κι αν ο Θεός τιμωρούσε με τον ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΘΑΝΑΤΟ αυτούς που έπεφταν σε σοβαρά σαρκικά αμαρτήματα στα χρόνια τής Παλαιός Διαθήκης, όμως ο Λόγος τού Ευαγγελίου τώρα, στα χρόνια τής Χάριτος προειδοποιεί κατηγορηματικά και αδιαμφισβήτητα ότι θα συμβεί κάτι απείρως χειρότερο και από αυτόν τον "βιολογικό θάνατο" σ' όσους αμετανόητα εμμένουν στις σαρκικές αμαρτίες. Είναι δηλαδή δυνατόν να συμβούν όχι μόνο βαριές και επώδυνες ασθένειες (έως θανατηφόρες), εγκλήματα πάσης φυσεως (φόνοι και αυτοκτονίες) καθώς και άλλα οδυνηρά παρεπόμενα λόγω τών σαρκικών αμαρτημάτων, αλλά κυρίως θα συμβεί μετά πόσης βεβαιότητας και ο καλούμενος από την Καινή Διαθήκη ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ, δηλαδή ο οριστικός, αιώνιος και αμετάκλητος χωρισμός από τον Θεό κατά την φοβερή ώρα τής Κρίσεως!*

Είναι φανερό πως από την Παλαιά Διαθήκη χρησιμοποιείται η απειλή τού Βιολογικού Θανάτου και από την Καινή Διαθήκη η απειλή τού Δευτέρου Θανάτου.

Στο βιβλίο τών παροιμιών στηλιτεύεται η σαρκική πτώση όχι μόνο σαν πράξη αλλά ακόμα και σαν αμαρτωλή επιθυμία και σαν αμαρτωλή ματιά. Γράφει σχετικά: πρόσεχε μήπως και σε νικήσει η επιθυμία γυναικείας ομορφιάς, μήπως και παγιδευτείς στα δίχτυα της από τα απρόσεχτα μάτια σου, μήπως και γοητευτείς από τα φτιασιδωμένα βλέφαρα της.

Είναι εδώ ακριβώς δηλαδή όπου συναντάται με το του Ιησού: πως και μόνο το να επιθυμήσεις την γυναίκα τού πλησίον ισοδυναμεί με μοιχεία.

Κι ύστερα τον λέτε κι από πάνω Σωτήρα. Αν είναι τέτια η σωτηρία που ήρθε να μας φέρει, σίγουρα τότε δεν σώζεται κανείς. Χαλάλι του η Βασιλεία τών Ουρανών γιατί δεν βλέπω να ανταμώσει άλλον εκεί από την σκιά του και τον Άγιο Πατέρα του.

Αλήθια! Κάτω από πιές προϋποθέσεις μπορεί, νομίζετε, ένας Θεός να δώσει τέτιες εντολές και να απαιτήσει τέτια τιμωρία για την παράβαση τους;

Εσείς που νιώθετε την ανάγκη να αγαπήσετε και να αγαπηθείτε θα δίνατε ποτέ τέτια εντολή σε κάπιον που αγαπάτε; Τι είν' αυτό που θα έκανε έναν Θεό να δώσει μια τόσο αποτρόπαιη εντολή στα δημιουργήματα του;

Πως όλοι έχουμε βέβαια τις στιγμές τέτιας αγιοσύνης, τις έχουμε. Είναι κάπιες καταστάσεις που μπορούν πολύ καλά να μας σπρώξουν σ' αυτή την αποχή. Μια περίπτωση μπορεί να βασίζεται σε κάπια αρώστια η οποία εξασθενίζει την διάθεση μας για έρωτα. Αυτή η περίπτωση μπορεί να κρατήσει λίγες ημέρες. Είναι και μια άλλη περίπτωση που μπορεί να κρατήσει διό και τρεις και να δικαιολογείται με τον χορτασμό ή το... σκάσιμο. Φαντασθείτε έναν που κάθεται στο τραπέζι και τρώει μέχρι σκασμού. Αυτόν μπορείτε να τον ακούσετε στο τέλος να φωνάζει αγανακτισμένος: δεν θα ξαναφάω. Αν τον ακούσετε λοιπόν μην πάρετε τα λόγια του και τοις μετρητοίς και μην τον πιστέψετε. Πώς υπάρχει το ενδεχόμενο να δοκιμάσει να μην ξαναφάει υπάρχει, σίγουρα υπάρχει, αλλά εξίσου σίγουρα η πείρα μάς λέει πως δεν θα τα καταφέρει.

Έτσι λοιπόν όπως μπορεί ένας σκασμένος από φαΐ να πει πως θα νηστέψει, κατά τον ίδιο τρόπο μπορεί ένας σκασμένος από σεξ να πει πως θα... αγιάσει, πως δεν θα πάει ξανά με γυναίκα και σούπα μούπες. Κι αν έβαζαν εκείνο τον άνθρωπο (ή και τον Θεό) σε κείνη την συγκεκριμένη ψυχική διάθεση να νομοθετήσει, τότε θα έπαιρνε τα δεδομένα εκείνης τής στιγμής σαν αμετάβλητα δεδομένα και θα έβγαζε τούς ανάλογους νόμους.

Τέτιοι νόμοι όμως δεν είναι προϊόν δοκιμασίας. Είναι νόμοι τής σαγμής και καρποί τους θα είναι ο διχασμός και η δεισιδαιμονία.

Ενώ λοιπόν θεωρώ ότι κάπιες θεϊκές εντολές αποτελούν προϊόν ενός λογικού και νοήμονος όντος, όμως είναι μερικές που εδόθησαν, θάλεγε κανείς, στα κουτουρού. Είναι σαν να τις έβγαλε από τον εγκέφαλο του, τις έδωσε στον άνθρωπο και τούπε: φάτες. Ο άνθρωπος δεν είχε την όρεξη. - Μα, Θεέ μου, τρώγονται αυτά τα πράγματα; Ο Θεός επέμενε: ρε φάτες σού λέω. - Θεέ μου, αυτό που μου σερβίρεις δεν τρώγεται με τίποτα. Θέλεις να με βασανίσεις δηλαδή;

Ο Θεός άρχισε να θίγεται. Το θεϊλίκι του δεν μπορούσε να του επιτρέψει να αποσύρει την διαταγή. Αυτό θάταν σημάδι αδυναμίας. Τον πιάνει από τ' αυτί: θα τις φας ρε ή θα σου το κόψω; - Δεν μπορώ Θεέ μου. Κόψε μου το, δεν μπορώ. -Ρε θα σε ψήσω μέσα στο καζάνι και σένα και τα παιδιά σου ως εφτά γενιές. Φάτες σού λέω.

Ε, κι ο καημένος ο άνθρωπος τι να κάνει; Έσφιξε την καρδιά του και τις έφαγε. Κι έτσι όπως του τις τάισε αυτού ο Θεός, τις τάισε κι αυτός στην σύζυγο και η σύζυγος στα παιδιά και ούτω καθεξής.

Η ανθρωπότητα όλη βρίσκεται από τότε παγιδευμένη μέσα στις θεϊκές εντολές. Τις εντολές που τάισαν στον Εβραϊκό λαό τις τάισαν σύντομα σ' όλο τον κόσμο. Αλλωστε οι εντολές του δεν ήταν ανεξάρτητες από τα θαύματα του, θαύματα τα οποία ήσαν τα εκπληκτικότερα που είδαν μάτια θνητών. Ο Ιεχωβά είχε σταλεί στην Γη εφοδιασμένος με μια ανώτερη τεχνολογία και κατόρθωσε σύντομα να εκτοπίσει όλους τους άλλους θεούς. Εκείνοι τα μάζεψαν κακήν κακώς και πήγαν στα σπίτια τους. Κανείς δεν πέθανε. Απλά: επαναπατρίσθηκαν. Το τέλος τής αποστολής τους είχε φτάσει μαζί με την αρχή τής Αποστολής τού Ιεχωβά.

Όλοι: ο Δίας, ο Ποσειδών, ο Απόλλων, η Αφροδίτη, η Αθηνά κτλ, όλοι αυτοί που αγάπησαν την Ελλάδα και της έδωσαν τα σπέρματα τού πολιτισμού, όλοι αυτοί οι οποίοι πρόσφεραν στους Έλληνες μια πιο ανθρώπινη διάσταση τής θεϊκής φύσης πήραν την εντολή για να εγκαταλείψουν την Γη. Αυτή η Γη παραδινόταν στον Ιεχωβά και αυτός είχε το πρόσταγμα. Ο Δίας ο οποίος

μεταμορφωνόταν ακόμα και σε ζώο ή σε πτηνό προκειμένου να ικανοποιήσει το ερωτικό του πάθος έδωσε την θέση του στον άγιο Ιεχωβά.

Αυτός ήταν ένας θεός Δύναμης, ήταν ο Ισχυρός και ο Ζηλότυπος. Μπροστά στην δύναμη του όλοι οι άλλοι θεοί τράπηκαν σε φυγή. Ο Ιεχωβά ήρθε στην Γη για να δώσει έναν Νέο Νόμο, ναι, αλλά η απορία μου είναι αυτή: οι εντολές που έδωσε στον Μωϋσή είναι αυτές που του έδωσαν για να δώσει ή μήπως έκανε κι αυτός τού κεφαλιού του; Μήπως υπέκυψε κι αυτός στις κλίσεις και στις ιδιαιτερότητες του και άλλες τις άλλαξε και άλλες όχι; Μπας και ζαλίστηκε κι αυτός από το τόσο ταξίδι και δεν είχε ερωτικές διαθέσεις ή μήπως άκουσε τον Πάριο να τραγουδά το "πιο καλή η μοναξιά" και είπε να του μιάσει; Ή μιαν Αλίκη στο: είναι το στρώμα μου μονό και μόνη μου καλοπερνώ..., ή έναν Μητσιά στο: ποτέ δεν θα μπω σ' άλλο σώμα... κτλ κτλ;

Σίγουρα οι στιγμές όπου θέλουμε να μείνουμε μόνοι και όπου δεν θέλουμε να δούμε ή να μας δει άνθρωπος είναι αληθινές αλλά αποτελούν μόνο την μια όψη τής ανθρώπινης ιδιοσυγκρασίας. Εκεί που ο άνθρωπος σκέφτεται την μια στιγμή έτσι, μπορεί πολύ καλά την άλλη στιγμή να σκέφτεται αλλιώς. Μπορεί τότε να θέλει ν' αγκαλιάσει όλο τον κόσμο και θέλει όχι μόνο να μπει σε χιλιάδες και σε εκατομύρια σώματα αλλά και -όταν ιδίως μπει στην σωστή τρύπα- να μην ...βγει. Μήπως, λέω, κάτι τέτια και άλλα παρόμοια τον έκαναν κι αυτόν να πιστέψει πως όλα είναι μια ιδέα και πώς αφού είναι έτσι έβγαλε μερικές εντολές από το κεφάλι του και μας τις πάσαρε;

Σας θέτω μόνο υπόψιν τίς απαγορεύσεις που θέτουν οι μεγάλοι στους μικρούς, κι ας ξέρουν και οι ίδιοι ότι είναι γελοίες κι ας δεν ξεχνάνε πως και αυτοί οι ίδιοι όταν ήταν μικροί ένιωθαν την ίδια αγανάχτηση γι' αυτές. Ή τις απαγορεύσεις και τις διακρίσεις που ισχύουν για τους αλλοδαπούς, αυτές που ίσχυαν και ισχύουν για τους μαύρους, τους σκλάβους, τους υπηρέτες ή τους υποτακτικούς μας.

Εν πάση περιπτώσει εγώ θεωρώ το γεγονός ότι δόθηκαν αυτές οι εντολές ως ένα δεδομένο. Δεν το αμφισβητώ. Περ' απ' αυτό όμως δεν μπορώ να καταλάβω γιατί να εφαρμόζουν κάποιοι άνθρωποι αυτές τις εντολές τόσο επιλεκτικά. Αφού είναι γεγονός πως εκείνοι που δείχνουν τόσο ζήλο για να επιβιώσει το "ού μοιχεύσεις", δεν κάνουν τίποτα
για να επιβιώσουν οι φτωχοί και οι πεινασμένοι.

Όσοι λοιπόν θέλουν να παίρνουν τόσο τοις μετρητοίς τό "ού μοιχεύσεις" κάνουν καλά να μην ξεχνούν ότι αυτή είναι μια εντολή τής ίδιας περιόδου με το "οδόντα αντί οδόντος και οφθαλμόν αντί οφθαλμού", της ίδιας περιόδου όπου η παραβίαση τού Σαββάτου, η κατανάλωση χοιρινού κρέατος και οι προβλέψεις τού καιρού αποτελούσαν θανάσιμη αμαρτία και ήταν μέρος τών εντολών τού ίδιου Θεού που απαγόρευε στους Εβραίους να παντρεύονται με ανθρώπους άλλων λαών, ενός Θεού που επέβαλλε την ακροβυστία, που τιμωρούσε τα παιδιά όσων δεν πειθαρχούσαν στις εντολές του ως τέσσερις γενιές και ο οποίος απαιτούσε από τους ανθρώπους για την εξαγορά τών αμαρτιών τους θυσίες βοδιών, τράγων και... τρυγονιών.

Αν θέλετε λοιπόν να ζήσετε σύμφωνα με αυτή την εντολή, τότε πρέπει να ζήσετε και με τις άλλες. Για το γιατί να παίρνετε αυτήν και να αγνοείτε τις άλλες πρέπει να δώσετε έναν λόγο κι ένα επιχείρημα.

Επιπλέον όλες αυτές οι εντολές δόθηκαν σ' έναν κώδικα όπου η δουλεία εκλαμβάνετο ως κάτι το αυτονόητο και όπου άνθρωποι και άνθρωποι αγοράζοντο και επωλούντο όπως τις πραμάτιες. Κι όλα αυτά χωρίς να αναφερθούμε στην μαύρη... μαγεία του. Γιατί είναι γεγονός: αυτός είναι ο πατέρας τής μαύρης μαγείας. Ανοίξτε την Βίβλο και θα το δείτε.

Πέρ' απ' αυτά ο Ούτοπος σάς θέτει υπόψιν κι αυτό: *διά τούτο και εγώ έδωκα εις αυτούς διατάγματα ουχί καλά και κρίσεις διά των οποίων ουκ ήθελον ζήσει. Και εμίανα αυτούς εις τας προσφοράς αυτών... διά να ερημώσω αυτούς ώστε να γνωρίσωσιν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.* (Ιεζεκιήλ, Κεφ. Κ)

Μ' αυτά λοιπόν και με άλλα πολλά ο Ούτοπος καταλήγει έτσι χοντρικά χοντρικά στο

συμπέρασμα πως όπως η Παγκόσμια Ιστορία αποτελεί το χρονικό τής ανθρώπινης παραφροσύνης, έτσι και η Βίβλος αποτελεί το χρονικό τής θεϊκής παραφροσύνης.

Βέβαια είναι παρήγορο για έναν μελετητή τής Γραφής να διαπιστώνει πως εκείνος ο αρχαϊκός Θεός εξανθρωπίζετο όσο περνούσε ο καιρός. Η δίψα για αίμα και για τιμωρία αφήνουν λίγο-λίγο την θέση τους στην συγνώμη και την μεγαλοψυχία. Μέσα από τα τελευταία βιβλία της διαφαίνεται ολοένα και περισσότερο το ανθρώπινο πρόσωπο τού Θεού και νά που δίνει σ' έναν άνθρωπο το χάρισμα για να τους κάνει να το πιστέψουν: πως παρόλαυτά και παρόλα εκείνα είναι ένας Θεός τής αγάπης.

Κι όμως την ώρα όπου ήρθε ο Χριστός για να ξεκαθαρίσει κάπια πράγματα, τότε ακριβώς είναι που τα μπέρδεψε ακόμα παραπάνω. Ναι! Κάπου το μήνυμα τού Ιησού δεν ήταν αρκετά ξεκάθαρο, κάπου δείλιασε και δεν τους τόπε όλα απ' την καλή, κάπου υπέκυψε μπροστά στο παρελθόν και κάπου ενίσχυσε την οπισθοδρόμηση. Όπως και να το κάνουμε το θεωρώ δύσκολο να δεχτώ αυτόν που μου παρουσιάζουν ώς ένα σύμβολο τής αγάπης να είναι ταυτόχρονα και το σύμβολο τής αγιότητας, της στειρότητας και του αντιερωτισμού.

Γιατί πώς μπορούμε αλήθια να δώσουμε την αγάπη; Μόνο με λίγα ρούχα και λίγο φαΐ για κείνον που δεν τάχει ή απλά με μια επίσκεψη σ' έναν δυστυχισμένο; Καλά, εντάξει, αυτά μπορούν να αποτελέσουν ένδειξη αγάπης (πιο πολύ όμως συμπόνιας) αλλά σίγουρα δεν φτάνουν. Η αλήθια για την ανθρώπινη φύση έγκειται για μένα σ' αυτή την πρόταση: ένα κατ' εξοχήν ερωτικό όν (Βίλχελμ Ράιχ). Και έτσι λοιπόν όπως, κατά τον Ούτοπο, η αγάπη είναι αδελφή τού Έρωτα, έτσι είναι λογικό να μην μπορεί να εκφραστεί αυτή η αγάπη παρά με ... γλυκόλογα, χάδια, φιλιά και ερωτικές... περιπτύξεις. Και ανάλογα με την περίπτωση μπορείς να τα δώσεις όλα ή τα μισά. Αν τα άλλα μισά δεν έχεις την διάθεση να τα δώσεις στον πλησίον, τότε σίγουρα θα μπορέσει να τα πάρει από κάπιον άλλον. Πρώτα η αγάπη. Και σίγουρα τότε θα σε ευχαριστήσει για ότι του δίνεις γιατί θα είναι σίγουρος πως του δίνεις το περισσότερο που μπορείς κάτω από αυτές ή εκείνες τις περιστάσεις.

Εν πάση περιπτώσει το θέμα μου ήταν οι σχετικές θεϊκές εντολές και θα συνεχίσω μ' αυτές. Είτε καλώς λοιπόν είτε κακώς ο Ιησούς ήταν ένας φορέας τών θεϊκών εντολών. Κι όμως οι εντολές που εδόθησαν σ' αυτόν δεν είχαν το σαφές περίγραμμα τού Μωσαϊκού Νόμου. Τα Ευαγγέλια περιγράφουν πιο πολύ τις περιπέτειες του και τις παραβολές εκείνες που έδωσαν σχήμα στην διδασκαλία του. Πέταξε κάτι γι' αυτό, κάτι για κείνο κτλ κτλ και νάτους σωρό όλους τούς επιγόνους που πιάνονται απ' αυτήν και από κείνην την κουβέντα τού Ιησού και πασκίζουν να βασίσουν σε κουβέντες μιαν ολόκληρη ανθρώπινη παιδεία.

Ουαί Έλληνες! Τι ανάγκη είχατε εσείς τον Ιεχωβά, τον Μωϋσή, τον Ιησού και τον Παύλο; Εσείς που είχατε τον Δία και τον Θησέα, τον Αισχύλο και τον Θουκιδίδη, τον Ξενοφώντα, τον Πλάτωνα, τον Επίκουρο, τον Ισοκράτη και τον Πλούταρχο τι ανάγκη είχατε από εκείνους;

Βέβαια οι θεϊκές εντολές που εδόθησαν μέσω τού Ιησού δεν ήταν και οι τελευταίες. Γιατί ο Θεός επανήλθε ξανά μέσω τού Μωάμεθ και του Κορανίου. Και ενώ η γενική άποψη μου γι' αυτό είναι πως αποτελεί ένα βήμα προς τα μπρος, όμως δεν με εγκαταλείπει η σκέψη πως κάπου στα μαθηματικά δεν τα πήγαινε και τόσο καλά αυτός ο Θεός.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα γι' αυτό: Λέει: να παντρεύεστε δίο, τρεις ή τέσσερις γυναίκες. Αν δεν μπορείτε ....κτλ, κτλ.

Μα: τάχα δεν κρατούσε στατιστικές για το πόσα αρσενικά και πόσα θηλυκά παιδιά γενιούνται στον κόσμο; Αφού αποτελεί δεδομένο πως όσα αρσενικά γενιούνται γενιούνται και τόσα περίπου θηλυκά τότε θα πρέπει, προκειμένου να τηρηθεί η εντολή, να θανατώνονται τα 2 ή τα 3 στα 4 αρσενικά που γενιούνται ή να καταδικάζονται στην παρθενία ώσπου να πεθάνουν. Ούτε για το ένα μάς είπε τίποτα, ούτε και για το άλλο αφού, ούτως ή άλλως, η πορνεία και η ομοφυλοφιλία αποτελούσαν ανέκαθεν για τον Θεό ένα θανάσιμο αμάρτημα.

Πάντως υπάρχει στο Κοράνι μια πρόταση η οποία αποτελεί πρόοδο σε σχέση με εκείνη την πρόταση τού Ιησού: πως το να επιθυμήσεις και μόνον την γυναίκα τού πλησίον ισοδυναμεί με μοιχεία. Στο Κοράνι λέει: ο Θεός δεν μπορεί να σας εμποδίσει να σκέφτεστε τις γυναίκες.

Η εντολή ακόμα του Ιησού: "πήγαινε και πούλησε όλα τα υπάρχοντα σου και μοίρασε τα στους φτωχούς" γίνεται στο Κοράνι: ο Θεός δεν απαιτεί από σας να δίνετε όλα τα υπάρχοντα σας γιατί τότε θα ήταν για σας η θρησκεία κάτι το μισητό.

Πέρ' απ' αυτά στο Κοράνι δίνεται μια σαφέστερη εικόνα για την ανάσταση και για την κρίση και για τις τεχνολογικές δυνατότητες τού Θεού. Οι αποκαλύψεις μάλιστα που δίνονται για την Νέα Γη και για τον Παράδεισο είναι τέτιες που αποτελούν λες περιγραφή ενός γνωστού και συγκεκριμένου χώρου.

Αλλά έστω λοιπόν και με τα βήματα εμπρός που κάνει το Κοράνι, όμως είναι γεγονός πως εμπεριέχονται κι εκεί πράγματα άκρως αναχρονιστικά και απαράδεκτα.

Κατ' αρχάς στο Κοράνι, όπως ακριβώς και στον Μωσαϊκό Νόμο, ο θεσμός τής δουλείας αποτελεί ένα δεδομένο. Οι σύζυγοι αγοράζονται από τους συζύγους και η μοιχός γυναίκα καταδικάζεται να μείνει κλεισμένη στο σπίτι της για το υπόλοιπο τής ζωής της. Κι αυτό μπορεί επίσης να αποτελεί ένα βήμα μπροστά σε σύγκριση με τον Μωσαϊκό Νόμο που την ήθελε να λιθοβολείται έως θανάτου, όμως σίγουρα αποτελεί κι αυτό μια **γελοιότητα.**

Οι άνθρωποι λοιπόν που καλούνται να νομοθετήσουν γι' αυτό και για κείνο κάνουν καλά να μην ξεχνούν πως ο Μωσαϊκός Κώδικας δόθηκε στον άνθρωπο πριν 34 αιώνες και το Κοράνι πριν 14 αιώνες. Σημειώστε πως ο Μωσαϊκός Κώδικας αποτελεί κυρίως έναν κώδικα διακανονισμού διαφορών μεταξύ αφεντάδων και δούλων και μεταξύ βουκόλων και γεωργών, έστω και αν ο κώδικας αυτός είναι πιο γνωστός για τις δέκα εντολές του.

Σήμερα λοιπόν όπου ο πολιτισμένος κόσμος ρίχνει κατάμουτρα στον Θεό τις εντολές του περί μοιχείας και περί ομοφυλοφιλίας κτλ, σήμερα όπου το ερωτικό θέαμα αποτελεί το υπ' αριθμόν ένα ... χόμπυ κάθε χορτασμένου ανθρώπου και όπου η έρευνα έδειξε και δείχνει πως ο άνθρωπος είναι ένα όν διψασμένο για ερωτική περιπέτεια, είναι γελοίο να θέλουν κάποιοι να πάρουν τοις μετρητοίς ένα άρθρο τού Μωσαϊκού Νόμου καθ' ήν στιγμήν άλλα άρθρα του της ίδιας περιόδου έχουν αποκλειστεί από τους νομοθετικούς κώδικες τών ανθρώπων εδώ και χιλιετηρίδες.

Ίσως δεν το συνειδητοποίησαν κάποιοι αρκετά καλά το πράγμα αλλά τους επαναλαμβάνουμε πως ζούμε στα πρόθυρα τής 3ης χιλιετηρίδας μετά Χριστόν. Και έστω και αν η ανθρώπινη φύση ελάχιστα έχει αλλάξει από τότε, όμως το σίγουρο είναι πως έχουν μπει τώρα οι βάσεις για να σπάσουν τα δεσμά τής υποκρισίας και να εκδηλωθεί η ελεύθερη βούληση τών ανθρώπων. Κι ασφαλώς όλο το έντυπο υλικό που κυκλοφορεί τώρα σε αφθονία και όλη η τεχνολογική ανάπτυξη έχει ξακαθαρίσει καλύτερα στον άνθρωπο αυτό που ποθεί. Έστω λοιπόν και αν οι κακές συνθήκες ζωής έχουν εξασθενίσει την δύναμη τής ανθρώπινης βούλησης, όμως σίγουρα ο ανθρώπινος εγκέφαλος δεν έχει βλαβεί ως το σημείο εκείνο όπου να μην ξέρει το συμφέρον του.

Έστω λοιπόν και αν δεν θα μπορέσει ποτέ να εκφράσει φανερά και **μάχιμα** την βούληση του, όμως νά που οι καιροί του προσφέρουν την ευκαιρία να το κάνει, έστω και στα κρυφά. Η προϋπόθεση που χρειάζεται είναι το να βρεθεί ο άνθρωπος με τα κότσια ώστε να την θέσει ενώπιον τους.

Αυτή η προϋπόθεση λοιπόν υπάρχει τώρα και αποτελεί ένα δεδομένο, το πιο, ίσως, αντικειμενικό δεδομένο τής Νέας Εποχής. Θα επανέλθω σ' αυτό.

Ας πάμε όμως τώρα κάπου σε μια άλλη διάσταση του Θεού. Αλλωστε η σύγχρονη τεχνολογία με όλα τα επιτεύγματα της στον χώρο τής επικοινωνίας θα πρέπει να μας έχει εξοικοιώσει περισσότερο με αυτήν. Η ιδέα που δίνεται από το Κοράνι, πως δηλαδή "ο Θεός βλέπει, ακούει και καταγράφει το καθετί που κάνουμε, λέμε ή σκεφτόμαστε", ενώ ως πριν μερικά χρόνια μπορεί να

αποτελούσε για μας κάτι το αδιανόητο, όμως οι τελευταίες εξελίξεις θα πρέπει να μας έχουν πείσει πως όλα είναι δυνατά. Είναι δυνατή η ανάσταση τών νεκρών, είναι δυνατή η καταγραφή τής σκέψης τού άλλου από απόσταση χιλιάδων ετών φωτός, είναι δυνατή η μεταμόρφωση, το αόρατο, είναι δυνατή η δημιουργία μιας τέλειας Γης και ενός τέλειου ανθρώπου και τόσα άλλα. Τέτια πράγματα αποτελούν κατακτήσεις τών θεών εδώ και χιλιάδες και εκατομύρια χρόνια. Οι θεοί φτιάχνουν κάθε τόσο νέους κόσμους, κάνουν τα πρώτα παιδιά που θα γεμίσουν κατόπιν την Νέα Γη, τα δοκιμάζουν και τα ξαναδοκιμάζουν και όταν ο αριθμός τών άξιων ανθρώπων θα έχει συμπληρωθεί, τότε μια άλλη Γη κάπου μακριά είναι έτοιμη για να δεχθεί τούς καινούριους απογόνους τών ανθρώπων.

Όσο και αν σας φαίνεται απίθανο αυτό, όμως εγώ σας λέω πως δεν έχω άλλη εκδοχή. Κάπου σε κάπιες λεπτομέρειες ίσως κάνω λάθος αλλά αυτό δεν πρόκειται να επηρεάσει την όλη αντίληψη μου για την δημιουργία και για τους θεούς.

Ο χαρακτηρισμός που δίνω εγώ στους θεούς είναι τούτος: τεχνολογικοί γίγαντες. Και ενώ ο σημερινός άνθρωπος έχει καταφέρει αυτό τον αιώνα πολλά, όμως σίγουρα η τεχνολογία εκείνη που θα φτάσει στα επίπεδα τών θεών τού είναι, για την ώρα, απρόσιτη. Ίσως οι θεοί με εκείνη την πρώτη δημιουργία έχουν αδρανοποιήσει ένα μέρος τού εγκεφάλου μας μέχρι να ξακαθαρίσουμε καλύτερα σαν γένος το καλό και το κακό, το σωστό και το λάθος. Οι τεχνολογικές μας δυνατότητες μπήκαν σε κάπια όρια ως την ώρα εκείνη όπου θα έχουμε την πρόθεση μόνο για το αγαθό και το δίκαιο. Το κίνητρο δηλαδή σ' αυτή την περίπτωση αυτών που δημιούργησαν τον άνθρωπο έγκειτο τουλάχιστον στην ανάγκη για την επιβίωση του. Αυτά που μας λείπουν θα τα προσφέρουν οι θεοί μόνο σε μιαν ανώτερη τάξη ανθρώπων. Θα τα πάρουμε κι αυτά τότε που θα έχει τελιώσει η Γη τής Δοκιμασίας και θα έχει αναγεννηθεί η Γη τής Χάρης.

Αυτή την αντίληψη έχω λοιπόν για τους θεούς. Είμαι ο άνθρωπος που έχει αποδείξει μαθηματικά και γεωμετρικά πως ο Δίας, ο Ποσειδώνας, ο Όσιρις και ο Ιεχωβά αποτελούν όντα ενός και του αυτού θεϊκού πολιτισμού και οι οποίοι πάσκισαν με την δράση και με την Νομοθεσία τους να κατευθύνουν τα ανθρώπινα πεπρωμένα. Έχω αποδείξει πως η Γη έχει κατασκευαστεί βάσει σχεδίου και πως σύντομα δεν θα υπάρχει αυτή η Γη όπως την ξέρουμε σήμερα. Την θέση της θα την πάρει μια καινούρια και ομαλή Γη, μια Γη χωρίς βουνά και θάλασσες, διασταυρούμενη από χιλιάδες ποτάμια, μια Γη φτιαγμένη για να χωρέσει έναν συγκεκριμένο αριθμό πόλεων (κρατών) και για να θρέψει έναν συγκεκριμένο αριθμό ανθρώπων.

Βλέπετε ενώ εγώ ξέρω τον σκοπό, το σχέδιο και το σενάριο τους και ενώ ξέρω πως οι τεχνολογικές τους δυνατότητες είναι τόσο απεριόριστες που και η πιο προικισμένη ανθρώπινη φαντασία δυσκολεύεται να συλλάβει, όμως, παρόλαυτά, οι όλες σπουδές και μελέτες μου πάνω στις πράξεις τών θεών με οδηγούν σ' ένα συμπέρασμα πολύ προσβλητικό για κείνους. Γενικά το όλο φέρσιμο τους είναι τέτιο που έδειχνε πως όχι μόνο δεν δημιούργησαν τον άνθρωπο αλλά ούτε που τον ήξεραν καν.

Όπως έχω ξαναγράψει, οι Ελληνικοί θεοί έδωσαν μια πιο εξανθρωπισμένη και πιο γήινη αντίληψη για την θεότητα και σίγουρα, έστω και με τα καπρίτσια τους, αποτελούν ένα ρομαντικό κεφάλαιο στην όλη ιστορία τών θεών. Σε αντίθεση μ' αυτούς, ο Θεός τού Ισραήλ, ο Θεός που κάτω από την σφραγίδα του έζησε τις τελευταίες χιλιετίες η ανθρωπότητα, δίνει την εντύπωση ενός θεού τής αχαλίνωτης δύναμης, της ισχίως, της συναισθηματικής στειρότητας, της μονολιθικότητας και της αδιαλλαξίας, του Νόμου και του Τρόμου. Η άποψη του μάλιστα "εγώ είμαι και κανένας άλλος" επεβλήθηκε στην ανθρωπότητα χάρις στην αφείδωλη χρήση τών τεχνολογικών του δυνατοτήτων.

Οι όλες εντολές του αποτελούν ένα κομφούζιο. Και μόνο η απόπειρα να δώσεις έναν νομοθετικό κώδικα με διατάξεις και ποινές και και και χωρίς έναν αδέκαστο κριτή που θα εξετάσει τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες έγινε αυτό και κείνο αποτελεί προσβολή για την ανθρώπινη νοημοσύνη. Οι γνωστοί κριτές και οι προφήτες του δεν ήταν λιγότερο αιμοβόροι από τον ίδιο. Ελάχιστοι απ' αυτούς έδειξαν ένα μεγαλείο και, σε τελευταία ανάλυση, πιστεύω πως αυτοί ακριβώς

οι ελάχιστοι έκαναν τον Θεό να σκεφτεί ξανά και να επανατοποθετηθεί σε ορισμένα θέματα.

Αλλά πιός θα έψαχνε να τα βρει αυτά; Τους ήταν πιο βολικός ο κώδικας και έτσι κόλλησαν σ' αυτόν. Αυτό τους έλειπε τώρα! Να αμφισβητήσουν την θεϊκή αυθεντία. Το τι έπαθαν οι Αιγύπτιοι και οι πρόγονοι τους στην έρημο τα ξέρανε και δεν ήθελαν αυτοί να πάθουν χειρότερα προκαλόντας την οργή του.

Στο μεταξύ κάπου σε κάπιο σημείο ο Ιεχωβά ανακλήθηκε κι αυτός. Εμφανίζεται ύστερα μέσω τού Ιησού, χωρίς κώδικα αυτήν την φορά παρά, κυρίως, με ένα μήνυμα πίστης και ελέους. Και ναι μεν τα θαύματα τού Ιησού ανανέωσαν την πίστη κάπιων ανθρώπων στην ύπαρξη τού Θεού, αλλ' όμως έλειπε το γραπτό υλικό.

Τα τέσσερα Ευαγγέλια και η όλη φιλολογία τής Καινής Διαθήκης δεν του φαίνονταν αρκετά για να κατευθύνουν τούς ανθρώπους σε ένα αποτέλεσμα τής προκοπής. Τα σχίσματα και οι υπερβολές έριχναν ξανά τούς ανθρώπους στο χάος.

Σύντομα λοιπόν επανερχόταν με ένα νέο βιβλίο. Διάλεξε έναν Αραβα για να του το δώσει. Έτσι ήρθε το Κοράνι και ο Μωάμεθ. Το κτύπημα τού Μωάμεθ ήταν για την εποχή του κεραυνοβόλο. Οι νίκες του άπλωσαν το μήνυμα του γρήγορα σχεδόν σ' όλη την Μεσόγειο, ναι, μόνο που το θέμα μου τώρα είναι το περιεχόμενο τού Κορανίου και ασφαλώς οι νίκες ή οι ήττες τού Μωάμεθ δεν αποτελούν κριτήριο γι' αυτό.

Εκείνο το παλιό σχόλιο μου ισχύει ακόμα: αυτός ο Θεός ο οποίος έχει την τεχνολογική δυνατότητα να δημιουργεί πλανήτες και αστέρια και ο οποίος ρυθμίζει την τάξη του Σύμπαντος σύμφωνα με ένα ασύλληπτο για τον ανθρώπινο εγκέφαλο μαθηματικό σχέδιο, νά που αποδεικνύεται μέσω τού Κορανίου να μην ξέρει ούτε τα μαθηματικά τού νηπιαγωγείου. Σας έφερα πριν το παράδειγμα του αριθμού τών συζύγων που ορίζει να παίρνει ένας άνδρας.

Είναι, διάολε, να χτυπάς το κεφάλι σου στον τοίχο. Ενώ είναι και το ενδεχόμενο: τα υπαγόρεψε, αλήθια, έτσι ο Θεός ή μήπως και τα αλλοίωσαν οι άνθρωποι; Αν ναι, τότε το σχόλιο που προβάλλω τελευταία είναι τούτο: οι Θεοί είναι μεν αθάνατοι αλλά όχι αλάνθαστοι. Κι αν όχι: τότε τι κάθομαι και σπάζω για το τί είπε ο Θεός ή για το τί θα τον ήθελαν να πει οι άγιοι, οι καλόγηροι και οι χότζες του; Το μιαλό τί τόχουμε μωρέ; Τι έχουμε την καρδιά; Τον πολιτισμό, την ιστορία; Τι την έχουμε την φιλοσοφία και την πείρα; Τάχα δεν φτάνουν αυτά; Τι υπάρχει ο γραπτός λόγος; Γιατί υπάρχουν οι συγγραφείς;

Τάχα ο Μωσαϊκός Νόμος είναι καλύτερος από τον νόμο τού Σόλωνα; Το Κοράνι καλύτερο από τους Νόμους τού Πλάτωνα;

Γιατί θέλουν και γράφουν οι άνθρωποι τόσους αιώνες; Γιατί αγωνίζονται; Τάχα δεν είμαστε σε θέση να πάρουμε κάπια μαθήματα από το παρελθόν και από την Ιστορία; Γιατί να κολλήσουμε δηλαδή στον Μωϋσή και στον Μωάμεθ αφού μπορούμε να δώσουμε σαν άνθρωποι και σαν πολιτικοί ένα καλύτερο προϊόν από κείνους;

Κοντολογής σάς επαναλαμβάνω: εγώ όλα τα θεϊκά και θεόπνευστα κείμενα και τις εντολές τα είδα απλώς σαν "σημεία αναφοράς" και τίποτα παραπάνω και ποτέ δεν είδα τον Θεό σαν κάτι το στατικό και το αναλλοίωτο. Και αυτός υπόκειται στην ανθρώπινη φύση. Σταθείτε μια στιγμή και αναπολείστε τον εαυτό σας και τότε θα αποκτήσετε μια πιο ρεαλιστική αντίληψη για τον Θεό. Ναι μεν είναι εξωφρενικά πιο προηγμένοι τεχνολογικά από εμάς αλλά αυτό δεν υπονοεί με τίποτα το αλάθητο τους. Όπως εμείς μπορεί να είμαστε τεχνολογικά πιο εξελιγμένοι από την αρχαία Ελλάδα ή την Κίνα, όμως αυτό δεν εξυπακούει πως είμαστε κιόλας πιο ώριμοι πολιτικά από κείνους ή πιο πλούσιοι αισθηματικά.

Η τεχνολογία είναι άλλο θέμα και άλλο θέμα η πολιτική και η ηθική. Και όσο τεχνολογικά και αν αναπτυχθεί ο άνθρωπος, όμως δεν θα πάψει ποτέ να είναι άνθρωπος. Πάντα θα υπόκειται σε κάπιες ανάγκες, είτε πατάει στην Γη είτε πετάει στα άστρα. Ποτέ δεν θα γίνει ο άνθρωπος ρομπότ, είτε τον θέλουν οι θεοί τέτιον- και του νομοθετούν ανάλογα-είτε οι τεχνοκρατικοί ηγέτες του.

Ενώ λοιπόν ο Ούτοπος θεωρεί την μελέτη των παλιών και σύγχρονων πολιτισμών και συστημάτων ως ένα σημαντικό μέρος τής θεμελίωσης ενός νέου πολιτισμού, όμως δεν του διαφεύγει πως τον κύριο λόγο θα τον παίξει αυτό καθεαυτό το πείραμα. Και ένας πολιτικός και φιλόσοφος που δεν θέλει να αερολογεί, τότε δεν έχει άλλη επιλογή για την δοκιμασία τής θεωρίας του από την ίδια την πράξη. Ένας πραγματιστής φιλόσοφος χρειάζεται ανθρώπινο υλικό για να τεκμηριώσει και να εμπεδώσει την άποψη του και ασφαλώς αυτό το υλικό μόνο η εκτελεστική εξουσία θα μπορέσει να του το δώσει. Ένας αληθινός φιλόσοφος μπορεί να κάνει την ιδέα του να επιβιώσει μόνο χάρις στην δράση του. Ναι, κι όπως τόπε ο Πλάτωνας: τα βασικότερα γνωρίσματα που κάνουν έναν φιλόσοφο να είναι φιλόσοφος είναι τρία: η Υγία, η πίστη και η σταθερότητα.

Όταν λοιπόν έχεις την Υγία και δεν σου λείπει η πίστη, τότε τον λόγο τον έχει η επιμονή. Χωρίς να τα πολυλογώ σάς λέω πως ήρθε αυτό το μήνυμα στην κατάλληλη ώρα. Τα κτυπήματα τού Ούτοπου έχουν ήδη διαβρώσει τόσο το σύστημα, οι τάσεις αυτοκαταστροφής του είναι τόσο έντονες που είναι αρκετά λίγα τελευταία κτυπήματα για να έρθει το οριστικό τέλος.

Ήρθε λοιπόν ο καιρός για να σπαρούν νέοι σπόροι στον κόσμο, ήρθε ο καιρός να σταλούν νέα μηνύματα στον κόσμο, ν' ακουστούν Νέες Ειδήσεις, να μπουν νέα θεμέλια στον κόσμο και να χαραχτούν νέοι Νόμοι, νόμοι τέτιοι που δεν θα τους σβύσει ποτέ ο χρόνος.

Ήδη βρισκόμαστε στο χάραμα μιας Νέας Εποχής. Όλοι οι οιωνοί είναι με το μέρος μας. Όλα τ' αστέρια και όλο το σύμπαν σάς το λένε. Όλη η φύση το βροντοφωνάζει και όλα τα παιδιά.

Το πρώτο μέρος τού σεναρίου έχει τελιώσει και όλοι οι συντελεστές τού έργου βρίσκονται επί ποδός για το δεύτερο μέρος. Μια καινούρια ζωή θα αρχίσει σύντομα να ανατέλλει για τον άνθρωπο, μπήκε ήδη στην τροχιά τής πραγμάτωσης της και δεν υπάρχει κανείς που θα μπορέσει να την σταματήσει.

Ναι άνθρωποι! Σας περιμένει ένα ωραίο πεπρωμένο. Σας προσφέρεται από τον ουρανό, για τώρα και για πάντα, αρκεί να δείξετε την βούληση να το κρατήσετε. Αν το χάσετε, θα το χάσετε για τώρα και για πάντα.

Μην το ξεχνάτε: το πεπρωμένο, καλό ή άσχημο, είναι δικό σας, για τώρα και για πάντα.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Κείμενο υπ᾽ αριθμόν Τρία

Κύπριοι, πως βρίσκεστε στα πρόθυρα μιας νέας εκλογικής αναμέτρησης το ξέρετε τόσο εσείς όσο και οι μύγες. Κι ασφαλώς οι ειδήσεις πάνε κι έρχονται. Το σκηνικό που ξέρετε ως εδώ είναι τούτο: έχετε έξι-εφτά κόμματα, άλλα μεγάλα κι άλλα μικρά, άλλα παλιά και άλλα καινούρια τα οποία στοιχηματίζουν πως θα αυξήσουν την δύναμη τους. Όσα είχαν 20 έδρες θα τις κάνουν 25, όσα είχαν 15 θα τις κάνουν 20 και όσα δεν είχαν καθόλου έδρες θα περάσουν στην Νέα Βουλή με έναν υπολογίσιμο αριθμό βουλευτών.

Όσα είχαν το 35% τού εκλογικού σώματος θα πάρουν το 40, όσα είχαν το 30 θα πάρουν το 35, όσοι είχαν το 15 θα πάρουν το 20 και όσοι δεν είχαν τίποτα θα πάρουν ένα ποσοστό που να μπορεί να ρυθμίζει τίς εξελίξεις.

Αν πάρουμε όμως το άθροισμα τού ποθούμενου ποσοστού τών κομμάτων, τότε αυτό θα προσεγγίσει το 140% όταν ξέρουμε ότι όλο κι όλο το ποσοστό δεν ξεπερνά το 100%. Κι αν πάρουμε το άθροισμα τών ποθούμενων από δω κι από κει εδρών θα ξεπεράσουμε τις 80, όταν όλες κι όλες οι έδρες είναι μόνο 56.

Κι όλ' αυτά χωρίς να λογαριάσουμε το δικό μου Κίνημα. Γιατί ασφαλώς δεν πιστεύω να υπάρχει άνθρωπος που να έχει ακούσει για τον Ούτοπο και να νομίζει στα σοβαρά πως θα μείνει έξω απ' αυτή την αναμέτρηση.

Ο Ούτοπος Κύπριοι, σημειώστε το καλά, διψάει για μάχες, διψάει για μεγάλες μάχες και σίγουρα αυτή, με δεδομένη την δική του οικονομική κατάσταση και την οικονομική κατάσταση τών άλλων, δεν μπορεί να είναι μια αμελητέα μάχη. Τόσο μάλλον αφού θάναι και η πρώτη με προοπτική (η μάχη τότε για την προεδρία χάθηκε εξ' αιτίας τής ηλικίας).

Ο Ούτοπος δεν έχει λεφτά πολλά να ρίξει στον Αγώνα. Σε σύγκριση με τους άλλους θα ρίξει μόνο ψίχουλα, ναι, αλλά, σημειώστε το κι αυτό, θα ρίξει όλα όσα έχει. Ο Ούτοπος θα ρίξει την Ιδέα στον Αγώνα, θα ρίξει μια μεγάλη Ιδέα, την μεγαλύτερη Ιδέα που γεννήθηκε σε ανθρώπινο κεφάλι.

Η απόφαση τού Ούτοπου για μια συντριπτική και άνευ προηγουμένου νίκη για τα παγκόσμια εκλογικά χρονικά είναι τόσο λυσσαλέα όσο δεν ήταν πότέ. Ο Ούτοπος σκοπεύει να πετύχει αυτό που δεν έχει ξαναγίνει ποτέ πάνω σ' αυτό τον κόσμο, κι αυτό για τίποτε άλλο παρά χάρις σε μια Ιδέα.

Ναι άνθρωποι! Η Ιδέα είναι η κινητοποιός δύναμη σ' αυτό το Σύμπαν. Χωρίς αυτήν, τίποτα δεν έχει νόημα. Κι ασφαλώς το σύστημα σας όλο δεν έχει νόημα αφού τού λείπει η Ιδέα. Όλη η δομή και όλη η φιλοσοφία τού κατεστημένου σας είναι χωρίς νόημα και όλα τα λόγια τών ηγετών σας είναι κενά λόγια αφού δεν κρύβουν πίσω τους καμιά Ιδέα τής προκοπής.

Τους ακούτε όλους κάθε λίγο και λιγάκι από τα ράδια και τις τηλεοράσεις ενώ είναι αμφίβολο αν θ' ακούσατε ποτέ απ' αυτούς το όνομα μου.

Κι όμως το ξέρουν όλοι τόσο καλά όσο και σεις: μπροστά στον Ούτοπο και στην Ιδέα του είναι όλοι μηδέν. Κι όσο κι αν παρασύρεστε ακούγοντας τους να μιλάνε γι' αυτό και για κείνο, όμως μόλις αφήσετε τον φακό και βρεθείτε αντιμέτωποι με τον εαυτό σας και με την πραγματικότητα, τότε το ξέρετε για τα καλά πως όλα αυτά με τα οποία σάς βομβαρδίζουν το κεφάλι ελάχιστα σάς ενδιαφέρουν.

Χωρίς πολλά σούπα-μούπες οι σκέψεις σας γι' αυτούς θα καταλήξουν στον ίδιο απολογισμό όπου καταλήγουν όλοι: καρακιόζηδες.

Τι σας νιάζει εσάς το κυπριακό, κι αυτό και εκείνο; Αυτό που σκοτίζει τον σημερινό άνθρωπο είναι τούτο: θα ζήσει και θα χαρεί την ημέρα που ξημερώνει ή θα πάει κι αυτή χαράμι έτσι όπως πήγε και η σημερινή και η χτεσινή και η προχτεσινή; Όπως πήγε αυτός ο μήνας κι αυτός ο χρόνος και όλη η ζωή;

Αρνηθείτε λοιπόν να τους ακούτε. Όλο κι όλο που θα καταφέρουν είναι να σας οδηγήσουν κι εσάς μέσα στην ίδια παγίδα.

Ξυπνήστε άνθρωποι. Μην σας κοιμίζει ο κάθε καρακιόζης που εισβάλλει απρόσκλητος στο σπίτι σας μέσα από τον φακό.

Ο Ούτοπος το βροντοφωνάζει προς όλες τις κατευθύνσεις: ξυπνήστε άνθρωποι! Αναζητήστε την ζωή άνθρωποι, αναζητήστε την Υγία, αναζητήστε την χαρά και τον Έρωτα. Μόνο αυτά μάς δίνουν λόγο για να υπάρχουμε και να πολεμάμε.

Ξυπνήστε άνθρωποι, σας καλώ να ξυπνήσετε. Και σας το λέω: άπαξ και κατάφερα να σας ξυπνήσω μια φορά θα σας κρατήσω άγρυπνους μια για πάντα και θα σας οδηγήσω όλους με μια ψυχή σ' αυτό τον Αγώνα και σ' αυτό τον Πόλεμο που όμοιος του δεν έχει γίνει ποτέ κάτω από αυτό τον ήλιο.

Πώς επιτρέπετε λοιπόν να παρασύρεστε από ανθρώπους που εσείς οι ίδιοι τούς περιφρονείτε; Νάτους! Τους έχετε προέδρους, βουλευτές, δημάρχους και συμβούλους. Τί άλλο πέτυχαν από του να προσθέσουν κι αυτοί την δική τους πέτρα σ' αυτό το οικοδόμημα τής παραφροσύνης;

Τί σας πρόσφεραν μέχρι τώρα; Τί ποθεί και τι έχει ανάγκη περισσότερο από το κάθετί ένας άνθρωπος σ' αυτή την Γη; Να πάρουμε τα πράγματα με την σειρά;

Πρώτον: την ανάγκη για Υγία.

Αλήθια! Έχετε άνθρωποι Υγία; Αν ναι: τότε εγώ υποκλίνομαι μπροστά σας. Αυτό σημαίνει πως έχετε κάτι και πως, ακόμα, είστε κάποιοι. Γιατί για νάχετε Υγία σημαίνει πως ξέρετε κάτι σ' αυτό τον κόσμο, κάτι, μάλιστα, πολύ σημαντικό αφού η Υγία είναι το πρώτιστο αγαθό σ' αυτό τον κόσμο. Έλα όμως που δεν είναι εύκολο πράγμα. Εγώ σας λέω πως το σύστημα είναι έτσι οργανωμένο που είναι τόσο εύκολο να έχει κανείς την Υγία όσο εύκολο είναι να πετύχεις μια λέξη ρίχνοντας τα 24 γράμματα τού αλφαβήτου στο πάτωμα.

Αυτό το γεγονός τα λέει όλα: για να βγάλει ένας σημερινός άνθρωπος έστω και μια συνηθισμένη μέρα του είναι απαραίτητο το τσιγάρο. Αν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν το παίρνει το τσιγάρο, τότε το φάρμακο του είναι το αλκοόλ. Και αν κάποιος αρνείται και το ένα και το άλλο, τότε τα χαπάκια τού είναι άκρως αναγκαία αν θέλει να μην τρελλαθεί. Βέβαια το πιο συνηθισμένο σενάριο είναι ο συνδυασμός και των τριών. Και ασφαλώς την βγάζουν κουτσά στραβά την ημέρα και την βδομάδα αλλά και μήνες και χρόνια ακόμα ώσπου σπάει το ποτήρι και αν δεν φανούν τυχεροί οι συγγενείς του και ζήσει, τότε το συνηθέστερο πράγμα που βλέπεις είναι ανθρώπους κι ανθρώπους που δεν έφτασαν καλά καλά τα 50 και τα 60 και τα ταΐζουνε και τα ξεσκατίζουνε έτσι όπως ταΐζουνε και ξεσκατίζουνε τα βρέφη.

Υγία άνθρωποι δεν σημαίνει νοσοκομεία και κλινικές κάθε είδους: καρδιολογικές, ογκολογικές και και και. Όλ' αυτά χειροτερεύουν το κακό. Για να φανείς αποτελεσματικός στο θέμα τής Υγίας πρέπει να βάλεις μπροστά ολόκληρους πολιτειακούς μηχανισμούς. Για να αντιμετωπίσεις προληπτικά τις αρώστιες πρέπει οπωσδήποτε να οργανώσεις την ζωή τών ανθρώπων **κοινοβιακά,** ναι, και σε κάπιο μάλιστα σημείο, **στρατοκρατικά.**

Πού είσαστε με διό λόγια από Υγία; Στο μηδέν. Και πού είναι οι εκλελεγμένοι ηγέτες σας; Στο υπό το μηδέν. Δεν θέλω όμως να επεκταθώ και πολύ. Πήρατε μιαν άποψη. Γι' αυτό προχωρώ παρακάτω.

Δεύτερο: **την ανάγκη για Ασφάλεια.**

Δεν θα σας πω πολλά γι' αυτό. Αναρωτηθείτε όμως, ιδίως εσείς που οδηγείτε πολύ, πόσες φορές περνά ξυστά σας ο θάνατος: Πόσοι σκοτώνονται στους δρόμους και πόσοι σακατεύονται; Πόσοι πάνε από την καρδιά και από το στομάχι τους; Κι αλήθια! Πού είναι η ασφάλεια σας; Όλες μαζί οι ασφαλιστικές εταιρείες τού κόσμου μπορούν, νομίζετε, να σας εγγυηθούν την ασφάλεια που μπορώ να σας εγγυηθώ εγώ στον δικό μου κόσμο;

Ναι! Κι αυτή ασφαλώς η πτυχή τής ασφάλειας αποτελεί ίχνος μόνο τής γενικότερης ανασφάλειας που αισθάνεται ο σημερινός άνθρωπος σαν συνέπεια τής έλλειψης υγίας και,

επομένως, της έλλειψης **αυτοπεποίθησης.**

Τρίτο: **την ανάγκη για Φαγητό.**

Πάνω σ' αυτό θα έλεγα πως ναι μεν μπορεί σαν Κύπριοι να μην έχετε δυσκολίες στο να προμηθευτείτε αρκετό φαγητό για τις ανάγκες σας αλλά και εδώ υπάρχει κάτι πιο σημαντικό από το ίδιο το φαγητό και αυτό είναι η **όρεξη για φαγητό.** Δυστυχώς σάς διαφεύγουν οι κανόνες τής σωστής ζωής και έτσι, χωρίς υπερβολές, όλο κι όλο που κατορθώνετε είναι να σκάβετε τον τάφο σας με τα δόντια σας.

Τέταρτο: **την ανάγκη για στέγη.**

Και σ' αυτό λοιπόν, όπως και στο θέμα τής τροφής, δεν έχετε, από μια άποψη, πρόβλημα αλλ' όμως εγώ έχω και εδώ κάτι να πω: η αντίληψη τών ανθρώπων είναι και εδώ πολύ απατηλή. Εντάξει, μπορεί μια στέγη να σε προστατέψει από το κρύο και την βροχή, ναι, αλλά όταν ο στεγασμένος χώρος δεν αερίζεται σωστά και, επιπλέον, μολύνεται με τις σόμπες, με τα καλοριφέρ, με τα τζάκια και τις συσκευές κλιματισμού, με τα τσιγάρα και με τα σπρέι, τότε σίγουρα το κακό που κάνει είναι μεγαλύτερο από το καλό.

Κι όλ' αυτά χωρίς να υπολογίσουμε τον ύπνο κάτω από αυτή την στέγη. Γιατί είναι κι αυτό ένα εύλογο ερώτημα: ξέρετε να κοιμηθείτε; Ή: χορταίνετε τον ύπνο σας; Κι ακόμα: κοιμάστε καθόλου; Γιατί είναι κι αυτό ένα θέμα άκρας σπουδαιότητας. Τι να την κάνεις την ζωή όταν ο ύπνος σε αρνήθηκε;

Πέμπτο: **την ανάγκη για εργασία.**

Και σ' αυτό το θέμα έχετε ασφαλώς κάπια πρωτεία: όχι μόνο δεν έχετε άνεργους αλλά νά που τα εισαγώμενα - νόμιμα και μη νόμιμα- εργατικά χέρια έχουν κατακλύσει το νησί. Λίγο λίγο οι Κύπριοι θα εγκαταλείψουν τις χειρονακτικές εργασίες και θα προαχθούν όλοι σε μια τάξη κρατικών και ιδιωτικών υπαλλήλων και εργολάβων πάσης φύσεως. Τα χαμαλίκια θα μείνουν για τους εισαγώμενους είλωτες και για όσους ιθαγενείς δεν είχαν αρκετό δείκτη νοημοσύνης ώστε να αντεπεξέλθουν στις οικονομικές και λογιστικές σπουδές. Κανείς από την νεολαία δεν καταδέχεται μια δουλιά χωρίς γραβάτα ενώ την ίδια στιγμή οι γριές τών 60 και τών 70 χρόνων που σκυλλοδουλεύουν στην ύπαιθρο για ένα ψωρομεροκάματο είναι ένα καθημερινό φαινόμενο.

Και αυτά πάλι χωρίς να υπολογίσουμε το γεγονός ότι η εργασία σου πρέπει να σε ικανοποιεί, πρέπει να γεμίζει τόσο το κεφάλι όσο και την καρδιά σου. Ο ενθουσιασμός όσων πέτυχαν -με μέσο ή χωρίς- μια βολική καθιστική ζωή σε κάπια υπηρεσία δεν μπορεί να κρατήσει πολύ. Τον αρχικό ενθουσιασμό θα τον ακολουθήσει η σήψη, καρδιακή και διανοητικη. Κι ασφαλώς όλοι αυτοί οι άνθρωποι είναι άξιοι οίκτου, λυπηθείτε τους.

Όσο κι αν κοκορεύονται λοιπόν οι ιθύνοντες -και μη- γι' αυτό το επίτευγμα τους, αυτό δεν αλλάζει το γεγονός πως το όλο εργασιακό σύστημα δουλεύει προς ζημίαν τού ανθρώπου.

Η δική μου πρόταση έγκειται περίπου σ' αυτά: οι εργασίες και τα επαγγέλματα πρέπει να εναλλάσσονται: την κοπιαστική εργασία να την ακολουθεί η καθιστική εργασία, την εργασία (και την στέγη) στην ύπαιθρο να την ακολουθεί η εργασία στην πόλη, κι όλ' αυτά πάντα στα πλαίσια ενός πλάνου που λαμβάνει υπόψιν το σύνολο τών ανθρώπινων αναγκών.

Η καθιστική μάλιστα εργασία πρέπει να διακόπτεται σε κάπιες συγκεκριμένες ώρες για λίγη ορθοστασία, λίγο περπάτημα ή λίγο ήλιο. Γιατί έτσι είναι: πρέπει να κρατάς το ανθρώπινο μέτρο και να το χειρίζεσαι αναλόγως. Με μια σωστή πολιτική θα δείτε πως υπάρχει χρόνος για όλα, αρκεί να παίρνουν όλοι το μερίδιο τους στην κούραση και στην ξεκούραση.

Έκτο: **την ανάγκη για ένδυση.**

Νά που και σ' αυτό λοιπόν έχετε ένα προβάδισμα και ενώ θάταν ίσως παράδοξο να έχω να πω οτιδήποτε, όμως θα πω και εδώ κάτι.

Έχετε βέβαια και εδώ αφθονία και δεν είναι άξιο απορίας που τόσοι και τόσοι τα πετάνε με τόση ευκολία. Κι όμως ενώ έχετε και εδώ τόσες επιλογές, όμως οι περισσότεροι δεν ξέρετε πώς να ντυθείτε και, όχι λιγότερο από τις στέγες, καταντούν κι αυτά τα ίδια τα ρούχα να κάνουν περισσότερο κακό παρά καλό.

Έβδομο: **την ανάγκη για πολιτισμική ζωή.**

Κοιτάξετε: ενώ είναι γεγονός πως στον τομέα τού τεχνολογικού πολιτισμού έχετε φτάσει και ξεπεράσει κάπια όρια, όμως δεν είναι λιγότερο γεγονός πως στην ουσία είστε τόσο ξένοι με τον αληθινό πολιτισμό όσο και οι άνθρωποι τών σπηλαίων. Και ενώ είναι επίσης γεγονός πως οι άνθρωποι που είναι ικανοί να σας προσφέρουν το αληθινό πρόσωπο τού πολιτισμού υπάρχουν και είναι μαζί σας, όμως εσείς δεν τους δίνετε καμιά σημασία. Μόνο η φτηνή διασκέδαση και το κουτσομπολιό σάς συγκινεί. Όλη η τεχνολογική ανάπτυξη δεν σας βοήθησε σε τίποτα και παραμείνατε το ίδιο (και χειρότερο) βάρβαροι από τους πατεράδες και τους παππούδες σας, το ίδιο εγωιστές, το ίδιο στραβοί και το ίδιο κωφοί, το ίδιο μισαλλόδοξοι και ηλίθιοι όσο και κείνοι.

Όλα τα έθιμα τα οποία έσπαζαν κάποτε την μονοτονία μιας ζωής και της έδιναν ένα νόημα έχουν χαθεί χωρίς να ανακασταθούν από άλλα. Όλα κι όλα που μείνανε είναι οι γάμοι, τα βαφτίσια και οι... κηδείες.

Όγδοο: **την ανάγκη για συμπόνια.**

Όσο κι αν σας φαίνεται παράδοξη αυτή η ανάγκη, όμως είναι γεγονός πως είναι κι αυτή τόσο ουσιαστική όσο και η ανάγκη για φαγητό, για εργασία και για έρωτα για έναν άνθρωπο με πνεύμα και με αρχές.

Κι όμως ενώ το επίπεδο τής ευημερίας σας έχει ξεπεράσει προ πολλού τα όρια, όμως δεν κάνετε τίποτα στην ουσία από το να συσσωρεύετε και να ανακυκλώνετε την ευημερία σας. Μπορεί κάπου κάπου να σας σπρώχνουν κάπιες εταιρείες να δείξετε την φιλανθρωπία σας αλλά αυτό ικανοποιεί περισσότερο τις ανάγκες κόπιων για αυτοπροβολή, διαφήμιση και τόνωση τού θρησκευτικού και εθνικού τους αισθήματος και λιγότερο τις βιολογικές ανάγκες τών αποδεκτών αυτής της φιλανθρωπίας.

Γενικά πάντως δεν κάνετε τίποτα για ανθρώπους από τους οποίους δεν έχετε καμιά ελπίδα για να πάρετε πίσω αυτά που δίνετε, είτε το χρήμα είτε τους κόπους. Τίποτα το ουσιαστικό δεν κάνετε για ανθρώπους άλλης φυλής, άλλου χρώματος και άλλου θρησκεύματος ενώ θα μπορούσατε να κάνετε πολλά. Έστω και με τόσο μικρό χώρο που διαθέτουμε, είμαστε σε θέση να παράγουμε περισσότερα προϊόντα απ' όσα χρειαζόμαστε. Κι όμως τα πετάμε ενώ είμαστε, όταν το θέλουμε, σε θέση να βάλουμε σε λειτουργία κάπιους μηχανισμούς ούτως ώστε αυτά, τουλάχιστον, που μας περισσεύουν να πηγαίνουν εκεί όπου για κάπιους ανθρώπους η κατανάλωση τους ή όχι αποτελεί γι' αυτούς ζήτημα ζωής ή θανάτου. Κι αν όχι τίποτ' άλλο, αυτό θα έδινε ένα νόημα στην σπαταλημένη σας ζωή.

Μην το ξεχνάτε άνθρωποι αυτό: υπάρχουν άνθρωποι έξω από την πόρτα σας που δεν έχουν ένα ξεροκάματο. Και πού λόγος για σπίτι, ρούχα, παπούτσια και ... -ψυχαγωγία; Μην το ξεχνέτε άνθρωποι αυτό, αλλά ούτε και τούτο: μόνο όσα δώσεις θα πάρεις.

Και, τέλος, έννατο: **την ανάγκη για έρωτα (και ψυχαγωγία).**

Σημειώστε πάντως πως δεν το αφήνω αυτό τελευταίο γιατί, τάχα, η σημασία του είναι μικρή. Κάθε άλλο. Η σημασία του είναι τόσο ουσιαστική όση και η σημασία τού φαγητού, της στέγης και της εργασίας κτλ.

Ο Ούτοπος, σαν ο άνθρωπος που έδωσε αυτή την πρόταση: "από την στιγμή που υπάρχει ένας άνθρωπος σ' αυτή την Γη που πεινάει και δεν έχει φαΐ να φάει, που κρυώνει και δεν έχει ρούχα να φορέσει ή μια στέγη για να κρυφτεί, τότε αυτή η Γη είναι οτιδήποτε άλλο αλλά δεν είναι ο Παράδεισος", δεν την έδωσε ποτέ ξέχωρα από τούτην: από την στιγμή που υπάρχει ένας άνθρωπος που θέλει να κάνει έρωτα και δεν έχει την ευκαιρία να το κάνει τότε, επίσης, αυτή η Γη είναι οτιδήποτε άλλο αλλά δεν είναι ο Παράδεισος.

Όπως λοιπόν η καινούρια πολιτεία θα θεωρεί καθήκον της να προσφέρει εργασία, τροφή και στέγη στους πολίτες της, θα το θεωρεί εξίσου καθήκον της να προσφέρει σ' αυτούς τον Έρωτα και την Ευτυχία.

Για το γεγονός ότι κάπιος ή κάπια είναι ωραία και περιζήτητη, ελάχιστη ευθύνη φέρει η ίδια γι' αυτό. Και το ίδιο ασφαλώς ισχύει για κάπιαν -ή κάπιον- που είναι άσχημος και ...αζήτητος.

Μπορεί η πολιτεία να δώσει το δικαίωμα σε όσους έχουν την ευθύνη για την γονιμοποίηση να

αποκλείσουν τούς μη ωραίους και ικανούς (άνδρες ή γυναίκες) να φέρουν απογόνους (πρέπει κι αυτοί να καταλάβουν την ανάγκη τής πολιτείας και του πολιτισμού να θέλει να κοσμείται από ανθρώπους ικανούς και ποθητούς από όλους) αλλά θα τους θέσει και την υποχρέωση να ικανοποιήσουν πλήρως τις σεξουαλικές ανάγκες όλων τών ανθρώπων.

Εκεί που η πολιτεία θα απαιτήσει από την γυναίκα να έχει ανοικτά τα μάτια της προκειμένου να συλλάβει, τότε πρέπει να έχει ανοικτά τα μάτια της και να ξέρει πιόν παίρνει μέσα της. Κι εκεί που η πολιτεία θα απαιτήσει να κλείσει τα μάτια της προκειμένου να ικανοποιήσει τις σεξουαλικές ανάγκες τών ανδρών, τότε πρέπει να τα κλείσει και να τους πάρει όλους.

Ο Ούτοπος λοιπόν, σας τόκανε σαφές, διαχωρίζει το θέμα γονιμοποίηση από το θέμα ηδονές. Στην πρώτη περίπτωση θα έχει τον κύριο λόγο ο ατομικός έρωτας και στην δεύτερη ο ομαδικός. Η συνισταμένη όλων αυτών και εκείνων λέγεται Ευδαιμονία και ασφαλώς αυτή και μόνον αυτή θα αποτελεί τον σκοπό και το νόημα τής ζωής πάνω στην Γη.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Κείμενο υπ΄ αριθμόν Τέσσερα

Κύπριοι, αν ο Ούτοπος δεν βιάστηκε να πέσει με τα μούτρα σ' αυτό τον Αγώνα θα είχε ασφαλώς τους λόγους του. Όσοι ανησυχήσατε λοιπόν για την ως τώρα απουσία του, κακώς ανησυχήσατε. Ο Ούτοπος μένει και παραμένει άγρυπνος και διψασμένος για αγώνες όσο ποτέ. Τίποτα και κανένας σ' αυτό τον κόσμο δεν είναι ικανός να κλονίσει την θέληση και το ηθικό του. Και έστω και αν στην τελευταία αναμέτρηση δεν πέτυχε τον αντικειμενικό του στόχο, όμως πέτυχε κάτι εξίσου ουσιαστικό: κέρδισε τίς καρδιές σας.

Ο Ούτοπος ναι μεν δεν κέρδισε τότε την εκτελεστική εξουσία, όμως τώρα έχει την ευκαιρία να πάρει όλες τις εξουσίες. Μαζί με την νομοθετική εξουσία θα έρθουν και οι άλλες. Ο Ούτοπος σάς το λέει και τώρα: όχι λιγότερο από τότε σκοπεύει να κυβερνήσει πριν κυβερνήσει και σκοπεύει να νομοθετήσει πριν νομοθετήσει.

Και τι σημασία έχει αν δεν σας έδωσε τον Οκτώβρη ή τον Νιόβρη το μήνυμα του και σας το δίνει τον Φλεβάρη ή τον Μάρτη ή τον Απρίλη αφού εσείς δεν θα αποφασίσετε παρά μόνο τον Μάη; Αφού εσείς, έτσι κι αλλιώς, δεν χρειάζεστε και πολύ χρόνο για την απόφαση σας και αφού κι εγώ, έτσι κι αλλιώς, θα φροντίσω να θέσω ενώπιον σε κάθε Κύπριο εγκαίρως την θέση μου, τότε δεν βλέπω να υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Βέβαια θα ήταν ευχής έργο εάν ο Ούτοπος είχε πίσω του τέτια οικονομική στήριξη ώστε να έχει την δυνατότητα να διαθέσει περισσότερο χρόνο και χρήμα για τον Αγώνα του.

Δυστυχώς όμως δεν έχει τέτια στήριξη και, χωρίς υπερβολές, όλα κι όλα που θα ρίξει στον Αγώνα απ' αυτή την άποψη δεν είναι παρά κέρματα αν κρίνεις από το τί θα ρίξουν οι άλλοι.

Ακόμα ο Ούτοπος οδηγείται σ' αυτό τον Αγώνα χωρίς να έχει κάνει σχεδόν τίποτα από όσα συνηθίζουν να κάνουν οι άλλοι ... αγωνιστές: δεν κέρασε κανέναν, δεν πότισε και δεν τάϊσε κανέναν, δεν βάφτισε και δεν πάντρεψε κανέναν, δεν έκανε εισφορές σε κανένα σωματείο και δεν επεχείρησε ποτέ στις συναναστροφές του να αλλάξει τον τόνο τής φωνής του προκειμένου να πάρει... ψήφους.

Ο Ούτοπος, όχι λιγότερο απ' ότι ήταν πριν δέκα χρόνια (τότε που ήταν τελείως ανώνυμος) και όχι λιγότερο απ' ότι θάναι σε δέκα χρόνια, μένει ο εαυτός του: το ΙΔΙΟ γλυκός όταν πρέπει και το ίδιο... πικρός όταν δεν μπορεί να κάνει αλλιώς.

Όπως και τότε λοιπόν και όπως και πάντα υψώνει το λάβαρο τής Αλήθιας και προ- χωράει μ' αυτό. Αυτός δεν έχει ανάγκη να πει ψέματα, δεν έχει ανάγκη να εξαπατήσει, δεν έχει ανάγκη να μικροψυχήσει και δεν έχει ανάγκη να κολακέψει ανθρώπους ανάξιους του.

Όσο λοιπόν ξέρει και μεταχειρίζεται σωστά την αλήθια δεν φοβάται και δεν έχει ανάγκη κανέναν λακέ τού συστήματος. Ο Ούτοπος είναι μεν φτωχός και μπορεί να ξεκινά τον Αγώνα του με 1500 λίρες όμως, παρόλαυτά, δεν σκοπεύει να τις παίξει και όλες. Κάτι θα αφήσει στην μπάντα για κάθε ενδεχόμενο. Έτσι κι αλλιώς θεωρεί ότι και οι 1000 ή οι 1200 λίρες είναι τόσο αρκετές για μια ολοκληρωτική νίκη όσο και οι 1500.

Αν ήταν λοιπόν απλώς ζήτημα χρημάτων, τότε ο Ούτοπος δεν θα αναλάμβανε ποτέ έναν τέτιο αγώνα αφού ούτως ή άλλως ανήκει στην κατηγορία τών πιο άπορων Κυπρίων πολιτών. Παρόλαυτά διαθέτει την **Ιδέα** και την **Φλόγα** που δεν διαθέτει κανείς άλλος.

Έτσι έχουν τα πράγματα λοιπόν: ενώ είναι γεγονός πως αυτός ο αγώνας μου είναι τόσο δικός μου όσο και δικός σας και ενώ αναγνωρίζετε και εσείς οι ίδιοι την αναγκαιότητα να αναληφθεί πάση θυσία αυτός ο αγώνας, όμως δεν είναι λιγότερο γεγονός πως μόνος του ο Ούτοπος σηκώνει στους ώμους το βάρος ενός αγώνα που είναι αγώνας όλων. Σηκώνει στους ώμους το βάρος όχι μόνο τής σύλληψης και της επεξεργασίας τής Ιδέας αλλά και όλες τις αγγαρίες που συνεπάγει η ανάγκη να δώσεις την γραπτή έκφραση αυτής της Ιδέας και της οποίας η διανομή στον κόσμο

κατέχει μικρό μόνο ποσοστό τών αγγαριών αφού το μεγάλο ποσοστό καταλογίζεται στις αγγαρίες εκείνες που είναι απαραίτητες για να πάρεις εκείνα τα λεφτά που χρειάζεσαι για να βγάλεις αυτά τα φυλλάδια. Υπόψιν λοιπόν και ...πάμε παρακάτω.

Ο Ούτοπος, σαν ο άνθρωπος ο οποίος σκοπεύει να παίξει τον ρόλο τού **Συμφιλιωτή** σ' αυτό τον τόπο και σ' αυτό τον κόσμο, επεχείρησε πριν εννέα, τόσους, μήνες μια προσέγγιση προς τον αριστερό, περίπου, χώρο για την προοπτική μιας συνεργασίας στις Βουλευτικές εκλογές. Το τόνιζα πάντως αυτό: **δεν σκόπευα να αρνηθώ κανέναν και από κανέναν πολιτικό χώρο μέχρις ότου αρνηθει ο ίδιος τον εαυτό του.**

Αυτό που τους πρότινα ήταν απλά το να διαλυθούν σαν κόμματα και να κάνουμε μαζί αυτό το Κίνημα που θα κάνω τώρα χωρίς αυτούς: το **Κίνημα,** δηλαδή, **για τον Καινούριο Κόσμο.** Πέρ' απ' αυτό τούς τόνιζα πως σ' αυτό το Κίνημα θα αρχήγευα εγώ και κανένας άλλος.

Κάπια μηνύματα που διέρρευσαν από δω κι από κει μού έλεγαν πως την σκέφτηκαν την πρόταση μου, κάπια στιγμή κάτι έκαναν να κάνουν, ύστερα υπαναχώρησαν και ο τελικός απολογισμός είναι πως έκαναν σαν να μην την είδαν και να μην την διάβασαν ποτέ.

Θα καταλαβαίνετε πως οι άνθρωποι δεν ήθελαν να χάσουν ούτε το αρχηγηλίκι, ούτε την προβολή. Τους καταλαβαίνω βέβαια αλλά νομίζω πως όταν τα γεγονότα που θα προ- καλέσω θα τους υποχρεώσουν να το σκεφτούν ξανά, τότε θα δουν πως θάναι πολύ αργά για σκέψεις και πως η περίοδος όπου ο Ούτοπος έκανε προσφορές στα καθήκια έχει πα- ρέλθει.

Βέβαια σάς είπα: εγώ έκανα προσφορές παρορμώμενος από την μεγαλοψυχία μου. Αλλά πού να το καταλάβουν; Ίσως μάλιστα να υπολόγισαν ότι μπλόφαρα και πως δεν είχα καμιά διάθεση για μια δυναμική ανάμιξη στις Βουλευτικές εκλογές αφού, θα νόμιζαν, χωρίς έναν έμπειρο κομματικό μηχανισμό δεν θα μπορούσα να κάνω τίποτα. Πού νάξεραν όμως πως αποφασίζοντας να υποτιμήσουν την πρόταση μου αποφάσιζαν ταυτόχρονα και για το τέλος τους!

Αυτό που θα πω ισχύει **καί** γι' αυτούς **καί** για τους άλλους, **καί** για σας **καί** για κείνους: **όπιος σ' αυτό τον τόπο και σ' αυτό τον κόσμο λογαριάζει χωρίς τον Ούτοπο δεν λογαριάζει καλά.**

Έτσι λοιπόν Κύπριοι, για να κάνετε και σεις σωστά καί φρόνιμα τούς λογαριασμούς σας, προσέξετε να συγχρονιστείτε με τους λογαριασμούς τού Ούτοπου.

Αυτοί οι λογαριασμοί του, έχετε το υπόψιν, έρχονται σε απόλυτη συστοιχία με τους λογαριασμούς τού Σύμπαντος. Κινηθείτε λοιπόν πάνω στην τροχιά που σας χαράσσει ο Λόγος του και δεν θα γελαστείτε. Οι οιωνοί που φεύγουν από το κεφάλι τού Ούτοπου είναι οι ίδιοι με τους οιωνούς που φεύγουν από τ' αστέρια. Αυτή η ομοιότητα δεν είναι καθόλου τυχαία. Το Κτύπημα τού Ούτοπου θα σημάνει την Ανοικοδόμηση αυτού του κόσμου. Υπάρχουν δυνάμεις πέρα από μας που είναι ικανές να μετατρέψουν σε στάκτη αυτό τον κόσμο και να ανοικοδομήσουν έναν καινούριο με την ίδια ευκολία που οι- κοδομείτε εσείς ένα... κοτέτσι και ,επί του προκειμένου, ο Ούτοπος αποτελεί, καί για σας καί για κείνους, την πρόκληση.

Λοιπόν, Κύπριοι: νά που έρχομαι μόνος κι αυτή την φορά και προβάλλω μόνο το όνομα μου καθ' ήν στιγμήν ξέρετε πως για τις συγκεκριμένες εκλογές θα χρειαστείτε 56 ονόματα, 21 για την Λευκωσία, 12 για την Λεμεσό, 11 για την Αμμόχωστο, 5 για την Λάρνακα, 4 για την Πάφο και 3 για την Κερύνια.

Αλλά μην ανησυχείτε: το να εύρω τούς ανθρώπους που θα αντιπροσωπεύσουν το Κίνημα είναι κι αυτό ένα θέμα που θα πάρει σύντομα τον δρόμο τής λύσης του και αποτελεί κι αυτό, ασφαλώς, μέρος τού Αγώνα μου. Στο μεταξύ σάς δίνω το σύνθημα, σας δίνω το Κίνημα και το περιεχόμενο του.

Αρχηγός και ψυχή αυτού του Κινήματος θα είναι ο Ούτοπος. Κι όσο για τους άλλους προκαλέστε τους και καλέστε τους εσείς στον Αγώνα έτσι όπως καλώ και προκαλώ εγώ εσάς. Τους έχετε ανάγκη εσείς και ο τόπος σας έτσι όπως τους έχω και εγώ ανάγκη. Ο Ούτοπος σάς εξαπολύει μ' αυτό σ' έναν αγώνα για ανεύρεση τών, στο μέτρο τού δυνατού, καλύτερων, αν όχι στο πνεύμα, τουλάχιστον στο ήθος.

Αυτά προς το παρόν. **Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.**

Κείμενο υπ' αριθμόν Πέντε

Ανθρωποι, θάλεγα αρχινόντας αυτό το κείμενο πως αυτές οι **ηδονές** αποτέλεσαν την υπ' αριθμόν ένα αιτία για να λάμψει η ανθρώπινη υποκρισία. Πάνω σ' αυτό υπάρχει τόση διχογνωμία που είναι δύσκολο να βγάλεις άκρη. Από την μια έχουμε τον άνθρωπο, ένα όν το οποίο δικαίως θα το αποκαλούσε κανείς ως **"ένα κατ' εξοχήν ερωτικό όν"** και από την άλλη έχουμε τον Ένα - υποτίθεται- Θεό (και δυνάστη) ο οποίος απαιτεί από μας να γίνουμε άγιοι και ο οποίος περιλαμβάνει την επιθυμία για ηδονές στα κολάσιμα αμαρτήματα.

Ο θεϊκός (Μωσαϊκός) νόμος δεν θέλει να δίνει άλλες διεξόδους στον Έρωτα εκτός από εκείνες που προκύπτουν από την ανάγκη για αναπαραγωγή, κι ασφαλώς με τον Ιησού δεν άλλαξε τίποτα.

Μέσα σε όλη την Βίβλο οι ηδονές δεν έχουν θέση, ούτε γι' αυτή την ζωή, ούτε για την άλλη, ενώ η μοιχεία αποτελούσε για τον Θεό και για τους ... πατέρες του το έσχατο όριο τής ανθρώπινης πτώσης.

Ύστερα άνκαι κάτι έχω επισημάνει στον Πλάτωνα σχετικά με τις ηδονές που περιμένουν τούς δίκαιους στον άλλο κόσμο, όμως στην αφήγηση του δεν συγκεκριμενοποιεί αυτές τις ηδονές. Και νά που χρειάστηκε να έρθει το **Κοράνι** για να δώσει μια πιο σαφή εικόνα γι' αυτό και να παρηγορήσει επιτέλους αυτό τον άνθρωπο που, από την στιγμή που υγιαίνει και χορταίνει, τότε εκείνο που περισσότερο απ' όλα τον απασχολεί δεν είναι τίποτ' άλλο απ' αυτές τις ηδονές.

Κάπια στιγμιότυπα είναι πολύ χαρακτηριστικά: οι *δίκαιοι θα κατοικήσουν στους κήπους τών ηδονών. Κοντά τους θα βρίσκονται νεαρές καλλονές με σεμνό βλέμμα ... που θα τους δίνουν να πίνουν μέσα σε χρυσά ποτήρια. Η καρδιά θα βρίσκει σ' αυτή την κατοικία το κάθετί που μπορεί να ποθήσει, το μάτι κάθετί που μπορεί να το θέλγει και θάναι αιώνιες αυτές οι ηδονές... Θα τους πουν: εμπάτε στον κήπο τών ηδονών και ανοίξτε την καρδιά σας στην χαρά. Κ*τλ κτλ.

Κάτι τέτια λοιπόν υπόσχεται το Κοράνι για την άλλη ζωή, ενώ για τούτην όρισε ένα πολυγαμικό (μεν) σύστημα για το 1/3 ή το 1/4 τών ανδρών και αφήνει για την γυναίκα την μονογαμία και την απειλή μιας ισόβιας φυλάκισης στο σπίτι στην περίπτωση που θα μοιχεύσει.

Οι άποροι μουσουλμάνοι λοιπόν θα μπορούσαν τουλάχιστον να είχαν την παρηγοριά τής άλλης ζωής εάν τέλος πάντων υπάκουαν στον Προφήτη. Οι εύποροι, από την άλλη, θα μπορούσαν να είχαν, ανάλογα με την περιουσία τους, ένα μικρό ή ένα μεγάλο χαρέμι. Και πως ασφαλώς ο απεσταλμένος τού Αλλάχ δεν είχε και πολλά ταμπού με τις γυναίκες το έδειξε με την ίδια του την ζωή. Βλέπετε οι μουσουλμάνοι είχαν και έχουν και μια προοπτική για ηδονές και σ' αυτό τον κόσμο εάν το επιτρέπει η οικονομική τους κατάσταση.

Με μας τους χριστιανούς όμως τί γίνεται; Έχουμε να κάνουμε με έναν πατέρα και δημιουργό άγιο, με έναν υιό αναμάρτητο που δεν του άγγιξε γυναίκα τίποτα παραπάνω από τα πόδια και τα ιμάτια του και έχουμε μιαν ολόκληρη στρατιά από μαζώχες αγίους και μάρτυρες οι οποίοι δεν έδωσαν κανένα περιθώριο στην κρίση τους και παρέδωσαν το κορμί τους στα βασανιστήρια μόνο και μόνο για μια Βασιλεία για την οποία είχαν εξαπατηθεί. Τί Θεός είναι αυτός, τί Υιός και τι θρησκεία είναι αυτή που θέλει τα παιδιά τών ανθρώπων να πετσοκόβονται;

Και για πιά ανταμοιβή τέλος πάντων; Ας τους μιλούσε πιο συγκεκριμένα εκείνος που ήθελε την θυσία τους.

Είναι βέβαια σε όλους γνωστό τό τί απαιτεί από εμάς η θρησκεία μας: να δίνουμε φαΐ στους πεινασμένους, να δίνουμε τον ένα μας χιτώνα όταν έχουμε δίο, να πουλάμε όλα τα υπάρχοντα μας και να τα μοιράζουμε στους φτωχούς, να τιμούμε τον πατέρα και την μητέρα μας, να μην μοιχεύουμε αλλά ούτε να σκεφτόμαστε άλλες γυναίκες και να πηδάμε μόνον όταν πρόκειται να κάνουμε παιδιά αν θέλουμε να κερδίσουμε την Βασιλεία τών Ουρανών. Κι' ασφαλώς ούτε λόγος για γλειψίματα και τσιμπουκάκια. Κι όσο για κώλο: ούτε σκέψη.

Δουλεύετε σαν σκλάβοι έξι μέρες την βδομάδα και μην θυσαυρίζετε στην Γη. Και πιός την

ακούει, είτε την θρησκεία είτε τον Υιό είτε τον Πατέρα όταν δεν τον συμφέρει; Όταν ακόμα και το ιερατείο του μετέτρεψε τούς Οίκους τού Θεού σε επιχειρήσεις, τότε τι περιμένεις από τον λαό;

Εν πάση περιπτώσει ενώ είναι γεγονός πως οι θεϊκές και χριστιανικές εντολές διέρχονται από μιαν άνευ προηγουμένου περίοδο κρίσης και ενώ όλη η πραγματικότητα σηματοδοτεί το τέλος τους, όμως τίποτα δεν εμποδίζει τον καθένα να εκμεταλλεύεται κατά το συμφέρον του (είτε το νομίζει μικρό, είτε μεγάλο) αυτές τις εντολές.

Και εδώ ακόμα οι εντολές δεν ωφέλησαν τίποτα και κανέναν άλλον από τους υποκριτές. Η ιδέα ενός θεατή (και ακροατή) Θεού ενώ μπορεί μεν να αποτελεί γι' αυτούς ένα γεγονός, όμως τούς φαίνεται ένα πολύ απόμακρο γεγονός. Από την άλλη ενώ όλο το υποσυνείδητο και όλη η φύση τους τούς φωνάζει ότι κάτι δεν είναι εντάξει με εκείνο τον Θεό και με τις εντολές του, όμως κανείς δεν τολμά να κάνει μια κριτική σκέψη γι' αυτές και για τα κατορθώματα του. Το "πίστευε και μη ερεύνα" έγινε γι' αυτούς κάτι περισσότερο κι από όρκο.

Οι ηδονές λοιπόν, έλεγα πριν, ενώ αποτελούν για το Κοράνι μια προοπτική, έστω και στον άλλο κόσμο, όμως για την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη αποτελούν τον θάνατο μας. Όλο κι όλο, λένε, που θα κερδίσουμε στην Βασιλεία τών Ουρανών, εάν μ' αυτά και με κείνα φτάσουμε ως εκεί, θα είναι η δυνατότητα να γίνουμε αγγελούδια και να ψέλνουμε στον Ύψιστο το Ωσσανά.

Μ' αυτά μάς αποβλάκωσε η εκκλησία, ο οίκος και το σχολείο και μ' αυτά τα ίδια προσπαθεί να αποβλακώσει τώρα τα παιδιά μας. Τα μέσα επιρροής τους κρατάνε ακόμα αλλά όσοι βλέπουν θα βλέπουν και πως δεν κρατάνε καλά. Και αυτό το φως που ακόμα εκπέμπουν αποτελεί μέρος αυτής της τελευταίας λάμψης πριν το τέλος τους.

Ο άνθρωπος παρά τούς διχασμούς του και παρά τις διχογνωμίες και τις αντινομίες του δεν μπορεί να ανεχτεί άλλο την υποκρισία και την υστεροβουλία τού συστήματος.
Όλη η ιστορία και όλη η πείρα του τον οδηγεί στο δικαίωμα να θέλει να ζήσει την ζωή του, όλη την ζωή του, με τις αισθήσεις της και με τις παραισθήσεις της. Εδώ και τώρα!

Ο άνθρωπος δεν έχει πια ανάγκη από τέτιους θεούς που να τον δυναστεύουν και να πανουκλιάζουν το μιαλό του. Οι ελληνικοί θεοί ενώ έδωσαν μεν μια πιο εξανθρωπισμένη αντίληψη για την θεότητα, όμως ο Θεός τού Ισραήλ έδωσε μια αποτρόπαια και μηχανοκρατ ική αντίληψη. Το Κοράνι έδωσε κι αυτό την δική του αντίληψη αλλά το γεγονός είναι πως έχουμε τώρα την ευχέρεια να δημιουργήσουμε μια νέα, την δική μας αντίληψη γι' αυτήν. Και πιστέψετε με: έτσι καθώς θα την θελήσουμε και θα την ζητήσουμε, έτσι και θαρθεί.

Η θεότητα και ο Θεός μας θα είναι το καταστάλαγμα όλου του πόνου μας, όλης της πείρας μας και όλης τής ανθρωπιάς μας. Δεν θα είναι κάτι ξένο με μας. Θα μας μιάζει τόσο πολύ που θα μείνουμε κατάπληκτοι μπροστά στην τόση ομοιότητα. Ο Θεός θα είναι τώρα το δικό μας δημιούργημα έτσι καθώς ήμασταν ως τώρα εμείς το δικό του. Θα μας καταλαβαίνει καλύτερα και θα επιτρέπει και σε μας να χαιρόμαστε και να απολαμβάνουμε αυτό που χαίρεται και απολαμβάνει και εκείνος. Ο Νέος Θεός θα είναι ένας φίλος και αδελφός. Και δεν θα χρειαστεί να του δώσουμε εξηγήσεις και αιτιολογήσεις γιατί να το θέλουμε αυτό και εκείνο, ούτε γιατί θέλουμε τις ηδονές και σ' αυτή την ζωή και στην άλλη.

Σαν αληθινοί άνθρωποι έχουμε την πρόθεση και την δυνατότητα να θρέψουμε, να στεγάσουμε και να ντύσουμε όλους τους πεινασμένους, όλους τους άστεγους και όλους τους ρακένδυτους αυτού του κόσμου χωρίς να στερηθούμε εμείς το φαγητό, την στέγη και τα ρούχα που μας είναι απαραίτητα. Μπορούμε ακόμα να έχουμε όλοι και δίο και τρία και τέσσερα ζευγάρια υποδήματα ή χιτώνες, ένα γι' αυτή την περίσταση, ένα για κείνην και ένα για την άλλη. Ένα για την δουλιά και ένα για το σπίτι, ένα για το κρύο και ένα για την ζέστη κ.ο.κ. Δεν μας χρειάζεται πια να παραστήσουμε τούς αγίους. Κι ασφαλώς ένας πεινασμένος άνθρωπος δεν μπορεί να σκέφτεται άλλους πεινασμένους, ένας άστεγος δεν μπορεί να σκέφτεται άλλους άστεγους και ένας δυστυχισμένος δεν μπορεί να σκέφτεται άλλους δυστυχισμένους. Η λογική απαιτεί να είσαι πρώτα αυτάρκης για να θέλεις και να μπορείς να βοηθήσεις εκεί που σε χρειάζονται και ευτυχώς η ανθρωπότητα βρίσκεται σήμερα σ' αυτό το σημείο όπου εάν το θελήσει μπορεί να ικανοποιήσει

πλήρως και ορι- στικώς τις στοιχειώδεις- και κάτι- ανάγκες όλων των ανθρώπων. Αυτό που χρειάζεται για να το κάνει δεν είναι ασφαλώς τίποτ' άλλο από ένας Νους και ένα Ραβδί.

Αλλ' ας γυρίσουμε όμως τώρα στο θέμα τών Ηδονών. Ας αφήσουμε κατά μέρος τό τί λένε οι Θεοί και ας δούμε τό τι λέει ο άνθρωπος.

Προσωπικά έχω γεμίσει κάπιες σελίδες τών βιβλίων μου με σκέψεις και σκέψεις γι' αυτό αλλά είναι και κάπιες άλλες τις οποίες δεν τις είχα στην διάθεση μου τότε που έγραφα εκείνα τα κείμενα που αποτέλεσαν εκείνα τα βιβλία. Η ανάγκη λοιπόν να ειπωθούν όλα είναι απαραίτητη καθώς πλησιάζουν οι επόμενες εκλογές και εγώ θα πρέπει να αξιοποιήσω αυτό το κίνητρο που μου προσφέρουν ώστε να φέρω τον Λόγο και το Επιχείρημα μου ως εκεί που δεν το έχει φέρει ακόμα άλλος άνθρωπος.

Αλήθια! Τι είν' αυτό που απασχολεί έναν άνθρωπο ο οποίος δεν πάσχει από κανενός είδους αναπηρία και ο οποίος είναι χορτασμένος από φαΐ το έχουμε ήδη πει. Νομίζετε πως μπορεί να σκεφτεί οτιδήποτε άλλο από την στιγμή που θα έχει πρώτα ικανοποιήσει τις πρωταρχικές του ανάγκες; Ο έρωτας, λέει ο Σωκράτης, είναι η ... πείνα τών χορτάτων. Θα μπορούσε να έλεγε: των νέων ή των υγιών ανθρώπων, και δεν θάπεφτε έξω.

Ε και λοιπόν; Τί θα ήθελε; Να μην τρώμε και να μην υγιαίνουμε για να μην επιζητούμε τον έρωτα; Για όνομα τού Θεού! Και κάτι ακόμα χειρότερο γι' αυτόν είναι το *ότι* χαρακτηρίζει τις ηδονές ως δουλικές επιθυμίες, πράγμα, κατ' εμέ, απαράδεκτο για έναν Σωκράτη. Νά λοιπόν ακόμα ένας μεγάλος υπεύθυνος για την καταπίεση τού έρωτα αφού είναι γεγονός πως αυτός επηρέασε εκείνον τον Πλάτωνα ο οποίος, με την σειρά του επηρέασε την ανθρώπινη σκέψη όσο λίγοι άνθρωποι σ' αυτό τον κόσμο. Γενικά η αρχαία ελληνική φιλολογία ήταν απορριπτική απέναντι στον έρωτα και νά που ύστερα ήρθε η χριστιανική φιλολογία για να τον ρίξει τελείως στο περιθώριο. Ο έρωτας, αυτός ο πρωτογενής θεός τού Σύμπαντος, έζησε για χιλιετηρίδες σαν κλέφτης και σαν δραπέτης. Αυτή η δύναμη που εμπνέει και κινεί τα πάντα σ' αυτό το Σύμπαν είχε υποβιβαστεί και πνιγεί στα σάλια τής υποκρισίας και στα αναθέματα τών αγίσκων.

Βέβαια μια καταφυγή στις καρδιές τών ανθρώπων υπήρχε πάντα γι' αυτόν. Η υποκρισία και οι άνωθεν εντολές δεν στάθηκαν ικανές για να τον αφανίσουν ενώ παράλληλα συνέβαινε ώστε η ανάγκη για αναπαραγωγή να μην μπορεί να εξυπηρετηθεί αλλιώς παρά χάρις σ' αυτόν. Έτσι λοιπόν ήρθαμε -με λάθος ή χωρίς- και μεις στον κόσμο σ' έναν καιρό όπου η δύναμη τής θρησκείας έχει εξασθενίσει σε βαθμό άνευ προηγουμένου.

Ο άνθρωπος όσο ποτέ άλλοτε δείχνει αποφασισμένος να αναλάβει ο ίδιος την μοίρα του και θεωρεί ότι ο Λόγος του είναι ο πιο αποτελεσματικός παράγοντας ο οποίος μπορεί να ρυθμίσει το μέλλον και το πεπρωμένο του. Ας πούμε λοιπόν πως ο Ούτοπος θα μιλήσει εκ μέρους όλων και θα τα πει, ασφαλώς, όλα.

Γιατί έτσι είναι λοιπόν: ο έρωτας σπρώχνει τον άνθρωπο να ενωθεί με έναν άλλο άνθρωπο κι ασφαλώς είμαστε φτιαγμένοι κατά κύριο λόγο έτσι ώστε οι άνδρες να θέλουν να ενωθούν με τις γυναίκες και οι γυναίκες με τους άνδρες. Σε κάπιο στάδιο μπορεί να θέλει απλά ένας συγκεκριμένος άνδρας μια συγκεκριμένη γυναίκα αλλά, χωρίς πολλές κουβέντες, ο κανόνας είναι τούτος: όλοι θέλουν να ενωθούν με όλες και όλες θέλουν να ενωθούν με όλους. Σ' αυτό το σημείο είμαι υπέρμαχος εκείνου τού λόγου που λέει ο παπάς κάθε Κυριακή στην εκκλησία: υπέρ τής τών πάντων ενώσεως. Και ασφαλώς αυτό είναι κάτι το εφικτό.

Τα διαθέσιμα μέσα για την ένωση δεν αποτελούν βέβαια και κανένα μυστικό. Αλλα μεν είναι διαφορετικά στα δίο φύλα και άλλα είναι κοινά. Το πιο επίμαχο σημείο απ' όλα είναι κοινό και αυτό αποτελεί, κατά τον συγγραφέα, το υπ' αριθμόν ένα εργαλείο ηδονής. Κάθε άνδρας που δεν φοβάται να κάνει κάπιες παρατηρήσεις στο σώμα του μπορεί πολύ εύκολα να το διαπιστώσει αυτό: το μπροστινό και το πισινό του όργανο αποτελούν μέρος ενός και του αυτού εργαλείου. Τί συμπέρασμα δίνει αυτό στον Ούτοπο; Τίποτ' άλλο απ' αυτό: πως αυτό το εργαλείο προσφέρεται τόσο για ενεργητικής όσο και για παθητικής μορφής ηδονές.

Απ' αυτή την άποψη θεωρώ δηλαδή ότι οι άνδρες έχουν, ανατομικά, την δυνατότητα για πιο

ολοκληρωμένες ηδονές. Αν το καλοσκεφτούν όμως οι γυναίκες, τότε θα δουν πως και εδώ έχουν το πλεονέκτημα αφού οι άνδρες θα τις ικανοποιούν με ένα φυσικό υλικό ενώ οι γυναίκες μόνο με το αντίστοιχο τεχνικό θα μπορούσαν να ικανοποιήσουν εκείνο το υπ' αριθμόν ένα εργαλείο ηδονής τών ανδρών.Θα έχετε όλοι υπ' όψιν αυτό: πως μέσα σε κάθε άνδρα υπάρχει μια γυναίκα, όπως μέσα σε κάθε γυναίκα υπάρχει ένας άνδρας. Σημειώνω εδώ ένα στοιχείο μιας έρευνας πάνω στο τί προσέχει περισσότερο ένας άνδρας στο σώμα μιας γυναίκας και τι προσέχει μια γυναίκα στο σώμα ενός άνδρα.

Το αποτέλεσμα λοιπόν εκείνης τής έρευνας ήταν πως αυτό που προσέχει περισσότερο ο άνδρας σε μια γυναίκα ήταν το ίδιο πράγμα που προσέχει η γυναίκα στον άνδρα, κι αυτό είναι τα πισινά ή, αν θέλετε, ο πισινός.

Όταν λοιπόν προσεγγίζετε μια γυναίκα και θέλετε να την πηδήξετε, τότε πρέπει να ξέρετε πως - εάν αυτή η γυναίκα έχει το θάρρος σας, εάν είναι μια απελευθερωμένη γυναίκα και δεν βάζει το κεφάλι της στην σακούλα - θέλει και αυτή να σας πηδήξει. Δεν θέλει μόνο να σας δει να πηδιέστε αλλά θέλει να σας πηδήξει η ίδια.

Οι αληθινές γυναίκες δεν θα κομπλάρουν προκειμένου να σας πουν αυτό που αισθάνονται: αν θέλετε να πάρετε κώλο, τότε θα πρέπει να δώσετε κώλο. Κι ασφαλώς ο καιρός τού κωλοδάκτυλου είναι πια ξεπερασμένος. Μπορεί το κωλοδάκτυλο να αποτελεί μέρος τής προγύμνασης αλλά πρέπει να ξέρετε πως η γυναίκα δεν θα ικανοποιηθεί αν δεν σας βάλει μιαν εξίσου ογκώδη με την δική σας πούτσα στον πισινό σας. Και ασφαλώς, λέω, δεν θα ικανοποιηθεί αν δεν ικανοποιήσει εσάς. Και θα το κάνει βεβαίως γιατί σας αγαπάει και θέλει να σας δώσει πίσω όλη την ηδονή που της δώσατε εσείς μπήγοντας το δικό σας εργαλείο στον πισινό της.

Δεν υπάρχει λοιπόν λόγος για υπεκφυγές. Αυτή είναι η δική μου εισήγηση: οι άνδρες να πηδάνε τίς γυναίκες και οι γυναίκες τούς άνδρες. Αυτό προτίνω σαν κλασσικό μοτίβο. Από κει και πέρα, αφού πια θα έχουν ξεπεραστεί τα ταμπού και δεν θα χρειάζεται να φοράνε οι άνθρωποι μάσκες προκειμένου να γευτούν την υπέρτατη τών ηδονών, τότε όλες οι άλλες παραλλαγές θα είναι επιτρέψιμες.

Ας μην κρυβόμαστε λοιπόν άλλο πίσω από το δάκτυλο μας. Όσοι έχουν τον κώλο και έχουν την πείρα να χέζουν θα ξέρουν και πως η τριβή και η διαστολή τού εντέρου προκαλεί ηδονή. Κατά την λαϊκή εκδοχή μάλιστα "ένα καλό χέσιμο είναι μισό γαμήσι", ναι, αλλά, σε τελευταία ανάλυση, είναι κοινή πεποίθηση όλων πως το χέσιμο από μόνο του δεν είναι αρκετό για μια ολοκληρωμένη ηδονή.

Όσοι λοιπόν από τους άνδρες θέλουν να πηδηχτούν (για μένα ο κανόνας - ένας μάλιστα κανόνας που δεν επιδέχεται εξαιρέσεις- είναι τούτος: όλοι οι άνδρες θέλουν να πηδηχτούν) θα πηδιούνται από τις γυναίκες. Όλοι έχετε δει στο βίντεο σας γυναίκες με τεχνητές πούτσες να πηδάνε άλλες γυναίκες. Εγώ θα τους πρότινα να πηδάνε άντρες. Σίγουρα θα τους αρέσει. Μα τί λέω! Θα τους ... τρελλάνει.

Προσωπικά το βρίσκω κάπως αντιαισθητικό το να πηδάει ένας άνδρας έναν άλλον άνδρα κι ασφαλώς από δω θα πηγάζει και ο λόγος για τον οποίο οι άνδρες πληρώνουν - ως συνήθως- για να πηδηχτούν ενώ οι γυναίκες πληρώνονται. Νομίζετε λοιπόν πως θα βρίσκατε πολλούς άνδρες να θέλουν να πηδήξουν τον κώλο ενός άνδρα καθ' ήν στιγμήν θα έχουν στην διάθεση τους τον κώλο μιας γυναίκας;

Αυτή λοιπόν είναι η θέση και η πρόταση μου αλλά θα δεχτώ πως σ' αυτό το σημείο μπορεί να υπάρχουν εξαιρέσεις. Θα προσθέσω σ' αυτό το ενδεχόμενο να προτιμούν κά- πιοι άνδρες μιαν καθόλα φυσική πούτσα, καθώς και το ενδεχόμενο να θέλουν οι γυναίκες να βλέπουν τους άνδρες να πηδιούνται μεταξύ τους κατά τον ίδιο τρόπο που θέλουν οι άνδρες να βλέπουν τις γυναίκες να πηδιούνται μεταξύ τους.

Επαναλαμβάνω: η καινούρια πολιτεία θα σταθεί απέναντι σ’ αυτά με πλήρη - τουλάχιστον- ανοχή, αποδοχή και επιείκια. Και ενώ μπορεί λοιπόν να θεωρεί κάπια πράγματα διαπραγματεύσιμα, όμως είναι κάπια άλλα πράγματα τα οποία δεν μπορούν να διαπραγματευτούν.

Γενικά ο Ούτοπος ομιλεί για ένα καθεστώς ελεύθερου έρωτα, για ένα καθεστώς όπου η δράση και το θέαμα -πάντα, σχεδόν, εκ του φυσικού- θα αποτελεί μέρος τού καθημερινού διαιτολογίου τών ανθρώπων.

Ο Ούτοπος είναι αποφασισμένος να υποστηρίξει τον έρωτα, τον αληθινό έρωτα, ανεξάρτητα από το πιοί τον εμπνέουν: είτε είναι συγγενείς είτε όχι, είτε είναι νέοι είτε είναι γέροι, είτε είναι μαύροι είτε είναι άσπροι, είτε είναι άνδρες είτε είναι γυναίκες. Ο Ούτοπος είναι απλά υπέρ τού Έρωτα, κι ασφαλώς δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ξεκινά από το νησί τού Έρωτα και από τα ακρογιάλια όπου έζησε κάποτε εκείνη η Θεά τού Έρωτα,

Τίποτα δεν είναι τυχαίο όταν ο Έρωτας κινάει τα άστρα και τον ουρανό, τίποτα δεν είναι τυχαίο όταν ο Έρωτας αγκαλιάζει τούς ανθρώπους και τους οδηγεί στην ώρα τής Εκδίκησης του...

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Κείμενο υπ' αριθμόν Έξι

Κύπριοι, η απόφαση τού Ούτοπου να διεκδικήσει με πλήρη συνδυασμό όλες τις Βουλευτικές έδρες θα πρέπει να θεωρείται σαν ένα δεδομένο για τα Κυπριακά πολιτικά πράγματα.

Ο Ούτοπος δεν έχει βέβαια τα οικονομικά μέσα που έχουν οι αντίπαλοι του και ασφαλώς δεν μπορεί να εκμισθώσει κανέναν για να κάνει φασαρία γύρω από το όνομα και την απόφαση του.

Αυτός είναι, ούτως ή άλλως, αποφασισμένος όχι λιγότερο από την προηγούμενη φορά να τα κάνει και να τα υποστεί όλα μόνος, ως ένα σημείο τουλάχιστον. Από κει και πέρα η ανηφόρα του θα γίνει κατηφόρα και πανηγύρι για όλο τον κόσμο.

Μπορεί βέβαια να θεωρώ ως δεδομένο πως την πιο πολλή δουλιά την έχω κάνει τότε, με την ανάμιξη μου στις τελευταίες προεδρικές εκλογές, αλλά δεν θεωρεί ως μικρότερο δεδομένο πως έχω αρκετή δουλιά καί για τώρα. Αλλωστε η φύση αυτών των εκλογών θα με υποχρεώσει όχι μόνο να βρω και να οργανώσω τούς υποψηφίους μου αλλά και να τρέξω και να μιλήσω γι' αυτούς.

Έτσι έχουν τα πράγματα λοιπόν που υποψιάζομαι πως έχω μπροστά μου τόσες περιπέτειες και τόσα τρεχάματα που σίγουρα θα αποτελέσουν μια πρώτης τάξεως δοκιμασία για την κράση μου. Κι ασφαλώς ούτε σκέψη για μεμψιμοιρίες. Ότι και νάναι και ότι και να βρεθεί στον δρόμο μου, θα το αντιμετωπίσω. Ούτως ή άλλως ο Ούτοπος διψάει και λυσσάει για δράση. Σ' αυτό τον κόσμο αυτός είναι το λιοντάρι και σαν λιοντάρι θα ριχτεί στην μάχη. Δεν υπάρχει τίποτα σ' αυτή την ζούγκλα σας για να τον κλονίσει. Ο Ούτοπος θα ριχτεί χωρίς δισταγμό στον αγώνα και θα εκπορθήσει το ένα φρούριο τού συστήματος μετά το άλλο, την μια πόλη μετά την άλλη.

Όταν θα τελιώσει η μάχη δεν θα υπάρχει ίχνος απ' αυτά. Όλα τα κάστρα αυτού τού καθεστώτος, όλα τα κόμματα και όλα τα είδωλα του θα έχουν γίνει κομμάτια.

Σ' αυτή όλη την σήψη που απλώνεται παντού και φωλιάζει μέσα στις ψυχές σας, ο Ούτοπος έρχεται να απαντήσει με το Κτύπημα για τον Καινούριο Κόσμο. Το πρώτο μέρος τού κτυπήματος του θα αποβλέπει στο να σας ξυπνήσει από τον λήθαργο όπου σας έχει ρίξει η ευημερία σας. Από κεί και πέρα θα σας οπλίσει με επιχειρήματα και με αυτοπεποίθηση ώστε να κρατηθείτε άγρυπνοι και να δώσετε τα δικά σας κτυπήματα εκεί που πρέπει. Μην φοβηθείτε κανέναν. Όλα τα κάστρα τους θα έχουν σύντομα καταρρεύσει και κανείς δεν θα τρέξει να τα σώσει.

Η διάβρωση που έχει καταφέρει ο Ούτοπος στο σύστημα από κείνο τον καιρό έχει ενσπείρει τον πανικό στα τσιράκια του κι όσα κι αν σας λένε από τις τηλεοράσεις σας δεν θα τους ωφελήσουν σε τίποτα.

Ας καμώνονται λοιπόν όλοι πως θα αυξήσουν την δύναμη και τα ποσοστά τους. Αυτό το κάνουν γιατί δεν συναισθάνθηκαν ακόμα την ορμή τού κτυπήματος μας. Όταν θα έρθει όμως η ώρα για να το κάνουν θα είναι αργά γι' αυτούς. Τι λογαριασμούς έκαναν ως τώρα;

Αν λογάριαζαν πως εγώ είμαι (ο) Ένας και εκείνοι είναι πολλοί, τότε είναι γιατί λογάριαζαν χωρίς εσάς. Εξηγήστε τους όμως τι ποσοστό θα αποτελούν όλοι εκείνοι μαζί όταν θα είστε εσείς μαζί μου. Αν ήμουν στην θέση τους θα ετοίμαζα την βαλίτσα μου.

Τσακίστε τους λοιπόν, αποτελιώστε τους μια ώρα αρχύτερα ή δώστε στον Ούτοπο την εξουσία να τους αποτελιώσει εκείνος.

Αν λοιπόν, λέω Κύπριοι, κυλάει ακόμα αίμα στις φλέβες σας και όχι νερό, ξύδι ή μηχανέλαιο και εάν κρατάνε ακόμα τα κότσια σας, τότε ελάτε στον πιο μεγάλο αγώνα για να κριθείτε. Αυτός ο αγώνας είναι αγώνας για την Ζωή. Αν λοιπόν θέλετε να δώσετε αυτό τον Αγώνα για την Ζωή, δώστε τον τώρα Κύπριοι και δώστε τον παλλικαρίσια. τώρα είναι η Ώρα γι' αυτόν. Αύριο ίσως είναι αργά, καί για μένα καί για σας .

Από* τον *Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Κείμενο υπ΄ αριθμόν Εφτά.

Ήλιε μην αργείς να βγεις, φώτισε την Γη
Μάης δροσερός να ρθεί, κι άνοιξη παντοτινή.
Από το ελληνικό τραγούδι.

Κύπριοι, θάταν και δεν θάταν Οκτώβρης όταν σκεφτόμουν πως σας χρωστούσα ένα μήνυμα πριν τον χειμώνα. Έκανα την σκέψη πως έστω κι αυτό θα ήταν αρκετό ώστε να ζεστάνει την καρδιά σας μέσα στον χειμώνα, να κρατήσει μέσα σας την ελπίδα ώσπου να ανατειλει με τον Μάη εκείνη η άνοιξη η παντοτινή.

Από την άλλη, σαν ο πρώτος ανθρωπιστής που είμαι, δεν ήθελα να μπει χειμώνας και να αφήσω τόσους και τόσους ανθρώπους να ζούνε με αυταπάτες.

Στο μεταξύ όμως ήρθε ο χειμώνας και κοντεύει να φύγει αλλά δεν κατάφερα ακόμα ούτε το μήνυμα εκείνο να σας δώσω για να ζεστάνει τις καρδιές σας μεσ' το καταχείμωνο και ασφαλώς ούτε και κατάφερα να απαλλάξω κανέναν από τις αυταπάτες του.

Π ιό είναι το αποτέλεσμα; Εσείς δεν έχετε πάρει ακόμα Είδηση για το Κτύπημα που ετοιμάζω και εκείνοι ζουν με τις αυταπάτες και εξακολουθούν ακόμα να λογαριάζουν χωρίς εμένα και να μιλούν και να ενεργούν έτσι σάμπως και δεν θα έρθει ποτέ το κτύπημα μου.

Ο Ούτοπος απολογείται γι' αυτό, και σε κείνους και σε σας. Βέβαια είχε τους λόγους του γι' αυτή την αναβολή. Ο Ούτοπος αγωνιζόταν για να μαζέψει εκείνα τα χρήματα που χρειαζόταν ώστε να δώσει στο κτύπημα του ένα χειροπιαστό σχήμα. Αυτό το φυλλάδιο, έστω και με κάπια καθυστέρηση, και εκείνο και το άλλο γράφτηκε και τυπώθηκε και βρίσκεται τώρα στα χέρια σας χάρις σε κείνο τον αγώνα του για το χρήμα.

Είτε καλώς είτε κακώς ο Ούτοπος είναι καταδικασμένος να τα κάνει όλα μόνος του. Έχει βέβαια τα παράπονα του γι' αυτό αλλά αυτό είναι άλλη ιστορία. Αλλωστε ο Ούτοπος έχει μπροστά του το χρέος να πετύχει τα περισσότερα με τα λιγότερα που είχε ποτέ κανείς και να κερδίσει τους περισσότερους με τους λιγότερους που είχε ποτέ κανείς. Ναι, κι ως αυτό εδώ το σημείο δεν έχει παρά μόνο τον εαυτό του. Μόνος του σκέφτεται, μόνος γράφει, μόνος πληρώνει για να βγουν τα φυλλάδια του, μόνος τα διανέμει και μόνος κινδυνεύει μέσα στους δρόμους. Υπόψιν λοιπόν Κύπριοι.

Τώρα όμως ας έρθουμε στην ουσία: πιά είναι η δική μου πρόταση για τις Βουλευτικές εκλογές;

Ακούστε. Γενικά η πρόταση μου για τις Βουλευτικές εκλογές δεν είναι διαφορετική από την πρόταση μου για τις προεδρικές εκλογές και, ασφαλώς, δεν είναι λιγότερο φιλόδοξη από τότε. Ο Ούτοπος δεν θέλει μόνο να νομοθετήσει αλλά και να κυβερνήσει.

Σε κείνον, εν πάση περιπτώσει, τον αγώνα για την προεδρία είχα διανείμει, κατά κύριο λόγο, δίο φυλλάδια σ' όλη την Κύπρο. Λίγες γραμμές από το πρώτο φυλλάδιο είν' αυτές*: στόχος μου είναι να δώσω ένα Καινούριο καθεστώς και μια καινούρια θρησκεία (όπου ο άνθρωπος θα λατρεύσει με την ίδια του την ζωή τον Θεό, αλλά και τις θεότητες, με πρώτη απ' όλες την...Γυναίκα), μια καινούρια πολιτεία και τάξη πραγμάτων που θα αφήσει οριστικά πίσω στο παρελθόν τούς εκμεταλλευτές και τους εκμεταλλευόμενους, τους τυχοδιώκτες και τους τνχοδιωκόμενονς, τους γδάρτες και τους γδαρμένους, τους πλούσιους και τους φτωχούς, τις άδιες και τις γεμάτες τζέπες, τούς ρακένδυτους και τους γουνοφόρους, τα σκελετωμένα κορμιά και τα ...γουρούνια. Ένα καθεστώς τού οποίου η Κύπρος σας... Κύπριοι θα αποτελέσει απλώς και μόνο την αρχή αφού θα επιδιώξει σύντομα να επιβληθεί σε ολόκληρο τον πλανήτη και να δώσει στους πάντες ισότητα στην εργασία, στην τροφή, στο ντύσιμο, στην στέγη και στον έρωτα και να απελευθερώσει το παιδί και τον άνθρωπο από την καταπίεση, ένα καθεστώς που θα κάνει κοινά τα σώματα, κοινή την γη, κοινά τα αγαθά, τις έγνιες*

και τις πίκρες αυτής της ζωής και θα γυρέψει με σθένος να σώσει στην κυριολεξία την φύση και το Περιβάλλον από την καταστροφή.

Μία παράγραφος από το δεύτερο θα σας αποκαλύψει καλύτερα τα χρώματα εκείνου του Καινούριου Καθεστώτος: *το τι έχω εγώ να σας παραδώσω το ξέρετε : μια παγκόσμια θρησκεία, έναν παγκόσμιο πολιτισμό κι ένα παγκόσμιο κράτος, γλώσσα τού οποίου θα είναι η Ελληνική γλώσσα και Ύμνος του ένα ελληνικό τραγούδι. Καινούριες πόλεις όπου* δεν *θα υπάρχει ανάγκη ούτε για ένα αυτοκίνητο και ισοπέδωση τών παλιών, κατάργηση τού χρήματος, διαγραφή τών χρεών, απαγόρευση όλων όσων η γνώση, η πείρα και η λογική λένε ότι εξασθενίζουν τον άνθρωπο και επιβολή όσων η ίδια γνώση, η ίδια πείρα και η ίδια λογική λένε ότι τον ενδυναμώνουν. Μαζί ένα καθεστώς Μητριαρχίας που θα καταστήσει την Ευγονική στοιχείο απαραίτητο για το καινούριο σύστημα, ένα καθεστώς όπου η γυναίκα θα είναι ελεύθερη (και μαζί υποχρεωμένη) να ικανοποιεί σεξουαλικά - και με κάθε... μέσον - αρκετούς άνδρες, αλλά θα έχει εκείνη το απόλυτο και αναφαίρετο δικαίωμα να κυοφορήσει το σπέρμα εκείνου που εκείνη η ίδια θα κρίνει αξιότερον και να δώσει κατόπιν στο παιδί το δικό της όνομα. Ένα καθεστώς που θα κάνει κοινή την γή, κοινές τις πόλεις, κοινά τα χωριά, κοινούς τους κόπους και τις χαρές, κοινά τα αγαθά και κοινό - και ελεύθερο - τον έρωτα.*

Σήμερα λοιπόν, τρία- τέσσερα χρόνια μετά, θα αναρωτιέστε: κρατάει ακόμα τις θέσεις του αυτός ο άνθρωπος;

Αν τις κρατάει λέει! Ο Ούτοπος το έκανε ξεκάθαρο προς κάθε κατεύθυνση: τον Καινούριο Κόσμο δεν τον έχει για παζάρεμα.

Μπορεί βέβαια σε κάπια σημεία να έχει διαφοροποιήσει τις θέσεις του. Και ο λόγος γι' αυτό έγκειται είτε στο γεγονός ότι δεν είχε τότε στο μιαλό του ως δεδομένη την ισοπέδωση τής Γης είτε στο ότι δεν είχε τότε τις πληροφορίες που έχει σήμερα ή κι αν τις είχε δεν τις πήρε, ας πούμε, τόσο σοβαρά. Σήμερα όμως είναι σε θέση να σας αποδείξει πως σύντομα όλη η Γη θα είναι επίπεδη και πως η θάλασσα και τα βουνά δεν θα υπάρχουν. Το νερό τής θάλασσας θα διοχετευτεί μέσα σε συγκεκριμένο αριθμό καναλιών τα οποία θα διασταυρώνονται μεταξύ τους, θα ξεκινούν από την μια άκρη τής Γης και θα τελιώνουν στην άλλη και θα αποτελούν τις κύριες αρτηρίες συγκοινωνίας τού πλανήτη. Θα το αναλάβουν αυτό οι θεοί. Και τότε ασφαλώς, μαζί με όλη την Γη, θα ισοπεδωθούν και οι πόλεις αφού πρώτα θα έχουμε όλοι επιβιβαστεί σε διαστημόπλοια τα οποία θα έχουν ήδη κατασκευάσει γι' αυτό τον σκοπό οι Θεοί. Όλοι οι νεκροί θα έχουν τότε αναστηθεί, θα πάρουν όλοι θέση στον ουρανό και από κει θα παρακολουθήσουν το τέλος τής παλιάς Γης και την δημιουργία τής καινούριας έτσι όπως παρακολουθούν μια ταινία μπροστά στην τηλεόραση τους.

Θέτοντας σε λειτουργία μιαν απεριόριστη τεχνολογική δύναμη θα υψώσουν τα βουνά όπως τα σύννεφα στον ουρανό και θα τα ρίξουν στην θάλασσα. Όταν η Γη γίνει ομαλή θα ανοίξουν στις κατάλληλες θέσεις τα κανάλια. Όλο το εύφορο έδαφος θα κατανεμηθεί σε όλη την έκταση τής Γης, τα φωσφωρούχα εδάφη θα πάνε εκεί κι εκεί κι εκεί, τα ασβεστούχα εδώ κι εδώ κι εδώ, και τα σιδηρούχα αναλόγως κτλ κτλ. Όλα θα γίνουν με τόση τάξη και με τόση γρηγοράδα που είναι δύσκολο να συλλάβει ανθρώπινος νους.

Αφού λοιπόν ολοκληρωθεί από τους θεούς το έργο τής αναδημιουργίας τής Γης, τότε θα κατέβουν οι άνθρωποι στην Γη για το έργο τής ανοικοδόμησης της. Την θεϊκή σφραγίδα στην Νέα Γη θα την ακολουθήσει η ανθρώπινη σφραγίδα. Η τάξη και η ομορφιά θα βασιλεύσουν στην Γη. Σ'αυτή την δεύτερη Γη οι άνθρωποι όλοι - πλην κάπιων εξαιρέσεων- θα έχουν την δεύτερη τους ευκαιρία. Σ' αυτή την Νέα Γη οι άνθρωποι θα ζήσουν πολλά χρόνια. Θα τους δοθούν νέες εντολές, στα μέτρα τους. Οι άνθρωποι θα έχουν στην διάθεση τους όλα τα αγαθά, όλες τις ευχαριστήσεις και όλο τον χρόνο που στερήθηκαν στην προηγούμενη τους ζωή. Θα έχουν τόσο πολύ χρόνο στην διάθεση τους ώστε να μην αδικηθούν σ' αυτή την δεύτερη δοκιμασία. Το νέο καθεστώς θα απαιτήσει από όλους να είναι καλοί και ωραίοι με την θέληση τους. Στην Νέα Γη δεν θα υπάρχει πείνα και φτώχια ενώ οι αγαθοί άνθρωποι θα προστατεύονται από την πολιτεία και δεν θα είναι υπό διωγμόν. Εκείνοι που απλά θα αποφεύγουν την μοχθηρία από τον φόβο μιας τιμωρίας δεν θα έχουν μπροστά τους πολλά περιθώρια.

Αυτή η καινούρια Γη θα είναι το έσχατο πεδίο μάχης όπου θα ξεχωρίσουν οι αγαθοί από τους φαύλους. Και οι μεν πρώτοι, ύστερα από μια δοκιμασία χίλιων, κατά πάσα πιθανότητα, χρόνων, θα κληρονομήσουν για πάντα την αιώνια ζωή, την αιώνια νεότητα και την αιώνια ευτυχία στους κήπους τών ηδονών, οι δε δεύτεροι θα κληρονομήσουν για πάντα την αιώνια φωτιά, την αιώνια φθορά και την αιώνια κατάρα.

Προς το παρόν όμως ας προσγειωθούμε στην γνωστή μας Γη. Το γενικό περίγραμμα της το ξέρετε: τα 2/3 της είναι θάλασσα και το 1/3 είναι στεριά. Απ' αυτήν λοιπόν την στεριά το 1/2 είναι βουνά, το 1/6 είναι έρημος, το 1/10 είναι πέτρες και πάει λέγοντας.

Πριν τρία και τέσσερα χρόνια ο Ούτοπος υπολόγιζε να κτίσει πάνω σε τούτη την Γη, πάνω σε κάπια συγκεκριμένα σημεία αυτού του γεωγραφικού χάρτη, τις πόλεις του. Αυτό το σχέδιο το έχει τώρα εγκαταλείψει. Μπορεί βέβαια να κτίσει μία, δίο, τρεις ή δέκα πρώτες πειραματικές πόλεις αλλά θέλω να ξέρετε πως τώρα σκοπεύει να συγκεντρώσει το μεγαλύτερο μέρος τής προσπάθειας του στις ενέργειες εκείνες που θα υποχρεώσουν τούς θεούς να πραγματοποιήσουν την υπόσχεση τους για την δημιουργία της Νέας Γης.

Πώς και πότε και υπό πιες προϋποθέσεις πιστεύει ο Ούτοπος ότι θα γίνει αυτό; Τότε μόνο: όταν θα δημιουργήσουμε εμείς σαν ανθρώπινο γένος όλες εκείνες τις προϋποθέσεις για την απρόσκοπτη διατροφή, στέγαση, ένδυση, απασχόληση και ευτυχία όλων των ανθρώπων σ' αυτό τον πλανήτη. Όταν σιγήσουν τα όπλα τού πολέμου και ανοίξει ο ορίζοντας για την Ειρήνη και την Ευτυχία όλης τής ανθρώπινης φυλής.

Τότε και μόνον τότε θα υποχρεωθεί ο Θεός να τηρήσει την υπόσχεση του. Τότε μόνο θα μας ανταμοίψει με την Καινούρια Γη, τότε μόνο θα αναστήσει τούς νεκρούς και τότε μόνο θα έχετε όλοι τήν δεύτερη σας ευκαιρία.

Αυτά λοιπόν ώς προς αυτά. τώρα ας έρθουμε ξανά σε εκείνα τα καυτά θέματα τα οποία θίγονται σε κείνα τα παλιά κείμενα και για τα οποία θα θέλατε οπωσδήποτε να ξέρετε πιά είναι η θέση μου σήμερα πάνω σ' αυτά. Θα σας την πω βέβαια έτσι όπως σάς την είπα και τότε.

Αλλωστε ο Ούτοπος έχει δώσει προς κάθε κατεύθυνση την εντύπωση πως είναι ο άνθρωπος που δεν φοβάται να πει δημόσια και ανοικτά την άποψη του πάνω στα πιο ενδόμυχα και απόκρυφα ζητήματα αδιαφορόντας για τα πυρά που θα εξαπολύσουν εναντίον του τα στίφη τών υποκριτών.

Και αν λοιπόν πιστεύετε πως ο Ούτοπος σάς τα είπε ωραία τότε, τώρα να είστε βέβαιοι πως θα σας τα πει ακόμα πιο ωραία! Κι ασφαλώς θα σας έγραφα αρκετά και σ' αυτό το φυλλάδιο αν δεν τα είχα γράψει αλλού ενώ, από την άλλη, δεν μπορώ να τα γράψω και όλα. Είναι και κάπια πράγματα που δεν... γράφονται πανάθεμα τα. Ας αφήσουμε λοιπόν και κάτι για τον προφορικό λόγο.

Ναι, αλλ' όμως επειδή δεν σκοπεύω να σας παρηγορήσω τώρα με την υπόσχεση ενός προφορικού λόγου ο οποίος μπορεί για κάπιους να μην έρθει ποτέ ή που κι αν έρθει μπορεί να έρθει αργοπορημένα, γι' αυτό ακούστε λοιπόν για να τελιώνουμε: ο Ούτοπος δεν μπορεί να εννοήσει τον - το σημειώσατε- ελεύθερο έρωτα (σας) χωρίς τον ομαδικό έρωτα. Και είναι ασφαλώς μέσα στις δυνατότητες τής φαντασίας σας αν σας ζητήσω να σκεφτείτε έναν κύκλο στην περιφέρεια τού οποίου θα μπορείτε να μετρήσετε έναν ορισμένο αριθμό (30, 40 ή 50) γυναικών στα τέσσερα και πίσω τους τον ίδιο αριθμό ανδρών. Κι ασφαλώς όσοι κάνατε στον στρατό θα ξέρετε τι θα πει τάξη και πειθαρχία. Το παιχνίδι θα γίνει λοιπόν με τάξη και με πειθαρχία. Όταν η διαταγή θα λέει μέσα, να κάνετε μέσα και όταν λέει έξω, έξω. Όταν λέει μπρος να κάνετε μπρος και όταν λέει πίσω, πίσω. Η πολιτεία δεν μπορεί να σας επιτρέψει να ριχτείτε σε μια και να βάλετε μέσα της την ψωλή σας 10 ή 20 φορές σαν λυσσασμένοι, λες και έχει 20 χρόνια να πηδήξετε γυναίκα. Πρέπει να καταλάβετε από τώρα πως το να περάσετε από όλες και να τις χορτάσετε όλες θα αποτελεί έναν απαράβατο όρο τού παιχνιδιού.

Γι' αυτό και ότι γίνει θα πρέπει να γίνει με τάξη. Όταν η διαταγή θα λέει ψύχραιμα να το κάνετε ψύχραιμα κι όταν θα λέει να στρίψετε δεξιά και να κάνετε ένα βήμα εμπρός και ύστερα να στρίψετε αριστερά πάλι, εσείς να εκτελείτε και να βγάζετε τον σκασμό. Γιατί είπαμε: όπως θέλετε εσείς να

τις γευτείτε όλες, κατά τον ίδιο τρόπο θέλουν κι εκείνες να σας γευτούν όλους.

Επιπλέον θα πρέπει να το έχετε και τούτο υπόψιν: κατά το ομαδικό παιχνίδι θα **απαγορεύεται το ... μουνογαμήσι,** κατά τα τελευταία, τουλάχιστον, στάδια τού παιχνιδιού. Ο Ούτοπος διαχωρίζει αυστηρά το θέμα **"ηδονές"** από το θέμα **"γονιμοποίηση"** και γι' αυτό ασφαλώς δεν σκοπεύει να αφήσει μέσα στα πλάνα τής πολιτείας το να "πιάνονται" τα παιδιά μέσα από μια τελετουργία οργίων, τουλάχιστον όχι προς το παρόν.

Βέβαια μετά απ' αυτά θα αναρωτιέστε: άμα εδόθησαν τέτια στοιχεία μέσα από τον γραπτό λόγο τι απομένει για τον προφορικό;

Κι όμως, παρόλαυτά, δεν τάπαμε όλα. Δεν εξαντλείται έτσι εύκολα ένα τέτιο θέμα. Όπως και νάναι όμως μια προκήρυξη είναι μια προκήρυξη, δεν είναι ένα βιβλίο. Η προκήρυξη πρέπει να αποτελεί ένα **κάλεσμα.**

Έτσι σαν κάλεσμα πρέπει να την δείτε λοιπόν και, επί του προκειμένου, σαν ένα **Κάλεσμα για τον Καινούριο Κόσμο.** Γιατί εκεί σάς καλεί ο Ούτοπος και εκεί σάς οδηγεί.

Ο Καινούριος Κόσμος σάς καλεί άνθρωποι. Στο χέρι σας είναι να τον γευτείτε και να τον ζήσετε. Στο χέρι σας είναι να τον πιείτε και να τον φάτε.

Δημιουργήστε τον άνθρωποι και θάναι δικός σας, για πάντα δικός σας. Τόσο δικός σας όσο και κείνη η παντοτινή άνοιξη που θα έρθει μαζί του. Θάναι δικός σας άνθρωποι. Κτίστε τον, φέρτε τον!Φωνάξετε τον και θαρθεί. Το δίχως άλλο: **θαρθεί!**

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Κείμενο υπ’ αριθμόν Οκτώ.

Κύπριοι, το να μοιράζει σήμερα στον κόσμο φυλλάδια ένας υποψήφιος για το Βουλευτικό αξίωμα αποτελεί κάτι το παράδοξο. Πόσο μάλλον όταν πρόκειται για έναν άνθρωπο που σκοπεύει να ηγηθεί ενός Κινήματος το οποίο θα πρωταγωνιστήσει στο όλο παιχνίδι.

Βέβαια ο Ούτοπος μοίραζε φυλλάδια και τότε που διεκδικούσε το προεδρικό αξίωμα. Ήταν η πρώτη φορά που το έκανε και τόκανε με το κέφι και με την όρεξη του αφού, ούτως ή άλλως, δεν είχε και άλλη επιλογή. Εκείνο τον καιρό το ΡΙΚ μονοπωλούσε σχεδόν την επικοινωνία και ασφαλώς ήξερα πως δεν μπορούσα να σπάσω τον φακό τής τηλεόρασης σας και να μπω μέσα καθ' ήν στιγμήν εκείνο ήταν το υπ' αριθμόν ένα φερέφωνο τού συστήματος και εγώ ήμουν ο υπ' αριθμόν ένα κίνδυνος γι' αυτό.

Από εκείνο τον καιρό έχουν περάσει σχεδόν τέσσερα χρόνια και έχουν στο μεταξύ προστεθεί στο ΡΙΚ τρεις τηλεοπτικοί σταθμοί. Και ενώ η αντιπαράθεση τους ενάντια στο, τουλάχιστον για τότε, υπ' αριθμόν ένα φερέφωνο τού συστήματος είναι (ένα) δεδομένο, όμως δεν είναι λιγότερο δεδομένο το νταντάτεμα τους από το ίδιο σύστημα που τους κάνει να αποτελούν κι αυτά σε τελευταία ανάλυση τα υπ’ αριθμόν δίο, τρία ή τέσσερα φερέφωνα τού συστήματος.

Αυτό που ενδιαφέρει όλα σχεδόν τα παιδιά είναι η αυτοπροβολή. Όλο κι όλο που θέλουν είναι να παρελάσει και η δική τους φωνίτσα και η δική τους φατσίτσα μέσα από κάπια σπουδαιοφανή γεγονότα και ονόματα. Πόσοι είναι αλήθια εκείνοι που είναι σε θέση να αναγνωρίσουν τον ρόλο που οφείλει να έχει ένα μέσο μαζικής επικοινωνίας;

Αυτό που ενδιαφέρει την πλειοψηφία είναι το κουτσομπολιό. Κι όταν μιλάνε για άλλους ή με άλλους, αυτό που θέλουν είναι να κάνουν να μιλήσουν και γι’ αυτούς. Είναι λίγοι εκείνοι που κρατάνε την δουλιά τους για μια αρχή και που ξεπέρασαν την ιδέα να μπουν στον φακό απλά για να μπουν.

Κι ασφαλώς έτσι όπως διαφεντεύει στους εν λόγω κύκλους η πλάνη και η εμπάθεια, τότε ο Ούτοπος διατηρεί ελάχιστες ελπίδες για να προβληθεί επάξια από τα μέσα επικοινωνίας.

Έτσι λοιπόν θα υποχρεωθεί και πάλι να περιοριστεί στον δικό του χαρτοπόλεμο. Κι ενώ το αποτέλεσμα που μπορεί να έχει μια ιδέα που αγωνίζεται μ' αυτό το όπλο μπορεί να είναι μικρό σε σχέση με το αποτέλεσμα που θα μπορούσε να έχει εάν προβαλλόταν επάξια από ένα μέσο μαζικής επικοινωνίας, όμως είναι και κάποιοι άλλοι παράγοντες στην μέση οι οποίοι είναι ικανοί να αντισταθμίσουν αυτό το δεδομένο και να δώσουν ένα αποτέλεσμα συντριπτικά αντίθετο σε σχέση με την τηλεοπτική ή ραδιοφωνική κάλυψη τού αγώνα του. Κι ασφαλώς ο Ούτοπος δεν έχει την πρόθεση να αρνηθεί την πρόσκληση κανενός προκειμένου να μιλήσει, εάν και εφόσον γίνει αυτή. Από την άλλη όμως είναι αποφασισμένος να διεξάγει και να κερδίσει αυτό τον αγώνα έστω και αν ακόμα όλα τα ραδιόφωνα και όλες οι τηλεοράσεις και οι εφημερίδες δεν πουν και δεν γράψουν ούτε μια λέξη γι' αυτόν. Έτσι κι αλλιώς ο Ούτοπος δούλεψε σκληρά για να βγάλει λίγα λεφτά γι' αυτό τον αγώνα και τώρα είναι σε θέση να σας πει πως δεν έχει ανάγκη την οικονομική ενίσχυση κανενός. Αυτά που έχει είναι αρκετά για να βγάλει τόσα φυλλάδια ώστε να θέσει στην κατάλληλη ώρα ενώπιον κάθε Κύπριου την άποψη του.

Ο Ούτοπος δεν φοβάται δα κανέναν. Και όσο ποσοστό ισχυρίζονται πως θα πάρουν όλοι οι άλλοι μαζί, ο Ούτοπος μπορεί να το πάρει μόνος του. 150%; 150%. 200%; 200%.

Όσοι λοιπόν θα θέλατε να με ρωτήσετε γιατί να είμαι τόσο σίγουρος γι’ αυτό, κάνετε καλά να ρωτήσετε πρώτα τούς άλλους για την δική τους σιγουριά.

Τι άραγε απ' όσα σάς λένε σάς ενδιαφέρει; Τι απήχηση έχει στην ψυχή και στον λογισμό σας η αρλούμπα και η σαχλαμάρα τού καθενός; Τι αισθήματα σάς προκαλεί η κενοδοξία τού καθενός; Αφού .τίποτα δεν είναι ικανοί να κάνουν για σας, τότε γιατί κάθεστε και τους ακούτε; Ως πότε θα αντέξετε αυτή την μωρολογία κι αυτή την αερολογία τους;

Βέβαια αποτελεί δικαίωμα σας να τους ακούτε, αν θέλετε, με τις ώρες, αλλά και με τους μήνες. Κι όμως κανείς τους δεν είναι ικανός και όλοι μαζί δεν είναι ικανοί να σας δώσουν μέσα από τόση γλωσσοδιάροια το νόημα που έχουν έστω και πέντε γραμμές στα δικά μου φυλλάδια.

Μπορεί να σας μιλάνε για το εθνικό ή για το συγκοινωνιακό, για το αρδευτικό ή για το αποχετευτικό και για το ένα και για το άλλο. Όμως για την ζωή, για την Ζωή άνθρωποι και για τα πράγματα που κάνουν την ζωή, μόνο ο Ούτοπος μπορεί να σας μιλήσει.

Ανοίξετε τα μάτια σας λοιπόν και μην κλείνετε άλλο τ' αυτιά σας. Κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει τον Λόγο τού Ούτοπου χωρίς να πληρώσει γι' αυτό.

Προσέξετε λοιπόν Κύπριοι και σας το λέω: αν πιαστείτε κι αυτή την φορά κορόϊδα, αν λιγοψυχήσετε κι αυτή την φορά και χάσετε και αυτή την ευκαιρία που σας δίνει, τότε θα δείτε πως θα είστε πιο πολύ τελιωμένοι από εκείνους που σας καλώ τώρα για να τους αποτελιώσετε εσείς.

Προσέξετε Κύπριοι αυτή την φορά. Δώστε στον Ούτοπο και στο Κίνημα του την νίκη που χρειάζεται και τότε θα δείτε τί θα κάνει για τούτο τον τόπο και για τούτο τον κόσμο.

Δώστε στον Ούτοπο τα μέσα που χρειάζεται και τότε αυτός θα έχει καταφέρει μέσα από μια διαδικασία Λόγου και πυγμής, μέσα από μια διαδικασία φωτιάς και σιδήρου (για όσους, υπόψιν, τα χρειάζονται), παιδείας και έρωτα, να μετατρέψει αυτό το σύστημα που αποτελεί έναν συνασπισμό όλων ενάντια σε όλους σε ένα καθεστώς όπου οι άνθρωποι θα είναι φίλοι (και εραστές) με τους ανθρώπους.

Δώστε στον Ούτοπο τα μέσα που χρειάζεται, κάνετε με την φωνή και με την πέννα σας τον Λόγο του Αποτελεσματικό και Εκτελεστικό και θα έχει σύντομα μετατρέψει αυτό τον τόπο από ένα νησί τών προβάτων και τών γαϊδάρων σε ένα νησί τών ανθρώπων και των θεών.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Κείμενο υπ' αριθμόν Εννέα.

Κύπριοι, είναι μια πρόταση σε ένα βιβλίο ενός μεγάλου ανθρώπου[10] η οποία έχει χρησιμοποιηθεί κατά κόρον από τον Ούτοπο και είναι τόσο αληθινή όσο και η ζωή. Είναι αυτή: *οι πρωτοπόροι έχουν εναντίον τους την έχθρα κάθε υπαρκτού.* Αυτή η πρόταση είναι αρκετή για να διαφωτίσει την ανθρώπινη ιστορία τόσο όσο καμιά άλλη.

Όταν λοιπόν τεθεί ενώπιον σας μια επαναστατική και πρωτοποριακή ιδέα πρέπει να θεωρείτε ως δεδομένο πως ο άνθρωπος που την φέρει έχει να αντιμετωπίσει όλα τα εμπόδια και όλους τους εχθρούς που αναλογούν στους πρωτοπόρους.

Και αν πάρουμε σαν δεδομένο μιαν άλλη πρόταση ενός άλλου μεγάλου ανθρώπου[11], πως δηλαδή "*οι αληθινοί επαναστάτες είναι απομονωμένοι από τις μάζες*", τότε θα πρέπει να καταλαβαίνετε πως ο άνθρωπος που σας φέρνει την νέα ιδέα είχε να αντιμετωπίσει όχι μόνο την έχθρα κάθε υπαρκτού αλλά και το αβάστακτο βάρος τής μοναξιάς. Όλ' αυτά μαζί συνθέτουν μια δοκιμασία από την οποία ελάχιστοι μπορούν να επιβιώσουν.

Απ' αυτή την άποψη λοιπόν θέλω να ξέρετε πως ο Ούτοπος πέρασε από μια σκληρή δοκιμασία. Οι άνθρωποι τού είδους του δεν είναι επιδεκτικοί στις ρηχότητες και στις προστυχιές τού πλήθους και δεν είναι φτιαγμένοι για να κολακεύουν ανάξιους ανθρώπους απλά και μόνον γιατί έχουν χρήμα ή θέση και ασκούν επιρροή στα πρόβατα. Οι άνθρωποι αυτοί είναι αδέκαστοι και ασυμβίβαστοι όταν πρόκειται για τις αξίες τους και ασφαλώς αυτό τους φέρνει αντιμέτωπους με τους πάντες και με τα πάντα. Από την άλλη δεν έχουν την ανάγκη να ανήκουν σε κάπια κλίκα για να επιβεβαιώνουν την ύπαρξη και την δύναμη τους. Μια κλίση προς την εσωστρέφεια τούς κάνει να απομακρύνονται ολοένα και περισσότερο από τις μάζες. Το να ζητάς λοιπόν από έναν τέτιο άνθρωπο να γίνει ένας σαν τους άλλους ισοδυναμεί με το να του ζητάς να αρνηθεί την ζωή του.

Η έχθρα τού κόσμου και η μοναξιά του αποτελούν γι' αυτόν τον καθημερινό θάνατο του αλλά τι να κάνει αφού αυτή είναι η δοκιμασία και ο κλήρος του σ' αυτό το σύστημα;

Αν αυτός ο άνθρωπος καταφέρει και επιβιώσει, τότε θα δει πως ανοίγονται μπροστά του τρομακτικές σε μέγεθος προοπτικές. Οι επαναστάτες είχανε δα πάντοτε καί ρόλο καί Λόγο σ' αυτό τον κόσμο και ασφαλώς σε τούτη την εποχή έχουν τον καλύτερο.

Ένας τέτιος άνθρωπος λοιπόν ο οποίος έχει σπουδάσει την ιστορία και τον εαυτό του και ο οποίος θεωρεί ως δεδομένο τόσο τον εαυτό του όσο και την μάζα, τότε θα ξέρει και πως, για να χρησιμοποιήσω τα λόγια κάπιου άλλου (...), *οι μάζες αποτελούν απλά ένα υλικό, ένα υλικό που παίρνει πάντα την μορφή του από τον ηγεμόνα και το πολίτευμα. Ως ιστορικός παράγοντας δεν έχει σημασία. Εκείνα που δρουν μέσα στην ιστορία είναι οι πολιτικές μορφές και η προσωπικότητα τού Ηγέτη". Σαν* αξία δηλαδή η μάζα είναι αδιάφορη. Αν οι ηγέτες της την οδηγήσουν στους σωστούς δρόμους θα δώσει ένα ωφέλιμο γι' αυτήν και για τον κόσμο αποτέλεσμα, κι αν την οδηγήσουν σε λάθος δρόμους θα δώσει ένα καταστρεπτικό αποτέλεσμα.

Αφού τα ζυγίσει λοιπόν καλά τα πράγματα τότε, εάν αισθάνεται ακόμα άνδρας και δεν τον έχει εγκαταλείπει εκείνη η φλόγα τής πρώτης νιότης, τότε δεν μπορεί να δώσει άλλο ρόλο στον εαυτό του από εκείνον του ηγέτη και οδηγού τών μαζών.

Έτσι κι ο Ούτοπος λοιπόν, σαν ένας άνθρωπος ο οποίος συνέλαβε μιαν Ιδέα και ένα Όραμα για τον Κόσμο και ο οποίος βλέπει πως οι οδηγοί σας σας παρασύρουνε στο χάος θεωρεί χρέος του να σταματήσει αυτή την πορεία σας προς το χάος, θεωρεί χρέος του να πατάξει τούς οδηγούς σας (εάν δεν καταφέρει με κάπιο τρόπο να τους εγχειρήσει και να τους μεταμορφώσει) και να αναλάβει να σας οδηγήσει εκείνος με τους συντρόφους του σε μια νέα αποστολή.

Εδώ λοιπόν βρίσκεται η θέση και ο ρόλος τού Ούτοπου και αυτό σάς το έχει δώσει να το

10 Ο λόγος είναι για τον Μπαρμπύς και για την "Κόλασή" του.
11 Βίλχελμ Ράιχ.

καταλάβετε από καιρό. Εκείνος ο αγώνας του πριν 4 χρόνια για την προεδρία έχει δώσει σε όλο τον κόσμο να εννοήσει πως ο Ούτοπος δεν χωρατεύει όταν πρόκειται για το ιδανικό του, δεν κάνει πίσω και, ασφαλώς, όσο κανείς άλλος ακολουθεί το πεπρωμένο του.

Έστω λοιπόν και αν αποκλείστηκε τότε από την διεκδίκηση τής προεδρίας, όμως το γεγονός αυτό δεν τον απέκλεισε από του να διεκδικήσει μια θέση μέσα στις καρδιές σας. Και η ηλικία του, στην προκειμένη περίπτωση, ήταν ένας λόγος παραπάνω για να κατακτήσει τις καρδιές σας.

Αυτό το πράγμα ασφαλώς δεν ήταν κάτι που θα μπορούσε να διαγράφει από την σκέψη τού κάθε ματαιόδοξου. Η επόμενη εκλογική αναμέτρηση, είτε για την προεδρία, είτε για την Βουλή, δεν ήταν μακριά. Τα χρόνια που θα προσθέτονταν στην ηλικία τού Ούτοπου θάταν αρκετά ώστε να μην έχει πια εκείνο το παλιό πρόβλημα.

Αν τους ένιαζε λοιπόν το να διατηρήσουν και να επαυξήσουν τα αξιώματα και τα πλεονεκτήματα τους, τότε θα έπρεπε να κάνουν κάτι.

Κι ασφαλώς όταν τους δόθηκε η αφορμή, τότε έσπευσαν με τα μούτρα για να τον φάνε. Ναι! Μόνο που δεν υπολόγισαν καλά. Ναι μεν ο Ούτοπος παίζει το αρνί αλλά δεν ξέρουν τί αράχνη κρύβεται πίσω απ' αυτό το αρνί. Το αξίωμα του είναι και εδώ σαφές: αν παίζω το αρνί δεν το παίξω για να το παίζω αλλά για να βγάλω τούς λύκους έξω από τις κρυψώνες τους.

Κι ακούστε: ο Ούτοπος είναι σίγουρα μεγαλόψυχος άνθρωπος. Συγχώρεσε και ξέχασε πράγματα που κανείς δεν θάταν ικανός να τα ξεχάσει. Ναι! Ο Ούτοπος είναι ικανός να αγκαλιάσει σήμερα εκείνον που ως χτες ακόμα τον πολεμούσε, αρκεί να πάρει την απόφαση να συμπορευτεί μαζί του.

Ναι λοιπόν! Μόνο που σ' αυτή την συγκεκριμένη υπόθεση είναι πράγματα που δεν είναι στο χέρι του να τα ξεχάσει και να τα διαγράψει έτσι σάμπως και δεν έγιναν ποτέ.

Ο κίνδυνος να φαγωθεί από τους καννίβαλους ξεπεράστηκε μεν αλλά άφησε λογαριασμούς που δεν κλείσανε ακόμα. Η ζημιά που κάνανε στον Ούτοπο και στα παιδιά του ήταν και είναι μεγάλη - ο Ούτοπος δεν το ξεχνάει ούτε στιγμή- αλλά νά που την μεγάλη ζημιά που ήθελαν να του κάνουν δεν του την κάνανε.

Ο στόχος τους όλος ήταν να τον αποκλείσουν από κάθε εκλογική αναμέτρηση. Τα μέσα που χρησιμοποίησαν είναι ήδη καταγραμμένα, το κάθετί είναι καταγραμμένο και ο καθένας θα έχει να κριθεί για την συμμετοχή του σε κείνη την ραδιουργία.

Κανονικά θα έπρεπε να είχαν ως τώρα ψάξει για την καλύτερη κρυψώνα. Κι όμως είναι κάποιοι που καμαρώνουν κάθε βράδυ και βραδάκι στις τηλεοράσεις σας. Αν είναι δυνατόν! Μα τι νομίζουν λοιπόν; Πως ο Ούτοπος ξέχασε ή πως θα διστάσει τάχα να κτυπήσει;

Μα σας είπα: όλα κι αν τα ξεχάσω, αυτό δεν μπορώ να το ξεχάσω. Το τί συντριβή τούς αναμένει, δεν το φαντάζονται. Σας λέω πως δεν έχουν ιδέα για την έκταση που θα πάρει η Δικαιοσύνη τού Ούτοπου. Εκείνοι που επεχείρησαν τότε να εξοντώσουν τον Ούτοπο θα έπρεπε να βρίσκονται ήδη στις κρυψώνες τους και όχι να πασκίζουν και για τα "ανώτερα". Γι' αυτούς χίλιοι θάνατοι είναι λίγοι, πολύ λίγοι. Αλλά την Κόλαση για πιούς την φτιάξανε νομίζουν; Την ημέρα που οι άνθρωποι θα κληρονομήσουν την Νέα Γη και θα απολαμβάνουν τούς καρπούς τής κρίσης και τής επιλογής τους, αυτοί θα έχουν χαθεί από το πρόσωπο τού Παραδείσου.

Μπορεί όλοι οι άνθρωποι που έκαναν τόσα εγκλήματα σ' αυτή την Γη να έχουν και κείνοι μια δεύτερη ευκαιρία στην Νέα Γη, όμως αυτοί δεν θα την έχουν ποτέ. Αυτοί έχουν κόψει από μόνοι τους το εισιτήριο τους για την Κόλαση.

Αλλά ας τ' αφήσω εκείνα για άλλους καιρούς - θα έρθει και γι' αυτά η σειρά- και ας έρθουμε στο σήμερα.

Το δεδομένο λοιπόν που έχετε να ξέρετε είναι τούτο: ο Ούτοπος είναι ελεύθερος για να δώσει το Κτύπημα του. Είναι ελεύθερος και αποφασισμένος να δώσει τέτιο κτύπημα στο σύστημα από το οποίο δεν θα συνέλθει ποτέ.

Γι' αυτό το σύστημα που οδηγεί τον άνθρωπο στο χάος και στην φθορά δεν υπάρχει κανένα δικαιολογητικό αρκετό για να μας αποτρέψει από του να του δώσουμε αυτό που του αξίζει.

Αγρυπνάτε λοιπόν Κύπριοι γιατί ο Ούτοπος θα σας οδηγήσει σ' έναν μεγάλο Αγώνα, θα σας

οδηγήσει σ' έναν ωραίο Αγώνα. Πιο μεγάλος και πιο ωραίος δεν έγινε ποτέ κάτω απ' αυτό τον Ήλιο.

Ξυπνήστε Κύπριοι και ο Ούτοπος θα σας οδηγήσει στο μεγάλο πανηγύρι τής ζωής. Ξυπνήστε επιτέλους, ξυπνήστε! Μπορείτε να το κάνετε Κύπριοι, μπορείτε να ξυπνήσετε. Είναι διό πράγματα που μπορούν να σας βοηθήσουν να ξυπνήσετε, κι αυτά τα πράγματα είναι στην διάθεση σας. Το πρώτο είναι ο Ούτοπος. Το δεύτερο είναι το ελληνικό τραγούδι.

Ακούστε τα λοιπόν Κύπριοι. Ήρθαν και τα δίο για σας και ήρθαν και τα δίο εγκαίρως. Ακούστε τα Κύπριοι και θα το δείτε: δεν θα σας γελάσουν.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Κείμενο υπ' αριθμόν Δέκα

Κύπριοι, όταν αφήνετε το σπίτι σας για να πάτε στην δουλιά, για να πάτε για ψώνια ή για να περπατήσετε, αν περπατάτε, λίγο, είναι συνηθισμένο φαινόμενο να ανταμώνετε με το βλέμμα με κάπιους γνωστούς σας. Αλλοι απ' αυτούς μπορεί να είναι πολύ γνωστοί σας και άλλοι λίγο, Κάπιους άλλους πάλι μπορεί να μην τους γνωρίζετε καθόλου.

Το συνηθέστερο λοιπόν πράγμα σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι, τουλάχιστον, ένα χαιρέτισμα. Κι ασφαλώς ένας άνθρωπος μπορεί να χαιρετίσει με πολλούς και με διάφορους τρόπους, πάντα ανάλογα με τις διαθέσεις, την σχέση (πελατειακή ή όχι) ή το ... εκτόπισμα τού ανθρώπου που έχει απέναντι του.

Βέβαια είναι γνωστό πως ο Κύπριος θα πρέπει να έχει συμφέρον για να χαιρετήσει. Κι ασφαλώς σε ξέρει ή δεν σε ξέρει ανάλογα με το συμφέρον του.

Ένας φτωχός και άσημος άνθρωπος που το θεωρεί υποχρέωση του να χαιρετά όλο τον κόσμο δεν θα καταφέρει να πετύχει ούτε μια ματιά ενός σημαίνοντα και πλούσιου ανθρώπου. Πόσο μάλλον ένα χαιρέτισμα ή, έστω, ένα χαμόγελο;

Όπως λοιπόν πληθαίνουν οι επιχειρηματίες και οι εργολάβοι και... και... και... λιγοστεύει η ανθρωπιά και το χαμόγελο. Μαζί με τις καρδιές κλείσανε και τα χείλη.

Είναι και κάτι περιπτώσεις όπου το να μην χαιρετίσεις ή να μην υποκλιθείς, μάλλον, σ' έναν ισχυρό άνδρα μπορεί και να εκληφθεί σαν αδίκημα από εκείνον τον άνδρα και να το πληρώσεις τελικά ακριβότερα από εκείνα τα αδικήματα που εκδικάζονται στα δικαστήρια.

Από την άλλη όμως είναι και εκείνοι οι άνδρες οι οποίοι θα θεωρούσαν προσβολή το να τους χαιρετήσει κάπιος. Προφανώς αυτοί θέλουν να σου τονίσουν πως δεν έχουν ανάγκη από το χαιρέτισμα σου και πως, με διό λόγια, δεν θέλουν να σε ξέρουν.

Προσωπικά έχω γίνει μάρτυρας θρίλλερ και θρίλλερ αυτού τού είδους με τα οποία θα μπορούσα να γράψω βιβλία.

Είναι πάντως ένα θέμα το οποίο έχω θίξει ξανά και ξανά στα κείμενα μου και επειδή αποτελεί κι αυτό για μένα ένα ζήτημα πιο σημαντικό και από το ίδιο το εθνικό μας ζήτημα, γι' αυτό πιστεύω πως πρέπει να μιλήσω καί γι' αυτό.

Σου έχουν αλήθια έναν τρόπο αυτοί οι κυπραίοι που σε τρελλαίνει. Από την μια είναι εκείνοι που, ενώ σε ξέρουν, δεν μπαίνουν ποτέ στον κόπο να σε χαιρετήσουν. Μπορεί να τόκαναν κάποτε και τώρα να το βαρέθηκαν. Μπορεί νάναι γι' αυτό ή για κείνο. Και κάτσε συ να σπάζεις να βρεις το γιατί.

Ύστερα είναι κάπιοι άλλοι που άλλοτε σε χαιρετούν και άλλοτε δεν σε χαιρετούν. Κι εσύ αναρωτιέσαι: ρε, μπας κι έχει μάθει ή ακούσει τίποτα για μένα και δεν του άρεσε;

Πιά είναι η στάση μου σ' αυτή την περίπτωση; Ας πούμε, λέω, πως την πρώτη φορά δεν με είδε ή ας πούμε πως κάτι τούτυχε και δεν είχε την διάθεση. Την δεύτερη φορά θα το δω καλύτερα. Αν σκέφτεται να χαιρετήσει ή αν περιμένει να τον χαιρετήσω εγώ πρώτος, έτσι κάνω και γω. Και αν αποφασίσει κάπια στιγμή να κουνήσει το κεφάλι του, τότε θα του το κουνήσω και εγώ κατά τον τρόπο τον δικό του. Το τι θα ακολουθήσει την τρίτη φορά το ξέρει: θα του δείξω τ' αρχίδια μου.

Αα! Δεν με ξέρουν καλά αυτά τα σκουπίδια. Ο άνθρωπος που έχει συλλέξει προτάσεις σαν κι' αυτήν **''στην περιφρόνηση σας απαντώ με πιο πολλή περιφρόνηση και στο μίσος σας με πιο πολύ μίσος"** στα κείμενα του δεν μπορεί να μην αντιμετωπίσει τέτια πράγματα. Ο Ούτοπος τούς χέζει όλους αυτούς. Αυτοί είναι τα ερπετά αυτού του κόσμου κι αυτός το ξέρει καλύτερα από τον καθένα.

Από την άλλη είναι εκείνοι που διστάζουν να μην σε χαιρετήσουν. Μπορεί να σκέφτονται πως μπορεί να αποτελείς μιαν ανερχόμενη δύναμη και πως κάπια μέρα μπορεί να σε χρειαστούν. Βέβαια αυτό δεν τους στοιχίζει και τίποτα αν έκαναν στο μεταξύ ένα ή δέκα χρόνια για να σε

χαιρετήσουν. Αυτοί πιστεύουν πως διό-τρία γλυκοχαιρετίσματα και λίγη κολακία στην κατάλληλη ώρα - την ώρα δηλαδή που τα προγνωστικά θάναι υπέρ- θα είναι αρκετά για να σε κάνουν να ξεχάσεις μια δεκαετία όπου σε έβλεπαν και έκαναν σαν να μην σε γνώρισαν ποτέ.

Ο τρόπος αυτουνών είναι τέτιος περίπου και έχουν μάλιστα καταφέρει να τον μεταδώσουν σε όλους τούς αλλοδαπούς που έχουν πάρε-δώσε μαζί τους. Μόλις σε δουν σού ρίχνονται σαν τα σκυλιά: "ίνταμπου κάμνεις; Είσαι καλά;" Αν τους πεις: ναι, καλά, θα σου πουν: τέλια καλά; Κι αν τους πεις: ναι, τέλια καλά, θα σου πουν εκείνοι: σίουρα;

Η απάντηση μου σ' αυτούς είναι τούτη: άει πηδήξου. Κι αν δεν καταλάβουν, τότε την άλλη φορά που θα ρωτήσουν: "είσαι καλά;" νά τί απάντηση θα πάρουν: καλάθια. Κι ας μην καταλάβουν.

Εγώ πάντως τό κάνω σαφές: ενοχλούμαι μ' αυτού του είδους τό χαιρέτισμα. Σαν άνθρωπος προσβάλλομαι, τ' αρνιέμαι. Αυτός ο τρόπος δεν δείχνει κανένα θετικό ενδιαφέρον. Για μένα μιάζει με ένα γαύγισμα, σαν ένα συνθηματικό, ένα σημάδι αναγνώρισης σκύλλου με σκύλλο, ερπετού με ερπετό.

Κι ασφαλώς τούς το κάνω ξεκάθαρο: αν θέλετε να με χαιρετάτε, τότε να με χαιρετάτε με τον τρόπο που θέλω εγώ: γλυκά δηλαδή, κι ωραία. Αν νιάζεστε για μένα και για την υγία μου δείξετε το με τον σωστό τρόπο, δώστε στην φωνή σας τον σωστό τόνο. Διαφορετικά μην με χαιρετάτε και μην με ρωτάτε καθόλου.

Πως έχω υποχρέωση να ξηγιέμαι το έχω δώσει να το καταλάβουν προς κάθε κατεύθυνση. Ο Ούτοπος δεν έχει ούτε χρόνο ούτε διάθεση για μασκαραλίκια. Προτιμά να τον ξέρουν και να τον χαιρετούν 5-10 άνθρωποι που θα τον ξέρουν και θα τον χαιρετούν σαν άνθρωποι. Κι όσο για τους σκύλλους, τα ερπετά και τα γαϊδούρια: ας πάνε να πηδηχτούν.

Το να προσφέρει ένα χαιρέτισμα και ένα χαμόγελο σε κάθε άνθρωπο που συναντάει στον δρόμο του αποτελεί θέμα ύψιστης προτεραιότητας για τον Ούτοπο.

Ένα ζεστό χαιρέτισμα και ένα γλυκό χαμόγελο κάνει τόσο καλό στον άνθρωπο όσο κακό κάνει η στέρησή τους. Αυτά αναζωογονούν τον άνθρωπο, του δίνουν ελπίδα και κουράγιο και κάποτε - πιός ξέρει;- αυτά και μόνον τον κρατάνε στην ζωή. Τι στοιχίζουν λοιπόν αν αποφασίσετε να τα προσφέρετε στον συνάνθρωπο σας; Εσείς δεν χάνετε τίποτα και εκείνος κερδίζει τόσα πολλά.

Αν λοιπόν ως τώρα νομίζατε πως μόνο αν θέλατε τα δίνατε και πως δεν ήσασταν υποχρεωμένοι γι' αυτό, τότε θα πρέπει να μάθετε στο εξής πως ή θα τα δώσετε ή θα χαθείτε. Είτε θα σταθείτε άξιοι τού ονόματος τού ανθρώπου και θα το τιμήσετε, καί στα μικρά καί στα μεγάλα, είτε θα χαθείτε από το πρόσωπο τής Γης. Η Καινούρια Γη θα σας ξεράσει όπως ξερνάτε εσείς τα σκατά από τον κώλο σας. Αυτή η Γη δεν έχει καμιά πρόθεση και καμιά υποχρέωση να σας αντέξει για πολύ.

Γι' αυτό λοιπόν ανοίξετε τα μάτια σας. Το να μεταμορφωθείτε σε αληθινούς ανθρώπους θα αποτελεί σύντομα για σάς θέμα ζωής ή θανάτου. Η Καινούρια Γη δεν θα ανεχθεί για πολύ τον εγωισμό και την παλιανθρωπιά σας. Ή θα αποδειχθείτε άνθρωποι με την σημασία τής λέξης ή θα αφανισθείτε. Το καινούριο σύστημα δεν προβλέπει για ενδιάμεσες τοποθετήσεις. Το τί περιμένει αυτό το σόι τών ανθρώπων που θα διστάσουν να πάρουν θέση σάς τόπα και σας το ξανάπα και δεν αποτελεί πλέον μυστικό. Αυτό βέβαια μπορεί να αποτελεί μια σκληρή προοπτική για κάποιους ανθρώπους αλλά σίγουρα θα είναι και μια αληθινή προοπτική.

Αν οι θεοί και οι προγονοί σας σάς γέλασαν, ο Ούτοπος δεν σκοπεύει να σας γελάσει και θα σας εκθέσει το μέλλον και την Αλήθια σε όλες της τις διαστάσεις. Είτε το θέλετε λοιπόν είτε δεν το θέλετε βρίσκεστε αντιμέτωποι με το "Πνεύμα τής Αλήθιας".

Κι ασφαλώς δεν είναι λιγότερο αλήθια αυτό: σύντομα θα βρίσκεστε όλοι αντιμέτωποι με το σιδερένιο ραβδί τού Ούτοπου. Ο Ούτοπος θα έχει στην διάθεση του τέτιες εξουσίες που ούτε στιγμή δεν θα αμφιβάλετε πως θα έχει πάνω σας δικαίωμα ζωής και θανάτου. Δυστυχώς για κάποιους δεν γίνεται αλλιώς. Έτσι όπως έχετε φτιάξει τα πράγματα δεν γίνεται αλλιώς.

Η εικόνα που έχετε δώσει σ' αυτό τον κόσμο είναι τραγική. Υπάρχει μια μειοψηφία ερπετών που οδηγούν ένα τσούρμο από πρόβατα στον όλεθρο. Η άλλη μειοψηφία τών πραγματικών

ανθρώπων συρρικνώνεται ολοένα και περισσότερο. Οι καλύτεροι σας δείλιασαν μπροστά στην ορμή τών ερπετών, άλλοι κρύφτηκαν και άλλοι βολεύτηκαν εκεί που βολεύτηκαν και δεν ενδιαφέρονται να πάρουν τίποτα παραπάνω από εκείνο που θα βρούν έτοιμο. Ως πότε όμως θα βρίσκεται το μήνυμα μου αντιμέτωπο με την δειλία σας; Συνέλθετε λοιπόν άνθρωποι γιατί ο Ούτοπος δεν θα σας παρακαλάει για πολύ.

Αν δεν σταθείτε άξιοι τού ονόματος τού ανθρώπου, αν δεν αγαπάτε χωρίς ιδιοτέλεια, αν δεν σέβεστε και δεν τιμάτε τούς καλύτερους ανάμεσα σας και αν κυνηγάτε, σαν τους σκύλους, αυτούς που είναι ήδη κυνηγημένοι, αν δεν υποκλιθήτε μπροστά στην ευγένεια και στο ταλέντο τού πλησίον σας και αν ... και αν ... και αν ... τότε θα σας κάνω ... σαπούνια.

Ναι, μόνο που πρέπει να σημειώσετε πως με αυτά και με εκείνα ο Ούτοπος δεν θέλει να σας τρομοκρατήσει. Σας τρομοκράτησαν ήδη οι θεοί και οι αφεντάδες σας με τις εντολές και με τα διατάγματα τους και ο Ούτοπος δεν σκοπεύει να τους επαναλάβει.

Ο Ούτοπος απλά σάς ξεκαθαρίζει τις προθέσεις του. Θέλει να σας δώσει να καταλάβετε πως έχει σημασία γι' αυτόν το να γίνετε άνθρωποι. Αυτή και μόνον η προοπτική πως θα γίνετε καλύτεροι από τους πατεράδες και τους παππούδες σας είναι η μόνη δικαιολογία για το Κτύπημα και για τον Αγώνα του. Χωρίς αυτήν δεν θάβγαινε στον δρόμο.

Σας το επαναλαμβάνω: γι' αυτόν έχει σημασία το να γίνετε και να συμπεριφέρεστε πρώτα και πάνω απ' όλα σαν άνθρωποι. Διαφορετικά δεν θ' αφήσει θέση για σας πάνω σ' αυτή την Γη. Προκειμένου λοιπόν να το πετύχει θα χρησιμοποιήσει τόσο την πέννα όσο και το ξίφος του, τόσο την πυγμή όσο και την συγνώμη του.

Έστω λοιπόν -ακούστε το κι αυτό- και αν ο Ούτοπος είναι αποφασισμένος να συγκεντρώσει στα χέρια του όλες τις εξουσίες αυτού του πλανήτη και έστω και αν δεν είναι λιγότερο αποφασισμένος να θέσει τούς θεούς κάτω από τις διαταγές του (κι αυτό γιατί απλούστατα αυτός θα έχει φέρει την Ιδέα του ως το σημείο εκείνο όπου η δική του βούληση θα ταυτίζεται με την βούληση τών θεών) και έστω και εάν εκείνη η εξουσία που θα του δοθεί για να συντρίβει θα είναι μια χειροπιαστή και αδυσώπητη εξουσία, όμως πρέπει να ξέρετε πως αυτή την εξουσία, και αυτό τον ίδιο τον εαυτό του ακόμα, δεν θα τα θέσει παρά στην υπηρεσία τού ιερότερου σκοπού.

Ο Ούτοπος δεν θέλει τον τρόμο για τον τρόμο, δεν θέλει τον Νόμο για τον Νόμο, ούτε την δύναμη για την δύναμη και ούτε την εξουσία για την εξουσία. Στόχος τού Ούτοπου είναι να σας οδηγήσει στην Γη τής Ευδαιμονίας. Ο τρόμος και ο φανατισμός, η άγνοια και η προκατάληψη και όλα όσα συνόδεψαν τον άνθρωπο μέσα από τις θεϊκές εντολές θα δώσουν σύντομα την θέση τους στην Ειρήνη και στην Αγάπη.

Μια καινούρια εποχή θα ανατείλει σύντομα για την ανθρωπότητα, μια καινούρια Γη θα ανατείλει, μια Γη που θα είναι ο κλήρος τών ωραίων και αγαθών ψυχών. Αυτή η Γη δεν είναι μακριά. Είναι κοντά, πολύ κοντά, τόσο κοντά που είναι αρκετό ν' ανοίξετε τα μάτια σας για να την δείτε. Πού θα πάτε Κύπριοι για να μην την δείτε; Πού θα πάτε;

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Κείμενο υπ' αριθμόν Έντεκα

Κύπριοι, το να σας δώσει ο Ούτοπος τις απόψεις του πάνω σε όλα τα θέματα τής ζωής αποτελεί για κείνον ένα σοβαρό καθήκον. Αυτός έχει υποχρέωση να δώσει για όλα έναν λόγο και ένα επιχείρημα. Γιατί μ' αυτά, με τον Λόγο και με το Επιχείρημα του δηλαδή, είναι που σκοπεύει να σας κερδίσει.

Στα πλαίσια αυτού τού καθήκοντος έχει θίξει πολλά ζητήματα. Αυτό το κείμενο αποτελεί μέρος τών τελευταίων κειμένων και το γράφει σε μια στιγμή όπου αισθάνεται πως έχει εξαντλήσει πλέον τα θέματα του.

Κι όμως υπάρχουν κάπια σημεία στις σημειώσεις και στο μιαλό του τα οποία δεν κα- τάφερε ακόμα να θίξει. Ένα απ' αυτά τα θέματα είναι και τα **ναρκωτικά.**

Προσέξετε λοιπόν. Όσοι είδατε παλιές προκηρύξεις του θα είδατε και πως ο Ούτοπος σκοπεύει "να *επιβάλει όλα όσα η πείρα, η γνώση και η λογική λένε ότι ωφελούν και ενδυναμώνουν τον άνθρωπο και να απαγορεύσει όλα όσα η ίδια πείρα, η ίδια γνώση και η ίδια λογική λένε ότι τον βλάπτουν και τον εξασθενίζονν".*

Όπιος μάλιστα συνέβη να δει εκείνο το κείμενο του πάνω στο "τι θα κάνει όταν πάρει την εξουσία;" τότε θα πρόσεξε πως η πρώτη πρόταση του είναι τούτη: *το τσιγάρο ξεχάστε το. Όσοι το παίρνατε ως τώρα και όπως κι αν το παίρνατε (δίο-δίο, πέντε-πέντε ή πακέτο-πακέτο) δεν θα το πάρετε στο εξής παρά για τόσο χρόνο και σε τέτια ποσότητα ώστε να μην σας στρίψει τελείως όταν θα το στερηθείτε για πάντα.* Κτλ κτλ.

Δεν σας χρειάζεται λοιπόν και μεγάλη φαντασία για να καταλάβετε την θέση του απέναντι στα ναρκωτικά. Είναι δεδομένη: θα τα ξεχάσετε κι αυτά μαζί με το τσιγάρο, το αλκοόλ, τα χάπια, τα σπρέϊ και τις κόκα-κόλες.

Ένας άνθρωπος και ένα καθεστώς που φιλοδοξεί να σας δώσει την Υγία σας θα αποτελούσε μια γελοιότητα αν σας επέτρεπε να έχετε στην διάθεση σας ότιδήποτε είχε έστω ακόμα και την πιθανότητα να σας την στερήσει.

Αλήθια! Τι είν' αυτό που κάνει τον άνθρωπο να έχει τόση ανάγκη αυτά τα πράγματα που όλη η πείρα τού φωνάζει ότι του κάνουν κακό και τον οδηγούν σε ένα κατάντημα που θα τον οδηγήσει γρήγορα στον θάνατο;

Προσωπικά δεν πολυκαταλάβαινα πριν γιατί να το θέλουν οι άνθρωποι τόσο πολύ το τσιγάρο. Υπολόγιζα τότε πως τόκαναν από μια συνήθεια ή, έστω, από μαγκιλίκι ή αντριλίκι.

Χρειάστηκε να έρθει μια περίοδος όπου τα πειράματα μου πάνω στο ανθρώπινο σώμα με οδήγησαν σε λάθος δρόμο για να κατανοήσω καλύτερα το ζήτημα. Τότε κατάλαβα πώς είναι να μην μπορείς να κοιμηθείς ή κι αν κοιμάσαι λίγο να ξυπνάς την ώρα που δεν πρέπει και με μια διάθεση που μόνο η λέξη κόλαση θα την εξέφραζε σωστά. Πώς είναι να νυστάζεις όταν πρέπει να είσαι ξύπνιος, να μην έχεις όρεξη να φας ή κι αν φας να μην μπορείς να αφομοιώσεις την τροφή σου. Να θολώνει το μιαλό σου, να σε πονάν τα μάτια σου, να βουίζουν τ' αυτιά σου, να καίει το στομάχι σου, να χάνεις το νόημα τής ζωής, να χάνεις την αυτοπεποίθηση σου και να μην νιώθεις την αναπνοή σου. Τότε ακριβώς είναι που γίνεται η ζωή **κόλαση.**

Κι ασφαλώς κάπως έτσι ξεκινά με όλους τους ανθρώπους και τότε όλοι ψάχνουν απεγνωσμένα για λύσεις. Και εδώ το σύστημα προσφέρει διάφορες επιλογές: ή το τσιγάρο ή το αλκοόλ, ή τα χαπάκια ή και όλα μαζί. Κι όλα αυτά ασφαλώς αποτελούν **τα ναρκωτικά.** Η διαφορά τους με τα καθεαυτό ναρκωτικά έγκειται στο ότι αυτά είναι πιο αδύνατα και χρειάζεσαι περισσότερες δόσεις.

Όταν λοιπόν ο Ούτοπος βρέθηκε σε κείνη την κατάσταση στην οποία όλοι βρισκόμαστε κάπια στιγμή -ας είναι καλά το σύστημα!- δεν κατέφυγε ούτε στα τσιγάρα, ούτε στο πιοτό, ούτε στα χάπια. Ο Ούτοπος είχε, ούτως ή άλλως, κλίση στην **φυσιοθεραπεία.** Σαν ο άνθρωπος λοιπόν ο

οποίος εδήλωνε ήδη πως **σκοπεύει να επιβάλει την φυσιοθεραπεία στην ανάγκη διά πυρός και διά σιδήρου** δεν είχε και άλλη επιλογή. Πρόσθεσε λοιπόν περισσότερη κίνηση στο πρόγραμμα του, το πρόβαρε κι αν χρειαζόταν ακόμα περισσότερη, ενεργούσε αναλόγως. Ο Ούτοπος φιλοδοξούσε να φέρει τον εαυτό του σ' αυτό το σημείο όπου **θα ένιωθε καλά, θα έτρωγε και θα κοιμόταν καλά χωρίς την χρήση τσιγάρου ή αλκοόλ και χωρίς την χρήση έστω και ενός χαπιού.** Η μόνη λύση που εκαταλάβαινε ήταν η **άσκηση** (προπόνηση ή περπάτημα) και στόχος του ήταν να εύρει πάνω σ' αυτό το **μέτρο.** Έστω λοιπόν και αν έπαθε για δίο, τρεις ή τέσσερις μήνες, όμως το γεγονός είναι πως **έμαθε** από εκείνο το πάθημα κάπια πράγματα που δεν θα μπορούσε να τα μάθει αλλιώς.

Ο Ούτοπος πάντως τα κατάφερε. Κατάφερε αυτό που δεν κατάφερε κανένας θνητός. Βρήκε το μέτρο και, υποτάσσοντας το στα πλαίσια τής έμφυτης ανάγκης τού ανθρώπου να ζήσει μαζί και δίπλα σε άλλους ανθρώπους, το μέτρο τον οδήγησε λίγο λίγο στο σχέδιο τής **Πόλης, μιας πόλης στα μέτρα τού ανθρώπου.**

Ας πούμε λοιπόν ότι ο Ούτοπος έχει **τα μυστικά τής Υγίας** που δεν είχε ποτέ κανείς και είναι απόλυτα σε θέση να αισθάνεται καλά, να τρώει καλά, να κοιμάται καλά και ούτω καθεξής χωρίς τα ναρκωτικά.

Ναι άνθρωποι, είναι γεγονός. Ο Ούτοπος τα κατάφερε. Έχει την Υγία που δεν είχε ποτέ κανείς και έχει την πρώτη προϋπόθεση για να είναι ο ευτυχέστερος άνθρωπος στον πλανήτη. Με σας όμως τι γίνεται; Πόσο περπατάτε εσείς; Θυμάστε πότε είναι η τελευταία φορά που τρέξατε, που κλωτσήσατε μπάλα ή που παίξατε βόλεϋ;

Σκεφτείτε τό πώς νιώθετε τώρα και το πώς νιώθατε τότε που ήσασταν παιδιά και κλωτσούσατε την μπάλα, τότε που παίζατε και παλιώνατε. Τότε ήταν γλυκός ο ύπνος. τώρα όμως δεν έχει ούτε καν γεύση ή υπόσταση. Χάθηκε έτσι όπως χάθηκαν και κείνα τα χρόνια.

Τότε -θυμάστε;- δεν είχατε καμιά ανάγκη από τσιγάρο. Κι αν τόκανε κάπιος δεν τό- κανε από ανάγκη αλλά από μαγκιά. Η μαγκιά έφερε την συνήθεια αλλά έτσι κι αλλιώς, είτε από μαγκιά είτε όχι, αυτή η συνήθεια θα γινόταν σύντομα **αδήριτη ανάγκη.**

Ας πούμε λοιπόν πως τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να δούμε και τις **θεραπευτικές** ιδιότητες τών ναρκωτικών.

Κάποτε μούκανε εντύπωση μια δήλωση κάπιου σε ένα περιοδικό. Καταλάβαινα πως έβαζε το θέμα στις σωστές του διαστάσεις. Έλεγε λοιπόν: *χωρίς τσιγάρο δεν μπορώ να σκεφτώ, δεν μπορώ να εργαστώ, δεν μπορώ να κοιμηθώ, δεν μπορώ να παίξω με τα παιδιά. Το έδαφος χάνεται κάτω από τα πόδια μου χωρίς το τσιγάρο. Νομίζω πως θα τρελλαθώ.*

Γιατί έτσι είναι άνθρωποι. Ζούμε όλοι σ' ένα καθεστώς όπου δεν μπορείς να βγάλεις μια μέρα (μπα! Τί λέω; Ούτε ώρα κάποτε) χωρίς καφέ, τσιγάρο, πιοτό και ηρεμιστικά.

Και ενώ όλοι το ξέρουν πως θα πληρώσουν γι' αυτό, και αυτοί και τα παιδιά τους, όμως τούς είναι αδύνατη η ζωή χωρίς αυτά. Έστω και αν ακόμα αποφασίσουν κάπιοι να περπατήσουν καμιά ώρα την ημέρα ή να πάνε στο γυμναστήριο ή στο γήπεδο δίο φορές την εβδομάδα, ούτε και τότε θα γλυτώσουν απ' αυτά. Μπορεί να είναι πιασμένοι από την ένταση τής άσκησης, μπορεί τα πόδια τους να είναι βαριά, όμως η καρδιά τους (ο καρδιακός μυς εννοώ, γιατί εκείνος είναι ο ρυθμιστής σ' αυτό το ζήτημα. Εγώ την αποκαλώ **"μπαταρία τού οργανισμού")** θα παραμείνει το ίδιο άδια όσο και πριν. Και θα αναρωτιούνται οι καϋμένοί: αφού νά που ασκούμαι, περπατώ μια ώρα κάθε βράδυ ή τρέχω κάθε πρωί. Γιατί να μην νιώθω καλά;

Τους καταλαβαίνω αυτούς τους ανθρώπους. Έσπαζα κι εγώ κάποτε το κεφάλι μου με τέτιες σκέψεις. Εγώ βρήκα βέβαια την λύση. Ας πούμε πως ήμουν πιο προικισμένος από τους άλλους ή πως πείσμωσα περισσότερο από κείνους.

Γιατί είναι γεγονός: όταν το σύστημα και το επάγγελμα σου σε υποχρεώνει σε 16 και 18 ώρες ορθοστασία ή καθήσι, τότε ελάχιστα θα σε ωφελήσουν μία ή δίο ώρες συνεχόμενης άσκησης.

Αν λοιπόν θεωρήσουμε ότι το φαγητό αποτελεί την τροφή για το στομάχι και η άσκηση την τροφή για την καρδιά, τότε σας λέω πως όπως δίνουμε την κάθε μέρα το φαγητό στο στομάχι με

δόσεις, έτσι πρέπει να γίνεται και με την καρδιά.

Δεν μπορείς να ξυπνήσεις το πρωί και να πάρεις μονομιάς όλο τα φαγητό που χρειάζεσαι για όλη την ημέρα. Πρέπει, υπό τις σωστές πάντοτε προϋποθέσεις, να το πάρεις σε τρεις δόσεις. Τα μικρά παιδιά θα το πάρουν σε τέσσερις ή σε πέντε και τα βρέφη σε ακόμα περισσότερες.

Στο ζήτημα τής τροφής για το στομάχι δεν υπάρχουν πολλές διχογνωμίες. Τα τρία γεύματα την ημέρα είναι ο σωστός κανόνας για κάθε ενήλικο, χωρίς τίποτα το ενδιάμεσο, πλην νερού ή, σε περιπτώσεις επίπονης εργασίας, χυμού.

Στο θέμα όμως τής τροφής για την καρδιά οι άνθρωποι έχουν μαύρα μεσάνυχτα. Βέβαια είναι γεγονός πως βρήκαν πως η **άσκηση** είναι εκείνη που τρέφει την καρδιά. Σπουδαία ανακάλυψη θα μου πείτε. Είναι ισοδύναμο με το να σας πει κάποιος πως το στομάχι τρέφεται με φαγητό. Αυτό δα έγινε πια κοινοτοπία και το ξέρουν ακόμα και τα μυρμήγκια.

Το μεγάλο θέμα εδώ είναι οι δόσεις τροφής και, πιστέψτε με, αυτό δεν είναι εύκολο ζήτημα. Αν ο Ούτοπος βρήκε τήν λύση είναι γιατί είναι ο Ούτοπος κι ασφαλώς αυτό δεν μπορεί να τύχει και σε άλλον.

Το να νομίζει ένας άνθρωπος όχι θα χορτάσει την καρδιά του με το να περπατήσει μια ώρα ίο πρωϊ (ή το βράδυ) ή να κάνει μια- διό προπονήσεις την εβδομάδα ισοδυναμεί με το να νομίζει ότι θα χορτάσει το στομάχι του με ένα γεύμα κάθε δεύτερη μέρα.

Γιατί άλλο είναι το στομάχι και άλλο η καρδιά, άλλο το έντερο και άλλο ο μυς. Αλλιώς συμπεριφέρεται το ένα και αλλιώς το άλλο.

Το θέμα τής διατροφής τής καρδιάς είναι πιο πολύπλοκο από το θέμα τής διατροφής τού στομαχιού. Αλλά, για να μην τα πολυλογώ, θα σας πω με την μεγαλύτερη δυνατή συντομία τον σωστό τρόπο τής διατροφής της.

Πρέπει κατ' αρχάς κάπιες πρώτες ημέρες να κουράσεις πολύ το κορμί σου, πρέπει να το σφίξεις και να το ... ταπεινώσεις. Πρέπει να κάνεις την ψυχή σου να φτάσει ως την μελαγχολία και την αγανάκτηση, να νιώσεις ότι δεν αντέχεις άλλο. Ένας σωστός συνδυασμός σκληρής εργασίας και άσκησης θα το πετύχαιναν άνετα.

Στην συνέχεια πρέπει να ακολουθήσουν κάπιες ημέρες όπου θα γευτείς τούς καρπούς τών κόπων σου. Αυτές τις ημέρες δεν θα σκληρό δουλέψεις, δεν θα τρέξεις και δεν θα παίξεις. Θα κάνεις μόνο λίγη ελαφριά εργασία, θα παρακολουθείς το θέαμα που θα σου προσφέρουν άλλοι και θα περπατάς έναν ορισμένο αριθμό (δεκαοκτώ περίπου) χιλιομέτρων. Τα μόνα παιχνίδια που θα ξέρεις τότε θα είναι τα ερωτικά παιχνίδια, σε όλες τις διαστάσεις τους.

Εκείνα τα 18 χιλιόμετρα θα αποτελούν την καθημερινή τροφή τού ανθρώπου στις μέρες τής ξεκούρασης, κι ασφαλώς θα παίρνονται με τις σωστές δόσεις τους. Στην αρχή θα κάνετε 6 περπατήματα (3 χιλιόμετρα κάθε 3 ώρες). Στην συνέχεια 9 περπατήματα (2 χιλιόμετρα κάθε 2 ώρες) και τέλος 18 περπατήματα (1 χιλιόμετρο κάθε 1 ώρα)12.

Στην συνέχεια θα ακολουθήσουν πάλι οι δύσκολες μέρες, ύστερα οι εύκολες και ούτω καθεξής. Αυτό λοιπόν αποτελεί το μέτρο και την σωστή τροφή τής καρδιάς. Σκεφτείτε το λοιπόν: πόσοι από σας τρέφετε κατ' αυτό τον τρόπο την καρδιά σας; Η απάντηση δεν είναι δύσκολη: ούτε ένας.

Όσοι προσεγγίζετε αυτό το μέτρο θα έχετε λιγότερη ανάγκη (αλλά σίγουρα θα έχετε) από ναρκωτικά και όσοι απομακρύνεστε απ' αυτό θα έχετε μεγαλύτερη ανάγκη.

Έτσι κι έτσι λοιπόν γίνεται φανερό πως με τα δεδομένα τού συστήματος και της ζωής σας το τσιγάρο, το αλκοόλ και τα χάπια αποτελούν ένα είδος πρώτης ανάγκης. Απ' αυτή την άποψη το τσιγάρο είναι το υπ' αριθμόν ένα φάρμακο. Και όσο ο άνθρωπος δεν αποφασίζει ν' αλλάξει συνήθειες ή όσο-έστω- δεν του επιβάλλεται από πάνω ένας άλλος τρόπος ζωής, τότε αυτά όλα αποτελούν ένα αναγκαίο κακό (κακό μεν, αλλά αναγκαίο, αναγκαίο μεν, αλλά κακό). Με τον ένα, δηλαδή, ή τον άλλο τρόπο όλοι είναι χρήστες ναρκωτικών.

---

12. Σημειώστε εδώ ότι τώρα (1998) αναγνωρίζω κάπια λάθη σ' αυτό. Ας πούμε πως η εξέλιξη τού πειράματος με έχει υποχρεώσει σε κάπιες διαφοροποιήσεις τού προγράμματος, παρόλο που, στις γενικές του γραμμές, δεν άλλαξε και πολύ. Θα επανέλθω.

Η σκέψη βέβαια να στερήσεις από τον κόσμο αυτό το φάρμακο μπορεί να προσκρούει στα οικονομικά συμφέροντα τού κράτους. Αυτό είναι γεγονός, παρόλο που αυτό το επιχείρημα δεν λέγεται καν. Το πιο τρέχον επιχείρημα είναι πως αυτό αποτελεί στέρηση τής ελευθερίας τού ατόμου. Κι όμως! Αν ήθελε το κράτος να χειρίζεται με συνέπεια αυτή την αντίληψη για την ελευθερία και όχι κατά το δοκούν, τότε θα έπρεπε να επιτραπεί στους ανθρώπους να επιλέγουν το είδος τών ναρκωτικών τους κατά τον ίδιο τρόπο που επιλέγουν την μάρκα τού αυτοκινήτου τους ή του τσιγάρου τους.

Κάπιος μπορεί να πει πως το κράτος απαγορεύει τα ναρκωτικά επειδή υπάρχει η περίπτωση όταν τα στερηθεί κάπιος ο οποίος έχει εθιστεί σ' αυτά να φτάσει στο σημείο ακόμα και να σκοτώσει προκειμένου να πάρει την δόση του.

Κι όμως εγώ σάς λέω: απαγορέψτε και το τσιγάρο και το αλκοόλ ή τα χάπια και τότε θα δείτε πόσοι εθισμένοι σ' αυτά θα καταφύγουν στον φόνο προκειμένου να τα εξασφαλίσουν.

Η διαφορά μεταξύ ενός μαλακού και ενός σκληρού ναρκωτικού έγκειται στον χρόνο δράσης τους. Ένας άνθρωπος λοιπόν που του επεβλήθηκε το αυτοκίνητο και η γρα- φειακή εργασία με όλα τα συνακόλουθα της φτάνει κάποτε στο σημείο να βαριέται να παίρνει το ένα τσιγάρο μετά το άλλο. Από ένα, μάλιστα, σημείο και μετά δεν τον "πιάνει" το τσιγάρο. Ούτε το ένα πακέτο τον πιάνει, ούτε τα δίο, ούτε τα τρία.

Τότε ακριβώς έρχεται η ώρα για κείνο που θα τον πιάσει επιτέλους, για κείνο το πράμα που θα του δώσει, έστω και φευγαλέα, την αίσθηση ότι έχει νόημα η ζωή του, εκείνο το πράμα που θα του δώσει την ικανότητα να σκεφτεί, να κρατήσει τον έλεγχο του και να μην του φύγει ο νους.

Κι όπως σκέφτεται ο γεωργός, έτσι σκέφτεται και ο χρήστης ναρκωτικών: κανείς δεν χρησιμοποιεί ένα φάρμακο μικρής διάρκειας όταν υπάρχει η ανάγκη και η δυνατότητα να χρησιμοποιήσει ένα φάρμακο μεγάλης διάρκειας.

Ίσως δεν εκτιμούμε όσο πρέπει τον ρόλο αυτών τών φαρμάκων. Σκεφτήκατε αλήθια ποτέ τι θα γινόταν ο κόσμος χωρίς τα ναρκωτικά; Πόσοι θάταν οι φόνοι, πόσα τα δυστυχήματα, πόσα τα βάσανα; Ο κόσμος όλος θα είχε καταντήσει ένα απέραντο τρελ- λοκομείο. Κανείς δεν θα μπορούσε να κοιμηθεί ή να σκεφτεί και όλοι θα έφταιγαν σε όλους. Κι ασφαλώς ένας κόσμος με ναρκωτικά είναι σίγουρα ένας άφρων κόσμος αλλά σίγουρα χωρίς ναρκωτικά θα ήταν ένας παράφρων κόσμος.

Απ' αυτή την άποψη δηλαδή τα ναρκωτικά αποτελούν ένα ανυπολόγιστης αξίας ευεργέτημα για τον άνθρωπο.

Αυτό είναι δεδομένο, ναι, άνκαι όχι περισσότερο δεδομένο απ’ αυτό: ο Ούτοπος, ναι, σκοπεύει να απαγορεύσει όλα τα ναρκωτικά, από το κονιάκ ως την κοκαΐνη και από το τσιγάρο ως το χάπι.

Κι ασφαλώς ο τρόπος που θα το κάνει είναι αποφασισμένος: όπως θα μικραίνει τις δόσεις σας σε ναρκωτικά θα μεγαλώνει ανάλογα τις δόσεις σας σε άσκηση και πριν το καταλάβετε καν, μέσα σε ένα-διό μήνες, θα ανήκουν όλα (και τα ναρκωτικά αλλά και το σύστημα που τα έκανε απαραίτητα) στο παρελθόν.

Ο Ούτοπος θα ήταν εξίσου άφρων με τους άφρονες άρχοντες σας αν σας τα στερούσε από την μια μέρα στην άλλη. Ο Ούτοπος κατέχει το θέμα του και θα το χειριστεί αναλογίας. Και δεν μπορεί να σας πει ότι δεν θα έχετε καπνοβιομηχανίες ή νοσοκομεία καθ' ήν στιγμήν δεν θα τα υποκαθιστά αυτά με κάτι το ωφέλιμο: με την εργασία, με την άσκηση, με τους ανάλογους νόμους και με τα ανάλογα ήθη και έθιμα.

Ο Ούτοπος θα σας απαλλάξει από τα ναρκωτικά και από όλα όσα σας βλάφτουν, ναι, αλλά μόνο αφού θα σας έχει πρώτα εξασφαλίσει, και επιβάλει, μίαν εκ θεμελίων νέα ζωή, νοοτροπία και συμπεριφορά.

Ας πούμε λοιπόν πως έκλεισε κι αυτό.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Κείμενο υπ’ αριθμόν Δώδεκα

Κύπριοι, η πείρα σάς έχει μάθει πλέον πως όταν σας δίνει κανείς ένα φυλλάδιο το κάνει για να διαφημίσει κάτι, ένα προϊόν ή ένα μαγαζί ή... ή... ή... Όταν όμως κοντεύουν εκλογές, τότε δεν θέλει ρώτημα. Το πράμα μυρίζει από μόνο του. Τα κόμματα διαφημίζουν το σύστημα τους και ο Ούτοπος τον Καινούριο Κόσμο.

Έρχονται εκλογές λοιπόν, Βουλευτικές εκλογές. Θάναι δεν θάναι οι έβδομες από την ίδρυση τής δημοκρατίας σας και ο λαός καλείται να αναδείξει τα μέλη τού Νομοθετικού του Σώματος.

Το πού βρισκόμαστε χρονολογικά το ξέρετε ήδη. Διανύουμε το έτος 1996. Είμαστε δηλαδή στο ξεψύχισμα σχεδόν τού 20ού αιώνα και στην γέννηση τού 21ου. Ή, αν το προτιμάτε: στην δύση της δεύτερης χιλιετηρίδας και στην ανατολή τής τρίτης.

Η εικόνα που δείχνει ο πλανήτης είναι λίγο-πολύ γνωστή: υπάρχει μια μειοψηφία ευημερούντων και μια πλειοψηφία δεινοπαθούντων, μια μειοψηφία χορτάτων και μια πλειοψηφία πεινασμένων. Αλλοι ζουν σε παλάτια και άλλοι σε τρώγλες.

Υπάρχουν τα κράτη τών πλουσίων και τα κράτη τών φτωχών. Υπάρχει ένα σύστημα αδηφάγο και αχόρταγο σε όλες του τις παραλλαγές. Υπάρχει ακόμα μια φαινομενική δικαιοσύνη στον κόσμο αλλά αυτή ερμηνεύεται και εκτελείται κατά το συμφέρον. Στην ουσία το μόνο δίκαιο που υπάρχει είναι το **δίκαιο τού ισχυρότερου.**

Σε γενικές γραμμές όλα κατευθύνονται από ένα σύστημα που επεβλήθηκε απλά, λες, για να επιβληθεί και το οποίο δεν έχει ούτε νόημα ούτε στόχο. Ο άνθρωπος που δημιούργησε το σύστημα ανακαλύπτει ολοένα και περισσότερο πως θάβεται από το ίδιο το δημιούργημα του.

Η σύγχιση, η αταξία και το χάος αποτελούν το σήμα κατατεθέν αυτού του κόσμου. Ο άνθρωπος δυσκολεύεται να βοηθήσει τον εαυτό του ενώ οι θεοί δεν δείχνουν προς το παρόν την πρόθεση να αναμιχθούν στις ανθρώπινες υποθέσεις. Το δοκίμασαν άλλωστε παλιά και δεν πέτυχε.

Και τι θα γίνει άραγε; Θα αφήσουμε να καταστραφεί ο πλανήτης; Αραγε θα έρθει το τέλος τής Γης;

Όλ' αυτά είναι πια τρέχοντα ερωτήματα για τον καθένα. Η αγωνία τού κόσμου έφτασε σε ένα οριακό σημείο. Τί θα γίνει λοιπόν;

Μήπως ήρθε ο χρόνος για τον Αντίχριστο ή για τον Μεσσία; Οι προφητείες για το μέλλον τής ανθρωπότητας βρίσκονται συχνά-πυκνά σε αντίφαση η μια με την άλλη. Μπορεί σε κάπια σημεία να συμφωνούν αλλά και εδώ ακόμα βασιλεύει η σύγχυση και το χάος. Θα καταστραφεί τελικά ο πλανήτης ή δεν θα καταστραφεί;

Αυτά τα ερωτήματα λοιπόν που απασχολούν όλο τον κόσμο, ήταν επόμενο να απασχολήσουν και μένα. Μόνο που με μένα συνέβη κάτι παραπάνω από το να θέσω απλά τα ερωτήματα. Εγώ βάλθηκα και φιλοδόξησα να δώσω απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά. Θα δείτε την συνέχεια και θα κρίνετε αν τα κατάφερα ή όχι.

Στο μεταξύ πέρα από τις προφητείες που άφησαν κατά καιρούς κάπιοι άνθρωποι, υπάρχουνε και οι αστρολόγοι.

Όσοι λοιπόν νομίζουν ότι δεν πρέπει να τους παίρνουν στα σοβαρά, τότε ας το ξανασκεφτούν. Είτε το θέλουμε είτε δεν το θέλουμε, υπάρχει ένα σχέδιο σ’ αυτό το Σύμπαν. Όλα κινούνται στα πλαίσια κάπιων νόμων. Υπάρχει ένα πρόγραμμα και ένας σχε- διασμός γι' αυτό τον πλανήτη. Υπάρχει ένα σενάριο το οποίο κατευθύνεται από έναν αόρατο για τους ανθρώπους σκηνοθέτη.

Οι εν Κύπρω αστρολόγοι έκαναν πάντως τον τελευταίο καιρό μια δυναμική, σχετικά, εμφάνιση στα μέσα επικοινωνίας. Προσωπικά δεν γύρεψα ν' ακούσω κανέναν αστρολόγο και ότι άκουσα το άκουσα εντελώς τυχαία αλλά και, πάντα, με προσοχή.

Το πρώτο λοιπόν πράγμα που άκουσα σχετικά ήταν πριν κάτι μήνες σε μια εκπομπή στην τηλεόραση που είχε σαν φιλοξενούμενο έναν νεαρό αστρολόγο. Τον ρώτησαν για το '96. Εκείνος

είπε: το '96 θα αρχίσει μια περίοδος μεγάλης προόδου για την Κύπρο.

Αυτό ήταν τότε. Ύστερα από λίγο καιρό συνέβη να ακούσω στην τηλεόραση τις προβλέψεις μιας Ελληνίδας αστρολόγου. Εκείνη γενίκευε αυτό που είχα πρωτακούσει. Με διό λόγια έλεγε πως αυτή η πρόοδος θα πιάσει και την Ελλάδα και την Ευρώπη και όλο τον κόσμο και καλούσε τούς ανθρώπους να ετοιμαστούν για έναν καινούριο ρόλο στην νέα εποχή που ανατέλλει για την ανθρωπότητα.

Το τρίτο στοιχείο το άκουσα στο ράδιο στο έβγα τού '95. Θα σημείωνα για σας : το '96 θα εμφανισθούν νέα ταλέντα στον πολιτικό στίβο και πολλοί παλιοί πολιτικοί θα παραγκωνιστούν. Στον τομέα, έλεγε, της διασκέδασης και του πολιτισμού θα υπάρξει ένα άλμα. Γενικά επέμενε κι αυτός πως το '96 θα πρέπει να ανατείλει μια νέα εποχή. Μάλιστα πρόσθετε για κάπια παράδοξα σημεία τα οποία τον προβλημάτιζαν. Αυτό μούδωσε την αίσθηση πως δεν τα λέει όλα όσα του λένε τ' άστρα και πως το καλύτερο χαρτί το απέκρυψε χάριν τής... επιφυλακτικότητας.

Έστω λοιπόν. Δεν τον αδικώ. Από την στιγμή που αγνοεί τον Ούτοπο και το κτύπημα που ετοιμάζει τού είναι δύσκολο να πιστέψει πως -όντως- αυτά, και πολύ περισσότερα απ'αυτά, θα γίνουν, πως η Κύπρος θα εμπιστευτεί την μοίρα της σε νέα παιδιά και θα ξεράσει τα καθήκια της και πως απ' αυτό το νησί θα ξεκινήσει η Χρυσή Εποχή τής ανθρωπότητας.

Αυτός ο άνθρωπος εδώ λοιπόν, ο άνθρωπος πάνω σ' αυτή την Γη αποτελεί μέρος τού σχεδίου τού Σύμπαντος.

Κατά τους αρχαίους Έλληνες η πρώτη δύναμη στο Σύμπαν είναι οι Μοίρες. Μεταξύ τών Μοιρών και των ανθρώπων υπάρχουν οι Θεοί, σαν ένα είδος μεσάζοντος. Η ιστορία μάς έδειξε από τα αρχαία χρόνια για το πώς οι θεοί προίκιζαν κάπιους ανθρώπους και τους έδιναν το χάρισμα να προβλέπουν το μέλλον.

Προφητικά κείμενα υπήρχαν σε όλους τούς πολιτισμούς. Πολλά απ' αυτά χάθηκαν εντελώς ενώ από κάπια άλλα έχουμε κάτι απομεινάρια. Από τα χριστιανικά κείμενα τα Ευαγγέλια μπορούν να δώσουν κάπια στοιχεία αλλά το καθαυτό προφητικό βιβλίο τού χριστιανισμού είναι η Αποκάλυψη. Το συχνά διφορούμενο ύφος της αποτελεί ένα αίνιγμα για τον μελετητή της. Για τον Ούτοπο ήταν επιπλέον και μια πρόκληση.

Αλλά, εν πάση περιπτώσει, τι άξια λόγου στοιχεία δίνει, με διό λόγια, η Αποκάλυψη;

Θα σας δώσω κάτι αλλά σημειώστε πως η αξιολόγηση είναι καθαρά... υποκειμενική.

Η Αποκάλυψη λοιπόν σκιαγραφεί έναν άνδρα (αρνίο) ο οποίος θα φέρει επί της κεφαλής του διαδήματα και οι οφθαλμοί τού οποίου θα είναι σαν φλόγα πυρός... Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία δίστομος κοπτερά ίνα εν αυτή πατάσσει τα έθνη ... και "ποιμανεί αυτούς εν ράβδω σιδηρά... Το όνομα αυτού ουδείς οίδεν, ειμή αυτός.

Στις τελευταίες σελίδες της σκιαγραφεί μια Νέα Γη: και είδον ουρανόν καινόν και γην καινήν. Και η θάλασσα ουκ έστιν έτι, ούτε δάκρυ, ούτε πόνος, ούτε κραυγή...

Σκιαγραφεί κατόπιν μια πόλη, την Αγία Ιερουσαλήμ: και η πόλις τετράγωνος κείται και το μήκος αυτής όσον και το πλάτος κτλ κτλ.

Αυτή την πόλη την συνδέει με έναν αριθμό : τις 144.000. Όσοι είδαν το σχέδιο τού Ούτοπου θα μπούνε καλύτερα στο θέμα. Και όσοι δουν τα σχόλια του για την Πόλη θα δουν ότι ο πληθυσμός που δίνει σ' αυτήν είναι ο ίδιος με τον αριθμό που δίνει η Αποκάλυψη: 144.000. Στο σχέδιο του περιέχονται 1440 κτίρια με πληθυσμό 100 ανθρώπων το καθένα.

Οι διαστάσεις που δίνει ο Ούτοπος στην Πόλη διαφωνούν μεν με την Αποκάλυψη αλλά συμφωνούν με τον Ιεζεκιήλ: η περίμετρος της θα είναι 18 χιλιόμετρα.

Ο Ούτοπος μετά το σχέδιο τής Πόλης προχώρησε στο σχέδιο τής Υπαίθρου. Ύστερα απ' αυτό ανακαλύπτει στον Κριτία τού Πλάτωνα την περιγραφή τής Ατλαντίδας. Όταν λοιπόν λέει πως η Ατλαντίδα ήταν χωρισμένη σε τετράγωνες πόλεις και πως η ύπαιθρος ήταν χωρισμένη σε κλήρους των οποίων η έκταση ήταν 100 στάδια, τότε αυτό σημαίνει πως οι κλήροι στους οποίους ήταν χωρισμένη η Ατλαντίδα έχουν ακριβώς την ίδια έκταση με την πόλη και με τους "κλήρους" τής πόλης μου : 100 στάδια ή 18 χιλιόμετρα (ένα στάδιο ισοδυναμεί με 180 μέτρα).

Με διό λόγια εκτός από το σχέδιο τής Αγίας Ιερουσαλήμ ο Ούτοπος έδωσε μαζί και το σχέδιο τών πόλεων τής Ατλαντίδας.

Βλέπετε ο Ούτοπος σάς αποδεικνύει μαθηματικά και γεωμετρικά πως η Ατλαντίδα υπήρξε και παραϋπήρξε. Ο Πλάτωνας λέει πως οι Θεοί την καταπόντησαν για την απληστία της αλλά ο Ούτοπος υποψιάζεται πως τόκαναν επίσης και γι' αυτό: για να εξαφανίσουν κάθε ίχνος που θα τον βοηθούσε να λύσει το αίνιγμα. Ήταν ας πούμε κι αυτό μέρος τής δοκιμασίας.

Τι θα γίνει με την Γή; Η Αποκάλυψη μιλά μεν για την εξάλειψη τής θάλασσας και για μια Νέα Γη αλλά δεν δίνει περισσότερες διευκρινίσεις γι'αυτό. Κι όμως υπάρχει ένα άλλο βιβλίο το οποίο αποτελεί το "ανάγνωσμα" εκατοντάδων εκατομυρίων ανθρώπων και το οποίο δίνει μια σαφή και ξεκάθαρη εικόνα για το τι πρόκειται να συμβεί. Αυτό το βιβλίο είναι το Κοράνι. Τι λέει το Κοράνι; Λέει πως η Γη θα ισοπεδωθεί... τα βουνά θα υψωθούν όπως τα σύννεφα στον ουρανό και θα ριχτούν στην θάλασσα. Πως η Νέα Γη θα διασχίζεται από ποτάμια και θα αποτελεί τον κλήρο τών αγαθοποιών. Όταν το Κοράνι γράφει για την Νέα Γη είναι σαν να γράφει για έναν υπάρχοντα γεωγραφικό χώρο.

Αυτά με διό λόγια από το Κοράνι. Όμως το πιο αποκαλυπτικό στοιχείο για την Νέα Γη το πέτυχα μελετόντας τόν Πλούταρχο. Η σχετική, μάλιστα, προφητεία ανάγετο στην εποχή τών πυραμίδων. Ήταν αυτή: *αλλά θα έλθει χρόνος υπό της Μοίρας ορισμένος* (η σημείωση εξηγεί: ο υπό της Μοίρας ορισμένος χρόνος είναι το τέλος δώδεκα χιλιάδων ετών κτλ. Εδώ προσθέτω: ο Πλάτωνας τοποθετεί την καταστροφή τής Ατλαντίδας στις 9 περίπου χιλιάδες χρόνια πριν απ' αυτόν, δηλαδή 11.500 χρόνια πριν από μας. Προσωπικά πιστεύω πως θα υπάρχει κάπιο λάθος εδώ και πως θα είμαστε εξαιρετικά κοντά στα 12.000) *κατά τον οποίον ο Αρειμάνιος θα φέρει εις τον κόσμον την πανώλην και την πείναν και υπ' αυτών και αυτός θα απωλεσθή και θα εξαφανισθεί, Τότε δε η γη θα γίνει επίπεδος και ομαλή, οι δε άνθρωποι ευτυχείς πλέον και ομόγλωσσοι θα ζουν όλοι ένα και τον αυτόν βίον και θα έχουν μίαν και την αυτήν κυβέρνησιν.*

Περ' απ' αυτά είναι βέβαια και ο Νοστράδαμος. Τον αναφέρω μεν κι αυτόν άνκαι δεν μου έδωσε κανένα νέο στοιχείο. Κι όμως στις "μεγάλες προφητείες μετά τον Νοστράδαμο" ας πούμε πως βρήκα κάτι. Αυτό κυρίως: τον χωρισμό τής ανθρώπινης ιστορίας σε τρεις περιόδους: Πρώτον: την περίοδο τού Πατέρα, την περίοδο τού φόβου και του Νόμου. Δεύτερον: την περίοδο τού Υιού, της πίστης και της ελευθερίας (εγώ θα έλεγα: του φανατισμού και της Υποκρισίας) και, τέλος: την περίοδο τού Πνεύματος, της Ειρήνης, της Αγάπης και της μεγαλοψυχίας.

Πότε λέει ότι θ' αρχίσει η τρίτη περίοδος; Να κοντά στο δίο χιλιάδες.

Εκτός απ' αυτούς όμως υπάρχουν και οι προφήτες από τον χώρο τής Ορθοδοξίας. Εχει κάτι χρόνια που έπεσε στα χέρια μου ένα σχετικό βιβλιάριο: το κυπριακό, η Τουρκία και οι προφητείες τών πατέρων τής ορθοδόξου εκκλησίας.

Θα σας δώσω το σκίτσο ενός ανθρώπου που βγαίνει μέσα απ' αυτές: *θα είναι κατυφής, λαμπρός στην εμφάνιση, δίκαιος, ελεήμων, θα φοράει ρούχα πολύ απλά και φτωχικά. Θα έχει βλέμμα αυστηρό, θα είναι πράος και θα έχει κάπιο σκληρό εξόγκωμα στο πόδι του το δεξιό.*

Από τον Λέοντα τον Σοφό έχουμε ένα άλλο στοιχείο: *αυτός (ο Άγιος Βασιλέας) θα κατάγεται από την περίφημη Βυζαντινή οικογένεια τών Δουκών και από γένος βασιλικό και θα είναι άγιος ενώπιον τού Θεού.*

Το βιβλίο κλείνει εκείνο το σχετικό κεφάλαιο με τα παρακάτω τα οποία δεν αποδέχομαι παρά εν μέρει. Είναι πάντως ενδεικτικά: *έρχεται ο μέγας Αυτός Άγιος όχι σαν τους Προφήτες τού παλαιού καιρού να κηρύξει και να λιθοβοληθεί. Ούτε, όπως ο Κύριος, να διδάξει τον κόσμο, να θαυματουργήσει και να θυσιασθεί γι' αυτόν. Κάθε άλλο. Έρχεται "ως εντολεύς Χριστού" για να βασιλεύσει και να επιβάλει την θέληση τού Θεού παντού και προς κάθε κατεύθυνση. Έρχεται να πραγματοποιήσει και εφαρμόσει τίς αλήθιες τού Ευαγγελίου αφού πρώτα εκλείψουν οι αμαρτωλοί και η αμαρτία από την γη. Η αγιότης και η ευσέβεια θα είναι ο μοναδικός σκοπός τής ζωής τών ανθρώπων. Όσοι λαοί δεν θα θελήσουν να δεχθούν το κήρυγμα αυτό τής νέας και αγίας ζωής, θα καταστρέφονται και θα αφανίζονται με δύναμη που θα του παρέχει προς τούτο τον σκοπό ο Θεός.*

Ναι λοιπόν, υπόψιν κι αυτά, αλλά και τούτα: πως η αγιότητα είναι η μια όψη τού θέματος. Η άλλη διαφαίνεται επίσης μέσα από την πιο πάνω παράγραφο ενώ, παρεπιπτόντως, σημειώνω και τούτο για σας: μέσα μου ζει η ψυχή τών αγίων και των καισάρων.

Ναι, μόνο που όσοι με ξέρετε θα πρέπει να εννοείτε πως εγώ δίνω διαφορετική ερμηνεία στην αγιότητα από εκείνην που δίνει η εκκλησία και τα καλογήρια της.

Επιπλέον πρέπει να έχετε υπόψιν πως δεν υπάρχει κανένα στοιχείο για το αν και κατά πόσον ο Ούτοπος είναι απόγονος τής οικογένειας εκείνων τών Δουκών. Από την άλλη όμως το πράμα φωνάζει από μόνο του: αυτός θα είναι Έλληνας. Γι' αυτό λοιπόν κάνετε καλά να ψάξετε ανάμεσα σας για τον (αφού γι' αυτόν θα πρόκειται)... Μεσσία.

Κι όσο για το σκληρό εξόγκωμα στο δεξί του πόδι σημειώστε αυτό: αλίμονο αν επέτρεπε ο Θεός τέτια ασυμμετρία στον εκλεκτό του. Φαντασθείτε αυτόν τον άνθρωπο με ένα ατυχές εξόγκωμα στο πόδι του ή, έστω, με ένα έκτο δάκτυλο στο χέρι του. Αφού θα το ξανασκέφτηκε λοιπόν θα πρέπει να ανακάλυψε κάπιο καλύτερο μέρος για να τοποθετήσει τα σημάδια του. Εν πάση περιπτώσει ο Ούτοπος δεν έχει παρά δίο σκληρά εξογκώματα στους ώμους. Κι είναι γεγονός.

Βέβαια με όλα αυτά δεν ισχυρίζεται πως σας έχει δώσει αδιάσειστες αποδείξεις για τον ρόλο που έχει να παίξει σ' αυτό τον κόσμο. Αυτού του είδους οι αποδείξεις βρίσκονται μέσα στην καρδιά και μέσα στο κεφάλι του, είναι εμφυτευμένες εκεί, αλλά αυτές δεν μπορεί να σας τις δώσει για να καταλάβετε.

Ας πούμε όμως πως έχω κάπως καλύψει κι αυτό το θέμα. Και έστω κι αν δεν το χειρίστηκα με τόση άνεση, όμως θα πήρατε μιαν ιδέα. Θεωρήστε πως ένιωθα την ανάγκη να μιλήσω και γ^ αυτά. Ναι μεν δεν ήθελα να μιλήσω κατ' αυτό τον τρόπο για τον εαυτό μου αλλά ας πούμε πως δεν μπορούσα και να το αποφύγω. Πέστε πως υπέκυψα κι εγώ στο : η αρετή περιαυτολογούσα τραυματίζεται αλλά σιωπούσα πεθαίνει. Όσοι με πιστεύουν ξέρω ότι δεν θα τα έχουν ανάγκη αλλά ίσως τα έχουν εκείνοι που δεν με πιστεύουν. Ας τελιώνω λοιπόν εδώ. Άλλωστε δεν είναι μακριά ο καιρός όπου όλα θα κριθούν και όλα θα επαληθευθούν. Θεωρήστε λοιπόν πως έκλεισε κι αυτό.

Από τον Κώστα Κυριάκου και το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Ομιλία υπ' αριθμόν Ένα. *

Λοιπόν, Δερυνιώτες, απ' ότι ξέρετε οι άνθρωποι συνηθίζουν να τιμάνε κάπιες μορφές τής παγκόσμιας ιστορίας με κάπια επίθετα. Ένα από τα συνηθισμένα αυτά επίθετα είναι και το "μέγας". Έτσι έχουμε τον Μέγα Αλέξανδρο, τον Μέγα Κων/νο, τον Μέγα Ναπολέοντα και ουτω καθεξής. Χαλάλι τους λοιπόν ο τίτλος.

Από την άλλη ενώ αυτό είναι γεγονός, όμως δεν είναι λιγότερο γεγονός πως καμιά πόλη και καμιά κωμόπολη δεν πήρε ως τώρα έναν παρόμοιο τίτλο.

Κι όμως θα μπορούσε η ανθρώπινη Ιστορία να τιμήσει και κάπιον χώρο ο οποίος έδωσε κάπιους ανθρώπους οι οποίοι γράψανε ιστορία και να συνδέσει το όνομα αυτού του χώρου με τον ανάλογο τίτλο.

Εν πάση περιπτώσει για όλα υπάρχει η πρώτη φορά και, όσο εξαρτάται από τον Ούτοπο, ότι δεν έγινε ως τώρα, αυτός θα φροντίσει να το κάνει να γίνει.

Στο εξής λοιπόν ο κόσμος θα ξέρει και θα λέει - θέλει δεν θέλει - την Δερύνια Μεγάλη Δερύνια κατά τον ίδιο τρόπο που ξέρει και λέει τον Αλέξανδρο Μεγάλο Αλέξανδρο και τον Ναπολέοντα Μεγάλο Ναπολέοντα.

Γιατί είναι γεγονός: η Δερύνια στάθηκε η πρώτη και η πιο μεγάλη και ο Ούτοπος τής εγγυάται πως αν συνεχίσει έτσι για τις επόμενες 30 μέρες, τότε όλο το σύστημα και όλο το κατεστημένο θα λυγίσει και θα συνθλίβει κάτω από τα κτυπήματα τών παλλικαριών της. Ο Ούτοπος σάς εγγυάται πως, από την στιγμή που η Δερύνια θα το αποφασίσει, τότε εκείνη η σαρωτική νίκη για την οποία σάς μίλησε ο Ούτοπος θα έρθει από μαθηματική αναγκαιότητα.

Έτσι λοιπόν όσο μικρή και να είναι η Κύπρος μέσα στους ωκεανούς τής στεριάς και της θάλασσας όμως νά που κάπια παιδιά μπορούν να την κάνουν μεγάλη, μπορούν να την κάνουν να θαυματουργήσει και να ηγηθεί ενός ολόκληρου κόσμου στην πιο ωραία του Επανάσταση.

Αν λοιπόν είναι μικρή η Κύπρος μην πτοηθείτε γιατί η Δερύνια είναι μεγάλη και γι' αυτό θα κάνει και την Κύπρο μεγάλη μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου.

Γιατί έτσι είναι παιδιά: έστω και αν ο Ούτοπος έχει πάρει την απόφαση να οδηγήσει τον κόσμο πίσω στην ζωή και στον Παράδεισο και έστω και αν ακόμα το σύστημα και η μέθοδος που ακολουθεί είναι αντάξια ενός στρατηγού διαβόλου όμως το γεγονός είναι [13]πως, σε τελευταία ανάλυση, η απόφαση του αυτή θα αποδει,χθεί ανώφελη εάν δεν ακολουθήσει εγκαίρως η απόφαση κάπιων ανθρώπων να στηρίξουν μαζικά και μονόβουλα αυτή την απόφαση.

Σημειώστε: ο Ούτοπος ναι, είναι αλήθια, έχει βρει συμπάθεια και έχει πάρει κουράγιο από τους ανθρώπους σ' αυτό τον Αγώνα του για την Επανάσταση αλλά δεν βρήκε ακόμα πουθενά την φλόγα, την ζέση, την ορμή και την απόφαση των παλλικαριών τής ... Μεγάλης Δερύνιας.

Ο Ούτοπος σάς ζητάει να κρατήσετε ακλόνητη αυτή την απόφαση και αυτή την φλόγα, σας ζητάει να την θωρακίσετε με τις καλές συνήθειες και να την μεταλαμπαδεύσετε από χωριό σε χωριό και από πόλη σε πόλη.

Είπαμε: τίποτα δεν είναι δύσκολο για κείνους που είναι αποφασισμένοι να προχωρήσουν ή, αν θέλετε, ότι είναι δύσκολο γι' αυτήν και για κείνη την πόλη ή γι' αυτό και για κείνο το χωριό, είναι εύκολο για την Δερύνια.

Τόπαμε κι αυτό: μόνο η επιθυμία να δώσουμε έναν καλύτερο κόσμο θα μας δώσει αυτό τον

---

13 Η Δερύνια ήταν η (κωμό)πολη που έδειξε σε μένα τον μεγαλύτερο ενθουσιασμό. Πολλοί μάλιστα ενδιαφέρθηκαν και μπήκαν τότε στο ψηφοδέλτιο που ετοίμαζα. Ο ενθουσιασμός τους θα άντεξε και δεν θα άντεξε όμως μια νύκτα. Εν πάση περιπτώσει ένας από τους οπαδούς και υποψήφιους εκείνης της νύκτας μού είχε πει πως θα άρεσε στους Δερυνιώτες μια ομιλία γραμμένη ειδικά γι' αυτούς. Έτσι κι έτσι έκατσα, παρά τα τρεχάματα, ένα απομεσήμερο στο αυτοκίνητο, κάπου στην βιομηχανική περιοχή τής Λεμεσού, και έγραψα αυτό που έγραψα ελπίζοντας πως θα τους έφερνα στο φιλότιμο και θα τους κρατούσα. Δυστυχώς όμως είχαν φύγει και είχαν όλοι ξεχάσει πριν καν ακούσουν την ομιλία που έκανα γι' αυτούς.

καλύτερο κόσμο. Εμείς λοιπόν που επιθυμήσαμε όσο κανείς εκείνο τον καλύτερο κόσμο και ξέρουμε πως δεν έχουμε άλλη επιλογή από τον Αγώνα και την μάχη γι' αυτό τον καλύτερο κόσμο, τότε ξέρουμε και τι θα κάνουμε.

Αλλά σε τι ωφελούν τα λόγια τα πολλά όταν ο Ούτοπος είδε και βλέπει την απόφαση σας στα μάτια και στην φωνή σας; Προσέξετε: ο Ούτοπος δεν σας στέλλει να σκοτωθείτε για τρίχες, δεν ζητά από σας αχρείαστες θυσίες. Ο Ούτοπος σάς θέλει μόνο να δώσετε την μάχη για την ζωή και για τον άνθρωπο, την μάχη για την παγκόσμια πολιτεία, για την παγκόσμια Ειρήνη και για την παγκόσμια Επανάσταση. Ήδη ο Ούτοπος σάς έχει θέσει σε διάταξη μάχης. Ο Ούτοπος ετοίμασε έναν ρόλο για όλους εσάς και για τον καθένα ξεχωριστά και απαιτεί από σας να δώσετε σ' αυτό τον ρόλο την καλύτερη δυνατή έκφραση. Ο Ούτοπος σάς θέλει ωραίους και δυνατούς. Θέλει να κάνει όλη την Κύπρο και όλο τον κόσμο να το πει: τα παιδιά τής Δερύνιας στάθηκαν λεβέντες.

Κοιτάξετε να δείτε: ο Ούτοπος δεν αμφιβάλλει πως θα δώσετε αυτή την μάχη. Όμως σάς λέει πως σας θέλει να δώσετε μια ωραία, μια λεβέντικη μάχη, μια μάχη γεμάτη ανθρωπιά, μεγαλοψυχία, χαμόγελο και σθένος. Γιατί έτσι πρέπει παιδιά να ξεκινάνε οι νικητές και έτσι πρέπει να τελιώνουνε: κολυμπόντας στους μεγάλους Ωκεανούς τής Αγάπης.

Γιατί πάνω απ' όλα αυτό είναι το κίνητρο, αυτό είναι το επιχείρημα και αυτός είναι ο Αγώνας. Κάνουμε αυτό που κάνουμε γιατί αγαπάμε, γιατί θέλουμε να δώσουμε και να πάρουμε την αγάπη σε όλη την έκταση και την ποικιλία της.

Γι’ αυτό κάνουμε λοιπόν ότι κάνουμε: γιατί αγαπάμε, γιατί αγαπάμε πολύ: την ομορφιά, τον έρωτα και την γυναίκα σε όλη την γεωγραφική έκταση της.

Γι' αυτό το κάνουμε παιδιά: για την αγάπη. Και YL’ αυτό λοιπόν το κτύπημα μας πρέπει να είναι δυνατό, πρέπει να είναι ακλόνητο, συμπαγές, αγέρωχο κι ατσάλινο, φοβερό κι αδίστακτο, τρομερό κι αδυσώπητο και μπροστά του πρέπει να λυγίσουν και να γονατίσουν οι πάντες και τα πάντα.

Παιδιά, πώς να σας το πω να το καταλάβετε; Το Κτύπημα μας παιδιά πρέπει να είναι μεγάλο, πολύ μεγάλο, τόσο μεγάλο όσο μεγάλη είναι η ...Δερύνια...

Ούτοπος.

Ομιλία υπ’ αριθμόν Δίο.

Κύπριοι, ο χρόνος που απομένει ως την ημέρα που θα κληθείτε στις κάλπες λιγοστεύει ολοένα και περισσότερο. Η αγωνία για την εξέλιξη αυτής της αναμέτρησης κορυφώνεται από μέρα σε μέρα καθώς τα εμπλεκόμενα μέρη οδηγούνται στην τελική ευθεία.

Στο μεταξύ τα κόμματα σας όλα έχουν το μονοπώλιο στις εφημερίδες, στα ραδιόφωνα και στις τηλεοράσεις ενώ ο Ούτοπος και το Κίνημά του εξακολουθούν ακόμα να είναι ανύπαρκτα για τους επίσημους φορείς τού κατεστημένου.

Κι όμως το ξέρετε εσείς τόσο καλά όσο και κείνοι πως ο Ούτοπος έχει κάνει τόσο θόρυβο με τις κόλλες του όσο δεν τον έχουν κάνει όλα τα άλλα κόμματα μαζί. Ο Ούτοπος φίλοι μου έχει ταράξει το σύστημα όλο, τόχει σείσει και τόχει τρομάξει. Ήδη εκείνη η (ιερή) φωτιά που ήθελε να βάλει ο Ούτοπος σ' αυτό το νησί αποτελεί ένα γεγονός, το πιο, μάλιστα, σημαντικό γεγονός στην ιστορία αυτού του λαού.

Ας πούμε λοιπόν πως ο πρώτος αντικειμενικός στόχος τού Ούτοπου έχει επιτευχθεί.

Το επόμενο βήμα ήταν η ετοιμασία τού ψηφοδελτίου με το οποίο θα διεκδικούσε όλες τις έδρες στις επερχόμενες εκλογές.

Ας πούμε λοιπόν πως έχει οδηγηθεί και αυτό σε μια κατάληξη άνκαι, να λέγεται, κάπιες μετατροπές και ανακατατάξεις σ' αυτό είναι αναπόφευκτες ως την ημέρα τής υποβολής τών υποψηφιοτήτων. Εκείνη μόνο την ημέρα θα πάρει την οριστική του μορφή.

Στο μεταξύ, παράλληλα με την ετοιμασία τού ψηφοδελτίου, ο Ούτοπος πρέπει να δίνει παντού το παρόν του και να συνεχίζει απτόητος το ιδεολογικό μέρος τού αγώνα του.

Κι ασφαλώς οι θυσίες και οι περιπέτειες του σ' αυτή την εξέλιξη τού αγώνα δεν είναι λίγες, αλλά ας πούμε πως είναι και αναπόφευκτες. Ούτως ή άλλως ο Ούτοπος αισθάνεται πως βρίσκεται στο στοιχείο του, πως εκπληρώνει την αποστολή του και πως ακολουθεί το πεπρωμένο του.

Ας πούμε λοιπόν πως το να έρχεται αυτός σε σας και να ζητάει την προσοχή σας αποτελεί ένα μέρος τού καθήκοντος του.

Στο μεταξύ σάς έχει δώσει πολλά φυλλάδια με ποικίλο περιεχόμενο. Ο Ούτοπος σάς μίλησε και σας έγραψε τόσο για την Υγία, όσο και για την Ασφάλεια σας, τόσο για την Ανάσταση και τον Θεό, όσο και για τον Έρωτα και τον άνθρωπο. Ούτως ή άλλως θεωρεί χρέος και υποχρέωσή του να σας μιλήσει για οτιδήποτε ενδιαφέρει τον πολίτη, είτε το λέει στα φανερά είτε στα κρυφά.

Θεωρήστε λοιπόν από την μεριά σας πως έχετε υποχρέωση να σέβεστε τα φυλλάδια που σας δίνει, θα πρέπει να τα μελετάτε (και όχι μόνο να τα διαβάζετε) και να τα δίνετε και σε άλλους. Ο Ούτοπος δεν έχει την κάλυψη τών εφημερίδων, των ραδιόφωνων και των τηλεοράσεων και γι' αυτό θα πρέπει να έχει την δική σας κάλυψη. Μην σας διαφεύγει πως ο Ούτοπος έχει κάνει θυσίες για να βγάλει αυτά τα φυλλάδια, έχει κάνει αγγαρείες που δεν τις έκανε κανείς από σας και υφίσταται στερήσεις που δεν τις υφίσταται κανείς από σας.

Κι ακόμα: ο Ούτοπος έχει αποτυπώσει στα φυλλάδιά του τον πιο σοβαρό και ρωμαλέο Λόγο που έχει εκφρασθεί σ' αυτό τον κόσμο και αυτός είναι ένας λόγος παραπάνω για να τα προσέχετε και να τα πολλαπλασιάζετε και όχι να τα αφήνετε για τα σκουπίδια τού καφετζή.

Αλλά, ας πάμε παρακάτω: η προσπάθεια τού Ούτοπου να ετοιμάσει στα γρήγορα ένα ψηφοδέλτιο τον έχει οδηγήσει σε κάπια σχήματα και σε κάπια ονόματα τα οποία έρχεται ο ίδιος αργότερα να τα αντικαταστήσει με κάπια άλλα.

Ας πούμε πως είναι κι αυτό μέρος τού όλου παιχνιδιού και πως τα πράγματα ως προς αυτό εμπεριέχουν περισσότερες δυσκολίες απ' όσες είχε στην αρχή υπολογίσει. Αλλά είπαμε: δικό του πρόβλημα. Αφήστε το λοιπόν σε κείνον.

Έτσι κι αλλιώς ο Ούτοπος ξεκίνησε αυτό τον αγώνα του μόλις πρεν διό μήνες και ασφαλώς θα ήταν ανώφελο να περιμένετε απ' αυτόν την οργάνωση και τον κύκλο τών σχέσεων που έχουν τα γνωστά σας κόμματα.

Καλώς ή κακώς δεν πρόκειται για προεδρικές εκλογές. Τα τρεχάματα και ο αγώνας γίνονται εκ των πραγμάτων πολύ πιο δύσκολα και περίπλοκα αφού πρέπει να βρω, να οργανώσω και να εμψυχώσω άλλους 55 υποψηφίους.

Κάπιοι απ' αυτούς μπορεί να κρύωσαν στο μεταξύ και να άλλαξαν γνώμη. Δεν πρόκειται και για τίποτα το σπάνιο. Είναι γνωστό άλλωστε: ο άνθρωπος είναι από την φύση του ευμετάβολο ον. Κάπιοι μπορεί να δεχθούν πιέσεις ή ... αντιπροτάσεις, ε, κι ασφαλώς ο Ούτοπος δεν μπορεί, και δεν θέλει, να τους κρατήσει με το ζόρι. Έτσι κι αλλιώς θα προχωρήσει με κείνους που είναι αποφασισμένοι ως το τέλος γι' αυτό.

Από την άλλη μπορεί κι αυτός ο ίδιος ν' αλλάξει γνώμη για κάπιους απ' αυτούς για τους οποίους αποφάσισε κάτω από ορισμένες καταστάσεις. Έτσι λοιπόν πρέπει να ψάξει ξανά για αντικαταστάτες και για εφεδρείες ακόμα.

Είπαμε: πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και πρέπει να μην επιτρέψουμε να πάει οτιδήποτε στραβά.

Χώρια απ' αυτά πρέπει να αντιμετωπίσω και τους ανθρώπους που μόλις δουν ένα ρεύμα να κυλάει ορμητικό με το μέρος σου σε θαυμάζουν και σε κολακεύουν και μόλις δουν το ρεύμα να ησυχάζει και να κάνει λίγο πίσω σε περιφρονούν και δεν σε υπολογίζουν.

Τάχα δεν ξέρουν αυτοί οι άνθρωποι πως αυτοί οι αγώνες έχουν τις παλινδρομήσεις τους και πως και η γροθιά για να μπορέσει να δώσει ένα αποτελεσματικό κτύπημα θα πρέπει πρώτα να κάνει πίσω και να πάρει την... φόρα της;

Ολ' αυτά βέβαια συνθέτουν μια μεγάλη δοκιμασία. Η ψυχολογική πίεση που δέχεται μ' αυτές τις καταστάσεις δεν είναι λίγη και πρέπει να την αντιμετωπίζει πάντα με ψυχραιμία. Ευτυχώς όμως γι' αυτόν και για τον αγώνα του έχει ένα όπλο που δεν το έχει κανείς, ένα σπάνιο, ακλόνητο, ακαταμάχητο και ακαταπόντιστο όπλο. Έχει την Υγία και τα μυστικά τής Υγίας.

Μ' ένα τέτιο όπλο στην διάθεσή του, ο Ούτοπος μπορεί να προχωράει συντρίβοντας και θερίζοντας ότι στέκεται εμπόδιο στον δρόμο του.

Ήδη την δράση αυτού του όπλου την αισθάνονται βαριά οι αντίπαλοι του. Ο πανικός που έχει ενσπείρει σ' αυτούς το Ουτοπικό κτύπημα δεν εκφράζεται με λόγια. Οι πολιορκητικές μηχανές με τις οποίες έχει κυκλώσει τα κάστρα τους τούς έχουν ήδη οδηγήσει σε απόγνωση. Οι αμυντικές διατάξεις τους αποτελούν πια ένα χαμένο γι' αυτούς παιχνίδι. Η τάφρος γύρω τους έγινε λεωφόρος για το κτύπημά του, οι πύλες άρχισαν να ανοίγονται και η γενική έφοδος επίκειται.

Κάπου εδώ τα ψέματα τελιώνουν και αρχίζει η αλήθια. Το παλιό σύστημα πεθαίνει και γενιέται το καινούριο, ο παλιός κόσμος συντρίβεται και αναδύεται ο καινούριος.

Το τέλος τους δεν είναι μακριά. Μόλις μια δρασκελιά και θάναι πια γεγονός. Η πίεση που έχει ασκήσει το κτύπημά μου σε όλη την έκταση τού χώρου τους τούς έχει τρελλάνει τόσο που δεν αποκλείεται να τους δείτε όλους συνασπισμένους εναντίον μου. Κι ασφαλώς τί άλλο καλύτερο απ' αυτό θέλω κι εγώ; Τους θέλω κι εγώ μαζεμένους και έτσι όπως είναι όλοι τού χεριού μου θα τους

περιποιηθώ αναλόγως.

Ως τώρα λοιπόν έκαναν έτσι σαν να μην υπήρχε ο Ούτοπος. Όμως ο Ούτοπος θα τους δείξει. Η αριστερά θεωρούσε πρόβλημα της την δεξιά και η δεξιά την αριστερά. Το κέντρο Θεωρούσε πρόβλημα του τα άκρα και τα άκρα το κέντρο. Το ΔΗΣΥ θεωρούσε πρόβλημα του το ΑΚΕΛ και το ΑΚΕΑ τον ΔΗΣΥ και ούτω καθεξής.

Όμως νά που γύρισαν οι καταστάσεις και τώρα άρχισαν όλοι να αντιλαμβάνονται πως το πρόβλημα για την αριστερά δεν είναι η δεξιά ή το αντίθετο αλλά πως, σε τελευταία ανάλυση, το πρόβλημα όλων είναι ο ...Ούτοπος.

Πού είχαν τα μιαλά τους τότε που ο Ούτοπος τούς άπλωνε χέρι συμφιλίωσης; Πού ήταν ο νους τους; Πέστε μου λοιπόν εσείς: θα είχε άδικο ο Ούτοπος ή τάχα θα ήταν κακός εάν από συμφιλιωτής γίνει γι' αυτούς ένας εξολοθρευτής; Πέστε μου να χαρείτε.

Πού είναι λοιπόν τα πολυπόθητα ποσοστά τους; Τα έχασαν έτσι όπως έχασαν την φρόνηση και την αντριγιά τους.

Μα δεν το κατάλαβαν ακόμα; Το ρεύμα που έχει εξαπολύσει ο Ούτοπος εναντίον τους γίνεται μέρα με την μέρα ένας Ωκεανός που κοντεύει να τους πνίξει. Είναι πια αργά γι' αυτούς για να γλυτώσουν, είναι πολύ αργά, τόσο αμετάτρεπτα αργά.

Ήδη τα θέατρα τους σκιών έχουν κλείσει και όλες οι επιχειρήσεις τους - τόσο εύρωστες που έδειχναν όλες - έχουν χρεοκοπήσει.

Προκειμένου Κύπριοι να πάρετε αυτό που δικαιούστε να πάρετε μην τους λυπηθείτε: παραδώστε τους εκεί που παρέδιδαν ως τώρα τον Ούτοπο: στην αφάνεια και στην ανυπαρξία.

Ο τρόμος αποτελεί ήδη την καλύτερη ανταμοιβή για την συμπεριφορά τους. Μην τους λυπηθείτε. Ναι μεν λέμε να είστε ευγενικοί και μεγαλόψυχοι, όμως μην λυπηθείτε και μην διστάσετε για το τέλος τους. Εκείνοι οι ίδιοι το ετοίμασαν και το προετοίμασαν και, ασφαλώς, χαλάλι τους.

Τα ψωμιά τους τα φάγανε ήδη, το καντήλι τους έσβησε. Ως εδώ Κύπριοι! Πείτε το και σεις έτσι όπως το λέω και γω: ως εδώ! Ήταν άλλωστε καιρός αυτή η λαϊκή βούληση να τους δώσει την θέση που τους αξίζει και να τους κάνει να καταλάβουν πως ανήκουν πια σ' έναν κόσμο και σ' ένα παρελθόν που έχει χαθεί οριστικά και αμετάκλητα στον ορίζοντα.

Την απόφαση ήδη τού Ούτοπου να διεκδικήσει - αλλά και να πάρει - όλες τις έδρες στην Νέα Βουλή την ξέρετε ήδη από πρώτο χέρι.

Όσο λοιπόν και αν σοκάρει κάπιους λακέδες τού κατεστημένου αυτή η απόφαση, όμως η αλήθια είναι πως η Επανάσταση πήρε έναν δρόμο χωρίς επιστροφή. Αυτή η Επανάσταση, έτσι όπως κάθε αληθινή Επανάσταση, δεν ικανοποιείται με ημίμετρα και με ημιαποφάσεις. Οι προθέσεις τής Επανάστασης είναι ξεκάθαρες, ένα αξίωμα ξέρει μόνο και ασφαλώς ζεμ παίζει και ποντάρει σ' αυτό: Όλα ή Τίποτα.

Στο κάτω κάτω Κύπριοι το αξίωμα τού Ντίκενς: "όπου υπάρχει ένα θέλω υπάρχει ένας δρόμος" ο Ούτοπος το διασκεύασε σ' ένα άλλο αξίωμα: "όπου υπάρχει αγάπη υπάρχουν χίλιοι δρόμοι".

Έτσι λοιπόν, για να τελιώνω, επειδή ο Ούτοπος, αν καταλάβατε καλά, κάνει ότι κάνει και υφίσταται όσα υφίσταται για την αγάπη, είναι επόμενο να έχουν ανοιχθεί γι' αυτόν χιλιάδες δρόμοι για την βούληση και για την νίκη του. Αυτούς τους δρόμους σάς καλεί να τους περάσετε μαζί και να τους τραγουδήσετε μαζί.

Μην το λησμονάτε Κύπριοι: η απόφαση να πάρετε αυτούς τους δρόμους είναι δική σας. Μια στάλα αγάπης αν έχετε, ή μια στάλα συμπόνιας για κείνους που βρίσκονται σε μειονεκτικότερη θέση από σας, θα το δείτε: όπου υπάρχει αγάπη υπάρχουν χίλιοι δρόμοι. Χιλιάδες δρόμοι ανοίγονται για κείνους που αγαπούν.

Σημειώστε το αυτό Κύπριοι και μην το ξεχνάτε: η απόφαση για την αγάπη είναι δική σας απόφαση. Η απόφαση για την συμπόνια και για την Ειρήνη είναι δική σας απόφαση. Είναι δική σας η απόφαση για μια αλλαγή, για ένα νέο ξεκίνημα. Είναι δική σας η απόφαση για έναν καλύτερο κόσμο, για έναν κόσμο που θα σας κληροδοτήσει όλα τα αγαθά.

Υπάρχει Κύπριοι ένας άνθρωπος που μπορεί να αξιοποιήσει μια τέτια απόφαση (σας). Αυτός ο άνθρωπος σάς έχει πει πολλά, έχει παλέψει για το Όραμά του πολύ και τώρα θέτει ενώπιον σας ένα Κίνημα και κάπιους ανθρώπους που θα το αντιπροσωπεύσουν επίσημα στις επερχόμενες εκλογές.

Ο Ούτοπος σάς λέει: δεν θέτει ενώπιον σας τούς τέλειους ανθρώπους γιατί αυτοί δεν υπάρχουν. Όλοι αυτοί είναι σαν όλους: με τα καλά τους και με τα κακά τους, με τις δυνάμεις και με τις αδυναμίες τους, με τα πλεονεκτήματά τους, αν θέλετε, και με τα μειονεκτήματά τους. Αυτούς ηύρε ο Ούτοπος και αυτούς σάς προτίνει. Στηρίξετε τους και υποστηρίξετε τους λοιπόν. Έτσι κι αλλιώς αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να υποστηρίξετε τον Ηγέτη τους. Εσείς κάνετέ το και μην έχετε ούτε στιγμή την αμφιβολία πως ο Ούτοπος μπορεί να θέσει τις προϋποθέσεις εκείνες ώστε τα μεγαλύτερα και γλυκύτερα αγαθά αυτού του κόσμου να αποτελούν σύντομα για σας ένα γεγονός και μια πραγματικότητα οριστική και αμετάκλητη.

Τίποτ' άλλο.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Μήνυμα τού Ούτοπου προς τους υποψηφίους του.

Αγαπητοί υποψήφιοι και... σύντροφοι σ' αυτό τον Αγώνα, το να σας απευθύνει ο Ούτοπος λίγα προσωπικά λόγια Θεωρήστε ότι αποτελεί μέρος τού αγώνα του. Ούτως ή άλλως μπορεί να μην καταφέρει να σας μαζέψει έτσι όπως μαζεύουν οι άλλοι τούς δικούς τους υποψηφίους και να σας τα πει εκ του προχείρου ή ίσως-ίσως δεν θέλει να σας βάλει σε ταλαιπωρίες. Το να σας δώσει λοιπόν γραπτό το μήνυμά του είναι, είπαμε, μέρος τού χρέους του απέναντι σας.

Προσέξετε λοιπόν. Ήδη θα έχετε δει τα ονόματα σ' αυτή την σελίδα και θα έχετε δει ασφαλώς πως ανάμεσα σε όλα αυτά τα ονόματα παρελαύνει και το δικό σας όνομα. Σημειώστε την λοιπόν αυτή την σελίδα γιατί αυτή θάναι η πιο χρυσή σελίδα στην ιστορία τής ανθρωπότητας.

Ο Ούτοπος είναι αποφασισμένος έτσι κι αλλιώς να σας δώσει την νίκη, μια χωρίς προηγούμενο νίκη για τα παγκόσμια χρονικά. Ο Ούτοπος είναι αποφασισμένος να σας τιμήσει γιατί τιμήσατε το όνομά σας. Μην αμφιβάλλετε λοιπόν ούτε στιγμή γι' αυτή την νίκη. Μην πτοηθείτε και μην επιτρέψετε σε κανέναν να σας πτοήσει.

Μην πτοήσει κανέναν σας το γεγονός ότι δεν έχουμε στην σύνθεσή μας μεγάλα και βαρύγδουπα ονόματα παρά - κυρίως - ανώνυμους ανθρώπους τού λαού. Απ' αυτή λοιπόν την άποψη θέλω να θεωρείτε πως αποτελείτε ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα αυτού του ίδιου ανώνυμου λαού που σύντομα θα κληθεί για να αποφασίσει για μας.

Μα, στο κάτω-κάτω, εμείς δεν έχουμε και τόση ανάγκη τα μεγάλα ονόματα αφού έτσι κι αλλιώς έχουμε μεγάλη την ... Ιδέα μας. Μ' αυτή την Ιδέα θα αγωνιστούμε λοιπόν και όσα εμπόδια και αν βρούμε σ' αυτό τον αγώνα, εμείς θα προχωρήσουμε.

Βέβαια το Κίνημα (και Κόμμα) μας, σαν ένα νέο Κίνημα, δεν έχει την δομή και τους μηχανισμούς που έχουν τα άλλα κόμματα ώστε να συγκεντρώσει τα πλήθη εκείνα που θα προκαλέσουν την προσοχή και την Είδηση και, ασφαλώς, ούτε και τους χρειαζόμαστε. Εάν στην εξέλιξη τού αγώνα μας καταφέρουμε και συγκεντρώσουμε εκείνα τα πλήθη που θα αποτελούσαν μιαν Είδηση δεν θάταν, βεβαίως, κάτι το κακόδεκτο από την πλευρά μας (κάθε άλλο) αλλά ας πούμε πως εμείς θεωρούμε πιο πρακτικό και δίκαιο να πηγαίνουμε εμείς στα πλήθη παρά να φέρνουμε τα πλήθη σε μας.

Εν πάση περιπτώσει όμως αυτό είναι άλλο θέμα. Το κυριότερο θέμα και εκείνο ακριβώς όπου με υποχρεώνει σ' αυτό το μήνυμα είναι ας πούμε οι όροι μιας συμφωνίας μεταξύ μας. Γιατί, ως γεγονός, σαν άνθρωποι που στήνουμε μαζί ένα Κίνημα και αγωνιζόμαστε για ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα, είναι επόμενο να κάνουμε μεταξύ μας μια κάπια συμφωνία. Από την άλλη το γεγονός ότι κανείς δεν αμφισβητεί στον Ούτοπο την ηγεσία αυτού του Κινήματος ας πούμε πως τον υποχρεώνει να πάρει αυτός την πρωτοβουλία για την συμφωνία και για τους όρους τής συμφωνίας.

Πιοί είναι τέλος πάντων αυτοί οι όροι που θα έθετε ο Ούτοπος ενώπιον σας;

Κοιτάξετε να δείτε, δεν πρόκειται δα για τίποτα το ιδιαίτερα δύσκολο ή παράλογο. Απλούστατα επειδή, ως γνωστόν, το Κίνημα μας υπόσχεται εκείνο το καθεστώς όπου θα δώσει πρώτα και πάνω απ' όλα στους ανθρώπους την Υγία τους, έτσι είναι λογικό οι πρωτεργάτες αυτού τού κινήματος να τηρούν πάνω απ' όλα κάπιους στοιχειώδεις όρους
Υγίας. Γιατί είπαμε πως, ως προς αυτό, εμείς πρέπει να δίνουμε το παράδειγμα.

Εμείς λοιπόν που μιλάμε και τάζουμε Υγία, Αυτοπεποίθηση και Νίκη θα πρέπει όταν μιλάμε γι' αυτά να δίνουμε σε κείνους που μας ακούνε την εντύπωση πως τα νιώθουμε αυτά που λέμε. Κι όπως ξανάπαμε: η Υγία πρέπει να είναι φυσική για να αξίζει το όνομα τής Υγίας.

Έτσι λοιπόν πρέπει να θεωρούμε πως όλα εκείνα που μας δίνουν την -ψευδαίσθηση τής Υγίας είναι οι πρώτοι εχθροί της, όπως το τσιγάρο δηλαδή, το αλκοόλ και τα φάρμακα. Το να κάνετε λοιπόν μια καλή προσπάθεια να απεξαρτηθείτε απ' όλ' αυτά όσοι είστε ήδη εξαρτημένοι, είναι ας πούμε κι αυτός ένας όρος για την συμφωνία και μια προϋπόθεση για την νίκη.

Εμείς, λοιπόν, οι οποίοι θέλουμε να υπηρετήσουμε την Υγία και τον Λόγο σε όλες τους τις

διαστάσεις και οι οποίοι ξέρουμε πως "ο Λόγος - όχι λιγότερο από την Υγία και από την Αυτοπεποίθηση - είναι το φυσικό επακόλουθο μιας αλυσίδας καλών συνηθειών" θα πρέπει ασφαλώς να δώσουμε το παράδειγμα. Έτσι λοιπόν θα πρέπει, για να υπηρετηθεί σωστά η Ιδέα και ο Αγώνας, να κάνετε το περπάτημα και την άσκηση μέρος τού καθημερινού διαιτολογίου σας.

Κοντολογής αυτός είναι ο βασικός όρος που θέτει ενώπιον σας ο Ούτοπος και ελπίζει πως δεν σας έχει ...τρομάξει. Ούτε λίγο ούτε πολύ ο Ούτοπος θέλει να σας δει να κάνετε με την θέλησή σας αυτό που οι άλλοι χρειάζονται τον Νόμο για να το κάνουν.

Από κει και πέρα μπορείτε να σκέφτεστε και να μιλάτε ελεύθερα και μπορείτε να πείτε και καμιά κουβέντα παραπάνω. Δεν θα πρόκειται δα για κάτι που δεν διορθώνεται...

Ακόμα μπορείτε να κριτικάρετε τον Αρχηγό σας και μπορείτε ακόμα και να τον ... βρίσετε. Έτσι κι αλλιώς κι αυτός ο ίδιος δεν κάνει πίσω σ' αυτό. Το καλύτερο, έχετε υπόψιν, ελληνικό - και κυπριακό - λεξιλόγιο σάς τόχει φυλαγμένο και θα σας το προσφέρει ασφαλώς πάντα με τον τρόπο του, μ' έναν τρόπο που δεν κρύβει κακία, μίσος ή υστεροβουλία. Γι' αυτόν θα είναι ας πούμε μέρος τού παιχνιδιού τής ζωής, μιας ζωής όπου το σοβαρό διαδέχεται το αστείο, η θλίψη την χαρά, το γέλιο το δάκρυ και ούτω καθεξής σ' αυτό το αέναο παιχνίδι τών αντιθέσεων.

Εμείς λοιπόν οι οποίοι σκοπεύουμε να αναλάβουμε την σοβαρότερη και μεγαλύτερη εκπολιτιστική επιχείρηση τής ιστορίας και οι οποίοι μιλάμε και υποσχόμαστε έναν κόσμο και μια μεταχείριση αντάξια τής ανθρώπινης φύσης και ιδιοσυγκρασίας θάμασταν πολύ άθλιοι (πιο άθλιοι ακόμα και από κείνους που θέλουμε να εκτοπίσουμε) εάν παραγνωρίζαμε σ' αυτή την επιχείρηση αυτό το μοναδικό γνώρισμα που κάνει έναν άνθρωπο να ξεχωρίζει από ένα ζώο, το χιούμορ του δηλαδή.

Εάν λοιπόν, κατά τον Πλάτωνα, "η αστειότητα είναι αδελφή τής σοβαρής μελέτης", τότε είναι επόμενο πως ο Ούτοπος, σαν ο άνθρωπος με τις σοβαρότερες σπουδές στο ενεργητικό του, θα δώσει σ' αυτό το ανθρώπινο γνώρισμα την πιο περίλαμπρη έκφρασή του.

Αλλά έτσι όπως είναι γεγονός πως η καλύτερη προϋπόθεση για ένα γνήσιο και μεταδόσιμο χιούμορ είναι η Υγία, τότε είναι λογικό να κοιτάξουμε να εδραιώσουμε πρώτα μέσα μας αυτή την Υγία και όσο για το χιούμορ: θα έρθει μόνο του από ... μαθηματική αναγκαιότητα.

Με διό λόγια: ο Ούτοπος δεν θέτει από πάνω σας καμιά απειλή για οπιαδήποτε περίπτωση χρειασθεί να πείτε την άποψή σας γι' αυτό και για κείνο το θέμα άνκαι, φυσικά, θα ήταν ευχής έργο εάν υπήρχε η μεγαλύτερη δυνατή συμφωνία μεταξύ των δικών σας λόγων *και* των λόγων τού αρχηγού σας.

Ύστερα ο Ούτοπος δεν σας ζητά να γίνετε ούτε μάρτυρες, ούτε ήρωες. Σ' αυτή την περίπτωση ο ηρωισμός τού αρχηγού σας είναι αρκετός. Έτσι κι αλλιώς αυτός σάς έχει οδηγήσει έτσι τα πράγματα ώστε να μην χρειάζεται από μέρους σας παρά η μικρότερη δυνατή θυσία.

Το να ταλαιπωρηθείτε λοιπόν και το να ξενυκτίσετε και το να παρακινδυνεύσετε μέσα στους δρόμους απέχει πολύ από τις επιθυμίες τού Ούτοπου. Απλά αρκεστείτε να ντυθείτε απλά και πλησιάστε απλά τους ανθρώπους, κινηθείτε μαζί τους και περπατήστε μαζί τους, περάστε από τα καφενεία τους και πιείτε τον ... χυμό (ή μάλλον: το νερό) σας, δείτε κόσμο και... τοκάρετε κόσμο, κουβεντιάστε ήρεμα μαζί τους, περάστε όμορφα μαζί τους και διαβεβαιώστε τους (κυρίως) πως δεν κάνετε αυτό που κάνετε για την θέση ή για το χρήμα (πράγμα που, ούτως ή άλλως, θα καταργήσουμε) αλλά για την ... φανέλλα. Δώστε τους να καταλάβουν πως εσείς ανταποκριθήκατε απλά στο κάλεσμα τού αρχηγού σας και πως, πάνω απ' όλα, θα σταθείτε ακλόνητοι στο πλευρό του σε όλες του τις μάχες.

Ύστερα ο Ούτοπος θέλει να σας δει να ενεργείτε σαν ομάδα και όχι σαν κλίκα. Μακριά από σας η σκέψη να απομονώσετε οπιονδήποτε από τους συντρόφους μας. Εάν κάπιος έχει αδυναμίες, βοηθήστε τον να καλύψει τίς αδυναμίες του. Τέτιες αδυναμίες όλοι τις έχουν. Όλοι σε κάτι μπορεί να μειονεκτούν και σε κάτι άλλο μπορεί να πλεονεκτούν. Όλα αποτελούν μέρος τού κύκλου τών αντιθέσεων.

Χωρίς πολλά λόγια ο Ούτοπος σάς θέλει να δώσετε σε κάθε κατεύθυνση την εντύπωση και την πεποίθηση πως είσαστε όλοι ένα σώμα και πως αγωνίζεστε όλοι για έναν κοινό σκοπό.

Έχετέ τα υπόψιν λοιπόν όλ' αυτά, προσπαθήστε και αγωνιστείτε για τον καλύτερο δυνατό αγώνα και αφήστε στους αντιπάλους μας την ανησυχία για το αποτέλεσμα.

Ούτως ή άλλως αυτό που άρχισε δεν γυρίζει πίσω. Εμείς θα το κάνουμε το θαύμα. Εσείς απλά προσπαθήστε για τον πιο ωραίο αγώνα, μιλήστε, καλέστε και εμπνεύσετε τούς ανθρώπους σ' αυτόν και μην χάσετε ούτε στιγμή από το μιαλό σας την πίστη και την πεποίθηση πως θα είστε όλοι νικητές, όλοι ανεξαιρέτως.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Υ.Γ. Ο Ούτοπος, προκειμένου να σας εισαγάγει καλύτερα στην Ιδέα και την φιλοσοφία του, σας δίνει το τελευταίο του βιβλίο και σας παρακαλεί να προσέξετε πιο πολύ σ' αυτό την Επιστολή στον Δ. Χριστόφια, το Πρώτο Μήνυμα και τις ομιλίες υπ' αριθμόν δώδεκα, δεκατρία και δεκαοκτώ.

Και, τέλος-τέλος, μην ξεχάσει κανείς την 6η Μαΐου, την ημέρα, δηλαδή, υποβολής υποψηφιοτήτων. Περάστε όλοι από τα Γραφεία Διοικήσεως τής επαρχίας στην οποία θα είστε υποψήφιοι για τις σχετικές πληροφορίες και φόρμες και έχετε υπόψιν: ο Ούτοπος δεν θέλει λάθη σ' αυτό. Τίποτα δεν πρέπει να πάει στραβά.

Αυτά για την ώρα και.... μην χάνεστε.

Ούτοπος.

Πρώτη Προκήρυξη.*

Κύπριοι, η υποχρέωση τού Ούτοπου να παραδώσει στον κόσμο έναν πλήρη συνδυασμό για τις επερχόμενες εκλογές έχει οδηγηθεί σε ένα τέλος. Τα ονόματα που θα παρατάξει το Κίνημα του απέναντι στα ονόματα τών άλλων κομμάτων αποτελούν πια ένα δεδομένο και τώρα είναι στα χέρια σας.

Αυτή η υποχρέωση δεν ήταν εύκολη υπόθεση για τον Ούτοπο. Αυτός φαίνεται δεν είχε τον κύκλο και την οργάνωση που έχουν τα παλιά κόμματα ώστε να πετύχει γρήγορα τον σκοπό του αλλά, εν πάση περιπτώσει, το ολοκλήρωσε κι αυτό αισίως και τώρα είναι ελεύθερος να οδηγήσει το κτύπημα του στην επόμενη φάση του.

Βέβαια δεν θεωρεί ότι το ψηφοδέλτιο του είναι το τέλειο ψηφοδέλτιο. Όχι ασφαλώς. Αν προσπαθούσε ακόμα λίγο θα μπορούσε να βελτιώσει την όλη εικόνα του αλλά αυτό δεν είναι κάτι που τον πολυσκοτίζει. Ναι μεν θα ήθελε τούς καλύτερους αλλά όταν αυτοί διστάζουν δεν θα κάθεται να τους παρακαλεί. Έτσι κι αλλιώς αυτοί που αποφάσισαν να τεθούν στο ψηφοδέλτιο του είναι καλοί και άξιοι αφού αυτοί πήραν εύκολα μιαν απόφαση που ήταν δύσκολη για κάπιους άλλους. Θα ήταν λοιπόν πολυτέλεια γι' αυτόν το να λυπάται που δεν είναι καλύτερο απ' ότι θα μπορούσε, ίσως, να ήταν. Στην προκειμένη περίπτωση ο Ούτοπος λυπάται -και απολογείται- για κείνους που δεν πέρασε στο ψηφοδέλτιο του ενώ τούς είχε περάσει στις σημειώσεις του.

Όσοι λοιπόν ρίξετε μια σφαιρική ματιά σ' αυτό το ψηφοδέλτιο θα δείτε ότι οι επώνυμοι άνθρωποι αποτελούν μια μικρή μειοψηφία σ' αυτό. Η μεγάλη πλειοψηφία τους είναι άνθρωποι ανώνυμοι, άνθρωποι τού λαού, μικρούπάλληλοι και μικροεπιχειρηματίες.

Όσα λοιπόν αρνητικά στοιχεία και αν σημειώσετε σ' αυτό το ψηφοδέλτιο δεν θέλω να παραβλέψετε το γεγονός πως είναι στην πλειοψηφία τους νέοι άνθρωποι. Ας πούμε πως αποτελούσε αυτό μέρος τής φιλοδοξίας μου, μιας φιλοδοξίας που δεν αρνήθηκε κάπιες λογικές παραχωρήσεις στους μη νέους ανθρώπους.

Χώρια απ' αυτό έχουν ένα πλεονέκτημα και θέλω να το σημειώσετε: αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν χάσει την επαφή τους με την πραγματικότητα.

Μπορεί να μην έχουν τίτλους σπουδών, μπορεί να μην είναι γνωστοί παράγοντες και άνθρωποι τής εξουσίας, μπορεί να μην περνάνε από τις σελίδες τών εφημερίδων, μπορεί να μην περνάνε από τα κύματα τών ραδιοφώνων ή από τους φακούς τής τηλεόρασης σας αλλά έχουν το πλεονέκτημα πως ξέρουν σε πιό κόσμο ζούνε.

Βέβαια δεν θέλω να διαφημίζω την πραμάτια μου απλώς και μόνον γιατί είναι δική [14] μου πραμάτια και δεν θέλω μ' αυτά να πω πως οι δικοί μου άνθρωποι είναι οι μόνοι που δεν έχουν χάσει την επαφή με την πραγματικότητα και πως δεν υπάρχουν τέτιοι άνθρωποι στα αντίπαλα στρατόπεδα.

Αντίθετα θεωρώ πως άξιοι -και αξιοπρεπείς- άνθρωποι υπάρχουν κατάσπαρτοι εδώ κι εκεί. Σαν ένας καλός "εκτιμητής ανθρώπων" δεν μπορώ να το αγνοήσω. Σας λέω ακόμα πως κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις αρκετοί απ' αυτούς τούς ανθρώπους θα ήταν τώρα στο δικό μου ψηφοδέλτιο. Το να σας ονομάσει όμως αυτούς τούς ανθρώπους και να σας πει "ψηφίστε τους" θα ήταν ασφαλώς ένα ατόπημα. Ο Ούτοπος δεν θέλει να συζητήσει τις καταστάσεις που οδήγησαν

14 Σημειώστε εδώ ότι αυτή την σειρά τών (έξι) προκηρύξεων την ετοίμαζα για την περίπτωση που οι υποψήφιοί μου θα κρατούσαν τις θέσεις τους και θα υπέβαλλαν τις υποψηφιότητες τους. Τελικά όλοι με γέλασαν, κανείς δεν κράτησε την θέση του ενώ εγώ ο ίδιος δεν κατάφερα να εύρω στην Λευκωσία τέσσερις ανθρώπους για να προτίνουν και να υποστηρίξουν την δική μου, τουλάχιστον, υποψηφιότητα. Έτσι δηλαδή μού μείνανε εκείνες οι προκηρύξεις και νά που τώρα ήρθε η ώρα για να πάρουν θέση σ' αυτό το βιβλίο.

εκείνους τούς ανθρώπους να βρεθούν αντιμέτωποι στο κίνημα του, όμως δεν θα σας διαφεύγει πως όλα σχεδόν τα ψηφοδέλτια τών γνωστών σας κομμάτων ήταν ήδη δημοσιευμένα προτού πάρει αυτό μια συγκεκριμένη μορφή.

Εν πάση περιπτώσει το γεγονός είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι βρίσκονται σε λάθος παράταξη, υπηρετούν και εξυπηρετούν λάθος ιδέα και λάθος σύστημα.

Όσο λοιπόν άξιοι και να είναι και όσον αξιότεροι από τους δικούς μου υποψηφίους, απλά μην τους ψηφίσετε. Αν τους σέβεστε και αν τους αγαπάτε, μην τους ψηφίσετε. Αν θέλετε το καλό τους έτσι όπως θέλετε το δικό σας καλό, μην τούς ψηφίσετε.

Το θέμα είναι απλό και σας το θέτω εξίσου απλά: τώρα δεν θα ψηφίσετε για συγκεκριμένα άτομα, *ιαο* επώνυμα από άλλα, πιο βαρύγδουπα, πιο, ακόμα, συγγενικά, πιο, οικεία, πιο συμπεθερικά ή πιο κουμπαρικά. Μην ψηφίσετε τον άλλον γιατί είναι φίρμα, γιατί είναι παρέας ή γιατί είναι πελάτης. τώρα Κύπριοι θα ψηφίσετε για την Ιδέα, θα ψηφίσετε για την αλλαγή. Θα ψηφίσετε για το σύστημα, θα ψηφίσετε για το μέλλον το δικό σας και εκείνο εκείνων που αγαπάτε. Θα ψηφίσετε επίσης για την Υγία σας, την Ασφάλεια και την Ευτυχία σας. Θα ψηφίσετε επίσης για κείνο το καθεστώς τού "ελεύθερου έρωτα", για κείνο το καθεστώς που δεν θα σας δώσει απλά την δυνατότητα αλλά και την όρεξη ν' αγγίξετε, την όρεξη να φιλήσετε, την όρεξη να φάτε μωρέ όλους τούς καρπούς αυτού του κόσμου, απαγορευμένους και μη, την όρεξη να ζήσετε π' ανάθεμά σας, να πιείτε την ομορφιά αυτού του κόσμου ως την τελευταία του γουλιά.

Αυτό να σκεφτείτε Κύπριοι: το σύστημα και τον κόσμο που θέλετε να ζήσετε. Αυτό να σκέφτεστε και μην ανησυχείτε γι' αυτούς. Έτσι κι αλλιώς ο Ούτοπος βλέπει τούς πάντες, από, λέω, τον τελευταίο πολίτη αυτού του κόσμου μέχρι και τον ίδιο τον προέδρο τής Αμερικής σαν "υλικό για αξιοποίηση".

Ο Ούτοπος, ναι λοιπόν, δεν σας λέει πως έχει διαλέξει ανάμεσα στους Κυπρίους τούς καλύτερους που θα μπορούσε να εύρει. Απλούστατα ο χρόνος και οι περιστάσεις τον υποχρεώνουν να αρχίσει με κάποιους ανθρώπους στους οποίους αντίκρυσε την απόφαση να αγωνισθούν για την Ιδέα του.

Ας πούμε λοιπόν πως θα αρχίσει μ' αυτούς. Θα κάνει μ' αυτούς αυτό που πρέπει να κάνει για την αρχή και θα συνεχίσει με όσους έχουν τα κότσια ν' αντέξουν στους κραδασμούς τού πολέμου του. Στην πορεία αυτού του πολέμου είναι λογικό πως κάποιοι θα φύγουν και θα έρθουν κάποιοι άλλοι. Όλοι θα δοκιμαστούν και όλοι θα κριθούν και σύντομα θα έχουν όλοι βρει την θέση τους και όλοι θα είναι ευχαριστημένοι μ' αυτήν.

Από το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Δεύτερη Προκήρυξη

Κύπριοι, η πρόθεση και η μέθοδος που έχει επιλέξει ο Ούτοπος προκειμένου να καταλύσει αυτό το σύστημα και να σας δώσει ένα καινούριο αποτελεί πια ένα δεδομένο για τα Κυπριακά πολιτικά πράγματα.

Ήδη οι τελευταίες προκηρύξεις του -ιδιαίτερα η υπ' αριθμόν έξι προκήρυξη- αποτέλεσαν το πιο χαρμόσυνο ανάγνωσμα για δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες Κυπρίους. Εκείνος ο πρώτος αντικειμενικός σκοπός του να σας ξυπνήσει και να βάλει φωτιά σ' αυτό τον κόσμο ας πούμε πως έχει επιτευχθεί..

Το ζήτημα που προέκυπτε μετά απ' αυτό ήταν το να βρει και να θέσει ενώπιον σας τούς ανθρώπους εκείνους που θα τον συνόδευαν στην επόμενη φάση τού αγώνα του. Ας πούμε λοιπόν πως έκλεισε και αυτό το ζήτημα. Τα ονόματα άλλωστε που συνοδεύουν αυτό το φυλλάδιο αποτελούν ήδη το επόμενο δεδομένο τού αγώνα του.

Έτσι κι έτσι είναι καιρός να περάσει ο αγώνας του στην τελευταία και πιο αποφασιστική φάση του. Ο χρόνος άλλωστε βιάζει, η μέρα όπου θα κάνετε την επιλογή σας δεν είναι μακριά και ο Ούτοπος πρέπει να σας θέσει ξανά τα επιχειρήματα του όσο πιο απλά και ξεκάθαρα γίνεται.

Λοιπόν, το γεγονός Κύπριοι ότι τα κόμματα που είναι στον αγώνα είναι πολλά δεν πρέπει να σας μπερδέψει. Όσο πολλά και να είναι και όσο νεοφανή και αν φαίνονται δεν παύουν να αποτελούν μέρος τού πυρήνα αυτού τού συστήματος. Το πραγματικά νέο Κίνημα σ' αυτό τον τόπο και σ' αυτό τον κόσμο είναι το **Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο** και αυτό το ξέρετε όλοι.

Ασφαλώς το να περιαυτολογεί δεν είναι προς τιμήν του αλλά όταν εκείνοι που πρέπει να μιλήσουν γι' αυτό δεν το κάνουν, τότε αυτό είναι υποχρεωμένο να το κάνει από μόνο του. Όχι λιγότερο λοιπόν από τότε ισχύει το γνωστό: **η αρετή περιαυτολογούσα τραυματίζεται αλλά σιωπούσα πεθαίνει.**

Εκ των πραγμάτων λοιπόν είναι υποχρεωμένο να διαφημίσει τον εαυτό του. Το πρόγραμμα και το μήνυμα του είναι ήδη γνωστό αλλά θα προσπαθήσει να το επαναλάβει και να το ξεκαθαρίσει ακόμα περισσότερο για κείνους που δεν το εννόησαν ακόμα.

Σαν, λοιπόν, το Κίνημα που ευαγγελίζεται την αλλαγή και τον καινούριο κόσμο και το οποίο έχει ξεκαθαρίσει πως **"καλό σύστημα είναι εκείνο το σύστημα που δίνει στον άνθρωπο το πολυτιμότερο αγαθό στην ζωή, δηλαδή την Υγία του",** τότε θα πρέπει να σας δώσει αυτό ακριβώς το σύστημα που θα κάνει αναπόφευκτο αυτό το πολυτιμότερο αγαθό στην ζωή.

Έτσι λοιπόν σάς ξεκαθαρίζει τις προθέσεις του: ό,τι η πείρα, η γνώση και η λογική λένε ότι εξασθενίζει τον άνθρωπο: **απαγορεύεται.** Στην ανάγκη **με φωτιά και με τσεκούρι.** Και ό,τι η ίδια πείρα, η ίδια γνώση και η ίδια λογική λένε ότι τον ενδυναμώνει: **επιβάλλεται.** Στην ανάγκη, και πάλι, **με φωτιά και με τσεκούρι.**

Και για το παράδειγμα: το τσιγάρο σάς βλάπτει; Θα απαγορευθεί. Το αλκοόλ, τα χάπια, τα σπρέι, τα χρώματα στο πρόσωπο τών γυναικών και τα αρώματα στα μαλλιά τους; Ούτε συζήτηση: **θα απαγορευθούν.** Από την άλλη: η άσκηση, σε συνδυασμό με κάπιες άλλες καλές συνήθειες, ωφελούν; Τότε, ασφαλώς, **θα επιβληθούν.** Στην ανάγκη, πάντα, **με φωτιά και με τσεκούρι.**

Το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο μιλάει για φυσικές επιλογές, έχει για σύνθημα του το σύνθημα τού Ρουσσώ: **"στροφή στην φύση"** και, ασφαλώς, θα δράσει αναλόγως, θα δράσει άμεσα και χωρίς χρονοτριβές. Το Κίνημα πιστεύει πως είσαστε όλοι σε θέση να δείτε και να διακρίνετε πως το πρόγραμμα του είναι σε θέση να σας δώσει πίσω εκείνο το πολυτιμότερο αγαθό στην ζωή και, ασφαλώς, σάς θέλει συνεργούς στην εφαρμογή του. Όταν ψηφίζετε λοιπόν αυτή την φορά θα πρέπει να ξέρετε ότι ψηφίζετε πρώτα και πάνω απ' όλα **για την Υγία σας.**

Το επόμενο θέμα είναι ας πούμε η **Ασφάλεια** σας. Το Κίνημα σάς ξεκαθαρίζει πως όχι μόνο θα οργανώσει έτσι την ζωή σας ώστε να μην χρειάζεστε με ψύλλου πήδημα να πιάνετε το τιμόνι

και να σακατεύεστε μέσα στους δρόμους αλλά και -κυρίως- θα αντιμετωπίσει προληπτικά όλες τις αρώστιες χάρις σε ένα επιμελές σύστημα καλών συνηθειών. Οι πόλεις που ξέρετε, τα αυτοκίνητα και οι μάρκες που ξέρετε και τα συστήματα που ξέρετε θα ανήκουν σύντομα στο παρελθόν. **Μία, λέω, με μέτρο και με ισορροπία σύνθεση τεχνολογίας και πρωτογονισμού θα είναι η απάντηση μας σ' αυτή την χωρίς αιδώ και όρια τεχνολογική ζούγκλα.**

Στο σύστημα για το οποίο σάς μιλά το **Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο** οι εργασίες, είτε δύσκολες είτε εύκολες, θα γίνονται από όλους **εξίσου και εκ περιτροπής.** Σε κείνο το σύστημα, ακόμα, δεν θα φάτε αν δεν πεινάσετε πρώτα, δεν θα πιείτε αν δεν διψάσετε, δεν θα ξεκουραστείτε αν δεν κουραστείτε πρώτα, δεν θα κοιμηθείτε αν δεν ...ξυπνήσετε και, ασφαλώς, δεν θα ντυθείτε αν δεν ...κρυώσετε πρώτα.

Οι παλιές πόλεις θα δώσουν σύντομα την θέση τους στις καινούριες έτσι όπως ο παλιός κόσμος θα δώσει την θέση του στον καινούριο. Κι επιπλέον: στο καινούριο σύστημα ο πολίτης δεν θα είναι περισσότερο πολίτης από τον τελευταίο χωριάτη, ενώ, ασφαλώς, **όλοι θα είναι εξίσου κυβερνητικοί εργάτες και κυβερνητικοί κυφήνες.**

Το κάθετί (ή σχεδόν το κάθετί) σε κείνο τον καινούριο κόσμο θα γίνεται με πρόγραμμα, με σχέδιο και με νόμο και η Υγία και η Ευδαιμονία θα έρχονται, ούτως ειπείν,...αυτόματα. Μία συνεχής και διαρκής ανακύκλωση τής ζωής: εργασία, ξεκούραση, περισσότερη ξεκούραση, χαλάρωση και ξανά εργασία, ξεκούραση κτλ κτλ, αυτή η συγκέντρωση δηλαδή τών προσπαθειών εκεί όπου πρέπει και η διασπορά κατόπιν (που δίνει την ευκαιρία στους μύες να αναλάβουν) τών προσπαθειών εκεί όπου πρέπει, η σωστή κίνηση στην κατάλληλη ώρα, το σωστό και ισορροπημένο φαγητό, ο σωστός ύπνος, ο με μέτρο έρωτας και η ελευθερία έκφρασης όλων των ωφέλιμων-ή μή βλαβερών- ανθρωπίνων παθών θα είναι η εγγύηση για την Αυτάρκεια και την Ευτυχία τού κάθε πολίτη.

Πέρ' απ' αυτά το άλλο μέρος τού όλου προγράμματος τού Κινήματος είναι γνωστό και, ασφαλώς, ούτε ήταν και ούτε είναι για παζάρεμα. **Το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο υπόσχεται ένα καθεστώς ελεύθερου έρωτα,** ένα καθεστώς όπου η δράση και το θέαμα, πάντα, σχεδόν, εκ του φυσικού θα αποτελεί μέρος τού καθημερινού διαιτολογίου *τών ανθρώπων. Ένα, επαναλαμβάνω, καθεστώς Μητριαρχίας, ένα, δηλαδή, καθεστώς όπου η γυναίκα θα είναι ελεύθερη, και μαζί υποχρεωμένη, να ικανοποιεί σεξουαλικά -και με κάθε ...μέσον- αρκετούς άνδρες (αλλά όχι απαραίτητα πάντα ...ταυτόχρονα) αλλά θα έχει εκείνη το απόλυτο και αναφαίρετο δικαίωμα να κυοφορήσει το σπέρμα τών πιο ωραίων, υγιών και ικανών ανδρών και να δώσει, κατόπιν, στο παιδί το δικό της όνομα.*

Ας πούμε λοιπόν άλλη μια φορά πως αποφασίζετε καί γι' αυτά, πως αποφασίζετε όχι μόνο για την Υγία σας αλλά και για την Ασφάλεια και για την Ευτυχία σας, πως αποφασίζετε για το σύστημα και για τον κόσμο που θέλετε να ζήσετε και πως, σε προέκταση, αποφασίζετε ακόμα για την Τιμή και την Αξιοπρέπεια του Ανθρώπου.

Από το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Τρίτη Προκήρυξη

Κύπριοι, η υποψία πως κάποιοι δεν κατάλαβαν αρκετά καλά την πρόθεση και τον στόχο τού Ούτοπου τον υποχρεώνει να δώσει σε τούτο το κείμενο τον ανάλογο τόνο.

Η κύρια, που λέτε, εντύπωση που κυριαρχούσε ανάμεσα σε κάποιους ανθρώπους ήτανε πως ο Ούτοπος είναι **υποψήφιος βουλευτής.** Και ενώ αυτό ασφαλώς δεν αποτελεί ψέμα, όμως απέχει πολύ από την πλήρη όψη τής αλήθιας, που είναι τούτη: **ο Ούτοπος ηγείται ενός κινήματος το οποίο φιλοδοξεί να κερδίσει όλες τις έδρες στην Νέα Βουλή.**

Το είπα και το ξανάπα εκατοντάδες φορές και ασφαλώς το γράφω τώρα με την ελπίδα πως θα το χωνέψουν όλοι για τα καλά.

Ο Ούτοπος λοιπόν, ο άνθρωπος που επεχείρησε τότε να διεκδικήσει την προεδρία τής Κύπρου ενάντια σ' όλους τούς οιωνούς και ο άνθρωπος που τόχει βάλει μέσα του **να κυβερνήσει με σιδερένια πυγμή αυτό τον κόσμο,** θα ήταν πολύ αστείος εάν εγκατέλειπε τέτιες φιλοδοξίες για το βουλευτηλίκι.

Αστεία πράματα. Ο κόσμος καίγεται, η **Δευτέρα Παρουσία** βρίσκεται στην **εξέλιξη** της και θα ασχολείτο ο Ούτοπος με τρίχες; Μα δεν καταλάβατε ακόμα τίποτα; Πού ζείτε; Νομίζετε πως ο άνθρωπος που διεκδικούσε τότε μια προεδρία θα υπέκυπτε τώρα στην διεκδίκηση απλά μιας βουλευτικής έδρας ανάμεσα στις πενήντα έξι;

Για όνομα τού Θεού λοιπόν! Ο άνθρωπος που δηλώνει εδώ και μια δεκαετία πως δεν θα ησυχάσει μέχρι να θέσει τον κόσμο όλο κάτω από την εξουσία του θα αποτελούσε μια γελοιότητα εάν ικανοποιείτο με ένα βουλευτηλίκι.

Μα δεν καταλάβατε ακόμα πως το **"όλα ή τίποτα"** δεν ισχύει λιγότερο για μένα απ' όσο ίσχυε για κείνον που το πρωτόπε και πως ασφαλώς δεν ισχύει λιγότερο τό **"παγκόσμια κυριαρχία ή θάνατος";**

Το θέμα είναι απλό λοιπόν: ο Ούτοπος, σαν ο άνθρωπος που σας ομιλούσε τότε για την διάλυση τής Βουλής και σαν ο άνθρωπος που ξέρει κάτι από παροιμίες και που δεν του διαφεύγει γι' αυτό πως "το καλό το παλλικάρι ξέρει κι άλλο μονοπάτι", δεν θα μπορούσε να μην σκεφτεί πως μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτή την Βουλή προκειμένου να εφαρμόσει το σχέδιο και το πρόγραμμα του.

Η πρόθεση τού Ούτοπου λοιπόν είναι σαφής και ξεκάθαρη: **διεκδικεί όλες τις έδρες στην Νέα Βουλή, με δικό του Κίνημα και με δικούς του ανθρώπους** και θα αγωνισθεί γι' αυτούς έτσι όπως αγωνίζεται για τον ίδιο τον εαυτό του και για το πρόγραμμα του.

Στόχος τού Ούτοπου και τού κινήματος του είναι, δηλώνει, να πάρει όλες τις έδρες στην Νέα Βουλή, να αλλάξει στην συνέχεια την Νομοθεσία, το Σύνταγμα και το σύστημα όλο και να εγκαθιδρύσει το πρώτο διεθνιστικό κράτος στην ιστορία τής ανθρωπότητας.

Ο Ούτοπος το έκανε ήδη ξεκάθαρο προς κάθε κατεύθυνση: **μετά τις εκλογές δεν θέλει να υπάρχει ούτε ΔΗ.ΣΥ, ούτε ΑΚΕΛ, ούτε ΔΗ.ΚΟ, ούτε ΕΔΕΚ, ούτε τίποτα.** Δεν θέλει να υπάρχουν ούτε δεξιοί, ούτε αριστεροί, ούτε κεντρώοι και ούτε ...δημοκράτες. Αυτοί που κρατάνε και συντηρούν αυτό το σύστημα οφείλουν να δώσουν την θέση τους σε κείνους που μπορούν να σας δώσουν ένα άλλο.

Πως αυτά τα κόμματα που αποτελούν τούς στύλλους αυτού του συστήματος δεν σας ωφέλησαν σε τίποτα το ξέρετε καλά. Όπως και να το δείτε και όπως και να το εξετάσετε, αυτό το σύστημα σάς ζήμιωσε. Θα ζημιώσει ακόμα περισσότερο τα παιδιά σας και ακόμα περισσότερο τα παιδιά τών παιδιών σας.

Ξεχάστε λοιπόν τα ονόματα που παρελαύνουν σ' αυτό ή σε κείνο το ψηφοδέλτιο. Ξεχάστε αν είναι συγγενείς, αν είναι φίλοι, πελάτες ή κουμπάροι ή αν δώσατε τον λόγο σας σ' αυτά πριν κάνει την δημόσια εμφάνιση του το Κίνημα τού Ούτοπου. Η μόνη υποχρέωση σας ας είναι απέναντι στον Λόγο, απέναντι, μάλιστα, στον Ορθό Λόγο τού οποίου, επί του προκειμένου, ο Ούτοπος είναι ο

πιο γνήσιος εκφραστής του.

Αυτή την φορά Κύπριοι μην ψηφίσετε για πρόσωπα ή για ονόματα, μην ψηφίσετε για σκοπιμότητες και για μικροσυμφέροντα. Αυτή την φορά σάς λέω ψηφίστε για την Ιδέα και για την (Φίλο) Σοφία, ψηφίστε για το σύστημα και για τον κόσμο όπου θέλετε να ζήσετε.

Αυτή την φορά ψηφίστε την Ιδέα (ο Ούτοπος σάς δίνει μια συγκεκριμένη επιλογή και ένα συγκεκριμένο Κίνημα που την εκφράζει), ψηφίστε την μεγαλύτερη Ιδέα που γεννήθηκε ποτέ κάτω από αυτό τον ήλιο, ψηφίστε την Ιδέα που θα φέρει εκείνη την αλλαγή που σαν ώριμοι άνθρωποι ποθείτε. Ψηφίστε την Ιδέα που θα φέρει εκείνη την παντοτινή άνοιξη που θελήσατε κάποτε σαν παιδιά, ψηφίστε την Ιδέα που κρύβεται πίσω από τα χαμόγελα τών παιδιών, την Ιδέα που κρύβεται μέσα στα μάτια τών κοριτσιών.

Ψηφίστε Κύπριοι το Κίνημα που φέρει σαν λάβαρο αυτή την Ιδέα, ψηφίστε το Κίνημα που θα κάνει εκείνο τον Καινούριο Κόσμο την πιο ατράνταχτη πραγματικότητα στο Σύμπαν.

Αν έχετε αγάπη λοιπόν, αν έχετε μια πραγματική αγάπη για οτιδήποτε και για οπιουσ- δήποτε σ' αυτό τον κόσμο, τότε μην διστάσετε Κύπριοι για την επιλογή σας. Δείτε την στα μάτια εκείνων που αγαπάτε, δείτε την στα μάτια εκείνων που σας αγαπούν. Εκεί είναι γραμμένη η επιλογή σας, σας διαβάζει και την διαβάζετε, σας βλέπει και την βλέπετε, σας νιώθει και την νιώθετε, σας καίει και σας αγγίζει, σας αγκαλιάζει και σας χαιρετά, χαράσσεται στην καρδιά σας σαν σφραγίδα. Αυτή η σφραγίδα είναι μέσα σας, κυλάει μέσα στα κύτταρα σας έτσι όπως κυλάει το αίμα μέσα σας φλέβες σας, είναι εμφυτευμένη από καταβολής κόσμου στα βάθη τού μιαλού σας, είναι εκεί κι είναι παντού. Είναι η Ανοιξη και το καλοκαίρι, η ζωή και η ανάσταση. Είναι η Ελπίδα και η Ανα- γέννηση, είστε εσείς και είμ' εγώ. Είναι το σήμερα και το αύριο, ο έρωτας και η αγάπη, είναι ο πόθος για κείνη την απέραντη γιορτή τών ονείρων σας.

Αυτή η απέραντη γιορτή είναι κοντά σας. Η καρδιά σας είναι σε θέση να την νιώσει και το μιαλό σας είναι σε θέση να την εκτιμήσει. Αυτή η γιορτή ετοιμάζεται για σας, σας καλεί και την καλείτε και θα είναι για σας τόσο παντοτινή όσο παντοτινό είναι το Σύμπαν. Στο χέρι σας είναι να την ζήσετε, για σήμερα και για πάντα. Στο χέρι σας είναι να την διαλέξετε και να την επιλέξετε. Κάνετε το Κύπριοι. Αύριο-μεθαύριο θα κληθείτε να αποφασίσετε γι' αυτό. Κάνετε το λοιπόν Κύπριοι. Διαλέξετε, επιλέξετε και ...ψηφίστε, επί του προκειμένου, κραταιώστε το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο και τότε θα το δείτε: την χρυσή εποχή της η Ανθρωπότητα θα την χρωστάει σε σας, Κύπριοι, μόνο σε σας.

Από το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Τέταρτη Προκήρυξη

Κύπριοι, όταν ένας άνθρωπος ή ένα Κίνημα σάς μιλάει για ένα καινούριο σύστημα, για έναν καινούριο κόσμο και για μια καινούρια ζωή είναι λογικό να έχετε την περιέργεια να ξέρετε με κάπιες συγκεκριμένες εικόνες για το πώς θα δουλεύει αυτό το καινούριο σύστημα, τι θ' αλλάξει μ' αυτό και τι θ' αλλάξει με κείνο.

Το να σας ζωγραφίσει λοιπόν αυτό το Κίνημα και αυτός ο άνθρωπος αυτή την καινούρια ζωή είναι, ας πούμε, μέρος τών καθηκόντων του απέναντι στους ανθρώπους που θα δώσουν την έγκριση τους γι' αυτήν.

Ας δούμε όμως πρώτα πώς δουλεύει το γνωστό σας σύστημα. Ας πάρουμε μια συνηθισμένη για την συντριπτική πλειοψηφία τών ανθρώπων ημέρα κι ας επιχειρήσουμε μιαν ανάλυση.

Ας πούμε λοιπόν πως ξυπνήσατε το πρωί. Θα νυφτείτε, θα ντυθείτε, θα κάνετε τι θα κάνετε στην τουαλέτα, θ' ανάψετε ένα τσιγάρο και θα πάρετε τον καφέ σας ή κανένα χάπι για να κάνετε όρεξη να φάτε το πρωινό σας, θα κάνετε δέκα-είκοσι βήματα στο σπίτι σας και αφού βγείτε από το σπίτι θα κάνετε άλλα 20 (ίσως 30) για να μπείτε στο αυτοκίνητο σας. Θα βάλετε μπρος, θα πάτε εκεί που θα πάτε και θα το αφήσετε στον κοντινότερο δυνατό χώρο στάθμευσης. Θα κάνετε άλλα 20-30 βήματα και θα κλειστείτε σ' ένα γραφείο ή σ' ένα μαγαζί ως την μία ή ως τις δίο χωρίς στο μεταξύ να κάνετε οι πλείστοι από σας ένα βήμα.

Κάπου εδώ θα μπείτε ξανά στο αυτοκίνητο, το αυτοκίνητο θα σας πάρει στο σπιτάκι σας και το ανσανσέρ θα σας ανεβάσει στο διαμέρισμα σας. Κι αυτό το λέτε ζωή και ευημερία.

Στο μεταξύ το ένα τσιγάρο στο χέρι διαδέχεται το άλλο, ο ένας καφές τον άλλον, το ένα χάπι το άλλο και το ένα ποτηράκι το άλλο.

Είναι γνωστό άλλωστε: χωρίς τσιγάρο η μέρα δεν βγαίνει, κι αν δεν προσθέσεις και το αλκοόλ και τα χάπια δεν βγαίνει ούτε η νύχτα.

Η νικοτίνη στα σωθικά σας είναι άλλη ιστορία φυσικά, άλλη ιστορία η καφεΐνη και άλλη το καυσαέριο.

Η όρεξη για φαΐ σάς εγκαταλείπει λίγο λίγο. Κι αν πείτε να φάτε θα δυσκολευτείτε να χωνέψετε. Τα φαγητά και τα ποτά διαίτης μπορεί μεν να είναι μια λύση αλλά είναι μια εφήμερη λύση. Αν συνεχίσει αυτή η κατάσταση, τότε όχι μόνο το φαΐ δεν θα είσαστε σε θέση να το αφομοιώσετε αλλά ούτε το νερό που πίνετε και ούτε τον αέρα που αναπνέετε.

Τα φαγητά διαίτης θα τα ακολουθήσουν τα ποτά διαίτης και τα ποτά διαίτης θα τα ακολουθήσει ο αέρας διαίτης. Ύστερα έπονται οι σκέψεις διαίτης και οι αποφάσεις διαίτης. Έρχεται καλπάζουσα η αρτηριοσκλήρωση και η μαλάκινση, το Έϊτς φώλιασε ήδη μέσα σας και σεις το ψάχνετε πίσω από τα προφυλακηκά. Οι άνδρες γίνονται ανδρείκελα και οι γυναίκες γυνείκελα, φτηνές όλες ανθρώπινες απομιμήσεις.

Το ανθρώπινο γένος εκφυλίζεται και καταστρέφεται πια χωρίς βόμβες, χωρίς όπλα, χωρίς τάνκς. Το σύστημα από μόνο του είναι αρκετό για να κάνει την ζημιά και οι μηχανισμοί που το κατευθύνουν παραείναι αρκετοί για τον εξανδραποδισμό τής ανθρώπινης φυλής.

Πως τα πράγματα με το σύστημα σας είναι τέτια και όχι διαφορετικά, το ξέρετε όλοι τόσο καλά όσο και εγώ. Ας πούμε πως εγώ τα βλέπω πιο καθαρά από σας και πως τα θέτω μπροστά στα μάτια σας με την ακρίβεια και την απλότητα που ταιριάζει στο ήθος μου.

Ας πάμε όμως σ' ένα άλλο σύστημα, στο σύστημα που σας υπόσχεται το **Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο** και ας δούμε πώς θα περνάει μια μέρα σε τούτο το σύστημα.

Αφού λοιπόν ξυπνήσετε το πρωί ύστερα από έναν γλυκό και χορταστικό ύπνο θα ντυθείτε, θα νυφτείτε, θα κάνετε και δω τι θα κάνετε στην τουαλέτα και μετά θα περπατήσετε με την συντροφιά θεσπέσιων ήχων και υπάρξεων. Στην κατάλληλη ώρα και μετά, πάντα, την σωστή δόση κίνησης θα προγευματίσετε. Μετά το πρόγευμα θα πάρετε μιαν άλλη δόση κίνησης. Αν θα είστε στην

Ύπαιθρο θα συνεχίσετε με σκληρή εργασία και αν θα είστε στην Πόλη θα συνεχίσετε με ελαφριά εργασία, με μελέτη ή με κάπιο θέαμα που θα σας προσφέρουν άλλοι. Στην κατάλληλη ώρα θα εκθέσετε τα απόκρυφα-ή μη-μέρη σας στον ήλιο και στον αέρα, θα κάνετε αυτό και εκείνο και στην συνέχεια θα πάρετε μιαν άλλη δόση κίνησης (το ΚΚΚ ξέρει τί θέλετε και τι χρειάζεστε και θα τα έχετε όλα στην κατάλληλη ώρα). Γύρω στο μεσημέρι θα φάτε και θα ξαπλώσετε μετά λίγο για να ξεκουραστείτε. Μετά την ξεκούραση θα περπατήσετε πάλι, ύστερα κάπου θα περάσετε την ώρα σας είτε δουλεύοντας ελαφρά είτε σπουδάζοντας κάτι με την συντροφιά, πάντα, θεσπέσιων υπάρξεων, θα ξαναπερπατήσετε όταν πρέπει, θα φάτε ξανά το βραδάκι και ύστερα θα παραδοθείτε στις ηδονές, σε πνευματικές, ας πούμε, ηδονές το ένα βράδυ και σε σωματικές ηδονές το άλλο βράδυ, χωρίς να παραμεληθεί σε καμιά περίπτωση η ανάγκη τού σώματος για κίνηση. Μετά τις ηδονές θα κάνετε ένα τελευταίο χαλαρό περπάτημα και θα πάτε στα δωμάτια και στα κρεβάτια σας για έναν γλυκύτατο ύπνο ως το πρωϊνό τής άλλης ημέρας.

Η επόμενη μέρα θα σας προσφέρει και πάλι όλες τις προϋποθέσεις για μιαν απέραντη ευτυχία. Έτσι θα κυλάει η ζωή σας, άλλοτε στην Ύπαιθρο και άλλοτε στην Πόλη, άλλοτε παραδομένοι στις ηδονές τής κούρασης και άλλοτε παραδομένοι στις ηδονές τής ξεκούρασης. Θα είσαστε ευτυχισμένοι με την ζωή σας και δεν θα θέλετε να την αλλάξετε ούτε και με όλα τα αγαθά αυτού εδώ τού συστήματος.

Με διό λόγια: τι σας προσφέρει αυτό το σύστημα; Ιδού: μολυσμένο αέρα για τα πνευμόνια σας, νοθευμένες τροφές για το στομάχι σας, βαρβαρικούς ήχους για τ' αυτιά σας, φτηνά θεάματα για τα μάτια σας, κίβδηλες σκέψεις και θεωρίες για το μιαλό σας, πενιχρές ηδονές για το σώμα σας, ψευτιά και ματαιοπονία.

Τι θα σας προσφέρει το καινούριο σύστημα; Ιδού: καθαρό αέρα για τα πνευμόνια σας, καθαρές τροφές για το στομάχι σας, γλυκούς ήχους για τ' αυτιά σας, υπέροχες καμπύλες για τα χεράκια σας, μαγευτικά θεάματα, γλυκές συγκινήσεις και απέραντες ηδονές για την ψυχή και για το σώμα σας.

Πιο απλά δεν μπορώ να σας τα πω προκειμένου να σας κάνω να καταλάβετε πιό σύστημα σάς συμφέρει και πα) όχι και πιά είναι η ενδεδειγμένη για την περίπτωση επιλογή σας και πιά όχι.

Νομίζω πως το Επιχείρημα μου το έκανα και σ' αυτή την περίπτωση τόσο σαφές και τόσο απλό όσο σαφές και όσο απλό μπορεί να κάνει το επιχείρημα του ένας άνθρωπος.

Έτσι λοιπόν θεωρώ πως είπα και τώρα αρκετά. Σκεφτείτε τα κι αυτά λοιπόν όταν θα αποφασίζετε. Πρόκειται και εδώ για απλά μαθηματικά. Γι' αυτό προσέξετε Κύπριοι μην κάνετε λάθος στον λογαριασμό, προσέξετε πολύ.

Από το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Πέμπτη Προκήρυξη

Κύπριοι, η μέρα όπου θα κληθείτε για να πάρετε μιαν απόφαση δεν είναι μακριά. Τα χαρτιά με τα οποία σάς βομβαρδίζουν είναι πολλά. Από την άλλη είναι τα ράδια και οι τηλεοράσεις. Όλ[1] αυτά μαζί μπορούν να επιτελέσουν ένα πρώτης τάξης μπέρδεμα στο κεφάλι σας. Οι καταστάσεις δεν σας βοηθούνε να ξεκαθαρίσετε για τα καλά τα πράγματα αλλά το γεγονός είναι πως ανάμεσα στα τόσα κόμματα και στις τόσες φωνές υπάρχει ένα κόμμα και μια φωνή διαφορετική από τις άλλες η οποία, κατά γενική ομολογία, έχει κερδίσει την συμπάθεια τού πληθυσμού.

Αυτή την φωνή ασφαλώς την εκφράζει ο Ούτοπος και το Κίνημά του. Τα επιχειρήματα τα οποία έχει θέσει ενώπιον σας προκειμένου να κερδίσει τα κεφάλια σας είναι πολλά, άλλα εύκολα για να κατανοηθούν από τις πλατιές μάζες και άλλα, ας πούμε, δύσκολα.

Με δεδομένο λοιπόν το γεγονός πως ο πόλεμος γίνεται μέσα στα κεφάλια σας είναι επόμενο πως θα πρέπει να συνεχίσει κι αυτός εκεί αυτόν τον πόλεμο ως το τέλος.

Σ' αυτές λοιπόν τις νέες προκηρύξεις του οι οποίες δεν του επιτρέπουν να πει πολλά λόγια θα πρέπει να δώσει σε συντομία τα ουσιαστικότερα του επιχειρήματα. Αυτά λοιπόν τα επιχειρήματα τα έχει θίξει ξανά στις προηγούμενες προκηρύξεις του αλλά θα επι- μείνει σ' αυτά όσο και αν δεν θεωρεί σωστό να επαναλαμβάνει τον εαυτό του.

Δυστυχώς ή ευτυχώς "το κλειδί τής μάθησης είναι η επανάληψη" και γι' αυτό ο Ούτοπος έχει υποχρέωση να σας πει και να σας ξαναπεί αυτό που θέλει να σας μάθει. Οι μέρες που έχει μπροστά του για να το πετύχει είναι μετρημένες και, είτε το επιχείρημα του περάσει από τα ράδια και τις τηλεοράσεις είτε όχι, αυτός το θεωρεί χρέος του να σας το δώσει και γραπτώς. Η δικαιολογία και γι' αυτό είναι παλιά: τα γραπτά μένουν, ενώ τα λόγια πετοῦν.

Προσέξετε λοιπόν αυτό που έχει να σας πει. Δεν πρόκειται για δύσκολα μαθηματικά. Το επιχείρημα του το κάνει τόσο απλό όσο απλή την έκανε για σας την Επανάσταση.

Όσες φωνές λοιπόν και αν σας κτυπάνε τ' αυτιά και όσα κόμματα και αν εκλιπαρούν για ψήφους μην μπερδεύεστε. Να ξέρετε μόνο ένα πράγμα: όλα εκείνα τα κόμματα αποτελούν τις παραλλαγμένες μορφές ενός και του αυτού κατεστημένου, αυτού του κατεστημένου που σας κληροδοτεί την σήψη, την αρώστια και τον θάνατο.

Το γεγονός λοιπόν ότι κάποιοι άνθρωποι σ' αυτά τα κόμματα έχουν την συμπάθεια σας ή είναι συγγενείς σας, κουμπάροι ή πελάτες σας, ή το γεγονός ότι τους οφείλετε μια υποχρέωση για μια κάπια μικροεξυπηρέτηση τού χθες δεν πρέπει να σας αποτρέψει από την υποχρέωση να πάρετε μια λογική -για σήμερα και για πάντα- απόφαση.

Γιατί το πράγμα φωνάζει από μόνο του. Είναι άθλιο και ανώφελο να επιτρέπετε σ' ένα τέτιο σκεπτικό να διαιωνίζει μιαν αθλιότητα. Πως το σύστημα που υπηρετούν αυτά τα κόμματα και αυτά τα κατεστημένα δεν σας ωφέλησε το ξέρετε εσείς καλύτερα από εμένα. Και πως, επίσης, οφείλετε να φέρετε ένα σύστημα που θα σας ωφελήσει το ξέρετε κι αυτό καλύτερα από εμένα. **Γι' αυτό πρόκειται Κύπριοι λοιπόν.** Γι' αυτό **το σύστημα ψηφίζετε και** γι' αυτό **αποφασίζετε:** για το σύστημα εκείνο που θα κάνει καθημερινή πραγματικότητα τα πολυτιμότερα αγαθά σ' αυτή την ζωή: την Υγία, τις Ηδονές και την Ευδαιμονία.

Έστω λοιπόν και εάν στατιστικά και μαθηματικά τα προσόντα εκείνων τών υποψηφίων εκείνων των κομμάτων είναι καλύτερα από τα προσόντα τών υποψηφίων τού κόμματος που θέτει ενώπιον σας ο Ούτοπος, όμως αυτό δεν πρέπει να σας παρασύρει σε λάθος επιλογή.

Ο Ούτοπος σάς έχει ήδη τονίσει σε κείνες τις παλιές προκηρύξεις του: έστω και πρόβατα αν ήταν αν ήταν οι υποψήφιοι του, ομως οφείλετε να τους ψηφίσετε εφόσον θέτουν τον εαυτό τους κάτω από το σχέδιο ενός Ηγέτη με Λόγο και με μπέσα. Κι έτσι νάταν λοιπόν θα έπαιζαν έναν καλύτερο ρόλο από τον ρόλο που παίζουν οι ως τώρα Κοινοβουλευτικοί αντιπρόσωποι σας.

Κι όμως οι υποψήφιοι του είναι σκεπτόμενοι άνθρωποι, είναι στην συντριπτική πλειοψηφία τους άνθρωποι ανώνυμοι μεν και αφανείς αλλά έδειξαν το θάρρος να τεθούν στο ψηφοδέλτιο ενός

ανύπαρκτου ως τότε, για τους φορείς τού κατεστημένου, κινήματος. Αυτοί οι άνθρωποι λοιπόν αξίζουν κάτι περισσότερο από τον θαυμασμό και τα συγχαρητήρια σας. Αυτοί οι άνθρωποι αξίζουν την ψήφο και την συμπαράσταση σας και ο Ούτοπος σάς καλεί να τους υποστηρίξετε όλους εξίσου. Είναι άνθρωποι που, κι αν δεν τους επέλεξε ο Ούτοπος, όμως επέλεξαν οι ίδιοι τον εαυτό τους και ο Ούτοπος σάς καλεί να τους τιμήσετε γι' αυτό.

Έστω, σας λέω, και αν ωχριούν μπροστά στα τυπικά προσόντα τών ανθυποψηφίων τους, όμως είναι άνθρωποι δικοί σας, είναι άνθρωποι τού λαού, άνθρωποι που δεν έχουν χάσει την δίψα να αγωνισθούν για έναν καλύτερο κόσμο. Είναι άνθρωποι που δεν έχουν χάσει την επαφή τους με την πραγματικότητα και είναι άνθρωποι που τους συνδέει ένα σχέδιο, ένας άνθρωπος και ένας Ηγέτης με Όραμα και με προσδοκίες. Με έναν τέτιο Ηγέτη λοιπόν οφείλουν να έχουν Αυτοπεποίθηση και να προσβλέπουν στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Ο Ούτοπος σάς καλεί γι' αυτό να τους τιμήσετε όλους ανεξαιρέτως και όλους να τους δώσετε εκείνη την θέση που έχουν ανάγκη για να εκτελέσουν αποτελεσματικά το σύστημα.

Το σύστημα που θα το αντικαταστήσει σάς το έχει ήδη σκιαγραφήσει ξανά και ξανά ο Ούτοπος και, για να επαναλάβω ξανά τον εαυτό μου, σας λέω ότι ο Ούτοπος και το Κίνημα του βγήκαν από τα χαρακώματα και ανέβηκαν στις επάλξεις για να δώσουν την μάχη για την **Παγκόσμια Επανάσταση** και για την **Παγκόσμια Ειρήνη.** Έτσι κι αλλιώς ο Ούτοπος, σαν ο **Αρχιτέκτονας τού Καινούριου Κόσμου,** έχει κάνει ξεκάθαρες τις προθέσεις του από καιρό και προς κάθε κατεύθυνση: η επόμενη κίνηση του μετά τις Βουλευτικές εκλογές θα είναι η διεκδίκηση, τον Δεκέμβρη τού '96, τής θέσης τού Γενικού Γραμματέα τών Ηνωμένων Εθνών, μια θέση την οποία σκοπεύει να χρησιμοποιήσει για να πετύχει τον απώτερο του στόχο σ' αυτό τον κόσμο, έναν στόχο που δεν είναι άλλος από την δημιουργία ενός παγκόσμιου κράτους, μιας παγκόσμιας γλώσσας (...) (τής Ελληνικής) και πολιτισμού, μιας παγκόσμιας θρησκείας, ενός παγκόσμιου Νόμου και Δικαίου και ενός Παγκόσμιου Νομίσματος. Ενός, τέλος, παγκόσμιου καθεστώτος και μιας νέας παγκόσμιας τάξης πραγμάτων που θα δώσει σε όλους τους ανθρώπους στην Γη μερίδιο στην εργασία, στην τροφή, στην στέγη, στο ντύσιμο, στην υγία και στον έρωτα, στην χαρά και στην ευτυχία.

Αν λοιπόν θέλετε να δώσετε μια προοπτική σ' αυτό τον στόχο του, τότε κάνετε καλά να του δώσετε μια νίκη τέτιαν ακριβώς όπως σάς την έχει ζητήσει: μιαν άνευ προηγουμένου νίκη για τα παγκόσμια εκλογικά χρονικά. Ο Ούτοπος ζητάει από σας μια τέτια νίκη που θα ξυπνήσει έναν ολόκληρο κόσμο από τον λήθαργο του. Ο Ούτοπος θέλει μια τέτια νίκη που να σείσει τον κόσμο απ' άκρη σ' άκρη. Ούτε λίγο ούτε πολύ αυτό που σας ζητάει ο Ούτοπος είναι τόσο απλό όσο απλό είναι και το επιχείρημα του: ο Ούτοπος σάς ζητάει όλες τις έδρες στην Νέα βουλή. Δώστε τις στους ανθρώπους του και το ίδιο κάνει. Απλά: δώστε τις!

Από το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Έκτη Προκήρυξη

Κύπριοι, το να θάβει μια Επανάσταση τα παιδιά της είναι ας πούμε κάτι το συνηθισμένο στην παγκόσμια ιστορία. Έτσι έγινε με την Γαλλική Επανάσταση και έτσι έγινε και με την Ρωσσική Επανάσταση. Είναι λοιπόν λογικό να αναρωτιέστε εάν θα επιβιώσει και ο Ούτοπος τής Επανάστασης του.

Φυσικά η απάντηση που θα σας δώσει είναι τούτη: το θέμα δεν είναι το αν θα επιβιώσει ο Ούτοπος αλλά το αν θα επιβιώσουν εκείνοι που θα επιχειρήσουν να σταματήσουν την επανάστασή του.

Πώς είναι γραμμένο στον Ούτοπο να νικήσει και να επιβληθεί πάνω στους πάντες και πάνω στα πάντα δεν αποτελεί γι' αυτόν θέμα συζήτησης. Η νίκη του είναι, σας λέει, γραμμένη με ανεξίτηλη γραφή και σφραγίδα που δεν μπόρεσε ακόμα να την σβύσει ο χρόνος.

Ο Ούτοπος Κύπριοι δουλεύει με σύστημα και γι' αυτό θα πετύχει. Και η Επανάσταση του είναι κυρίως μια Επανάσταση Επιχειρημάτων, είναι μια Επανάσταση τού Λόγου.

Τον Λόγο και το Επιχείρημα του φρόντισε και τα έθεσε εγκαίρως στα κεφάλια τών μαζών και έτσι ο Λόγος και το Επιχείρημα του πήραν σιγά σιγά την μορφή τής μυϊκής δύναμης.

Ούτε λίγο ούτε πολύ ο Ούτοπος έχει θέσει ενώπιον τών ανθρώπων την πιο ολοκληρωμένη κοσμοθεωρία που έχει συλλάβει ποτέ οποιοσδήποτε φιλόσοφος, ηγέτης ή πολιτικός οραματιστής. Η επιμονή του μάλιστα να μιλάει για την ουσία τών πραγμάτων και η εμμονή του να μην αποφεύγει στα κείμενα του κανένα από τα θέματα που αφορούν τον πολίτη τόν έχουν καταστήσει έναν δημοφιλή πολιτικό.

Εάν λοιπόν έχει το Σχέδιο και το Όραμα του προοπτική την έχει και για τούτο επίσης: ο Ούτοπος δεν περιόρισε το χρέος του στο να συλλάβει απλά την Ιδέα και να αφήσει ύστερα την εφαρμογή της σε μια μετριότητα για να την μετατρέφει σε ένα σαλάτωμα. Ο Ούτοπος δεν είδε ποτέ το χρέος τής σύλληψης τής Ιδέας ανεξάρτητα από το χρέος τής εφαρμογής της. Κάτι εξίσου σημαντικό με την σύλληψη τής Ιδέας είναι η Εκτέλεσή της. Το να είναι λοιπόν και να συμπεριφέρεται σαν ένας Φιλόσοφος-Εκτελεστής αποτελεί για κείνον ζήτημα ζωής ή θανάτου γι' αυτόν και για την Ιδέα του.

Μην σκοτίζεστε λοιπόν και πολύ γι' αυτό. Γιατί η Επανάσταση τού Ούτοπου θα έρθει, ναι, έρχεται -νάτην!- και γιατί: ο Ούτοπος θα επιβιώσει τής Επανάστασης του, θα κυριαρχήσει μ' αυτήν, θα βασιλεύσει μ' αυτήν και θα την οδηγήσει χωρίς χρονοτριβές ως τα έσχατα όρια της.

Το να κρατηθεί λοιπόν με την Επανάσταση του είναι τόσο ζήτημα ζωής ή θανάτου γι' αυτόν όσο είναι και για σας το να κινηθείτε με το ρεύμα της, το να στηρίξετε και να εγκρίνετε αυτή την Επανάσταση.

Αυτή η Επανάσταση δεν χρειάζεται σακατέματα για να κυριαρχήσει, δεν χρειάζεται αίματα και πείνες, δεν χρειάζεται μεγάλες θυσίες και ηρωισμούς. Σ' αυτή την περίπτωση η θέληση και ο ηρωισμός τού Ούτοπου είναι αρκετός και δεν χρειάζεται και τον δικό σας. Αυτό που χρειάζεται από σας είναι η θέληση και η απόφαση σας να την πραγματοποιήσετε.

Οι καρποί αυτής τής Επανάστασης -θα το δείτε- θα είναι γλυκείς και ωραίοι για τα μάτια, για τ' αυτιά και για το αίμα σας. Θα κατακλύσουν με γλυκές ηδονές όλες τις αισθήσεις σας και θα τις έχετε παντοτινά, κάθε μέρα και κάθε νύκτα, κάθε Κυριακή και κάθε Δευτέρα, κάθε Τρίτη και κάθε Τετάρτη, όλες τις ημέρες, όλες τις εβδομάδες, όλους τους μήνες, όλα τα χρόνια και όλους τούς αιώνες τής ζωής σας. Κανείς και τίποτα δεν θα μπορέσει να σας τις στερήσει.

Γι' αυτές τις ηδονές και γι' αυτόν τον κόσμο που θα κάνει καθημερινή πραγματικότητα αυτές τις ηδονές, είναι αρκετό από την πλευρά σας ένα "ναι".

Γιατί έτσι είναι: πρέπει να εγκρίνετε εσείς αυτόν τον κόσμο, πρέπει να τον θελήσετε και να τον αποφασίσετε εσείς αυτόν τον κόσμο και, επί του προκειμένου, πρέπει να τον ψηφίσετε αυτόν τον

κόσμο.

Αυτό τον κόσμο που οραματίστηκε και ζωγράφισε για σας ο Ούτοπος το ξέρει-και το ξέρετε και σεις-πως μόνον αυτός και το Κίνημα του μπορεί να σας τον προσφέρει.

Το να στηρίξετε λοιπόν και να υποστηρίξετε αυτό το Κίνημα πρέπει να αποτελεί για σας τόση υποχρέωση όση υποχρέωση αποτελούσε για κείνο το να συλληφθεί, να οργανωθεί και να παρουσιασθεί τώρα μπροστά σας μ' αυτή την συγκεκριμένη μορφή.

Αν θέλετε λοιπόν να μην μείνει η Επανάσταση μεσοστρατίς, τότε κραταιώστε αυτό το κίνημα, δώστε στο ΚΚΚ την παντοδυναμία που χρειάζεται για να πραγματοποιήσει τις υποχρεώσεις του προς τους ανθρώπους. Με το να του δώσετε δίο ή τρεις ή δέκα ή είκοσι έδρες τού κόβετε τα πόδια. Η επανάσταση θ' αργήσει και ο Ούτοπος βιάζεται. Το σύστημα θα θριαμβεύει ακόμα εις βάρος σας, οι αρώστιες θα πληθαίνουν και θα βαραίνουν, το χρήμα θα αποτελεί και πάλι το θεμέλιο τού συστήματος και τότε οι άνθρωποι τού Κινήματος προκειμένου να τηρήσουν τα προσχήματα θα παίρνουν κι αυτοί τον μισθό που τους αναλογεί καθ' ην στιγμήν η κατάργηση τού χρήματος αποτελούσε και αποτελεί μέρος τών στόχων του.

Καταλάβετε το λοιπόν: χωρίς μια σαρωτική νίκη τών Κόπα ο φαύλος κύκλος τού συστήματος θα συνεχίζεται ακατάπαυστα. Αν όμως θέλετε να δώσετε ένα τέλος σ' αυτό τον φαύλο κύκλο που ανακυκλώνει και διαιωνίζει αυτή την κόλαση, αν θέλετε την αλλαγή κι αν θέλετε να εφαρμοσθεί στο ακέραιο το σχέδιο και το Όραμα του, τότε μην το σκέφτεστε και πολύ: παραδώστε στα Κόπα όλες τις έδρες, κάντε, λέω, τον Ουτοπικό Λόγο Αποτελεσματικό και Εκτελεστικό και τότε θα δείτε την Επανάσταση του να φεγγοβολά μέσα στην ομορφιά και το μεγαλείο της.

Όταν λοιπόν αποφασίζετε και όταν ψηφίζετε Κύπριοι αυτή την φορά πρέπει να ξέρετε ακόμα πως ψηφίζετε και πως αποφασίζετε για όλους τους ανθρώπους που ήρθαν και πέρασαν από τούτη την Γη. Αποφασίζετε για τα ανώνυμα παιδιά που πεθάνανε σ' αυτή την Γη πριν προλάβουν να ζήσουν, αποφασίζετε για τα όνειρά σας που γκρεμίστηκαν, για τους πόθους σας μιας πρώτης νιότης που χαραμίστηκαν. Αποφασίζετε για την καινούρια Γη και για τον καινούριο άνθρωπο, αποφασίζετε για την ζωή, για την Ανάσταση και για την Αναγέννηση. Για να ζήσουν ξανά οι νεκροί, για να γιατρευτούν οι αρωστοι, να περπατήσουν οι κουτσοί, να ιδούν οι τυφλοί και να χορτάσουν οι πεινασμένοι, για κείνο το σύστημα όπου οι γέροι θα γίνουν νέοι και οι νέοι ευτυχισμένοι, για σήμερα και για πάντα.

Πώς αποφασίζετε ακόμα Κύπριοι για κείνο το σύστημα που δεν θα σας επιτρέψει να αρωστήσετε, για κείνο το σύστημα που δεν θα σας επιτρέψει να ματαιοπονήσετε ή να ματαιοδοξήσετε, για κείνο το σύστημα που δεν θα σας επιτρέψει να είστε κακοί, ύπουλοι, ψεύτες, οκνηροί ή πλεονέκτες, για κείνο το σύστημα που δεν θα σας επιτρέψει να κοιμάστε όταν πρέπει να αγρυπνείτε ή να αγρυπνείτε όταν πρέπει να κοιμάστε, για κείνο το σύστημα που δεν θα επιτρέψει τους διαβήτες, τους καρκίνους ή τις καρδιοπάθειες, τα έλκη, τα άγχη, τα πάθη και τα μίση. Πως αποφασίζετε για κείνο το σύστημα που θα κρατάει στα πάντα το μέτρο και τις ισορροπίες και πως, τέλος- τέλος, αποφασίζετε για κείνο το σύστημα που, από ένα σημείο και μετά, δεν θα σας επιτρέψει ούτε να γεράσετε αλλά ούτε και να πεθάνετε ποτέ.

Από το Κίνημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Θα ζήσει τελικά η Επανάσταση ή θα πεθάνει;

Κύπριοι, προσέξετε το μήνυμα σ' αυτό το χαρτί γιατί, κατά την εκτίμησή μου, η θέση που θα πάρετε απέναντι σ' αυτό μπορεί να σας κάνει είτε να ντρέπεστε είτε να περιφανεύεστε για το υπόλοιπο τής ζωής σας.

Το μήνυμα αυτό είναι ένα μήνυμα από τον Ούτοπο. Ήδη το Κτύπημά του το έχουν νιώσει βαθιά μέσα στο κρανίο τους οι εχθροί του. Πάνω στην απελπισία τους λοιπόν μηχανεύονται πολλά προκειμένου να σταματήσουν την προέλαση του. Κι ασφαλώς το σπουδαιότερο όπλο στην προσπάθεια τους αυτή είναι το χρήμα και τα βολέματα.

Ήδη έχουν προτίνει κάπια "χοντρά" ποσά στον Ούτοπο προκειμένου να αποχωρήσει αλλά επειδή αυτός τούς έδωσε να καταλάβουν πως δεν κάνει την Επανάσταση του για να την παραδώσει στο χρήμα αλλά στον άνθρωπο, έτσι ήταν επόμενο πως θα έστρεφαν την προσπάθειά τους στους υποψηφίους του.

Ένα κάπιο ψηφοδέλτιο του δυνατόν να το έχετε δει. Κι ενώ νόμιζε πως έχει κλείσει μ' αυτό το ζήτημα, όμως το γεγονός είναι πως αυτό απέχει πολύ από την αλήθια. Δυστυχώς δεν έχουν όλοι οι άνθρωποι την ίδια σταθερότητα και εμμονή στις αποφάσεις τους. Κάπιοι μάλιστα μπορεί να αποδείχτηκαν στο μεταξύ τελείως ψεύτες και άλλοι τελείως δειλοί, παραδόπιστοι και προδότες.

Τι αυτό λοιπόν επειδή η Επανάσταση πρέπει να διασωθεί και να νικήσει πάση θυσία έχει υποχρέωση να είναι λιγάκι προσεκτική. Λίγη δυσπιστία απέναντι σε κάπιους ανθρώπους δεν θα την βλάψει και γι' αυτό, για λόγους καθαρά αυτοσυντήρησης και αυτοάμυνας, είναι υποχρεωμένη να καλύψει τα νώτα της.

Πιά είναι τώρα λοιπόν τα δεδομένα; Προσέξετε: ο Ούτοπος δεν έχει καταφέρει μέχρι στιγμής - παρά τις προσπάθειές του - να δώσει μια ολοκληρωμένη και τελεσίδικη μορφή στο ψηφοδέλτιό του. Δυστυχώς αγωνίζεται μονάχος γι' αυτό, δεν έχει την οργάνωση που έχουν οι άλλοι, δεν έχει μόνιμα γραφεία και υπαλλήλους και, το σημαντικότερο, δεν έχει ούτε το μέσον ούτε το χρήμα.

Πως είχε πάρει κάπιες υποσχέσεις από κάπιους ανθρώπους να τεθούν στο ψηφοδέλτιο του τις πήρε, είναι αλήθια, αλλά χώρια, είπαμε, από το δεδομένο τής εκ φύσεως αστάθειας τών ανθρώπων υπάρχει και το διαδικαστικό μέρος τού προβλήματος για το οποίο μπορεί πολύ καλά να μην νιαστεί κανένας προσωπικά.

Αναγκαστικά λοιπόν θα τρέξει για όλα ο Ούτοπος. Πρέπει να γυρίσει ξανά και ξανά όλη την Κύπρο για να τους πει να κάνουν αυτό και να κάνουν εκείνο και να τους θυμίζει πως δεν πρέπει να ξεχάσουν την Επανάσταση.

Ήδη η κρίσιμη ώρα πλησιάζει. Είμαστε στην τελευταία βδομάδα πριν την 6η Μαΐου και τις σχετικές φόρμες υποβολής υποψηφιοτήτων μόλις που έχουν καταφέρει οι αρμόδιοι να μας τις προμηθεύσουν. Υπάρχει αυτό το ζήτημα και υπάρχει και το άλλο. Και πώς θα τα αντιμετωπίσει ολ' αυτά σε δίο, σε τρεις ή σε πέντε ημέρες; Κι αυτό καθώς θα ξέρετε πως δεν έχει να κάνει μόνο με την Λευκωσία ή μόνο με την Λεμεσό ή την Πάφο.

Ο Ούτοπος έχει να κάνει με όλες τις επαρχίες και γι’ αυτό πρέπει να τρέξει για όλες. Το ψηφοδέλτιο του, είπαμε ήδη, δεν έχει την ολοκληρωμένη του εικόνα και γι' αυτό πρέπει να είναι παντού παρών όταν θα προσέλθουν οι υποψήφιοι του για την υποβολή τής υποψηφιότητας τους κάτω από την στέγη τού Κινήματος του.

Ήδη ο Ούτοπος καυχήθηκε πως θα πάρει όλες τις έδρες στην Νέα Βουλή. Και το πράγμα ασφαλώς είναι απλό: έχοντας σαν ένα πρώτο δεδομένο αυτό τον κόσμο τής προσφοράς και της ζήτησης και σαν ένα δεύτερο δεδομένο την προσφορά τού Ούτοπου προς τους ανθρώπους, τότε ασφαλώς θα ήταν κάτι παραπάνω από απίθανο το να μην τις πάρει.

Γιατί είναι γεγονός, ένα ξεκάθαρο και αδιαμφισβήτητο γεγονός, ένα γεγονός το οποίο είσαστε όλοι σε θέση να εκτιμήσετε: ο Ούτοπος και το Κίνημά του σάς προσφέρουν ακριβώς αυτό που

θέλετε και αυτό που χρειάζεστε με την μικρότερη δυνατή από μέρους σας θυσία και δαπάνη. Ο Ούτοπος σάς προσφέρει την Υγία, την Ασφάλεια και την Ευτυχία σας μαζί με ένα -ναι- καθεστώς ελεύθερου έρωτα, ατομικού και ομαδικού, χωρίς φραγμούς και απαγορεύσεις. Με διό λόγια ο Ούτοπος σάς υπόσχεται τροφή για όλες ανε- ξαίρετα τίς αισθήσεις και τις ...παραισθήσεις σας, σας προσφέρει έναν Παράδεισο για να τον φάτε και να τον πιείτε.

Μην ματαιοπονείτε λοιπόν συζητόντας για το αν είναι ή αν δεν είναι ο λαός σε θέση να εκτιμήσει αυτά τα πράγματα. Γιατί είναι Κύπριοι. Μην το συζητάτε. Είναι και πα- ραείναι. Το ζήτημα που τίθεται σε μας είναι να θέσουμε εγκαίρως αυτή την προσφορά μας ενώπιον σε κάθε Κύπριο και τότε θα το δείτε πως η σαρωνική πλειοψηφία τών ανθρώπων - ανδρών και γυναικών, νέων ή γέρων - θα ψηφίσει υπέρ.

Η προοπτική φίλοι μου να πάρει το Κίνημα που κάνει μια τέτια προσφορά στους ανθρώπους αυτή την σαρωτική πλειοψηφία τών ψήφων και, επί του προκειμένου, όλες τις έδρες στην Νέα Βουλή είναι μια αληθινή και μια πραγματική προοπτική που σύντομα θα αποτελεί την μόνη αλήθια και πραγματικότητα.

Αλλά, προσέξετε: για να πάρει αυτό το Κίνημα αυτές τις έδρες, θα πρέπει να τις διεκ- δικήσει πρώτα. Δυστυχώς δεν γίνεται αλλιώς. Επειδή όμως, είπαμε, οι οργανωτικές αδυναμίες αυτού του κινήματος και η καθόλα μεροληπτική και αποκαρδιωτική στάση τών μέσων μαζικής επικοινωνίας απέναντι του δεν του επέτρεψαν ως τώρα να δώσει μια τελεσίδικη μορφή στο ψηφοδέλτιο του, έτσι δεν του απομένει άλλη επιλογή από του να το κάνει αυτό επιτόπου έξω από τις Επαρχιακές Διοικήσεις.

Όσοι λοιπόν ενδιαφέρεστε σοβαρά και αντρίκια για την νίκη αυτής της Επανάστασης, τότε κάνετε καλά να θέσετε όλες τίς δυνάμεις σας σε συναγερμό. Τα ψέματα και τα αστεία κάπου εδώ τελιώνουν. Ο Ούτοπος εδώ σάς θέλει λοιπόν, εδώ και τώρα!

Γι' αυτό προσέξετε: αυτή την Παρασκευή, στις 3 τού Μάη, μπορούμε (χωρίς να είμαστε και υποχρεωμένοι) να υποβάλουμε ανεπίσημα τις υποψηφιότητές μας και την Δευτέρα (αναγκαστικά πλέον) επίσημα. Εσείς που θέλετε λοιπόν να σωθεί η πιο ωραία Επανάσταση, δώστε το παρόν σας έξω από τις Επαρχιακές Διοικήσεις της Επαρχίας στην οποία θα είστε υποψήφιοι.

Εάν έχετε στο μεταξύ πάρει φόρμες, τότε συμπληρώστε τις με την μεγαλύτερη δυνατή προσοχή. Πάρτε τα στοιχεία, τις υπογραφές και τα εκλογικά βιβλιάρια εκείνων που θα σας υποδείξουν και θα σας υποστηρίξουν (αλλά και τα δικά σας βιβλιάρια), έχετε μαζί σας σε μετρητά 250 λίρες και παρουσιασθείτε στις Επαρχιακές Διοικήσεις ως εξής:

Επαρχιακή Διοίκηση Πάφου: την Παρασκευή, 3 Μαΐου, στις 8 το πρωί.

Επαρχιακή Διοίκηση Λεμεσού: την Παρασκευή, 3 Μαΐου, στις 9 και 30.

Επαρχιακή Διοίκηση Λάρνακας: την Παρασκευή, 3 Μαΐου, στις 11.

Επαρχιακή Διοίκηση Αμμοχώστου (στην Λάρνακα): την Παρασκευή, 3 Μαΐου, στις 11 και 30.

Επαρχιακή Διοίκηση Κερύνιας (στην Λευκωσία) την Δευτέρα, 6 Μαΐου, στις 8 το πρωί, και

Επαρχιακή Διοίκηση Λευκωσίας: την Δευτέρα, πάλι, στις 8 και 30 το πρωί.

Υπόψιν ότι στην περίπτωση που δεν θα έχετε συμπληρώσει από πριν τίς σχετικές φόρμες, τότε δεν θα κάνατε άσχημα εάν φέρνατε μαζί σας και τους ανθρώπους που θα σας προτίνουν και θα σας υποστηρίξουν (σύνολο: τέσσερις) μαζί με τα εκλογικά βιβλιάριά τους.

Εάν κάποιοι από σας πάτε εκεί πιο νωρίς και οργανώσετε μια κατάσταση, κάνετε καλά. Και αν καθυστερήσει λίγο ο Ούτοπος, περιμένετέ τον γιατί θαρθεί. Κανείς δεν πρέπει να εγκαταλείψει την θέση του.

Υπόψιν επίσης: όσο πιο πολλοί ρθείτε, τόσο το καλύτερο για τον Αγώνα μας. Ο Ούτοπος προτιμάει - και έτσι σάς θέλει να το προτιμάτε και σεις - να παρουσιαστούν εκεί περισσότεροι απ' όσους χρειάζεται για να ολοκληρώσει το ψηφοδέλτιο του παρά λι- γότεροι αλλά, εν πάση περιπτώσει, δεν θα είναι στο δικό του χέρι να τοποθετήσει στο ψηφοδέλτιο του περισσότερους από 21 για την Λευκωσία ή περισσότερους από 12 για την Λεμεσό, 11 για την Αμμόχωστο, 5 για την Λάρνακα, 4 για την Πάφο και 3 για την Κε- ρήνια.

Όσοι έχουν πάρει από πριν την υπόσχεση τού Ούτοπου να τεθούν στο ψηφοδέλτιο του θα έχουν προτεραιότητα εάν και εφόσον παρουσιασθούν εγκαίρως στον συγκεκριμένο χώρο. Διαφορετικά η υπόσχεση εκείνη δεν θα ισχύει. Γιατί πρέπει όλοι να αντιληφθειτε και την δική του θέση. Ο Ούτοπος πρέπει να κλείσει γρήγορα και επιτόπου με την Πάφο για να βρεθεί στην ώρα του στην Λεμεσό και αφού κάνει το ίδιο με την Λεμεσό πρέπει να φύγει εσπευσμένα για την Λάρνακα για την συνέχεια τής αποστολής του.

Το να κινηθείτε λοιπόν - και με την ψυχή και με το σώμα σας - σύμφωνα με το πρόγραμμα αποτελεί θέμα ύψιστης προτεραιότητας και ζήτημα ζωής ή θανάτου για την Επανάσταση.

Όσοι από σας λοιπόν ελπίσατε σ' αυτή την Επανάσταση που ξεκίνησε ο Ούτοπος, μην διστάσετε προκειμένου να της δώσετε μια συνέχεια. Είναι άναντρο ν' αφήσετε μετέωρη αυτή την Επανάσταση.

Πρέπει να το καταλάβετε Κύπριοι: η Επανάσταση σάς έχει ανάγκη και την έχετε ανάγκη. Χωρίς αυτήν είσαστε χαμένοι. Χωρίς εσάς είναι χαμένη. Θυσιάστε λοιπόν γι' αυτήν λίγες ώρες και λίγα ψίχουλα και θα δείτε πως αυτή θα σας ανταμοίψει πλουσιοπάροχα.

Αν θέλετε Κύπριοι να σωθεί η Επανάσταση πρέπει να σταθείτε όλοι στο ύψος σας. Οι επόμενες δίο, τρεις και τέσσερις μέρες είναι οι πιο κρίσιμες μέρες της. Στηρίξετέ την λοιπόν. Η Επανάσταση σάς χρειάζεται, χρειάζεται την ευθύνη και την υπευθυνότητα σας, χρειάζεται το θάρρος και την σταθερότητά σας.

Δώστε λοιπόν το παρόν σας στην κατάλληλη ώρα και στον κατάλληλο τόπο, δώστε στην Επανάσταση την συγκεκριμένη και ολοκληρωμένη μορφή της και όλοι θα το δείτε πως αυτή δεν θα αποδειχθεί φειδωλή στις δωρεές της. Οτιδήποτε ποθήσατε ποτέ και οτιδήποτε αγαπήσατε ποτέ θα σας τα προσφέρει η Επανάσταση από καθήκον και υποχρέωση μαζί γιατί κι αυτή έτσι καταλαβαίνει το πεπρωμένο της.

Κρατηθείτε άγρυπνοι Κύπριοι. Τάχα δεν το βλέπετε; Αυτή η τάξη πραγμάτων που σας προσφέρεται μέσα από τις τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα και από τις εφημερίδες, αυτή η τάξη πραγμάτων που σας προσφέρεται μέσα από τις μηχανές, μέσα από την ευμάρεια και το τσιγάρο, μέσα από τον εγωισμό και το χρήμα, αποτελούν την πανούκλα και τον καρκίνο για τον πολιτισμό και για τον άνθρωπο. Απαλλαγείτε άνθρωποι απ' αυτό τον καρκίνο, απαλλαγείτε απ' αυτό το κακό.

Δεν βλέπετε; Η Δημοκρατία και τα κόμματα σας αποτελούν την βιτρίνα αυτού τού κακού. Απαλλαγείτε άνθρωποι απ' αυτά. Τώρα Κύπριοι έχετε μιαν αληθινή, μιαν ωραία και γλυκύτατη επιλογή. Ο Ούτοπος την έθεσε ήδη ξεκάθαρα ενώπιον σας. Βοηθήστε τον τώρα εσείς να ξεπεράσει αυτό το πρακτικό ζήτημα που τίθεται μπροστά του και τότε δίχως άλλο η Επανάσταση θα νικήσει.

Αν την θέλετε Κύπριοι αυτή την Επανάσταση, μην την αναβάλετε για την άλλη φορά. Η Επανάσταση θέλει να ζήσει Κύπριοι έτσι όπως θέλετε να ζήσετε και σεις. Δώστε της λοιπόν μια φορά την ζωή και τότε θα δείτε πως θα σας την δίνει εκείνη παντοτινά. Μην την αναβάλετε Κύπριοι την Επανάσταση. Προς Θεού! Μην την αναβάλετε!

Ούτοπος.

Για την Γενική Γραμματεία

Οκτώβριος 1996, Κύπρος.

Φίλοι μου, η πρόθεση μου να διεκδικήσω την θέση τού **Γενικού Γραμματέα τών Ηνωμένων Εθνών** δεν αποτελεί κάτι το καινούριο στην σκέψη και στις δηλώσεις μου αλλά ας πούμε πως τώρα ήρθε ο καιρός για να την θέσω ενώπιον εκείνων οι οποίοι θα αποφασίσουν σύντομα για τον άνθρωπο στον οποίο θα εμπιστευτούν αυτή την θέση.

Μέχρι στιγμής δεν έχω να επιδείξω καμιά επιτυχημένη δημόσια δράση, είτε στην πατρίδα μου είτε στο εξωτερικό, και είμαι και παραμένω ένας άνθρωπος δίχως όνομα.

Τα μόνα πράγματα λοιπόν που θα μπορούσα να σας παρουσιάσω προκειμένου να σας πείσω δεν είναι τίποτα παραπάνω από τα ίδια πράγματα που παρουσίασα και στους συμπατριώτες μου, κι αυτά είναι οι σκέψεις, οι στόχοι μου και το όλο σχέδιο μου **διακυβέρνησης τής Νέας Γης.**

Πάνω στο τί αποβλέπω λοιπόν το έχω ξεκαθαρίσει στους Κυπρίους εδώ και καιρό αλλά αυτοί δεν έδειξαν να νιάζονται και πολύ γι' αυτό.

Εν πάση περιπτώσει μπορεί σαν Κύπριος που είμαι να περιόρισα ως τώρα την δράση μου στην Κύπρο15 αλλά το γεγονός είναι πως εκτιμάω την εδώ δράση μου σαν την αρχή τής δράσης εκείνης που θα με οδηγούσε στα παγκόσμια πεδία.

Και θα ήταν ασφαλώς ευχής έργον εάν ξεκινούσα γι' αυτά τα πεδία έχοντας πρώτα καταφέρει κάπια επιτυχία στην Κύπρο αλλά, σε τελευταία ανάλυση, δεν το θεωρώ αυτό και τόσο απαραίτητο. Εγώ θα σας εκθέσω το πρόγραμμα μου και παρακαλώ να κρίνετε με βάση αυτό το πρόγραμμα και με βάση την δική σας κρίση και βούληση και όχι με βάση την κρίση και την βούληση τών Κυπρίων.

Αλλά, για την συνέχεια: επειδή, όπως έχω ξαναπεί, η πρόθεση μου να διεκδικήσω αυτή την θέση και να δώσω σ' αυτήν έναν ρόλο αντάξιο τού ονόματος μου και αντάξιο τών καιρών μου δεν είναι καινούρια και ακριβώς επειδή έχω ξανακάνει παλιά μια απόπειρα να πληροφορήσω κάπιους ανθρώπους γι' αυτή την πρόθεση μου, έτσι λοιπόν προτιμάω για την ώρα να σας εκθέσω αυτό το πρόγραμμα μου δανειζόμενος ένα απόσπασμα από κάπιο παλαιότερο κείμενο μου.

"Προσέξετε το λοιπόν. Το ξεκαθαρίζω: μην νομίσετε πως το αξίωμα ***"παγκόσμια κυριαρχία ή θάνατος"*** *ισχύει λιγότερο για μένα απ' όσο ίσχυε για κείνον τον Χίτλερ. Αλλά για τι πράγμα και για τι κόσμο γίνεται - και γράφεται - ο δικός μου αγώνας μην σας διαφεύγει:*

Πρώτον: *για* ***ένα Παγκόσμιο Κράτος****, ένα κράτος που θα μοιράζει εξίσου τα αγαθά και τις έγνιες του σε όλους ανεξαίρετα τούς ανθρώπους σ' αυτή την Γη.*

15. Πάνω σ' αυτό οφείλω να σημειώσω πως έκανα μια προσπάθεια στην Ελλάδα και στο Ισραήλ αλλά και εκεί η προσπάθεια μου δεν είχε προοπτική.

Δεύτερον: *για μια* ***Παγκόσμια Γλώσσα*** *(την Ελληνική, αν θέλετε, γλώσσα) και* ***Πολιτισμό,*** *πράγμα που, να λέγεται, δεν εξυπακούει την κατάργηση τών εθνικών γλωσσών, διαλέκτων ή κουλτούρας.*

Τρίτον: *για μια* ***Παγκόσμια Θρησκεία*** *όπου ο άνθρωπος θα λατρέψει με την ίδια του την ζωή τον* ***Θεό*** *αλλά και τις* ***Θεότητες,*** *με πρώτη απ' όλες την* ***...Γυναίκα.*** *Κι όπως λέω: παίρνουμε από τις παλιές θρησκείες ότι ακριβώς μάς εξυπηρετεί για να κτίσουμε την καινούρια θρησκεία τού μέλλοντος όπως παίρνουμε από τις παλιές πολιτείες ότι μας εξυπηρετεί για να κτίσουμε την καινούρια πολιτεία τού μέλλοντος. Οτιδήποτε δεν μας εξυπηρετεί: θάβεται. Όσο πιο βαθύς ο λάκκος: τόσο το καλύτερο. Κτλ κτλ.*

Τέταρτον: *για ένα* ***Παγκόσμιο Νόμο και Δίκαιο*** *ενώπιον τού οποίου όλοι οι άνθρωποι θα έχουν τα ίδια δικαιώματα (για τροφή, στέγη, ρούχα, έρωτα κτλ) και τις ίδιες υποχρεώσεις (για εργασία, πειθαρχία κτλ).*

Πέμπτον: *για ένα* ***Παγκόσμιο Νόμισμα*** *(για όσο, λέω, καιρό θα είναι απαραίτητο αφού η κατάργηση τού χρήματος θα αποτελεί μέρος τών στόχων τής νέας εξουσίας), αγαθά και υπηρεσίες που θα αγοράζονται και θα πωλούνται το ίδιο παντού.*

Επιπλέον: για καινούριες πολιτείες-πόλεις, κοινές για όλους τους ανθρώπους στην Γη, στα μέτρα τού ανθρώπου, πόλεις όπου δεν θα υπάρχει ανάγκη ούτε για ένα αυτοκίνητο σ' αυτές (εκτός και αν μεταφέρει φορτίο), ούτε για μια μοτοσυκλέτα ή για ένα ...γαϊδούρι. Πόλεις, λέω (και δείτε το σχέδιο), με τάξη, σχήμα και πλήρες σχέδιο πριν καν μπει η πρώτη πέτρα, πόλεις που θα κάνουν χρήση τών φυσικότερων δυνατών επιλογών συντήρησης, εκμετάλλευσης και ανάπτυξης τού ανθρώπου και της φύσης και πον θα αποτελέσουν τον πυρήνα ενός νέου παγκόσμιου συστήματος ηθικής και πολιτικής τάξης.

Για ένα, επίσης, καθεστώς ***"Μητριαρχίας"*** *που θα κάνει την* ***"Ευγονική"*** *στοιχείο απαραίτητο για το καινούριο σύστημα. Ένα καθεστώς όπου κάθε γυναίκα θα είναι ελεύθερη (και μαζί υποχρεωμένη) να ικανοποιεί ερωτικά-και με κάθε ...μέσον - αρκετούς άνδρες αλλά θα έχει εκείνη το απόλυτο και αναφαίρετο δικαίωμα να κυοφορήσει το σπέρμα τών πιο ωραίων, υγιών και ικανών ανδρών και να δώσει στην συνέχεια το δικό της όνομα στο παιδί.* ***"Οι συστηματικές, μάλιστα, διασταυρώσεις μεταξύ τών φυλών και των εθνοτήτων"*** *θα έδιναν το καλύτερο προς αυτή την κατεύθυνση αποτέλεσμα. Ο* ***"αρχιτέκτονας τού Καινούριου Κόσμον"*** *το έχει και αυτό υπόψιν και παίρνει τα κατάλληλα μέτρα ούτως ώστε μαζί μ' αυτό τον* ***Καινούριο Κόσμο*** *να έρθει και ο αντίστοιχος* ***Κ α ι ν ο ύ ρ ι ο ς Ά ν θ ρ ω π ο ς".*** *Κτλ κτλ.*

Θα καταλαβαίνετε, εκτιμώ, πως η πρόθεση ενός ανθρώπου με τέτιο πρόγραμμα και με τέτιους στόχους δεν μπορεί να είναι τυχαία. Αυτοί οι στόχοι τίθενται, επαναλαμβάνω, για τον Ούτοπο ως ζήτημα ζωής ή θανάτου. Ας πούμε πως εκεί βλέπει να τον οδηγεί το πεπρωμένο του και πως τα περιθώρια να ξεφύγει απ' αυτό λιγοστεύουν καθώς πλησιάζει εκείνος ο ορισμένος από την μοίρα χρόνος.

Το να φέρει, στο κάτω-κάτω, ένας άνθρωπος μαζί του στον κόσμο ένα χάρισμα ή ένα πεπρωμένο δεν νομίζω να ακούγεται σαν κάτι το παράδοξο στ' αυτιά σας. Έτσι κι αλλιώς ο πολιτισμός δεν οφείλει την ύπαρξη του παρά σε κάτι τέτια χαρίσματα ή πεπρωμένα και στην επιμονή κάπιων ανθρώπων να δώσουν μια διέξοδο σ' αυτά.

Έτσι λοιπόν το να παραδεχτώ πως ήρθα και γω σ' αυτό τον κόσμο με ένα χάρισμα και με ένα πεπρωμένο αποτελεί για μένα ζήτημα ευθύτητας και εντιμότητας. Κι ασφαλώς μού είναι δύσκολο να μην αναφερθώ σ' αυτό καθ' ήν στιγμήν ξέρω πως γι' αυτό το συγκεκριμένο πεπρωμένο γεννήθηκα, γι' αυτό κρατήθηκα, γι' αυτό πολέμησα και γι' αυτό πολεμάω ακόμα.

Σημειώστε το λοιπόν: ούτε λίγο ούτε πολύ ο Ούτοπος θεωρεί ότι ενσαρκώνει εκείνο το Πνεύμα τής Αλήθιας για το οποίο μίλησε ο Χριστός στους μαθητές του προτού παραδοθεί στον σταυρό, εκείνο το Πνεύμα το οποίο θα οδηγήσει τούς ανθρώπους σε κάθε αλήθια και θα τους αναγγείλει τα επερχόμενα γεγονότα (δείτε τό κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο).

Ο Ούτοπος θεωρεί ότι ενσαρκώνει εκείνο το "αρνίον" για το οποίο γράφει ο Ιωάννης στην

Αποκάλυψη, εκείνον επίσης τον άνθρωπο με τα διαδήματα στο κεφάλι και τού οποίου το όνομα (την αποστολή και το πεπρωμένο) κανείς δεν ξέρει παρά αυτός, εκείνον τον άνθρωπο από το στόμα τού οποίου θα εξέρχεται ρομφαία δίστομος κοπτερά και ο οποίος θα ποιμάνει τα έθνη με ράβδον σιδηράν.

Θεωρεί ότι ενσαρκώνει εκείνο τον απόγονο εκείνης τής Βυζαντινής οικογένειας (τών Δουκών) για τον οποίον έχουν γράψει οι προφήτες τής Ορθοδόξου Εκκλησίας, εκείνον τον άνθρωπο ο οποίος συγκεντρώνει στο όνομα του τα εφτά "Κ" και ο οποίος, κατά τις σχετικές προφητείες, θ*α είναι κατυφής, λαμπρός στην εμφάνιση*, *δίκαιος και ελεήμων. Θα φορεί ρούχα πολύ απλά και φτωχικά, θα έχει βλέμμα αυστηρό, θα είναι πράος, θα έχει στο ...σώμα του κάπιο(α) σκληρό(α) εξόγκωμα(τα)* και θα επιλεγεί (από τον ίδιο τον Θεό, κατά την προφητεία) σαν Οικουμενικός Βασιλέας.

Χώρια απ' αυτά ο Ούτοπος πιστεύει πως είναι ο άνθρωπος εκείνος ο οποίος θα υποχρεώσει τον Θεό (ή τους Θεούς. Δεν κάνει διαφορά. Πρόκειται για ζήτημα ερμηνείας) να πραγματοποιήσει τις υποσχέσεις του προς τους ανθρώπους.

Πιες είναι αυτές οι υποσχέσεις; Πρώτον: να αναστήσει τούς νεκρούς. Ύστερα: να γιατρέψει τούς αρρώστους, να δώσει πίσω την νεοτητα στους γέρους και, ακόμα, να δώσει ξανά στο ανθρώπινο γένος μια Νέα Γη και μια Νέα Ευκαιρία.

Το πότε θα γίνει αυτό, το έχω ήδη ξεκαθαρίσει: όταν θα έχουμε τιμήσει το ανθρώπινο όνομα. Και πιο συγκεκριμένα: όταν θα έχουμε θρέψει, ντύσει, στεγάσει και ευτυχήσει όλους τούς πεινασμένους, όλους τούς ρακένδυτους, όλους τούς άστεγους και όλους τούς δυστυχισμένους ανθρώπους αυτού τού κόσμου. Τότε λοιπόν ο Θεός θα μας ανταμοίψει με μια Καινούρια (και οικοδομημένη, ελπίζω) Γη και με έναν Καινούριο (αγαθό και ωραίο, ελπίζω και πάλι) άνθρωπο.

Φίλοι μου, κοιτάξετε: ο Ούτοπος δεν πιστεύει πως είναι ο πρώτος που επεθύμησε να δει την πραγματοποίηση αυτού τού οράματος αλλά ας πούμε πως πιστεύει πως είναι ο πρώτος που θα το πραγματοποιήσει καίρια και αμετάκλητα.

Ας πούμε πως αισθάνεται πως είναι γεννημένος και χρισμένος γι' αυτό. Για να πετύχει δηλαδή αυτό που δεν πέτυχε και ούτε συνέλαβε κανείς μέχρι τώρα, για να δώσει σάρκα και οστά στο όνειρο και για να κάνει την Ουτοπία πράξη και έργο, αλήθια και ζωή.

Αλλ' όμως, συνεχίζω: επειδή θέλω να εκτιμώ πως εγώ είμαι ο πιο ρεαλιστής από τους ανθρώπους, έτσι θεωρώ υποχρέωση μου να σας πω και να σας τονίσω πως για να πραγματοποιήσω αυτό το όραμα χρειάζομαι εξουσίες, χρειάζομαι εν λευκώ εξουσίες πάνω σε όλους τούς πόρους αυτού τού πλανήτη. Ελπίζω λοιπόν και εύχομαι πως ο Λόγος μου (αφού ούτως ή άλλως δεν διαθέτω για την ώρα τίποτα παραπάνω απ' αυτόν) θα είναι αρκετός ώστε να σας πείσει να μου τις δώσετε. Πάνω σ' αυτό έχετε υπόψιν πως η πρόταση "δώστε μου εξουσία και θα φέρω εδώ κάτω την Βασιλεία τών Ουρανών" δεν είναι λιγότερο δική μου απ' όσο είναι οι προηγούμενες.

Δυστυχώς ο Ούτοπος, σαν ένας καλός γνώστης τής ανθρώπινης φύσης και της ανθρώπινης Ιστορίας, δεν μπορεί να σας δώσει αποτελέσματα βασισμένος σε ημίμετρα. Γι' αυτό λοιπόν η απόφαση σας να του δώσετε εκείνες τίς εν λευκώ εξουσίες θάναι η μόνη ικανή να δώσει διέξοδο και κύρος στο όραμα του.

Εάν λοιπόν αποφασίσετε γι' αυτό, τότε μην το θεωρήσετε σαν παράδοξο εάν το Όραμα τού Ούτοπου έρθει και συναντηθεί με μια από κείνες τίς προφητείες τών Πυραμίδων: *αλλά θα έλθει χρόνος υπό της μοίρας ορισμένος* 16 *κατά τον οποίον ο Αρειμάνιος (ο δαίμων, δηλαδή, τού κακού) θα φέρει εις τον κόσμον την πανώλην και την πείναν και υπ' αυτών και αυτός θα απωλεσθή και θα εξαφανισθή. Τότε δε η γη θα γίνει επίπεδος και ομαλή, οι δε άνθρωποι ευτυχείς πλέον και ομόγλωσσοι θα ζουν όλοι έναν και τον αυτόν βίον και θα έχουν μίαν και την αυτήν κυβέρνησιν.* (Πλουτάρχου: περί Ίσιδος και Οσίριδος).

Αλλά, φίλοι μου, ας πούμε εδώ πως μ' αυτά και με κείνα σάς έχω δώσει ξεκάθαρα το μήνυμα

16. 0 ορισμένος από την μοίρα χρόνος είναι το τέλος δώδεκα χιλιάδων ετών.

και την πρόθεση μου. Ελπίζω πως θα βρείτε τον χρόνο για να το δείτε και να το σκεφτείτε και πως, ελπίζω και πάλι, δεν θα επιτρέψετε στην ρουτίνα να το θάψει. Μην ξεχνάτε πως είναι ένα μήνυμα που ήρθε για τον άνθρωπο και για τον κόσμο, ένα μήνυμα που ήρθε για σας και που ήρθε, ελπίζω, εγκαίρως.

Μην επιτρέψετε στο γεγονός ότι ο Ούτοπος είναι ένας ανώνυμος άνθρωπος να το αποσιωπήσει και να το παραμερίσει και, ακόμα, μην επιτρέψετε να θεωρηθεί ένα μήνυμα εκτός πραγματικότητας και εκτός προοπτικής απλά και μόνον επειδή οι εν Κύπρω φορείς τού κατεστημένου το κράτησαν πεισματικά εκτός Ειδήσεων και εκτός επικαιρότητας.

Ο Ούτοπος σάς καλεί και σας παρακαλεί να δείτε την ουσία και το περιεχόμενο τού μηνύματος του ανεξάρτητα από το ότι αυτός που το φέρει είναι φτωχός και ανώνυμος και ανεξάρτητα από το ότι δεν υποστηρίζεται και δεν προβάλλεται από τους συμπατριώτες του ή από οποιουσδήποτε ισχυρούς άνδρες ή χώρες. Κι επί τού προκειμένου λοιπόν η ουσία είναι αυτή: ο Ούτοπος διεκδικεί την θέση τού Γενικού Γραμματέα τών Ηνωμένων Εθνών, μια θέση στην οποία φιλοδοξεί να δώσει έναν Αποτελεσματικό, Εκτελεστικό και Κοσμοκρατορικό ρόλο με αντικειμενικό και απώτερο, επαναλαμβάνει, στόχο να δώσει σε όλους τούς ανθρώπους σ' αυτή την Γη μερίδιο στην εργασία, στην τροφή, στην στέγη, στην ένδυση, στην Υγία και στον Έρωτα, στην χαρά και στην ευτυχία.

Και για να το πω κι αλλιώς: *στόχος μου είναι η Παγκόσμια Πολιτεία, μια πλήρης, διαρκής και γόνιμη Ειρήνη κάτω από την στέγη τής Δικαιοσύνης ή, αν θέλετε, κάτω από την στέγη ενός Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Γιατί, σημειώστε, αυτό τον Οργανισμό σκοπεύω πολύ σύντομα να αναλάβω και, διαλύοντας κάθε εθνικό στρατό, να τον καταστήσω το μόνο ένοπλο σώμα στην Γη. Τότε θα δείτε άνθρωποι. Θα καταστήσω τότε και σας μάρτυρες, κοινωνούς και μετόχους τής Βασιλείας. Τότε θα δείτε....*

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Ένα σημείωμα για την κ. Μπαλάνου.[17]

Οκτώβριος 1996.

Κυρία Μπαλάνου,

νά που τελικά σάς στέλλω την μακέτα (την ζημιά την πάθαμε ήδη). Ας πούμε πως θεωρώ ότι η φωτογραφία από μόνη της δεν είναι αρκετά πειστική. Μπορείτε να την χειριστείτε. Μπορείτε ακόμα να την στείλετε και στην Ελλάδα για κάπια ματιά.

Τώρα πώς μπορεί η Ελλάδα να οικοδομήσει αυτή την Πόλη; Αυτό που εισηγούμαι κατ' αρχάς είναι τούτο: στράτευση τών Ελληνίδων. Οι μισές φυλάνε τα σύνορα και οι άλλες μισές οικοδομούνε την Πόλη μαζί με το μισό, ασφαλώς, τών ανδρών-στρατιωτών.

Σχετικά με την Γενική Γραμματεία το θέμα είναι πως πρέπει κάπια κυβέρνηση να με προτίνει. Παρακαλώ: εξετάστε τίς διαθέσεις τής ελληνικής κυβέρνησης πάνω σ' αυτό και εάν σκοπεύει να το κάνει, τότε δεν κάνει άσχημα αν με ειδοποιήσει εγκαίρως και ας προσέξει να μην σκοντάψουμε στα τυπικά.

Αυτά στα βιαστικά. Σας χαιρετώ.

Ούτοπος

Μια Επιστολή για την κ. Μπαλάνου

Οκτώβριος 1996.

Κυρία Μπαλάνου, έχω ρίξει, ως γεγονός, κάπιες σκέψεις σ' ένα χαρτί μ' αυτή και με κείνη την αφορμή αλλά φοβάμαι πως δεν θα καταφέρω να βρω τον χρόνο για να τις δέσω μαζί έτσι ώστε να αποτελέσουν άλλο ένα κείμενο αντάξιο τού ανθρώπου εκείνου από το στόμα τού οποίου, κατά την γραφή, θα εξέρχεται δίκοπη ρομφαία.

Κι όμως παίρνοντας τήν απόφαση γι' αυτή την επιστολή θα πρέπει κάτι να σας πω. Δεν ξέρω ασφαλώς τίς προθέσεις τής ελληνικής κυβέρνησης απέναντι μου και δεν ξέρω καν αν έλαβε κανείς οτιδήποτε υπόψιν αλλά φοβάμαι πως όλοι κοιμούνται και όλοι περιμένουν τα γεγονότα να τους παρασύρουν στο διάβα τους.

Το θέμα μου είναι γνωστό βέβαια. Μιλάμε κατ' αρχάς για την Γενική Γραμματεία τών Ηνωμένων Εθνών. Τα δεδομένα που παρελαύνουν μέσα από τις Ειδήσεις είναι γνωστά: η

Αμερική θέλει έναν μεταρυθμιστή γι' αυτή την θέση και η Ένωση Αφρικανικών χωρών ψάχνει για έναν άλλο υποψήφιο μετά την εμμονή τών Ην. Πολιτειών να μην δεχτούν τον κ. Γκάλι για δεύτερη θητεία.

Από την άλλη η Ελλάδα έχει έναν Έλληνα που ενδιαφέρεται όσο κανείς γι' αυτή την θέση και όσο κανείς είναι γεννημένος γι' αυτήν, έναν Έλληνα που θέλει να δώσει ένα Παγκόσμιο Κράτος και μια Παγκόσμια γλώσσα (την ελληνική) κι όμως η εντύπωση που δίνουν όλοι με την σιωπή τους είναι πως δεν δίνουν δεκάρα γι' αυτό. Ο ένας νύπτει τάς χείρας του, εκείνος περιμένει τον άλλο και όλη η Ελλάδα με την κυβέρνηση της "αγρόν ηγόρασεν".

Ε όλα κι όλα! Αν νομίζει η ελληνική κυβέρνηση πως θα σηκώσει μονάχος ο Ούτοπος το φορτίο και πως θα τα κάνει και θα τα υποστεί όλα μονάχος για την Ελλάδα, τότε δεν είναι μακριά η μέρα όπου θα ανήκει κι αυτή στο παρελθόν.

---

[17] *Η κυρία Μπαλάνου ήταν σύμβουλος τής ελληνικής πρεσβείας. Όταν είχα κάνει την Πόλη μου σε μακέτα τούς διαβίβασα τηλεφωνικώς την πρόθεση μου να προσφέρω το σχέδιο μου στην Ελλάδα στην προσπάθεια της να διεκδικήσει τούς Ολυμπιακούς Αγώνες τού 2004. Έδειξαν τότε κάπιο ενδιαφέρον αλλά τελικά πιστεύω πως όλο το ενδιαφέρον τους κόλλησε εκεί. Εν πάση περιπτώσει είναι γνωστό πως η Ελλάδα τούς πήρε τούς Ολυμπιακούς, έστω και χωρίς το σχέδιο μου. Πόσο διαφορετικά θα ήταν όμως τα πράγματα γι' αυτήν αν αποφάσιζε να κάνει πράξη ένα τέτιο σχέδιο!*

Μα τι περιμένουν λοιπόν; Τέτια ευκαιρία δεν δίνεται διό φορές. Μα δεν το βλέπετε; Ο Ούτοπος νά, προτίθεται να γίνει ένα εκτελεστικό όργανο στα χέρια τού ελληνικού οράματος κι όμως κανείς δεν δίνει σημασία. Κι όμως μπορείτε να αξιοποιήσετε αυτό το όργανο για τώρα και για πάντα. Αυτή εδώ είναι η ευκαιρία για την Ελλάδα και για το ελληνικό όραμα. Πάρτε την π' ανάθεμά την. Πάρτε την, διαφορετικά θα μείνετε πάντα ουραγοί.

Τι; Τάχα δεν είναι ικανή αυτή η κυβέρνηση να αντιμετωπίσει ένα έκτακτο περιστατικό; Πρέπει τάχα να αφήνει την ρουτίνα και τις εθιμοτυπίες να την κατευθύνουν; Τι συμβαίνει; Δημιουργείστε τέλος πάντων και σεις μια Είδηση. Δώστε σ' αυτό τον κόσμο μια ελπιδοφόρα Είδηση. Την έχει τόση ανάγκη όσο την έχετε και σεις. Ο Ούτοπος σάς προκαλεί να το κάνετε.

Εάν λοιπόν έχει η ελληνική κυβέρνηση την πρόθεση να κινήσει το δακτυλάκι της προκειμένου να δοθεί μια διέξοδος σ' αυτή την συγκεκριμένη πρόθεσή μου τότε, με τα δεδομένα που πέρασαν μέσα από τις Ειδήσεις, δεν χρειάζεται και μεγάλη φαντασία για να κάνει αυτό που πρέπει. Πιό είν' αυτό; Να: να προσεγγίσει κάπιες Αφρικανικές χώρες (επί του προκειμένου προτίνω την Αίγυπτο και την Νότιο Αφρική) και να τους πει: έχουμε αυτόν τον άνθρωπο ο οποίος έχει αυτό το πρόγραμμα. Εάν θέλετε να τον γνωρίσετε προσωπικά μπορούμε να τον φέρουμε σε επαφή μαζί σας. Τι λέτε; Η τεχνολογία νά που υπάρχει. Υπάρχει το τηλέφωνο, υπάρχει το φαξ, υπάρχουν οι πρέσβεις και οι πρεσβείες. Ας κινήσει τέλος πάντων κάπιους μηχανισμούς. Δεν το πιάνει αυτό το πράγμα ο εγκέφαλος της; Φοβάμαι όμως, φοβάμαι πως όλοι κοιμούνται όρθιοι.

Εγώ σας λέω: κάντε ώστε να περάσει ο Ούτοπος στις Ειδήσεις και τότε θα δείτε πως αυτός ο κόσμος θα αρχίσει να μεταμορφώνεται και όλα τα προβλήματα θα λύνονται το ένα μετά το άλλο σχεδόν ως διά μαγείας.

Όπως σάς το λέω λοιπόν: αν αγαπάτε αυτό τον κόσμο κι αυτή την ζωή κι αν αγαπάτε τον άνθρωπο και την Ελλάδα σας, τότε πρέπει να κάνετε κάτι γι' αυτήν. Υπάρχει αυτός ο άνθρωπος που μπορεί να κάνει τα πάντα γι' αυτήν. Βοηθήστε αυτόν τον άνθρωπο τώρα που έχει ανάγκη από την βοήθεια σας και θα τον έχετε μετά βοηθό σας για όλη την αιωνιότητα.

Διαφορετικά... α, διαφορετικά αυτό που θα έχω να λέω είναι πως είστε όλοι δειλοί και πως όλα όσα γίνανε για την Ελλάδα - γιατί θα γίνουνε πολλά, έστω και χωρίς την Ελλάδα - τα έκανα όλα μόνος μου.

Ούτοπος.

Υ.Γ. Κυρία Μπαλάνου, αν θυμάστε την τελευταία φορά που σας τηλεφώνησα με ευχαριστήσατε για κείνο το "δώρο". Τότε δεν το σχολίασα αλλά μ' αυτήν τώρα την ευκαιρία οφείλω να ξεκαθαρίσω πως εκείνα τα σχέδια τα προσφέρω μεν στην Ελλάδα αλλά τα προσφέρω μόνο εάν και εφόσον σταθεί άξια να πάρει την απόφαση να δώσει σ' αυτά σάρκα και οστά. Θα της δώσω μια λογική προθεσμία για να τα δει αλλά αν πεισθώ ότι μια ολόκληρη Ελλάδα επιμένει να το παίζει στραβή και κοιμισμένη, τότε καταλαβαίνετε πως δεν μπορώ ν' αφήσω εγώ το σχέδιο και το όραμα μου στα ράφια της. Μπορεί σε κάπια στιγμή να αποφασίσω να το προσφέρω στο Ισραήλ ή ίσως-ίσως και στην Τουρκία. Ακόμα και τότε θα το κάνω για το ελληνικό πνεύμα - και για την Ελλάδα - γιατί έτσι το καταλαβαίνω εγώ. Ναι!

Δεύτερο Υ.Γ. Λόγω φόρτου - χειρονακτικής συγκεκριμένα - εργασίας αδυνατώ να καθαρογράψω αυτές τις σελίδες. Παρακαλώ δείτε την ουσία που βγαίνει μέσα απ' αυτές και - πιός ξέρει; - ίσως γίνει κι αυτό κάπια μέρα.

ξανά: Ούτοπος.

Ένα σημείωμα για τον Νέλσων Μαντέλα

Κύριε Μαντέλα, μ' αυτό το σημείωμα επιθυμώ να θέσω ενώπιον σας αυτό το δεδομένο: είμαι ένας άνθρωπος που θέλει να διεκδικήσει την θέση τού Γενικού Γραμματέα τών Ηνωμένων Εθνών και ζητώ κάπιον να με προτίνει και να με υποστηρίξει. Παρακαλώ ρίξετε μια ματιά σε αυτά που σας στέλλω μαζί μ' αυτό το σημείωμα και, παρακαλώ, δώστε μου μια απάντηση.

Ούτοπος.

Ένα σημείωμα για τον Χόσνι Μουμπάρακ.

Κύριε Μουμπάρακ, θέλω να θέσω ενώπιον σας την πληροφορία πως είμαι ένας άνθρωπος που ενδιαφέρεται για την θέση τού Γενικού Γραμματέα τών Ηνωμένων Εθνών. Παρακαλώ δείτε τά φυλλάδια που σας στέλλω μαζί μ' αυτό το σημείωμα. Εκεί μέσα μπορείτε να διακρίνετε καθαρά το πρόγραμμα και την φιλοδοξία μου. Στην περίπτωση λοιπόν που θα αποφασίσετε να με υποστηρίξετε, τότε πρέπει να ξέρετε πως είμαι εδώ...

Ούτοπος.

Ένα σημείωμα για τον Μπιλ Κλίντον

Κύριε Κλίντον, ελπίζω πως θα έχεις πάρει το μήνυμα18 μου που σου έστειλα εδώ και μέρες. Μ' αυτό λοιπόν τώρα το μήνυμα θέλω να σου υπενθυμίσω πως τίποτα δεν άλλαξε με την πρόθεσή μου να διεκδικήσω την θέση τού Γενικού Γραμματέα τών Ηνωμένων Εθνών.

Παρακαλώ έχε το αυτό υπόψιν, αλλά κι αυτό επίσης: δες αυτό το ζήτημα σαν το πιο σοβαρό ζήτημα που ήρθε ποτέ στην αντίληψή σου.

Όπως και νάναι δεν έχω και πολλούς λόγους για να σε πείσω να δώσεις την υποστήριξη σου σε μένα αλλά υπάρχει κάτι εν τέλει που θα ήθελα να αναφέρω. Αυτό: πως έστω και αν είστε τώρα ο υπ' αριθμόν ένα άνθρωπος στον κόσμο, όμως σε μερικά χρόνια μπορεί πολύ καλά να είστε ένας άνθρωπος χωρίς όνομα. Αν όμως υποστηρίξετε την υποψηφιότητά μου για την θέση τού Γενικού Γραμματέα τών Ηνωμένων Εθνών τότε, ούτε λίγο ούτε πολύ, θα έχετε ένα όνομα και έναν ρόλο δίπλα μου για πάντα...

Ούτοπος.

18 Προφανώς ένα πρώτο μήνυμα στον Μπιλ Κλίντον δεν το φύλαξα. Το ίδιο συνέβη και με άλλα δίο μηνύματα, το ένα για τον πρωθυπουργό τής Κίνας και το άλλο για τον πρόεδρο τής Ρωσσίας. Για τον πρόεδρο τής Γαλλίας και τον πρωθυπουργό τής Αγγλίας, είχα στείλει μόνο τα φυλλάδια μου από το Λονδίνο. Είχα ταξιδέψει με πλοίο τον Νιόβρη ως την Ελλάδα κουβαλόντας μαζί μου ένα φορτίο φυλλάδια στα ελληνικά και στα αγγλικά. Με πλοίο πέρασα στην Ιταλία και από κει διέσχισα με τραίνα την Ιταλία, την Ελβετία και την Γαλλία και έφτασα στην Αγγλία. Από την Αγγλία γύρισα με αεροπλάνο στηνΚύπρο.

Κείμενα Προεδρικών Εκλογών τού 1998

Πρώτη Επιστολή στον Δ. Χριστόφια

Μακούντα, 2 Φεβρουαρίου 1997.

Δημήτρη Δημήτρη, νά που ήτανε γραπτό άλλη μια επιστολή στον Δημήτρη Χριστόφια να περάσει στην Ιστορία. Στην κατάλληλη ώρα θα περάσει και στο βιβλίο φυσικά αλλά αυτό είναι άλλη... ιστορία.

Σύμφωνα πάντως με τις σημειώσεις που έχω μπροστά μου βλέπω ότι θα πάρει και αυτή την έκτασή της. Όσο λοιπόν και αν υπολόγιζα για τόσους μήνες να σας απευθύνω μονάχα διο κουβέντες (συγκεκριμένα σκόπευα να σου στείλω τα σχέδια μου μαζί μ' αυτές τίς λέξεις: τι. λες στρατηγέ μου; Είσαι για μια επίθεση σ' όλα τα μέτωπα; ", ή, έστω, με κάτι εξίσου σύντομο) όμως νά που τις τελευταίες ημέρες άρχισε να κατακλύζεται το κεφάλι μου από σκέψεις και σκέψεις οι οποίες δείχνουν, αν όχι τίποτε άλλο, το πόσο δύσκολο είναι να ελέγξει κανείς το ταλέντο του.

Έτσι λοιπόν θα με διαβάσεις άλλη μια φορά Δημήτρη, είτε με καλή διάθεση, είτε με κακή και, αν όχι για τίποτε άλλο, τουλάχιστον από ...περιέργεια.

Βέβαια την υπόθεση μας Δημήτρη την ξέρουμε και οι διό μας καλά. Έχουμε βλέπεις ανοίξει εδώ και καιρό λογαριασμούς που δεν κλείσανε ακόμα. Έχουμε και οι διό έναν κοινό αγώνα για μια Ιδέα (μεγάλη όσο το Σύμπαν) για την πραγματοποίηση τής οποίας εγώ, τουλάχιστον, βλέπω πως με έχεις τόση ανάγκη όση ανάγκη έχω εγώ εσένα.

Και έτσι προφανώς καθώς εκτιμούμε πως η Ιδέα μας έχει ανάγκη από Εκτελεστική Εξουσία, είναι επόμενο πως έχουμε υποχρέωση να την διεκδικήσουμε.

Τέλος πάντων φύγανε εκείνες οι προεδρικές εκλογές που εστάθηκαν η αφορμή για εκείνη την πρώτη πρώτη... επιστολή. Γι' αυτόν ή για κείνον τον λόγο δεν καταφέραμε τίποτα το συγκεκριμένο αλλά, τουλάχιστον, ρίξαμε τον σπόρο.

Στο μεταξύ ήρθανε και οι Βουλευτικές (σπείραμε κι εδώ ότι σπείραμε, είπαμε ότι είπαμε και γράψαμε ότι γράψαμε) και φύγανε κι αυτές έτσι όπως φύγανε και οι Δημοτικές μαζί με τον παλιό χρόνο.

τώρα νά που ήρθε ο καινούριος χρόνος, έφυγε κιόλας ο Γενάρης και ήρθε ο Φλεβάρης. Με τον Φλεβάρη πια στο προσκήνιο αρχίζει ουσιαστικά η αντίστροφη μέτρηση για την επόμενη, την μεγάλη, αναμέτρηση και πλέον το πράγμα άρχισε να καίει. Οι διαβουλεύσεις μ' αυτούς και με κείνους και οι δηλώσεις από δω κι από κει μπήκαν πια στην καθημερινή ρουτίνα τών Ειδήσεων και στα μιαλά τών ενδιαφερομένων ανάβουν φωτιές.

Μια τέτια λοιπόν φωτιά άναψε και στο δικό μου μιαλό. Και κει που η έμπνευση είχε παγώσει για μήνες και μήνες, νά που τώρα αρχίζει να ξεπαγώνει.

Βέβαια το σκεπτικό που με έκανε τότε να ζητήσω την υποστήριξή σας σε κείνες τις εκλογές δεν είναι διαφορετικό από το σκεπτικό που με κάνει να την ζητήσω και τώρα και αυτό σάς είναι λίγο- πολύ γνωστό. Το γεγονός είναι πως πολύ λίγα πράγματα έχουν αλλάξει από τότε στην όλη κοσμοθεωρία μου και έτσι τώρα που θα υποχρεωθώ να θέσω ξανά ενώπιον τού λαού το πρόγραμμά μου βλέπω να μην έχω να διαφοροποιήσω τίποτα το ουσιαστικό από εκείνο το παλιό πρόγραμμα. Γι' αυτό λοιπόν θα παρακάμψω αρκετά απ' όσα θεωρώ ότι ανήκουν στην περιοχή τού αυτονόητου, του δεδομένου και του γνωστού και θα προσπαθήσω να δώσω κάτι που πιθανόν να έχει κάπιες πιθανότητες να μην είναι ούτε αυτονόητο, ούτε δεδομένο και ούτε γνωστό και... ότι προκύψει.

Ας συνεχίσω λοιπόν θέτοντας τήν υπόθεση ότι μπορεί να εμπλέκεται και το δικό μου όνομα

στις διαβουλεύσεις σας για συνεργασίες στις επικείμενες προεδρικές εκλογές. Παρόλο που δεν κάνατε καμιά απολύτως νύξη γι' αυτό, όμως θα το θέσω κι αυτό ως μια υπόθεση για να μπορέσω τουλάχιστον να δώσω μια δικαιολογία για να στήσω αυτή την επιστολή.

Όσον αφορά τις παλιές εκλογές είναι γεγονός πως ούτε και σε κείνη την περίπτωση κάνατε οπιαδήποτε επίσημη αναφορά στο όνομά μου, παρότι είχατε υποχρέωση να το κάνετε εάν, φυσικά, και εφόσον ήμουνα κι εγώ σ' εκείνες τις παλιές διαβουλεύσεις για συνεργασίες (ή μη). Παρόλαυτά είναι επόμενο πως, έτσι καθώς "ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιον" και έτσι καθώς ο τόπος είναι μικρός και οι γλώσσες πολλές, κάτι θα διέρρεε από δω κι από κει κι εγώ ασφαλώς ούτε βλάκας είμαι, ούτε κουφός. Εκείνο που σου έγραψα σε κείνη την πρώτη επιστολή ίσχυε και τότε έτσι όπως ισχύει και τώρα: ακούω και μυρίζομαι.

Εν πάση περιπτώσει κανείς δεν έστειλε - ούτε τότε ούτε και τώρα - κανένα μήνυμα για να ξέρω και γω τι να κάνω. Με διό λόγια δεν τηρήσατε καν τα προσχήματα, καλύψατε όλες τίς επίσημες ανακοινώνεις σας με τέτιο μυστήριο που έτσι και αποφασίσετε και ανακοινώσετε ξαφνικά πως υποστηρίζετε τον Ούτοπο, τότε το πράγμα θα καταχωρηθεί αναγκαστικά στις περιπτώσεις "κεραυνού εν αιθρία".

Βέβαια υποψιάζομαι πως εδώ το πάτε αλλά νομίζω πως - εάν, λέω, και εφόσον είμαι στην... λίστα - το παρακάνετε λιγάκι.

Αλλά... αλλά: ας πούμε πως δεν αεροβατώ (ή πως δεν κάμνω - κατά κάπιον (συγγενή προφανώς) με τον νουν μου παϊράμιν) με το να ισχυρίζομαι πως είχατε τότε την πρόθεση να με υποστηρίξετε και πως κάνατε πίσω επειδή υπήρχε εκείνο το πρόβλημα ηλικίας.

Αλλά τώρα, τι είναι αυτό που με κάνει τώρα να υπολογίζω πως υπάρχει το ενδεχόμενο να κάνετε τώρα αυτό που δεν κάνατε τότε και που με σπρώχνει σ' αυτή την επιστολή; Έχω τάχα κανένα στοιχείο; Καμιά νύξη από δω ή από κει; Κάτι τέλος πάντων που ν' αφήνει να διαφανεί ότι αναφέρεται το όνομα μου από το κόμμα σας;

Τίποτα δεν έχω Δημήτρη. Κανένα στοιχείο, καμιά νύξη - είτε δημόσια είτε όχι - και, οπωσδήποτε, κανένα μήνυμα. Τίποτα, μηδέν. Όλο κι όλο που με κάνει να πιστεύω πως έχετε την υποχρέωση να εμπλέξετε το όνομά μου στις διαδικασίες σας είναι ο Λόγος, η πέννα και το επιχείρημα μου, πράγματα τα οποία ξέρετε όλοι από πρώτο χέρι. Αυτά είναι λοιπόν όλα τα στοιχεία και όλα τα όπλα μου και ξέρω πως έχετε όλοι αρκετά δείγματα απ' αυτά.

Ξέρω πως αυτά είναι αρκετά για να σας φανερώσουν τό τί σας συμφέρει να πράξετε αλλά παρόλαυτά ξέρω επίσης πως έχω υποχρέωση να σας δώσω και κάπια νέα δείγματα ελπίζοντας, επαναλαμβάνω, όπως πάντα για το καλύτερο αλλά αναμένοντας και το χειρότερο...

Έτσι λοιπόν αφού σκέφτομαι έτσι και όχι αλλιώς, είναι επόμενο πως η πρώτη κίνηση θα γίνει και αυτή την φορά από τον Ούτοπο. Ας πούμε, λέει, πως εκείνος είναι πιο ανυπόμονος από σας για την αλλαγή και ας πούμε πως έχει το θάρρος να πάρει εκείνος (σαν ο πρώτος κινήσας) - αφού φοβάστε να το κάνετε εσείς - την ευθύνη για ότι πάει στραβά.

Τα ενδεχόμενα που έχω μπροστά μου δεν είναι πολλά. Είναι μόνο δίο: είτε να σκέφτεστε να με υποστηρίξετε είτε να μην... σκέφτεστε, οπότε λοιπόν και οι δικές μου σκέψεις κινούνται αναλόγως.

Στην πρώτη, λέω, περίπτωση, αν δηλαδή σκέφτονται να με υποστηρίξουν τότε, σκέφτομαι, αν ίσως τούς γράψω κάτι από τον φόβο μήπως και δεν είναι έτσι τα πράγματα, τότε μπορεί κάτι σ' αυτή την γραφή να μην τους αρέσει και ν' αλλάξουν γνώμη. Δεν κάθομαι τότε, λέω, καλύτερα στ' αυγά μου; Στο κάτω κάτω η επιθυμία μου να μου δώσουν την υποστήριξή τους είναι κάτι παραπάνω από γνωστή και δεδομένη.

Ας πούμε πως αυτή είναι η μια όψη τού νομίσματος (ή, μάλλον, τού μιαλού μου). Πιά είναι η άλλη όψη; Είναι απλό: πως δεν σκέφτονται τώρα να με υποστηρίξουν (έστω και αν υποθέσουμε πως το σκέφτονταν τότε), πως μπορεί μεν οι πολιτικές μου θέσεις να έρχονται σε συμφωνία με τις δικές σας πολιτικές θέσεις αλλά σε άλλους τομείς (και ιδιαίτερα στον σεξουαλικό τομέα. Όλοι δα έχουμε μέσα μας μια παπαδίτσα) σάς είναι δύσκολο να παρουσιαστείτε σαν υπέρμαχοι και υποστηρικτές του. Πως μπορεί να αμφιβάλλετε κατά πόσον είναι πρέπον και αποδεκτό από το

κοινωνικό σύνολο για να το κάνετε, πως μπορεί να διστάζετε και να φοβάστε ή πως, έστω, δεν είσαστε σίγουροι κατά πόσον ενδιαφέρομαι πλέον για την συγκεκριμένη θέση.

Σ' αυτή την περίπτωση λοιπόν και από την στιγμή που είναι δεδομένο για μένα το ενδιαφέρον μου για την ... θέση, τότε δεν μου απομένει άλλη διέξοδος από του να προσπαθήσω και πάλι να δώσω στον Αόγο μου την δυνατότητα να πετύχει αυτό για το οποίο είναι φτιαγμένος για να πετυχαίνει ένας Λόγος: να πείθει δηλαδή.

Έτσι λοιπόν θα πρέπει να σε πείσω Δημήτρη εάν, ας πούμε, δεν τα κατάφερα ως τώρα. Πρέπει να σε πείσω, ίσως, άλλη μια φορά εάν, ας πούμε και πάλι, σε είχα πείσει κάποτε αλλά ο χρόνος και η συνήθεια σ' έκαναν να ξεχάσεις. Πρέπει ίσως να σε γλυτώσω από ολισθήματα, ίσως, από ατοπήματα, ίσως, αλλά σίγουρα πρέπει να σε γλυτώσω από τα σκιάχτρα.

Αν μου κρύανες πρέπει να σε ζεστάνω και πάλι, πρέπει να κάνω ότι κάνω για να κρατήσω αναμμένη (ή αν έσβησε να την ανάψω ξανά) εκείνη την φωτιά που έβαλα μέσα στην καρδιά σου εκείνο τον καιρό.

Γι' αυτό θα συνεχίσω Δημήτρη. Είτε σ' αυτό τον τόνο είτε σε κάποιον άλλο, πρέπει να συνεχίσω. Έτσι κι αλλιώς αυτός ο τόνος θα έχει ως σήμα κατατεθέν του την ειλικρίνεια. Και έτσι όπως ήρθε η έμπνευση (και η βροχή) με τον Φλεβάρη ήρθανε και οι λέξεις.

Έτσι θα συνεχίσω Δημήτρη, τόσο μάλλον γιατί κάποιες σημειώσεις που έχω μπροστά μου δείχνουν πως έχω ακόμα κάτι παραπάνω για να πω.

Η κύρια, οφείλω να πω, αφετηρία αυτών των σημειώσεων είναι εκείνη η συνάντηση σου στην "νυχτερινή γραμμή" προψές την Παρασκευή με τον Σπύρο τον Κυπριανού. Ας πούμε πως ήμουν κι εγώ ένα από τα ... νυχτοπούλια που αντέξανε ως τα μαύρα μεσάνυκτα προκειμένου ν' ακούσουν, ν' ακούσουν τα λόγια σου και - αν είναι δυνατόν - εκείνα που κρύβονται (αφού συνήθως αυτά είναι πιο πολλά) πίσω από τα λόγια.

Βλέπεις με ενδιαφέρεις Δημήτρη, με ενδιαφέρουν οι σκέψεις και οι δηλώσεις σου και ας πούμε πως είχα την υποχρέωση να διώξω την... νύστα και να κάτσω να σε ακούσω.

Το τι λοιπόν είπατε και το τι δεν είπατε την Παρασκευή σίγουρα θα το κρατάτε λίγο- πολύ στην μνήμη σας αλλά κάποτε μια επανάληψη θα σας βοηθούσε καλύτερα να μελετήσετε τα λόγια (αλλά και τον τρόπο) τα δικά σας και του συνομιλητή σας.

Εν πάση περιπτώσει σάς άκουσα (και εσάς και τον Σπύρο) σε όλα τα γνωστά περί Γρίβα και περί Μακαρίου καθώς και τα σχετικά με την προσπάθεια σας να πετύχετε μια συνεργασία ενόψει τών προεδρικών βασισμένη σε κάποια συμφωνία πάνω στην εθνική και την κοινωνική πολιτική κτλ. κτλ.

Και για να μείνουμε στο πρώτο θέμα: δεν ξέρω - άνκαι μπορώ να υποπτεύομαι - τι είναι εκείνο που σας παρασύρει σε τέτιο μένος κατά τού Γρίβα και κατά τού υπό ανέγερσιν μνημείου του. Αν ο Κληρίδης και η Κυβέρνηση του θέλουν να τον τιμήσουν με ένα μνημείο, ας τον τιμήσουν. Σίγουρα θα έχουν τους λόγους τους οι άνθρωποι. Μ' αυτό θα ασχολούμαστε τώρα;

'Εστω λοιπόν και εάν εσύ πιστεύεις ότι αυτός ο άνθρωπος είναι δολοφόνος, όμως για κάποιους άλλους μπορεί να είναι ένας ήρωας. Κι όσο για μένα σού λέω πως δεν σχημάτισα γνώμη για το όλο ζήτημα. Το γεγονός είναι πως δεν καταπιάστηκα ακόμα με λεπτομερή εξέταση εκείνων των χρόνων και ούτε και έκατσα ποτέ να μελετήσω τα γραπτά που άφησε πίσω του εκείνος ο άνθρωπος. Μπορεί σε αρκετά σημεία τού παρελθόντος αυτού του κράτους και αυτού του τόπου να είμαι ακατατόπιστός. Ποτέ δεν έδειξα ζήλο για την σπουδή τών ανθρώπων που έκαναν την σύγχρονη Κυπριακή ιστορία. Μπορεί το οικογενειακό μου περιβάλλον να μην είχε ανάμιξη σ' αυτά και μπορεί κάποια, αν θέλεις, διαίσθηση να μου έλεε πως δεν θα εύρισκα άκρη όσο κι αν το ήθελα ή πως, έστω, δεν θα ωφελούσε και σε τίποτα μιας και ήταν, ίσως, λίγο νωρίς για την αλήθια.

Ας πούμε λοιπόν πως ήμουνα ένας άνθρωπος προγραμματισμένος από εκείνο τον Κύριο τών Πάντων για να κοιτάζει μπροστά, ένας άνθρωπος τέλος πάντων που όταν διεισδύει στο παρελθόν δεν το κάνει παρά για να συγκεντρώσει κάποια στοιχεία που θα του χρησίμευαν, αν όχι σε τίποτ' άλλο, στην οικοδόμηση τού μέλλοντος.

Θεώρησε λοιπόν σαν δεδομένο πως δεν έχω ενσκύψει και πολύ πάνω απ' αυτή την ιστορία. Μπορεί να ένιωθα πως έλειπαν οι αυθεντικές πηγές και τα ανεξάρτητα πνεύματα που θα έδιναν με αντικειμενικότητα κάπια γεγονότα, μπορεί το ένα και μπορεί το άλλο αλλά πιστεύω πως η κυριότερη αιτία θα βασίζεται στο γεγονός πως είχε προλάβει να κυριαρχήσει μέσα μου το πνεύμα τού "παγκόσμιου πολίτη". Έτσι λοιπόν η επιθυμία μου να μάθω περισσότερα γι' αυτόν, για το παρελθόν του, όπως και για το μέλλον του, δεν μ' άφησε άλλη διέξοδο από πρόχειρες ματιές και ακροάσεις γι' αυτή την ιστορία.

Μα, στο κάτω κάτω, πού ζούμε; Τάχα δεν βλέπετε πόσο μίκραναν οι αποστάσεις, πώς η τεχνολογική εξέλιξη παίρνει βόλτα τον κόσμο και πώς το όραμα τής παγκόσμιας πολιτείας ζητά επειγόντως διέξοδο; Με τον Γρίβα θα ασχολούμαστε τώρα ή με τον Μακάριο;

Όταν λοιπόν σάς ακούω να ανάβετε τόσο με τ' όνομα και το μνημείο τού Γρίβα και όταν ύστερα μιλάτε για συμφωνία πάνω στον κοινό υποψήφιο σας αναρωτιέμαι που λες αν θέλεις να συμπεριληφθεί στην συμφωνία η δέσμευση (στην περίπτωση, πάντα, που είμαι κι εγώ στην λίστα υποψηφίων) μου να έχω κι εγώ την ίδια άποψη για τον Γρίβα που έχεις εσύ, ο Κυπριανού ή ο Λυσσαρίδης.

Σε δυσκολία με βάζεις Δημήτρη, σε μεγάλη δυσκολία. Γιατί, επαναλαμβάνω, δεν σχημάτισα ακόμα μια καθαρή άποψη για τον άνθρωπο, κάτι που, ομολογουμένως, έκανα με τον Μακάριο, κι αυτό βασισμένος σε κάπια κείμενα και σε κάπια - πολύ εκτενή, οφείλω να πω - βιογραφία του, πράγμα που δεν μου έτυχε ως τώρα με τον Γρίβα.

Κάπιες σκέψεις τίς έκανα βέβαια με αφορμή αυτό και εκείνο και μιας λοιπόν και οι σημειώσεις μου δεν λένε να τελιώσουν, έτσι θα συνεχίσω.

Το κυριότερο, βλέπω, από τα επιχειρήματά σας έγκειται στο γεγονός ότι με την δράση του άνοιξε τον δρόμο στο πραξικόπημα και την εισβολή τών Τούρκων. Βέβαια αυτό τ' ακούω για χρόνια και χρόνια φυσικά (το επιχείρημα είναι παλιό) και είναι αυτό περίπου που θα προκάλεσε αυτή την σημείωση στα γραπτά μου: πως το καλύτερο πράγμα που άξιζε στον Μακάριο ήταν ένα πραξικόπημα. Σημείωσε μόνο: δεν μιλώ για δολοφονία παρά απλώς για πραξικόπημα, ανατροπή.

Γιατί δεν το κάνατε εσείς λοιπόν; Γιατί δεν τόκανε ο Λυσσαρίδης (εκείνος τουλάχιστον θα μπορούσε να το κάνει χίλιες και διό χιλιάδες φορές); Φοβόσασταν άραγε τούς Τούρκους; Μα, οι αγώνες έχουν πάντα τα ρίσκα τους και δεν εμπίπτουν πάντα στους κανόνες τών απλών μαθηματικών.

Τάχα φοβόσασταν την Ιστορία, την κοινή γνώμη, ή την διεθνή κοινωνία; Μα η Ιστορία (όπως επίσης και η κοινή γνώμη και η διεθνής κοινωνία) θα σας έκρινε με βάση τα αποτελέσματά σας. Αν είχατε να παρουσιάσετε καλά αποτελέσματα δεν θα σας έψεγε κανείς. Θα ήσασταν οι πρώτοι και θα ήσασταν οι νικητές και οι νικητές πάντα αναγνωρίζονται και τιμιόνται, και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό επίσης. Πού νάσασταν ακόμα και λίγο σοφοί και ευφάνταστοι! Όλοι τότε θα υποκλίνονταν μπροστά σας.

Θα κατακρίνατε μήπως έναν Κάστρο εάν ανέτρεπε έναν Μακάριο, έστω και αν αυτός ο Μακάριος ήταν αγιότερος τών αγίων; Το ξέρεις δα πως σ' αυτά τα παιχνίδια οι άγεοι δεν μας κάνουν. Καμιά φορά είναι χειρότεροι και από τους χειρότερους τυρράνους. Σε κείνη την θέση έπρεπε να ήταν ο καλύτερος και σίγουρα ο Μακάριος δεν ήταν. Εμείς Δημήτρη έχουμε ανάγκη από Καίσαρες - και μάλιστα: κουμμουνιστές-Καίσαρες - σε κείνη την θέση. Επιμένω λοιπόν στην ερώτηση: θα κατακρίνατε ποτέ έναν Κάστρο εάν ανέτρεπε έναν Μακάριο προκειμένου να εφαρμόσει το πρόγραμμά του (μας);

Αν επεχείρησε λοιπόν ο Γρίβας να ανατρέψει τον Μακάριο, τότε τι να σου πω; Αυτός είναι ο κόσμος: πάλη ανάμεσα σε θελήσεις. Εάν αυτός ο άνθρωπος ήταν δολοφόνος (πόσων;) ή εάν έκανε λάθη, δεν νομίζω να του διαφεύγει. Εξαρτάται βέβαια εδώ και το τι εννοεί κανείς λάθη και δολοφονίες. Αλλά έστω και αν μιλάμε κυριολεκτικά, υπάρχει εδώ ένα επιχείρημα πολύ γνωστό και πολύ παλιό το οποίο θα μπορούσε - το ξέρεις - να επικαλεστεί και εκείνος προκειμένου να δικαιολογήσει τα "λάθη" και τις "δολοφονίες" του: κάτω από εκείνες τις συνθήκες, με εκείνα τα

δεδομένα, με εκείνες τις γνώσεις, τις πληροφορίες και τους υπολογισμούς δεν θα μπορούσε να κάνει διαφορετικά.

Αναρωτιέμαι που λες πιά γνώμη θα εξέφραζες εσύ για τον Στάλιν. Μεταξύ μας: την καλύτερη ασφαλώς, κι αυτό χωρίς καν να αγνοείς τις χιλιάδες τούς νεκρούς Πολωνούς αξιωματικούς στο Κατύν και τα εκατομύρια στην Σιβηρία. Κι ασφαλώς δεν μου φαίνεται να έχεις ποτέ χαρακτηρίσει τον Στάλιν "δολοφόνο". Μπα! Ξέρω, απ' όσο σε ξέρω, πως θα πεις: στην θέση του το ίδιο θάκανα.

Όσο κι αν είναι σκληρό για να τ' ακούσεις, πρέπει όμως να τ' ακούσεις: αυτό λοιπόν κι αν αποτελεί προσβολή τής νοημοσύνης τού άλλου. Και θα χωρούσε ποτέ νομίζεις σύγκριση τών δολοφονιών τού Γρίβα και του Στάλιν; Κώνωψ επί βοός Δημήτρη. Γι' αυτό αλλού αυτά, κόψε τα.

Όπως και να το κάνουμε έτσι γράφονται οι αγώνες. Για τα πάντα υπάρχει μια εξήγηση και μια δικαιολογία, και όντως: έτσι είναι. Αυτή είναι η ψυχολογία εκείνων που δρουν μέσα στην Ιστορία. Όλοι πιστεύουν πως κάνουν το σωστό, τουλάχιστον έτσι πιστεύουν, έτσι ελπίζουν ή πως, έστω και αν κάνουν κάτι το κακό, όμως μέσα τους υπολογίζουν πως μ' αυτό το κακό θα αποτρέψουν ένα μεγαλύτερο κτλ. κτλ.

Και το τραγικό είναι πως δεν θα έχεις ποτέ την απόδειξη για το αν έκανες σωστά ή όχι. Είπαμε: η ζωή δεν είναι απλά μαθηματικά. Οι μη υπολογίσιμοι παράγοντες μπορεί να είναι περισσότεροι από τους υπολογίσιμους και συχνά πυκνά η συνέχεια ξεφεύγει από κάθε έλεγχο. Σπάνια έχεις την ευκαιρία να επαναλάβεις το πείραμα, να το δοκιμάσεις μ' αυτόν ή με κείνον τον τρόπο και κάτω από αυτές ή εκείνες τις περιστάσεις. Τα "αν" που αφήνεις πίσω σου είναι τόσα πολλά, είναι τόσα πολλά τα "γιατί" (αλλά και οι τύψεις) που κάνεις καλά να κοιτάξεις πλέον μπροστά. Στο κάτω κάτω υπάρχει κάτι ενώπιον τού οποίου μπορούν να δικαιολογηθούν και να αιτιολογηθούν τα πάντα και αυτό το κάτι είναι ο σκοπός Δημήτρη. Ή δεν νομίζεις;

Αν κρίνω λοιπόν από τις αντιδράσεις όλων γι' αυτόν συμπεραίνω ότι το κακό με τον Γρίβα (αλλά και με τον φίλτατο Σαμψών φυσικά) είναι το ότι δεν πέτυχε ή, έστω, το ότι δεν πέτυχε σε όλα. Αν πετύχαινε θάταν ασφαλώς αλλιώτικα τα πράγματα.

Εν πάση περιπτώσει - συνεχίζω ακόμα - αυτός ο άνθρωπος ηγήθηκε ενός αγώνα για την απελευθέρωση τής Κύπρου από τους Αγγλους και για την Ένωση της με την Ελλάδα. Μπορεί να μην έκανε καλά που ηγήθηκε αυτού του αγώνα, μπορεί και να μην έκαναν καν καλά οι Κύπριοι με το να αγωνισθούν εκείνη την συγκεκριμένη περίοδο για την απε- λεύθερωση τους και με κείνο τον συγκεκριμένο τρόπο αλλά κανείς δεν μπορεί να φέρει και την απόδειξη γι' αυτό αλλά ούτε και για το αντίθετο. Έτσι κι αλλιώς όλα στην ιστορία διέπονται, όπως και στην ζωή, από μιαν αέναη ρευστότητα.

Εν πάση περιπτώσει έλεγα: αυτός ο άνθρωπος ηγήθηκε ενός αγώνα που ναι μεν δεν πέτυχε πλήρως τούς αντικειμενικούς στόχους του αλλά νά που έγινε κουτσά στραβά ένα κράτος το οποίο διανέμει θέσεις, αξιώματα, χρήματα και πλεονεκτήματα στους άρχοντες μας χάρις κυρίως σε κείνο τον αγώνα στον οποίο πρωτοστάτησε αυτός.

Όπως και να το δούμε και όπως και να το κάνουμε αυτός ο άνθρωπος έχει να παρουσιάσει μια κάπια προσφορά σ' αυτό τον τόπο. Έστω λοιπόν και αν συνδέθηκε το όνομα του με κάπιες - κατά γενική ή και όχι ομολογία - επιλήψιμες πράξεις (δεν θέλω να μπω σε λεπτομέρειες) όμως αυτή η προσφορά μένει παι παραμένει και δεν μπορεί να την διαγράφουν με μια μονοκοντυλιά οι μετέπειτα ενέργειες του. Σας είπα ξανά: εκείνος θα είχε τον λόγο και τον σκοπό του γι' αυτό. Εγώ δεν ξέρω (τίποτα).

Θα ξέρετε όμως πως, όπως συχνά συμβαίνει με την ανθρώπινη ιστορία, είναι φυσικό οι ηγέτες να έχουν μαζί την ίδια ώρα και εκείνους που είναι υπέρ τους και εκείνους που είναι εναντίον τους. Αυτό συμβαίνει με τον Γρίβα, αυτό συμβαίνει και με τον Μακάριο και το ίδιο προφανώς θα συμβαίνει και με σένα αλλά και με μένα.

Από την στιγμή λοιπόν που ο Γρίβας τίθεται ενάντια στον Μακάριο και από την στιγμή που δεν πετυχαίνει τον σκοπό του, τότε είναι επόμενο πως οι υποτακτικοί του Μακαρίου θα τον είχαν

εξίσου εχθρό τους όσο και ο ίδιος ο Μακάριος αφού είναι πρόδηλο πως με την πτώση και την φυγή τού Μακαρίου θα έπεφταν και θα έφευγαν και κείνοι. Και τότε πώς θα ζούσαν οι κακόμοιροι; Πώς θα έτρεφαν και πώς θα ανάγιωνναν, πώς θα σπούδαζαν και πώς θα ετοίμαζαν τα παιδιά και τα εγγόνια τους για τις μεγάλες και αξιοζήλευτες θέσεις; Είναι επόμενο λοιπόν πως οι άνθρωποι θα τόπαιρναν πολύ προσωπικά. Κι όσο για τον Μακάριο; Δεκάρα δεν θάδινε η συντριπτική πλειοψηφία τών Μακαριακών για το αν ζει ή αν πεθαίνει. Σκοτίστηκαν. Όχι δα, δεν σκοτίστηκαν, και όλοι έδειξαν να το αποδεικνύουν. Και μπράβο τους δηλαδή, γιατί όχι μόνο κράτησαν αλλά και αύξησαν τα κεκτημένα.

Αλλά... αλλά: όπως ο τροχός γυρίζει (και αλλάζουν και οι πρόεδροι και τα (συν) κυβερνόντα κόμματα) νά που ανέβηκε στην εξουσία μια παράταξη που έχει μεγάλες συμπάθειες και υποχρεώσεις απέναντι στο πρόσωπο τού Γρίβα. Σ' αυτή την παράταξη υπάρχουν άνθρωποι με επιρροή, άνθρωποι που πίστεψαν κάποτε σ' αυτόν και στον αγώνα του (ευτυχώς που υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που πιστεύουν σε άνθρωπο), άνθρωποι που διατηρούν αναμνήσεις από κείνη την εποχή όπου εκείνος ήταν ένας ήρωας και ένα σύμβολο.

Αλλά... αλλά Δημήτρη (για να μην τα πολυλογούμε) ας πούμε πως η αλήθια βρίσκεται κάπου ανάμεσα στην δική σου άποψη και στην δική τους, κάπου δηλαδή μεταξύ δολοφόνου και ήρωα, και ας πούμε πως ενώ έκανε κάπια καλά πράγματα, όμως έκανε και κάπια κακά. Δεν αντιλέγω. Εκείνα ήξερε ή εκείνα τού μάθανε και εκείνα έκανε (όλοι σε τελευταία ανάλυση είναι θύματα τού συστήματος). Πιός στο κάτω κάτω είναι τέλειος; Και πιός κρίνει; Μην ξεχνάς άλλωστε πως είναι βασικός όρος τής συνύπαρξης το να δέχεσαι τον άλλον με τα καλά του και με τα κακά του. Θα μου πεις: γιατί δεν σκεφτόταν εκείνος έτσι όταν έκανε αυτό και εκείνο και θα πρέπει να το κάνω τώρα εγώ; Μα σου είπα: εκείνα ήξερε και εκείνα έκανε. Ακρη γυρεύεις τώρα; Δεν θα την βρεις.

Είναι σου λέω πράγματα που δεν καθαρίζονται και δεν ξεκαθαρίζονται έτσι εύκολα. Και ενώ σίγουρα οι πράξεις ενός ανθρώπου αποτελούν ένα κριτήριο, όμως υπάρχει κάτι ακόμα που μπορεί να αποτελεί επίσης ένα άλλο κριτήριο, και αυτό το κάτι είναι οι απραξίες του, εκείνες οι πράξεις δηλαδή που αποφεύγει να κάνει ενώ τις μπορεί και εκείνες που πρέπει να κάνει αλλά δεν τις κάνει γιατί δεν τις κόβει το μιαλό του.

Ένας, λοιπόν, ηγέτης και ένας πολιτικός δεν πρέπει να κρίνεται λιγότερο για τις απραξίες του εκείνες που βασίζονται στην αβουλία και την άγνοια του. Γιατί ότι κι αν πεις οι απραξίες αυτών των ανθρώπων - εάν τις εξετάσει κανείς στρατηγικά - προκαλούν πολύ περισσότερα θύματα από τα θύματα που προκαλούν όλοι μαζί οι στυγερότεροι δολοφόνοι.

Δεν θα σας πω πολλά πάνω σ' αυτό προκειμένου να απλουστεύσω περισσότερο το επιχείρημά μου. Σας αναφέρω μόνο τα θύματα που χάνονται στους δρόμους (λες και δεν μπορεί να λειτουργήσει αυτό το σύστημα χωρίς καθημερινές θυσίες στην άσφαλτο), τα θύματα που χάνονται στις καρέκλες και στους καναπέδες από καρδιοπάθειες, καρκίνους, διαβήτες και ένα πλήθος άλλες αρώστιες (λες, πάλι, και δεν μπορεί να γίνει αλλιώς).

Έτσι ας μην ψάχνουμε λοιπόν για αποδιοπομπαίους τράγους. Με τον Γρίβα θα ασχολούμαστε τώρα και με το μνημείο του; Εκεί κολλήσαμε; Μα εγώ νόμιζα πως αν πρόκειται να πάμε μπροστά, τότε θα πρέπει και να δείξουμε πως είμαστε ικανοί να ξεχνάμε και να διαγράφουμε (ή νά αντιμετωπίζουμε τουλάχιστον με ψυχραιμία) εκείνο το μέρος τού παρελθόντος μας που δεν άφησε για κληρονομιά τίποτε άλλο από διχόνοια και αθλιότητα. Ως πότε λοιπόν, αναρωτιέμαι, θα συνεχίζεται αυτό το βιολί; Αραγε είναι πάνω σ' αυτά που ψάχνετε για συμφωνία και συμφωνούντες;

Τι θέλω να πω τελικά; Να: άστους μωρέ να του κτίσουν, και μέγαρο και μνημείο. Τάχα λείψανε οι πέτρες και τα τούβλα ή μήπως λείψανε τα χέρια που θα τα κτίσουν;

Νομίζω εν τέλει πως δεν είναι για το κακό τής υπόθεσης μας αν αποφεύγουμε να δείξουμε την μισαλλοδοξία μας γιατί, μού φαίνεται, γι' αυτό πρόκειται. Τάχα θα πρέπει να ρίξουμε τούς ναούς - ή να εμποδίσουμε εκείνους που θέλουν να κτίσουν - κάπιων απλά και μόνον επειδή δεν μας αρέσει η θρησκεία τους;

Τάχα σου άρεσε εσένα που ρίξανε το μνημείο τού Λένιν ή που μετονομάσανε το Λένιγκραντ σε Πέτρογκραντ; Σίγουρα δεν σου άρεσε αλλά τι να γίνει; Εκείνοι που είχανε την εξουσία, εκείνοι και το κάνανε. Μπορεί να αποτελούσε γι' αυτούς προσβολή το να έχει η πόλη τους το όνομα ενός κουμμουνιστή αλλά τίποτα δεν τους εμπόδισε να της δώσουν το όνομα ενός παιδοκτόνου. Δεν ξέρω αν έχεις υπόψιν την περίπτωση αλλά το γεγονός είναι πως ο Πέτρος διέταξε να αποκεφαλίσουν - αν δεν τον αποκεφάλισε ο ίδιος τελικά - τον γιο του. Έχω δει (στην τηλεόραση προφανώς) τις σχετικές φάσεις που τον υποχρέωσαν σ' αυτό και, πίστεψε με, ομολογώ πως στην θέση του το ίδιο θα έκανα και γω.

Η Ιστορία δεν πολυσκοτίζεται γι' αυτά τα πράγματα. Η Ιστορία νιάζεται για τα αποτελέσματα και απ' αυτά είναι που θα κρίνει έναν ηγέτη. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμιά υποχρέωση απέναντι στις δέκα εντολές και θάταν λιγάκι αφελές τό να θέλουμε να τους κρίνουμε με τα κοινά μέτρα. Μην γυρεύεις άκρη λοιπόν.

Γι' αυτό σού λέω: άστους να το κάνουν το γαμημένο. Δεν το κάνουν για σένα αλλά για κείνους. Τι σου στοιχίζει δηλαδή αν μπροστά στα τόσα άλλα μνημεία γι' αυτόν και για κείνον δεις και ένα μνημείο για τον Γρίβα; Στο κάτω κάτω όλα τού συστήματος είναι, κι άμα δεν μπορείς να ισοπεδώσεις όλο το σύστημα, τότε σε τι θα σε ωφελήσει αν ισοπεδώσεις ένα (ή αν, έστω, ματαιώσεις το κτίσιμο του) ενός ακόμα; Αστους λοιπόν να το κτίσουν κι αν δεν σ' αρέσει μην το κοντέψεις, πάρε άλλον δρόμο, πογύριστο ή, αν το προτιμάς, κατούρα το (πρόσεξε όμως να μην σε δουν). Τι να σου πω; Λίγα σού είπα;

Ο Γρίβας κι ο Γρίβας. Εδώ είμαστε ακόμα; Σου λέω: δεν σκοπεύω να παρασυρθώ (άλλο) σ' αυτά κι ότι είπα ειπώθηκε. Εγώ θα επιμείνω πεισματικά να σας δείχνω - αλλά και να σας επιδείχνω - πως είμαι ένας άνθρωπος που κοιτάζει μπροστά, ένας άνθρωπος που επιμένει να μην χάνει από τα μάτια την Ιδέα και το Οραμά του.

Αυτή η Ιδέα και αυτό το Όραμα δεν σου είναι ούτε ξένα ούτε άγνωστα Δημήτρη και είναι αυτά ακριβώς που μ' έκαναν και τότε, όπως και τώρα, να πιστεύω πως έχουμε έναν κοινό σκοπό.

Κι ασφαλώς αυτός ο σκοπός δεν είναι να πάρουμε την εξουσία για να εμποδίσουμε τον Κληρίδη να ανεγείρει μνημεία στην Γριβοσύνη και να διορίζει εκείνους που απέλυσε ο Κυπριανού. Σκοπός μας δεν είναι να κάνουμε αντιπολίτευση στον Κληρίδη αν χάσουμε εμείς ή να κάνει εκείνος αντιπολίτευση σε μας αν χάσει εκείνος...

Μα, εμείς έχουμε έργα και έργα να κάνουμε Δημήτρη. Εμείς έχουμε μπροστά μας την υποχρέωση να δείξουμε έμπρακτα σ' έναν ολόκληρο κόσμο πως διαθέτουμε μιαν Ιδέα και ένα Σύστημα που μπορεί να λειτουργήσει προς αντικατάστασιν τού παλιού προσφέροντας στον άνθρωπο τα πολυτιμότερα αγαθά τής ζωής.

Σκοπός μας είναι ν' αφήσουμε χάρις στα έργα αυτά άναυδη όλη την ανθρωπότητα, να συγκεντρώσουμε σ' αυτό τον τόπο τα βλέμματα όλου του κόσμου και να κάνουμε τον κάθε επί Γης άνθρωπο να υποκλιθεί μπροστά στην Ιδέα μας. Σκοπός μας είναι να συντρίψουμε αυτό το σύστημα που εξανδραποδίζει τον άνθρωπο και να κάνουμε αυτό το νησί το σχολείο τών λαών, το σχολείο που θα προετοιμάσει όλους τούς ανθρώπους για την είσοδο τους στον Καινούριο Κόσμο. Σκοπός μας είναι να δώσουμε στον κόσμο την ελπίδα και την ειρήνη, να του δώσουμε ξανά την πίστη στον εαυτό του.

Αυτό να σκεφτείς και αυτό να ζυγίσεις Δημήτρη και τό τί υποχρεώσεις έχει ο Κληρίδης απέναντι στον Γρίβα και στους Γριβικούς ας το αφήσουμε στο περιθώριο. Έτσι κι αλλιώς το πράγμα είναι παραπάνω από σαφές: είναι εξουσία και θα κάνει τα δικά του. Όταν θα γίνουμε και μεις εξουσία θα κάνουμε και μεις τα δικά μας, και θα τα κάνουμε ασφαλώς με τον λιγότερο δυνατό θόρυβο.

Ας πούμε λοιπόν πως έκλεισε αυτό το θέμα και ας έρθουμε σ' ένα άλλο: στις διαβουλεύσεις σας για κοινό υποψήφιο και κοινό πρόγραμμα.

Εδώ τα δεδομένα είναι περίπου γνωστά: ο Βάσος Λυσσαρίδης θέτει την υποψηφιότητά του στην διάθεση τής συνεργασίας και ο Γιώργος Βασιλείου επίσης. Ο Σπύρος Κυπριανού θέτει την

υποψηφιότητά του ως προϋπόθεση ενώ το ΑΚΕΛ -συ είπας - θέτει ως προϋπόθεση το να μην είναι ο κοινός υποψήφιος κομματικός αρχηγός.

Πού είμαστε δηλαδή; Στην αρχή, στο μέσον ή στο τέλος τού χάους; Κι όμως ως τον Μάρτη-Απρίλη το θέμα θα πρέπει - επιτέλους! - να έχει κλείσει.

Εξ όσων πάντων αντελήφθηκα προψές έδειχνες να σε απασχολεί πολύ η σύσταση μιας συμμαχίας (των συμμαχικών, δημοκρατικών και προοδευτικών δυνάμεων) μιας και - έτσι φάνηκε - από αυτή την σύσταση θα εξαρτηθεί η εκτόπιση ή όχι τού Γλαύκου Κληρίδη από την προεδρία.

Ας πούμε πως κατανοώ και δεν κατανοώ την τόση αγωνία σου γι' αυτή την συμμαχία. Την κατανοώ για την περίπτωση που ο υποψήφιος σας θα είναι ένας ...κοινός υποψήφιος, όμως δεν την κατανοώ για την περίπτωση που υποψήφιος σας θα είναι ο ... Ούτοπος.

Βέβαια δεν λέω: το να προσεγγίσετε όλους τούς χώρους για έναν συνεταιρισμό αποτελεί υποχρέωση σας (άλλωστε και εγώ ο ίδιος κάνω λόγο για μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας) αλλά εάν οι άλλοι υποψήφιοι συνεταίροι σας δεν είναι σε θέση να κατανοήσουν τό τί κεφάλαιο αποτελεί ο Ούτοπος γι' αυτό τον τόπο και γι' αυτό τον κόσμο και επιμένουν να είναι έρμαια τών προσωπικών φιλοδοξιών τους, ε τότε: χέστους κι άστους.

Εάν και εφόσον εσύ (βλέπεις το "εσύ" γράφεται πιο εύκολα από το "εσείς") είσαι αποφασισμένος να υποστηρίξεις τον Ούτοπο, τότε πες τους το παστρικά: ο υποψήφιος μας ένας είναι. Είναι ο τάδε, αποτελεί την προσωποποίηση τής δύναμης και της δικαιοσύνης και σκοπεύει να σας δώσει θέσεις (μάχης) στην κυβέρνηση και στην μεταρύθμιση του. Τον δέχεστε ή όχι; Αν ναι. Καλώς! Κι αν όχι. Πάλι καλώς! Έτσι τουλάχιστον δεν θα έχουν απαίτηση για μοιρασια και ότι τους δώσουμε θα το χρωστάνε αποκλειστικά στην μεγαλοψυχία μας.

Σου λέω: δεν έχεις κανέναν, απολύτως κανέναν, ανάγκη από την στιγμή που θα έχεις τον Ούτοπο. Κυρίως όμως: δεν έχουμε ανάγκη από καρακιοζλίκια.

Έτσι λοιπόν αν θέλεις να μ' ακούσεις: λίγες κουβέντες μαζί τους. Το και το. Δεν σκοπεύω δα να περάσω στον αγώνα για τον Καινούριο Κόσμο κάνοντας παζαρλίκια με τον Σπύρο τον Κυπριανού ή με τον Βάσο τον Λυσσαρίδη. Αν ρθουν μαζί μας ήρθαν. Καλώς να ορίσουν. Διαφορετικά: κακό τής κεφαλής τους.

Και για να το πω και διαφορετικά: πως είναι, ναι, ευχής έργον η μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση γι' αυτό τον σκοπό αλλά πως κι αυτή, σε τελευταία ανάλυση, δεν είναι και τόσο απαραίτητη ή επείγουσα. Τάχα, ρωτώ, φοβάστε να υποστηρίξετε μονάχοι σας τον Ούτοπο; Φοβάστε μήπως την ευθύνη που ενέχει αυτό το εγχείρημα; Προς Θεού! Τίποτα να μην φοβάστε γιατί ο λαός αγαπάει τον Ούτοπο και θα σας το δείξει.

Μπορεί λοιπόν οι ενδεχόμενοι συνεταίροι σας να σας πουν ότι δεν τον θέλουν τον Ούτοπο. Προφάσεις και δικαιολογίες θα βρουν πολλές (όπως ασφαλώς μπορείτε να βρείτε και σεις εάν τελικά δεν με υποστηρίξετε). Σ' αυτά όλοι οι άνθρωποι είναι ικανοί.

Έτσι λοιπόν: στην περίπτωση, επαναλαμβάνω, που εκείνοι είναι εναντίον και εσύ είσαι υπέρ, μην σκοτιστείς και πολύ και, προπαντός, μην επιτρέψεις να παρασυρθείς ή να δεχθείς την στάχτη που σου ρίχνουνε στα μάτια (και σ' αυτό όλοι είναι ικανοί). Εσύ πες πως την έκανες την προσπάθεια σου, πες αυτό και πες εκείνο, ότι θέλεις πες. Εμείς πάντως δεν παρακαλάμε κανέναν. Έχουμε την τιμή - και την Ιδέα - μας και δεν την ρίχνουμε για τα ψίχουλα κανενός. Γι' αυτό σού λέω: αν ρθουν'μαζί μας, ήρθαν. Καλώς να ορίσουν. Διαφορετικά - είπαμε: χέστους και... βίρα τίς άγκυρες Δημήτρη. Ο Ούτοπος σάς υπόσχεται ένα ωραίο ταξίδι (στο μέλλον). Αποφασίστε το εσείς και θα τόχετε. Δίχως άλλο: θα τόχετε!

Ναι, κι όλ' αυτά φυσικά από την στιγμή που ο Ούτοπος είναι μέσα στις σκέψεις και μέσα στα σχέδια σας. Στην αντίθετη περίπτωση, εάν δηλαδή είναι έξω από τις σκέψεις και τα σχέδια σας, τότε τίθεται το θέμα: προς τι αυτή η ματαιοπονία;

Εν πάση περιπτώσει δεν θέλω να το συζητήσω αυτό. Θέλω όμως να θέσω υπόψιν σας πως εγώ θα το παλέψω και αυτή την φορά ανεξάρτητα από το τίμημα. Όσο δύσκολος και αν θα είναι ο αγώνας, όμως εγώ είμαι διατεθειμένος να τον αναλάβω, είτε μόνος είτε με άλλους. Και ασφαλώς

μπορεί να χάσω, όπως μπορεί και να κερδίσω. Έστω και αν όλα τα προγνωστικά είναι εναντίον, όμως υπάρχει κάτι που είναι πάνω από τα προγνωστικά και είναι αυτό: τα πάντα είναι πιθανά. Και όπως είναι πιθανόν να μην εύρω μια δεκαριά ανθρώπους να με προτίνουν και να με υποστηρίξουν κι όπως είναι πιθανόν να μην έχω εκείνες τις χίλιες λίρες για την εγγύηση, όμως είναι εξίσου πιθανόν να εύρω και τους ανθρώπους και τα λεφτά, να αναμετρηθώ με όλους και να τους νικήσω.

Ναι, μόνο που αυτό - έστω και αν ακόμα πετύχει - αργεί. Ως τον Φλεβάρη τού '98 έχουμε έναν χρόνο.

Αν όμως, αν , λέω, αποφασίσετε εσείς να με υποστηρίξετε από τον Μάρτη (ή, έστω, και τον Απρίλη), τότε κερδίζουμε μήνες και μήνες σ' έναν κόσμο όπου μετράνε ακόμα και τα δευτερόλεπτα.

Αλλ' είπαμε: όσο και αν αυτό αποτελεί ένα ενδεχόμενο, όμως το πράγμα δεν φαίνεται νάναι και τόσο απλό. Έστω λοιπόν και αν υποθέσουμε πως μπορεί να γίνει, όμως και σ' αυτή την περίπτωση θα χρειαστεί να γίνει και κάπια συμφωνία μεταξύ μας πάνω σ' αυτό και πάνω σε κείνο. Το πρόσεξα Δημήτρη, σ' άκουσα κι εδώ και ήθελα λίγο πολύ να κάνω κι εδώ κάπια σχόλια. Πως, κατ' αρχάς, τις συμφωνίες τίς κάνουν εκείνοι που φοβούνται μήπως και γελάσει ο ένας τον άλλον. Κι όμως εγώ θέλω να πιστεύω πως είμαστε δοκιμασμένοι και οι δίο Δημήτρη. Είναι λοιπόν δυνατόν να φοβάστε μην σας γελάσει ο Ούτοπος; Για όνομα τού Θεού! Προς χάριν πιού; Ή τάχα αμφιβάλλετε πως στο πρόσωπο τού Ούτοπου θα βρείτε έναν φίλο και έναν σύντροφο και βοηθό σε κάθε δύσκολη στιγμή σας; Για όνομα τού Θεού λοιπόν!

Έχετε τα αυτά υπόψιν, αλλά κι αυτό: πως εγώ είμαι ένας πολέμιος (περισσότερο απ' όσο είσαι συ πολέμιος τού Γρίβα) τής γραφειοκρατίας και πως δεν σκοπεύω να περάσω στην, ας πούμε, (επίσημα) δημόσια δράση μου κάνοντας μια θυσία στον βωμό της, ναι, ναι, αλλά, εν πάση περιπτώσει, ακούω τι έχεις να πεις και να ζητήσεις.

Ας πούμε και πάλι πως είναι κι αυτό κάτι που ήθελα να προσθέσω και ας πούμε ακόμα πως λίγο πολύ καλύψαμε το όλο θέμα. Η περίπτωση λοιπόν να ήταν ο Λόγος μου πειστικός στα ... μάτια σου ας πούμε άλλη μια φορά πως είναι πιθανή και απίθανη. Εσύ θα κρίνεις. Κι όσο για μένα δεν βλέπω νάχω άλλη επιλογή, για την ώρα, από το να μένω εδώ και να περιμένω...

Ούτοπος.

Δεύτερη Επιστολή στον Δ. Χριστόφια.

Μακούντα, 6 Απριλίου 1997.

Δημήτρη, σε χαιρετώ εν πρώτοις και... πάμε στο θέμα μας...

Όταν, που λες, σου έγραφα αυτά που σου έγραφα την τελευταία φορά δεν υποψιαζόμουν πως θα υποχρεωνόμουν να σου γράψω και πάλι. Έλα όμως που έπεσα έξω και έτσι θα σου γράψω για άλλη μια φορά και συ για άλλη μια φορά θα με ... διαβάσεις. Κι ασφαλώς όσο εύκολο είναι να διαβαστεί ένα γράμμα, άλλο τόσο δύσκολο είναι να γραφτεί, ιδίως μάλιστα ένα γράμμα στον Δημήτρη Χριστόφια.

Γιατί με όση ευγένεια και με όση μετριοπάθεια και αν θέλω να το παρουσιάσω, το γεγονός είναι πως χάνω και τα λόγια και τις σκέψεις μου. Αισθάνομαι μπερδεμένος μαζί σου και το μιαλό μου πάει κι έρχεται παρασυρμένο από τα ρεύματα.

Πίστεψέ με προσπάθησα πολύ για να μην σου γράψω, για μέρες και μέρες έμπαινα στον πειρασμό να το κάνω, κι όμως πάντα στο τέλος έπειθα τον εαυτό μου πως δεν έπρεπε, πως και πως, ώσπου νά που ήρθε μια μέρα όπου δεν άντεξα.

Έτσι νάμαι ξανά για χάρη σου πάνω από τις κόλλες για να σου πω άλλη μια φορά πράγματα που πρέπει να σου είναι γνωστά, να σου πω πως αργείς, πως άργησες και πως πρέπει να βιαστείς για να προφτάσείς. Πως, ακόμα, οφείλεις μιαν απάντηση στον κόσμο και σε μένα.

Τι θα γίνει τέλος πάντων; Θα το μάθουμε επιτέλους για να βάλουμε σε μια τάξη τίς σκέψεις μας; Θα υποστηρίξεις τον Ούτοπο ή δεν θα τον υποστηρίξεις; Τι θα γίνει τέλος πάντων; Μπας και βρήκες κανέναν καλύτερον απ' αυτόν; Ας τον δούμε λοιπόν, δείξε τον κι ας είναι όπιος είναι, φτάνει να ξέρουμε τί συμβαίνει.

Αν θυμάσαι θάταν Γενάρης-Φλεβάρης όταν έδειχνες με τις δηλώσεις σου τότε να βιάζεσαι να καταλήξεις μια ώρα αρχύτερα σε ένα πρόγραμμα και σε έναν υποψήφιο. Τότε έδειχνες σαν νάθελες να το κλείσεις ως τον Μάρτη αλλά ας πούμε πως άφηνες κι ένα ελάχιστο περιθώριο για τον Απρίλη. Ναι, αλλά έτσι όπως ο Απρίλης είναι τόσο κοντά στον Μάρτη όσο και ο Μάης και έτσι όπως ο Μάης είναι τόσο κοντά στον Απρίλη όσο και στον Ιούνη και ούτω καθεξής, τότε δεν αποκλείεται μ' αυτό και με κείνο το πρόσχημα να μπει ο Δεκέμβρης και ο Γενάρης και να μην έχεις ακόμα εκτοξεύσει την Είδησή σου.

Ελπίζω εν τέλει να μην καταλήξουμε σε κείνη την ιστορία με τον Ναστρεντίν Χότζα που αφού το σκέφτηκε και το καλομελέτησε με κάθε λεπτομέρεια και αφού κάλεσε και εμπειρογνώμονες για ν' ακούσει την άποψή τους, και αφού κατέληξε στο σοφό συμπέρασμα πως δεν έχει και τόση σημασία η διαφορά μιας μέρας στην σπορά βρέθηκε από αναβολή σε αναβολή για την επόμενη μέρα να πηγαίνει για σπορά μέσ' το κατακαλόκαιρο.

Ήδη οι υποψήφιοι συνεταίροι σας έχουν θέσει ενώπιον σας τις υποψηφιότητες τους εδώ και ένα μήνα. Ο Βάσος Λυσσαρίδης σάς προκαλεί από καιρό ίσια και παστρικά: δώστε τήν πρώτη σας επιλογή.

Τι περιμένετε λοιπόν; Δώστε την! Ακόμα μελετάτε υποψηφίους; Μα τι κάνετε τόσον καιρό; Τόση σπουδή και τόσος θόρυβος για να συμπτύξετε αυτή την συνεργασία και πού είσαστε ακόμα; Μεταξύ τού τίποτα και του πουθενά.

Εντάξει, δώσατε στο μεταξύ κάπιες προγραμματικές θέσεις, τονίσατε και ξα- νατονίσατε πως το πρόγραμμα αποτελεί θεμελιώδη κρίκο για την ενδεχόμενη συμφωνία αλλά πριν περάσουν πολλές ημέρες σ' ακούμε - όλοι ανεξαιρέτως και ευλαβικώς (όλα τα κανάλια, βλέπεις, σας τρέχουν ξοπίσω για να τους ρίξετε Ειδήσεις έτσι όπως ρίχνουνε στους σκύλλους τα κόκκαλα, αλλά πού είναι οι Ειδήσεις;) να λες - κι αυτό άσχετα από το αν την ίδια στιγμή ή την επομένη ο κοινοΒουλευτικός εκπρόσωπος έλεγε άλλ' αντ' άλλων. Μεγαλοδύναμε Θεέ! - πως τον βαρύνοντα

λόγο δεν θα τον έχει το πρόγραμμα αλλά το όνομα τού υποψηφίου. Αλήθια;

Όπιος άκουσε Δημήτρη αυτή την δήλωση σου μπορεί - μην παρεξηγήσεις κανέναν - αβίαστα να σχηματίσει την εντύπωση ότι το έχετε αυτό το όνομα και πως θα είναι πολύ σημαντικό για σας για να το βάζετε ακόμα και πάνω από το πρόγραμμα.

Πιό λοιπόν είναι αυτό το όνομα Δημήτρη; Πέστο και μας έσκασες. Είναι τάχα το όνομά μου; Πέστο το γαμημένο, πέστο και μ' έσπασες.

Βλέπεις, αν είναι το όνομά μου, είναι λογικό να με ενδιαφέρει, και αν είναι άλλο, και πάλι είναι εξίσου λογικό να με ενδιαφέρει. Αν όχι για τίποτ' άλλο θα ξέρω τουλάχιστον τον επόμενο τών αντιπάλων.

Ναι, ναι, μόνο που - να λέγεται κι αυτό - δεν χρειάζεται να ενδιαφερεται κανείς προσωπικά για την προεδρία για να νιάζεται για το όνομα τού υποψήφιου σας. Σίγουρα ο κάθε Κύπριος - αλλά και κάμποσοι μη Κύπριοι - θα έχει είτε αυτούς είτε εκείνους τους λόγους για να ενδιαφερεται γι' αυτό. Βλέπεις ο λόγος είναι για έναν ενδεχόμενο πρόεδρο του και ότι κι αν πεις νιάζεται και παρανιάζεται. Ήδη εσείς δώσατε δείγμα προθέσεως να παρουσιάσετε σύντομα τον υποψήφιό σας. Γι' αυτό λοιπόν αν αφαιρέσουμε την προσωπική πτυχή τού θέματος, τότε Θεωρήστε τουλάχιστον την γραφή μου σαν μια καλοπροαίρετη πράξη ενός πολίτη αυτού του τόπου που θέλει να βλέπει τούς αρχηγούς τού λαού να κάνουν αυτό που υπόσχονται να κάνουν και να δίνουν αυτό που υπόσχονται να δώσουν. Με διό λόγια το να σας ζητάει κανείς να δείξετε την συνέπεια και την αξιοπιστία που ταιριάζει στην θέση σας αποτελεί για κείνον ζήτημα τάξης.

Αλλά.... αλλά, να πάρει! Μου φαίνεται πως δεν τα λέω καλά. Γιατί το γεγονός είναι πως χωρίς αυτή την προσωπική πτυχή δεν θα έμπαινα ποτέ στον πειρασμό να σου γράψω ή να σου παραγγείλω τι να κάνεις και τι να μην κάνεις. Μπορεί να έκανα αυτό, μπορεί να έκανα εκείνο, μπορεί ακόμα να σου έβαζα μια... πόμπα (είτε σε σένα μόνο είτε στο σύστημα όλο) και να τάκανα όλα... λίμπες αλλά δεν θα σου έγραφα.

Επί του προκειμένου λοιπόν αυτό που για άλλη μια φορά φέρνει το μήνυμα μου κοντά σου είναι αυτή η υπόθεση πως παίζει και το όνομα μου έναν ρόλο σ' αυτή την ιστορία. Το να μιλώ λοιπόν και να γράφω με υπονοούμενα δεν ταιριάζει σε μένα. Αν σου γράφω λοιπόν, επαναλαμβάνω, είναι γιατί πιστεύω πως είμαι και γω μέσα στο παιχνίδι σας, πως είμαι μάλιστα μ' έναν τρόπο που δεν μου αρέσει γιατί μου δίνει την εντύπωση πως μπορεί να με θέλεις και να με προορίζεις σαν ένα φάντασμα που θα το εμφανίζεις και θα το εξαφανίζεις όποτε θέλεις εσύ χωρίς να νιάζεσαι καν για τις δικές μου σκέψεις και διαθέσεις.

Εντάξει, ναι μεν είπαμε πως θέλω την υποστήριξή σας και ας πούμε πως την θέλετε και σεις και ναι μεν θέλω να γίνω το εκτελεστικό όργανο μιας Ιδέας αλλά δεν πρόκειται να γίνω ποτέ το τυφλό όργανο κανενός. Και ενώ λοιπόν από την μια μού φαίνεται πως υπολογίζετε εμένα και την πρότασή μου, όμως δεν δώσατε ακόμα καμιά εντύπωση πως με υπολογίζετε παραπάνω από ένα τίποτα. Τι συμβαίνει τέλος πάντων; Είναι μήπως κάτι που πρέπει να κάνω και δεν τόκανα ακόμα προκειμένου να βοηθήσω να πάρετε μια απόφαση;

Γιατί διστάζετε και γιατί αργείτε τόσο πολύ; Ναι μεν μπορεί να αποτελεί ένα ρίσκο για σας το να εμπιστευτείτε έναν άνθρωπο μικρής - σχετικά: στις Ειδήσεις βλέπουμε και ακούμε πρωθυπουργούς μικρότερους από μένα - ηλικίας, χωρίς μια μακροχρόνια- αλλά ούτε καν βραχυχρόνια - υπηρεσία και προσφορά στην δημοκρατία, έναν άνθρωπο χωρίς όνομα στον χώρο τής πιάτσας, έναν άνθρωπο που δεν έχει στο ενεργητικό του καμιά σωρεία τηλεοπτικών εμφανίσεων και κανέναν αριθμό δορυφόρων και αυλοκολάκων γύρω του, αλλ' όμως αυτά αποτελούν μόνο ένα ελάχιστο μέρος εκείνων τών στοιχείων που θα βαρέσουν στην κρίση τών ανθρώπων. Εκείνο που θα παίξει εδώ τον σημαντικότερο ρόλο θα είναι η προσωπικότητα τού ... άνδρα, το πρόγραμμα του και η θέληση του να εφαρμόσει αυτό το πρόγραμμα. Θα παίξει σίγουρα ρόλο το αν είναι ωραίος, το αν είναι συνεπής, θα παίξει το ένα και το άλλο αλλά όχι το αν υπηρέτησε μ' αυτόν ή με κείνον τον τρόπο ή γι' αυτόν ή για κείνον τον χρόνο ένα σύστημα που αυτός ο ίδιος θέλει να τινάξει στον αέρα.

Αυτά είναι, ναι, πράγματα που μπορούν να επηρεάσουν και να συγκεντρώσουν ένα ποσοστό πολύ μεγαλύτερο από το ποσοστό που μπορούν να συγκεντρώσουν όλα μαζί τα κόμματα που θα ήθελες να εμπλέξεις σ' αυτή την συνεργασία για την οποία ομιλείς. Η απόφαση μιας (είτε και δίο, είτε τριών) κεντρικής επιτροπής να στηρίξει έναν υποψήφιο θα έχει σημασία και βαρύτητα μόνο στην περίπτωση που ο υποψήφιος θα είναι απο- δεχτός από τους ίδιους τους ψηφοφόρους τού Α ή τού Β κόμματος. Η πειθαρχία τών κομματικών οργάνων μπορεί, μεν να παίξει έναν ρόλο αλλά τον μεγαλύτερο ρόλο θα τον παίξει η προοπτική που μπορεί να δώσει αυτός ο υποψήφιος στην ζωή και στο μέλλον τών λαϊκών μαζών.

Προκειμένου λοιπόν να σας πείσω γι' αυτό δεν χρειάζεται να ανατρέξω εδώ και κει. Οι τελευταίες εκλογές στην Κύπρο (αλλά και οι προτελευταίες και εκείνες ακόμα πριν από τις προτελευταίες και ούτω καθεξής) έδωσαν αρκετές αποδείξεις ως προς αυτό και σίγουρα θα τις δίνουνε πάντα.

Ναι, μόνο που έχω την εντύπωση πως αυτά αποτελούν ήδη κοινοτοπία και κακώς έκανα που τα έθιξα. Ας πούμε λοιπόν πως για άλλη μια φορά δεν κατάφερα να κρατήσω το θέμα μου εκεί που το ήθελα αλλά και πως, για την συνέχεια τουλάχιστον, θα προσπαθήσω.

Ούτε λίγο ούτε πολύ το θέμα είναι αυτό: αργείτε Δημήτρη, αργείτε πολύ. Υποσχεθήκατε μιαν απόφαση που αν κρίνουμε από τις αρχικές προθέσεις σας έπρεπε να την είχατε ήδη δώσει. Βέβαια θα μπορούσατε να πείτε πως κρατιέστε ακόμα - έστω και με δυσκολία - μέσα στην προθεσμία αλλά φοβάμαι πως αν συνεχιστεί και αυτό τον μήνα η ίδια τακτική, τότε ούτε ο Απρίλης θα φτάσει, ούτε ο Μάης, ούτε ο Ιούνης ούτε όλο το καλοκαίρι και ούτε όλος ο χρόνος για να βγάλετε αυτή την απόφαση.

Είναι άλλωστε κοινή πεποίθηση πως η αγωνία στην οποία ήθελες να κρατήσεις το ακροατήριο σου έφτασε σε οριακό σημείο. Ας πούμε πως συγχωρείται ως εδώ, έστω και αν δεν... δικαιολογείται.

Καταλαβαίνω, πίστεψε με, την ευχαρίστηση που μπορεί να σου δίνει η αίσθηση ότι κρατάς την Μεγάλη Είδηση, αυτή την Είδηση που δεν θάθελες - και με το δίκιο σου - να επιτρέψεις σε άλλην να την επισκιάσει. Καταλαβαίνω τον φόβο σου πως θα έρθουν ύστερα άλλες ειδήσεις για να την παραγκωνίσουν και να την ρίξουν στο περιθώριο και κει να ξεφτίσει σαν τόσες και τόσες ειδήσεις που φέρνει ο χρόνος και ο φακός μαζί με την κάθε ημέρα.

Βέβαια σού λέω ξανά πως καταλαβαίνω τον φόβο σου, ναι, αλλά μόνο στην περίπτωση που η Είδηση σας θα είναι μια κοινή Είδηση και ο υποψήφιος σας ένας κοινός υποψήφιος, ένας υποψήφιος τών καναπέδων, των σαλονιών και των μικροφώνων.

Από την στιγμή όμως, επαναλαμβάνω, που η Είδηση και ο υποψήφιος σας θα είναι ο Ούτοπος, τότε δεν καταλαβαίνω καθόλου τον φόβο σου. Και ο λόγος γι' αυτό είναι απλός: από την στιγμή που θα δώσεις αυτή την Είδηση, τότε αυτή θα είναι ικανή να παράγει και να τροφοδοτεί με Ειδήσεις ολόκληρη την ανθρωπότητα εις το διηνεκές.

Ίσως βέβαια να μην είσαι απόλυτα σε θέση να το εκτιμήσεις αυτό. Μπορεί ίσως την μια να το εκτιμάς έτσι και την άλλη αλλιώς, την μια να το πιστεύεις και την άλλη να μην το πιστεύεις, την μια να ελπίζεις και την άλλη να μην ελπίζεις, την μια να φοβάσαι και την άλλη να μην φοβάσαι. Είτε δυστυχώς είτε ευτυχώς, έτσι είναι ο άνθρωπος και με όλους συμβαίνει αυτό, με άλλους λίγο και με άλλους πολύ. Όλοι έχουμε μέσα μας δίο πρόσωπα που αλληλομάχονται την κάθε ώρα και την κάθε στιγμή.

Απ' αυτά τα δύο πρόσωπα το ένα σού λέει να υποστηρίξεις δίχως άλλο τον Ούτοπο. Αυτό το πρόσωπο που σου τα λέει αυτά έχει ασφαλώς και τα επιχειρήματα του γι' αυτό: είναι νέος, έχει κότσια, έχει άποψη, έχει την κοσμοθεωρία με την οποία μεγαλώσαμε και ανδρωθήκαμε και μεις οι ίδιοι και έχει πάνω απ' όλα το πείσμα να την κάνει πραγματικότητα, έχει σύστημα και στρατηγική, είναι άνθρωπος με γλυκύτητα, με απλότητα, με καλοσύνη και μετριοπάθεια και τον αγαπάνε οι άνθρωποι, είναι αυτό και είναι εκείνο και πως γι' αυτό δεν έχουμε την πολυτέλεια να αμφιβάλουμε πως αυτός ο άνθρωπος θα νικήσει. Κτλ κτλ.

Ύστερα πάλι το άλλο πρόσωπο μέσα σου σού λέει άλλ' αντ' άλλων. Το ένα σε παρασύρει από δω και το άλλο σε παρασύρει από κει και χρειάζεσαι σίγουρα γερά νεύρα και άλλο τόσο γερή κράση για να κάνεις το κουμάντο και να πάρεις την σωστή απόφαση. Τόσο μάλλον που θα εύρεις γύρω σου όχι λίγα πρόσωπα που να συμφωνούν με αυτά που σου λέει αυτό το δεύτερο πρόσωπο μέσα σου και να σε παρασύρουν εκεί όπου δεν θα μπορέσεις ίσως ποτέ να βρεις άκρη αν υποκύψεις στην θέλησή τους.

Αυτό που έχω να προτίνω λοιπόν για την συνέχεια είναι πως, από την στιγμή που εκείνο το πρώτο πρόσωπο μέσα σου σού λέει ότι ο Ούτοπος είναι αυτός που θέλετε και που σας... κάνει, πρέπει να δράσετε όσο καίει το σίδερο. Μην ξεχνάτε ότι ο άνθρωπος είναι από την φύση του ευμετάβολο ον, πως όλοι εμπίπτουν σ' αυτό το σχέδιο και πως ο κίνδυνος - έτσι καθώς οι δημοσκοπήσεις μπορεί να σας πανικοβάλουν - να αλλάξετε γνώμη και άποψη είναι παραπάνω από υπαρκτός. Όσο πιο γρήγορα μιλήσετε λοιπόν και δεσμευτείτε πάνω σ' αυτό, τόσο το καλύτερο. Κι αν όχι τίποτ' άλλο εξαλείφεις τον κίνδυνο να αλλάξεις απόφαση.

Και πιά είναι η απόφαση που οφείλετε στον εαυτό σας και στον κόσμο σας την ξέρετε, και πιός είναι ο υποψήφιος που πρέπει να παρουσιάσετε, το ξέρετε κι αυτό. Δεν χρειάζομαι δα να κάνω συστάσεις του εαυτού μου προκειμένου να σε πείσω γι' αυτό εάν και εφόσον δεν έχεις πεισθεί ακόμα. Αυτά τα είπαμε παλιά και είναι γνωστά. Τα ξέρεις ήδη από καιρό και είναι αργά τώρα για συστάσεις. Τό τί έχει γράψει και τό τί έχει παρουσιάσει ως τώρα ο Ούτοπος είναι γνωστό σε όλους, αλλά πιο πολύ σε σένα.

Ούτε λίγο ούτε πολύ έχει θέσει μπροστά στα μάτια ενός ολόκληρου λαού την πιο ολοκληρωμένη και συμπαγή κοσμοθεωρία που έθεσε ποτέ άνθρωπος σ' αυτή την Γη, σας έδειξε έμπρακτα και καθαρά πως είναι ένας άνθρωπος που παλεύει με νύχια και με δόντια για την Ιδέα του, ένας άνθρωπος που είναι ικανός και αποφασισμένος να αντιμετωπίσει έναν ολόκληρο κόσμο προκειμένου να δώσει διέξοδο σ' αυτή την Ιδέα.

Αυτήν λοιπόν την Ιδέα την ξέρεις Δημήτρη, ούτε κι αυτή χρειάζεται συστάσεις. Την έχω θέσει ενώπιον σου και ενώπιον αυτού του λαού ξανά και ξανά χωρίς να φοβηθώ τίποτα και κανέναν. Θυσίασα και διακινδύνευσα τα πάντα γι' αυτήν και ασφαλώς το ίδιο θα εξακολουθήσω να κάνω για πάντα. Αυτή η Ιδέα σού είναι γνωστή, σου είναι τόσο γνωστή όσο σού είμαι και γω. Είναι μια Ιδέα που υπάρχει στην ψυχή κάθε ευγενικού ανθρώπου - άλλου με περισσότερη σαφήνεια, άλλου με λιγότερη-από καταβολής κόσμου, μια Ιδέα που πάλεψε απεγνωσμένα μέσα στην Ιστορία για μια θέση στον ήλιο, μια Ιδέα που κάποιοι ρομαντικοί ήρωες την έφερναν την μια στιγμή στην επιφάνεια για να καταποντιστεί την επόμενη στιγμή κάτω από την πίεση τής υποκρισίας, της δειλίας και της αμάθειας. Μια Ιδέα που παρεξηγήθηκε όσο καμιά, που υπέφερε, που είδε και έπαθε, που δεινοπάθησε και ποδοπατήθηκε από τον συρφετό, μια Ιδέα που κτυπήθηκε και απει- λήθηκε, που λύγισε κι όμως δεν συντρίφτηκε, που κάηκε και που όμως νά που αναγενιέται από την στάκτη της και νά, ακόμα, που ένας συμπατριώτης - και συντοπίτης - σου την παίρνει από το χέρι, την ντύνει, την στεγάζει και την διακοσμεί και σας την παρουσιάζει τώρα με το πρόσωπο τού Καινούριου Κόσμου.

Όπως και να το κάνουμε Δημήτρη, αυτά είναι πράγματα που δεν μπορείς να μην του τα καταλογίσεις. Κι αν το θέμα μας είναι η πολιτική και ο πολιτισμός, ορίστε και τα σχέδια του τών Πόλεων-Κρατών (τάχετε κι αυτά).

Έτσι λοιπόν αν ψάχνεις για έναν πολιτικό Δημήτρη (γιατί σαν πολιτικός είναι που σου συστήνομαι και σου γράφω και όχι σαν μηχανικός, σαν λογιστής, σαν ηλεκτρολόγος ή σαν σκαρπάρης), τότε δεν βλέπω να έχεις και πολλές επιλογές. Δεν βλέπω να έχεις καν δεύτερη επιλογή. Γιατί ακόμα και τον Πλάτωνα αν μπορούσες να τον επαναφέρεις στην ζωή για να του δώσεις το χρίσμα, ή ακόμα και τον Μαρξ, ή τον Ένγκελς, τον Λένιν ή τον Μπακούνιν ή ή ή, ακόμα και τότε δεν θάπρεπε να είχες δεύτερη επιλογή. Γιατί αυτά που ξέρει και κατέχει ο Ούτοπος δεν τα ξέρει και δεν τα κατέχει (αλλά ούτε και τα ηξερε και τα κατείχε ποτέ) κανείς.

Αν θέλεις, ναι λοιπόν, έναν πολιτικό Δημήτρη, τότε εδώ είμαι (έχω όνομα, έχω διεύθυνση και τηλέφωνο, ενώ δεν μου λείπουν ούτε το ράδιο ούτε η τηλεόραση) και μπορείς να μου στείλεις ένα

χαμπάρι.

Κρίμα που άργησες τόσο πολύ και κρίμα που τον αφήνεις και βασανίζεται. Κρίμα που δεν έκανες τίποτα ακόμα ενώ είχες χίλιους τρόπους και χίλιους λόγους για να το κάνεις. Όπως και νάναι σ' αυτά τα πρώτα βήματα του - για την παγκόσμια - είπαμε - ηγεμονία, προφανώς - έχει ανάγκη από την βοήθεια σας. Κι όμως όταν το κάνετε θα δείτε μεμιάς πως ήταν σαν να βοηθήσατε πρώτα τον εαυτό σας. Και όντως αυτό ακριβώς θέλει να πετύχει ο Ούτοπος σ' αυτή την ζωή, αυτή είναι η μοίρα και το πεπρωμένο του, ναι, αλλά τώρα δώστε του εσείς ένα κάτι και σύντομα αυτός θα σας το έχει επιστρέφει στο εκατονταπλάσιο.

Το τί είναι και το πιός είναι ο Ούτοπος είναι γραμμένο στην Βίβλο αυτής της Γης και δεν χρειάζεται να αυτοδιαφημίζεται. Η παρουσία του και μόνον στην Γη αποτελεί διαφήμιση για το ανθρώπινο γένος, η παρουσία του στην Κύπρο αποτελεί διαφήμιση για την Κύπρο και η παρουσία του στο πλευρό σας θα αποτελούσε πολύ καλά διαφήμιση για σας.

Μην φοβάστε λοιπόν να αποφασίσετε αυτό που έπρεπε να είχατε αποφασίσει από καιρό. Αυτό το πράγμα πρέπει μόνο να φοβάστε: το να τον θέσετε ενάντια σας. Αυτό να φοβάστε λοιπόν, κι αυτό επίσης: το να σας πει ότι παραιτείται από κάθε φιλοδοξία του.

Αλήθια! Το σκεφτήκατε καθόλου αυτό το ενδεχόμενο; Το να τον κάνετε δηλαδή να αηδιάσει τόσο μ' αυτά όλα τα άνοστα αστεία και να σας πετάξει κατάμουτρα την υποστήριξή σας και να χωθεί ως τον λαιμό σ' αυτή την - παραδεισένια κατά τα άλλα - ερημιά όπου δεν θα ξέρει και δεν θα τον ξέρει κανείς και όπου δεν θα ελπίζει σε τίποτα από κανέναν.

Αυτό λοιπόν να φοβάστε πιο πολύ και όχι το αν θα νικήσετε αν τον υποστηρίξετε. Με ανθρώπους σαν τον Ούτοπο πρέπει να ξέρετε πως όλα είναι πιθανά. Ανθρωποι σαν τον Ούτοπο είναι ικανοί να νικήσουν από μόνοι τους τούς πάντες. Ο Ούτοπος μπορεί να νικήσει μόνος τούς πάντες, και μπορεί ασφαλώς να νικήσει και αυτόν τον Κληρίδη που τώρα συγκεντρώνει ένα ποσοστό πάνω από το 40% ενώ αυτός δεν είναι καν στις δημοσκοπήσεις, έστω και αν ακόμα εσείς οι ίδιοι αποφασίσετε να υποστηρίξετε εκείνον αντί εμένα.

Γι' αυτό αφήστε στην μπάντα τούς αχρείαστους φόβους και τις αχρείαστες σκοπιμότητες. Αν σας ενδιαφέρει ο Ούτοπος, τότε δώστε του μιαν ελπίδα και ένα χαμπάρι για να μην είναι τόσο βαριά η νύχτα του. Αν πράγματι τον θέλετε γι' αυτό που τον θέλετε, τότε στείλτε του ένα μήνυμα και πείτε του στο κάτω κάτω πως γι' αυτόν ή για κείνον τον λόγο κρίνετε ότι είναι σωστό να αναβάλετε την σχετική Είδηση και ζητείστε και την άποψή του εάν και εφόσον αυτό που θέλετε είναι ένας πολιτικός και όχι ένας καρακιόζης.

Ως πού θα τραβήξει τέλος πάντων αυτή η ιστορία; Ήδη αυτή την παράσταση μάς την δείξατε και μας την ξαναδείξατε κατά κόρον - και εσείς και το Μέτωπο - πριν τις τελευταίες προεδρικές εκλογές. Για μήνες και μήνες αρεσκόσασταν να παίζετε εις βάρος τού κοσμάκη μιαν ανούσια και παρατραβηγμένη παράσταση σκιών και όπως δείχνουν τα πράγματα πάτε ολοταχώς για μια επανάληψη εκείνης τής ίδιας παράστασης.

Θα αφήσω τό τί λέγατε εσείς και θα σας πω κάτι από κείνα που έλεγαν τότε οι αυτουργοί τού Μετώπου: πως δηλαδή θα έκαναν, χάρις στον υποψήφιο τους, ολόκληρες μάζες να λιποτακτήσουν από τον παραδοσιακό κομματικό τους χώρο και να έρθουν μαζί τους. Και ασφαλώς έτσι και θα γινόταν βεβαίως εάν ο Ούτοπος δεν είχε εκείνο το πρόβλημα ηλικίας που είχε και ήταν όντως υποψήφιος τους. Προσέξετε λοιπόν μήπως γίνει τώρα το ίδιο και με σας και εκεί που πάτε να ρίξετε στην κούρσα ένα άλογο καταλήξετε τελικά να ρίξετε ένα γουρούνι και πάθετε και σεις όσα έπαθε και το Μέτωπο.

Εντάξει, δέχομαι πως μπορεί να σας αρέσει αυτό το παιχνίδι και πως, στο κάτω κάτω, είναι δικαίωμά σας να λέτε και να κάνετε ότι θέλετε. Μπορεί ακόμα να σας γοητεύει να δίνετε την εντύπωση πως κρατάτε στα χέρια σας την μεγάλη Είδηση, αυτή την Είδηση που θα κατακεραυνώσει τούς πάντες και που δεν θα δώσει σε κανέναν τα περιθώρια για να συνέλθει.

Μα πού ζούμε νομίζετε; Στην δεκαετία τού 30 ή τού 40 ή μήπως στον 19ο αιώνα; Τώρα όλα, βλέπεις, βγαίνουν στο φως, έτσι είναι και ευτυχώς που είναι έτσι. Πιά λοιπόν σκοπιμότητα υπάρχει στην συμπεριφορά σας δεν μπορώ να καταλάβω. Γιατί αν ο υποψήφιος σας θα είναι ένα σκιάχτρο

(θέλω να πω: ένα νέο σκιάχτρο), τότε ασφαλώς δεν θα χρειαστεί και πολύς καιρός για να τον αποκαλύψουν. Έστω και μόνο 40 ημέρες πριν τις εκλογές κι αν τον παρουσιάσετε, και πάλι είναι αρκετός ο χρόνος με τα σημερινά δεδομένα ώστε να... αποκαλυφθεί.

Στην αντίθετη περίπτωση, αν δηλαδή ο υποψήφιος σας θα είναι ένας άνθρωπος με σάρκα και με οστά, με αρετές και με χαρίσματα (γιατί ο Ούτοπος έχει τέτια χαρίσματα και ασφαλώς Αυτός που τον έφερε στο σημείο να συλλάβει, να επεξεργαστεί και να παραδώσει στον κόσμο την κοσμοθεωρία του στην κάθε λεπτομέρεια της, δεν του τα έδωσε στα κουτουρού), τότε νομίζω πως είναι προς το συμφέρον και εσάς και του υποψηφίου σας να τον παρουσιάσετε το γρηγορότερο δυνατόν. Γιατί όπως και να το κάνουμε ένας υποψήφιος με χαρίσματα μπορεί να κερδίσει πολύ περισσότερους ανθρώπους με το μέρος του χάρις σ' αυτά τα χαρίσματα απ' όσους μπορεί να κερδίσει χάρις στις ωραίες, ας πούμε, ομιλίες του, στα ωραία πολεοδομικά του σχέδια ή στα κοινωνικά και φιλοσοφικά του συστήματα.

Μπορεί οι πλείστοι τών ανθρώπων να εκτιμούν και να καταλαβαίνουν αυτά τα χαρίσματα πολύ καλύτερα απ' όσο καταλαβαίνουν μιαν ωραία ρητορική και επιχειρηματολογία και θάταν κρίμα να του στερήσετε εσείς τον χρόνο να τα δείξει και να τα παρουσιάσει στους ανθρώπους εκείνους από τους οποίους θα ζητήσει, τόσο αυτός όσο και σεις και γρήγορα ή αργά, την εμπιστοσύνη και την ψήφο τους για τα έργα και για το πρόγραμμα που τους προτίνει.

Μπορεί για πολλούς ανθρώπους να είναι δύσκολα μαθηματικά όλα εκείνα τα σχέδια για νέες πόλεις (ούτως ή άλλως όλοι αισθάνονται βολεμένοι και με το παραπάνω, έχουν και την πόλη και το σπίτι τους και το αυτοκίνητό τους. Τι να το κάνουν ένα καινούριο σπίτι ή μια καινούρια πόλη αφού έχουν την δική τους;) και ίσως να χρειαστεί να τους κάνει αυτός ο άνθρωπος να νιώσουν κάτι μέσα τους, να τους κάνει να τον πιστέψουν και να τον αγαπήσουν. Πόσοι και πόσοι άνθρωποι δεν λατρεύουν έναν ηθοποιό, έναν τραγουδιστή ή έναν ποδοσφαιριστή την ίδια στιγμή που δεν αισθάνονται τίποτα για έναν πολιτικό; Η ξύλινη γλώσσα του μπορεί να τους δίνει στα νεύρα, την βαρέθηκαν, δεν την αντέχουν άλλο.

Είτε δυστυχώς είτε ευτυχώς το συναίσθημα τών ανθρώπων κι η ικανότητα ίσως κάπιων να εμπνέουν ένα συναίσθημα, μπορεί να παίξει τόσο ρόλο στις πολιτικές αναμετρήσεις όσο και το πρόγραμμα τού υποψηφίου. Γιατί, ότι και να πούμε, κανείς δεν βλέπει κανέναν εντελώς μεμονωμένα και ίσως ο κόσμος να αισθάνεται περισσότερο ενδιαφέρον για τα ποδοσφαιρικά, ας πούμε και πάλι, προσόντα ενός ανθρώπου παρά για τα πολιτικά.

Δεν νομίζω πως θα σας είναι δύσκολο να δείτε αυτή την πτυχή τού θέματος. Νομίζω πως το έθεσα με αρκετή σαφήνεια ώστε να μην χρειαστεί να συνεχίσω μ' αυτά.

Προσέξετε λοιπόν γιατί αν αργήσετε κι άλλο μπορεί να διακυβεύονται τα πάντα. Μην καταστρέφετε από μόνοι σας αυτό που θέλετε να δημιουργήσετε, μην κρύβετε εσείς οι ίδιοι αυτό που θέλετε να φανερώσετε, μην πνίγετε εσείς οι ίδιοι αυτό που θέλετε να σώσετε και μην ζητάτε από τους ανθρώπους να σας χειροκροτήσουνε κι από πάνω επειδή καυχιέστε πως θα προχωρήσετε μπροστά κι όμως αντ' αυτού εκεί που κάνετε ένα βήμα μπρος κάνετε μετά δίο βήματα πίσω.

Πότε θα γυρίσει επιτέλους η επόμενη σελίδα; Εδώ κολλήσαμε; Στο πιόν - και στο πότε; - θα υποστηρίξει το ΑΚΕΛ; Αν θα υποστηρίξει αυτόν ή εκείνον ή τον άλλον;

Για δες τι κάνει ο Κληρίδης: είπε πως θα εξαγγείλει την απόφασή του τον Σεπτέμβρη και θα το κάνει τον Σεπτέμβρη. Εσείς είπατε ότι θα το κάνετε τον Μάρτη αλλά όλο τον Μάρτη δεν κάνατε τίποτα. Μάλιστα εσύ ο ίδιος πήγες στο Λονδίνο και γύρισες από το Λονδίνο και δήλωσες ότι θα είστε έτοιμοι να εξαγγείλετε το όνομα τού υποψηφίου σας πολύ σύντομα. Η αγωνία όλων για άλλη μια φορά φτάνει στο αποκορύφωμά της. Και όμως νά που σήμερα σ' ακούω από το ράδιο να δηλώνεις πως δεν υπάρχει αυστηρό χρονοδιάγραμμα για την ανακοίνωση τού υποψηφίου σας και πως απλώς ανταλλάσσετε απόψεις με τα κόμματα τής αντιπολίτευσης. Αργότερα βέβαια στην τηλεόραση σ' άκουσα να πετάς εκείνο το "συντομότερο δυνατόν", ναι, αλλά πού θα πάει; Θα σε δούμε και θα σε ακούσουμε και πάλι.

Λυπάμαι που το λέω αλλά έχω την εντύπωση πως αυτό αποτελεί μια βάναυση κοροϊδία. Αυτό

σάς βλάπτει Δημήτρη, ότι κι αν πεις σάς βλάπτει. Έστω και αν ακόμα δεν σας μειώνει τα ποσοστά σας, όμως μειώνει σίγουρα την αξιοπιστία σας, έτσι που τίθεται εδώ το ερώτημα: πού είναι η σοβαρότητα; Ή μήπως την σοβαρότητα σας την δίνει απλά και σκέτα το γεγονός ότι διαθέτετε το ένα τρίτο τού πληθυσμού, ανεξάρτητα από το τι λέτε και τι κάνετε;

Αυτά άλλωστε που ακούω εγώ τα ακούει και όλος ο κόσμος. Την μια σάς ακούει να δίνετε προτεραιότητα στο πρόγραμμα, την άλλη στον υποψήφιο. Την μια λέτε πως επεί- γει η συμφωνία και την άλλη πως δεν επείγει καθόλου. Την μια στιγμή ο ένας λέει αυτό και ο άλλος το άλλο. Την μια ο υποψήφιος είναι ένας και την άλλη πως έχει κι άλλους. Η μια επιλογή γίνονται δίο, οι δίο τρεις και οι τρεις γίνονται... κατάλογος.

Ε όχι γαμώ το. Αυτό το έργο μάς το δείξατε κι άλλοτε. Το βαρεθήκαμε, το αηδιάσαμε και το ξεράσαμε. Αν έχει λοιπόν τίποτα το καινούριο για να μας το δείξετε, δείξετε μας το για να τελιώνουμε. Έχουμε κι άλλα πράματα να δούμε και να σκεφτούμε. Ως πότε θα κρατάτε την σκέψη μας αλυσοδεμένη στον μώλο τού ΑΚΕΛ; Αυτά είναι λεβέντες κακά συστήματα και κακά παιχνίδια. Μ[1] αυτά θα δυσκολευτείτε να γελάσετε ακόμα και τον τελευταίο μάπα.

Κι αναρωτιέμαι που λες: πώς μπορούν και τα ανέχονται όλ' αυτά οι δημοσιογράφοι που σας τριγυρίζουν όλη μέρα; Το σκέφτομαι από δω, το σκέφτομαι από κει και καταλήγω στο συμπέρασμα πως θα αρέσει και σ' αυτούς τελικά αυτό το παιχνίδι και πως ούτε λίγο ούτε πολύ έγιναν συνωμότες στην παράσταση σας. Προφανώς τούς βολεύει κι αυτούς και τους φτάνει που η δουλιά γίνεται, ο μισθός δεν χάνεται, το σύστημα δουλεύει και είναι όλα γι' αυτούς τόσο ωραία που θα τους δείξει και αύριο και κάθε μέρα ο φακός να καμαρώνουν μαζί σας και να συντηρούν μαζί σας τον φαύλο κύκλο τού συστήματος σας, του χεσμένου τού συστήματος σας. Ήδη αυτό που νιώθω εγώ το νιώθει και ο καθένας: πως αυτή η παράσταση παρατράβηξε ήδη αρκετά και αν δεν τελιώσει σύντομα, τότε οι θεατές θα αρχίσουν ν' αφήνουν τις θέσεις τους και να πιάνουν τις ... ντομάτες.

Σου λέω ξανά το τι θα κάνει ο Κληρίδης αλλά και το τι έκανε ακόμα στις τελευταίες προεδρικές εκλογές. Εσείς όμως παίζετε ακόμα με τα χείλη σας και με την υπομονή μας. Κι όμως αυτά τα πράγματα βαραίνουν Δημήτρη, έχουν και το νόημα και την σημασία τους, είτε μας αρέσει είτε όχι, και συ υποσχέθηκες μέσα από την τηλεόραση σ' έναν ολόκληρο λαό να δώσεις ένα όνομα κι όμως δεν το έκανες ακόμα.

Σ' αυτό λοιπόν το θέμα νά που ο Κληρίδης μπορεί να σας δώσει ένα παράδειγμα. Γιατί, αν όχι τίποτ' άλλο, αυτός ο άνθρωπος έχει δείξει πως κρατάει τον λόγο του και κάνει αυτό που υπόσχεται να κάνει παρά το πολιτικό κόστος που ενέχει αυτή ή εκείνη η πράξη του. Κι όμως είναι φανερό πως αυτό τελικά το κόστος το πλήρωσαν άλλοι μιας και οι δημοσκοπήσεις δείχνουν πως αυτός ο κόσμος από τον οποίο και εσείς και όλοι θα ζητήσετε ψήφους τον επιδοκιμάζει.

Από την άλλη όσα ψεγάδια κι αν πασκίσεις και βρεις στην όλη κοινωνική πολιτική του, όμως δεν μπορείς να τον κατηγορήσεις πως συμπεριφέρθηκε περισσότερο δεξιά από έναν Γιώργο Βασιλείου ή περισσότερο συντηρητικά από ότι θα συμπεριφερόταν οποιοσδήποτε ενδεχόμενος υποψήφιος τών "προοδευτικών και δημοκρατικών δυνάμεων", πλην τού Ούτοπου. Και ναι μεν βόλεψε ή "αποκατέστησε" κάποιους δικούς του ανθρώπους αλλά, τέτιο που είναι το σύστημα, όλοι στην θέση του το ίδιο θάκαναν. Είναι γι' αυτό που σου λέω: εχθρός μας δεν είναι τόσο ο Κληρίδης όσο το σύστημα.

Σίγουρα ο Γιώργος Βασιλείου δεν επαναδιόρισε εκείνους τούς 62 και είναι απίθανο αν θα το έκανε ένας Γιώργος Ιακώβου, ένας Γ ή ένας Δ, αλλά το γεγονός ότι το έκανε ο Κληρίδης τον έβλαψε τόσο όσο ωφέλησαν εσένα τα αναθέματά σου κατά τού Γρίβα και κατά τής ΕΟΚΑ Β.

Πάνω σ' αυτό θέλω μάλιστα να σου θέσω υπόψιν τό τού Βολταίρου: "τιμωρώ με βάση την εξουσία μου και συγχωρώ με βάση την μεγαλοψυχία μου". Και, πίστεψε με: ένας άνθρωπος και ένας λαός δεν έχει ανάγκη να γνωρίζει αυτή την ρήση τού Βολταίρου για να κατανοεί μια τέτια ενέργεια. Αυτά τα πράγματα είναι αποθηκευμένα μέσα του και λίγο πολύ αποτελούν την συνείδηση και το υποσυνείδητό του. Όπως και να το κάνουμε υπάρχει και η συγνώμη σ' αυτή την ζωή (κι είπαμε: άλλοτε την δίνουμε κι άλλοτε την παίρνουμε, αλλά σίγουρα αξιότερος είναι εκείνος που δίνει πιο πολλά απ' όσα παίρνει) κι ευτυχώς που υπάρχει.

Για έναν άνθρωπο που δεν εθελοτυφλεί είναι φανερό πια πως όλα τα στοιχεία δείχνουν και φωνάζουν πως ο κόσμος νιάζεται για το "εδώ και μπρος". Γι' αυτούς ο Γρίβας και η ΕΟΚΑ Β είναι μια πραμάτια που δεν πουλάει πια, ένα φρούτο που έχει σαπίσει και δεν τρώγεται με τίποτα. Αρχίστε να μαθαίνετε επιτέλους. Ο κόσμος δεν πολυσκοτίζεται πλέον για τέτιες ιστορίες και όλ' αυτά τ' ακούει βερεσέ. Αυτό που κυρίως και πάνω απ' όλα τόν κόφτει είναι τούτο: θα έχει μια εργασία, είτε αυτός είτε τα παιδιά του, θα έχει ένα πιάτο φαΐ και μια στέγη την ώρα που τα χρειάζεται; Θα έχει, το σημαντικότερο όλων, Υγία; Θα μπορέσει άραγε να ζήσει αυτή την ζωή έτσι όπως αισθάνεται πως θέλει να την ζήσει, με όλες τις αισθήσεις του και με όλες τις παραισθήσεις του δηλαδή, ή απλά θα φυτοζωεί και θα φύγει απ' αυτό τον κόσμο έτσι όπως ήρθε: πεινασμένος, διψασμένος και ανικανοποίητος;

Αυτά και όλα τα παρόμοια είναι εκείνα που ενδιαφέρουν τον σημερινό άνθρωπο, και με το δίκιο του. Γι' αυτόν η ΕΟΚΑ Β - όπως και η Α φυσικά - ανήκει από καιρό στο παρελθόν και δεν είναι προς το συμφέρον μας (ούτε και είναι του παρόντος) να την αναφέρουμε για να διακοσμήσουμε την προπαγάνδα μας ή για να την θέσουμε σαν την ειδοποιό διαφορά μεταξύ ημών και εκείνων ακριβώς γιατί φοβόμαστε να επιχειρηματολογήσουμε εν τω φανερώ πάνω στην ουσία τών διαφορών μας, μια ουσία που δεν είναι άλλη ασφαλώς από το ίδιο το σύστημα.

Ας αφήσουμε λοιπόν την ΕΟΚΑ Β εκεί που είναι (είναι τελιωμένη δουλιά και, όπως θα ξέρεις, "τελιωμένη δουλιά, μάστρο δεν θέλει") και ας μιλήσουμε και ας επιχειρηματολογήσουμε πάνω σ' αυτά που ενδιαφέρουν άμεσα τον άνθρωπο κι αυτά, το λέω άλλη μια φορά, είναι η καλή ζωή, μια ζωή χωρίς αχρείαστες έγνιες και σκοτούρες και χωρίς πλήξη, μια ζωή γεμάτη με όλη την σημασία τής λέξης, μια ζωή που θα διεγείρει και θα ικανοποιεί όλα τα υγιή και ευγενικά πάθη του.

Πάνω σ' αυτά είναι που οφείλουμε να συγκεντρώσουμε την σκέψη και τα πυρά μας, πάνω ακριβώς στο σύστημα και στο καθεστώς που έκανε τα πιο ωραία, τα πιο απλά, λογικά και ανθρώπινα πράγματα να μιάζουν κακά, αδύνατα, παράλογα και ουτοπικά και όχι πάνω σε οργανώσεις φαντάσματα. Στο κάτω κάτω όσα άπρεπα και όσα ανόητα και αν καταλογίσεις σε μιαν ή σε δέκα ΕΟΚΕΣ, όσα ολισθήματα και αν καταλογίσεις σ' έναν Γλαύκο Κληρίδη και όσο πειστικά και αν το κάνεις, όμως εγώ πιστεύω πως υπάρχει κάτι πιο ανόητο, πιο κακό και πιο ατυχές απ' όλες τίς πράξεις τής ΕΟΚΑ (Β) και του Κληρίδη, κι αυτό είναι η απραξία.

Όπως και να το θέσουμε λοιπόν, το γεγονός είναι πως αυτός είναι ο υπ' αριθμόν ένα εχθρός για κάθε τόπο και για κάθε λαό. Κι όμως νά που ένας άνθρωπος σού δίνει την αιτία και το πρόσχημα για να καταφέρεις ένα γερό κτύπημα σ' αυτό τον εχθρό, κι όμως εσύ δεν το κάνεις. Τι μου λες λοιπόν για Γρίβες και για ΕΟΚΕΣ; Εγώ εδώ σε θέλω, σε θέλω να κάνεις το καθήκον σου απέναντι στο μέλλον και στον Καινούριο Κόσμο. Μην το αναβάλλεις άλλο αυτό το καθήκον. Σου είπα ήδη πως όχι μόνο η κάθε ημέρα και η κάθε ώρα αλλά ακόμα και το κάθε δευτερόλεπτο σ' αυτό τον κόσμο μετράει.

Τι καθυστερείτε λοιπόν; Δεν βλέπεις; Έχουμε μιαν άνοιξη μπροστά μας, έναν Απρίλη κι έναν Μάη, έχουμε μιαν άνοιξη μπροστά μας και είναι υποχρέωση μας να την αξιο- ποιήσουμε. Έχουμε να δώσουμε μιαν ελπίδα σ' αυτό τον κόσμο, έχουμε να δώσουμε την ελπίδα μιας ανανέωσης και μιας αναγέννησης τού ανθρώπου και σίγουρα μια άνοιξη είναι η καλύτερη εποχή για να το νιώσουν οι άνθρωποι αυτό. Μια άνοιξη είναι η καλύτερη εποχή για να πάρουν την απόφαση - τότε είναι που παίρνονται οι μεγάλες αποφάσεις. Μια άνοιξη μπορεί ακόμα να εμπνεύσει από μόνη της αποφάσεις. Πόσο μάλλον όταν συνοδεύεται αυτή από έναν Λόγο;

Δώσε λοιπόν εσύ το παράδειγμα και κάνε την αρχή. Πάρε πρώτος εσύ την απόφαση. Τι περιμένεις; Κάντο, και από κει και πέρα θα κάνουμε κάθετί το δυνατό, θα αξιοποιήσουμε κάθε μέσο και κάθε άνθρωπο για να χαλυβδώσουμε μέσα στον καθένα αυτή την απόφαση και να κάνουμε αυτό τον λαό να συμπερκρέρεται σαν ένα κεφάλι και να δρα σαν μια γροθιά απειλητική όσο τίποτε άλλο για κάθε κίβδηλη και ανάξια εξουσία σ' αυτό τον πλανήτη.

Πάρτην, πάρτε την, ανακοινώστε την και κάντε την Είδηση - επιτέλους- αυτή την ανα- θεματισμένη την απόφαση και τότε θα δεις και συ και όλοι πως σύντομα θ' αρχίσουμε να

σπέρνουμε και να θερίζουμε σε όλη την Γη.

Ας τελιώνουμε λοιπόν. Βγείτε απ' αυτόν τον βάλτο όπου μόνοι σας παγιδευτήκατε, βγάλτε στην επιφάνεια την απόφασή σας και τότε είναι σαν να κάνετε αυτό ακριβώς που φοβάται και ο μεγάλος σας αντίπαλος. Γιατί σού το λέω: ούτε τον Γιώργο Βασιλείου φοβάται ο Κληρίδης, ούτε τον Γιώργο Ιακώβου, ούτε τον Σπύρο Κυπριανού, ούτε τον Δημήτρη Χριστόφια αλλά ούτε και κανένα άλλο από τα μεγάλα και βαριά ονόματα που κυκλοφορούν στην πιάτσα.

Έναν μονάχα φοβάται ο Κληρίδης, και αυτός είναι ο Ούτοπος. Και τον φοβάται έστω και αν ακόμα δεν στηριχθεί από κανέναν. Πόσο μάλλον αν στηριχθεί από κάπιο κόμμα, και μάλιστα από ένα κόμμα σαν το ΑΚΕΛ;

Υπόψιν όμως κι αυτό: πως αυτό που κυρίως φοβάται δεν είναι τα ποσοστά τού ΑΚΕΛ που θα φέρετε εσείς με το μέρος μου αλλά τα ποσοστά τού ΔΗΣΥ που θα φέρω εγώ. Κι αυτά, πίστεψέ με, δεν θάναι λίγα.

Η αντιπαράθεση που θα γίνει δεν θα καθυστερήσει και πολύ την κρίση και την απόκριση τών ανθρώπων. Το θέμα θα μπει ξεκάθαρα σε όλη την σαφήνεια και την απλότητα του: πιός είναι ο Κληρίδης: ένας άνθρωπος γέρος, με το ένα του πόδι στον τάφο (λυπάμαι για την αναφορά αλλά αυτή είναι η αλήθια. Από την πλευρά μου κάνω ότι μπορώ για κείνη την ημέρα όπου οι γέροι θα κερδίσουν ξανά την νεότητα τους, οι άρρωστοι την γιατρειά τους και οι πεθαμένοι ξανά την ζωή - και την νεότητα - τους), ικανός μάλλον για την αφυπηρέτηση παρά για την κυβερνητική, ένας άνθρωπος-όργανο (τυφλό ή μι- σότυφλο) τού συστήματος, χωρίς όραμα, ένας άνθρωπος που καταφέρνει μόλις και μετά βίας να κρατά σε μια ισορροπία ένα καθεστώς και ένα σύστημα στα όρια τής παραφροσύνης και της διάλυσής του.

Και πιός είναι ο Ούτοπος: ένας άνθρωπος νέος, ωραίος, αθλητικός, μ' ένα πνεύμα παραπάνω κι από σπινθηροβόλο, ένας άνθρωπος με άποψη, με όραμα και με γνώμη, ένας άνθρωπος γεννημένος και προγραμματισμένος για την δράση, ένας πολιτικός με την σημασία τής λέξης, ένας άνθρωπος - λιοντάρι, που ξέρει όσο κανείς τί θέλει και τί χρειάζεται ο λαός και θα του τα δώσει με κάθε τίμημα. Ένας, τέλος, άνθρωπος που στην πιο κρίσιμη ώρα κατορθώνει να επιτάξει όλους τους οιωνούς στον αγώνα για το πιο κεραυνοβόλο και ελπιδοφόρο ξέσπασμα τής ανθρωπότητας.

Σου υπενθυμίζω επ' ευκαιρίας τό τι έγραφε ο Αλέκος Κωνσταντινίδης εκείνες τις πρώτες ημέρες τής εισβολής μου στην πρωτεύουσα κατά τις τελευταίες Βουλευτικές εκλογές: πως, έγραψε, αν ο Ούτοπος έμπαινε στις δημοσκοπήσεις, τότε θα έβγαινε πρώτος με ένα ποσοστό που θα το βλέπατε και δεν θα πιστεύατε στα μάτια σας.

Και είν' αλήθια: εκείνη την εποχή που το έγραφε αυτό είχε απόλυτο δίκαιο για να το γράψει. Δεν ήθελε δα να δημιουργήσει εντυπώσεις ή να κάνει φτηνή προπαγάνδα υπέρ τού Ούτοπου παρά απλά έτσι είχε πιάσει τότε τον παλμό τών ανθρώπων.

Λίγες μέρες μετά, και ενώ περίμενε ο κόσμος έναν χώρο και για μένα στις τηλεοράσεις τους και εγώ δεν τον είχα, τότε άρχισε να χάνεται το παιχνίδι. Τότε δεν θα υπήρχε χώρος για μένα για κανένα ποσοστό τής προκοπής στις δημοσκοπήσεις και ασφαλώς το ίδιο θα γινόταν και τώρα που υποτίθεται ότι ησυχάζω και... απουσιάζω (υπόψιν και το τού Τόϋνμπυ: οι απόντες έχουν πάντοτε άδικο).

Συχνά-πυκνά μ' έκανε η μοίρα μου να θυμηθώ εκείνο τον Χριστό, τα πόσα έπαθε και κείνος από την άστατη γνώμη τών ανθρώπων. Αν ψήφιζαν αλήθια οι άνθρωποι γι' αυτόν μια Κυριακή τών Βαΐων, τότε θα έβγαινε ... πρόεδρος τους, και μάλιστα χωρίς ανθυποψήφιο (πιός θα τολμούσε να αναμετρηθεί μαζί του ύστερα από τέτια θριαμβευτική είσοδο στην Ιερουσαλήμ;). Κι όμως πριν περάσουν λίγες ημέρες εκείνοι οι ίδιοι άνθρωποι τον γιουχαΐζανε, τον φτύνανε και τον σταυρώνανε κάτω από την πίεση μερικών φανατικών.

Έτσι είναι τα πράγματα δυστυχώς με τις ανθρώπινες μάζες. Ο υγιής ενθουσιασμός δεν αντέχει πολύ και σύντομα πνίγεται μέσα στο βούρκο τής αχρειότητας. Είναι όπως τον αγώνα ενός καλού σπόρου με τα ζιζάνια: αν ρίξεις στο χώμα λίγο σιτάρι ή λίγο κριθάρι και δεν το προστατεύσεις απ' αυτά, τότε είναι αμφίβολο αν θα τα βρεις και τον άλλο χρόνο να βλαστάνουν εκεί. Αντίθετα τα

ζιζάνια, χωρίς να είναι ανάγκη να τα σπείρει ή να τα προστατεύσει κανείς θα φυτρώνουν εκεί παντοτινά.

Αυτό που συμβαίνει στους αγρούς δεν είναι διαφορετικό απ' αυτό που συμβαίνει στην κοινωνία. Έτσι είναι τα πράγματα δυστυχώς και αυτό που βαραίνει στις αποφάσεις ενός λαού δεν είναι απαραίτητα ο ορθολογισμός. Κάθε άλλο.

Αλλά, έλεγα πως ενώ είναι αλήθια πως μια ενδεχόμενη παρουσία τού Ούτοπου στις δημοσκοπήσεις δεν θα του έδινε αυτή την στιγμή κανένα αξιοζήλευτο ποσοστό, όμως η πείρα μου με τους ανθρώπους μού έχει δείξει πως μια επέλαση μου ολίγων ημερών θα ήταν αρκετή για να επαληθεύσει το ρηθέν υπό του Αλέκου, κι αυτό έστω και αν ακόμα μείνω μόνο στα φυλλάδια. Πού να είχα και έναν χώρο στις τηλεοράσεις, πράγμα που δεν αποκλείεται να γίνει αυτή την φορά.

Θα σου πω, αφού ήρθαμε που ήρθαμε ως εδώ, αυτά που σημείωσα εξ αφορμής δύο συνεντεύξεων που έδωσα πέρσυ (τις έστειλα στον Νίκο). Η πρώτη ήταν στο "Pafos TV" και - αυτή είναι η πρώτη σημείωση - την μετέδωσαν, ύστερα από παράκληση τών θεατών, τέσσερις τουλάχιστον φορές, πράγμα που για πρώτη φορά συνέβαινε.

Η δεύτερη συνέντευξη ήταν στον "Σίγμα". Θ' αφήσω τα πολλά και θα σου πω μόνο κάτι που μου είπε ένας οδοντίατρος: πως, είπε, έκανε... πάταγο στην Πάφο. Όταν που λες τηλεφώνησα ύστερα από διό- τρεις μερούλες στον Σταύρο τον Σιδερά για να τον ευχαριστήσω, να τον συγχαρώ και να του πω ότι είναι άξιος (κάτι ασφαλώς που αναμένω να κάνω και με σας αλλά νά που ολοένα διστάζετε να μου δώσετε την ευκαιρία) αποφάσισα και του τάπα. Τό τί μού είπε εκείνος είναι ενδεικτικό: πως δεν έκανε πάταγο μόνο στην Πάφο αλλά και σ' ολόκληρη την Κύπρο. Χωρίς να σου τα πολυλογώ σχημάτισα αβίαστα την εντύπωση πως θάταν μια συνέντευξη που ακούστηκε όσο καμιά άλλη και η οποία πραγματικά γοήτευσε και καθήλωσε όσους την είδαν.

Ας πούμε λοιπόν πως ήθελα να τα έχεις κι αυτά υπόψιν σου όταν θα κάνεις τούς λογαριασμούς σου. Σου λέω πως από την στιγμή που θα αποφασίσετε εσείς να στηρίξετε τον Ούτοπο και από την στιγμή που θα έχει κάνει τις πρώτες - με τον ρόλο του ως υποψηφίου μιας συνεργασίας ή απλά ενός ΑΚΕΛ - του τηλεοπτικές εμφανίσεις, τότε θα δεις τά ως τώρα αποτελέσματα τών δημοσκοπήσεων να ανατρέπονται άρδην.

Αλλωστε τό ότι ο Ούτοπος έχει δημοφιλείς θεωρίες δεν θα πρέπει να σου διαφεύγει. Εκείνο μάλιστα το καθεστώς τού "ελεύθερου έρωτα" που διαφημίζει είναι ακριβώς εκείνο το κάτι που θα κάνει την πλειοψηφία τού ΔΗΣΥ και του ΔΗΚΟ αλλά και όλων των κομμάτων να εγκαταλείψουν τα κομματικά και ιδεολογικά οχυρώματα τους χάριν αυτού του έρωτα.

Θα σου αναφέρω εδώ ένα περιστατικό από τα τόσα άλλα που μου συνέβησαν κατά την τελευταία περιπέτεια μου με τις Βουλευτικές εκλογές: ήμουν στο Φρέναρος και περνούσα έξω από ένα μαγαζί όταν με φώναξαν διό άνθρωποι και μπήκα μέσα. Από τις κουβέντες τους μου έδωσαν να καταλάβω πως ήξεραν κάτι για μένα και για τις θέσεις μου αλλά όχι και όλα. Κάπου σε κάπια στιγμή μού δείχνει ο ένας ένα γυμνό κορίτσι - σωστό μανούλι - στην εφημερίδα και μου λέει: έχεις να προσφέρεις τέτιο πράμα; Θα πιαστείς. Διαφορετικά: χάνεις τον καιρό σου.

Ναι, ήταν φανερό πως ο άνθρωπος ήξερε κάτι αλλά δεν τα ήξερε όλα και πως μπορεί να είδε κάπιες από τις προκηρύξεις μου αλλά, φαίνεται, όχι τις ... καλύτερες. Γιατί αν τις είχε δει αυτές, τότε σίγουρα δεν θα μου έλεγε αυτό που μου είπε.

Σημείωσε μάλιστα εδώ πως η φωτογραφία που μου έδειχνε παρουσίαζε μόνο την εμπρόσθια όψη τού κοριτσιού. Πού νάδειχνε τήν... οπίσθια! Γιατί όπιος δεν έχει συμπλέγματα και έχει το θάρρος να πει αυτό που νιώθει, τότε θα σου πει πως αυτή η όψη είναι δίχως άλλο η ... καλύτερη και ο Ούτοπος την έχει - δόξα τω Θεώ - διαφημίσει απλώχερα.

Ευτυχώς για την υπόθεση μας έχει παρέλθει (όπως παρήλθε και η ΕΟΚΑ Β) ο καιρός όπου οι άνθρωποι φοβούνταν να πουν μια άποψη. Τώρα άρχισαν να ξεθαρρεύουν και λίγο λίγο αυτό που έχουν να πουν θα το φωνάξουν κατάμουτρα σε κάθε υποκριτή, θα πνίξουν αυτό που τους πνίγει και θα συντρίψουν αυτό που τους συντρίβει. Όλοι ψάχνουν απεγνωσμένα μιαν ευκαιρία για να δηλώσουν και να διαδηλώσουν αυτό που έχουν μέσα τους. Ας τους βοηθήσουμε λοιπόν να το

κάνουν μια ώρα αρχύτερα. Αυτό που σας ζητά ο Ούτοπος να κάνετε δεν είναι πολύ, είναι το λιγότερο που οφείλετε ή που οφείλατε να κάνετε. Δείξετε λοιπόν, ας είναι κι αυτή την "ύστατη" ώρα, λίγο θάρρος και λίγη αποφασιστικότητα και θα δείτε πως εκείνη η (τούρκικη) παροιμία δεν βγήκε για να βγει: η τύχη πάει μαζί με τον τολμηρό. Εσείς κάνετε το καθήκον και το ... θαύμα σας, ανακοινώστε αυτό που έπρεπε να είχατε ανακοινώσει από καιρό και μετά αφήστε με να το χειριστώ.

Τάχα φοβάσαι πως αυτό θα κάνει ώστε να πέσει ο λόγος σου σε δεύτερη μοίρα; Ή μήπως και νομίζεις πως μπορείς να χειρισθείς εσύ καλύτερα από μένα την επιχείρηση για την εδραίωση ενός νέου κουμμουνιστικού μοντέλου και ενός νέου κόσμου; Αν μπορείς να το κάνεις αυτό, τότε άρχισε να μιλάς γι' αυτό χωρίς περιστροφές, εξέθεσε το πρόγραμμα σου έτσι όπως το έχει εκθέσει και ο Ούτοπος και με την τόση πρόσβαση που έχεις στην τηλεόραση, στο σύστημα και στην Βουλή, τότε σίγουρα κάτι παραπάνω θα καταφέρεις από τον Ούτοπο που δεν έχει πρόσβαση πουθενά.

Αλλά αν όμως βλέπεις ό,τι σου λείπει εκείνη η βούληση να θέσεις τήν εδώ και τώρα αναβίωση τού κουμμουνισμού και να πεις αυτά που λέει ο Ούτοπος, παρά περιορίζεσαι να αναθεματίζεις τον Κληρίδη, τον Γρίβα και την ΕΟΚΑ Β υπολογίζοντας πως μ' αυτό κάνεις εποικοδομητική αντιπολίτευση, ε τότε, για το καλό όλων (για το καλό το δικό σου, της πατρίδας, της οικογένειας και της Ιδέας σου), σώπασε λίγο Δημήτρη και άσε να μιλήσει και κάπιος άλλος, κάπιος που ίσως μιλάει καλύτερα από σένα και χειρίζεται τους ανθρώπους και τις καταστάσεις καλύτερα από σένα.

Έχε τα υπόψιν όλ' αυτά Δημήτρη, αλλά κι αυτό: από την στιγμή που θα δώσεις (όσο κι αν θα πρέπει να αποφεύγω το ενικό πρόσωπο και όσο κι αν πρέπει να δίνω την εντύπωση ότι η απόφασή σας γι' αυτό θα είναι μια συλλογική απόφαση, όμως δεν μπορώ να διαγράψω - κρίνοντας και προσωπικά ασφαλώς - από μέσα μου την πεποίθηση πως τα ενικά πρόσωπα είναι εκείνα που παίρνουν τις αποφάσεις και πως, επί του προκειμένου, "ό,τι μάς πει ο Χριστόφιας, κάμνουμεν") ναι, ναι, έλεγα: από την στιγμή που θα δώσεις την υποστήριξή σου στον Ούτοπο, τότε δεν θα μπορείς να έχεις και την απαίτηση να του λες "σήκω" και να σηκώνεται και να του λες "κάτσε" και να κάθεται. Όχι δα! Θα πρέπει τότε να εννοήσεις πως ο Ούτοπος θα κάνει αυτό που είναι γεννημένος για να κάνει: θα κάνει το κουμάντο. Και για να σου το πω κι αλλιώς: ο Ούτοπος θα είναι ο αρχιστράτηγος και εσύ θα είσαι απλά ο (ή: ένας)... στρατηγός του.

Το πως μπορεί ο Ούτοπος να αποδειχτεί πλεονέκτης και καταχραστής τής εμπιστοσύνης σας μην το φοβάστε. Έτσι συμπεριφέρονται οι ερασιτέχνες, εκείνοι που δεν είναι γεννημένοι και προορισμένοι για την θέση που κατέχουν. Ο Ούτοπος θα κάνει απλώς χρήση τής δύναμης που θα του δώσετε εσείς και ο λαός για να δώσει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Κι όσο για σένα μην ανησυχείς Δημήτρη: θα έχεις και συ έναν ρόλο δίπλα του, έναν ρόλο που θα σου ταιριάζει και που θα τον ... απολαμβάνεις. Θα δεις που όλοι θα βρουν καί θα έχουν τόν σωστό ρόλο τους και όλοι θα είναι ευχαριστημένοι μ' αυτόν. Ο Ούτοπος θα φροντίσει καί για το ένα καί για το άλλο. Γι' αυτό μην διανοηθείς ότι θα παίξει τον ρόλο κανενός σκιάχτρου ή κανενός κομπάρσου. Όχι δα. Ο Ούτοπος, εκτός από αρχιστράτηγος, θα είναι επίσης πρωταγωνιστής και σκηνοθέτης.

Είτε το πιστεύεις λοιπόν είτε όχι, είναι γραμμένο του να είναι ο καλύτερος, τόσο στην δύναμη όσο και στο ήθος. Απ' αυτόν τον άνθρωπο δεν έχεις να φοβάσαι αλλά να ελπίζεις, και όχι μόνο εσύ αλλά και ο καθένας.

Έχετε τα κι αυτά υπόψιν, κάνετε επιτέλους την επόμενη κίνηση και μην αμφιβάλλετε ούτε στιγμή για την νίκη. Απλά κάνετε τήν επόμενη κίνηση και μην αποκλείσετε σε κάπια στιγμή να συμπαραταχθεί μαζί μας ακόμα και αυτός που τώρα φοβάσαι πιο πολύ απ' όλους: ο Γλαύκος ο Κληρίδης. Καλά θάκανες λοιπόν να είσαι έτοιμος να τον καλωσορίσεις...

Αν λάβεις μάλιστα υπόψιν πως σκοπεύω να εντάξω και την κορούλα του σε κείνη την "κυβέρνηση εθνικής ενότητας" (κάτι που δεν εξυπακούει ασφαλώς πως ο αριθμός τών μελών που θα έχει κάθε κόμμα σ' αυτήν θα είναι ανάλογο με τα ποσοστά του, ούτε βεβαίως πως οι κομματικοί αρχηγοί ή γενικοί γραμματείς θα αποτελούν απαραίτητα μέρος τής κυβέρνησης) για την οποία σου έγραφα την τελευταία φορά, τότε μην εκπλαγείς εάν δεις να γίνεται κι αυτό.

Η προσωπική μου φιλοδοξία είναι να κάνω να κινηθούν με το μέρος μας όχι μόνο ο Κληρίδης αλλά και αρκετά άλλα κορυφαία στελέχη τού ΔΗΣΥ. Άλλωστε σού λέω: είχα κάπιες ευκαιρίες ώστε να καταλάβω ότι ο Ούτοπος τούς είναι αρκετά συμπαθής και αγαπητός και θα τους ευχαριστούσε, πιστεψέ με, πολύ αν είχαν την ευκαιρία για να το εκφράσουν.

Έτσι κι αλλιώς ο Ούτοπος εκφράζει τίς ενδόμυχες ανάγκες και επιθυμίες όχι μόνο κάθε Κύπριου (είτε αυτός είναι πλούσιος είτε φτωχός, αστός ή χωρικός, επώνυμος ή ανώνυμος, δεξιός ή αριστερός, άνδρας ή γυναίκα, ενήλικος ή ανήλικος, νέος ή γέρος, νεκρός ή ζωντανός) αλλά και κάθε ανθρώπου σ' αυτό τον πλανήτη, είτε είναι μαύρος είτε είναι άσπρος, είτε είναι κόκκινος είτε είναι κίτρινος.

Μην ξεχνάς παλιές σημειώσεις μου: ο Ούτοπος σκοπεύει να κινηθεί **συμφιλιωτικά προς κάθε κατεύθυνση.** Εμείς που θέλουμε να συμφιλιώσουμε τον Έλληνα με τον Τούρκο (όσα και αν έγιναν μεταξύ μας, πράγματα και θαύματα πολύ πιο θλιβερά απ' αυτό που προκάλεσε ένας Γρίβας ή μια ΕΟΚΑ Β) θάταν ανόητο το να μην θέλουμε και να μην προσπαθήσουμε να συμφιλιώσουμε τούς Έλληνες μεταξύ τους. Ή τάχα νομίζεις πως με το να δείχνουμε πως είμαστε σε διαμάχη με τους συμπατριώτες μας θα είμαστε πιο πειστικοί και πιο αποτελεσματικοί στην προσπάθεια μας να συμφιλιωθούμε με τους μη συμπατριώτες μας (και εχθρούς μας στην προκειμένη περίπτωση); Εγώ το δηλώνω, επιμένω και θα επιμείνω σ' αυτό: όλοι θα έχουν κάθε ευκαιρία, είτε σήμερα είτε αύριο είτε μεθαύριο, για να έρθουν μαζί μας και εγώ θα απαιτήσω, σαν αρχιστράτηγος, από όλους τούς στρατηγούς μου να είναι πάντα σε ετοιμότητα για να τους καλοδεχτούν και να τους καλωσορίσουν.

Σου λέω: εγώ γι' αυτό είμαι δω και θα το δεις. Μόνο κάντε εσείς αυτό που σας αναλογεί τούτη την ώρα και αφήστε τά άλλα σε μένα. Κάνετε την επόμενη κίνηση και η μια κίνηση θα φέρει την άλλη και η άλλη την άλλη, έτσι που σύντομα αυτός ο κόσμος θα βρίσκεται σε (κουμμουνιστικό)... συναγερμό.

Τόπαμε άλλωστε κι αυτό τόσες φορές: το κτύπημα μας θα είναι ένα (κουμμουνιστικό πάντα) κτύπημα παγκόσμιας εμβέλειας. Δεν ξέρω αν σας φτάνει εσάς η Κύπρος αλλά εμένα δεν με φτάνει, είναι τόσο απελπιστικά μικρή. Όπως το εκτιμώ και το υπολογίζω εγώ, εδώ θα γίνει απλά η πρώτη αρχή (εξαρτάται τώρα απόλυτα από εσάς να την επισπεύσετε) αλλά πριν καλά καλά το καταλάβετε θα έχουν ανοίξει χιλιάδες πεδία σ' αυτή την Γη για να προχωρήσουμε.

Γι' αυτό λοιπόν αφήστε τίς αναθεματισμένες μαθηματικές εξισώσεις με τις οποίες γυρεύετε να μάθετε πιά είναι η κατάλληλη ώρα για να ανακοινώσετε εκείνη την αναθεματισμένη την απόφασή σας και ακούστε - και υπακούστε - την φωνή τής καρδιάς σας και νάστε σίγουροι πως αυτή δεν θα σας γελάσει. Ακούστε αυτή την φωνή και θα δείτε πως, αν όχι τίποτ' άλλο, ο ανθός τών πνευματικών ανθρώπων αυτού του κόσμου θα σας τιμά και θα σας συγχαίρει για όσο χρόνο θα ζείτε και θα αναπνέετε κάτω απ' αυτό τον ήλιο γιατί στηρίξατε και εμπιστευτήκατε έναν άνθρωπο σαν κι αυτούς. Μην τον γελάσετε και δεν θα σας γελάσει, κανένας άνθρωπος με αξία σ' αυτό τον κόσμο δεν θα σας γελάσει, νάστε σίγουροι, φτάνει να μην γελάσετε εσείς την καρδιά σας.

Προχωρήστε λοιπόν. Ο δρόμος είναι ανοικτός για να προχωρήσετε. Ο δρόμος σάς περιμένει να τον διαβείτε. Είναι ανοικτός, ορθάνοικτος. Μην διστάζετε άλλο να προχωρήσετε. Τα όνειρα και οι ελπίδες του ανθρώπινου γένους βρίσκονται τώρα στα χέρια σας. Από την απόφασή σας μπορεί να εξαρτηθεί η πορεία τής ανθρωπότητας στην επόμενη χιλιετία.

Ήδη αρκετά αργήσατε και αρκετά επενδύσατε (πιός ξέρει;) στο αξίωμα: "ο μεγαλύτερος κίνδυνος βρίσκεται στην επιθυμία για δράση". Θυμηθείτε μόνο πως ήταν άλλη εποχή εκείνη όπου ειπώθηκε αυτό και πως κάθε δράση τότε προς αυτή την κατεύθυνση ήταν παράνομη. Θυμηθείτε και νιώστε ότι τώρα είναι άλλη εποχή, οι καιροί έχουν αλλάξει και δεν είσαστε υποχρεωμένοι να ντρέπεστε ή να φοβάστε για το φρόνημα και για το όραμα σας. Η δράση προς την οποία σάς εμψυχώνει και σας παροτρύνει ο Ούτοπος είναι καθόλα νόμιμη. Η Υγία, η Ασφάλεια και η Ευτυχία τού κάθε ανθρώπου σ' αυτή την Γη αποτελεί την πιο νόμιμη διεκδίκηση και μπροστά σ' αυτήν όλα όσα μπορούν να την καθυστερήσουν πρέπει να συντρίβονται. Ήδη ο καιρός έχει ωριμάσει γι' αυτήν και ούτε λίγο ούτε πολύ ο μεγαλύτερος κίνδυνος αυτή την στιγμή βρίσκεται στην μη επιθυμία για

δράση.

Ναι, ναι, ναι, αλλά ας μην σου τα παραψάλω πάλι και με βαρεθείς. Ήδη σού έψαλα καμπόσα. Ας τελιώνω λοιπόν εδώ ελπίζοντας και πάλι πως εκείνη η απόφαση δεν θα αργήσει, πως θα έρθει σύντομα και πως θάναι μια χρυσή απόφαση.

Διαφορετικά, ε, διαφορετικά ας πούμε πως πόνεσα επί ματαίω, πως ήλπισα επί ματαίω και πως έγραψα επί ματαίω αλλά, σε τελευταία ανάλυση, χαλάλι Δημήτρη, χαλάλι.

Ούτοπος.

Επιστολή στον Νίκο Κατσουρίδη.

10 Ιουνίου 1997.

Νίκο, όπως θα δεις έκατσα και σούγραψα μιαν επιστολή αλλά λόγω τής έκτασής της και λόγω τού ότι πρέπει να προχωρήσω - άργησα ήδη - σε κάπια οικοδομικής φύσης εργασία (θα χτίσω για κάπιον ένα σπιτάκι με πλιθάρι στην Πέγια), δεν θα προχωρήσω στην δακτυλογράφησή της.

Μόλις που πρόλαβα και έκανα κάπιες βασικές διορθώσεις και, αν όχι τίποτ' άλλο, νομίζω πως μπορεί να διαβασθεί. Αν ξανάριχνα μια ματιά μπορεί να διόρθωνα κάτι παραπάνω, μπορεί να έκανα κάπιες μικροαλλαγές ή να αφαιρούσα κάτι το ... δηκτικό αλλά για τίποτα δεν χάθηκε ο κόσμος. Είναι δική σου Νίκο και ελπίζω πως θα βρεις τον χρόνο να την διαβάσεις.

ΥΓ.: άκουσα Νίκο για τον θάνατο τού πατέρα σου και ήθελα να σου πω πως λυπάμαι αλλά και "τι να γίνει;". Έτσι όπως οδηγεί τούς ανθρώπους το σύστημα εκεί που τους οδηγεί, τότε ο θάνατος είναι η μόνη διέξοδος.

Εν πάση περιπτώσει ξέρεις Νίκο ότι ο Ούτοπος δεν δουλεύει μόνο για την Ιδέα αλλά και για την Ανάσταση. Νομίζω πως έχω ξεκαθαρίσει τό πότε θα έρθει αυτή: όταν θα έχουμε θρέφει, ντύσει, στεγάσει και ευτυχίσει όλους τους ανθρώπους στην Γη. Ξέρω ότι νιά- ζεσαι Νίκο, καί για το ένα καί για το άλλο. Είσαι άνθρωπος με πνεύμα αλλά και με αίσθημα. Γι' αυτό βοηθήστε με Νίκο, βοηθήστε με να κάνω την... αρχή.

Σε χαιρετώ.

Κώστας

Μακονντα, 4 και 5 Ιουνίου 1997.

Νίκο, αυτή είναι η πρώτη επιστολή που σου γράφω. Ως τώρα φαίνεται σε χρησιμοποιούσα σαν μεσάζοντα για τον σύντροφο σου τον Δημήτρη. Για κείνον ,ξέρεις, έχω γράφει ως τώρα τέσσερις επιστολές και δεν αποκλείεται να του γράψω ακόμα μία - την καλύτερη ελπίζω - μόλις τελιώσω μ' αυτή την επιστολή που απευθύνω σε σένα. Οι τελευταίες άλλωστε ημέρες με έχουν υποχρεώσει σε κάπιες σημειώσεις και έτσι δεν μπορώ - όσο και αν οι περιστάσεις με σπρώχνουν σε άλλες περιπέτειες -να αγνοήσω αυτή την ευκαιρία να τις δέσω σε ένα κείμενο τής προκοπής. Οι σημειώσεις που έχω μαζέψει είναι τρεις σελίδες για σένα και τρεις για τον Δημήτρη. Σε πόσες σελίδες μπορώ να τις αναπτύξω δεν μπορώ να ξέρω προκαταβολικά άνκαι θεωρώ ότι πρέπει να προσπαθήσω να μην μακρυγορήσω. Κι όχι πως θα χάσει ο λόγος μου την ουσία και το περιεχόμενό του αν το κάνω (κάθε άλλο. Ο Ουτοπικός λόγος δεν χάνει και δεν χάνεται) αλλά ας πούμε πως έχω κάτι παλιοδουλιές να κάνω που αν δεν προλάβω να τις κάνω εγκαίρως, τότε θα καθυστερήσω ύστερα άλλες, οι άλλες ύστερα θα καθυστερήσουν άλλες και πάει λέγοντας. Ήδη έχω πληρώσει ακριβά για το ... ταλέντο μου αλλά τι να κάνω; "Το ταλέντο, είπαμε, υποχρεώνει".

.... Αοιπόν, Νίκο, θεωρώ ότι άρχισα - ξεπέρασα το κρίσιμο σημείο - και ελπίζω πως δεν άρχισα κι άσχημα.

Και πώς θα συνεχίσω τώρα; Πώς θα συνεχίσω; Ας δούμε τι λένε οι σημειώσεις.

Α, τι λένε οι σημειώσεις! Κρίμα Νίκο γι' αυτά που λένε οι σημειώσεις. Πολύ κρίμα! Σε καμιά περίπτωση δεν θάπρεπε να φέρετε τον Ούτοπο στο σημείο να πάρει τέτιες σημειώσεις. Γιατί οι σημειώσεις θα γίνουν επιστολές και ομιλίες και διακηρύξεις και ολ' αυτά θα γίνουν - όπως έχουν ξαναγίνει άλλωστε - βιβλία. Κι εκείνος που θα τα διαβάσει Νίκο τα βιβλία τί εντύπωση θα σχηματίσει για σας; Δεν θα πει πως πουλήσατε την Ιδέα σας για τρίχες; Τι θα λένε τα παιδιά και τα εγγόνια σας; Τι θα λένε οι οπαδοί και οι σύντροφοι σας;

Κρίμα λοιπόν, χίλιες φορές κρίμα. Νάχετε δηλαδή να διαλέξετε ανάμεσα σ' ένα λιοντάρι και σε μερικά γαϊδούρια και σεις να ψάχνετε ανάμεσα στα γαϊδούρια. Νάχετε να διαλέξετε ανάμεσα σ' έναν πολιτικό με την σημασία τής λέξης και σε μερικούς επιχειρηματίες και σεις να ψάχνετε ανάμεσα στους επιχειρηματίες. Πώς επιτρέπετε να στραβώνεστε από φτηνό μάρκετιγκ και τσαρλατανιές; Τόσο πολύ έχει μπλοκαριστεί το μιαλό σας; Αραγε το παίζουν πολύ έξυπνα μερικοί

ή μήπως κάποιοι άλλοι έχουν τυφλωθεί από την εμπάθεια τους; Τι συμβαίνει τέλος πάντων;

Γιατί, αν κατάλαβα καλά, με κλωτσάτε Νίκο. Αν είναι δυνατόν! Οι τελευταίες άλλωστε δηλώσεις τών αρχιμαστόρων σας δείχουν πως ξεκαθαρίζουν την κατάσταση, πα- ρότι δεν αποκλείεται η επόμενη δήλωση τών ισχυρών ... συντρόφων να λέει άλλ' αντ' άλλων. Όχι πως με σκοτίζει και πολύ πλέον. Θεωρώ ότι ήλπισα αρκετά από σας, και ως εδώ. Έχω χάσει πλέον το ενδιαφέρον μου. Ούτε τό τί λέτε πια στα ράδια με ενδιαφέρει, ούτε τό τί λέτε στις τηλεοράσεις. Αρκετά ως εδώ, αρκετά!

Ναι λοιπόν! Κι αν επιχειρώ τώρα αυτές τις επιστολές δεν είναι γιατί θέλω να κάνω μια ύστατη, ας πούμε, προσπάθεια να κερδίσω την υποστήριξή σας. Όχι, όχι! Σου λέω πως αισθάνομαι να μην με απασχολείτε πια και πως θέλω μ' αυτές να κλείσω αυτό το θέμα. Αλλωστε θα δεις πως τώρα πια δεν σκοπεύω να μιλήσω με μισόλογα παρά θα τα πω από την καλή. Θάταν αστείο λοιπόν να ελπίζω σε κάτι τέτιο από κάποιους ανθρώπους οι οποίοι θα χρησιμοποίησαν κάπια κριτική μου γι' αυτό και για κείνο σαν πρόσχημα και μόνο για να με θέσουν εκτός πλάνου.

Βέβαια σού λέω πως δεν αποκλείεται σε κάπια στιγμή να αλλάξουν τα δεδομένα αλλά πιστεύω πως, από την μεριά σας τουλάχιστον, αυτό δεν μπορεί να γίνει παρά αν η ηγεσία τού κόμματος δεχθεί κάπια πίεση.

Αυτό είναι λοιπόν το δεδομένο μου: ενώ ως τώρα έψαχνα από δω κι από κει ν' ακούσω τι θα βγει από το στόμα σας - αν όχι τίποτ' άλλο ήθελα να κανονίζω και γω την πορεία μου - όμως τώρα βλέπω τον εαυτό μου να βρίσκεται σ' αυτό το σημείο όπου αισθάνεται να μην θέλει ν' ακούσει τίποτε άλλο. Αρκετά έχω ακούσει. Χόρτασαν μ' αυτά και τ' αυτιά και η καρδιά μου. Σας ευχαριστώ, για όλα σάς ευχαριστώ.

Έτσι λοιπόν είναι φανερό πως αφού δεν μπορώ πια να ελπίζω σε τίποτα από σας, τότε είναι εξίσου φανερό πως το κίνητρο που με σπρώχνει σ' αυτές τις επιστολές δεν είναι άλλο από ένα φιλολογικό κίνητρο. Ούτε λίγο ούτε πολύ αισθάνομαι, σαν συγγραφέας που είμαι, πως έχω υποχρέωση να δέσω αυτές τις σκέψεις σ' ένα κείμενο ή σε μια, έστω, επιστολή, και ας μην την στείλω σε κανέναν. Αν όχι για τίποτ' άλλο δηλαδή ας πούμε πως θέλω να πλουτίσω την συλλογή μου ή να μαζέψω σελίδες για το επόμενο μου βιβλίο.

Προχωράμε λοιπόν στην συνέχεια. Πού μείναμε; Πού μείναμε και πού πάμε; Αραγε ξέρετε πού πάμε; Πού πάω εγώ; Πού πάτε εσείς; Ξέρετε αλήθια: το τι κάνατε και το τι είπατε; Το σκεφτήκατε; Το ζυγίσατε; Ή είπε ο καθένας τα δικά του κι ότι βρέξει ας κατεβάσει; Τι θέλετε και πιόν θέλετε και πώς η Είδηση (και τα ονόματα) που δίνατε τόσον καιρό για προπέτασμα κατέληξε να είναι η καθαυτό Είδηση; Με αιτία τι άλλο από τους ατέλιωτους κτύπους τών "εγώ";

Αλήθια ρε Νίκο: τι έγινε με εκείνη την δημοσκόπηση για την οποία είχες μιλήσει τότε στις "προεκτάσεις" και που είχε γίνει η πρώτη Είδηση για μια βδομάδα μετά σε ραδιόφωνο και τηλεόραση;

Αραγε ρε Νίκο ήτανε και το δικό μου όνομα σε κείνη την δημοσκόπηση; Κάπια πάντως κουβέντα σου μ' έβαλε στις υποψίες πως μπορεί να ήταν κι έτσι. Γιατί, συμπάθα με Νίκο, δεν μπορώ να φανταστώ πως η ανακοίνωση τών ονομάτων τών Βασιλείου, Ιακώβου ή Κρανιδιώτη ή ή ή ... σαν ενδεχομένων υποψηφίων σας θα μπορούσε να προ- καλέσει μια "θύελλα αντιδράσεων". Αυτά τα ονόματα πάνε κι έρχονται κάθε μέρα κι όμως ούτε θύελλα βλέπω, ούτε αντιδράσεις ακούω. Ένα μόνο όνομα θα μπορούσε να σας κάνει να σκεφτείτε πως θα υπάρξει θύελλα αντιδράσεων αλλά και πάλι δεν μπορώ να καταλάβω γιατί να το θεωρείτε αυτό σαν δεδομένο. Εγώ πιστεύω πως εάν δώσετε το όνομά μου στις Ειδήσεις, τότε αυτό που θα είχατε για απάντηση δεν θάταν μια, όπως φοβάστε, θύελλα αντιδράσεων αλλά μια θύελλα ενθουσιασμού.

Κατ' αρχάς οι νεολαίοι όλοι θα τρελλαίνονταν. Ο τόπος όλος, σου λέω, θάχε βουίξει. Ξέρεις τι θάταν γι' αυτούς η προοπτική να γίνει πρόεδρος ένας άνθρωπος που σκοπεύει να καθιερώσει ένα καθεστώς "ελεύθερου έρωτα";

Έστω και μια φορά λοιπόν αν το κάνατε δημοσίως, τότε θα βλέπατε πως οι αντιδράσεις όλες θα ήταν, στην γενική άποψη τους, θετικότατες και δεν θα σας άφηνε καμιά αμφιβολία για το τι πρέπει να ακολουθήσει. Όμως εσείς κρύψατε όπως τούς αλουπούς, τίποτα για μένα δεν αφήνατε

να διαρρεύσει. Μπορεί να νομίζατε και να λέγατε πως θα το παρουσιάζατε σαν έκπληξη όσο το πράγμα ήταν στα κρυφά και στα παρασκήνια, θα κάνατε και θα φτιάνατε και θα και θα και θα, αλλά τώρα που ήρθε η ώρα για να φανερωθεί δεν κοτάτε, δεν σας σώνουν τα πόδια σας, αμφιβάλλετε (ε, και πώς θα αντι- κρύσετε μετά τους κ.κ. Βασιλείου και Ιακώβου; Θα τους πείτε ότι τούς χρησιμοποιούσατε για να κρύψετε πίσω απ' αυτούς τον Ούτοπο; Για όνομα τού Θεού! Παρά λοιπόν να εκτεθείτε δημοσίως προτιμάτε να θυσιάσετε τον Ούτοπο. Έτσι δεν είναι;), δεν πιστεύετε ότι..., δεν νομίζετε πως ... και φοβάστε τις αντιδράσεις (ή μήπως τις θύελλες;).

Διάολε, διάολε, διάολε. Σας ζήτησα εγώ να με καλύψετε στις θύελλες; Εγώ σάς ζήτησα να προκαλέσετε εσείς τις θύελλες και όχι να με προστατέψετε απ' αυτές. Γιατί θύελλες είναι που ψάχνω εγώ, γι' αυτές γεννήθηκα και εκεί είναι η θέση μου. Γι' αυτές τις θύελλες κρατήθηκα, γι' αυτές άντεξα ως εδώ. Και σεις μού πουλάτε παραμύθια και φτηνή πολιτική ηθικολογία.

Για πιές θύελλες φοβάστε μωρέ; Δεν έχετε μπέσα; Γιατί ζείτε; Γιατί υπάρχετε; Και από πού βλέπετε να έρχονται οι αντιδράσεις; Από πού οι θύελλες γαμώ το; Από πού;

Ας το πάρουμε διάολε με την σειρά: τάχα φοβάστε τίς αντιδράσεις τής Εκκλησίας; Για όνομα τού Θεού! Έχω δώσει στον κόσμο, σε κάθε τάξη ανθρώπων: εργάτες, βιομήχανους, ιερείς, επισκόπους, τα πιο προκλητικά κείμενα και όμως η Εκκλησία δεν αντέδρασε κατά κανένα τρόπο. Και ξέρεις πιός είναι ο λόγος Νίκο; Είναι απλός: οι άνθρωποι που εκπροσωπούν την Εκκλησία προβληματίζονται σοβαρά πάνω στο ενδεχόμενο να είμαι ο άνθρωπος τους, ο άνθρωπος με το σιδερένιο ραβδί, ο άνθρωπος για τον οποίο προφήτευαν οι πατέρες τής Ορθοδόξου Εκκλησίας και ο οποίος, πάντα κατά τις προφητείες, θα και θα και θα (τάπα ξανά αυτά).

Μπροστά λοιπόν σ' αυτό δεν θα μετρήσει γι' αυτούς το ότι κάνω κριτική στον Χριστό τους και στο ότι ευαγγελίζομαι μια καινούρια - και ερωτική - θρησκεία.

Ύστερα μην ξεχνάς πως η δική μας χριστιανοσύνη έχει για πρόδρομο της τον Πλάτωνα. Ο Ούτοπος λοιπόν, το έχεις υπόψιν, δηλώνει Πλατωνιστής.

Θα μου πεις ύστερα για το σύστημα. Πως, ναι, σκοπεύω να το πολεμήσω αδίστακτα, ναι, αλλά αυτό θα το κάνω για να σώσω τον άνθρωπο. Οι άνθρωποι είναι αυτοί που θα αποφασίσουν γι' αυτό. Ο Ούτοπος έχει τον τρόπο και το επιχείρημα ώστε να αφυπνίσει μέσα τους τον άνθρωπο και θα μπορούσατε και σεις να τον βοηθήσετε λίγο σ' αυτό αντί να τον πληγώνετε και να τον προδίνετε.

Και για να πάμε παρακάτω: ο Ούτοπος απευθύνει τον Λόγο του σε Έλληνες. Μην μου πεις λοιπόν πως θα προκαλέσει θύελλες αντιδράσεων όταν σκοπεύει να κάνει την ελληνική γλώσσα παγκόσμια γλώσσα και όταν επίσης σκοπεύει να κάνει ένα ελληνικό τραγούδι (μιλώ για την "Ειρήνη" τού Γιάννη Μαρκόπουλου) "Ύμνο τής Γης".

Γι' αυτό σού λέω: οι αντιδράσεις που φοβάστε δεν είναι παρά μέσα στα κεφάλια σας. Το καθαυτό πρόβλημα είναι ο φόβος μέσα σας και όχι οι άνθρωποι γύρω σας. Βέβαια δεν αποκλείω το ενδεχόμενο να υπάρξουν κάπιες σποραδικές αντιδράσεις στην αρχή αλλά μόλις αντιληφθούν πως η προοπτική να γίνει ο Ούτοπος ισχυρός αρχίζει να συγκεντρώνει τίς πιθανότητες της, τότε θα δεις πως όλα θα έρθουν... δεξιά. Στην προκειμένη περίπτωση η θύελλα θα είναι ο Ούτοπος. Και μπροστά σε μια τέτια θύελλα θα πρέπει να το σκεφτούν ξανά και ξανά εκείνοι που θα μπουν στον πειρασμό να αντι- δράσουν. Πιός στο κάτω κάτω θα τολμήσει να πάει κόντρα σ' έναν σίφουνα; Κανείς δεν θα προλάβει να αντιδράσει. ΚΙ όπιος το επιχειρήσει θα προετοιμάσει απλά την κα-ταστροφή του. Γιατί, φίλε, σαν σίφουνας είναι που σκοπεύει να ριχτεί ο Ούτοπος στον πολιτικό στίβο κι ότι πήρε πήρε κι ότι άφησε άφησε.

Βέβαια σού επαναλαμβάνω: θέλω να ελπίζω πως οι αντιδράσεις αυτές δεν θα υπάρξουν. Αν όχι τίποτ' άλλο, ένα κάπιο ένστικτο αυτοσυντήρησης όλοι λίγο πολύ θα το διαθέτουν. Στο κάτω κάτω, αν το καλοσκεφτούν, τι είναι λίγες διαφορές μ' έναν άνθρωπο την στιγμή που έχουν μαζί του τόσα κοινά σημεία που φωνάζουν από μόνα τους; Γιατί λοιπόν να πάνε κόντρα για ασημαντότητες; Στο κάτω κάτω όλοι έχουν διαφορές μεταξύ τους. Αλίμονο λοιπόν αν έκανε ο καθένας παντιέρα τίς διαφορές που έχει με τον άλλον. Είναι φορές όπου πρέπει να παραβλέπει κανείς μερικά πράγματα αν θέλει να προκόψει ή, έστω, να επιβιώσει.

Μεταξύ μας λοιπόν έχουμε και εμείς διαφορές. Εσείς μπορεί να είστε προ- σκολλημένοι στον ορθόδοξο Μαρξισμό, όμως εγώ δεν είμαι. Εγώ δηλώνω Πλατωνιστής, έστω και αν έχω διαφορές ακόμα και μ' αυτό τον Πλάτωνα. Κι ασφαλώς δεν θάταν φρόνιμο ν' αρχίσουμε μια διένεξη γιατί να είμαι εγώ αυτό και εσείς εκείνο. Το παραβλέπουμε λοιπόν και βλέπουμε σε τί μπορεί να ωφελήσει το γεγονός ότι και οι δίο απόψεις συγκλίνουν στο γενικό πλάνο τής κουμμουνιστικής φιλοσοφίας. Και οι δίο θέλουμε έναν κόσμο χωρίς πλουσίους και φτωχούς, χωρίς εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους, με κοινή την Γη, κοινά τα αγαθά και κοινούς τους κόπους κτλ. Το αν εσείς, από την μια, πιστεύετε ότι αυτό θα γίνει προοδευτικά και ύστερα από μια διαδικασία εκατοντάδων ή χιλιάδων χρόνων και αφού προηγηθεί ο σοσιαλισμός κτλ. κτλ. και το αν εγώ, από την άλλη, πιστεύω ότι αυτό μπορεί να γίνει ανά πάσαν στιγμήν και πως αυτό εξαρτάται απόλυτα από την θέληση τών άνθρωπων να το κάνουν, αυτό δεν το συζητώ. Στο κάτω-κάτω: εδώ είναι ο στίβος και εγώ αγωνίζομαι για να αποδείξω πως μπορεί να γίνει Εδώ και τώρα.

Δεν με πιστεύεις Νίκο; Δώστε μου την ευκαιρία και θα το δείτε, όλα θα τα δείτε.

Σας ενδιαφέρει η Ιδεολογία σας; Θέλετε ένα καλύτερο σύστημα για σας και για τα παιδιά σας; Δώστε μου την ευκαιρία και θα το έχετε.

Μ' όλ' αυτά που κάνετε τι πετυχαίνετε νομίζετε; Όλο κι όλο που δίνετε παράταση ζωής στο σύστημα. Δεν το βλέπετε; Εσείς οι ίδιοι συντηρείτε με τον τρόπο σας το σύστημα, προδίνετε την Ιδέα και τους ανθρώπους που εργάζονται για το καλό σας και για το καλό της κι αυτό το λέτε πολιτική και διπλωματία.

Ω, κι ύστερα μου λέτε Νίκο για το Όραμα τού Τσε. Τ' άκουσα που λες κι αυτό: το όραμα τού Τσε θα πραγματοποιηθεί. Την μια μέρα το κάνατε τίτλο ειδήσεων και την άλλη το χέσατε Νίκο (το όραμα τού Τσε).

Έτσι είναι που πραγματοποιούνται τα οράματα; Κι είστε εσείς εκείνοι που θα τα πραγματοποιήσετε; Τάχα θάναι κι αυτό στην συμφωνία σας με τον Βασιλείου ή τον Ιακώβου; Μα νομίζετε πως πραγματοποιούνται τα οράματα με το να καλείτε την κόρη τού Τσε και να βγάζετε λόγους και τίτλους ειδήσεων που τους θάβετε την άλλη μέρα στον βωμό τού φθόνου και των σκοπιμοτήτων ή με το να προσφωνείτε συνέδρια και να καταθέτετε στεφάνια σε τάφους και σε ανδριάντες; Έτσι είναι που πραγματοποιούνται τα οράματα;

Μα, να πάρει και να σηκώσει, πού ζείτε π' ανάθεμά τα; Δεν βλέπεις που το έχουν πατημένο στον λαιμό το Όραμα; Τι του Τσε, τι του Λένιν, τι του Μάρξ ή του Πλάτωνα; Και πιός θα σώσει Νίκο το Όραμα; Πιός θα το γλυτώσει;

Εσείς θα το σώσετε Νίκο; Εσείς; Δυστυχώς μόνο το Όραμα του μπορεί να σώσει ο καθένας. Εσείς όλο κι όλο που θα το ποδοπατήσετε, θα το γελάσετε, θα το προδώσετε, θα το χέσετε και θα το κατουρήσετε. Αφού πέθανε ο Τσε κι αφού πέθανε και ο Μαρξ και ο Λένιν και ο Πλάτων, τότε χέστα. Τι τα ψάχνεις; Ο Χριστός αναστήθηκε και δεν έσωσε το όραμα του και θα το σώσει ο Τσε ή μήπως θα το σώσει το ΑΚΕΛ και ο Χριστόφιας για λογαριασμό του;

Γι' αυτό ξέχασέ το Νίκο το Όραμα τού Τσε. Δεν είναι δικό σου Όραμα, δεν το είδες, δεν το ξέρεις, δεν το πιστεύεις. Αυτό σάς έλειπε τώρα! Νάχετε κι οράματα ή να θέλετε να πραγματοποιήσετε τα οράματα τών πεθαμένων!

Αναρωτιέμαι Νίκο: το Όραμα τού Ούτοπου το έχεις υπόψιν; Ναι ή όχι; Αν ναι, πες μου λοιπόν: το Όραμα τού Τσε είναι περισσότερο Όραμα από το Όραμα τού Ούτοπου; Μιλάμε σαν άνδρες Νίκο ε; Είσαι και έξυπνος και διαβασμένος άνθρωπος αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί αυτή την ώρα που σας δίνεται η ευκαιρία να πραγματοποιήσετε ένα Όραμα σαφέστερο και ανθρωπινότερο από το Όραμα τού Τσε κάνετε τους τυφλούς και τους ηλίθιους. Πίστεψε με δεν καταλαβαίνω τό γιατί.

Βέβαια ένα κάπιο επιχείρημα μπορεί να βγαίνει από την ρήση τού Βολταίρου: ξέρετε πιό είναι το μεγαλύτερο ελάττωμα τού ανθρώπινου γένους; Είναι το νάσαι ηλίθιος και δειλός.

Δεν ξέρω Νίκο αν πρόκειται γι' αυτό αλλά έστω και αν πούμε πως γι' αυτό είναι που πρόκειται και όχι για τίποτε άλλο, τότε είναι προτιμότερο να σας κατηγορήσει σήμερα ο Ούτοπος για

ηλιθιότητα και δειλία παρά να σας κατηγορήσει αύριο το ... ποίμνιό σας.

Λυπάμαι Νίκο αν γράφω σκληρά αλλά δεν μπορείς να με κατηγορήσεις πως βιάστηκα να το κάνω. Όχι Νίκο, άντεξα πολύ ως εδώ. Την υπομονή που έχει ο Ούτοπος δεν την έχει κανείς. Κι αυτό για να μην σου πω για την σιωπή του.

Λυπάμαι Νίκο, ξέρω πως δεν έπρεπε σε καμιά περίπτωση να φτάναμε ως εδώ, δεν, δεν και δεν. Από την στιγμή όμως που αισθάνομαι ότι προδίνομαι - και εγώ και η Ιδέα μου - τότε δεν έχω άλλη επιλογή. Αφού το ξέρεις: σ' αυτά είμαι και γω άνθρωπος, και μάλιστα πολύ... άνθρωπος.

Όπως και να το δω λοιπόν το θέμα, το γεγονός είναι πως μπορεί να φέρει κάπιον στα όρια τού εξωφρενισμού.

Είναι λοιπόν δυνατόν Νίκο να κλωτσάτε έτσι τον Ούτοπο ύστερα από τα όσα έχει θέσει ενώπιον σας; Πιά είν' αυτά Νίκο; Να: τον πιο ρωμαλέο Λόγο, το πιο ακαταμάχητο επιχείρημα και ένα ολόκληρο σχέδιο διακυβέρνησης τής Νέας Γης. Αν νομίζετε λοιπόν πως μπορείτε να αγνοείτε τον Ούτοπο, αν νομίζετε ότι μπορείτε να προσπερνάτε τον Ούτοπο χωρίς να πείτε λέξη γι' αυτόν, έτσι, λες και δεν τον ξέρετε, δεν τον είδατε και ούτε ακούσατε ποτέ τίποτα γι' αυτόν, είστε γελασμένοι. Μην το παίζετε ως το τέλος στραβοί ρε Νίκο. Κι από την άλλη μην ξεχνάς πως υπάρχει και η θεία Δίκη... Είσαι διαβασμένος Νίκο και ξέρεις απ' αυτά. Μην το παίζετε στραβοί κι είναι κρίμα, πιο πολύ μάλιστα κρίμα για σας παρά για μένα.

Μην παίζετε άλλο το παιχνίδι τού κατεστημένου Νίκο. Κι αν θέλετε αλλαγή, ιδού η ευκαιρία και ιδού ο στίβος. Τι δηλαδή; Θέλετε να θάψετε την Ιδέα μόνο και μόνο γιατί φοβάστε τίς αντιδράσεις μερικών φανατικών; Ρε για όνομα τού Θεού! Δεν λυπάστε εσείς ούτε τα κοπελλούθκια σας; Ως πού θα την πάρετε αυτή την ιστορία;

Τάχα δεν μπορείτε να σκεφτείτε πως είναι χρέος σας να προκαλέσετε τίς αντιδράσεις και την σύγκρουση; Τάχα δεν μπορείτε να σκεφτείτε πως είναι κι αυτή μέρος τού παιχνιδιού τής ζωής; Γιατί ναι: αυτή είναι μια σύγκρουση και μια θύελλα που πρέπει ναρθεί, είναι μια σύγκρουση που την θέλει ο Θεός, μια σύγκρουση κι ένα κτύπημα ευλογημένο, αν θέλεις, από τον Κύριο τών Πάντων.

Μπροστά σε τέτια σήψη τί νομίζεις ότι μπορεί ν' αλλάξει την κατάσταση; Οι γλοιώδεις διπλωματισμοί βολεμένων από καιρό ανθρώπων ή η μαχητική διεκδίκηση τού Οράματος; Μα δεν βλέπεις Νίκο; Τόσο πολύ θέλετε να με υποτιμάτε; Δεν βλέπεις πως υποστηρίζοντας και βάζοντας τόν Ούτοπο στις Ειδήσεις θα δίνατε ταυτόχρονα και το σύνθημα για μια χωρίς προηγούμενο στην Ιστορία τής ανθρωπότητας πάλη Ιδεών που θα ξεκαθάριζε τα πάντα σ' αυτή την Γη;

Γιατί αυτό είναι το ζήτημα κι αυτό είναι που χρειαζόμαστε: μια πάλη και μια σύγκρουση Ιδεών ξανά από την αρχή. Τοποθετήσεις ξανά από την αρχή, με νέο στυλ, με νέα προσέγγιση, νέες απόψεις και νέα προοπτική. Τι άλλο θέλει σήμερα ο κόσμος; Τι θέλει η Κύπρος;

Μια πάλη Ιδεών χρειάζεται. Κι όμως νά που κάπιοι στα παρασκήνια φροντίζουν την πιο κρίσιμη στιγμή να αποπροσανατολίσουν έναν λαό δίνοντας του την εντύπωση πως δεν υπάρχει θέμα, πως δεν υπάρχει άλλο θέμα από το ... Κυπριακό. Έτσι λοιπόν είναι που πέφτετε όλοι στην παγίδα τού κατεστημένου που υποτίθεται ότι οφείλετε να ανατρέψετε, έτσι στραβώνεστε και έτσι στραβώνετε και σεις τούς άλλους.

Ναι λοιπόν, έτσι είναι. Μόνο που το θέμα δεν είναι το Κυπριακό αλλά η Ιδέα, μια Ιδέα που πασκίζει απεγνωσμένα να επιβιώσει, μια Ιδέα που προδίνεται και ποδοπατείται από τους ίδιους ανθρώπους που έδωσαν όρκο πίστης σ' αυτήν κι όμως τώρα την αντιμετωπίζουν σαν ένα φευγαλέο όνειρο, σαν φαντασία και σαν Ουτοπία και τον άνθρωπο που την υπερασπίζεται μαχητικά έτσι λες και δεν υπάρχει.

Ως πού θα πάει όμως αυτό το ρεζιλίκι; Ως πότε νομίζετε ότι θα παρακάμπτετε έναν Ούτοπο και θα βγαίνετε στο τέλος κούππες άπαννες; Ως πού θα το φέρετε αυτό το ξε- φτέλισμα;

Και μου λέτε κι από πάνω ότι θα πραγματοποιήσετε Οράματα. Εσείς; Και πώς; Με στύλλο τον Βασιλείου ή τον Ιακώβου; Μια τρύπα στο νερό θα βγάλετε όλη κι όλη ενώ στο μεταξύ η σήψη

μέσα σας και γύρω σας θα μεγαλώνει μαζί με το χάος και την πανούκλα.

Βέβαια μπορεί τα τελευταία νέα από την Ευρώπη να σας έχουν δώσει την εντύπωση πως η (ας γελάσω)... αριστερά ανακτά (παρά τα σκαμπανεβάσματά της) έδαφος και πως με την πάροδο του χρόνου θα επιβληθεί έτσι όπως το προείπε ο Μάρξ και έτσι όπως το ελπίζει ο Χριστόφιας.

Ναι, κι αφού είναι έτσι λοιπόν τι ανάγκη τον έχετε τον Ούτοπο, έναν φτωχό, ανώνυμο και αφανή άνθρωπο;

Έτσι σκέφτεστε αλήθια; Τον απορρίπτετε απλά γιατί είναι φτωχός και αφανής; Κι ούτε που μπαίνετε στον πειρασμό να σκεφτείτε πως αυτή είναι η μια όψη τού Ούτοπου και πως η άλλη είναι ο Λόγος, η φωτιά, η δύναμη, η Δικαιοσύνη και το Μέλλον;

Σας λέω: δεν μπορείτε να αγνοήσετε τον Ούτοπο χωρίς να πληρώσετε γι' αυτό. Δεν μπορείτε να αγνοήσετε τον Λόγο από την στιγμή που θέλετε να περνιέστε σαν έλλογα όντα. Δεν μπορείτε γιατί απλούστατα δεν μπορείτε.

Το θέμα είναι απλό Νίκο και απλούστερο δεν γίνεται: σαν πολιτικά πρόσωπα που είσαστε δεν μπορείτε να παραγνωρίσετε έναν πολιτικό που έχει θέσει ενώπιον σας τον πω ρωμαλέο πολιτικό λόγο και το πιο τέλειο σχέδιο πόλεως. Είναι καθήκον και υποχρέωση σας να τον στηρίξετε όπως θα είναι δικό μου καθήκον και υποχρέωση σαν ηγέτη να αναγνωρίσω και να στηρίξω ένα ταλέντο που θα έρθει στην γνώση μου. Δεν νομίζεις πως ο φόβος μήπως πουν και κανένα μπράβο σε κάπιον συνάνθρωπό μου δεν μπορεί να με αποτρέψει από του να κάνω αυτό που οφείλω να κάνω σαν ένας σωστός πολιτικός;

Γι' αυτό μην το συζητάς Νίκο γιατί το να στηρίξετε και να υποστηρίξετε τον Ούτοπο είναι καθήκον και υποχρέωσή σας, είναι η πιο μεγάλη υποχρέωση που έχετε, σαν πολιτικοί, απέναντι σ' αυτό τον τόπο και σ' αυτό τον λαό.

Αυτό να σκεφτείτε και αυτό να κοιτάξετε και να μην νομίζετε πως δεν τον έχετε ανάγκη αφού, ούτως ή άλλως, το Όραμα θα το πραγματοποιήσει η Ευρώπη μιας και κέρδισαν οι εργατικοί στην Αγγλία και η ενωμένη αριστερά στην Γαλλία ή επειδή θέλετε να πιστεύετε πως στην Ρωσία θα κερδίσει σύντομα το κουμμουνιστικό κόμμα και τότε θ' αρχίσει να επιβάλλεται ξανά από την αρχή το κουμμουνιστικό όραμα.

Ναι, έτσι θα νομίζετε αλλά μού φαίνεται πως είστε πολύ αφελείς. Στα σοβαρά πιστεύετε σ' αυτή την εξέλιξη;

Μα κι αν ακόμα σ' όλη την Ευρώπη κερδίσουν τα αριστερά κινήματα, τι νομίζεις ότι θ' αλλάξει; Τίποτα δεν θ' αλλάξει. Το σύστημα θα μείνει εκεί: αμετακίνητο, αδηφάγο, αναίσθητο κι αδίσταχτο, στην θέση του θα μείνει και θα θάβει την ζωή και τον άνθρωπο με χαιρεκακία.

Βέβαια εσείς θα κάνετε στο μεταξύ συνέδρια και ομιλίες εδώ και κει, αεροπλάνα θα σας πάρουν και θα σας φέρουν, θα γράψουν για σας στις εφημερίδες ή θα γράψετε εσείς για σας, θα μιλήσουν για σας στα ραδιόφωνα και θα σας δείξουν στις τηλεοράσεις. Θα κάνετε συγκεντρώσεις και σεμινάρια εδώ κι εκεί, θα χειροκροτήσετε και θα χειροκροτηθείτε, θα κάνετε και θα φτιάσετε.

Ναι, πες μου όμως η ζωή τι θα κερδίσει απ' αυτά; Τι θα κερδίσει η Ιδέα: Τι θα κερδίσει ο κουμμουνισμός; Τι θα κερδίσει ο άνθρωπος; Τι θα κερδίσουν τα παιδιά μας, ο ανώνυμος λαός, όλοι αυτοί που τ' όνομά τους δεν περνά στις εφημερίδες και στις τηλεοράσεις τι θα κερδίσουν;

Τα σκεφτήκατε αλήθια ολ' αυτά; Σας ενδιαφέρει στ' αλήθια το να βγάλετε ένα κέρδος απ' αυτά κι από κείνα; Σας ενδιαφέρει να κερδίσετε μια μάχη ουσίας ή απλά σάς ενδιαφέρει να κερδίσετε έναν αντίπαλο που έθεσε αντιμέτωπο σε σας το κατεστημένο, άσχετα από το αν είστε χαμένοι ούτως ή άλλως, είτε κερδίσετε είτε δεν κερδίσετε;

Δεν ξέρω αν είσαστε σε θέση να αντικρύσετε αυτό το σκεπτικό αλλά δεν νομίζεις πως τίποτα ουσιαστικό δεν κερδίζετε κερδίζοντας τον υποψήφιο ενός ΔΗΣΥ ή ενός ΔΗΚΟ όταν δεν κερδίζετε τίποτα απ' αυτό σε Υγία και σε Ευτυχία; Ή τάχα νομίζεις πως μια απλή κομματική επικράτηση τού ενός απέναντι στον άλλον μπορεί να κάνει από μόνη της εσάς ή εκείνους ευτυχισμένους;

Τι ρόλο παίζει αλήθια για σας η Υγία και η Ευτυχία; Και τί γνώμη θα σχηματίζατε για έναν

άνθρωπο που θα σας έλεγε πως "καλό σύστημα είναι το σύστημα εκείνο που μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την Υγία και την Ευτυχία του";

Τι νομίζετε Νίκο; Αραγε είναι για σας αυτά πράγματα με σημασία ή όχι; Ή μήπως υπάρχει καμιά δέσμευση από τον κ. Βασιλείου ή τον κ. Ιακώβου πως θα εισάξει στην ζωή ένα καινούριο και επαναστατικό σχέδιο Υγίας, πως θα αυξήσει τα νοσοκομεία και τους γιατρούς και θα σας φέρει μηχανήματα τής τελευταίας τεχνολογίας και χειρουργούς από το διάστημα για να γιατρέψουν τίς πληγές σας;

Όσους γιατρούς θέλουν ας κατασκευάσουν και όσα μηχανήματα υψηλής τεχνολογίας θέλουν ας κουβαλήσουν. Ούτως ή άλλως για την Υγία μονάχα ο Ούτοπος μπορεί να μιλάει και σύντομα κάπια μέρα θα βρεθείτε όλοι αντιμέτωποι με το δικό του "σχέδιο Υγίας".

Σ' αυτό το σχέδιο είναι που βασίζει ο Ούτοπος την δύναμή του και μ' αυτό κρατάει την Ιδέα του. Χωρίς αυτό δεν θάταν κι αυτός τίποτα παραπάνω από ένα έρμαιο τού συστήματος, ένα μηδενικό στα τόσα άλλα.

Αν έφτασε λοιπόν ο Ούτοπος εδώ που έφτασε δεν είναι ασφαλώς γιατί μπορεί να είναι διανοητικά πιο προικισμένος από κάπιους άλλους αλλά γιατί διέθετε ένα υγιές ένστικτο αυτοσυντήρησης που δεν το διέθεταν εκείνοι.

Το τι κάνει ο Ούτοπος κάθε μέρα, το τί περπατήματα και τι τρεξίματα, τι έργα και τι κάτεργα, δεν μπορείς να το φανταστείς. Για να πάρεις μια ιδέα όμως σού λέω πως ώσπου να φέρω ως εδώ αυτή την επιστολή διέκοψα έξι (μέχρι στιγμής) φορές για να περπατήσω. Και δεν φτάνει αυτό. Η κατάσταση μου άρχισε κιόλας να μου λέει πως τα περπατήματα δεν με κρατάνε άλλο και πως πρέπει ν' αρχίσω να τρέχω ή πως πρέπει να βγω και λίγο έξω στον ήλιο και πως δεν μπορώ να είμαι κλεισμένος όλη μέρα στο δωμάτιο για μια επιστολή.

Σου λέω μακάρι να γινόταν αυτό: να καθόμουν δηλαδή όλη μέρα και να έγραφα (πάντα άλλωστε με βιάζει ο χρόνος) χωρίς να πονέσω τους γοφούς μου, τον σπόνδυλό μου, χωρίς να πονέσω τ' αυτιά μου, τα μάτια μου, χωρίς να πονέσω το στομάχι μου, χωρίς να χάσω την όρεξη μου για φαΐ, για ζωή και για αγώνα, χωρίς να νιώσω πως πνίγομαι, πως δεν αντέχω άλλο και πως θα λιώσω και θα σαπίσω, πως χάνω την Ιδέα και το Όραμα μου.

Μακάρι, σου λέω, να γινόταν αλλά δεν γίνεται. Είναι χρόνια και χρόνια που γράφω και καταγράφω τα έργα και τις ημέρες μου και σου λέω ότι δεν γίνεται. Όλη η πείρα μου είναι σαφής ως προς αυτό: δεν γίνεται.

Το πείσμα μου λοιπόν να βρω και να δώσω ένα μέτρο σ' όλ’ αυτά είχε ως κατάληξη εκείνο το σχέδιο τής Πόλης-Κράτους που σου έστειλα. Προφανώς όμως δεν τέλιωσαν όλα με κείνο το σχέδιο. Ο αγώνας μου για μια πλήρη Υγία συνεχίστηκε από τότε όπως και πριν και πολύ σύντομα βλέπω να είμαι σε θέση να δώσω ακριβώς το "σχέδιο μου Υγίας". Και θα πρόκειται ασφαλώς για κάτι πολύ απλό, σχεδόν τόσο απλό όσο και η Πόλη μου.

Βλέπεις ο Ούτοπος δεν δέχτηκε ποτέ ως δεδομένο ούτε τα αυτοκίνητα, ούτε ακόμα και τα τρακτέρ, έτσι ακριβώς όπως δεν δέχθηκε ούτε το τσιγάρο, ούτε το αλκοόλ, ούτε τα χαπάκια. Την πεποίθηση του ότι ο Θεός δεν θέλει να μολύνουμε μ' αυτά την γη και το σώμα μας ο Ούτοπος έφτασε στο σημείο να την τεκμηριώσει.

Το μόνο δεδομένο λοιπόν που έχει ο Ούτοπος είναι ο νους, η καρδιά και οι μυώνες του. Όλη η πείρα του τού έχει καταστήσει σαφές πως αυτοί οι μυώνες χρειάζονται να παράγουν ένα συγκεκριμένο έργο σ' ένα καθορισμένο χρονοδιάγραμμα προκειμένου να είναι σε κείνη την κατάσταση τής πλήρους ευεξίας.

Μ' αυτούς λοιπόν τούς μυώνες, μ’ αυτά τα πόδια και μ' αυτή την καρδιά του είναι που κρατάει ο Ούτοπος την Ιδέα και το Όραμά του. Διαφορετικά θα το πουλούσε και θα το ξεπουλούσε κι αυτός με την πρώτη ευκαιρία. Και πρόεδρος ακόμα αν γινόταν, χάρις σε ελιγμούς σκοπιμοτήτων, στην ουσία και πάλι θα ήταν ένα μηδενικό χωρίς το Όραμά του.

Δες λοιπόν το θέμα πώς έχει: αυτό που κρατάει τον Ούτοπο στον αγώνα είναι η άσκηση Νίκο, μόνο αυτή. Και αυτό που κρατάει εσάς έξω από τον Αγώνα είναι η απουσία της.

Γιατί έτσι είναι Νίκο: χωρίς την άσκηση (και εννοώ βέβαια μια σοβαρή, επιμελημένη και συστηματική άσκηση, μια άσκηση 10 και 12 και 14 ωρών για κάπιες ημέρες και όχι μια άσκηση τού είδους "μια ώρα περπάτημα την ημέρα". Αυτό είναι σκέτη γελοιότης) δεν μπορείτε ούτε σεις αλλά ούτε και κανείς να κάνει τίποτα το καλό για το Όραμα. Όλο κι όλο που θα ζήσει (φυτοζήσει ακριβώς) και θα πεθάνει μέσα στην παρεξήγηση. Γιατί έτσι είναι Νίκο, κάτι ξέρει ο Ούτοπος όταν σάς λέει: ακούστε εκείνο το μέρος τού εγκεφάλου σας που σας λέει να στηρίξετε τον Ούτοπο και αφήστε τον εκείνον να το χειριστεί. Ναι μεν θα σας έκλεβα κάπως την παράσταση αλλά θα σας έδινα και κάπια ανάσα ώστε να δουλέψετε λίγο πάνω στο "σχέδιο, μου, Υγίας". Σύντομα μετά απ' αυτό θα ανακαλύπτατε πως η βούλησή σας για αγώνα αρχίζει να ξαναζεί και τότε θα ριχνόσασταν ξανά στον Αγώνα σαν καινούριοι άνθρωποι. Όρεξη νάχατε! Σου λέω: εγώ θέλω ανθρώπους φιλόδοξους, ανθρώπους που να θέλουν να σηκώσουν στους ώμους τους ευθύνες γιατί ο Ούτοπος δεν μπορεί να τις σηκώσει όλες μόνος του.

Σκεφτείτε λοιπόν τό τί τέλος πάντων σάς συμφέρει και σκεφτείτε τό πού θα σας οδηγήσει αυτή η τάξη πραγμάτων.

Ως πού θα πάει λοιπόν αυτό το βιολί; Ως πότε ο φθόνος μερικών ισχυρογνώμονων μετριοτήτων θα κλείνει τον δρόμο στην ζωή; Ως πότε θα σας τυφλώνει το μιαλό;

Σας συμφέρει Νίκο αυτό το σύστημα; Πες μου να χαρείς. Εντάξει, σας έδωσε - και σε πόσους δεν έδωσε; - καρέκλες και καναπέδες αλλά νομίζετε πως έγινε αυτό για το καλό σας;

Μα δεν βλέπεις λοιπόν ούτε συ πως το υπ' αριθμόν ένα όπλο τού συστήματος είναι αυτό, η καρέκλα δηλαδή; Αυτό είναι φίλε το πρώτο όπλο τού συστήματος. Δεν είναι η αστυνομία, δεν είναι οι μυστικές υπηρεσίες, δεν είναι η αστική τάξη, δεν είναι οι έμποροι ή οι βιομήχανοι, το χρήμα ή το χρηματιστήριο αλλά η καρέκλα. Μπροστά σ' αυτήν απο- δεικνύονται όλα ένα Τίποτα. Αυτή η καρέκλα φέρνει την σήψη (την σωματική, την ψυχική και διανοητική σήψη), φέρνει την αλλοτρίωση, την δειλία, την αβουλία, την ζήλια και τον φθόνο, το ψέμα και την υποκρισία, φέρνει την εξαθλίωση και την αποβλάκωση, τον θάνατο τών αισθήσεων και των παραισθήσεων και μαζί μ' αυτά τα έλκη, τα άγχη, τους διαβήτες, τα στρες και τα εμφράγματα, τον καρκίνο και το έιτς, όλα τα κακά μαζί.

Ω, και όμως εσείς λέτε: ζήτω το σύστημα! Αυτό μας έδωσε τα αυτοκίνητα, την άσφαλτο και το μπετόν, μας έδωσε σπίτια-παλάτια με βερνίκι και πορσελάνη και γιαλί από πάνω ως κάτω, μας έδωσε την μηχανή και το χρήμα.

Ναι, κι ασφαλώς θα χαμογελάτε μόλις πιάσετε μια καλή κι ατράνταχτη καρέκλα, αλλά την ίδια στιγμή γελάει μαζί σας το σύστημα και χαίρει ο χάρος.

Πες το μου σε παρακαλώ αν τα λέω άσχημα, κι αν υπερβάλλω, πάλι πες το μου.

Γιατί έτσι είναι φίλε: το σύστημα είναι σύστημα, ότι κι αν πούμε. Εσείς είστε ένα μέρος τού συστήματος κι εγώ ένα άλλο. Κι όμως εγώ επαναστατώ, θέλω να ρίξω το σύστημα - όσο κι αν είμαι κι εγώ ένα μέρος του. Δεν μπορώ να κάνω κι αλλιώς αλλά εγώ τουλάχιστον τού προσφέρω τίς λιγότερες δυνατές θυσίες. Εγώ θέλω να το αλλάξω και νά που ζητάω βοήθεια γι' αυτό από δω κι από κει, την ζήτησα κι από σας, τόσες φορές βασίστηκα και ήλπισα σε σας αλλά φαίνεται πως ήταν όλα μια ματαιοπονία αφού ούτε λίγο ούτε πολύ παίζετε και σεις το παιχνίδι τού συστήματος.

Το επιχείρημα πως αυτό αποτελεί προσωπική σας υπόθεση δεν μπορεί ασφαλώς να αντέξει και έτσι αναπόφευκτα θα δεχθείτε και την κριτική και τον πόλεμο. Όσο λοιπόν εξαρτάται από μένα θα τα έχετε, καί το ένα καί το άλλο.

Ας δούμε λοιπόν: τό γιατί σάς προσέγγισε Νίκο ο Ούτοπος το ξέρετε. Γνωστές οι παλιές επιστολές μου, οι παλιές διακηρύξεις μου και εκείνη η απόπειρά μου να διεκδικήσω τότε την προεδρία. Ούτε λίγο ούτε πολύ ο Ούτοπος έχει σφραγίσει όσο κανείς εκείνη την εποχή.

Ας μην τσαλαπουρδίζουμε λοιπόν μιλόντας για πράγματα γνωστά ή παλιά και ας δούμε τι λέμε και τι κάνουμε παρακάτω.

Κάπου πριν λοιπόν είχα κάνει μια αναφορά σ' αυτές τις τελευταίες νίκες τής ... αριστερός στην

Ευρώπη. Ακουσα ό,τι άκουσα γι' αυτά από τα ράδια και τις τηλεοράσεις ενώ εσείς, πιθανότατα, θ' ακούσατε κάτι παραπάνω.

Ήταν, που λες, εκείνες ακριβώς τις ημέρες όπου άφηνε το κόμμα σας την εκφρασθείσα από τον Ανδρέα Χρίστου ρήση (πως δηλαδή οι κ.κ. Ιακώβου και Βασιλείου είναι απλώς μέσα στην ίδια λίστα που είναι και κάποιοι άλλοι υποψήφιοι) και κατέληγε στην ρήση τού ισχυρού άνδρα σας, τού Δ. Χριστόφια, πως δηλαδή οι Ιακώβου και Βασιλείου είναι οι μόνοι που συζητιούνται στις διαβουλεύσεις τους με τα άλλα κόμματα. Την άλλη μέρα ακούστηκε πως δεν αποκλείεται να γίνουν δεύτερες σκέψεις πάνω σ' αυτό και πως μπορεί να υπάρξει μια τρίτη προσωπικότητα ενώ μια-διό μέρες μετά άπ' αυτό δεν υπήρχε ζήτημα για άλλους εκτός τών δίο άνκαι, ύστερα πάλι, δεν θα μπορούσε να αποκλειστεί ο κ. Τάσος Παπαδόπουλος, και πάει λέγοντας.

Πώς να μιλήσουμε τώρα γι' αυτά; Τάχα δεν μιλήσαμε; Ήδη στην τελευταία επιστολή που σου έστειλα για τον Δ.Χ. - ελπίζω να του την έχεις δώσει - τάλεγα και κει ένα χεράκι.

Σαν, λοιπόν, ένας άνθρωπος που θέλει να λέει την άποψή του δεν μπορούσα να το αποφύγω ούτε και σε κείνη την περίπτωση. Το γεγονός μήπως ότι το έκανα δεν λειτούργησε προς το συμφέρον μου;

Κοίταξε αυτό το σημείο: εγώ νόμιζα πως εκτιμάτε αυτή την γλώσσα, είναι η γλώσσα τής αλήθιας Νίκο και νομίζω πως - αν όχι τίποτ' άλλο - προδίνει έναν άνθρωπο με θάρρος και με ανεξαρτησία γνώμης. Μπας όμως και δεν σας ενδιαφέρει πλέον ένας τέτιος άνθρωπος και προτιμάτε έναν άνθρωπο τού χεριού σας;

Προφανώς οι προτιμήσεις σας είναι μια προσωπική σας υπόθεση, ναι, αλλά μόνο ως ένα σημείο. Λυπάμαι αλλά εγώ θεωρώ ότι ένας σωστός πολιτικός οφείλει να ξεκαθαρίζει καταστάσεις και όχι να τις μπερδεύει, οφείλει να σταματά το χάος και όχι να το διαι- ωνίζει.

Τι του φταίω εγώ λοιπόν του Χριστόφια αν εκείνος ξεπέφτει στον λαϊκισμό πασάροντας σαχλαμάρες περί Γρίβα και ΕΟΚΑ(ς) Β και τι του φταίω εγώ που δεν λέει να σταματήσει αυτό το κακόγουστο θέατρο;

Πρέπει δηλαδή να πάει πίκα επειδή τόλμησε κάποιος άνθρωπος να τον κρίνει; Μα πιός τέλος πάντων νομίζει ότι είναι; Δεν θα βρεθεί ένας άνθρωπος σ' αυτό τον τόπο ν' ακούσει μια κριτική χωρίς να θέλει να εκδικηθεί γι' αυτήν; Πρέπει δηλαδή να δεχτούμε πως ότι πει και ότι κάνει ο Χριστόφιας είναι το σωστό απλά και μόνον επειδή είναι ο Χριστόφιας ή επειδή είναι ο ηγέτης ενός κόμματος που έχει το 33% τού πληθυσμού;

Φαίνεται το πήρε πολύ απάνω του ο άνδρας αλλά κάνει καλά να μην ξεχνά πως "πλούσιοι επτώχευσαν και πτωχοί επλούτισαν" και πως ισχυροί έγιναν ανίσχυροι και ανίσχυροι έγιναν ισχυροί.

Ας μην κομπάζει και τόσο λοιπόν έτσι λες και είναι ο φυσικός απόγονος τού Στάλιν. Ως πότε νομίζει ότι θ' αντέξει η βασιλεία του; Για όλα πλησιάζει μια μέρα η ώρα. Η άνοδος και η πτώση δεν είναι μακριά, ιδίως όταν πρόκειται για ανθρώπους σαν και του λόγου του.

Η σοβαρότητα του πάντως, δεν λέω, και όλοι οι χειρισμοί του θα γραφτούν στην ιστορία με χρυσά γράμματα. Σίγουρα είναι μεγάλος, σίγουρα είναι ο πρώτος. Ήδη αυτή η σο- βαρότητά του - και η δική του και όλων σας - ξεχείλισε από τα ποϊνάρκα σας.

Μωρέ πώς τα καταφέρνετε να κάνετε τέτια πράματα και να βγαίνετε μετά στην επιφάνεια όπως το λάδι; Αν τάκανε αυτά ένας άλλος θα του απαντούσανε με σφυριές, με αυγά και με ντομάτες.

Νά όμως που τα κάνει το Κόμμα κι όμως κανείς δεν λέει γρι. Και γιατί να πει άλλωστε; Το Κόμμα είναι εκείνο που μπορεί να αναδείξει πρόεδρο και γι' αυτό κρύφουν όλοι.

Φαίνεται λοιπόν πως μόνο εγώ ανήκω σε κείνη την μικρή μειοψηφία τών ανθρώπων που ενώ είναι ανίσχυροι, όμως έχουν το θάρρος να πούνε την άποψή τους έστω και αν αυτό μπορεί να τους στοιχίσει μια πολεμική που θα τους κάνει ακόμα πιο ανίσχυρους.

Βλέπεις μού λείπει εκείνη η γλοιώδης γλώσσα τής διπλωματίας, εκείνη η γλώσσα τής έντεχνης κολακείας που σερβίρετε εσείς οι διπλωμάτες καριέρας. Ο Ούτοπος διάλεξε μιαν επαναστατική

γλώσσα, διάλεξε μια προκλητική - άνκαι, επίσης, προσεγμένη - και αδούλωτη γλώσσα.

Έτσι μίλησε ο Ούτοπος και έτσι θα συνεχίσει να μιλά. Η ευκαιρία υπάρχει, υπάρχει και η έμπνευση και έτσι θα συνεχίσει λοιπόν.

Ακουσα, που λες, σ' ένα πρωινό δρομολόγιο τον αγαπητό Δημήτρη να μας μιλάει για τις δεύτερες και τις τρίτες σκέψεις του και καλούσε και τους άλλους ... συνεταίρους να κάνουν το ίδιο. Εκείνες λοιπόν οι δεύτερες (ή τρίτες) σκέψεις και δηλώσεις του ξεκαθάριζαν τα ονόματα τών Γιώργου Βασιλείου και Γιώργου Ιακώβου ως τα μόνα ονόματα που βρίσκονταν στο τραπέζι από πλευράς ΑΚΕΛ (και του Λυσσαρίδη επίσης, είπε, και του Κυπριανού ποσώς).

Πότε είχε προλάβει αλήθια να συσκεφθεί και να συμβουλευθεί την βάση όταν δίο μέρες πριν ακούγαμε άλλα από τον κοινοΒουλευτικό εκπρόσωπο; Από την άλλη δεν μας είπε και πιες ήταν οι πρώτες σκέψεις του. Άκουσε την βάση γι' αυτές; Ζήτησε την άποψη της; Έκανε τις συσκέψεις που έπρεπε να κάνει ή μήπως χρησιμοποιεί ο άνδρας την βάση και τις συλλογικές αποφάσεις για να καμουφλάρει τον εγωισμό και τις αυθαιρεσίες του;

Το να παίρνει ένας άνθρωπος αποφάσεις και να τις αλλάζει την ίδια μέρα ή ώρα δεν είναι δύσκολο. Δεν υπάρχει πιο εύκολο πράγμα απ' αυτό. Μια απόφαση μπορεί να πορθεί σε μια στιγμή και μια άλλη την επόμενη. Η πρώτη απόφαση μπορεί να δώσει την θέση της στην δεύτερη και η δεύτερη στην τρίτη. Η πρώτη σκέψη μπορεί να δώσει την θέση της στην δεύτερη σκέψη και η δεύτερη στην τρίτη, η τρίτη ύστερα στην τέταρτη και η τέταρτη στην πέμπτη, ναι, αλλά αυτό δεν αποδεικνύει σε καμιά περίπτωση πως αυτή που ακολουθεί είναι σωστότερη από κείνην που προηγείται. Ένας άνθρωπος που παρακολουθεί τό πώς δουλεύει το ανθρώπινο μιαλό θα δει ως προς αυτό πως εκεί που άφησε την πρώτη για την δεύτερη ή την τρίτη σκέψη μπορεί ύστερα να αφήσει κι αυτές για να στραφεί στην πρώτη σκέψη ή να προχωρήσει σε μια τέταρτη, ίσως, ή σε μια πέμπτη και έκτη σκέψη.

Για το πιά είναι η σωστή λοιπόν, αυτό θα το δείξει η πράξη, αλλά, εν πάση περιπτώσει, θα πρέπει να αρχίσεις την δοκιμή με μια απ' αυτές τις σκέψεις αφού δεν μπορείς να το κάνεις και με τις δίο ή και με τις τρεις ταυτοχρόνως.

Βλέπεις μιλάμε για ονόματα και δεν μπορείς να πεις: πάρε εσύ - άσχετα από το αν αυτός είχε την ευκαιρία. Ποτέ όμως τα δεδομένα δεν είναι τα ίδια, αλλά και αν ακόμα είναι, αυτό δεν μπορεί να αποκλείσει κανέναν από του να δώσει μια δεύτερη ευκαιρία σ' έναν άνθρωπο - κ. Βασιλείου αυτό το μέρος τής Κύπρου, κάνε αυτό που ξέρεις και γω θα κρίνω και θα αποφασίσω αν θα σου εμπιστευτώ όλη την Κύπρο και πάρε και συ κ. Ιακώβου και συ μαλάκα Ούτοπε για να βαθμολογηθείτε.

Αυτήν σίγουρα την διαδικασία δεν μπορείτε να την έχετε, είναι εκ των πραγμάτων αδύνατη. Έτσι λοιπόν αναγκαστικά θα δεις τούς ίδιους τούς ανθρώπους και τα δεδομένα που έχεις για τον καθένα: πιός είναι και τι έχει να παρουσιάσει ο Α, ο Β και ο Γ. Εξετάστε τους καλά, και γραπτώς και προφορικώς, και μην επιτρέψετε στα πάθη να επηρεάσουν την απόφασή σας γι' αυτό. Σκεφτείτε η θέλετε σαν Κόμμα και σαν άνθρωποι ξεχωριστά και κρίνετε πιός απ' αυτούς μπορεί να πραγματοποιήσει τά όσα θέλετε.

Ναι λοιπόν, δεν σου φαίνεται λογική Νίκο αυτή η προσέγγιση; Ή μήπως οι προσεγγίσεις τού καθενός κρίνονται με βάση τα μέσα και το χρήμα που διαθέτει, κι αν είναι φτωχός, τότε ανήκουν στον χώρο τού παράλογου και του Ουτοπικού κι αν είναι πλούσιος ανήκουν στον χώρο τού λογικού και του εφικτού;

Από την μεριά σας ξεκαθαρίσατε αλήθια τό τί θέλετε ή μήπως ψάχνεστε ακόμα και ψάχνετε; Θέλετε αλήθια να δείτε να πραγματοποιείται ένα Όραμα; Θέλετε να βοηθήσετε να πραγματοποιηθεί ή θέλετε να το πραγματοποιήσουν άλλοι για σας και να έρθει κι αυτό πακεταρισμένο με κάπιο πλοίο ή με κάπιο αεροπλάνο παρέα με τα άλλα ωραία αγαθά τού συστήματος που έρχονται σωρηδόν;

Θέλετε Νίκο να πραγματοποιήσετε εσείς οι ίδιοι το Όραμα και να το κάνετε εσείς εξαγωγή ή θέλετε να το πραγματοποιήσουν άλλοι για λογιαριασμό σας και να το κάνετε εισαγωγή;

Ξεκαθαρίστε Νίκο τό τί θέλετε γιατί αν δεν το κάνετε, τότε κάνετε καλά να πέσετε στην θάλασσα να πνιγείτε, κάνετε καλά να σκάσετε αλλά μην λέτε μεγάλα λόγια, μην λέτε πως θα πραγματοποιηθούν ή πως θα πραγματοποιήσετε οράματα την στιγμή που βάζετε τρικλοποδιές σε κείνον που θέλει και μπορεί να πραγματοποιήσει το ωραιότερο απ' όλα.

Αυτό που βλέπω εγώ πως μπορείτε να πραγματοποιήσετε εσείς είναι το χάος, αν πούμε τέλος πάντων πως δεν είναι ήδη πραγματοποιημένο. Εν πάση περιπτώσει, πραγματοποιημένο ή όχι, το γεγονός είναι πως όλα επιδέχονται αυξήσεις και βελτιώσεις και ένα μεγάλο χάος μπορεί ασφαλώς να γίνει ένα πιο μεγάλο χάος.

Από την μεριά σας λοιπόν βλέπω να κάνετε το καλύτερο που μπορείτε. Η σύγχιση που έχετε ενσπείρει ήδη σ' αυτό τον λαό είναι τέτια που σχηματίζει κανείς την εικόνα πως πρόκειται απλά για ένα διχασμένο κόμμα. Ένας όμως που ξέρει καλύτερα τα πράγματα και τις καταστάσεις και εμβαθύνει περισσότερο σ' αυτές, δεν έχει αμφιβολία πως πρόκειται για κάτι χειρότερο απ' αυτό. Πως πρόκειται δηλαδή για ένα σχιζοφρενικό κόμμα, τόσο μάλλον γιατί όλ[1] αυτά ξεκινούν από ένα και μόνο κεφάλι.

Πώς καταφέρατε ρε Νίκο να μπερδευτείτε ως αυτό το σημείο, πώς καταφέρατε να κάνετε τα εύκολα δύσκολα ούτε που μπόρεσα να καταλάβω. Βέβαια προσπάθησα να σας βοηθήσω ως ένα σημείο, σας έγραφα και σας ξανάγραφα αλλά δεν μπορούσα και να σας υποχρεώσω να με υπακούσετε κιόλας, έστω και αν δεχθούμε ότι με ακούσατε (διαβάσατε). Από ένα σημείο και μετά τ' άφησα στον Θεό και στην Παναγία αλλά προφανώς ούτε ο ένας σάς φώτισε, ούτε ο άλλος.

Χωρίς πολλά λόγια κοντεύετε όλοι να μας τρελλάνετε. Η δειλία και η αβουλία σας διαιωνίζει ένα ήδη ανυπόφορο χάος, η σύγχιση έχει φτάσει πια σ' ένα οριακό σημείο αλλά νά που ο αρχηγός δείχνει πια αποφασισμένος να πάρει αποφάσεις. Ήδη ήταν - τό- παμε - ξεκάθαρος ως προς αυτό: Βασιλείου ή Ιακώβου.

Α, κι ο Ούτοπος; Πού πάει ο Ούτοπος; Δεν υπάρχει, αλλά ούτε και υπήρξε κανένας Ούτοπος ε; Δεν τον ξέρετε, δεν τον ακούσατε, δεν δεν δεν. Μπορείτε να λέτε ακόμα πως είμαι εκτός πραγματικότητας και δεν αποκλείεται σε κάπιες περιστάσεις να λέτε πως είμαι και τρελός αν, όσον και εφόσον νομίζετε ότι σας συμφέρει να το πείτε. Δεν σκοπεύω δα να μάθω τους ανθρώπους από τώρα και στο εξής. Τους ξέρω ήδη καλά, τόσο, μάλιστα καλά όσο δεν τους ξέρει κανείς.

Τι σας εμπόδισε λοιπόν - πέντε χρόνια που έχω θέσει ενώπιον σας τον Αόγο και το πρόγραμμα μου - να πείτε έστω και μια φορά το όνομά μου δημοσίως; Στις τελευταίες εκλογές όλο και μιλούσε με υπονοούμενα ο κ. Δημήτρης για μένα, λες και δεν είχα όνομα. Και δεν είναι ασφαλώς που είχα τότε εκείνο το πρόβλημα ηλικίας και δεν το είπε. Αυτό είχε μαθευτεί αργά, αρκετά μετά τα υπονοούμενα του. Είχα δα και τότε τον φόβο πως ότι κι αν έλεγε και αν έφτιανε στα κρυφά, όμως όταν θα ερχόταν η ώρα για να το φανερώσει, τότε θα τάκανε απάνω του. Σου λέω: τους ανθρώπους, και τέτιους μάλιστα ανθρώπους σαν τον Χριστόφια, τους ξέρω από καιρό, ναι, παρόλο που αυτό δεν με εμποδίζει να προσπαθώ και να ξαναπροσπαθώ μαζί τους.

Αλλά: μήπως έκανα λάθος; Όχι δεν έκανα λάθος, και ιδού η απόδειξη: ο Ούτοπος είναι ήδη έξω από τα πλάνα σας. Και γιατί παρακαλώ; Επειδή σάς κάνει κριτική ή επειδή έχουν βγει - είτε μέσω αυτού είτε μέσω κάπιων άλλων - αρκετές προσωπικές πτυχές τής ζωής του στην φόρα ή επειδή έχει θίξει πολύ καυτά θέματα και έχει εισαγάγει καινά δαιμόνια; Μα δεν τάπαμε αυτά; Ο Ούτοπος είναι ένας καλλιτέχνης, είναι ένας συγγραφέας που το θέμα του είναι ο άνθρωπος, η ψυχή και η άβυσσος τής ψυχής του. Αλίμονο του λοιπόν αν δεν μιλούσε γι' αυτόν! Τι θάταν τότε; Θάταν άραγε ο Ούτοπος ή ένας δειλός που μιλά με μισόλογα γιατί φοβάται τις αντιδράσεις τών αδαών;

Μην το συζητάτε λοιπόν Νίκο. Εάν είναι ο Ούτοπος περήφανος για κάτι είναι γι' αυτόν τον Λόγο του. Μην τον κάνετε να ντραπεί ή να μετανιώσει γιατί τον είπε, όπως κι αν τον είπε. Πάνω σ' αυτό δεν έχω αμφιβολίες: σ' αυτό τον κόσμο, μόνο αυτός ο Λόγος θα μείνει και ότι προκαλέσει αυτός, έστω και αν ακόμα έμεινε απλά πάνω στις κόλλες. Ο λόγος όμως ή οι ομιλίες τού Χριστόφια ή του Κυπριανού ή του Κληρίδη δεν θα μείνουν, έστω και αν ακόμα έχουν ακουσθεί από εκατοντάδες χιλιάδες ραδιόφωνα και τηλεοράσεις και έστω κι αν έχουν στηθεί μεγάφωνα και

εξέδρες γι' αυτούς και έστω κι αν έχουν μαζευτεί χιλιάδες άνθρωποι στους δρόμους και στις πλατείες για να τους ακούσουν. Ένας λόγος λοιπόν και μια ομιλία δεν μπορούν να γίνουν Λόγος απλά και μόνον επειδή θα συναχθούν πλήθη και πλήθη για να τον ακούσουν ή απλά και μόνον επειδή βγήκε από το κεφάλι και το στόμα ενός ισχυρού ανδρίσκου. Τέτιοι λόγοι θα έχουν στριμωχτεί σύντομα στα φάιλ τών λόγων τής πεντάρας και κανείς δεν θα νιαστεί γι' αυτούς.

Αλλά είπαμε: γνωστά όλ' αυτά. Μην με κάνετε λοιπόν να πιστεύω πως με αποκλείετε επειδή τόλμησα - γιατί γι' αυτό πρόκειται, γι' αυτό και για τίποτε άλλο - να πω αυτά που δεν τολμήσατε να πείτε εσείς.

Ω, εγώ θα σας ήθελα να μ' αγαπήσετε και να με πιστέψετε για τον Λόγο μου γιατί είναι ένας αληθινός Λόγος. Ήθελα να με εμψυχώσετε, να μου δώσετε θάρρος για να πω και να γράψω άλλα τόσα, ήθελα να μου δώσετε την ευκαιρία να πω τον Λόγο μου σε χιλιάδες και σε εκατομύρια ανθρώπους, ήθελα να κάνετε αυτό τον Λόγο να φύγει από την Κύπρο για την Ελλάδα, από κει για την Ευρώπη και από την Ευρώπη για όλο τον κόσμο, να του δώσετε την ευκαιρία να ακουσθεί σε όλα τα διεθνή βήματα και να αφυπνίσει και να σείσει απ' άκρη σ' άκρη αυτό τον πλανήτη.

Κι όμως αντ' αυτού τί κάνετε; Φοβάστε να αναφέρετε έστω και το όνομά μου γιατί νομίζετε ότι οι εχθροί σας θα αρχίσουν να ψάχνουν μέσα στις σελίδες τών βιβλίων μου ή στις σελίδες τών ... Περιοδικών για να βρουν επιλήψιμα σημεία για να τα θέσουν μπροστά στα μούτρα σας και να σας πουν: κοιτάξετε πιόν άνθρωπο υποστηρίζετε.

Α, ας λέγατε Νίκο το όνομά μου κι ας με υποστηρίζατε και τότε θα σας έλεγα αυτούς που θα σας κάνουν αυτό το πράγμα να τους στείλετε σε μένα και τότε εγώ θα τους κανόνιζα.

Ναι, ναι, όμως σού λέω πως αδίκως το φοβάστε αυτό. Και άνκαι δεν αποκλείω το ενδεχόμενο να γίνουν κάπιες σπασμωδικές ενέργειες προς αυτή την κατεύθυνση, όμως σύντομα θα υποχωρήσουν χωρίς να επανέλθουν ποτέ. Εγώ σάς λέω: κάνετε εσείς αυτό που πρέπει να κάνετε με βάση το πραγματικό σας συμφέρον κι όσο για την συνέχεια: άστε με να το χειριστώ. Εδώ θα είμαι για όλους, καί για κείνους που μ' αγαπούν καί για κείνους που δεν μ' αγαπούν, καί για κείνους που με πιστεύουν καί για κείνους που δεν με πιστεύουν, καί για κείνους που θα με υποστηρίξουν καί για κείνους που δεν θα με υποστηρίξουν. Από ένα σημείο και μετά θα έχουν πια τελιώσει τα χωρατά. Είναι ήδη 20 χρόνια τώρα που πέρασε στα χαρτιά μου η πρόταση: μέσα μου ζει η ψυχή τών Αγίων και των Καισάρων. Πίστεψε με: ως τώρα δεν την γέλασα. Έζησα μ' αυτήν αμετανόητα, αδιαφορόντας για το τίμημα. Όπως έζησα λοιπόν ως τώρα, έτσι θα συνεχίσω και στο εξής να ζω, έτσι θα πολεμήσω, έτσι θα κυβερνήσω και έτσι θα χειριστώ τούς ανθρώπους και τους λαούς: άλλοτε με τον Λόγο και άλλοτε με το ξίφος, άλλοτε με την πυγμή και άλλοτε με την συγνώμη, άλλοτε με την δύναμη και άλλοτε με την τέχνη, άλλοτε με το χαστούκι και άλλοτε με το χάδι, άλλοτε με την φωτιά κι άλλοτε με το νερό. Το πότε και πιοί έχουν ανάγκη από Λόγο και από χάδι και από νερό, ο Ούτοπος το ξέρει και το αισθάνεται καλά, και το πότε και πιοί έχουν ανάγκη από ξίφος και από χαστούκι και από φωτιά το ξέρει και το αισθάνεται κι αυτό εξίσου καλά, και το πότε και πιοί έχουν ανάγκη από νίκες και πιοί έχουν ανάγκη από ήττες το ξέρει επίσης.

Έχετε τα υπόψιν Νίκο όλ' αυτά και μην αμφιβάλετε. Η δύναμη, το μέλλον και η ψυχή τού Οράματος που θέλετε να πραγματοποιηθεί είναι εδώ, είναι κοντά σας και για άλλη μια φορά κτυπάει την πόρτα σας. Από σας εξαρτάται τό αν θα του ανοίξετε. Από σας εξαρτάται τό αν θα ανοίξετε την πόρτα στο Όραμα. Ο Ούτοπος τά έχει κάνει όλα εύκολα για σας, έχει ετοιμάσει τα πάντα γι' αυτό, έχει ετοιμάσει τα σχέδια του και έχει προετοιμάσει ψυχολογικά τούς ανθρώπους γι' αυτό.

Μην δυσκολεύετε άλλο τα πράγματα λοιπόν. Πιστέψετε τόν άνθρωπο που γεννήθηκε και μεγάλωσε στην ίδια γη που γεννηθήκατε και μεγαλώσατε και σεις. Πιστέψετε σ' αυτόν τον άνθρωπο γιατί είναι αληθινός, γιατί δεν ξέρει και δεν μιλάει άλλη γλώσσα από την γλώσσα τής αλήθιας. Μην περιμένετε από άλλους να πραγματοποιήσουν για σάς το Όραμα όταν έχετε όλα όσα χρειάζεστε για να το πραγματοποιήσετε εσείς οι ίδιοι. Μην περιμένετε - τέλος - από την Ευρώπη να πραγματοποιήσει το Όραμα γιατί ολόκληρη η Ευρώπη δεν ξέρει τί της γίνεται. Ο διχασμός που έχετε επιδείξει εσείς τούς τελευταίους μήνες δεν είναι τίποτα μπροστά στον διχασμό που επιδεικνύει η Ευρώπη για χρόνια και για αιώνες. Αυτή η Ευρώπη έχει ξεπεράσει προ πολλού τα

όρια και είναι οξύμωρο το να ελπίζει κανείς σ' αυτήν. Αυτή η Ευρώπη - και μαζί της όλος ο κόσμος - έχει ανάγκη να πάρει από κάπου αλλού την ελπίδα. Το χάος της είναι ήδη τόσο μεγάλο που κανείς δεν θα χάσει την ευκαιρία που θα βρει για να δραπετεύσει από κει.

Βέβαια οι παρθένοι τόποι έχουν λιγοστέψει σ' αυτό τον πλανήτη, όλα έχουν ρημαχθεί από τα αδυσώπητα κτυπήματα τού συστήματος, ο άνθρωπος αποτελεί πια ένα κουρέλι φορτωμένο νευρώσεις, ψυχώσεις, αρώστιες και βάσανα. Όλα καταρρέουν, όλα συντρίβονται, όλες οι αξίες και όλα τα οράματα ποδοπατούνται στον βωμό τού συστήματος.

Κι όμως υπάρχει ακόμα η ελπίδα, υπάρχει η ευκαιρία. Ένα καινούριο Όραμα μπορεί να γεννηθεί ανά πάσαν στιγμήν, ένα καινούριο Όραμα υπάρχει και κρατιέται και τώρα ζητάει πατρίδα και γη, ζητάει ανθρώπους να το υπηρετήσουν και να πολεμήσουν γι' αυτό.

Τι λες Νίκο; Μπορείτε να βοηθήσετε ή μήπως πρέπει να παλέψω γι' αυτό μόνος και τούτη την φορά; Τι λες γαμώ το; Έχω δίκαιο ή έχω άδικο; Τα λέω καλά ή άσχημα; Θέλεις κι άλλα ή μήπως τα βαρέθηκες κι αυτά; Ω, μ' αν είναι έτσι, τότε έκλεισα Νίκο, έκλεισα!

Ούτοπος.

Τρίτη Επιστολή στον Δ. Χριστόφια.

Μακούντα, 6,7 και 8 Ιουνίου 1997

Πριν λαλήσει ο πετεινός, τρεις φορές θα μ' έχεις απαρνηθεί.

Ιησούς.

Αγαπητέ Δημήτρη, για άλλη μια φορά σε χαιρετώ και σου εύχομαι νάσαι καλά, όσο καλά μπορείς νάσαι δηλαδή.

Πότε ήταν η τελευταία φορά που σου έγραψα; Θυμάσαι; Ήταν Απρίλης και άνοιγε η Γη για να βγουν οι ανθοί. τώρα είναι Ιούνης, καλοκαίρι, και άρχισε κιόλας η Γη να καίγεται.

Πώς περνάν οι μέρες Δημήτρη! Το σκέφτηκες καμιά φορά; Πώς περνάν οι μήνες και πώς τα χρόνια!

Τι σου είναι ο χρόνος! Σαν οδοστρωτήρας περνάει από πάνω μας κι ούτε που προλαβαίνουμε να δούμε τι γίνεται γύρω μας, ούτε που προλαβαίνουμε ν' ακούσουμε κι ούτε που προλαβαίνουμε να ζήσουμε.

Τι σημασία έχει άλλωστε; Χαράμι άρχισε η ζωή και χαράμι συνεχίζει. Πιά κατάρα βαραίνει απάνω μας και δεν μπορούμε να ζήσουμε;

Τι είναι για σένα αλήθια η ζωή και τι είναι ο χρόνος; Τι είναι για σένα ο άνθρωπος; Τι είμαι γω για σένα;

Άραγε θα διαβάσεις αυτά που σου γράφω εδώ; Τα διάβασες εκείνα που σου έγραψα πριν, τάριξες στα σκουπίδια σου ή τα φύλαξες για να τα διαβάσεις όταν θα πάρεις την σύνταξή σου;

Αραγε σεβάστηκες καθόλου τον χρόνο που θυσίασα για να σου ετοιμάσω εκείνες τις επιστολές, έριξες μια ματιά σ' αυτές, προβληματίστηκες πάνω σ' αυτές ή τις παραπέταξες θεωρόντας τις ως το δημιούργημα ενός αθκιανού που θέλει να κάνει θόρυβο γύρω απ' το όνομα του παρενοχλόντας τούς μεγάλους και επιφανείς άνδρες αυτού του τόπου κι αυτού του κόσμου.

Δεν αποκλείεται πάντως να σκέφτεσαι πως είναι που δεν έχω δουλιά να κάνω και γι' αυτό κάθομαι και γράφω εδώ και κει.

Κι όμως σού λέω πως έχω δουλιές και δουλιές να *κάνω,* και γεωργικές και οικοδομικές και αθλητικές και και και. Από δουλιά κι αγγαρία τίποτ' άλλο, όρεξη νάχω, και κάθε δευτερόλεπτο μου το μετράω και το ... χρεώνω.

Θεώρησε λοιπόν πως για να αποφασίσει ο Ούτοπος να γράψει αυτή την στιγμή σημαίνει πως χρειάζεται πολύ κουράγιο και πολύ θάρρος. Αλλωστε ποτέ δεν είναι εύκολο να γράψει κανείς, όσο καλός και όσο... άσσος κι αν νομίζει πως είναι στο γράψιμο. Σημείωσε λοιπόν πως αν γράφει τώρα ο Ούτοπος στον Δημήτρη τον Χριστόφια τού γράφει ακριβώς γιατί πρέπει να του γράψει. Αλλωστε για άλλη μια φορά ήρθε η αφορμή και μαζί της ήρθαν οι σημειώσεις και η έμπνευση. Κι άμα δεν κάτσει τώρα λοιπόν που καίει το σίδερο για να συναρμολογήσει αυτές τις σκέψεις σ' ένα κείμενο τής προκοπής, τότε πότε θα το κάνει; Όταν θα την έχει πάρει το ποτάμι την έμπνευση ή όταν θα έχει κρυάνει;

Μ' αυτά και με κείνα λοιπόν νά που μια νέα επιστολή στον Δ.Χ. άρχισε να παίρνει μορφή, να παίρνει σάρκα και να παίρνει οστά. Τι να κάνω και γω αφού είμαι που είμαι ένας αδιόρθωτος... φιλόλογος; Τάχα θα πρέπει να αρνηθώ την κλίση και το ταλέντο μου επειδή μπορεί κάποιοι να ενοχληθούν από τον λόγο μου; Τι νομίζεις;

Πρέπει τάχα να πάψω να γράφω επειδή η γραφή μου δεν είναι κολακευτική για τους ισχυρούς ή πρέπει μήπως να μην γράφω στον Δημήτρη επειδή υπάρχει ο κίνδυνος να πληγωθεί ο εγωισμός του;

Μα, στο κάτω κάτω, όλων ο εγωισμός πληγώνεται κάθε μέρα. Το εγώ μας δέχεται πληγές από παντού. Στο χέρι μας είναι να τις επουλώνουμε και να τις ξεχνάμε όπως είναι στο χέρι μας να διαγράφουμε κάπου κάπου το προσωπικό εγώ μας χάριν ενός συλλογικού εγώ.

Ή μήπως σε πληγώνει η κριτική ενός ανθρώπου όταν αυτός είναι ασήμαντος και δεν σε πληγώνει όταν είναι σημαντικός; Κι όμως κι όταν ακόμα σε κολάκευε αυτός ο ασήμαντος άνθρωπος θα έλεγες: αυτός με κολακεύει γιατί με έχει ανάγκη, οπότε και πάλι θα τον περιφρονούσες και θα τον τιμωρούσες εάν και εφόσον ήταν στο χέρι σου.

Κοίταξε: η συμπεριφορά τών ανθρώπων είναι λίγο πολύ γνωστή και προβλέψιμη και αρκεί να ξέρει κανείς καλά λίγους χαρακτήρες για να τους ξέρει όλους.

Το πώς παίρνεις και το πώς διώχνεις έναν πελάτη είναι λίγο-πολύ γνωστό σε όλους. Ακόμα και ο τελευταίος αγράμματος ξέρει πού τον συμφέρει να δώσει το χαιρέτισμά του, το χαμόγελό του ή το χέρι του. Τι αυτό μην νομίζετε πως είσαστε μεγάλοι πολιτικοί επιστήμονες όταν παίζετε τα πολιτικά σας παιχνιδάκια κι όταν κάνετε τούς χειρισμούς σας σ' αυτό και σε κείνο. Είπαμε: όλα είναι γνωστά και πιθανά. Κι όλοι αυτοί που σας βλέπουν και σας ακούνε κάθε μέρα ξέρουν για *τι* πρόκειται. Γι' αυτό μην ψάχνετε πια για καινούρια κορόιδα. Αν καταφέρετε μόνο και πείσετε όλους αυτούς τους ανθρώπους πως κάνατε ότι κάνατε όχι γιατί δεν ξέρετε τι θέλετε αλλά για κάτι άλλο, τότε ίσως σώσετε το τομάρι σας. Διαφορετικά δεν το σώζετε με τίποτα.

Όλη άλλωστε η παράσταση που δίνετε για μήνες και μήνες τώρα αξίζει την χειρότερη κριτική. Ήταν αχρεία, ήταν φτηνή, γελοία, αναίσχυντη κι ανούσια, ένα σκέτο ξεφτέλισμα τού στοιχειώδους πολιτικού καθωσπρεπισμού. Κι ως πού θα πάει άραγε αυτό;

Όπως σου λέω λοιπόν: μην παρεξηγήσεις κανέναν αν σου πει πως έχει απαυδήσει μ' όλο αυτό το θέατρο. Ο καθένας που έχει το θάρρος και την ευθύτητα θα σας το πει αυτό: τι' ναι αυτά ρε παιδιά; Είναι σοβαρά αυτά τα πράγματα; Ως πού θα το τραβήξετε λοιπόν το σκοινί;

Έτσι είναι λοιπόν. Κι όταν έχετε να κάνετε με τον Ούτοπο, με τον άνθρωπο δηλαδή που ανήγαγε το θάρρος και την ευθύτητα σε τρόπο ζωής, είναι επόμενο πως θα ακούσετε καί την κριτική καί την μομφή του εφόσον σάς αξίζει. Δεν χάθηκε κι ο κόσμος στο κάτω κάτω αν δεχθείτε και αποδεχθείτε λίγη κριτική. Ο άνθρωπος που την κάνει δεν είναι κακός - κάθε άλλο - και δεν κάνει την κριτική για να την κάνει. Θέλει απλά μ' αυτήν να σας σπρώξει ώστε να ξεπεράσετε κάπια σημεία στα οποία θεωρεί ότι έχετε καθηλωθεί. Ο Ούτοπος θέλει να σας κεντρίσει, θέλει να αφυπνίσει το πνεύμα σας για να μπορέσετε να προχωρήσετε.

Αντ' αυτού όμως εσείς το παίρνετε πολύ προσωπικά και θέλετε να τον τιμωρήσετε αποσιωπόντας ακόμα και το όνομα και την ύπαρξή του για την πίκα και μόνο.

Είναι φανερό πως σου λείπει Δημήτρη το χιούμορ και ο αυτοσαρκασμός. Δεν μπορείς ακόμα να εννοήσεις πως μπορείς να κάνεις λάθη, και μάλιστα σοβαρά λάθη. Τι νομίζεις; Πως επειδή κρατάς (σαν αριστερά) ένα 33% στην Κύπρο ενώ στην Ελλάδα κρατάνε μόνο ένα 10% και αλλού μόνο ένα 5% σημαίνει πως είσαι και αυθεντία; Όχι Δημήτρη, δεν είναι έτσι. Μην θεωρήσεις ποτέ οπιοδήποτε ποσοστό που βγαίνει από την μάζα σαν κριτήριο για το σωστό ή για το λάθος. Έχω ξαναγράφει γι' αυτό. Θυμήσου τι έλεγε ο Σωκράτης: όχι οι πολλοί αλλά οι γνώστες, όσο λίγοι κι αν είναι αυτοί.

Μην θεωρήσεις λοιπόν ότι οι Κύπριοι είναι πιο έξυπνοι, πιο σοφοί, περισσότερο ώριμοι πολιτικά και περισσότερο κουμμουνιστές από τους Έλληνες, τους Γάλλους, τους Ιταλούς και τους Αμερικανούς επειδή το ΑΚΕΛ έχει το 33% ενώ το ΚΚΕ το 5% και ούτω καθεξής.

Όχι Δημήτρη, δεν είναι έτσι. Εγώ σου λέω ότι έχεις το 33% απλά γιατί συμβαίνει να το έχεις, από κάπιες συγκυρίες ίσως ή από κάπιες συμπτώσεις, από κάπιες, πιθανόν, αντιπάθειες ή προσωπικούς λογαριασμούς κάπιων ανθρώπων με τους ηγέτες και τους ανθρώπους τής αντίθετης παράταξης ή ίσως γιατί μπορεί να ασκείτε - με τον τρόπο σας πάντα - κάπια ψυχολογική τρομοκρατία στους οπαδούς σας για να μην σας εγκαταλείπουν ή ίσως πάλι - μιας και ο τόπος είναι τόσο μικρός - δημιουργήθηκαν κάπιοι δεσμοί μεταξύ σας, είτε οικογενειακοί είτε όχι - και δεν θέλετε να τους σπάσετε, ναι, κάτι θάναι απ' όλ' αυτά, αλλά δεν μπορώ με κανένα τρόπο να πεισθώ

πως αυτό το 33% είναι οι σοφοί (σου) και το υπόλοιπο είναι οι άσοφοι.

Σου έχω πει μια άποψη αλλά δεν σκοπεύω να παρασυρθώ και σε αναλύσεις πάνω σ' αυτήν. Απλά το δέχομαι σαν ένα από τα δεδομένα, όπως είσαι και συ ένα δεδομένο και γω ένα άλλο.

Γι' αυτό λοιπόν μην πάρεις ένα δεδομένο που είναι απλά ένα δεδομένο ως απόδειξη πως είναι ένα δημιούργημα κάπιων μεγαλόπνοων και μεγαλοφυιών ανδρών. Αλλωστε η ανθρώπινη ιστορία δείχνει πολύ καλά πως μπορεί ένας μεγαλοφυής και έντιμος άνθρωπος να μην κάνει κανέναν φίλο ή οπαδό όσο ζει, και να ζήσει και να πεθάνει μόνος, ενώ ένας φανατικός μπορεί να μαζέψει ασκέρια ολόκληρα από πιστούς που θα έχουν για χόμπυ τους το ξεκοίλιασμα ανθρώπων και το βγάλσιμο ματιών.

Σου λέω: όπιος ξέρει κάτι από Ιστορία ξέρει και πως αυτά είναι γνωστά και με το παραπάνω.

Γι' αυτό επιμένω: μην το παίρνεις και πολύ απάνω σου επειδή ηγείσαι ενός κόμματος που κρατάει το ένα τρίτο τού πληθυσμού και το οποίο ανέκαθεν ανεδείκνυε τον πρωταθλητή. Μην ξεχνάς πως πρωταθλητές και πρωταθλητές μπορούν να υποβιβαστούν και στην δεύτερη και στην τρίτη κατηγορία και πως κάπιοι άλλοι μπορούν να βγουν από την δεύτερη και την τρίτη κατηγορία και να γίνουν πρωταθλητές. Είπαμε: ο τροχός γυρίζει. Κι αυτός που καυχιέται σήμερα πως καταποντίζει τούς αντιπάλους του μπορεί αύριο να καταποντισθεί από άλλους. Έτσι είναι η ανθρώπινη ιστορία.

Το να θεωρείς λοιπόν ότι με το νάσαι κάπια στιγμή ισχυρός εξυπακούει ταυτόχρονα πως είσαι και σοφός, αποτελεί ατόπημα. Για νάσαι λοιπόν μέσα, τότε δεν πρέπει να απο¬κλείεις το ενδεχόμενο να μην είσαι καθόλου σοφός, να μην είσαι καθόλου αλάνθαστος παρά απλά μια ισχυρογνώμων μετριότης με έμμονες ιδέες οι οποίες διχάζονται ανάμεσα στην επιθυμία να εκτοπίσεις τον Κληρίδη (ανεξάρτητα από το ποιόν τού υποψηφίου σου) και στην επιθυμία να εκτοπίσεις το καπιταλιστικό σύστημα δίνοντας ένα κτύπημα στην αμερικανική παντοδυναμία.

Κοίταξε, δεν σε κατηγορώ γιατί έχεις έμμονες ιδέες. Όλοι τις έχουμε αυτές και ασφαλώς έχω και εγώ τίς δικές μου. Αν σε κατηγορώ για κάτι είναι γιατί δείχνεις να μην ξέρεις πώς θα πετύχεις τούς στόχους σου και επειδή ακόμα αγνοείς τελείως πως μπορείς να πετύχεις και τους δίο ταυτόχρονα.

Ύστερα βλέπω να θέλεις να υποστηρίξεις έναν επαναστάτη, έναν άνθρωπο νέο, ωραίο και... σφριγηλό, όμως ταυτόχρονα φοβάσαι μήπως σε επισκιάσει, φοβάσαι μήπως απο- δειχθεί ένας άνθρωπος που δεν θα θέλει να υποκύπτει στα θελήματά σου και να κα- τευθύνεται από σένα.

Άλλωστε ο Ούτοπος σού έδωσε εγκαίρως να καταλάβεις πως δεν πρόκειται να ανεχθεί να τηλεκατευθύνεται ούτε από σένα, ούτε από κανέναν άλλον, και απ' ότι καταλαβαίνω θάναι αυτός ο κυριότερος λόγος για να τον εντάξεις στους απορριπτέους.

Σου επαναλαμβάνω: δεν μου είναι δύσκολο - και ούτε μού ήταν ποτέ - το να διαβάζω τις σκέψεις τών άλλων. Δεν ξέρω με σας τι συμβαίνει αλλά αυτό είναι για μένα το πιο εύκολο πράγμα. Κι όπως το έγραψα αλλού: εγώ πιάνω τις σκέψεις τού άλλου στο κεφάλι μου πριν καν τις πιάσει ο ίδιος στο δικό του.

Γι' αυτό λοιπόν Δημήτρη σού ζητώ να σκεφτείς πως μπορεί να κάνεις κάπιο λάθος, πως μπορεί μάλιστα να κάνεις λάθη σε όλα (κι ακόμα να είσαι και συ ο ίδιος ένα λάθος, να είσαι σε λάθος τόπο και σε λάθος χρόνο), μπορεί να κάνεις λάθος στις εκτιμήσεις σου, λάθος στις επιλογές σου, μπορεί να κάνεις λάθος στους φόβους σου και να έχεις λάθος αίσθηση τού τόπου, του χώρου, του χρόνου και του ανθρώπου.

Ναι λοιπόν, να το σκέφτεσαι αυτό, ναι αλλά μην κάνεις έτσι λες και είναι το τέλος τού κόσμου. Όλοι σ' αυτό τον κόσμο κάναμε λάθη, όλοι είπαμε τις κοτσάνες και τις πα- λαβομάρες μας κι ακόμα όλοι δείξαμε σε κάπιο βαθμό την στραβομάρα μας και όλοι σε κάπια στιγμή κάναμε επίδειξη τής απληστίας μας, όλοι βρήκαμε και κάναμε και πάει λέγοντας.

Το σημαντικό σού λέω είναι να μην μας λείπει ο αυτοσαρκασμός, να μην θέλουμε σώνει και καλά να πιστεύουμε πως είμαστε αλάνθαστοι απλά και μόνον επειδή είμαστε σπουδαίοι ή ότι είμαστε μεγαλοφυείς απλά και μόνον επειδή είμαστε σε θέση να διευθύνουμε κάπιους ανθρώπους

και κάπιες καταστάσεις.

Αυτό πρέπει να το καταλάβεις λοιπόν. Κι αν ο Ούτοπος - άκουσε - έφτασε σε κάτι είναι γιατί ήταν και είναι όσο κανείς σε θέση να διακρίνει και να αναγνωρίσει τα λάθη του, να αυτοϋβρισθεί και να δεχθεί να βρισθεί από άλλους, να ζητήσει, όταν πρέπει, συγνώμη και να απολογηθεί έτσι λες και είναι γι' αυτόν το πιο φυσιολογικό πράγμα.

Ακόμα ο Ούτοπος είναι ένας άνθρωπος με εκείνο το βαθιά σκεπτικισμό πνεύμα και ο οποίος έχει αμφιβολίες και θέτει ερωτήματα την μια μέρα και την άλλη τα ξαναθέτει από την αρχή και ξανά από την αρχή. Γι' αυτόν δεν υπάρχει σχεδόν τίποτα το δεδομένο και το καταχτημένο αν δεν το πιάσει και δεν το κατακτήσει ο ίδιος. Ο Ούτοπος έχει την υποχρέωση να εξετάζει και να ξαναεξετάξει το θέμα του την κάθε μέρα και την κάθε μέρα να ρωτά: ρε, μπας και κάνω λάθος; Αραγε δεν πρέπει να δω το θέμα μου και απ' αυτή την πλευρά και από την άλλη; Δεν πρέπει να το δω και έτσι και αλλιώς;

Είτε δυστυχώς είτε ευτυχώς τα πειράματα δεν είναι πάντα εύκολη υπόθεση, ιδίως για κείνον που τα επιχειρεί πρώτος και ιδίως όταν πρόκειται για πειράματα ουσίας, για την Υγία, για παράδειγμα, και για την πολιτική και όχι για πειράματα στοιχειώδους χημείας ή φυσικής.

Μπορεί στο τέλος ενός τέτιου πειράματος να καταλήξεις σε κάτι το απλό και να τρίβεις τα μάτια σου μπροστά στην τελική κατάληξη αλλά η διαδικασία για να φτάσεις ως εκεί δεν υπήρξε καθόλου απλή ή εύκολη. Ο άνθρωπος που τα αναλαμβάνει αυτά τα πειράματα έχει να αντιμετωπίσει καταστάσεις πολύ επώδυνες, έχει να αντιμετωπίσει ένα περιβάλλον και ένα κατεστημένο απαθές και αδιάφορο για το θέμα του, και συχνά- πυκνά εχθρικό. Έχει να αντιμετωπίσει τίς ενδόμυχες αμφιβολίες του, τα ίδια τα δικά του λάθη, την μοναξιά του και την φτώχια του πολλές φορές και έχει ακόμα να αντιμετωπίσει όλα όσα κάνουν αυτή την αλήθια τόσο πικρή: οι πρωτοπόροι έχουν εναντίον τους την έχθρα κάθε υπαρκτού.

Δυστυχώς αυτές είναι οι καταστάσεις που έχει να αντιμετωπίσει ένας πρωτοπόρος τού πνεύματος. Ο κόσμος δεν είναι ποτέ σχεδόν φιλικός απέναντι στο θέμα και στην αγωνία του. Αν στο τέλος καταλήξεις σε κάτι που τους συμφέρει θα το πάρουν και δεν θα πουν ούτε ευχαριστώ. Και μη χειρότερα! Μπορεί βέβαια όταν γεράσεις ή όταν πεθάνεις να είσαι ένας επώνυμος και επιφανής άνδρας, αλλά ώσπου να φτάσεις όμως ως εκεί θα σε προσπερνάνε και θα σε παραμερίζουνε έτσι λες και δεν υπάρχεις και δεν υπήρξες γι' αυτούς και για την ζωή τους.

Όταν ένας άνθρωπος αρχίζει ένα πείραμα ή μια έρευνα και δεν έχει, έστω, σαν κίνητρο το ενδιαφέρον τών ανθρώπων γι' αυτό και όταν και όταν και όταν, τότε χρειάζεται γερά νεύρα για να προχωρήσει. Κι όταν προπαντός το θέμα του είναι δύσκολο, όταν πρόκειται για ένα, όπως είπα, θέμα ουσίας, για ένα θέμα μεγίστης σπουδαιότητας που ενδιαφέρει άμεσα και επίμονα τον άνθρωπο - όπως η Υγία και η Πόλη - και όχι απλά για ένα θέμα, ας πούμε, αστρονομικού ενδιαφέροντος όπως η πορεία τού Άρη ή του Πλούτωνα και όταν δεν έχεις πίσω σου μια βάση για να στηριχθείς, τότε το θέμα είναι αφάνταστα δύσκολο.

Όταν λοπόν ο Ούτοπος εγκατέλειπε κάποτε τίς ακαδημαϊκές σπουδές του αποφασισμένος να συγκεντρώσει τίς προσπάθειες του σ' αυτό το θέμα ένιωθε πως άξιζε τον κόπο. Το ένστικτό του, βλέπεις, δεν τον γέλασε. Γιατί αυτό που κατέκτησε είναι κάτι από το οποίο κερδίζει κάθε μέρα. Χάρις σ' αυτό έχει τον ύπνο του, έχει την όρεξη του για φαγητό, έχει ένα ωραίο σώμα, έχει την επιμονή και την αυτοπεποίθηση, έχει με μια λέξη την Υγία, αυτήν που όταν την έχεις έχεις και την ευτυχία και σου κάνει την ζωή σου έναν Παράδεισο και που όταν δεν την έχεις σού την κάνει μια Κόλαση.

Είναι γνωστό άλλωστε πως η Υγία αποτελεί εδώ πάνω το μεγαλύτερο Αγαθό. Όταν την έχεις έχει και η ζωή νόημα και αξία, κι όταν δεν την έχεις χάνει η ζωή κάθε νόημα και κάθε αξία.

Όταν μιλάμε λοιπόν για την Υγία, τότε όλοι ξέρουμε πως δεν πρόκειται για ένα θέμα δευτερεύουσας σημασίας αλλά για ένα θέμα μείζονος σημασίας. Ο άνθρωπος και η ανθρωπότητα μπορούν να ζήσουν χωρίς την πληροφορία ότι η Γη γυρίζει γύρω από τον ήλιο και γύρω από τον εαυτό της, μπορεί να ζήσει έστω και αν αγνοεί την προέλευσή της, όμως δεν μπορεί να ζήσει χωρίς

την ανάγκη να ασκεί ο άνθρωπος το σώμα του σύμφωνα με ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα, δεν μπορεί να ζήσει χωρίς την γνώση για το πότε πρέπει να κουράζεται και πότε να ξεκουράζεται, πότε να σφίγγει τούς μυώνες του και πότε να τους χαλαρώνει, χωρίς την γνώση τού πότε πρέπει να φάει, να κολυμπήσει και ούτω καθεξής, και αυτός ο κόσμος δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς την ανάγκη να οι- κοδομηθούν νέες πόλεις και νέα συστήματα που θα κάνουν τις ατομικές ανάγκες κάθε ανθρώπου να λειτουργούν σαν μέρος τών συλλογικών αναγκών και που μ' αυτούς και με κείνους τούς μηχανισμούς θα προστατέψουν την φύση και το περιβάλλον από την αλόγιστη χρήση τής μηχανής και της τεχνολογίας.

Βέβαια το γεγονός ότι έχουν ανακινήσει και κάποιοι άλλοι το ζήτημα που ανακίνησε ο Ούτοπος δεν παύει να μειώνει τις δυσκολίες του. Κάθε άλλο. Τόσο μάλλον που όλη η φιλολογία πάνω σ' αυτό συγκεντρώνεται σε αοριστολογίες, γενικολογίες και κάποτε σε φαντασιοπληξίες. Από όλα τα βιβλία που έχω διαβάσει, ας πούμε πως πέτυχα μερικές προτάσεις εδώ και κει που άγγιξαν ορθολογιστικά το θέμα. Από κει και πέρα: χάος.

Πού να βασιζόμουν λοιπόν; Στην Ουτοπία, τού Τόμας Μουρ, στην Πολιτεία τού Θεού, τού Αυγουστίνου, ή στις πόλεις και στον άνθρωπο που παρουσιάζει το σύστημα; Ούτε το ένα έβλεπα να βοηθά, ούτε και το άλλο. Όταν λοιπόν ξεκαθάρισα ότι το θέμα μου είχε διπλό σκοπό, από την μια δηλαδή την Υγία (και τις νίκες στα γήπεδα, οφείλω να πω: αυτό ήταν το πρώτο-πρώτο κίνητρο αφού έτσι κι αλλιώς την Υγία την είχα, έστω και συμπτωματικά) και από την άλλη την Πόλη και αφού έβλεπα να μην με βοηθά η όλη φιλολογία πάνω στο θέμα και όλες οι κατασκευές τού συστήματος, τότε θάπρεπε να χειριστώ το θέμα τής ανεύρεσης εκείνων που ήθελα έτσι όπως είχε χειριστεί κάποτε ο Ροβινσώνας το θέμα τής επιβίωσης του στο νησί του: μόνος και πάλι μόνος και πάντοτε μόνος.

Αλλά επειδή έχω γράψει αλλού γι' αυτά - ίσως έχεις κάποτε την ευκαιρία να δεις περισσότερα απ' όσα έχω περασμένα στο πρώτο βιβλίο τού "Πορτραίτου..." - γι' αυτό θα πρέπει μάλλον να θεωρήσω πως ως εδώ κλείνει το θέμα. Θυμήσου μόνο τό πώς πέρασα σ' αυτό, θα σε βοηθήσω σ' αυτό, για να πάω κάπου αλλού.

Σου έλεγα λοιπόν πως κανείς σ' αυτό τον κόσμο δεν είναι αλάνθαστος, όλοι κάνουνε λάθη, και μάλιστα τόσο πιο πολλά όσο πιο δύσκολο είναι το ζήτημα με το οποίο καταπιάνεται ο καθένας. Όταν λοιπόν πρόκειται για κάτι το δύσκολο κι όταν πρόκειται για την πολιτική, την κοινωνική, την κυβερνητική, την υγιινή κτλ είναι αναπόφευκτο πως θα γίνουν λάθη. Ποτέ οι καταστάσεις δεν είναι οι ίδιες, ούτε και οι άνθρωποι είναι. Όλα, είπαμε, βρίσκονται σε μια αέναη μεταβολή. Μπορεί μεν να υπάρχουν κάποιες σταθερές αρχές, αλλά κι αυτές δεν είναι κι απόλυτες. Κι όταν λοιπόν πρόκειται για ένα ζήτημα που δεν το έχει σχεδόν κανείς δει με τον φακό που το βλέπεις εσύ, τότε μάλλον οι σωστές κινήσεις σου θα είναι, σε σύγκριση με τις λανθασμένες, σαν ένα ποτήρι νερό μέσα σ' έναν ωκεανό.

Σου λέω πως όλη η πείρα μου αυτό με δίδαξε στην όλη πορεία μου να βρω αυτό που βρήκα. Μπορεί να έφτασα σε ένα πρόγραμμα και σε ένα σχέδιο το οποίο μπορεί να χω- ρέσει σε μια-διό σελίδες, αλλ[1] όμως ώσπου να φτάσω εδώ έκανα εκατοντάδες προγράμματα και δεκάδες σχέδια. Ξόδεψα μήνες, χρόνια και δεκαετίες σχεδόν για να καταλήξω σε κάτι το οποίο μπορώ να το γράψω στο χαρτί και να το δώσω σε οποιονδήποτε μέσα σε 5-10 λεπτά. Κι όλ' αυτά καθ' ήν στιγμήν θεωρώ ότι είμαι η μεγαλύτερη διάνοια που έχει αναδείξει ως τώρα η ανθρωπότητα, στον τομέα μου τουλάχιστον, στον πολιτικό, με την ευρύτερη σημασία τής λέξης, τομέα. Δεν σου λέω ότι είμαι καλός ηλεκτρολόγος, καλός μηχανολόγος, καλός χημικός ή καλός λογιστής, καλός σκακιστής ή ταβλίστής. Όχι, όχι. Σ' αυτά είμαι ένας μπούφος, το λέω με την πρώτη ευκαιρία, το λέω και σε σένα και, ασφαλώς, δεν θάχα κανένα πρόβλημα στο να το πω και δημοσίως.

Επιπλέον μπορώ ακόμα και στον ίδιο τον τομέα μου να κάνω κάποιους λανθασμένους χειρισμούς ή κάποιες λανθασμένες εκτιμήσεις για ανθρώπους και καταστάσεις. Ποτέ δεν είναι το τέλος τού κόσμου. Εδώ είμαστε για να το ξαναδούμε και να το ξαναδούμε και να το ξαναδούμε.

Είπαμε: τίποτα δεν είναι στατικό. Όλα βρίσκονται σε μια αέναη μεταβολή.

Είναι όπως το ποδόσφαιρο. Έχεις σ' ένα γήπεδο μια μπάλα και 22 παίκτες, όμως ποτέ δεν θα δεις μια κίνηση να επαναλαμβάνεται διό φορές, ποτέ δεν θα δεις το ίδιο παιχνίδι ή το ίδιο θέαμα *διό* φορές.

Έτσι είναι και η ζωή: σαν ένα παιχνίδι ποδοσφαίρου: βλέπεις και κάνεις, κάνεις και βλέπεις, δρας και σκέφτεσαι, σκέφτεσαι και δρας και η ζωή συνεχίζεται για την επόμενη φάση, για το επόμενο παιχνίδι, για την επόμενη μέρα και πάει λέγοντας.

Το σημαντικό είναι να έχεις το γνώθι σ' αυτόν, να αναγνωρίζεις τον εαυτό σου και τους άλλους σαν μια σύνθεση αντιθέσεων, να έχεις το χιούμορ και την αυτοειρωνία και να ξέρεις ότι δεν μπορείς να αντιδράς στις πράξεις - ή στα λάθη - τών άλλων μονολιθικά και να τους απορρίπτεις απλά και μόνον γιατί έκαναν κάπιο λάθος ή γιατί διαφωνούν μαζί σου σε κάπιο σημείο.

Όχι όχι. Ένας άνθρωπος με υγία οφείλει να ακούει το ένστικτό του. Και ένα υγιές ένστικτο δείχνει στον άνθρωπο τον τρόπο συμπεριφοράς, αρκεί να προσέξει τό πώς ενεργεί και να μπορέσει ύστερα να τον αποδώσει λεκτικά. Χωρίς πολλά λόγια σού λέω πως ο Ούτοπος έχει, απ' αυτή την άποψη, το καλύτερο ένστικτο και όπως πάντα ήθελε ν' ακούσει ή να διαβάσει και κάτι από την πείρα τών άλλων συνανθρώπων του πάνω σ' αυτό για να αισθάνεται πως δεν είναι ο μόνος που σκέφτεται έτσι. Το καλύτερο, εν πάση περιπτώσει, σχόλιο πάνω στο θέμα το βρήκα στις σελίδες ενός μεγάλου παιδαγωγού, τού Πλούταρχου: όταν ένα ... παιδί, λέει,κάνει ένα λάθος, τότε την μια φορά τιμώρησέ το και την άλλη συγχώρα του το, την μια θύμωσέ του και την άλλη άστο του. Δεν μπορείς να στριμώχνεις συνέχεια ένα παιδί ή έναν άνθρωπο. Πρέπει να του δίνεις την ευκαιρία να μάθει και έτσι κι αλλιώς και, δόξα τω Θεώ, η ανθρώπινη πείρα δείχνει ότι μπορεί να πετύχει και το ένα και το άλλο, άλλοτε το ένα και άλλοτε το άλλο, και εξαρτάται από τόν ίδιο τον παιδαγωγό ή τόν κυβερνήτη τό πότε θα δώσει ήττες στα παιδιά και στους υπηκόους του και το πότε θα τους δώσει νίκες, πότε να τους δώσει το θάρρος και πότε να τους το πάρει πίσω. Είπαμε: πάντοτε χρειάζεται ένα χέρι - άλλοτε σιδερένιο και άλλοτε πουπουλένιο - και έναν ηγέτη - άλλοτε καίσαρα και άλλοτε άγιο - που να κρατά τίς ισορροπίες. Χωρίς ένα τέτιο χέρι και χωρίς έναν τέτιο ηγέτη, όλα είναι χαμένα.

Αυτή είναι λοιπόν, κατά τον Πλούταρχο, και τον Ούτοπο επίσης, η σωστή φιλοσοφία τής συμπεριφοράς.

Έχε την λοιπόν υπόψιν αυτή την ρήση τού Πλουτάρχου, και τούτην επίσης: να επαινείτε τόν άλλον επιτιμόντας τον και να τον επιτιμάτε επαινόντας τον.

Αυτό θάλεγα πως είναι το καλύτερο που έχω διαβάσει ποτέ πάνω στο θέμα. Και όχι πως το είχα και τόση ανάγκη να το διαβάσω αφού αυτή ήταν και είναι, από ένστικτο, και η δική μου φιλοσοφία συμπεριφοράς απέναντι στους ανθρώπους, στην συντριπτική τους, τουλάχιστον, πλειοψηφία. Όταν όμως, βλέπεις να συμπίπτει μια άποψη σου με την άποψη ενός άλλου ανθρώπου - έστω και εάν μόνος αυτός την λέει ανάμεσα σε πλήθος άλλων που δεν λένε τίποτα ή που λένε άλλ' αντ' άλλων, τότε η άποψή σου γίνεται περισσότερο άποψη και η πεποίθησή σου περισσότερο πεποίθηση και, αν όχι τίποτ' άλλο, θα μπορείς εκεί που εκθέτεις το επιχείρημά σου να πεις κι αυτό: πρόσεξα στον Πλούταρχο, ή: είδα στον Πλάτωνα, ή πως: το λέει και ο Α φιλόσοφος, το λέει και ο Β συγγραφέας και ούτω καθεξής.

Δυστυχώς ή ευτυχώς τέτιος που είναι ο άνθρωπος, πρέπει να ξέρεις και κάτι παραπάνω απ' αυτό που ξέρεις εσύ και να δίνεις στους συνανθρώπους σου μια διασταυρωμένη πηγή πληροφοριών.

Αυτά λοιπόν με αφορμή τον Πλούταρχο. Ελπίζω να έχεις πιάσει το σκεπτικό μου και να μην θεωρήσεις *ότι* το ό,τι είπε ή το ό,τι λέει ο Ούτοπος αυτό είναι και τίποτ' άλλο και ότι αρέσκεται στους βεντετισμούς.

Αλλά, αλλά, νομίζω πως είπα αρκετά πάνω σ' αυτά. Ας πάμε λοιπόν κάπου αλλού κι ας πιάσουμε το θέμα μας από πιο κοντά.

Λοιπόν, για άλλη μια φορά σού λέω πως δεν υπολόγιζα πως θα γράψω για σένα μια τρίτη

επιστολή σ' αυτή την περίοδο. Έτσι κι αλλιώς θεωρούσα ότι ό,τι είχα να πω το είχα πει με την πρώτη επιστολή και αν, ας πούμε, κάτι είχα παραλείψει στην πρώτη, το συμπλήρωνα με την δεύτερη.

Έλα όμως που δεν κατάφερα φαίνεται να σε πείσω, ούτε με την πρώτη ούτε με την δεύτερη επιστολή, αλλά και ούτε με τα τόσα επιχειρήματα που μπορείς να βρεις στις σελίδες τών βιβλίων μου και ούτε καν με τα σχέδια μου (μιλάω για την Πόλη - Κράτος) που σας έχω στείλει μήνες τώρα. Αν είναι λοιπόν δυνατόν!

Και δεν φτάνει αυτό. Πριν κάτι μερούλες σε άκουσα να δηλώνεις σ' ένα πρωινό δρομολόγιο όλος σιγουριά πως τα μόνα ονόματα που συζητιούνται από την πλευρά σας είναι εκείνα τού Γιώργου (όπου Γιώργος και μάλαμα ε;) Βασιλείου και του Γιώργου Ιακώβου.

Από κείνη λοιπόν την στιγμή δρομολογήθηκαν κάπιες σκέψεις στο μιαλό μου, κάτι σημειώσεις μπήκαν στο χαρτί χωρίς καλά καλά να το καταλάβω και έτσι άνοιξε αναπόφευκτα ο δρόμος για το στήσιμο ενός νέου κειμένου. Ένιωσα βλέπεις την υποχρέωση να δέσω αυτές τις σημειώσεις σ' ένα κείμενο, ή σε μια επιστολή έστω, έστω και αν δεν σου την στείλω ποτέ. Θεωρώ πάντως καθήκον μου να φτιάξω αυτό το κείμενο όσο είμαι ζεστός και είτε στο στείλω είτε όχι είναι άλλο θέμα.

Μέχρι στιγμής πάντως δεν έπιασα στο κείμενο ούτε τον τόνο αλλά ούτε και το περιεχόμενο εκείνων τών σημειώσεων. Γιατί αν τόκανα θα σε εξερέθιζα σε τέτιο σημείο που θα γινόσουν με το λάωμα. Γιατί ούτε λίγο ούτε πολύ εκείνες οι σημειώσεις γράφτηκαν με πολύ μένος. Α, και δεν θέλω να μου πεις ότι σε αδίκησα. 2ου επαναλαμβάνω: όταν νιώσω ότι προδίνομαι γίνομαι πολύ άγριος, η πέννα μου στάζει φαρμάκι αντί μελάνι. Και μην μου πεις πάλι ότι βιάστηκα να σε ψέξω γιατί θάναι ψέματα. Εγώ θεωρώ ότι έφερα την υπομονή μου ως το έσχατο της σημείο. ΙΙΙο πέρα δεν πήγαινε. Όλα κι όλα! Πώς θα ξεσπούσα εγώ; Σε πιόν θα έλεγα το παράπονό μου με τόση μοναξιά; Σε πιόν άλλον από τις κόλλες;

Έτσι λοιπόν θα προσπαθήσω Δημήτρη να σου δώσω ένα δείγμα εκείνων τών σκέψεών μου. Αν όχι τίποτ' άλλο θα ξέρεις καλύτερα με πιόν έχεις να κάνεις και δεν θα τον μεταχειρίζεσαι έτσι λες και είναι κανένα αρνάκι. Βλέποντας τα αυτά λοιπόν θα δεις πως εκτός από αρνάκι, μπορεί να είναι και λύκος. Εκτός από καλός, μπορεί να είναι και κακός. Ο Ούτοπος είναι κι αυτό και είναι και κείνο, είναι και έτσι κι αλλιώς, και γλυκός αλλά και πικρός, ήμερος και άγριος, πονετικός αλλά και φαρμακερός, γαλήνη και φουρτούνα μαζί, φωτιά και νερό.

Βέβαια ίσως θάπρεπε να αποσιωπήσω αυτές τις σκέψεις. Τόσο μάλλον γιατί πριν περάσουν διό-τρεις ημέρες τα δίο ονόματα γίνονταν πέραν τών τριών και νά που σήμερα ακούμε για πέντε. Να δούμε *τι* άλλο θ' ακούσουμε! Και το παράδοξο είναι που τα παρουσιάζεις όλα με μια άνεση λες και δεν ήσουν εσύ εκείνος που είχε πει άλλ' αντ' άλλων προχτές. Έτσι τα λες π' ανάθεμά τα που φοβάμαι πως αν βρεθεί ένας δημοσιογράφος και σου πει ότι προχτές έλεγες άλλα εσύ θα τον έπειθες πως η δήλωση έχει παρεξηγηθεί και παρερμηνευθεί, θα ανακάτευες εκεί την βάση και την συλλογικότητα, το Α και το Β γραφείο και θα τους έβγαζες όλους μπούφους και στο τέλος θα σου λέγανε: ευχαριστώ κ. Χριστόφια.

Εν πάση περιπτώσει οι σημειώσεις αυτές Δημήτρη έχουν παρθεί αμέσως μετά από κείνη την δήλωση σου πως οι Γ. Βασιλείου και Γ. Ιακώβου είναι τα μόνα ονόματα που συζητιούνται από πλευράς ΑΚΕΛ. Μάλιστα την επομένη ανακοινώθηκε και σαν απόφαση τού Εκτελεστικού Γραφείου. Είπα: και μη χειρότερα!

Υπόψιν και πάλι πως οι σημειώσεις που έχω μπροστά μου είχαν για αφετηρία τους την σχετική - και κατηγορηματική - δήλωσή σου. Στο μεταξύ θάχουν περάσει καμιά δεκαριά μέρες από τότε, η μια δήλωση έφερε την άλλη, η μια απόφαση την άλλη και τα δίο ονόματα γέννησαν και γίναν... πέντε.

Θα παραβλέψω λοιπόν τις τελευταίες δηλώσεις και αποφάσεις και θα προσπαθήσω να δώσω τις σκέψεις, το παράπονο και την οργή τού ανθρώπου ο οποίος σάς έχει βομβαρδίσει με τα πιο ατράνταχτα επιχειρήματα και που όμως, σύμφωνα με εκείνες τίς δηλώσεις σου, απορριπτόταν.

Ανκαι βέβαια είχες ως τότε επιμελημένα - με μεθοδικότητα Κα Κε Μπε - αποκρύψει το όνομά

μου από τις επίσημες δηλώσεις σου, όμως δεν θα μπορούσα να δεχθώ πως ήταν δυνατόν να είμαι εντελώς εκτός τών πλάνων σας. Εκτός αυτού υπάρχουν καταχωρημένες κάπιες παλιές δηλώσεις σου πριν τις τελευταίες εκλογές που μου έδιναν κάπιες ενδείξεις ότι παιζόταν και το όνομά μου στην ... ρουλέτα σας.

Είναι γι' αυτά λοιπόν που σου έγραψα εκείνη την πρώτη φορά και είναι γι' αυτό που σας έστειλα και τα σχέδια μου για να τα δείξετε στους υποψήφιους συνεταίρους σας και να τους πείτε: ιδού το έργο και το επιχείρημα τού... υποψηφίου μας. Τι αντίστοιχο έχετε εσείς να παρουσιάσετε;

Αλλά πού Δημήτρη; Αγρόν ηγόρασες. Τα είδες καν; Τους τα έδειξες καν ή τα κρύβεις και κείνα έτσι όπως κρύβεις και μένα;

Κι άραγε; Με κρύβεις για να με κρύβεις ή με κρύβεις σήμερα για να με παρουσιάσεις αύριο θριαμβευτικά; Αραγε ξέρεις τί θέατρο και τι παιχνίδι παίζεις ή παίζεις έτσι απλά για να παίζεις και να μονοπωλείς τα φώτα τής δημοσιότητας;

Αραγε έκατσες να συλλογιστείς το δημιούργημα τού Ούτοπου, εκτίμησες άραγε τό τί του στοίχισε ώσπου να καταλήξει ως εκεί ή το διέγραψες τελείως, διέγραψες τον Λόγο του και το επιχείρημά του όλο και τον απομόνωσες στο σημείο όπου σου κάνει κριτική επειδή κόλλησες στον Γρίβα και στην ΕΟΚΑ Β και επειδή σού είπε πως πας να επαναλάβεις τον Ναστρεντίν Χότζα με τα καμώματά σου; Τόσο πολύ λοιπόν πληγώσαμε τον εγωισμό σου; Μα, στο κάτω-κάτω, δεν έχεις τίποτ' άλλο από εγωισμό μέσα σου; Θ' αφήσεις αυτόν να σε κατευθύνει και να σε κάνει να διαγράψεις τον Λόγο τού Ούτοπου απλά και μόνον γιατί επεχείρησε να σου κάνει κάπια προσωπική κριτική;

Τι να σου πω; Λυπάμαι που μπορεί να προκάλεσε αυτό μια ρήξη ανάμεσά μας αλλά δεν μπορούσα να κάνω κι αλλιώς. Με τέτια δεδομένα είναι καλύτερη μια μικρή ρήξη σήμερα παρά μια μεγάλη αύριο.

Τόσο δύσκολο σού είναι αλήθια ν' ακούσεις μια κριτική; Ή μήπως το πρόβλημα έγκειται στο ότι σού την κάνω εγώ - ένας ουδείς - και όχι ένας άλλος; Και γιατί; Εγώ τουλάχιστον εκ πεποιθήσεως εκτιμώ εκείνον που κάνει μιαν αυστηρή κριτική σε κάπιον, τόσο μάλλον γιατί αυτός ο κάπιος μπορεί να του κάνει μεγάλη ζημιά όταν το θελήσει.

Αλλά, στο κάτω-κάτω, εδώ θα κολλήσουμε; Στο αν κάπιος μάς έκανε κριτική και στο ότι πληγώθηκε ο εγωισμός μας;

Δεν ξέρω από πότε είσαι μαθημένος στα κολακέματα, αλλά θέλω να έχεις υπόψιν πως ο Ούτοπος αυτή την γλώσσα ξέρει να μεταχειρίζεται. Μήπως λοιπόν την εκτιμάς και σου αρέσει μόνον εφόσον στρέφεται ενάντια στους κομματικούς σου αντιπάλους ενώ, αντίθετα, όταν στρέφεται ενάντια σε σένα την συχαίνεσαι και την καταδικάζεις; Κι όμως εγώ θα σε ήθελα να την εκτιμάς και όταν ακόμα στρέφεται ενάντια σε σένα εάν και εφόσον είναι αληθινή.

Αν λοιπόν είναι η γλώσσα μου αυστηρή, σού είπα: έτσι είναι ο Ούτοπος. Μην ξεχνάς άλλωστε πως έχεις να κάνεις με τον άνθρωπον εκείνον " από το στόμα τού οποίου θα εξέρχεται δίκοπη ρομφαία για να πατάσσει με αυτήν τα έθνη."

Τόπαμε αυτό, δεν τόπαμε; Ή μήπως το πιστεύεις από την μια και από την άλλη δεν το πιστεύεις, ή μήπως θέλεις από την μια να το πιστέψεις αλλ' όμως από την άλλη δεν το μπορείς; Τι συμβαίνει; Ξεκαθάρισε λοιπόν τό τί θέλεις και τό τί πιστεύεις. Είχες πολύ καιρό να το κάνεις. Τι έκανες λοιπόν; Αποφάσισες ή όχι ακόμα; Τι περιμένεις; Είσαι υπέρ ή είσαι εναντίον;

Κατάλαβέ το: όσο είσαι και παραμένεις διχασμένος και δεν ξέρεις τι θέλεις, όσο παραμένεις στραβός και μπερδεμένος και θέλεις κι από πάνω να μπερδέψεις και τους άλλους, τότε μην περιμένεις από τον Ούτοπο μια κολακευτική κριτική. Με τα δεδομένα που είχες θέσει ενώπιον του πρέπει να καταλαβαίνεις πως αυτή ήταν και είναι η επιεικέστερη διάλεκτος που θα μπορούσε, υπό τις περιστάσεις, να μεταχειρισθεί. Ο Ούτοπος δεν πρόκειται να γίνει κόλακας, ούτε για σένα ούτε για κανέναν. Θα δεις, ναμ απ' αυτόν το χιούμορ, την μεγαλοψυχία, την συγνώμη και την ανοχή του αλλά δεν θα δεις την κολακεία του εάν και εφόσον δεν την κερδίσεις με την αξία σου. Είναι χίλιες φορές προτιμότερο να πληγωθείς εσύ παρά η Ιδέα.

Μην κρίνεις λοιπόν την γλώσσα μου από το ότι είμαι φτωχός και δεν μετέχω στα μεγάλα γεγονότα και τις καταστάσεις ή από το ότι δεν έχω και δεν κυκλοφορώ με ένα αυτοκίνητο τής προκοπής κτλ κτλ. Αν ήθελα θα τα είχα κι αυτά αλλά απλά δεν με ενδιαφέρουν. Μην κρίνεις από το ότι εσύ που δέχεσαι την κριτική είσαι ισχυρός και εγώ που την κάνω είμαι ανίσχυρος.

Όχι δα. Πρέπει να δεις τα πράγματα ολίγον τι διαχρονικά, να μην ξεχνάς την αλήθια πως "πλούσιοι επτώχευσαν και πτωχοί επλούτισαν" και, πάνω απ' όλα, να μην διαγράφεις σε καμιά περίπτωση την αξία τού Λόγου και την εξουσία που δίνει αυτός σε κείνον που τον έχει. Σου λέω λοιπόν πως έγραψα στον πρόεδρο τών Ηνωμένων Πολιτειών τής Αμερικής σε πιο σκληρή γλώσσα. Θα την δεις όταν έρθει η ώρα στον 2ο τόμο τού "Πορτραίτου" αλλά θα σου δώσω επ' ευκαιρίας προκαταβολικά μια πρόταση από κείνο το γράμμα. Αυτήν: "πως στο πρόσωπό μου μπορείς να βρεις έναν απροσδόκητο **φίλο** αλλά κι επίσης έναν απροσδόκητο **δήμιο.** Απο σένα εξαρτάται". Ο νοών νοείτω.

Τέτιο όραμα, τέτια γλώσσα χρειάζεται. Έτσι κι αλλιώς είναι ο μόνος τρόπος για να επιβιώσει. Δεν το νομίζεις;

Τι αυτό λοιπόν μην κάθεσαι να ασχολείσαι και πολύ με την κριτική και με την γλώσσα μου. Αυτή είναι και αυτή θα μείνει. Αυτό που σε συμφέρει εσένα να κάνεις είναι να θέσεις το συντομότερο δυνατόν τις προϋποθέσεις ώστε αυτή η γλώσσα να στραφεί σε κάπιους άλλους παρά να της επιτρέπεις να στρέφεται εναντίον σου.

Έχε υπόψιν λοιπόν πως η διαιώνιση τής αβουλίας σου θα προκαλεί ολοένα και περισσότερο την πέννα μου κι αυτό, σου τόπα, δεν σε συμφέρει.

Το τι σε συμφέρει σού το είπα κι αυτό: να δημιουργήσεις τις προϋποθέσεις ώστε αυτή η γλώσσα να ανέβει στα διεθνή βήματα και στις διεθνείς επάλξεις για την Ιδέα και για τον κουμμουνισμό, να την βοηθήσεις και να την στηρίξεις ως το σημείο να την ακούς να ηχεί και να μετατρέπεται σε μια πολεμική μηχανή ενάντια στο σύστημα.

Τόπαμε άλλωστε χιλιάδες φορές. Ο υπ' αριθμόν ένα εχθρός είναι το σύστημα. Αντικειμενικός στόχος τού αγώνα είναι η πτώση και η συντριβή τού συστήματος. Ως προς αυτό λοιπόν το ξέρεις: ο Ούτοπος είναι ο μόνος που έχει το σχέδιο και την μανία για να το πετύχει ολοκληρωτικά, οριστικά και αμετάκλητα.

Όσο λοιπόν αργοπορείς και αναβάλλεις την απόφαση να στηρίξεις στα φανερά τόν υπ' αριθμόν Ένα άνθρωπο που μπορεί να πετύχει αυτό τον στόχο, τότε αυτό που κάνεις είναι να στηρίζεις εσύ ο ίδιος το σύστημα και να γίνεσαι η τροχοπέδη και ο υπ' αριθμόν ένα πολέμιος τής αλλαγής. Η αβουλία σου αυτή δεν βλέπω να εξυπηρετεί άλλον από το ίδιο το σύστημα. Αυτό άλλωστε συνέβαινε από παλιά: οι προδότες ήταν ανέκαθεν οι μεγαλύτεροι εχθροί για κάθε ιδέα και για κάθε πατρίδα.

Το επιχείρημα μου ως προς αυτό είναι απλό: από την στιγμή που αποσιωπάς και προσπαθείς να πνίξεις τον Λόγο τού Ούτοπου, από την στιγμή που ξέρεις ότι υπάρχει και συ δεν του προσφέρεις την διέξοδο για ν' ακουσθεί, τότε είναι σαν να διαπράττεις όλα μαζί τα εγκλήματα που μπορεί να διαπράξει ένας άνθρωπος για τον τόπο και για τον λαό στον οποίο ανήκει.

Βέβαια, για την συνέχεια, υπάρχει κι αυτό στις σημειώσεις μου: πως εάν υποστηρίξεις τον Ούτοπο ακόμα και 40, ή και 30, μέρες πριν τις εκλογές, δεν θα χάσεις, ναι. Μόνο σκέ- ψου τά πόσα θα χάσει ως τότε η ζωή.

Γιατί σού το λέω: με το που θα αποφασίσεις να ανακοινώσεις την υποστήριξή σου, τότε, από κείνη την στιγμή, αρχίζει ουσιαστικά ο Ούτοπος να κυβερνά.

Αλλά κι έτσι να μην γίνει, τότε αυτός ο χρόνος που θα μεσολαβήσει ως τις εκλογές θα χρησιμοποιηθεί για να προετοιμάσουμε ψυχολογικά τον κόσμο γι' αυτό που επίκειται, να τον κάνουμε να νιώσει πως ότι γίνει θα γίνει γιατί πρέπει να γίνει, να κάνουμε τούς ανθρώπους να μας πιστέψουν και να μας αγαπήσουν, να εξουδετερώσουμε τίς αντιδράσεις και τις αμφιβολίες εκεί και όταν θα υπάρξουν ούτως ώστε μόλις θα πάρουμε και τυπικά την εξουσία να προχωρήσουμε αμέσως στην υλοποίηση τών σχεδίων που θα έχουμε στο μεταξύ ετοιμάσει

Γι' αυτό να μην αμφιβάλλεις: το μέλλον τού κόσμου θα κριθεί σ' αυτό τον τόπο. Εδώ θα παιχτούν και εδώ θα κριθούν όλα. Εκείνη η Διάνοια που θα κατευθύνει το πείραμα είναι εδώ, και τώρα σε καλεί για άλλη μια φορά να βιαστείς. Ήδη, επαναλαμβάνω, έχεις αργήσει πολύ. Έχεις μπερδέψει με την αβουλία σου όχι μόνο τούς ανθρώπους αλλά και τα ίδια τα άστρα και τους αστρολόγους...

Εδώ θάναι ο στίβος λοιπόν και μην μου ψάχνεις αλλού για... Μεσαίες. Σου τόπα ξανά άλλωστε: αυτά που ξέρει ο Ούτοπος δεν τα ξέρει κανείς, κι αυτά που έχει ο Ούτοπος - πρώτα και πάνω απ' όλα: την καλύτερη Υγία που είχε ποτέ θνητός - δεν τα έχει κανείς.

Ω, τό *τι* ευκαιρία σού έδωσα μωρέ, το συλλογίζεσαι; Κι όμως εσύ κοντεύεις να την ρίξεις στα σκουπίδια. Ανοιξε τα εκείνα τα μάτια σου λοιπόν και δες. Άνοιξε τ' αυτιά σου και άκου. Έχετε που έχετε ένα ποσοστό. Για άλλη μια φορά δεν θέλω να σπάζω το κεφάλι για το πώς και το γιατί το έχετε. Για μένα είναι για την ώρα ένα δεδομένο όπως είναι δεδομένο πως κανείς από τον κομματικό χώρο σας δεν σκοπεύει να διεκδικήσει αυτή την ώρα την εκτελεστική εξουσία.

Αφού λοιπόν αυτό αποκλείεται, τότε, από την στιγμή που σας ενδιαφέρει πραγματικά η πραγματοποίηση (η παγκόσμια, δηλαδή, κυριαρχία της: γι' αυτό μιλάμε και όχι για τρίχες) τής Ιδέας, τότε αν βρίσκατε κάπιον άλλον εκτός τού κομματικού σας χώρου ο οποίος να έχει δημοφιλείς απόψεις, ο οποίος να δείχνει αποφασισμένος και να είναι πιο ... κουμμουνιστής από εσάς ιούς ίδιους αλλά κι ο οποίος να εμπνέεται την ιδέα του απο τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους, τότε, λέω, θα πρέπει να σας βάλει σε σκέψεις. Και όταν ακόμα ξέρετε ότι θα απευθύνει τον λόγο του και θα ζητήσει ψήφους από Έλληνες (Ελληνοκύπριους συγκεκριμένα) πολίτες, τότε νομίζω πως αυτό είναι κάτι που πρέπει να σας βάλει σε πειρασμό, εάν και εφόσον ανακαλύπτατε τελικά πως υπάρχει πραγματικά ένας τέτιος άνδρας.

Για να μην τα πολυλογούμε τώρα, αυτός ο άνδρας υπάρχει και παραϋπάρχει. Είναι ζωντανός και είναι ανάμεσά σας. Είναι, είπαμε, νέος, ωραίος, δυνατός και αποφασισμένος όσο κανείς να πραγματοποιήσει κάτι περισσότερο, ευγενέστερο, ωραιότερο, διαρκέστερο και ωφελιμότερο απ' αυτό που ποθήσατε εσείς ακόμα και στα πιο ωραία σας όνειρα.

Αυτό το ξέρετε γαμώ το, χίλιες φορές κι άλλες τόσες το ξέρετε. Τότε γιατί να αρνιέστε πεισματικά την ύπαρξη αυτού του ανθρώπου; Γιατί αρνιέστε την προσφορά που σας έκανε και γιατί αποσιωπάτε την οπιαδήποτε πρόθεσή σας να τον υποστηρίξετε;

Γιατί Δημήτρη; Επειδή τάχα η γλώσσα μου δαγκάνει; Ω, τόπαμε αυτά. Ας μην γυρνάμε στα ίδια και στα ίδια τώρα.

Για τι πρόκειται Δημήτρη; Τάχα ο υποψήφιος που θέλεις θέλεις να βγει από το κεφάλι σου; Τι νομίζεις; Πώς ο Ούτοπος σού κάνει μεν αλλά δεν σου κάνει όσο θα ήθελες; Σε πειράζει που έχει ανεξαρτησία σκέψης και που έχει συμπάθειες στους εχθρικούς σου κομματικούς χώρους;

Κι όμως: αν υπολογίσεις το γεγονός ότι αναγκαστικά θα ζητήσεις ψήφους από την δεξιά - ή, έστω, από τις... παρυφές της - για τον υποψήφιό σου, τότε θα πρέπει μάλλον να χαιρετήσεις την ανεξαρτησία τού πνεύματος του και τις συμπάθειες που καλλιεργεί εδώ κι εκεί.

Αραγε αυτό που ψάχνεις να βρεις είναι ένα Πνεύμα και ένας Νους ή απλώς ένας χαμάλης τού πνεύματος και του νου άλλων; Αυτό που θέλεις είναι έναν ηγέτην γι' αυτό τον τόπο και γι' αυτό τον λαό ή απλά έναν υποτακτικό σου; Αποφάσισε τι θέλεις τέλος πάντων;

Αν θέλεις απλά ένα αντίγραφο σου, έναν άνθρωπο που να σκέφτεται σαν εσένα (που να είναι μεν ... μιτσής αλλά να μην είναι και ροτσής), τότε γιατί δεν βάζεις εσύ υποψηφιότητα; Βέβαια θα το μελέτησες το θέμα, το μελέτησες και θα κατέληξες, μάλλον, στο συμπέρασμα πως δεν υπάρχει προοπτική σ' αυτό. Έτσι θα πρέπει λοιπόν να εύρεις κά- πιον άλλον, κάπιον που να έχει διαφορετικό όνομα από το όνομά σου, να έχει διαφορετική όψη από την δική σου, κάπιον που να μην ανήκει μεν στο κόμμα αλλά που να έχει πανομοιότυπες απόψεις με τις απόψεις τού αρχηγού τού κόμματος.

Το θεωρείς αλήθια εφικτό αυτό το πράγμα; Δεν ξέρω τι νομίζεις αλλά φοβάμαι πως δεν θα τα βρούμε εδώ. Είτε καλώς είτε κακώς είμαι αυτός που είμαι, η γλώσσα μου είναι αυτή που είναι και το πνεύμα και το πρόγραμμά μου επίσης. Μην ψάχνεις λοιπόν και μην ελπίζεις πως ο Ούτοπος θα

γίνει υποχείριος σου. Μπορεί ο Ούτοπος να έχει αυτιά ν' ακούει τον καθένα (και το κάθετί) αλλά αυτό δεν τον υποχρεώνει να υπακούει κιόλας στον καθένα.

Είναι γνωστά αυτά π' ανάθεμά τα. Είναι γνωστό τό πιός είμαι γω και το πιός είσαι συ; Νομίζεις λοιπόν πως είναι φρόνιμο να απαιτείς από τον Ούτοπο να υποδουλώσει το πνεύμα του στο δικό σου; Για όνομα τού Θεού! Εγώ νομίζω πως θάπρεπε να με εκτιμήσεις για το θάρρος που είχα να σου κάνω την κριτική που σου έκανα, θάπρεπε να μην την πάρεις και τόσο... προσωπικά και να την παρακάμψεις - ναι, αλλά όχι χωρίς να την... σημειώσεις - και να την δημοσιεύσεις ακόμα αν ήθελες να διαφημίσεις τον υποψήφιό σου και να προσελκύσεις ψήφους από τους άλλους ιδεολογικούς χώρους.

Αντ' αυτού όμως εσύ έπιασες τούς βεντετισμούς και με πέταξες έξω χωρίς να ζητήσεις κανενός την άποψη, έτσι λες και είμαι κανένας κοπρίτης αλλοδαπός, και φροντίζοντας να παρουσιάσεις την απόφαση που σου έδωσε ο εγωισμός σου σαν μια συλλογική απόφαση ή σαν μια απαίτηση τής βάσης.

Τα κόλπα σας όλα είναι λίγο-πολύ γνωστά, όλοι λίγο πολύ είστε προβλέψιμοι και όλοι λίγο πολύ διαβάζεστε σαν... εφημερίδα.

Ελπίζω να καταλαβαίνεις Δημήτρη, έπρεπε να κατάλάβαινες από καιρό. Σου έχω κάνει και σένα αρκετές επιθέσεις γνωριμίας *χαι* θάπρεπε να γνωρίζεις από τί πάστα είναι φτιαγμένος ο Ούτοπος. Μην γυρεύεις λοιπόν να με ράψεις στα μέτρα σου και μην γυρεύεις να ευνουχίσω τον Λόγο μου προκειμένου να σου είμαι πλήρως αρεστός παρουσιάζοντας σε ως αλάνθαστο.

Όχι φίλε, δεν μπορώ να ευνουχίσω τον Λόγο μου γιατί από την στιγμή που θα το κάνω ευνουχίζω και την ίδια την Ιδέα μου. Σ' αυτή την περίπτωση θα ήταν πιο επικερδές για την Ιδέα το φέρετρο μου παρά η πέννα μου.

Σου τόπα ξανά άλλωστε: κανείς δεν είναι αλάνθαστος. Όλοι κάνουμε τα λάθη μας, όλοι ανάλογα με τον ρόλο και τον τομέα μας. Ακόμα και εγώ ο οποίος έχω δώσει το τελειότερο σχέδιο Πόλεως-Κράτους και το τελειότερο σχέδιο Υγίας και ο οποίος θεωρώ ότι έχω προικισθεί όσο κανείς από εκείνον τον Κύριο τών Πάντων, σου λέω πως δεν κα- τέληξα σ' αυτά που κατέληξα παρά αφού έκανα πρώτα δεκάδες, εκατοντάδες και χιλιάδες λάθη. Δυστυχώς δεν μαθαίνουμε το σωστό παρά μέσα από το λάθος. Σ' αυτό το λάθος είναι που βασίστηκε η γνώση και η επιστήμη. Και τα σχέδια του όλα δεν τάβγαλε ο Ούτοπος από το κεφάλι του ύστερα από κάπια επιφοίτηση κάπιου Πνεύματος αγίου. Κάθε άλλο: ο Ούτοπος έπαθε πολλά, παιδεύτηκε πολύ και δοκιμάστηκε η υπομονή και το πνεύμα του όσο δεν δοκιμάστηκε κανενός μέχρι να βρει μια άκρη και να καταλήξει, ύστερα από χρόνια, σ' αυτό που εκατέληξε.

Μην το συζητάς λοιπόν Δημήτρη. Σκέψου αυτά που σούπε και σου ξανάπε ο Ούτοπος, πρόσεξε εκεί που σου ζήτησε να προσέξεις, δέξου την κριτική που σου έκανε (δεν θα βρεις άνθρωπο να σου κάνει καλύτερη) και ενεργοποίησε την σκέψη και την δράση σου έτσι ώστε να πετύχεις εκείνο το αποτέλεσμα που, όπως κι αν το δεις κι όπως κι αν το υπολογίσεις, θα αποτελέσει την βάση για την σωτηρία την δική σου, την σωτηρία τών συντρόφων σου και όλων τών συνανθρώπων σου.

Πιά είναι τα δεδομένα που έχεις μπροστά σου; Γνωστά κι αυτά π' ανάθεμά τα, πολύ γνωστά. Τάπαμε και τα ξανάπαμε αλλά αν τα πούμε άλλη μια φορά κι αν τα πούμε κάπως αλλιώς κι αν ρίξουμε επ' ευκαιρίας και κάπια καινούρια σκέψη μ' αυτά, τότε μπορούμε τουλάχιστον να πούμε πως δεν εξαπατούμε το πνεύμα και δεν επαναλαμβάνουμε απλά τον εαυτό μας.

Πού είμαστε λοιπόν; Πιά είναι τα δεδομένα; Αλλαξε τίποτα μήπως προς το καλύτερο;

Μπα! Τίποτα δεν άλλαξε. Ο κόσμος βουλιάζει στο ιδιο χάος και στην ίδια αθλιότητα όπως και πριν πέντε και πριν δέκα και πριν εκατό και πριν χίλια χρόνια, σ' ένα χάος με όλες τίς αποχρώσεις και όλες τίς παραλλαγές του. Λίγα τα φωτεινά πνεύματα, λίγα τα φωτεινά μονοπάτια και λίγα τα φωτεινά σοκάκια. Κι αυτά φωτίζονται μια στιγμή για να βουλιάξουν μετά στον μεγάλο ωκεανό τού σκότους. Τα πιο ελπιδοφόρα οράματα και ιδανικά παρεξηγήθηκαν, προδόθηκαν και ποδοπατήθηκαν από συρφετούς ηλιθίων, στενοκέφαλων, συμφεροντολόγων, εγωιστών και ανίκανων. Ο άνθρωπος και το περιβάλλον έχει σφαγιασθή από ένα σύστημα που έχει θεοποιήσει

την μηχανή και τον ανταγωνισμό, έχει αλλοτριωθεί και εξανδραποδισθεί και έχει λυγίσει κάτω από το βάρος τών ασθενειών του. Όλο κι όλο που μιάζει μ' ένα αυτοκίνητο με νεκρή την μπαταρία του και με όλα τα εξαρτήματα του σάπια, μ' ένα αυτοκίνητο που μόνη διέξοδο του έχει την χαβούζα ή το νεκροταφείο. Και πιός θα σκοτιστεί για ένα ξοφλημένο αυτοκίνητο; Πιός θα σκοτιστεί για μια ξοφλημένη φυλή στο απέραντο διάστημα;

Πιός θα σκοτιστεί; Πιός; Κανείς; Προς Θεού! Γιατί κανείς; Μα εγώ ξέρω κάπιους που νιάζονται, κι ίσως ξέρεις και συ κάπιους άλλους. Πιός θα σώσει λοιπόν αυτή την Γη; Πιός θα σώσει τον άνθρωπο; Θα το κάνει άραγε η Ευρώπη; Θα το κάνει ο σοσιαλισμός; Θα το κάνει ο Λεονίντ Ζιοσπέν ή ο Τόνυ Μπλερ; Πιός θα τον σώσει λοιπόν; Θα τον σώσεις εσύ ή εγώ; Θα τον σώσει η Κίνα ή ο σύντροφος... Ζουγκάνοφ; Πιός θα τον σώσει αυτή την ώρα που η ανθρωπότητα ψάχνει απεγνωσμένα για έναν σωτήρα; Πιος;

Μ' αυτό λοιπόν το ερώτημα σαν το υπ' αριθμόν Ένα δεδομένο αυτού του πλανήτη ο Ούτοπος, σαν ο άνθρωπος που έχει δηλώσει πως η θέληση για να σώσει κανείς τόν πλανήτη υπάρχει στην καρδιά και το πνεύμα κάθε υγιούς - πάνω απ' όλα - ανθρώπου θεωρεί πως είναι υποχρέωση του να κάνει την δική του προσπάθεια γι' αυτό.

Βέβαια ισχυρός άνδρας δεν είναι, δεν έχει χρήμα, δεν έχει εξουσία, δεν, δεν και δεν. Βρέθηκε να ζει σ' αυτό τον καιρό σ' ένα μικρό νησί μοιρασμένο στα δίο, σε μια μικρογραφία θάλεγες αυτού του διχασμένου πλανήτη όπου τα πάθη και οι εγωισμοί έχουν χτίσει απόρθητα τείχη ανάμεσα στους ανθρώπους.

Σ' αυτήν την συγκεκριμένη στιγμή ο Ούτοπος έχει ξεκαθαρίσει όσο κανείς τό τί θέλει να πετύχει. Ως προς αυτό είναι αποφασισμένος και αμετάπειστος. Μιαν Ιδέα που γύρευε σ' αυτόν τον ασυνάρτητο κόσμο την βρήκε, την κρατάει και την διαφημίζει με κάθε μέσο που του επιτρέπει η φτώχια του: με τα χέρια του, με τα πόδια του, με την πέννα, με τα χαρτιά, με τα νύχια και με τα δόντια του.

Σ' αυτό όλο το διάστημα που ζει και υπάρχει σ' αυτό τον κόσμο θάταν ανόητο να μην έχει μάθει για το ευμετάβολο τών ανθρώπων και για τις φτηνές θεωρίες τους, για τό τί είναι συμφέρον και τι δεν είναι ενώ ασφαλώς δεν θα μπορούσε να αγνοεί τον ρόλο που έχει η Δύναμη (η ισχύς) στα ανθρώπινα πεπρωμένα.

Αλλωστε πάνω σ' αυτή την Δύναμη είναι που έχει βασιστεί η δομή τής κοινωνίας. Όπιος έχει την Δύναμη κάνει και τους νόμους τής αρεσκείας του, κάνει τους δρόμους τής αρεσκείας του και τις πόλεις τής αρεσκείας του. Αν τις θέλει κόκκινες, τις κάνει κόκκινες κι αν τις θέλει μπλε, μπλε... Μαύρες; Μαύρες. Τετράγωνες; Τετράγωνες. Στρογγυλές; Στρογγυλές.

Στον δρόμο τής ζωής του ο Ούτοπος τα είδε όλα, είδε όλα όσα μπορούσε να δει, και έτσι προικισμένος καθώς ήταν με εκείνο το "βαθιά σκεπτικιστικό πνεύμα" δεν πήρε τίποτα απ' όσα γιάλιζαν και απ' όσα έτρεχαν γρήγορα και έσκιζαν με πάταγο τον αέρα ως δεδομένα και αναντικατάστατα. Αλλωστε οι φωνές διαμαρτυρίας για όλη αυτή την τεχνολογική - και όχι μόνο - ζούγκλα άρχισαν να πληθαίνουν στον ορίζοντα και ο Ούτοπος τίς άκουε με προσοχή. Αυτές λοιπόν όλες τίς χορωδιακές φωνές διαμαρτυρίας που ξεφύτρωναν από δω κι από κει τίς έπαιρνε πολύ ζεστά, πάντα ήθελε να δίνει κάπια βοήθεια στ' αδέρφια του τους ανθρώπους, αρκεί να το μπορούσε, και πάντα θλιβόταν που ήταν τόσο λίγα αυτά που μπορούσε να κάνει γι' αυτούς.

Ήταν επόμενο λοιπόν πως η απόφαση να συγκεντρώσει στα χέρια του μια μεγάλη εξουσία ώστε να μπορέσει να κάνει πιο πολλά, θα εδραιωνόταν μέσα του. Πώς ήρθε το ένα και πώς το άλλο, πώς η επιθυμία για μια μικρής έκτασης εξουσία έδωσε την θέση της σε μια μεγαλύτερης έκτασης εξουσία και πώς αυτή η επιθυμία για μια μεγαλύτερης έκτασης εξουσία έδωσε την θέση της στο "όλα ή τίποτα" και στην κοσμοκρατορία το έχει λίγο πολύ εκθέσει σε παλαιότερα κείμενά του.

Κι ασφαλώς αυτό δεν ήταν το μόνο θέμα που έχει εκθέσει. Ούτε λίγο ούτε πολύ οι άνθρωποι τού έδωσαν την ευκαιρία - κι εκεί που δεν του την έδωσαν εκείνοι την πήρε μόνος του - ώστε να εκθέσει και να συγκεντρώσει τις απόψεις του σ' αυτό που απεκάλεσα ήδη σαν "την πιο

ολοκληρωμένη κοσμοθεωρία που είχε ποτέ άνθρωπος σ' αυτή την Γη".

Μην μου πείτε λοιπόν πως υπερβάλλω γιατί θα σας αντειπώ πως ο Ούτοπος δεν υπερβάλλει και ό,τι λέει σάς το αποδεικνύει μαθηματικά και γεωμετρικά.

Αυτήν λοιπόν την πιο ολοκληρωμένη κοσμοθεωρία τήν έχει θέσει ο Ούτοπος μπροστά σας εδώ και χρόνια ζητόντας από σάς την βοήθεια που μπορείτε να του δώσετε για να την πραγματώσει.

Εκείνη η πρώτη, εν πάση περιπτώσει, προσπάθεια δεν καρποφόρησε, αδιάφορο για την αιτία, και τώρα νά που ήρθε η ώρα για μια δεύτερη προσπάθεια.

Το γεγονός λοιπόν ότι ο Ούτοπος συνοψίζει την κοσμοθεωρία του στην λέξη "κουμμουνισμός" και το γεγονός ότι εσείς είστε, αν δεν απατώμαι, ένα κουμμουνιστικό κόμμα, σίγουρα θέτει εκ πρώτης όψεως την προοπτική μιας συνεργασίας. Ή κάνω λάθος;

Εδώ θα σου ρίξω πάντως κάπιες αιχμές και κοίταξε να τις πιάσεις. Η πρώτη αιχμή: έχετε, νομίζω, σαν Κουμμουνιστικό Κόμμα το μεγαλύτερο ποσοστό απ' όλα τ' άλλα κουμμουνιστικά κόμματα στον κόσμο.

Η δεύτερη αιχμή: ο Ούτοπος είναι ο πιο μαχητικός υπέρμαχος τού κουμμουνισμού, έχει πιάσει και επεξεργαστεί ένα νέο σύστημα το οποίο στηρίζει και διαφημίζει με ατράνταχτα - με μαθηματικά και γεωμετρικά, αν θέλεις - επιχειρήματα.

Το τί λοιπόν μπορεί να δώσει η ένωση αυτών των στοιχείων δεν χρειάζεται κανείς μεγάλη φαντασία για να το εννοήσει.

Χωρίς πολλά λόγια αυτό μπορεί να προκαλέσει μιαν έκρηξη, μια μεγάλη έκρηξη, μια τέτια έκρηξη που να κάνει το σύστημα να τρίβει τα μάτια του.

Λοιπόν: πιά είναι σήμερα τα αφεντικά αυτού του συστήματος λίγο πολύ τα ξέρεις, τα νιώθεις δα να σου κάθονται στο στομάχι την πάσα ημέρα.

Προσωπικά πιστεύω πως, από την στιγμή που οι εγκέφαλοι τού συστήματος θα έχουν υπόψιν αυτά τα δεδομένα, τότε θα πρέπει να επιδιώξουν να τα εμφανίσουν, έστω και εμμέσως, σαν δεδομένα δίχως σημασία και να προσπαθήσουν να αποπροσανατολίσουν τούς ενδιαφερομένους με το να τους παρουσιάζουν ως πρώτο δεδομένο το "εθνικό ζήτημα". Στην πιο κρίσιμη στιγμή λοιπόν, και εκεί όπου πρέπει να ξυπνήσουν οι συνειδήσεις και να διεγερθούν τα πνεύματα, εμφανίζεται ξανά ως διά μαγείας το "κυπριακό" σαν το μείζον θέμα και τότε όλη η υποκρισία και η νάρκωση δίνει παραστάσεις στις παραστάσεις. Οι σημαιοφόροι τής αλλαγής αρχίζουν να τα χάνουν, δεν πολυκαταλαβαίνουν τό τί συμβαίνει, μπορεί να κάνουν κάπιες σπασμωδικές κινήσεις για να αναγάγουν την αναμέτρηση σε αναμέτρηση ιδεών αλλά πνίγονται μέσα στον βάλτο με τον οποίο έχει κατακλύσει το σύστημα όλο τον χώρο, τάχα για να κολυμπήσουν, και χάνονται μέσα στην ομίχλη τού Ευρωπαϊκού ... γίγνεσθαι.

Ώσπου ν' ανακαλύψουν τό τί έχει γίνει θα έχει τελιώσει και τούτη η μάχη, η Ιδέα θα έχει ποδοπατηθεί για άλλη μια φορά, θα έχει προδοθεί και εξευτελιστεί για άλλη μια φορα και πλέον χέστα ..., βάλ' του ρίγανη.

Προσέξετε λοιπόν, προσέξετε πριν νάναι γι' άλλη μια φορά αργά για όλους. Προσέξετε από τις παγίδες και τα ναρκοπέδια που τόσο έντεχνα, τόσο διπλωματικά και τόσο μεγαλόψυχα στήνει το σύστημα γύρω σας, προσέξετε και... μην στηρίξετε τον πρόεδρο στις προσπάθειές του στο Κυπριακό. Αρνηθείτε και την παγίδα και την δολιότητα, την γελοιότητα και την κοροϊδία. Αρνηθείτε να πάρετε μέρος στην παράσταση που τόσο έντεχνα έχει στήσει το σύστημα και υψώστε την σημαία τής Ιδέας και της Επανάστασης.

Ο Ούτοπος σάς λέει: τα ατού που συγκεντρώνει σήμερα η Κύπρος δεν τα έχει συγκεντρώσει ποτέ κανένας τόπος και κανένας λαός.

Το πρώτο ατού είναι ο Ούτοπος.

Το δεύτερο ατού είστε εσείς, ένα ποσοστό 33%, και μόνο σαν το ... προζύμι. Το πόσο μπορεί να γίνει αυτό θα το δείτε, σύντομα θα το δείτε.

Γι' αυτό λοιπόν: μην το χαραμίσετε και μην το παραδώσετε στο σύστημα. Γιατί με το να έχετε ένα τέτιο ποσοστό και να υποστηρίζετε έναν άνθρωπο που δεν θα κάνει τίποτα για την Ιδέα που

σας κράτησε και σας κρατάει ακόμα εκεί που σας κρατάει, δεν κάνετε τίποτ' άλλο από του να παραδίνεστε ομαδικώς και αμαχητί στο σύστημα. Τόσο δύσκολο είναι να τα καταλάβετε; Από την στιγμή που αυτό το ποσοστό δεν αξιοποιείται και δεν επενδύεται χάριν τής Ιδέας, τότε ανήκει κι αυτό στο σύστημα.

Προς Θεού λοιπόν! Και το κυριότερο: μην ελπίζετε στην Ευρώπη ή στην Ρωσία αφού πια θα έχετε προδώσει την Ιδέα και τον άνθρωπο που σας παρακαλεί να πολεμήσετε γι' αυτήν. Να θυμάστε: οφείλετε να πολεμήσετε για την Ιδέα έτσι σάμπως και δεν θα πολεμήσει ποτέ και κανείς γι' αυτήν. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να γίνει κάτι. Διαφορετικά, αν βασιστείτε δηλαδή στον έναν και στον άλλον, δεν γίνεται και δεν κάνετε τίποτα.

Ποτέ μην ρυθμίσετε την στρατηγική και την συμπεριφορά σας από τα σκαμπανεβάσματα τών ποσοστών που παίρνει η "αριστερά" εδώ και κει και μην νομίσετε πως δεν χρειάζεστε τον Ούτοπο απλά και μόνον επειδή ανεβαίνουν τα ποσοστά της. Αυτό μπορεί να γίνεται για εκατοντάδες και για χιλιάδες χρόνια αλλά δεν θα κερδίσει τίποτα απ' αυτό ο κουμμουνισμός.

Γι' αυτό μην πολυβασίζεσαι στις ισχυρές χώρες. Πως, δηλαδή, θα ανέλθουν στην εξουσία οι αριστεροί στην Γαλλία ή στην Ρωσία και θα σωθεί η Ιδέα. Μα δεν πάει πολύς καιρός που ήταν στην εξουσία. Τι κάνανε;

Σου το λέω και σημείωσέ το λοιπόν: τίποτα δεν θα καταφέρουν. Όλα θα πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο. Η Υγία θα απομακρύνεται ολοένα και περισσότερο, η αρώστια και η αλλοτρίωση θα κατακλύζουν τα πάντα, οι τερατόμορφες πόλεις τους θα γίνονται ολοένα και πιο τερατόμορφες και η Ιδέα θα γίνεται ολοένα και πιο απρόσιτη και απραγματοποίητη, η ελπίδα θα σβήνει ολοένα μαζί με την αυτοπεποίθηση και συ θα πετάς κάθε τόσο στο Λονδίνο για... εξετάσεις.

Α, άνοιξε τα μάτια σου Δημήτρη και ξαναρίξε μια ματιά σε κείνες τις σελίδες τού Ούτοπου ίσως και σε ξυπνήσουν. Είναι λοιπόν δυνατόν να απορρίπτεις και να αποκλείεις τον Ούτοπο; Αν τόκανες για το χατήρι κανενός καλύτερου, τότε χαλάλι του. Έλα όμως που δεν υπάρχει ο καλύτερος και αυτό το ξέρεις και συ τόσο καλά όσο το ξέρω και γω. Γιατί ο καλύτερος δεν υπάρχει, δεν υπήρξε και ούτε θα υπάρξει ποτέ.

Γι' αυτό λοιπόν αν νιάζεσαι για την πρόοδο και για την προκοπή τής Ιδέας, τότε οφείλεις να χάψεις όσα από τα γραφόμενα μου θεωρείς ότι πληγώνουν τον εγωισμό σου και να αρπάξεις χωρίς χρονοτριβές την ευκαιρία που σου δίνεται. Καλύτερην απ' αυτήν δεν πρόκειται να βρεις γιατί δεν υπάρχει καλύτερη.

Κάνε λοιπόν το καθήκον σου απέναντι στην Ιδέα έτσι όπως το κάνω και γω και μην νομίσεις ότι σε έχω περισσότερη ανάγκη απ' όσην έχεις εσύ εμένα. Αν πλήγωσα τον εγωισμό σου το έκανα για την Ιδέα, έτσι όπως πληγώνω τώρα τον δικό μου εγωισμό για την Ιδέα. Γιατί το ξέρεις: μετά από εκείνες τίς δηλώσεις σου αυτό που σας άξιζε είναι να σας ... χέσω και να σας αφήσω. Στο κάτω-κάτω νομίζεις πως θα περάσω καλύτερα εκεί σαν πρόεδρος απ' ότι περνώ εδώ σαν ... χαμάλης; Μπορεί μεν να συγκέντρωνα σε μένα τα φώτα τής δημοσιότητας, θα γράφαν για μένα οι εφημερίδες όπως γράφουν για σένα και θα με δείχναν οι τηλεοράσεις όπως δείχνουν εσένα αλλά από Υγία πού θα ήμουν; Θα είχα τον ελεύθερο χρόνο για να εφαρμόσω το σχέδιο μου Υγίας όπως κάνω εδώ ή θα φορτωνόμουν μόνο τις ευθύνες και τις σκοτούρες τού καθενός;

Μην υποτιμήσεις λοιπόν το δίλημμα τού Ούτοπου και μην αρνηθείς να σκεφτείς πως κάνει μεγάλη θυσία με το να θέλει να εγκαταλείψει έναν Παράδεισο για την ... προεδρία. Έλα λοιπόν και λίγο στην θέση μου και μην νομίζεις ότι σας ζηλεύω επειδή δείχνει εσάς η τηλεόραση αντί εμένα. Για όνομα τού Θεού! Ο άνθρωπος αυτός που έχει αποκρυσταλλώσει ότι η Υγία αποτελεί το μεγαλύτερο αγαθό σ' αυτό τον κόσμο πρέπει να είναι πολύ αφελής αν δίνει προτεραιότητα σε τρίχες αντί σ' Αυτήν.

Σκέψου λοιπόν πως αν ο Ούτοπος θέλει την Εκτελεστική Εξουσία την θέλει για να ικανοποιήσει εκείνη την άλλη ανάγκη μέσα του να βοηθήσει τούς συνανθρώπους του και να τους μάθει να ζουν σωστά, αληθινά και ανθρώπινα, για να μεγαλώσει τούς μικρούς Παραδείσους και να τους ενώσει όλους σε Έναν.

Όπως έχουμε πει και ξαναπεί το πνεύμα του από μόνο του δεν φτάνει για να το πετύχει αυτό. Χρειάζεται πάση θυσία την Εκτελεστική Εξουσία, την χρειάζεται τόσο πολύ όσο χρειάζεται και την Υγία του και ασφαλώς ο Ούτοπος θα βρει τον τρόπο να την κρατήσει, διαφορετικά δεν θα ωφελούσε σε τίποτα, ούτε το σιδερένιο του χέρι αλλά ούτε και η δίκοπη γλώσσα του και θάκανε καλά να κάτσει κι αυτός στο σπιτάκι του κάνοντας κι αυτός τα πάντα μόνος του και για τον εαυτό του.

Υπόψιν λοιπόν κι αυτά, υπόψιν και τα άλλα. Ήδη έχω πει πολλά, άλλα με λεπτότητα κι άλλα χωρίς. Μην τα πολυψάχνεις. Σημείωσε τα και προχώρα παρακάτω. Το τί αναμένει από σας ο Ούτοπος το ξέρετε. Αρκετά το κρύψατε κι αρκετά το θάψατε. Για όσες φοβίες και αμφιβολίες έχεις γι' αυτό, να θυμάσαι ότι πρέπει να έχεις θάρρος. "Ανθρωποι χωρίς θάρρος δεν έχουν θέση σ' αυτό τον κόσμο".

Τάχα φοβάσαι τούς σκανδαλοθήρες; Εκείνους που θα πιαστούν από μια κουβέντα για να ανακινήσουν ζητήματα; Φοβάσαι και συ τίς αντιδράσεις; Σας είπα γι’ αυτό: στην μια θύελλα (αντίδρασης) τους, ο Ούτοπος θα απαντά με χίλιες. Τίποτα να μην φοβάστε μωρέ. Μόνο την ντροπή να φοβάστε αν δεν τον στηρίξετε καθ' ήν στιγμήν έχετε την υποχρέωση να το κάνετε.

Τίποτα λοιπόν να μην φοβάστε. Προχωρείστε εσείς και να ξέρετε πως, αν όχι τίποτ' άλλο, ό,τι ακολουθήσει θα αποτελέσει το έναυσμα για μία μέχρις εσχάτων πάλη ιδεών που θα διεγείρει τα πνεύματα όλου του κόσμου.

Α, κι όσο για το αποτέλεσμα, αν φοβάστε για το αποτέλεσμα, σου λέω άλλη μια φορά: τίποτα μην φοβάστε. Θα έχετε μαζί σας τον Ούτοπο και φοβάστε μωρέ; Για όνομα τού Θεού!

Αλλά, αλλά: πες πως έχασες, πως το σύστημα επιστρατεύει όλα τα μέσα του, ντόπια και ξένα, και ο Ούτοπος δεν βγαίνει πρόεδρος. Τότε τι γίνεται;

Τι να σου πω; Τι άλλο απ' αυτό θα σου πω: πως το πάλεψες, ναι, κι αν έπεσες - που δεν θα πέσεις - θάχεις να λες πως έπεσες με το κεφάλι ψηλά. Λίγο τόχεις αυτό;

Όχι, δεν είναι λίγο αλλά σίγουρα εμείς έχουμε ανάγκη κάτι περισσότερο από το να πέσουμε με το κεφάλι ψηλά. Μην έχεις καμιά αμφιβολία πως υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις για μια νίκη, για την πιο περίλαμπρη νίκη. Αυτές τις προϋποθέσεις τις ξέρεις, τις νιώθεις και τις καταλαβαίνεις όσο κι εγώ αλλά δεν σκοπεύω τώρα να σου τις απαριθμήσω από την αρχή. Είναι γνωστές, κατάγνωστες. Τις είπα και τις ξαναείπα, τις έγραψα και τις ξανάγραψα κατά κόρον και τώρα ψάχνω να δώσω ένα τέλος σ' αυτή την περιπέτεια.

Ελπίζω να την απόλαυσες Δημήτρη. Και πού δεν το ταξίδεψα το μιαλό σου; Ελπίζω να την απόλαυσες. Ανκαι, μεταξύ μας, δεν σου είπα όλα όσα ήθελα να σου πω, όμως νομίζω πως είπα αρκετά, υπεραρκετά. Αν στο μεταξύ χρειαστεί καμιά συνέχεια, εδώ είμαστε και για την συνέχεια. Πρώτα η Υγία, δεν νομίζεις; Πάντα γιάσου Δημήτρη, πάντα γιάσου.

Ούτοπος.

Επιστολή στον Νίκο Αναστασιάδη

Μακούντα, 5 Ιουλίου 1997.

Αγαπητέ Νίκο... Αναστασιάδη, αυτό το τελευταίο διάστημα έδινα - θα δεις - διέξοδο στο επιστολογραφικό μου ... χόμπυ γράφοντας στον φίλο και αγαπητό σου Δημήτρη Χριστόφια.

Η ιστορία άρχισε εδώ και πεντέμισυ, τόσα, χρόνια όταν είχα πάρει πια - σαν ο πλέον φιλόδοξος επί Γης άνδρας - την απόφαση να διεκδικήσω την προεδρία τής Δημοκρατίας. Η πρώτη επιστολή στον Δ.Χ. είναι ήδη γεγονός από τον Γενάρη του '92 και μπορείς να την δεις στο βιβλίο που σου στέλλω μαζί μ' αυτή την επιστολή.

Βέβαια ο Δημήτρης δεν ήταν δα και ο μόνος (μεγάλος) άνδρας στον οποίο είχα γράψει. Στο βιβλίο μου θα δεις όλες τις σχετικές επιστολές, τις ενέργειες, τις σκέψεις και τα κίνητρά μου. Έγραψα και εδώ και εκεί και έγραψα και έτσι και αλλιώς. Και τι νάκανα ο καημένος; Ήμουνα φτωχός, χωρίς όνομα, χωρίς ακαδημαϊκούς ή άλλους τίτλους και χωρίς τρανούς φίλους. Αν κατάφερνα λοιπόν και εκέρδιζα με τον Λόγο μου - γιατί έστω και φτωχός και ανώνυμος είχα, ένιωθα, έναν πλούσιο και δυνατό Λόγο - κάπιους ισχυρούς άνδρες και τους έκανα φίλους ή, έστω, ... συντρόφους, ε τότε θα μπορούσα τουλάχιστον να έχω κάπιες ελπίδες να τα καταφέρω.

Το επιχείρημα που με έκανε να υπολογίζω πιο πολύ στον φίλο σου τον Χριστόφια βασιζόταν στο γεγονός ότι ηγείτο ενός, υποτίθεται, κουμμουνιστικού κόμματος. Βέβαια εκείνο τον καιρό που είχα γράψει εκείνη την πρώτη επιστολή δεν άκουες κανέναν - πλην εμού και μερικών άλλων ηλιθίων - να λέει πως έχει καμιά σχέση με τον κουμμουνισμό μιας και όλο το κουμμουνιστικό, υποτίθεται, στρατόπεδο κατέρρεε με πάταγο.

Θα δεις σε κείνη την επιστολή - αλλά και αλλού - όλο τον σκελετό τών επιχειρημάτων μου και γι' αυτό θα παρακάμψω αυτό το ζήτημα.

Τώρα πως εκείνος ο Λόγος μου προς τον Δ.Χ. είχε καταφέρει σε κάπιο βαθμό να πείσει, δεν έχω αμφιβολίες γι' αυτό, ναι, αλλά ήταν περίπου ο Λόγος μου στο κεφάλι τού Χριστόφια σαν εκείνο τον σπόρο που έπεσε ανάμεσα στα ζιζάνια και πριν προλάβει καλά καλά να φυτρώσει τον πνίξανε.

Παλιά η ιστορία, θα μου πεις, ναι, αλλά δεν παύει να είναι αληθινή. Είναι τόσο λίγοι αλήθια οι άνθρωποι που κατορθώνουν να κρατήσουν μια σταθερή άποψη και απόφαση, τόσο απελπιστικά λίγοι.

Εν πάση περιπτώσει θα μπορούσε τότε να χρησιμοποιήσει σαν αιτιολογικό για την σιωπή του το γεγονός ότι είχα κάπιο πρόβλημα ηλικίας, αλλ' όμως τώρα δεν έβλεπα να το έχει.

Έκατσα λοιπόν και του έγραψα μια νέα επιστολή τον Φλεβάρη (σου στέλλω αντίγραφο της). Μαζί με την επιστολή τού έστειλα και την Πόλη (μου) σε μακέτα για να την δει από πρώτο χέρι. Στο μεταξύ αργούσε να πάρει αποφάσεις και έτσι τού έγραψα ξανά τον Απρίλη (σου στέλλω αντίγραφο και αυτής της επιστολής). Τίποτα όμως. Γρύ ο Δημήτρης. Και ο Ούτοπος και ο Λόγος του: βοή βοώντος εν τη ερήμω.

Κι όμως τον Ιούνη τού έγραψα - έστω και μόνο *για* το πείσμα - άλλη μια φορά, καθώς επίσης και στον Νίκο τον Κατσουρίδη. Σημείωσε εδώ όμως πως αυτές τις δίο τελευταίες επιστολές δεν μπόρεσα ακόμα να τις δακτυλογραφήσω. Τους τις έστειλα χειρόγραφες φροντίζοντας, ασφαλώς, να κρατήσω για λογαριασμό μου ένα αντίγραφο. Αυτές λοιπόν δεν σου τις στέλλω προς το παρόν, άνκαι, σημείωσε επίσης, έχω όλη την διάθεση να σου τις στείλω εάν και εφόσον μού τις ζητήσεις. Πιστεύω πάντως πως θα τις βρεις ενδιαφέρουσες, κι αν όχι για τίποτ' άλλο γιατί προσέχω ότι νιάζεσαι πολύ προσωπικά για τον φίλο σου τον Χριστόφια. Αν το αποφασίσεις λοιπόν και τις ζητήσεις στείλε ένα μήνυμα και έχε υπόψιν πως ένα κίνητρο για να κάτσω στην γραφομηχανή το θέλω κι εγώ.

Βέβαια αυτό είναι κάτι που θα γινόταν ούτως ή άλλως - αργά ή γρήγορα - αλλ' όμως τώρα προέχει να γράψω και να δακτυλογραφήσω αυτή την επιστολή στον Νίκο Αναστασιάδη. Στο κάτω κάτω εκείνοι δείχνουν να έχουν βρει τον εκλεκτό τους στο πρόσωπο τού Μάριου Ηλιάδη και νά που θα στηρίξουν σ' αυτόν τίς ελπίδες τους για αλλαγή τής διακυβέρνησης Κληρίδη (μην γελάς). Αν έχω λοιπόν λίγο χρόνο (όσον έχω, όσον μου αφήνει το πείραμα και η βιοπάλη) είναι προτιμότερο να τον ξοδέψω εκεί που υπάρχουν ακόμα κάπια περιθώρια για να προκύψει κάτι.

Αυτό λοιπόν το "κάτι" που θάθελα να προκύψει Νίκο είναι σαφές και δεν σκοπεύω να το καλύψω με υπονοούμενα. Είναι άλλωστε ένα ενδεχόμενο που το σκεφτόμουν στην μοναξιά μου εδώ και μήνες, πριν καν αποφασίσει το (Νέο) Μέτωπο για τον Μάριο Ηλιάδη. Τον φόβο δα πως ο φίλος σου ο Χριστόφιας θα αποδεικνυόταν τελικά ένας χέστης τον έφερα μαζί μου την κάθε ημέρα μαζί με την ελπίδα πως θα τόπαιζε και σαν άνδρας άξιος τού ρόλου και των περιστάσεων. Η επιλογή ήταν δική του και χαλάλι του. Τα πολλά σχόλια ας περιττεύουν.

Χωρίς πολλά λόγια Νίκο αυτό που ζητώ από σένα (ή: από σας) είναι να μου δώσεις την υποστήριξη σου στις επερχόμενες εκλογές, ναι, κι ας μην σου φανεί παράδοξο. Στο κάτω κάτω είχα γράψει και ζητήσει και τότε, πριν τις τελευταίες προεδρικές εκλογές, από τον Γλαύκο Κληρίδη την υποστήριξή του (υπάρχει η σχετική επιστολή στο βιβλίο και άμα θες θα την δεις κι αυτήν).

Βέβαια καταλαβαίνω τις δυσκολίες. Δεν είναι εύκολη μια τέτια απόφαση, ούτε για μένα να ζητήσω υποστήριξη από σας αλλά ούτε και για σας να μου την δώσετε.

Οι σχετικές, άλλωστε, δυσκολίες είναι γνωστές: ο Ούτοπος είναι (ήταν, είναι και θα είναι) κουμμουνιστής, είναι δηλαδή φορέας μιας ιδεολογίας την οποία θεωρείτε εσείς υποχρεωμένο τον εαυτό σας να την πολεμάει. Καταλαβαίνω, πίστεψέ με, την δυσκολία τής περίπτωσης, καταλαβαίνω το δίλημμα αλλά ας πούμε πως μπορεί να έχετε κάπιο λάθος και πως μπορεί ο Πλάτωνας, ο Επίκουρος, ο Πυθαγόρας και ο Μέγας Βασίλειος (κι ας πούμε και ο Ούτοπος) να είναι πιο σωστοί από τον Νίκο τον Αναστασιάδη, από τον Γλαύκο Κληρίδη, τον Μπιλ Κλίντον και ούτω καθεξής.

Έτσι στα χοντρά-χοντρά ας πούμε λοιπόν πως μπορεί να υπάρχει κάπια παρεξήγηση στο όλο ζήτημα αλλά το γεγονός ότι ο Ούτοπος είναι κουμμουνιστής μένει και παραμένει και δεν είναι θέμα για διαπραγμάτευση. Για τον Ούτοπο ο κουμμουνισμός είναι η μόνη (ανθρώπινη) επιλογή.

Πρόσεξε όμως εδώ: ο Ούτοπος δηλώνει μεν κουμμουνιστής αλλά δηλώνει (και) Πλατωνιστής, και όχι Μαρξιστής. Σημείωσε ότι ο Πλάτωνας θεωρείται ο μεγαλύτερος φιλόσοφος όλων τών εποχών και είναι, υπόψιν, Έλληνας. Αυτός ο άνθρωπος έχει θεσπίσει κάπιους κανόνες που διέπουν την ορθή λειτουργία μιας πολιτείας και έχει, επίσης, περάσει την άποψη πως μόνο τότε οι πολιτείες θα γίνουν καλύτερες: είτε δηλαδή, στην μια περίπτωση, όταν φιλοσοφήσουν οι κυβερνώντες είτε όταν, στην δεύτερη περίπτωση, κυβερνήσουν οι... φιλόσοφοι. Ύστερα είναι γνωστό πως έχει επιχειρήσει ο ίδιος να πείσει κάπιους ισχυρούς άνδρες τής εποχής του να εφαρμόσουν το πολιτικό του σύστημα. Είτε γι' αυτόν είτε για κείνον λοιπόν τον λόγο δεν πέτυχε τον σκοπό του και ας πούμε πως αυτή την συγκεκριμένη στιγμή και σ' αυτό τον συγκεκριμένο τόπο επιχειρεί ο Ούτοπος να πετύχει αυτό που δεν πέτυχε τότε εκείνος.

Βέβαια, κι όπως έχω ξαναπεί, θα είχα περισσότερες πιθανότητες να πείσω για τον σκοπό μου έναν ήδη δηλωμένο κουμμουνιστικό χώρο, προσπάθησα πολύ γι' αυτό (κανείς δεν μπορεί να μου το αρνηθεί) αλλά νά που τελικά δεν τα κατάφερα. Δεν ξέρω τώρα τι πιθανότητες έχω προσπαθόντας να επιτύχω σ' έναν μη κουμμουνιστικό χώρο αλλά ας πούμε τουλάχιστον πως οφείλω να (σας) δοκιμάσω. Όσο και αν ήταν λοιπόν παράδοξο ένα κουμμουνιστικό κόμμα να μην υποστηρίξει έναν κουμμουνιστή, όμως μην ξεχνάς πως ένα παράδοξο μπορεί να είναι αντίδοτο σε ένα άλλο παράδοξο και πως μπορεί - πιός ξέρει; - να το κάνει αυτό ένα μη κουμμουνιστικό κόμμα.

Είτε κουμμουνιστής λοιπόν είτε όχι, αυτό δεν έχει και τόσο νόημα αφού το νόημα το έχει το αν είσαι σώφρων ή όχι, λογικός ή όχι κ.ο.κ. Μην σου διαφεύγουν άλλωστε κάπια στοιχεία τού οράματος και της φιλοδοξίας μου, στοιχεία που είναι ήδη γνωστά και δεν τα αναφέρω απλά και μόνον επειδή έχω ανάγκη τον Νίκο τον Αναστασιάδη και την παράταξή του.

Σημείωσε τα κι αυτά λοιπόν: ο Ούτοπος σκοπεύει να κάνει την ελληνική γλώσσα παγκόσμια γλώσσα, θέλει να πραγματοποιήσει (σε βελτιωμένη, πάντα, έκδοση. Δεν σκοπεύω να γίνω αντίγραφο κανενός) το Όραμα ενός Έλληνα φιλόσοφου και θέλει, επίσης, να καθιερώσει ένα ελληνικό τραγούδι (συγκεκριμένα: την "Ειρήνη", τού Γιάννη Μαρκόπουλου) σαν Ύμνο τής Γης, προς αντικατάσταση τών εθνικών ύμνων.

Κάνε μου λοιπόν την χάρη και δες και αυτά που έχουμε κοινά και μην κολλήσεις στα μη κοινά ή στις τυχόν οπιεσδήποτε διαφορές μας. Έτσι κι αλλιώς διαφορές έχουμε όλοι με όλους, τις έχω και γω και τις βλέπω, ναι, αλλά εκτός απ' αυτές θέλω να βλέπω και τα κοινά σημεία μεταξύ αυτού και εκείνου και αυτά ακριβώς τα σημεία ζητώ από σένα να δεις.

Σημείωσέ τα Νίκο κι αυτά, κι αν όχι για τίποτ' άλλο για να έχεις κάτι τέλος πάντων να λες σε κείνους (ή σε κείνο, έστω, το μέρος του εαυτού σου) που σου λένε ότι δεν μπορείς να υποστηρίξεις έναν τέτιο άνθρωπο.

Εκτιμώ και υπολογίζω ότι τα ερωτηματικά που σου βάζω μ' αυτό το ενδεχόμενο είναι πολλά και δεν είναι εύκολο να τα θέσω στα όρια μιας επιστολής αλλά, στο κάτω κάτω, σου στέλλω εκτός απ' αυτήν και άλλες επιστολές, φυλλάδια και βιβλία και έχεις όλο τον χρόνο να τα δεις και να ξεκαθαρίσεις καλύτερα την κατάσταση.

Μάλιστα θα σου ζητούσα πάνω σ' αυτό ν' ακούσεις ακόμα και την άποψη τού Γλαύκου Κληρίδη, ναι, άνκαι δεν θα σου ζητούσα κιόλας να υποταχθείς σ' αυτήν. Απλά άκου- σέ την. Έχεις, πιστεύω, το ελεύθερο τής βούλησης, έτσι δείχνεις, έτσι σε βλέπω καμ ασφαλώς, έτσι και σου γράφω. Το να ακούσεις απόψεις είναι καθήκον σου, ναι, αλλά όχι και το να γίνεις υπόδουλος στις απόψεις άλλων.

Ναι, ναι, ναι, αλλά κοίταξε: δεν θέλω τώρα να σου κάνω και τον δάσκαλο. Αρκετά εδασκάλεψα τον Χριστόφια. Απλά σού ζητώ να σκεφτείς και να μελετήσεις το θέμα από όλες τις πλευρές του και να μην βιαστείς να πάρεις απόφαση. Αφησε το θέμα μέσα σου να ... καταστηθεί. Αν μπορέσεις μάλιστα και αναβάλεις την απόφαση όσο γίνεται, δεν θά- κανες και άσχημα αλλά πιστεύω τελικά πως δικαιούμαι, τουλάχιστον, μια κάπια προσωπική ενημέρωση για τις σκέψεις και τις προθέσεις σου. Εδώ θα είμαι και για σένα Νίκο.

Σε χαιρετώ.

Ούτοπος.

Εξαγγελία Υποψηφιότητας,

Δεκέμβριος 1997.

Αγαπητοί δημοσιογράφοι, όσο λοιπόν και αν αυτό ακούετε παράξενα (είναι, βλέπετε, η πρώτη φορά που έρχομαι εδώ ενώ εσείς έρχεστε σχεδόν καθημερινά)19 μου φαίνεται πως έχω υποχρέωση να σας καλωσορίσω, κατ' αρχάς, σ' αυτή την συνέντευξή μου και να σας ευχαριστήσω για την ανταπόκριση που δείξατε - όσοι δείξατε - στην πρόσκλησή μου.

Το βασικό θέμα αυτής της συνέντευξης σάς είναι, πιστεύω, γνωστό. Ας πούμε πως πρόκειται ακριβώς για την απόφαση μου να διεκδικήσω την προεδρία τού κράτους. Αυτή είναι η κύρια αιτία που με έφερε εδώ, είναι γεγονός, αλλ' όμως πέρα απ' αυτό είναι και δίο άλλα θέματα τα οποία έκρινα σκόπιμο - τόσο μάλλον γιατί βρίσκονται σε πλήρη συνάρτηση με την απόφασή μου για διεκδίκηση τής προεδρίας - να συμπεριλάβω σ' αυτό το κύριο θέμα. Ας αρχίσω λοιπόν μ' αυτά.

Το ένα θέμα είναι η παρουσίαση τών πρώτων δίο τόμων τού βιβλίου μου με τίτλο "Το πορτραίτο μιας Νέας Θρησκείας" και το άλλο είναι η παρουσίαση (σε μακέτα) τών σχεδίων μου για την Πόλη-Κράτος, κάτι που, ως γνωστόν, αποτελεί την κύρια πρότασή μου για την Κύπρο και για όλο τον κόσμο.

Ας πούμε όμως πρώτα λίγα λόγια για τα βιβλία. Κατ' αρχάς θέλω να σημειώσω πως τον πρώτο τόμο τού βιβλίου τον έχω στα χέρια μου από τα τέλη τού '94 ενώ τον δεύτερο τον πήρα μόλις τις τελευταίες ημέρες.

Όπως σάς έχω ήδη πει αυτά τα βιβλία δεν είναι ανεξάρτητα από τους στόχους και τις φιλοδοξίες μου και ελπίζω πως θα κατανοήσετε πως η απόφασή μου να τα παρουσιάσω μ' αυτή την ευκαιρία δεν με θέτει εκτός θέματος. Αντίθετα μάλιστα. Τον μεγαλύτερο χώρο σ' αυτά τον κρατάνε τα κείμενα εκείνα που προκάλεσε τότε η απόφασή μου να διεκδικήσω μια θέση σ' αυτό τον κόσμο απ' όπου θα μπορούσα να πραγματοποιήσω τα σχέδια μου και όλους τους πολιτικούς - με την ευρύτερη σημασία τής λέξης - οραματισμούς μου.

Είναι επόμενο λοιπόν πως σ' αυτά τα βιβλία θα υπάρχουν πολύ καλά όλες οι βασικές αρχές τής κοσμοθεωρίας μου, μιας κοσμοθεωρίας, οφείλω να πω, που έχει για επίκεντρο της τον ίδιο τον άνθρωπο και την ευτυχία του.

Συνοπτικά θα έλεγα λοιπόν πως μέσα από τα κείμενα που συνθέτουν αυτά τα βιβλία διαφαίνεται η απόφαση τού συγγραφέα - και υποφαινόμενου - να αγωνισθεί με πείσμα ενάντια σε όλα τα προγνωστικά για να δώσει και να εμπεδώσει έναν Νέο Κόσμο για τον άνθρωπο, ένα νέο σύστημα και μιαν εντελώς νέα τάξη πραγμάτων.

Η γλώσσα που χρησιμοποιεί σ' αυτά ο Ούτοπος - και, πάντα, υποφαινόμενος - δεν είναι μια γλώσσα σαν εκείνην που συνηθίζετε να ακούτε στα ραδιόφωνα και στις τηλεοράσεις σας από τους γνωστούς σας πολιτικούς, ούτε μια γλώσσα που συνηθίζετε να διαβάζετε στις εφημερίδες ή στα άλλα βιβλία. Είναι, αντίθετα, μια γλώσσα τού δρόμου και του στρατώνα, αδούλωτη και ασυμβίβαστη και έχω την αίσθηση πως όσοι από σας αποφασίσετε να την αντιμετωπίσετε πρέπει να το ξέρετε αυτό από πριν.

Με οποιοδήποτε, λοιπόν, θέμα και αν καταπιάνεται σ' αυτές και σε κείνες τις σελίδες και μ'

---

19 Όταν έγραφα αυτή την εξαγγελία είχα την εντύπωση ότι θα έδινα κι εγώ την συνέντευξή μου μέσα σε μια αίθουσα κάπου στο Γραφείο Τύπου, σαν κύριος. Όταν όμως πήγα στην Λευκωσία για την συνέχεια έγινε φανερό πως δεν μπορούσε να μου παραχωρηθεί καμιά αίθουσα. Αποφάσισα λοιπόν, ύστερα από κάπια πρόταση, να την δώσω έξω από την Βουλή. Κι όμως ούτε και έξω από την Βουλή μάς επετράπηκε και έτσι πήγαμε (εγώ δηλαδή και οι ανταποκριτές τών τηλεοπτικών καναλιών. Από τις εφημερίδες δεν ήρθε κανείς, παρά την πρόσκλησή μου) απέναντι. Βέβαια οι ανταποκριτές τών τηλεοπτικών καναλιών δεν είχαν πάει εκεί για μένα (κάθε άλλο) αλλά δεν έχασαν την ευκαιρία για να μου πάρουν κάπια δήλωση. Η δήλωση κράτησε και δεν κράτησε ένα λεπτό. Εκείνο όμως που συγκέντρωσε περισσότερο την προσοχή τους ήταν η μακέτα τής Πόλης μου όπου κυριολεκτικά έπεσαν απάνω της με τις κάμερές τους.

Τελικά εκείνη η συνέντευξη παρουσιάστηκε από το 3ο πρόγραμμα τού ραδιοφώνου τού ΡΙΚ στην εκπομπή "κοντά στα γεγονότα" ενώ αποσιωπήθηκε πλήρως από την τηλεόραση. Παρουσιάστηκε επίσης από τον Αντέννα στο Δελτίο Ειδήσεων τών Έντεκα και από τον Sigma και στα δίο δελτία ειδήσεων, στις 8 και στις 11. Τους ευχαριστώ όλους πολύ.

αυτήν ή με κείνην την αφορμή (γι' αυτόν αποτελεί ζήτημα συνέπειας και αρχής να καταπιασθεί με οτιδήποτε ενδιαφέρει πραγματικά τον πολίτη) έτσι το κάνει, με τον δικό του τον τρόπο δηλαδή, και όχι με τον τρόπο τών άλλων.

Πέρα όμως από - κάτι που μας φέρνει στο εξής στο δεύτερο θέμα αυτής τής συνέντευξης - την διαλεχτική διάσταση τών βιβλίων και των οραματισμών του υπάρχει σ' αυτά εκείνο το άλλο ζήτημα το οποίο όφειλε, σαν ένας Έλληνας βγαλμένος σχεδόν σαν μέσα από τα σπλάχνα εκείνου τού αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, να ερευνήσει. Αυτό το θέμα είναι η Πόλη, αυτό ακριβώς που θα όριζε σαν τον κατ' εξοχήν χώρο για τον πολίτη και σαν τον καθρέφτη κάθε πολιτισμού.

Το αποκρουστικό άλλωστε και τερατώδες θέαμα τών σύγχρονων πόλεων ήταν γι' αυτόν ένα σοβαρό κίνητρο ώστε να αναζητήσει, έστω και μέσα στο μιαλό του, κάπιες καλύτερες.

Εκκινόντας λοιπόν - έστω και αν ακόμα τότε που έκανε τα πρώτα-πρώτα σχεδιαγράμματα δεν το είχε καν υπόψιν - από το αξίωμα ενός Πλάτωνα, πως, δηλαδή, "η Πόλη πρέπει να έχει σχήμα και όρια", χάραξε ένα πρώτο σχέδιο στον πέμπτο τόμο εκείνου τού παλιού βιβλίου του με τον τίτλο "Ο ΑΓΩΝ ΜΟΥ", ένα βιβλίο, για την ώρα, εκδομένο και ανέκδοτο.

Την συνέχεια εκείνου του πρώτου - και αρχαϊκού - σχεδίου μπορείτε να την δείτε στην σελίδα 85 τού πρώτου τόμου τού βιβλίου που έχετε στα χέρια σας. Την προέκταση αυτού δείτε την στις σελίδες 16,43, και 75 τού δευτέρου τόμου αλλά για να σχηματίσετε μια πληρέστερη και σαφέστερη εικόνα γι' αυτό αφήστε τά βιβλία και δείτε αυτά τα σχέδια που έχω εδώ κοντά μου και των οποίων φωτογραφία σάς έχω ήδη δώσει.

Ούτε λίγο ούτε πολύ λοιπόν έχετε ενώπιον σας την μικρογραφία μιας Πόλης- Κράτους, μιας Πόλης η οποία θέλω να ελπίζω πως θα κτιστεί πρώτη σ' αυτό το νησί αλλά που σύντομα όμως θα σπαρεί μ' αυτήν - είτε έτσι είτε αλλιώς, είτε, δηλαδή, με το χέρι τού (τών) Ανθρώπου (ων) είτε με το χέρι τού (τών) Θεού (ων) - ολόκληρος ο πλανήτης. Πρόκειται για μια πόλη με τάξη, σχήμα, και πλήρες σχέδιο πριν καν μπει η πρώτη πέτρα, μια πόλη στα μέτρα τού ανθρώπου, ούτε πολύ μεγάλη, ούτε πολύ μικρή, μια πόλη που θα κάνει αχρείαστα σ' αυτήν τα αυτοκίνητα, τις μοτοσυκλέτες, τα ποδήλατα ή τα γαϊδούρια, μια πόλη αυτάρκης και ανεξάρτητη πολιτικά, πολιτισμικά, οικονομικά και παραγωγικά.

Όπως σάς έχω ήδη πει αυτή η Πόλη-Κράτος είναι η κύρια και θεμελιώδης πρόταση μου για τον άνθρωπο και για τα έθνη. Είναι, αν θέλετε, η νέα διάσταση τής Δημοκρατίας, μιας Δημοκρατίας διαφορετικής απ' αυτήν που ξέρετε αλλ' ίσως - ίσως τής μόνης εφικτής, γόνιμης, διαρκούς και αποτελεσματικής. Είναι ας πούμε εκείνο το πολίτευμα και το καθεστώς που θα καταστήσει τούς (πάντα νέους) Δήμους Κράτη. Εάν μάλιστα εξετάσετε γραμματικά την λέξη Δημο-κρατία δεν νομίζω πως θα αργήσετε να διαπιστώσετε πως αυτό ακριβώς σημαίνει αφού η λέξη Δήμος μεταφράζεται ακριβώς σε Πόλη. (Δήμος- Δημότης, Πόλη-Πολίτης).

Ας πούμε λοιπόν πως μ' αυτά και με κείνα καλύπτω, έστω και σε συντομία, τα πρώτα δίο θέματα αυτής της συνέντευξης. Το τρίτο και κυριότερο, τουλάχιστον για σας, αφορά, όπως είπα, την απόφασή μου να διεκδικήσω την προεδρία τής Δημοκρατίας. Μια παλιά απόπειρά μου πριν πέντε χρόνια σάς είναι ήδη γνωστή, όπως θα σας είναι γνωστή η πληροφορία πως σκόνταψε τότε σε κάπιο πρόβλημα ηλικίας. Πιο συγκεκριμένα: κατά το Σύνταγμα έπρεπε να είχα κλείσει τα 35 μου χρόνια για να έχω δικαίωμα διεκδίκησης τής προεδρίας και εγώ ήθελα τότε πέντε μήνες. Έτσι λοιπόν είχα τεθεί εκτός μάχης. Ας πούμε γι' άλλη μια φορά λοιπόν πως έχει ξεπεραστεί εκείνο το πρόβλημα και πως τώρα ήρθε ακριβώς η ώρα για να επαναλάβω εκείνη την προσπάθεια και να ανανεώσω εκείνη την απόφασή μου.

Αυτή λοιπόν η απόφαση με είχε υποχρεώσει πριν κάτι μέρες στην σύνταξη μιας σχετικής δήλωσης πριν αποφασίσω να την συνδυάσω με την παρουσίαση τών βιβλίων και των σχεδίων μου. Αυτήν λοιπόν την δήλωση επιτρέψτε μου να την διαβάσω για σας και στην συνέχεια μπορείτε να κάνετε τις ερωτήσεις σας πάνω σε όσα έθιξα ή, έστω, πάνω σε όσα νομίζετε ότι δεν έθιξα ενώ θα έπρεπε, κατ' εσάς, να είχα θίξει.

.

Η Δήλωση.

Αγαπητοί δημοσιογράφοι, ο Ούτοπος καλωσορίζει και ευχαριστεί όσους δέχθηκαν την πρόσκλησή του και ήρθαν εδώ γι' αυτή την συνέντευξη του. Μέσω αυτής της συνέντευξης επιθυμεί να γνωστοποιήσει σε όλα τα εν Κύπρω μέσα μαζικής επικοινωνίας και μέσω, ελπίζει, αυτών στον Κυπριακό λαό την απόφασή του να διεκδικήσει την προεδρία τού Κράτους τον προσεχή Φλεβάρη.

Η ως τώρα, θάλεγα, απουσία του - έστω και όχι παντελής - από τα μέσα επικοινωνίας μπορεί μεν, με βάση το απόφθεγμα: "ΟΙ απόντες έχουν πάντοτε άδικο" (Τόυνμπυ), να τον θέτουν μονίμως εν αδικώ αλλά ας πούμε πως ο ίδιος το θεωρεί υποχρέωσή του να δώσει κι αυτή την φορά την μάχη του ενάντια στο κατεστημένο ελπίζοντας, όπως πάντα (δεν έχει δα κι άλλη επιλογή από του να ελπίζει, πάντα να ελπίζει καμ ακριβώς γι' αυτό, πάντα να μάχεται) για την καλύτερη δυνατή έκβαση.

Βέβαια η προσωπική του πείρα με τα μέσα επικοινωνίας τού τα παρουσιάζει να τρέχουν με κομμένη ανάσα να καλύψουν τα φονικά και τις πορδές κάθε επιφανούς ανδρεικέλου και όμως να αδιαφορούν - αν είναι δυνατόν! - πλήρως για ένα σχέδιο και έναν Λόγο που πλασάρεται από έναν αφανή και ανώνυμο άνθρωπο, έστω και αν αυτό το σχέδιο και αυτός ο Λόγος έχουν τις αξιώσεις να απαλλάξουν τούς ανθρώπους από κάθε αρώστια τους και να τους προσφέρουν τα πολυτιμότερα αγαθά τής ζωής σχεδόν ως διά μαγείας. Αυτός ο άνθρωπος θέλει να ελπίζει πως θα συγκεντρώσετε επιτέλους, έστω και τώρα, την προσοχή σας σ' αυτόν και σε όσα σας παρουσιάζει. Εύχεται λοιπόν πως αυτή η αρχή τής επαφής του με τα μέσα επικοινωνίας θα φέρει συνέχεια και καρπούς και πως ο αντικειμενικός του στόχος θα επιτευχθεί καίρια και αποτελεσματικά.

Οι λόγοι τώρα, συνεχίζω, για τους οποίους ο Ούτοπος αποφάσισε να διεκδικήσει το εν λόγω αξίωμα έγκεινται κυρίως σε δίο σημεία.

Από την μια δηλαδή στο να οργανώσει μιαν άμυνα ικανή να αποτρέψει - και όχι μόνον - οπιαδήποτε επιθετική ενέργεια που θα κατευθύνεται από το άπληστο και αδηφάγο Τουρκικό κατεστημένο, μιαν άμυνα που, χωρίς να απορρίπτει τα προηγμένης τεχνολογίας αμυντικά συστήματα, θα βασίζεται πιο πολύ στο σθένος και στο φρόνημα τού Ηγέτη και τών μαχητών αυτού του Κράτους.

Από την άλλη ας πούμε πως διεκδικεί την προεδρία για να μπορέσει (με το θέλημα πρώτα τού Θεού, αλλά και του λαού) να θέσει τίς βάσεις για μια νέα οργάνωση τής ζωής και της κοινωνίας που θα εξασφαλίζει - με κάθε, τονίζει, θυσία και με κάθε τίμημα - σε κάθε πολίτη αυτού του Κράτους την Υγία και την Ευτυχία του.

Χωρίς πολλά λόγια εκτός από μια Νέα Αμυνα, ο Ούτοπος ομιλεί και για μια Νέα (ες) Πολιτεία(ες)-Πόλη(εις), για μια Νέα (κι ερωτική20) Θρησκεία, Νέα Κοινωνία, Νέα Οικονομία, Νέα Παιδεία, Νέα Ηθική, για ένα Νέο Δίκαιο καμ ακόμα, για ένα Νέο (με ρωτάτε ύστερα για περισσότερα) Ημερολόγιο21. Ομιλεί για έναν Νέο Πολιτισμό και για μια Νέα Ιστορία, για έναν Νέο Κόσμο και για έναν, με την σημασία τής λέξης, Νέο Άνθρωπο.

Πέρ' απ' αυτά ο Ούτοπος σκοπεύει - έχοντας πρώτα, και με το καλό, εδώ την Εκτελεστική

---

20. Το θέμα Έρωτας αποτελεί για μένα ένα μείζον θέμα, πιο μείζον και από αυτό το ίδιο το "εθνικό" μας θέμα. Μπορεί μεν το εθνικό θέμα να υπάρχει για έναν αριθμό ολίγων ή περισσοτέρων ετών, όμως το ερωτικό θέμα θα υπάρχει για πάντα, θα υπάρχει για όσο καιρό θα υπάρχει και η ζωή. Απαξ λοιπόν και λυθεί αυτό σωστά, τότε το άλλο θέμα δεν θα έχει καν λόγο ύπαρξης.

21. Όπως θα καταλαβαίνετε η επαναστατική μου προσέγγιση απέναντι σε κάθε θέμα δεν θα μπορούσε να αφήσει απ' έξω το Ημερολόγιο. Το θέμα με απασχολούσε για χρόνια ώσπου κατέληξα στο να διαγράφω τις εβδομάδες χάριν τών δεκάδων. Μάλιστα τα σχετικά πολεοδομικά μου σχέδια το έκαναν κάτι παραπάνω και από αναπόφευκτο. Όταν λοιπόν το σύνολο τού πληθυσμού τής Πόλης και της Υπαίθρου είναι 240.000 και όταν τα κτίρια στην πρώτη από το κέντρο ζώνη οικισμών χωράνε 24.000 ανθρώπους (το 1/10 δηλαδή τού συνόλου) στην δεύτερη 24.000Χ2, στην τρίτη 24.000Χ3 και στην ύπαιθρο 24.000Χ4, είναι φανερό πως η σχετική διάταξη υποχρεώνει να αρχίζουν την κάθε μέρα εργασία 24.000 άνθρωποι και να τελιώνουν άλλες 24.000, στα πλαίσια πάντα εκείνης τής διαρκούς ανακύκλωσης τής ζωής.

Κάπου εδώ είχα κατασταλάξει στην διάρκεια εκείνων τών μακρόχρονων πειραμάτων και προβληματισμών μου πάνω στον άνθρωπο και πιστέψτε με ένιωσα μεγάλη ικανοποίηση όταν διάβαζα ύστερα από λίγες μέρες ένα βιβλίο με τον τίτλο "ο άγνωστος Σείριος" και εκεί ανακάλυπτα πως το Ημερολόγιο στο οποίο είχα καταταλάξει ήταν ακριβώς το αρχαίο Αιγυπτιακό Ημερολόγιο, ένα Ημερολόγιο το οποίο βασιζόταν στο δεκαήμερο και είχε 12 μήνες με 3 δεκάδες ο καθένας. Οι πέντε μέρες που επερίσσευαν τών 360 ημερών προστίθονταν στο τέλος τού χρόνου.

Εξουσία - να προκαλέσει με την δράση του όλες εκείνες τις καταστάσεις που, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, θα οδηγήσουν την ανθρωπότητα στην Νέα της Εποχή και που θα κάνουν πραγματικότητα αυτό που αποτελεί "την μόνη και αναπόφευκτη διέξοδο τού ανθρώπινου πεπρωμένου" και τον απώτερο, γι' αυτόν τουλάχιστον τον πλανήτη, στόχο τού Ούτοπου. Την δημιουργία δηλαδή ενός Παγκόσμιου Κράτους, πυρήνας ακριβώς τού οποίου θα είναι η Πόλη-Κράτος, και μιας Παγκόσμιας Θρησκείας, μιας Παγκόσμιας (της ελληνικής) Γλώσσας και Πολιτισμού, ενός Παγκόσμιου Νόμου και Δικαίου και ενός Παγκόσμιου - για όσο τουλάχιστον διάστημα θα κριθεί αναγκαία η διατήρηση του χρήματος - Νομίσματος. Ενός, τέλος, νέου παγκόσμιου καθεστώτος και μιας νέας παγκόσμιας τάξης πραγμάτων που θα δώσει σε όλους τους ανθρώπους στην Γη μερίδιο στην εργασία, στην τροφή, στην στέγη, στο ντύσιμο, στην Υγία και στον Έρωτα, στην χαρά και στην ευτυχία.

Σημειώστε λοιπόν εδώ πως ο Ούτοπος δεν άφησε το χαράκωμα (του) και δεν βγήκε στην μάχη για 'ψίχουλα. Ο Ούτοπος, σημειώστε επίσης, την παίζει, σαν πάντα, την ζωή του στην κόψη τού ξυραφιού και η κάθε του, στρατηγικής απόχρωσης, κίνηση - είτε σήμερα πετύχει, είτε αύριο, είτε μεθαύριο - είναι κίνηση τού είδους "όλα ή τίποτα", είναι κίνηση για "παγκόσμια κυριαρχία ή για θάνατο".

Ήδη τα ξέρετε τα δεδομένα αυτού του κόσμου. Το ότι λοιπόν η φύση και ο άνθρωπος κινδυνεύουν άμεσα και πως χρειάζονται λύσεις ολοκληρωμένες και ολοκληρωτικές, δεν νομίζω να διαφεύγει από όσους έχουν γνώση και επίγνωση τού χώρου και του χρόνου μέσα στον οποίο ζουν. Το θέμα λοιπόν τής επιβίωσης τού ανθρώπου τίθεται ως θέμα προτεραιότητας. Κι όμως το σύστημα δεν δείχνει να σκοτίζεται και για τίποτε άλλο από την δική του την επιβίωση. Γι' αυτό, για το σύστημα δηλαδή, η επιβίωση τού ανθρώπου και της φύσης έχει νόημα και σκοπό στον βαθμό μόνο που εξυπηρετείται η ίδια η επιβίωση του και το ίδιο το συμφέρον του.

Η δική μου λοιπόν εκτίμηση είναι πως αυτό το σύστημα που εξανδραποδίζει, που αποκτηνώνει και αποβλακώνει τον άνθρωπο δεν μπορεί και να ωφελήσει τον άνθρωπο και είναι πολύ απίθανο να μπορέσουν να τον ωφελήσουν αυτοί που δεν τόλμησαν ποτέ να υψώσουν την φωνή και το μπόι τους ενάντια σ' αυτό.

Αυτή την ώρα λοιπόν δεν βλέπω να υπάρχει άλλη ελπίδα από εκείνην που μπορεί να δώσει ο άνθρωπος στον ίδιο τον εαυτό του. Το μέσον πάντα για κάθε σκοπό είναι ο Αγώνας και νά που ο Ούτοπος επιθυμεί να παίξει σ' αυτό τον Αγώνα τον ρόλο τού σημαιοφόρου τού Ανθρώπου. Για κείνον αποτελεί ζήτημα τιμής το να δώσει την χαριστική βολή σ' αυτό το ανθρωποφάγο σύστημα που κάνει τούς ανθρώπους λύκους για τους ανθρώπους και στην θέση του να οικοδομήσει ένα άλλο, καινούριο, που θα κάνει τούς ανθρώπους φίλους και αδερφούς και, αν θέλετε, αγαπημένους...

Ας πούμε λοιπόν πως μ' αυτά και με κείνα σάς έχω δώσει μια εικόνα για τον Ούτοπο, για τις προθέσεις και για τις προσδοκίες του, έστω και αν ξέρω πως αυτή η εικόνα απέχει πολύ από του να είναι πλήρης. Ένα τέτιο θέμα άλλωστε δεν είναι δυνατόν να καλυφθεί μέσα από ένα κείμενο τεσσάρων ή πέντε σελίδων αλλά, στο κάτω κάτω, δεν είστε εδώ μόνο για κείνα που θα έχει ετοιμάσει κανείς στο σπίτι του για σας αλλά και για κείνα επίσης που δεν θα έχει ετοιμάσει και τα οποία θα προκαλέσουν αυτές ή εκείνες οι ερωτήσεις και απορίες σας πάνω στο όλο ζήτημα. Ας πούμε λοιπόν πως έχετε τον λόγο...

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Ένα.

Κύπριοι, το να προσπαθήσουν κάποιοι άνθρωποι, είτε βαλτοί από άλλους είτε όχι, να καλιεργήσουν ανάμεσα σας την εντύπωση ότι ο Ούτοπος είναι ουτοπιστής και πως η θεωρία του δεν έχει περιθώρια να πραγματοποιηθεί, το θεωρώ λογικό. Είναι επόμενο πως το σύστημα πρέπει να επιστρατεύσει κάποιους μηχανισμούς αυτοάμυνας προκειμένου να κρατηθεί λίγο ακόμα στην ζωή και, δόξα τω Θεώ, λακέδες και ηλίθιοι υπάρχουν άφθονοι παντού. Αυτός ο κόσμος έχει ακόμα θέση καί γι' αυτούς, όσο την έχει.

Ναι λοιπόν, μόνο που αυτό Κύπριοι που δεν θεωρώ λογικό είναι το να ακούσετε και να δώσετε σημασία σ' αυτούς τους ανθρώπους. Έτσι κι αλλιώς εγώ θεωρώ το θέμα κλειστό ως προς αυτό: ο Ούτοπος είναι ο πιο ρεαλιστής από όλους και όσο κανείς είναι σε θέση να κάνει και πράματα και θάματα. Το θέμα λοιπόν δεν είναι το πόσο ουτοπικά σκέφτεται ο Ούτοπος (έτσι κι αλλιώς ο Ούτοπος είναι εκείνος που θα κάνει την Ουτοπία πράξη και έργο) αλλά το πόσο λογικά ή αλόγιστα σκέφτεστε εσείς.

Γι' αυτό προσέξετε. Ναι μεν είμαι σε θέση να κατανοήσω τον σκεπτικισμό τών ανθρώπων, είναι λογικό να θέλουν να δουν κάτι για να το πιστέψουν, ναι, αλλά νομίζω πως κάποιοι θάταν πολύ απαιτητικοί αν είχαν την αξίωση να τους παρουσιάσει ένας φτωχός άνθρωπος μια νέα Πόλη για να πιστέψουν ότι μπορεί αυτή η Πόλη να πραγματοποιηθεί. Είναι καλό λοιπόν, σωστό και δίκαιο, να βάζουν κάποιοι άνθρωποι ένα φρένο στον σκεπτικισμό τους και να μην προσπαθούν να τον μπολιάσουν και σε άλλους. Κι όπως τόλεγε ένας Καζαντζάκης: μην περιμένετε το μεσημέρι για να πιστέψετε στον ήλιο.

Να θυμάστε ένα πράγμα Κύπριοι: όλα σ' αυτό τον κόσμο μπορούν να πραγματοποιηθούν, τόσο τα θαύματα δημιουργίας όσο και τα θαύματα καταστροφής, τόσο τα θαύματα μίσους όσο και τα θαύματα αγάπης, τόσο οι χειρότερες πόλεις όσο και οι καλύτερες, τόσο τα χειρότερα συστήματα όσο και τα καλύτερα.

Ήδη η ιστορία μάς πρόσφερε και μας προσφέρει σωρεία παραδειγμάτων που καταμαρτυρούν ότι ο άνθρωπος είναι κύριος τής μοίρας του.

Αν θα γίνει ένα καλό σύστημα ή αν θα γίνει ένα κακό σύστημα, αυτό εξαρτάται απόλυτα από τους ίδιους τούς ανθρώπους που είναι μέτοχοι αυτού του συστήματος.

Όπως και να το κάνουμε λοιπόν, το γεγονός είναι πως εσείς είσαστε οι μέτοχοι τού συστήματος. Η λαϊκή ψήφος είναι ένα δεδομένο για σας. Είτε σωστά έγινε αυτό είτε όχι, το γεγονός είναι πως η ψήφος και του φτωχότερου πολίτη μετράει όσο και του πλουσιότερου, η ψήφος τού εξυπνότερου μετράει όσο και του ηλιθιότερου.

Η προσωπική μου εκτίμηση είναι πως αυτό είναι λάθος και πως η δύναμη που πηγάζει από τον λαό και από την πλειοψηφία θάπρεπε να πηγάζει μόνο από τον σοφό και από την επιστήμη.

Ας είναι όμως. Όσο και αν η ψήφος κατάντησε κι αυτή κάλπικη και όσο και αν κάποιοι νομίζουν πως μπορούν να άγουν και να φέρουν τίς αποφάσεις τών μαζών ανάλογα με τις διαθέσεις τής κενοδοξίας τους, το γεγονός είναι πως δεν μπορούν να εξαφανίσουν μέσα στον άνθρωπο εκείνο τον κώδικα που τον πληροφορεί για το πιός είναι άξιος και πιός όχι, πιόν μπορεί να εμπιστευτεί και πιόν όχι. Αυτή άλλωστε η πληθώρα τών ερεθισμάτων που προσφέρεται στον άνθρωπο μέσα από τις εφημερίδες, μέσα από τα ραδιόφωνα, μέσα από τις τηλεοράσεις και, κυρίως, μέσα από το ...βίντεο έχει κάνει τους ανθρώπους πιο εκλεκτικούς και πιο απαιτητικούς. Αυτό είναι βέβαια κάτι που κάνει τον άνθρωπο αυτάρκη, ναι, αλλά σίγουρα αυτό που θα τον έκανε πιο πολύ αυτάρκη είναι το να βιώσει τα αισθήματα του. Ο άνθρωπος θέλει να δει και να ζήσει τον κόσμο εκείνον όπου θα μπορεί να τα εκφράσει χωρίς τον φόβο τού νόμου ή του πλησίον.

Έτσι κι αλλιώς όλοι μέσα μας θέλουμε έναν άλλο κόσμο, έναν κόσμο όπου να νιώθουμε πως

ανήκουμε σ' αυτόν με την ψυχή και με το σώμα μας, έναν κόσμο λιγάκι μαγικό, λιγάκι λάγνο, έναν κόσμο ικανό να δεχθεί και να ικανοποιήσει τα γούστα και τις ορμές μας.

Ναι άνθρωποι! Εκείνος ο κόσμος μπορεί να γίνει για σας μια πραγματικότητα. Η Ουτοπία που θέλει να φτιάξει ο Ούτοπος δεν αποτελεί απλά έναν προσωπικό του πόθο. Ο δικός του πόθος για την Ουτοπία είναι εξίσου δικός σας πόθος. Η διαφορά μας έγκειται στο ότι εσείς την ψιθυρίζετε μεταξύ σας ενώ εγώ την βροντοφωνάζω μέσα στους δρόμους.

Θα θεωρήσω πως το θάρρος σας ως εκεί φτάνει και πως το δικό μου φτάνει ως πάρα πέρα. Δεν θέλω να αναλύσω τούς λόγους που κάνουν το θάρρος το δικό σας τόσο λίγο και το δικό μου τόσο πολύ αλλά σίγουρα θέλω από σας να ακολουθήσετε και να παρακολουθήσετε το δικό μου θάρρος και νάστε σίγουροι πως, κάνοντας το αυτό, κάτι θα πάρετε απ' αυτό και κάτι θα δώσετε απ' αυτό στον πλησίον και στον συνάνθρωπο σας. Ύστερα απ' αυτό δεν θ' αργήσετε να γίνετε όλοι μάρτυρες για το πώς οικοδομείται ένας κόσμος από το τίποτα, για το πώς αναδύεται ένας πολιτισμός και για το πώς η Ουτοπία γίνεται πράξη και πραγματικότητα.

Κύπριοι, μην επιτρέψετε σε κανέναν να πτοήσει το πνεύμα σας, μην επιτρέψετε σε κανέναν να σας πάρει το θάρρος που σας έδωσε ο Ούτοπος. Γιατί αν σας πάρουν το θάρρος θα σας πάρουν μαζί και την ελπίδα, κι αν σας πάρουν την ελπίδα θα σας πάρουν μαζί και το όνειρο.

Αλήθια! Και τι θ' απογίνετε Κύπριοι χωρίς το όνειρο; Τι θ' απογίνετε;

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Υ. Γ: Κύπριοι, προσέξετε μην μπερδευτείτε όταν θα ψηφίζετε. Για σας μπορεί να είμαι ο Ούτοπος αλλά είναι πολύ πιθανόν να μην βρείτε κανέναν Ούτοπο στο ψηφοδέλτιο. Σημειώστε λοιπόν το όνομα του, για καλό και για κακό: Κώστας Κυριάκου.

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δίο.

Κύπριοι, όσο και αν δεν την περίμεναν μερικοί αυτή την εξέλιξη, το γεγονός είναι πως ο Ούτοπος είναι στο ψηφοδέλτιο. Το όριο ηλικίας που τον εμπόδισε την τελευταία φορά να διεκδικήσει την προεδρία, τώρα δεν τον εμποδίζει. Τα χρήματα για την εγγύηση τα κατέθεσε και, το κυριότερον, νά που κάποιοι άνθρωποι τόλμησαν να σταθούν στο πλευρό του και να τον υποστηρίξουν στα φανερά χωρίς να φοβούνται πως το σύστημα θα τους μαυροπινακίσει.[22]

Χάρις σ' αυτούς τους ανθρώπους λοιπόν είναι που ρίχνεται ο Ούτοπος στην κρισιμότερη τών μαχών. Ήδη η αντίστροφη μέτρηση για την μέρα όπου η Κύπρος θα αποφασίσει για το μέλλον της έχει αρχίσει. Ο πυρετός τής κάλπης έχει ανέβει και οι επαγγελματίες ψηφοθήρες ρίχνουν στην μάχη χρήμα, τραπεζώματα και υποσχέσεις. Πάντα και παντού το ίδιο βιολί κι η ίδια κακογουστιά ανακατεμένη στο χάος μιας δημοκρατίας αποδεκατισμένης και εξευτελισμένης. Το ίδιο πανηγύρι τού ξεπεσμού στον χορό τής ματαιοδοξίας και της απάτης.

Και γιατί όλ’ αυτά; Τι νόημα έχουν πια όλ' αυτά; Δεν μπουχτίσατε άνθρωποι με το ίδιο έργο κάθε λίγο και λιγάκι, με την ίδια βρωμιά κάθε μέρα; Ως πότε θα το αντέξετε αυτό; Ως πότε θα αντέξετε αυτά τα ανθρωποειδή που κλεισμένα στα κοστούμια και στην βιτρίνα τής δημοκρατίας έχουν χάσει από καιρό κάθε επαφή με την πραγματικότητα και με την Υγία;

Κύπριοι, όσο έξυπνα κι αν νομίζετε ότι το παίζουν κάποιοι στην ηλιθιότητα τους, μην ανεχτείτε άλλο τον εμπαιγμό τους. Αυτοί οι άνθρωποι και όλα όσα εκφράζουν είναι, από καιρό ήδη, ξεπερασμένα. Ό,τι είχαν να προσφέρουν σάς το πρόσφεραν απλώχερα: αρώστιες, άγχη, αγωνίες και χρέη. Τι έχουν πια να σας προσφέρουν; Πιό ώφελος περιμένετε απ' αυτούς που δεν μπορούν να ωφελήσουν τον εαυτό τους;

Δείτε τους Κύπριοι, και δείτε τους καλά. Ανοίξετε επιτέλους τα μάτια σας και αντι- κρύστε τους. Πιό σχέδιο έχουν αυτοί για σας; Πιό πρόγραμμα; Πιό σύστημα; Μπορούν άραγε αυτοί να σας χαρίσουν έστω και τα πιό στοιχειώδη αγαθά τής ζωής; Μπορούν να σας δώσουν κάτι από την Υγία σας αυτά τα πρόωρα οστεοπορωμένα και ασήμαντα γερόντια; Μπορούν να σας οδηγήσουν εκεί που θα θελήσετε ή εκεί που θα υποχρεωθείτε σαν λαός να πάτε; Μπορούν αυτοί ν' αντέξουν σ’ οπιαδήποτε κακουχία; Μπορούν αυτοί να βγάλουν από μέσα τους κάτι νέο και κάτι ωραίο και να το προσφέρουν στους υπηκόους τους; Μπορούν αυτοί να προσφέρουν ένα Όραμα ή έναν πολιτισμό σ' αυτό τον τόπο;

Εγώ σας λέω Κύπριοι, και μην γελάσετε Κύπριοι - παρακαλώ μην γελάσετε- πως το μόνο που μπορούν να προσφέρουν σ' αυτό τον τόπο δεν είναι τίποτε άλλο από την κοπριά τους.

Προσέξετε γι’ αυτό: όσο πολλοί και αν είναι, μην παρασύρεστε απ' αυτούς. Μην παρασύρεστε από τους υποτακτικούς και τους ...συνεργάτες τους που τους κρατάνε την ουρά. Όσοι και να είναι, να ξέρετε ένα πράγμα: η επιλογή που σας δίνει ο ένας είναι εξίσου καταστροφική με την επιλογή που σας δίνει και ο άλλος.

Μ' αυτά τα δεδομένα Κύπριοι κρίνω πως είστε πράγματι αξιολύπητοι που δεν μπορέσατε να θέσετε απέναντι σ’ όλους αυτούς έναν άνθρωπο ικανό να ηγηθεί αυτού του λαού και να δώσει διέξοδο στα αδιέξοδά του. Είσαστε για κλάματα γαμώ το, τελείως για κλάματα.

Κι όμως, παρόλαυτά, νά που ένας άνθρωπος αποφασίζει από μόνος του να τεθεί απέναντι σε όλους εκείνους. Αυτός ο άνθρωπος είναι φανερό πως δεν είναι σαν εσάς για να μπορέσει να φτάσει σ' αυτή την απόφαση και παρόλο που δεν έχει -και δεν είχε ποτέ- κανέναν άνθρωπο, καμιά

22 Σημειώστε εδώ πως ο τελικός απολογισμός ήταν πως δεν μπήκα στο ψηφοδέλτιο. Οι άνθρωποι τού συστήματος τα κατάφεραν κι αυτή την φορά να με αφήσουν έξω. Ίσως αναφερθώ αργότερα στις σχετικές λεπτομέρειες. Σημειώστε επίσης πως δεν έδωσα στον κόσμο καμιά απ’ αυτές τις προκηρύξεις. Δεν ήθελα δα να επαναλάβω τα προηγούμενα παθήματα μου. Αυτή την φορά ετοίμαζα μεν τις προκηρύξεις αλλά δεν είχα καμιά διάθεση να δώσω έστω και μία εάν δεν σιγούρευα πρώτα την υποψηφιότητά μου. Έτσι τουλάχιστον θα έσωζα τα λεφτά που θα ξόδευα για τα φυλλάδια.

οργάνωση και κανένα κόμμα για να στηριχθεί απάνω του, όμως είναι αποφασισμένος όσο κανείς να παλέψει ως το τέλος και να νικήσει. Μάλιστα η απόφαση του να ηγηθεί αυτού του λαού είναι παρμένη εδώ και δεκαετίες και δεν μπορείτε ούτε και να την συγκρίνετε καν με την απόφαση αυτών που έχουν αποφασίσει γι' αυτό τους τελευταίους μήνες ή τις τελευταίες βδομάδες. Θεωρήστε λοιπόν την απόφαση τού Ούτοπου να ριχτεί σ' αυτή την μάχη ως μέρος τού πεπρωμένου του.

Μ' αυτό λοιπόν και με κείνο λοιπόν, νά που τα δεδομένα αλλάξουν και νά που στον κατάλογο τών επιφανών υποψηφίων προέδρων σας προστίθεται και ένας αφανής, άνκαι όχι και άγνωστος (σας), υποψήφιος.

Προσέξετε λοιπόν Κύπριοι. Ο Ούτοπος σάς προκαλεί: δείτε τους και εκείνους και δείτε και εμένα. Δείτε τόν καθένα ξεχωριστά, δείτε τον και συγκρίνετε τον σαν άνθρωπο. Μην μετρήσετε τό πόσες φορές είναι στις Ειδήσεις ή το πόσους υποτακτικούς σέρνει μαζί του όπου πάει ή το πόσο όχλο μπορεί να συγκεντρώσει στα συλλαλητήρια του.

Προσέξετε Κύπριοι! Μην υποδουλώσετε την σκέψη και την απόφαση σας στο παρελθόν και στις επιλογές τού παρελθόντος. Όσο λοιπόν και αν η επιλογή που σας προσφέρω εγώ σάς έρχεται την τελευταία ώρα, όμως νά που ήρθε και είναι εδώ. Θυμηθείτε Κύπριοι πως αποφασίζετε για τον Ηγέτη και για τον Αρχηγό σας. Άραγε δεν νομίζετε πως έχετε το καθήκον, αλλά και το δικαίωμα, να διαλέξετε τον καλύτερο;

Για άλλη μια φορά σάς προκαλώ Κύπριοι: ανοίξετε τα μάτια σας και δείτε, κρίνετε και συγκρίνετε. Πιόν θεωρείτε και πιόν θωρείτε Κύπριοι για καλύτερο;

Γι' αυτή την θέση Κύπριοι, γι' αυτήν την θέση για την οποία καλείστε σύντομα να αποφασίσετε, πείτε μου Κύπριοι πιός είναι ο πιο κατάλληλος; Ο καλύτερος ή όχι ο καλύτερος; Σκεφτείτε το Κύπριοι: αν θέλετε πολιτικές αναμετρήσεις, τότε πείτε μου τι έχουν να σας προσφέρουν εκείνοι; Μα, τίποτα Κύπριοι, τίποτα δεν έχουν να σας προσφέρουν, τίποτα παραπάνω απ' ότι σάς πρόσφεραν ως τώρα: σήψη, ανία και θάνατο. Απορρίψετε Κύπριοι τέτια προσφορά. Πείτε τους πως δεν την έχετε άλλο ανάγκη και πως έχετε τώρα στην διάθεσή σας μια καλύτερη.

Πιά είναι λοιπόν αυτή η καλύτερη; Να: το πιο ολοκληρωμένο πολιτικό, στην ευρύτερη σημασία τής λέξης (πολεοδομικό, εργασιακό, αθλητικό, διαιτολογικό, πολιτισμικό και ερωτικό) σχέδιο που είχε ποτέ πολιτικός οραματιστής, ένα σχέδιο που θα απαλλάξει τούς ανθρώπους από κάθε αρώστια τους και θα τους χαρίσει τα πολυτιμότερα Αγαθά τής ζωής-την Υγία δηλαδή και την Ευτυχία-σχεδόν ως διά μαγείας.

Ύστερα Κύπριοι: αν θέλετε, δηλαδή, ή αν σας επιβληθούν πολεμικές αναμετρήσεις, τότε πείτε μου Κύπριοι πιός απ' όλους είναι ικανός να σας οδηγήσει και να κρατηθεί μαζί σας στο πεδίο τής μάχης; Πείτε μου το Κύπριοι, σας παρακαλώ πολύ, και πείτε το και σε κείνους. Πείτε τούς το Κύπριοι και πείτε τούς το ...γραπτώς την ώρα που πρέπει και με το σήμα που πρέπει.

***Κώστας Κυριάκου* (*Ούτοπος*).**

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Τρία.

Κύπριοι, όταν βλέπετε να οικοδομείται ένα σπίτι δεν μπορεί να σας διαφεύγουν οι παράγοντες που συντελούν σ' αυτή την οικοδόμηση. Κατ’ αρχάς θα πρέπει να προηγήθηκε η σκέψη να οικοδομηθεί αυτό το σπίτι, ύστερα θα ακολούθησε η θέληση και η απόφαση να κτιστεί το σπίτι. Στην συνέχεια είναι λογικό να ακολούθησε ένα σχέδιο τού σπιτιού. Μετά έρχονται τα χέρια, οι πρώτες ύλες και η τέχνη τής οικοδόμησης και τότε σύντομα εκείνο που εξεκίνησε σαν μια αρχική σκέψη έγινε πραγματικότητα.

Κατά παρόμοιο τρόπο που εκτίστηκε το πρώτο σπίτι μπορεί να κτιστεί και το δεύτερο και ύστερα το τρίτο και το τέταρτο κ.ο.κ. και έτσι να γίνει, ανάλογα πάντα με το πόσες αποφάσεις υπήρξαν γι' αυτό από αυτούς ή εκείνους τους ανθρώπους, ένα χωρώ ή μια πόλη. Έτσι ακριβώς έγιναν και οι πόλεις και τα χωριά όπου ζείτε. Επειδή όμως το σύστημα που παρήγε αυτές τις πόλεις και αυτά τα χωριά βασίστηκε στην ατομική ιδιοκτησία ήταν επόμενο πως ο καθένας θα έκτιζε εκεί που τον βόλευε και όπως τον βόλευε. Αν ήταν φτωχός θάκτιζε ένα σπίτι ίσα για να τον χωρεί, κι αν ήταν πλούσιος θάκτιζε ανάκτορο. Κι όπως οι δρόμοι θα είχαν βασισθεί πάνω στα μονοπάτια που έκαναν μια φορά κι έναν καιρό τα γαϊδούρια, έτσι είναι επόμενο πως το αποτέλεσμα θα ήταν ένα χωριό ή μια πόλη-λαβύρινθος. Χωρίς τάξη, χωρίς συλλογικό σχέδιο, χωρίς συμμετρία και χωρίς συνάρτηση. Το ένα σπίτι είναι ψηλό και το άλλο είναι κοντό. Το ένα είναι μικρό και το άλλο μεγάλο. Το ένα κοιτάζει εδώ και το άλλο εκεί. Είναι όπως θάλεγα: κύβοι ριγμένοι στην τύχη.

Είναι σαν κάτι χωράφια χωρίς σχήμα και επίπεδο που μέσα τους βρίσκεις πεντέξη ελιές, άλλες άγριες και άλλες ήμερες, καμιά δεκαριά μυγδαλιές, άλλες γλυκές και άλλες πικρές, 2-3 χαρουπιές, 2-3 συκιές κτλ κτλ κι όλες ριγμένες στην τύχη, χωρίς καμιά τάξη και καμιά ευθυγράμμιση μεταξύ τους, έτσι που καταντά το όργωμα τους σωστός πονοκέφαλος.

Είναι ακόμα σαν εκείνα τα παλιά μπακάλικα όπου το ένα πράγμα στοιβαζόταν πάνω στο άλλο κι όλα ήταν έτσι ανακατωμένα που έπρεπε να ανακατώσεις πράματα και πρα- μάτιες μέχρι να βρεις εκείνο που ψάχνεις.

Κι όμως χρειάστηκαν χρόνια και καιροί για να φτάσουμε στο σημείο να κάνουμε περιβόλια σε σειρές και με τα ίδια δένδρα σε κάθε χωράφι έτσι όπως χρειάστηκε χρόνος για να καταλήξουμε στα ...σουπερμάρκετ. Μπορεί να χρειάστηκε να θυσιάσουμε κάπια δένδρα και κάπιους τοίχους για να φτάσουμε ως εδώ, όμως το αποτέλεσμα είναι τέτιο που εύκολα θα ξεχάσεις την λύπη σου για κείνο που θυσίασες. Όσο λοιπόν και αν ίσχυσε και εδώ το γνωστό “ουδέν καλόν αμιγές καλόν αμιγές κακού” όμως μάθαμε πια πως οι δεσμοί μας με το παρελθόν δεν πρέπει να μπλοκάρουν τις διεξόδους που μας διαγράφει το μέλλον, τόσο μάλλον γιατί πρέπει να μετρήσουμε το αποτέλεσμα. Και τώρα νά λοιπόν που το όργωμα γίνεται πιο εύκολο, πιο εύκολο και το πότισμα και το ψέκασμα και το τρύγημα ενώ, από την άλλη, το ψώνισμα έγινε πια κι αυτό ...παιχνίδι.

Σ' αυτά λοιπόν τα θέματα όλοι αναγνωρίζουμε πως υπήρξε και πρόοδος και εξέλιξη. Και έστω και αν αυτή η εξέλιξη βασίζεται σε κάτι που εγώ θεωρώ αναχρονιστικό (κι αυτό είναι η ατομική ιδιοκτησία), όμως δεν μπορώ να παραβλέψω το γεγονός ότι αυτό έχει βοηθήσει και απλοποιήσει την ζωή τών ανθρώπων και εξοικονόμησε γι' αυτούς χρόνο και κόπο.

Εκείνος λοιπόν που δεν θέλει να εθελοτυφλεί δεν μπορεί, όσο και αν είναι νοσταλγός τών παλιών εποχών, να αμφισβητήσει το γεγονός πως σ’ αυτό τον τομέα ο πολιτισμός έκανε κάπια βήματα μπροστά και πως, ακόμα, μπορεί να κάνει ακόμα περισσότερα. Υπάρχει όμως ένας άλλος τομέας όπου ο άνθρωπος έμεινε αδιόρθωτα στάσιμος κι αυτή η στασιμότητα, με τα δεδομένα που υπάρχουν, τον κάνει να πηγαίνει ολοένα και πιο πίσω. Αυτός λοιπόν ο τομέας είναι η πόλη και όλο το οικοδομικό και οδικό σύστημά της. Οι δρόμοι που μπορούσαν και λειτουργούσαν πριν 30 χρόνια με πέντε και δέκα χιλιάδες αυτοκίνητα δεν μπορούν να λειτουργήσουν τώρα με 50 και εκατό χιλιάδες αυτοκίνητα, κι ασφαλώς δεν μπορείς να ρίξεις τα σπίτια και τα πεζοδρόμια που είναι

κολλημένα σ' αυτούς για να πλατύνεις τούς δρόμους.

Έτσι λοιπόν η κυκλοφοριακή συμφόρηση θα είναι ένα μόνιμο πρόβλημα για την πόλη και ένας διαρκής εφιάλτης για τον πολίτη. Κι αυτό για να μην λογαριάσουμε το καυσαέριο, το άγχος και τα δυστυχήματα.

Ύστερα, με την εισβολή τών επαρχιωτών στις πόλεις και με την ανεξέλεκτη οικοδόμηση και τσιμεντοποίησή της, η πόλη έχει κορεσθή. Πριν καλά καλά το καταλάβετε έχει γίνει ένα σώμα με τα προάστια και, έτσι καθώς νέα παιδιά έρχονται στον κόσμο που σύντομα θα θέλουν σπίτι και άλλα πιο νέα παιδιά για να το γεμίσουν, είναι επόμενο πως αυτοί που δεν χωράνε σας πόλεις θα πηγαίνουν στα προάστια και από εκεί πιο πέρα, έτσι που τα ανατολικά προάστια να επεκτείνονται ανατολικότερα, τα δυτικά δυτικότερα, τα βόρεια βορειότερα και τα νότια νοτιότερα. Μπορεί βέβαια κάπια στοιχεία, όπως οι Τούρκοι για το παράδειγμα ή η θάλασσα να μην επιτρέπουν σε κάπια να προ- εκταθούν βόρεια ή κάπου αλλού νότια, όμως αυτό είναι άλλο θέμα. Τα δεδομένα είναι αυτά που είναι και είναι γνωστά. Πρόκειται και εδώ και εκεί για κύβους - και τι κύβους!- ριγμένους στην τύχη. Καμιά τάξη πουθενά, καμιά συμμετρία και κανένα σχέδιο κι ας πέρασαν όλα από αρχιτέκτονες, πολεοδόμους και πολιτικούς μηχανικούς. Απλώς η παλιά αταξία συνεχίστηκε για να συνεχιστεί και το παλιό σύστημα συνεχίστηκε για να συνεχιστεί επίσης. Όλα βασισμένα τελικά στο ίδιο λάθος και στην ίδια παρεξήγηση που με- τέτρεψε τον κόσμο σας σ' ένα χάος και τις πόλεις σας σ' ένα τερατώδες στρατόπεδο ελεύθερων σκλάβων.

Κύπριοι, ακούστε: δεν βλέπω να υπάρχει γύρω σας εκείνο το κάτι που θα μπορούσα να σας το προβάλω ως παράδειγμα για να πεισθείτε. Η ασυναρτησία είναι γενική. Είναι σαν επιδημία και σαν πανούκλα και δεν μετέχει σ' αυτήν μονάχα η Κύπρος. Μετέχει και η Ελλάδα και η Ευρώπη όλη - αυτή κι αν μετέχει!- και η Αμερική και η Ασία και η Αυστραλία και η Αφρική και όλος ο κόσμος. Απλά η Κύπρος είναι σ' αυτή την περίπτωση μια μικρογραφία τού χάους όπου βουλιάζει ολόκληρος ο πλανήτης.

Είναι μια πορεία και ένα σύστημα γεμάτο φρίκη και τραγωδία, γεμάτη θάνατο, θρήνο και απελπισία, γεμάτη μίσος, αρώστια και μοναξιά. Είναι μια πορεία ισοπεδωτική, εφιαλτική και αδυσώπητη.

Σας λέω: δυσκολεύομαι πολύ να βρω τόπο σ' αυτό τον κόσμο και να σας πω: κοιτάξετε εκεί για να δείτε πως είναι εφικτός και δυνατός ένας καλύτερος κόσμος. Δυσκολεύομαι άνθρωποι, δυσκολεύομαι πολύ. Έτσι λοιπόν ο μόνος τόπος όπου μπορώ να σας κατευθύνω και να σας πω "κοιτάξετε" δεν είναι άλλος από την καρδιά και από το μιαλό σας. Κάτι εκεί μέσα πιστεύω πως δεν έχει τσιμεντοποιηθεί παντελώς, κάτι εκεί δεν θα βουλιάζει παντελώς στο έρεβος αυτού του κόσμου.

Εκεί λοιπόν -ψάξετε άνθρωποι, εκεί να ψάξετε Κύπριοι. Ο Ούτοπος σάς λέει πως όλα είναι τοποθετημένα μέσα σας. Η αλήθια και το ψέμα, η ομορφιά και η ασχήμια, η Υγία και η αρώστια. Την πρώτη σας επιλογή εκεί θα την κάνετε λοιπόν. Από σας εξαρτάται να ανακαλύψετε μέσα σας την αλήθια και την ομορφιά και νά που ο Ούτοπος σάς βοήθησε όσο κανείς για να το κάνετε. Η νέα ζωή θα ξεκινήσει από μέσα σας. Εκεί παίζουν και εκεί ποντάρουν όλοι: μέσα στα κεφάλια σας και μέσα στις καρδιές σας.

Αποφασίστε τι είναι εκείνο μέσα σας που αξίζει να πάρει μια διέξοδο. Αποφασίστε τι είναι εκείνο στον κόσμο που αξίζει μια ελπίδα. Αποφασίστε Κύπριοι πιός είναι εκείνος στον κόσμο που αξίζει μια νίκη.

Μην φοβάστε Κύπριοι, μην φοβάστε κανέναν. Όσο και αν η ψυχολογική πίεση που ασκούν απάνω σας τα τσιράκια αυτού του συστήματος ξεπερνά κάθε όριο, μην υπο- κύψετε Κύπριοι. Σας λέω πως αυτό που μπορείτε να βρείτε μέσα σας, όσο μικρό και νάναι αυτό, είναι καλύτερο από όλα όσα μπορούν να σας προσφέρουν αυτοί.

Μην φοβάστε Κύπριοι, μην φοβάστε κανέναν. Ακούστε εκείνη την φωνή, ακούστε εκείνη την τρυφερή φωνή μέσα σας και όχι την στριγγλή φωνή τών Κομματαρχών σας. Ακούστε εκείνη την φωνή και θα δείτε πώς μπορούν από την μια στιγμή στην άλλη να οι- κοδομηθούν για σας, για τα παιδιά σας και για όσους αγαπάτε, πόλεις και χωριά στα μέτρα τα δικά σας, πώς μπορεί να αρχίσει

για σας μια νέα ζωή και πώς ένας κόσμος και ένα σύστημα στα μέτρα των ανθρώπινων πόθων και προσδοκιών μπορεί να ανατείλει από την μια μέρα στην άλλη.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Τέσσερα.

Κύπριοι, όταν κάπιος ζητάει την ψήφο σας, τότε το πιο συνηθισμένο για τους πλείστους τών ψηφοφόρων είναι να ζητάνε ανταλλάγματα για να την δώσουνε. Μπορεί βέβαια να μην πεθάνουνε τής πείνας-κανείς εδώ δεν πέθανε απ' αυτό- κάθε άλλο- αν δεν ζητήσουνε ανταλλάγματα αλλά δεν χάνουν και τίποτα αν παζαρέψουν λίγο το πράγμα.

Το πιο λίγο λοιπόν που μπορούνε να ζητήσουνε είναι λίγα πιάτα φαΐ, και το πιο πολύ μια δουλιά σίγουρη και σταθερή, με καλό μισθό και με προοπτικές, είτε γι' αυτούς είτε για τα παιδιά τους. Αν ήταν μάλιστα μια θέση στην κυβερνητική υπηρεσία, τόσο το καλύτερο. Θαύμα, θαυμάσια. Ούτε αυτοί θα πεινάσουνε ποτέ, ούτε τα παιδιά τους. Έχει καλώς λοιπόν.

Το παιχνίδι δα το μάθατε όλοι καλά. Η δημοκρατία σ' αυτά ανθεί και καρποφορεί και μεταλαμπαδεύει τα ιερά και πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα της από γενιά σε γενιά ενώ τα Κόμματα όλα κρατάνε τόν απάνω σ' αυτό τον χορό. Το πιός θα διοριστεί και το πιός θα προκόψει εξαρτάται από τα κόμματα. Το πιός θα μιλήσει στο ράδιο και το πιός θα εμ- φανισθεί στην τηλεόραση εξαρτάται από τα κόμματα. Έτσι που αναρωτιέται κανείς για το πώς φαγώθηκε τόσο αθόρυβα η δημοκρατία και το πώς κατέληξε, εξίσου αθόρυβα, σε κομματοκρατία και λακεδοκρατία.

Δεν είναι λοιπόν άξιον απορίας το να ερωτά κανείς έναν άνθρωπο που δεν υποβαστάζεται από τα κόμματα αλλ' όμως νά που αποφασίζει να αναμετρηθεί μ' αυτά και να διεκδικήσει την θέση για την οποία κρίνει και πιστεύει ότι ήρθε σ' αυτό τον κόσμο. Πώς, λέει, μπορείς να τα βάλεις μαζί τους; Εκείνοι μπορούν να ταΐσουν χιλιάδες κόσμο και μπορούν να τάξουν δουλιές και δουλιές. Εσύ πιόν μπορείς να ταισεις και τι μπορείς να τάξεις σ' αυτούς όλους που τους ζητάς την ψήφο τους.

Να σας πω, να σας πω. Μα γιά σταθείτε όμως λίγο. Μήπως κάπου έχουμε παρεξηγηθεί ή κάνω λάθος; Γιατί από την μια είναι γεγονός πως αυτή την στιγμή δεν μπορώ ούτε να ταΐσω κανέναν αλλά ούτε και να προσφέρω δουλιά σε κανέναν αλλ' όμως, από την άλλη, μου είναι αδιανόητο να έχω την εκτελεστική εξουσία και να μην μπορώ να προσφέρω τροφή και δουλιά στους υπηκόους μου, σε κάθε μάλιστα υπήκοο τής εξουσίας και τού κράτους μου.

Αα, αυτό θέλω πολύ να το ξεκαθαρίσω. Γιατί η αλήθια είναι πως ο Ούτοπος πιστεύει και επενδύει στο κράτος. Και το καλό το κράτος είναι όπως τον καλό τον νοικοκύρη που φροντίζει εξίσου όλα τα παιδιά του, που τους προσφέρει και στέγη και φαΐ και ρούχα και ψυχαγωγία αλλά και που απαιτεί κι απ' αυτούς να προσφέρουν το καλύτερο που μπορούν για την συντήρηση τού νοικοκυριού.

Ένα σωστό κράτος, όπως κι ένας σωστός νοικοκύρης, δεν έχει δικαίωμα να στερήσει από κανέναν το φαΐ, την στέγη ή την εργασία. Μπορεί μεν να κάνει συναισθηματικού είδους διακρίσεις αλλά δεν του επιτρέπεται να κάνει διακρίσεις σε θέματα στοιχειωδών αναγκών. Δεν μπορεί να αφήσει άστεγο κανέναν, κανέναν πεινασμένο και κανέναν δι- ψασμένο. Δεν μπορεί ν' αφήσει κανέναν γυμνό, ανυπόδυτο ή άνεργο. Ο καλός ο νοικοκύρης οφείλει να κατανέμει εξίσου τα αγαθά και τους κόπους σε όλα τα παιδιά του έτσι όπως το οφείλει και το κράτος προς τους υπηκόους του.

Εάν λοιπόν το κράτος θέλει να είναι κράτος και εάν είναι αποφασισμένο να παίξει σωστά τον ρόλο του, τότε δεν μπορεί να επιτρέψει εκείνο που το αναιρεί και το αμφισβητεί. Από την στιγμή

που αυτό το κράτος έχει όρια, τότε πρέπει να επιβάλει τον Νόμο τής Αυτοσυντήρησης του σε όλη την έκταση τών ορίων του. Οι αντιφάσεις και οι αντινομίες υποσκάπτουν τα θεμέλια του και σύντομα θα το οδηγήσουν στην διάλυση. Γιατί ένα κράτος δεν μπορεί να βασιστεί και να επενδύσει σε ημίμετρα. Ένα κράτος πρέπει να είναι κράτος για όλους και όχι να είναι κράτος για μερικούς και για μερικούς να μην είναι. Δεν γίνεται άλλους να τους ταΐζει το κράτος και άλλοι να το ταΐζουν εκείνο. Ένα κράτος δεν μπορεί να συντηρεί μια τέτια διάκριση. Όλοι πρέπει να είναι ίσοι και να είναι εξίσου μέτοχοι σ' αυτό. Το κράτος πρέπει να παραμερίζει ότι το υποσκάπτει και να εξαλείφει ότι το νοθεύει γιατί η νοθεία είναι σ' αυτές τις περιπτώσεις δηλητήριο για το κράτος. Όσο μικρές και να είναι οι δόσεις, όμως είναι τόσο συχνές που θα το σακατέψουν.

Από καταβολής κόσμου το κράτος έχει έναν μεγάλο, έναν θανάσιμο εχθρό, κι αυτό είναι η ατομική ιδιοκτησία. Αυτή η ιδιοκτησία είναι για το κράτος ότι είναι το παράσιτο για το φυτό. Ο προορισμός τού ενός είναι να δίνει και του άλλου είναι να παίρνει. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό και δεν πρόκειται για τίποτ' άλλο από μια σύνθεση αντινομιών και αντιφάσεων η οποία παρήγαγε ένα σύστημα τερατώδες, πόλεις τερατώδεις και ανθρώπους τερατώδεις.

Αυτό το κράτος που ξέρουμε σήμερα έχει καταλήξει λίγο-λίγο σε μια οργάνωση συμφερόντων μιας μειοψηφίας που κρατάει, έννομα τάχα, τα πόστα και απομυζά την πλειοψηφία. Πρόκειται απλά για έναν συρφετό μισθοφόρων που, χάρις σ' αυτά και σε κείνα τα μέσα, εξασφάλισαν γι' αυτούς τις μεγάλες θέσεις και τα αξιώματα και μετέτρεψαν το κράτος σε μια ιδιωτική τους εταιρεία όπου βάζουν και βγάζουν όπιους θέλουν εκείνοι.

Κύπριοι, κάπου υπάρχει κάπια παρεξήγηση, κάπου υπάρχει κάπιο λάθος Κύπριοι. Κοιτάξετε μέσα σας και κοιτάξετε γύρω σας. Δεν βλέπετε αλήθια το λάθος; Δεν το μυρίζεστε;

Ας μην σας τα λέω όλα εγώ Κύπριοι. Δεν ξέρετε τάχα από πού βρωμάει το ψάρι; Από την κεφαλή βρωμάει Κύπριοι και εκεί λοιπόν πρέπει να κτυπήσουμε. Το πράγμα είναι απλό: εάν το ψάρι βρωμάει από την κεφαλή, ε τότε πρέπει να αντικαταστήσουμε αυτή την κεφαλή. Πρέπει να κτυπήσουμε την βρωμιά, πρέπει να κτυπήσουμε το λάθος. Πρέπει να εξυγιάνουμε το κράτος και την κοινωνία, πρέπει να ανασυστήσουμε το κράτος και την κοινωνία. Πρέπει να εξαλείψουμε ότι φθείρει και αναιρεί το κράτος και να το μετατρέψουμε σε ένα κράτος για όλους, σε ένα κράτος που δεν θα περιμένει να έρθουν οι εκλογές για να τάξει φαγητό, δουλιά και μέλλον αλλά που θα αισθάνεται υποχρεωμένο να δίνει φαγητό στον καθένα που το χρειάζεται και την ώρα που το χρειάζεται και που θα δίνει, παρομοίως, δουλιά, στέγη, ρούχα, ψυχαγωγία κι αγάπη σε όλους αδιακρίτως. Σε ένα κράτος που δεν θ' αφήσει σε κανέναν περιθώριο να ανησυχήσει ούτε γι' αυτόν τον ίδιο αλλά ούτε και για τα παιδιά του και που δεν θα αμφιβάλει ποτέ πως τόσο αυτός όσο και τα παιδιά του θα έχουν, εκτός από το φαΐ, και στέγη και σπουδές και ασφάλιση και μέλλον και ευτυχία.

Εγώ σας λέω Κύπριοι: όσες θέσεις και αν σας τάξουν και όσο χρήμα και αν σας χαρίσουν, δεν θα μπορέσει ποτέ αυτό να γίνει υποκατάστατο εκείνου του κόσμου, εκείνων των εποχών και εκείνων των ημερών που σας τάζει ο Ούτοπος.

Σας το ξανάπα Κύπριοι αυτό: ακόμα και η πιο ωραία ημέρα σας σ' αυτό το σύστημα δεν θάχει ίχνος από την ωραιότητα που θα σας προσφέρει και η πιο συνηθισμένη μέρα στον κόσμο όπου θέλω εγώ να σας οδηγήσω. Οι χαρές και οι ευχαριστήσεις σας σε κείνο τον κόσμο θα είναι αέναες και δεν θα προφταίνετε να ζείτε, δεν θα προφταίνετε να λέτε και να τραγουδάτε την ευτυχία σας.

Μην το ξεχνάτε Κύπριοι: όλα μπορούν να γίνουν σ' αυτό τον κόσμο. Μην ξεχνάτε πως είμαστε ικανοί να πραγματοποιήσουμε εκείνο που θα ποθήσει η ψυχή μας με δύναμη. Μην το ξεχνάτε Κύπριοι. Μην ξεχνάτε πως ένας ολόκληρος κόσμος μπορεί να αναγεννηθεί σχεδόν από το τίποτα. Όλα έγκεινται στην δύναμη τής θέλησης, άλλοτε τής δικής σας θέλησης και άλλοτε τής δικής μου θέλησης ή, καλύτερα, τής ταυτόχρονης θέλησης και τών δίο.

Μην το ξεχνάτε: ένας ολόκληρος κόσμος μπορεί να ανατείλει για σας από την μια μέρα στην άλλη. Όλα έγκεινται στην δύναμη τής θέλησης. Και νά λοιπόν που υπάρχει κάπιος άνθρωπος που θέλει κάτι το πολύ, κάτι το ωραίο, κάτι το πολύ ωραίο, κάτι το μαγικό, κάτι το εξαίσιο, κάτι το

καινούριο, κάτι το θαυμαστό και ωφέλιμο για σας. Βοηθήστε Κύπριοι, στηρίξετε, υποστηρίξετε και, επί του προκειμένου, ψηφίστε αυτό τον άνθρωπο.

Αυτός ο άνθρωπος έχει συλλάβει και έχει επεξεργαστεί για σας τα ωραιότερα οράματα. Είναι άνθρωπος καλός, είναι δυνατός όσο δεν ήταν ποτέ άνθρωπος και θέλει να οικοδομήσει για σας και να προικίσει όλους εσάς με έναν ολόκληρο Καινούριο Κόσμο. Είναι άνθρωπος πλασμένος και σταλμένος για σας, σας αγαπάει, πολεμάει για σας, πατάει γερά στην Γη όσο κανείς και θα δείτε πως δεν υπερβάλλει σε τίποτα όταν σας λέει: "δώστε μου εξουσία και θα φέρω εδώ κάτω την Βασιλεία τών Ουρανών".

Θα το δείτε Κύπριοι, οπωσδήποτε θα το δείτε.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Πέντε.

Κύπριοι, θα θυμάστε - δεν μπορεί να το έχετε ξεχάσει- τις προηγούμενες φορές όπου ο Ούτοπος μοίραζε φυλλάδια στις πόλεις και στα χωριά σας. Θα θυμάστε επίσης την ελπίδα και τον ενθουσιασμό με τον οποίο διαπότισε την ψυχή σας το μήνυμά του.

Θα κράτησε και δεν θα κράτησε λίγες μέρες η ελπίδα και ο ενθουσιασμός σας. Ύστερα ήρθε η καθημερινότητα και σας πήρε και τότε ξεχάσατε και τον Ούτοπο και το μήνυμά του.

Προσέξετε όμως Κύπριοι γιατί αυτή την φορά δεν θα σας αφήσω να ξεχάσετε. Αλλωστε δεν είναι χωρίς λόγο που δεν βιάστηκα αυτή την φορά και άφησα το κύριο κτύπημά μου γι' αυτές τις ημέρες. Θέλω τουλάχιστον να πιστεύω πως θα κρατήσετε λίγες μέρες το μήνυμα μου, πως θ' αντέξετε ως την ημέρα τών εκλογών και πως δεν θα υποκύψετε στις πιέσεις που θα ασκήσουν απάνω σας τα φερέφωνα τού συστήματος.

Θέλω να θυμηθείτε Κύπριοι εκείνες τις παλιές εξορμήσεις μου στις πόλεις και στα χωριά σας και να εκτιμήσετε πως έχετε να κάνετε με έναν άνθρωπο απτόητο, αλύγιστο και ακλόνητο, μ' έναν άνθρωπο που δεν φοβάται κανέναν και που τολμά μόνος του να αναμετρηθεί με όλους εκείνους που προβάλλονται πανταχόθεν σαν θεόρατοι γίγαντες.

Τους ξέρετε όλους απ' έξω και ανακατωτά. Οι εφημερίδες και οι τηλεοράσεις έχουν κατακλυσθεί με τις φάτσες τους, τα ραδιόφωνα έχουν πλημμυρίσει με τις δηλώσεις τους ενώ ο Ούτοπος θα έχει το πολύ πολύ σ' αυτά μια φτωχή παρουσία.

Αλλά έστω και πλούσια ας πούμε κι αν ήταν, τότε και πάλι θα έβγαινε ξανά στους δρόμους για να σας μοιράσει ξανά φυλλάδια, για να σας δει και να τον δείτε χωρίς να σας χωρίζει το γιαλί τής τηλεόρασης. Βέβαια το σύστημα σάς έχει μάθει να εκτιμάτε πως εκείνος που μπαίνει πιο πολλές φορές στην τηλεόραση είναι πιο δυνατός και έχει πιο σοβαρές προτάσεις ενώ εκείνος που μπαίνει λίγες ή καθόλου φορές είναι αδύνατος και οι προτάσεις του είναι για γέλια.

Προσέξετε Κύπριοι μην πέσετε στην παγίδα τού συστήματος. Αυτή είναι μια παγίδα που θα την πληρώσετε πολύ ακριβά. Δεν πρόκειται δα για περίπτωση όπου θα ρισκάρετε 10 *και* 20 ή 100 και 200 λίρες. Όχι! Εδώ Κύπριοι διακυβεύεται το μέλλον και η ζωή σας, και η δική σας και των παιδιών σας, τών φίλων, των αδελφών και των αγαπημένων σας. Τόπαμε ξανά: στον πολιτικό σας ηγέτη εναποθέτετε την ζωή, τις ελπίδες, την Υγία, την ασφάλεια, την ευτυχία και το μέλλον το δικό σας και των παιδιών σας.

Γι' αυτό προσέξετε άλλη μια φορά Κύπριοι. Ανοίξτε τα μάτια σας και δείτε κατάματα όλες τις προσφορές και όλους τους προσφοροδότες. Μην πείτε παρακαλώ: α, αυτός υποστηρίζεται από δίο κόμματα και άρα είναι φαβορί και πως πρέπει, κατά συνέπειαν, να επενδύσετε σ' αυτόν.

Και μην πείτε πάλι: α, αυτός είναι ο πρόεδρος, υποστηρίζεται από το μεγαλύτερο κόμμα και τόσες δημοσκοπήσεις τον φέρνουνε πάντα πρώτο, πως αυτά είναι τα κύρια δεδομένα και πως δεν αξίζει ν' ασχοληθείτε με τους άλλους.

Κι όμως Κύπριοι: ενώ αυτό το σκεπτικό θα μπορούσε να σας δίνει ένα δικαιολογητικό ως τώρα, όμως ξέρετε πως από την στιγμή που βρίσκεται και ο Ούτοπος στο ψηφοδέλτιο σας, τότε δεν μπορείτε να σκέφτεστε και να αποφασίζετε με βάση τις συνθήκες και τα δεδομένα τού παρελθόντος σας.

Το πράγμα είναι απλό Κύπριοι. Γιατί δηλαδή να δείτε το πιούς έχει πίσω του ο Α ή ο Β υποψήφιος και να μην δείτε τον ίδιο τον άνθρωπο -υποψήφιο και την προσφορά που κάνει σε σας;

Ξέρετε ήδη την λίστα απ' έξω και ανακατωτά. Εκ πρώτης όψεως βλέπετε πως είναι χωρισμένοι σε δίο κατηγορίες: στους αδύνατους και τους δυνατούς, στα φαβορί και στα αουτσάϊτερ.

Βέβαια ο Ούτοπος σέβεται και εκτιμά εκείνους που ρίχνονται στον αγώνα έστω και αν γνωρίζουν εκ των προτέρων πως δεν έχουν καμιά πιθανότητα. Απ' αυτήν την άποψη θεωρεί ότι τούς οφείλει έναν χώρο στις προκηρύξεις του αλλ' όμως θα τους παρακάμψει για να ασχοληθεί με

εκείνους που προβάλλει το σύστημα σαν φαβορί.

Πιοί είναι λοιπόν οι άνδρες; Είναι ο νυν πρόεδρος σας κατ' αρχάς, ο Γλαύκος Κληρίδης, αλλά θα τον παρακάμψω όμως κι αυτόν, επί του παρόντος, για να δούμε εκείνον που η υποστήριξη προς αυτόν δίο κομμάτων τον καθιστά -θεωρητικά τουλάχιστον- σαν το πρώτο φαβορί: τον πολύ Γιώργο Ιακώβου.

Τον ξέρετε δα τον άνδρα. Ήτανε υπουργός εξωτερικών για μια δεκαετία, και σε δίο μάλιστα διαφορετικές κυβερνήσεις. Ήταν, που λέτε, το δεύτερο-μετά τον πρόεδρο του- αστέρι στις τηλεοράσεις σας, άλλ' όμως μετά που ανέβηκε ο Γλαύκος στην εξουσία παραμερίστηκε από το κυπριακό προσκήνιο. Έτσι λοιπόν εξήγαγε τα φώτα του στην Ελλάδα αλλά νά που τους τελευταίους μήνες εμφανίστηκε κι αυτός και η βαρύτητα τού ονόματος του για να διεκδικήσουν το μεγάλο πόστο.

Ο άνθρωπος, δεν λέω, το έπαιξε το θέμα έξυπνα και με διπλωματικότητα και ότι κι αν έλεγε και ότι κι αν έκανε έδειχνε πως είχε πίσω του ένα τραίνο γεμάτο με συνεργάτες και με ...συντρόφους.

Προσέξετε Κύπριοι: τόσα χρόνια που ξέρετε αυτόν τον άνθρωπο, τόσα χρόνια που παρελαύνει στις τηλεοράσεις και στις εφημερίδες σας σάς έχει δώσει ποτέ την εντύπωση πως έχει ένα οποιοδήποτε πολιτικό πρόγραμμα ή πως έκανε ποτέ οποιαδήποτε προσωπική σκέψη; Σας έχει δώσει ποτέ την εικόνα πως έχει αισθήματα για σας αυτός ο άνθρωπος;

Ω, ανοίξετε τα μάτια σας Κύπριοι, ανοίξετε τα όσο τα έχετε. Ξέρετε δα πως δεν μου αρέσει να ασχολούμαι και πολύ μ' αυτούς. Αυτό το πράγμα υποβιβάζει τον Ούτοπο και τον θέτει, αν θέλετε, εκτός των στόχων του, αλλά ας πούμε πως είναι και αναπόφευκτο να σκιαγραφήσουμε και να ονομάσουμε τον κύριο.

Εάν λοιπόν αυτός ο κύριος κατάφερε να πείσει τον Χριστόφια και όλη την κλίκα του πως αυτός είναι ο αξιότερος, μην ξεχνάτε πως αυτό δεν έγινε παρά με αυτά καθεαυτά τα υποκειμενικά κριτήρια τού Χριστόφια και των δορυφόρων του. Το τι βάρεσε στην απόφαση τους ασφαλώς δεν είναι δύσκολο για έναν που ξέρει και διαβάζει τούς ανθρώπους και τους ανθρωπάκους να το μάθει. Εγώ λοιπόν που εκ πείρας αναζητώ την εξήγηση για όλα στα πάθη παρά στην Λογική σάς λέω ότι στην προκειμένη περίπτωση αυτό που εβά- ρεσε πάνω απ' όλα ήταν το πάθος. Εκείνα τα άλλα που ενίσχυσαν το πάθος στην από- φάση αυτή είναι γνωστά και αποτελούν την κύρια πηγή όλων τών δεινών. Είναι η βλακεία και η δειλία.

Προσέξετε με Κύπριοι, και κυρίως προσέξετε με εσείς που θέλετε να εντάσσετε τον εαυτό σας στο ΑΚΕΛ και να έχετε για "πολιτικό" αρχηγό σας έναν Χριστόφια. Προσέξετε λοιπόν: όταν, νομίζετε, έχει ο κ. Χριστόφιας και οι ακόλουθοι του την δυνατότητα να επιλέξουν μεταξύ ενός απρόσωπου, άχρωμου, αναίσθητου και άχαρου Γιώργου Ιακώβου και ενός ανθρώπου με έντονα προσωπικές απόψεις, μ' έναν κουμμουνιστή με την σημασία τής λέξης, μ' έναν άνθρωπο που χάραξε στο χαρτί τις πιο ρωμαλέες σκέψεις και που έχει συλλάβει και επεξεργαστεί το πιο περίλαμπρο και συμπαγές πολιτικό σχέδιο, μ' έναν άνθρωπο που, όχι λιγότερο από κείνον τον Τσιέρτσιηλ, "κινείται ως πάνθηρας εν μέσω χελώνων", μ' έναν, τέλος, άνθρωπο που μάχεται λυσσαλέα για το όραμα του θυσιάζοντας γι' αυτό τα πάντα, ναι, ναι, και όταν, πείτε μου, αυτός ο άνθρωπος καταθέτει ενώπιον τού κ. Χριστόφια τον Λόγο, το Επιχείρημα, το Σχέδιο, το Ταλέντο και την Θέλησή του να πολεμήσει για να κάνει τον κουμμουνισμό να λάμψει *(και όχι μόνο στην Κύπρο αλλά και σ' ολόκληρο τον κόσμο),* τότε πείτε μου σάς παρακαλώ αν έχω λάθος όταν σας λέω πως δεν είναι η Λογική που εβάρεσε στην απόφαση του αλλά η εμπάθεια, η βλακεία, η δειλία και η αφροσύνη.

Εγώ το είχα έτσι κι αλλιώς τονίσει Κύπριοι στον Χριστόφια: πως και τον ίδιο τον Μαρξ εάν μπορούσε να τον επαναφέρει στην ζωή και να του δώσει το χρίσμα ή τον ίδιο τον Λένιν ή τον Στάλιν (του), ακόμα και τότε δεν θάπρεπε νάχε δεύτερη επιλογή. Και του ξηγούσα γιατί: (γιατί) αυτά που ξέρει ο Ούτοπος δεν τα ξέρει και δεν τα ήξερε ποτέ κανείς, κι αυτά που θέλει (να κάνει) ο Ούτοπος δεν τα θέλει και δεν τα θέλησε ποτέ κανείς.

Αλλά πού; Πού ν' ακούσει ο Χριστόφιας; Αυτό που άκουγε εκείνος ήταν ο φόβος του μήπως και του κλέψει ο Ούτοπος την παράσταση, μήπως και πέσουν τα ποσοστά του στην τηλεθέαση και την ...ακρόαση και μήπως χάσει τον πρωταγωνιστικό ρόλο που του έδινε η δημοκρατία και ξεπέσει σε ρόλο δεύτερης κατηγορίας.

Ω, άνθρωποι σαν τον Χριστόφια διαβάζονται όπως την εφημερίδα. Πιόν μπορεί να ξεγελάσει πια και πιόν μπορεί να πείσει πως τα κίνητρα του είναι κίνητρα Λογικής και όχι πάθους;

Προσέξετε Κύπριοι, και κυρίως προσέξετε εσείς Ακελιστές. Οι αρχηγοί σας σάς έχουν προδώσει, καί εσάς καί την Ιδέα. Όλους σάς πούλησαν στο κατεστημένο και θυσίασαν το Όραμα στον βωμό τής εγωπάθειας τους. Σας λέω πως είναι καλύτερα για σας να μείνετε χωρίς αρχηγούς παρά να έχετε αρχηγούς δειλούς, βλάκες, στραβούς και εγωιστές. Κα- ταργείστε τους Κύπριοι. Από εσάς εξαρτάται. Προδώστε εκείνους που σας επρόδωσαν, εγκαταλείψετε εκείνους που σας εγκατέλειψαν και πουλείστε εκείνους που σας επούλησαν. Κι αν θέλετε έναν νέο Ηγέτη, τον έχετε Κύπριοι. Δεν τον βλέπετε; Έχετε έναν Ηγέτη ικανό να ηγηθεί όχι μόνο των Κυπρίων αλλά όλων των ανθρώπων σ' αυτόν τον πλανήτη και να τους οδηγήσει εκεί που αισθάνονται ότι είναι ο προορισμός τους.

Βέβαια, για να συνεχίσω, ο κ. Ιακώβου δεν είναι επιλογή μονάχα τής ηγεσίας τού ΑΚΕΛ αφού νά που και το ΔΗΚΟ αποφάσισε να τον στηρίξει και εκείνο. Δεν σας φαίνεται αλήθια αξιοπερίεργο τό πώς κάπιοι αρχηγίσκοι καταφέρνουν και σέρνουν μαζί τους τόσα εκτελεστικά όργανα και τόσες κεντρικές επιτροπές και πώς καταφέρνουν κάθε φορά να ψηφίζουν με συντριπτική πλειοψηφία τον καθένα και την κάθε εισήγηση τού προέδρου ή του γενικού γραμματέα τους;

Όλοι σας δα σταθήκατε ξανά και ξανά μάρτυρες όλων εκείνων των παραστάσεων σκιών που έδωσαν όλα τα αφεντικά σας, παραστάσεις τις οποίες θα ζήλευε ακόμα και ο ίδιος ο καρακιόζης.

Τους είδατε Κύπριοι έτσι όπως του είδα και εγώ και τους ακούσατε έτσι όπως τους άκουσα και εγώ. Η απόφαση τού ΔΗΚΟ δεν κατευθύνεται δα λιγότερο από την ίδια εμπάθεια, την ίδια βλακεία και την ίδια δειλία που κατεύθυνε την απόφαση τής ηγεσίας τού ΑΚΕΛ και είναι κι αυτή προϊόν τής ίδιας στραβομάρας, προϊόν τού ίδιου φόβου μην χάσουν τα ποσοστά τους στην τηλεόραση και όλα τα κεκτημένα. Είτε τον Κληρίδη φοβούνται λοιπόν είτε -πιός ξέρει τώρα;- τον Ούτοπο καταλαβαίνω πως είχαν κάθε λόγο για να συνάψουν αυτή την συμμαχία. Δεν τους αδικώ γι' αυτό. Έχουν κι αυτοί κάθε λόγο για να παλέψουν για την αυτοσυντήρηση τους. Γιατί έτσι είναι το πράγμα: ότι και νάναι και όπιος και νάναι κανείς, είτε είναι ο πιο έξυπνος είτε είναι ο πιο ηλίθιος, έχει υποχρέωση να αγωνισθεί για την σημαία του. Μην περιμένετε λοιπόν από το ΑΚΕΛ ή από το ΔΗΚΟ, από τον κ. Χριστόφια ή από τον κ. Κυπριανού να μην το κάνουν. Όχι! Είναι καθήκον τους να το κάνουν και, παρακαλώ, να το κάνουν!

Πιό είναι όμως το δικό σας καθήκον Κύπριος Για πιά ιδέα και για πιό σύστημα αξίζει να αγωνισθείτε εσείς; Για πιόν άνθρωπο; Εάν εκείνοι είναι -όσοι είναι- δεσμευμένοι να υποστηρίξουν τον κ. Ιακώβου είτε κάπιοι άλλοι τον κ. Κληρίδη, ε τότε ας το κάνουν. Εσάς τι σας σκοτίζει αυτό; Έχετε όμως κάνει εσείς καμιά δημόσια δήλωση που να λέει ότι θα υποστηρίξετε αυτόν ή εκείνον; Αν το κάνατε, όσοι το κάνατε, κακώς το κάνατε. Γιατί εγώ νομίζω πως οφείλατε να περιμένετε ως το τέλος για να δείτε όλους τούς υποψηφίους. Αλλά ότι και να συνέβη με σας, όμως αυτό δεν μπορεί να αλλάξει το γεγονός ότι ο άνθρωπος είναι ευμετάβολο ον, ναι, και όσο και αν αυτό μπορεί να είναι αρνητικό για μιαν ιδέα, όμως μπορεί πολύ καλά να είναι και θετικό. Ξεχάστε λοιπόν το γεγονός πως το ΑΚΕΑ έχει αυτό το ποσοστό και το ΔΗΚΟ το άλλο, ο ΔΗΣΥ εκείνο και ούτω καθεξής.

Κύπριοι, το δεχθήκατε και το ανεχθήκατε αυτό ως εδώ. Από τώρα και στο εξής έχουν τεθεί νέα δεδομένα ενώπιον σας. Τα βλέπετε, τα ακούτε και τα διαβάζετε. Αυτά τα δεδομένα δεν είναι από εκείνα που μπορείτε να τα αγνοήσετε και να τα ξεχάσετε. Θυμηθείτε τα Κύπριοι όταν θα αποφασίζετε και θυμηθείτε, κυρίως, και τον άνθρωπο που έχει θέσει ενώπιον σας αυτά τα δεδομένα.

Μην τον ξεχάσετε Κύπριοι. Θυμηθείτε τον! **Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος)**.

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Έξι.

Κύπριοι, ακούγονται πολλές κουβέντες τελευταία για το πιός θα βγάλει αυτή την φορά τον πρόεδρο σας. Οι Αγγλοι ή οι Αμερικανοί; Αυτό το κανάλι ή εκείνο το κανάλι; Αυτή η εφημερίδα ή η άλλη;

Βέβαια όλες αυτές είναι κουβέντες που εγώ τις ακούω βερεσέ αφού έτσι κι αλλιώς εγώ την έχω την άποψή μου. Είναι απλή και είναι αυτή: αυτή την φορά τον πρόεδρο σας θα τον βγάλετε εσείς Κύπριοι, έτσι ακριβώς όπως κάνατε και την προηγούμενη αλλά και την προηγούμενη τής προηγούμενης και ούτω καθεξής.

Γι' αυτό λοιπόν ξεχάστε και τους Αγγλους και τους Αμερικανούς, και τα κανάλια και τις εφημερίδες. Για έναν που έχει ένα μήνυμα και μια προσφορά τής προκοπής, τότε ακόμα και τα φυλλάδια του από μόνα τους είναι αρκετά για να μεταδώσουν αυτό το μήνυμα από την μια άκρη τού νησιού ως την άλλη. Εάν μάλιστα αυτό το μήνυμα έχει μεταδοθεί ξανά και ξανά σ' αυτό το νησί, τότε είναι απίθανο να υπάρχει Κύπριος πολίτης που να μην το έχει πιάσει.

Από την στιγμή λοιπόν που η λαϊκή ψήφος είναι δεδομένη και από την στιγμή που αυτός ο λαός έχει, είτε έτσι είτε αλλιώς, ενημερωθεί για όλες τις προσφορές που του έχουν γίνει, τότε για τις τυχόν λανθασμένες επιλογές του δεν πρέπει να μέμφεται άλλον από τον εαυτό του.

Γιατί έτσι είναι: τον πρόεδρο σας Κύπριοι εσείς θα τον εβγάλετε, και το πρόγραμμα που θα εφαρμόσει εσείς θα το εγκρίνετε με την ψήφο σας. Εσείς έχετε ακόμα την δυνατότητα εκτός από του να επιλέξετε τους αρχηγούς σας, να επιλέξετε επίσης και το πολίτευμα και το σύστημα τής αρεσκείας σας.

Η λαϊκή ψήφος είναι ήδη μια κατάκτηση, μια κατάκτηση που στοίχισε πολλά στην ανθρωπότητα μέχρι να εδραιωθεί, άσχετα από το αν εσείς την πήρατε σχεδόν έτοιμη στο πιάτο. Αυτή η κατάκτηση είναι δεδομένη Κύπριοι. Ανεξάρτητα από το αν είναι σωστή ή όχι και ανεξάρτητα από το αν η ψήφος τού σοφότερου ανθρώπου αξίζει όσο και η ψήφος του ασοφότερου, όμως το γεγονός είναι πως είναι ένα δεδομένο και όταν θ' ανοίξουν οι κάλπες, όλες οι ψήφοι θα έχουν το ίδιο βάρος. Εκεί τον λόγο θα τον έχουν τα απλά μαθηματικά: πόσες πήρε ο ένας και πόσες ο άλλος. Έτσι κι αλλιώς θάναι όλες ανώνυμες. Είναι άλλωστε και η μυστική ψήφος επίσης, ένα δεδομένο που, ό,τι κι αν πούμε, αποτελεί κι αυτή ένα μεγάλο πλεονέκτημα για το μέλλον.

Βλέπετε Κύπριοι τα δεδομένα: δεν έχετε μόνο το δικαίωμα τής ψήφου αλλά έχετε και το δικαίωμα τής μυστικής ψήφου. Λίγα τάχετε αυτά; Λίγο τόχετε να βγάλετε εσείς τον Αρχηγό σας και να διαλέξετε εσείς το σύστημα που γουστάρετε; Πόσες γενιές πριν από σας είχαν, νομίζετε, αυτό το πλεονέκτημα; Πόσοι άνθρωποι πριν από σας;

Ω, εγώ νομίζω πως πρέπει να τρίβετε τα χέρια σας με ικανοποίηση γι' αυτό. Αν κρίνω μάλιστα από τις προσφορές που έχετε ενώπιον σας, τότε είμαι σίγουρος πως πρέπει να αρχίσετε από τώρα να πανηγυρίζετε.

Γιατί το λέω αυτό; Ακούστε, το πράγμα είναι απλό και θα σας το εκθέσω χωρίς υπεκφυγές. Ιδού γιατί: να, κοντά στις έξι ή εφτά, στις εφτά ή οκτώ προσφορές που σας έγιναν από εδώ ή από πει, από αυτόν ή από κείνον, υπάρχει μια προσφορά που μπορείτε πολύ καλά να πείτε πως είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα σας. Είναι μια προσφορά που γίνεται από κάπιον που ξέρει καλά τι θέλει και τι χρειάζεται ο κάθε άνθρωπος σ' αυτό τον κόσμο και έλαβε τα μέτρα του ούτως ώστε σ' αυτή την προσφορά του σε σας να συ- μπεριλάβει το κάθετί.

Η προσφορά του έγκειται βασικά στην ανάγκη να ικανοποιηθούν και να χορτασθούν όλες οι ανθρώπινες αισθήσεις. Η πείρα αυτού του ανθρώπου τον έχει μάθει πόσο η ικανοποίηση τών αισθήσεων του, όλων των αισθήσεων του, κάνει ευτυχισμένο τον άνθρωπο και πόσο η μή

ικανοποίηση τους τον κάνει δυστυχισμένο.

Χωρίς πολλά λόγια ο κάθε άνθρωπος θέλει ωραία φαγητά για το στομάχι του, θέλει ωραία θεάματα για τα μάτια του, θέλει καθαρό αέρα και γλυκά αρώματα για τα πνευμόνια του, θέλει ωραίους ήχους για τ' αυτιά του, θέλει ευχάριστη κίνηση για την καρδιά και για τους μυώνες του, δυνατά αισθήματα για την ψυχή του και ωραία σώματα για ν' αγγίξει (ουν) και να αγαπήσει (ουν) το δικό του σώμα.

Πρόκειται, όπως βλέπετε, για μια θεωρία και μια προσφορά απλή όσο τίποτε άλλο. Πρόκειται για μια προσφορά που θα κάνει πραγματικότητα αυτό που ο ίδιος αποκαλεί ως "απλές χαρές μιας απλής ζωής".

Ο Ούτοπος ζητάει από σας να δείτε αυτή την διαφορά και να εκτιμήσετε την προσφορά του. Καλύτερη προσφορά απ' αυτήν, πιο σαφής και πιο συγκεκριμένη δεν έγινε ποτέ σε κανέναν λαό και ούτε και θα γίνει ποτέ.

Είναι στο χέρι σας Κύπριοι να πείτε "ναι" σ' αυτή την προσφορά, να αλλάξετε την ζωή και το σύστημα σας και να γευτείτε τα πολυτιμότερα αγαθά τής ζωής έτσι ακριβώς όπως είναι στο χέρι σας να πείτε "όχι" και να παραμείνετε στο ίδιο βούρκο και στην ίδια κόλαση γευόμενοι, όπως πάντα, τις ίδιες αρώστιες και την ίδια φθορά.

Από σας εξαρτάται Κύπριοι, απόλυτα από σας. Την ψήφο σας την ελέγχετε απόλυτα εσείς οι ίδιοι και κανένα καθήκι αυτού του κόσμου δεν μπορεί να σας επιβάλει σε πιόν θα την δώσετε. Αν τα αφεντικά σας σάς τρομάζουν και σας απειλούν χέστε τα, και χέστε τα **ομαδόν.**

Μην τους ακούτε Κύπριοι και μην κουβαληθείτε στις συγκεντρώσεις τους. Ακούστε Κύπριοι την φωνή και τους πόθους μέσα σας και πηγαίνετε εκεί που θα σας καλέσει αυτή η φωνή και πουθενά αλλού. Μην συρθείτε, όπως τα πρόβατα, στο κοπάδι τους.

Αντισταθείτε Κύπριοι, αντισταθείτε στο σύστημα και σ' όλα τα επώνυμα καθήκια του. Απογοητεύσετε Κύπριοι εκείνους που σας απογοήτευσαν. Αρχίστε να σκάβετε το έδαφος κάτω από τα πόδια τους και θα δείτε πώς οι μεγάλοι ανδρίσκοι σας μετατρέπονται στους μεγαλύτερους χέστηδες.

Αν γυρεύουν ψήφους για τους ευνοούμενους τους, τότε στείλτε τους να ζητιανέψουν από τα γαϊδούρια. Εγώ τουλάχιστον πιστεύω πως είναι ματαιοπονία να ψάχνουν για ψήφους ανάμεσα στους ανθρώπους. Αφού δεν σας σεβάστηκαν Κύπριοι, αφού δεν σας αγάπησαν και δεν σας λυπήθηκαν μην τους σεβαστείτε, μην τους αγαπήσετε και μην τους λυπηθείτε. Πόσα δεινά πρέπει να συσσωρεύσουν ακόμα απάνω σας για να αποφασίσετε να τους αποτινάξετε;

Μην τους ακούσετε Κύπριοι, μην τους φοβηθείτε, μη... μη... μη... Και στους πράκτορες τους που θα στείλουν στις πόλεις και στα χωριά για δημοσκοπήσεις δώστε να καταλάβουν πως όταν θέλετε εσείς κάνετε τούς μεγάλους μικρούς και τους μικρούς μεγάλους.

Κύπριοι, από σας εξαρτώνται όλα. Αν θα επιβιώσετε σαν άνθρωποι και σαν λαός ή αν θα αποβαίνετε, αν θα μεγαλουργήσετε ή αν θα μικρουργήσετε, αν θα υψωθείτε ή αν θα πατώσετε εξαρτάται απόλυτα από εσάς. Κανείς άλλος από εσάς δεν ορίζει την τύχη σας και κανείς δεν ορίζει την απόφαση σας. Χωνέψετε το Κύπριοι: η ψήφος είναι μυστική. Κανείς δεν θα σας βλέπει όταν θα ψηφίζετε. Κανένας Χριστόφιας, κανένας Κληρίδης ή Αναστασιάδης και κανένας Κυπριανού. Εκείνη την ώρα **μόνο** ο Θεός θα σας βλέπει και ό,τι σημειώσετε θα το σημειώσει και Κείνος. Αυτόν λοιπόν να σκέφτεστε Κύπριοι όταν θα ψηφίζετε και Αυτόν να φοβάστε αν δεν ακούσετε εκείνη την φωνή μέσα σας.

Αυτή την φορά Κύπριοι πρέπει ν' ακούσετε την φωνή και την συνείδησή σας. Κάντε το εσείς και θα δείτε πως κανένας απ' αυτούς δεν θα μπορέσει πια να σας φοβίσει ή να σας επιβληθεί. Αν τους απόμερε κάτι από κείνο το ένστικτο τής Αυτοσυντήρησης και αν φερθούν, έστω και την τελευταία στιγμή, λογικά, τότε μόλις που θα σώσουν τα τομάρια τους. Διαφορετικά είναι τελιωμένοι. Ξεχάστε τους λοιπόν, ξεχάστε τους έτσι όπως ξεχνάτε μιαν αρώστια που σας κτύπησε, όπως ξεχνάτε έναν εφιάλτη τής νύκτας με το πρώτο φως.

Οι μέρες είναι λίγες Κύπριοι. Η μέρα τής αναμέτρησης είναι κοντά, τα σημεία είναι κοντά.

Αυτό να σκέφτεστε Κύπριοι: πως είναι κοντά η μέρα όπου πρέπει να δώσετε μιαν αρχή και μιαν ευκαιρία στον Ανθρωπο και στην Ανθρωπότητα. Αυτό να σκέφτεστε Κύπριοι: πως επλησίασεν η Ώρα, η Ώρα τής Ζωής, η Ώρα τού Ανθρώπου.

Από σας εξαρτάται Κύπριοι, μόνο από σας. Γιατί όσο κι αν πολεμήσω εγώ και όσο κι αν παλέψω, όσο και αν υπομείνω και όσο και αν επιμείνω, την νίκη δεν μπορώ να την πάρω από μόνος μου. Μόνον εσείς μπορείτε να μου την δώσετε Κύπριοι, μόνον εσείς. Εσείς μόνο μπορείτε να δώσετε την Ζωή, εσείς το Μέλλον, εσείς και την Ουτοπία. Μόνο εσείς το μπορείτε Κύπριοι, μόνο εσείς!

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Εφτά (σε άλλο τόνο).

Κύπριοι, όταν παίρνει ο θάνατος έναν δικό σας άνθρωπο και τον κατεβάζετε, ύστερα από τα γνωστά τελετουργικά, στο μνήμα του δεν μπορεί να διαφεύγει εκείνη την ώρα από το μιαλό σας πως κάπια μέρα θα έρθει και η στιγμή όπου κάπιοι άλλοι θα βάλουν εσάς στο δικό σας μνήμα. Όσο απομακρυσμένο και αν φαίνεται αυτό στα μάτια σας, όμως ξέρετε πως είναι κι αυτό μέρος τού πεπρωμένου σας, ενός πεπρωμένου που δεν μπόρεσε κανένας να αποφύγει.

Οι εφημερίδες είναι δα καθημερινά γεμάτες με αγγελίες κηδειών και μνημοσύνων. Ο θάνατος συνεχίζεται έτσι όπως συνεχίζεται και η ζωή και όλοι σας με την σειρά θα πάρετε την θέση σας με μια εφημερίδα, με την φωτογραφία σας μαζί -πιός ξέρει από πότε;- και με την γνωστή και τετριμμένη είδηση: τελούμεν αύριο Κυριακή ...στον ιερό ναό ... ετήσιο μνημόσυνο τού προσφιλούς μας τέκνου, συζύγου, πατέρα ή μητέρας, παππού ή γιαγιάς και καλούμεν όλους όσους τιμούν την μνήμη του (της) να παραστούν. Κτλ κτλ.

Πόσο αλήθια σάς έχει απασχολήσει αυτό το ζήτημα; Η μήπως δεν σας απασχόλησε καθόλου; Σταθήκατε ποτέ να αναλογισθείτε την προσωρινότητα και την ματαιοπονία αυτού του ανθρώπου σ’ αυτή την Γη;

Προς τι λοιπόν όλ' αυτά; Γιατί να είναι αναπόφευκτος ο θάνατος; Και γιατί να είναι αναπόφευκτος ο πόνος και η θλίψη σ' αυτή την ζωή;

Δυστυχώς όμως ούτε ο θάνατος ούτε και ο πόνος δεν έχουν κάνει τον άνθρωπο πιο ανθρώπινο, ούτε και τον έχουν κάνει πιο σοφό. Αντίθετα είναι ένα έρμαιο τού θανάτου έτσι όπως είναι ένα έρμαιο τού πόνου. Όλο κι όλο που τρέχει στην ρουτίνα τής καθημερινότητας φροντίζοντας να εξασφαλίσει λίγες απατηλές ευχαριστήσεις τής σαγμής, ανίκανος εντελώς να πιάσει και να αισθανθεί τούς βαθιούς παλμούς τής ζωής.

Και έτσι συνεχίζεται η ζωή. Ο θάνατος ακολουθεί την αθλιότητα, η αθλιότητα την ανοησία και η ανοησία την φρίκη.

Είναι γνωστά βέβαια ολ' αυτά αφού καί τα ζείτε καί τα ξέρετε. Την αθλιότητα και την ανοησία την συνοδεύει το μίσος, ο πόλεμος, η αδικία, η πείνα, η φτώχια και η συντριβή. Λίγο μόνο αν ξεφύγουμε από τα στενά πλαίσια τής πολύ ευημερούσας κοινωνίας μας και απλώσουμε την ματιά μας γύρω μας, τότε δικαίως θα αναρωτιόμασταν: μωρέ τι γίνεται σ' αυτό τον κόσμο;

Α, και δεν είναι μόνο τα δεινά που συσσωρεύει η ανθρώπινη απληστία και ανοησία που κάνουν δεδομένη την εξαθλίωση. Είναι επιπλέον η αταξία τής Φύσης που χωρίς διάκριση δίνει αλλού πλημμύρες και αλλού ξηρασίες, αλλού τυφώνες και αλλού φωτιές, αλλού παγωνιές και αλλού λιοπύρια.

Και νάναι και ο θάνατος πάνω από το κεφάλι σου, νάναι το χώμα ο προορισμός σου, να θάψεις εκεί και να θαφτείς εκεί απ' όπου δεν βγήκε κανείς ακόμα.

Αλήθια άνθρωποι! Δεν νομίζετε πως είναι αυτό θέμα για να το σκεφτείτε; Ξέρω βέβαια πως δεν πρόκειται για κανένα δημοφιλές προεκλογικό θέμα, όμως ότι κι αν πούμε είναι ένα θέμα. Όσο λοιπόν και αν σας φαίνεται παράξενο που το ανακατεύω στα προεκλογικά μου κείμενα, όμως αν το σκεφτείτε λιγάκι θα δείτε πως ακόμα και ο θάνατος δεν είναι έξω από το σχέδιο και το πρόγραμμα μου. Όχι λιγότερο από τον Έρωτα αποτελεί και αυτό ένα μείζον θέμα και ο Ούτοπος, σαν ένας ολοκληρωμένος πολιτικός, θεωρεί ως ζήτημα αρχής να ασχοληθεί, να ενδιατρίβει και να μιλήσει για κάθε θέμα που ενδιαφέρει τον πολίτη.

Πως σας ενδιαφέρει λοιπόν ο θάνατος έτσι όπως σας ενδιαφέρει και η ζωή και ο έρωτας, το ξέρω πως σας ενδιαφέρει. Και πολύ μάλιστα. Συνεχίζω λοιπόν.

Κύπριοι, ξέρω πόσο είναι δύσκολο για τους πλείστους από εσάς να εμβαθύνετε στα μυστήρια τής ζωής. Εάν αυτό ήταν δύσκολο για τα πιο βαθιά πνεύματα τής Ιστορίας, θάταν απίθανο να μην είναι δύσκολο για σας. Κι όμως για όλα υπάρχει μια εξήγηση και για όλα υπάρχει μια αρχή. Αρκεί

να αρχίσει κανείς να ξεδιαλύνει το μυστήριο και τότε όλα τα αινίγματα τού σύμπαντος θ' αρχίσουν να λύνονται έτσι όπως λύνονται και οι απλούστερες μαθηματικές εξισώσεις. Είτε το θέλετε λοιπόν Κύπριοι είτε όχι, είτε το επι- λέξετε είτε όχι ανήκετε ακριβώς σ' αυτή την γενιά που μπροστά της θ' αρχίσουν να ξετυλίγονται όλες οι αλήθιες για την ζωή σ' αυτό τον Σύμπαν. Ανήκετε Κύπριοι ακόμα σε εκείνη την γενιά τών ανθρώπων που, όπως προείπανε οι Γραφές, δεν θα γνωρίσει τον θάνατο, έστω και αν οι άνθρωποι πεθαίνουν στο μεταξύ.

Εκείνο το πλήρωμα τού χρόνου για το οποίο προσεύχονται οι άνθρωποι από καταβολής κόσμου σ' όλες *τις* άκρες τού πλανήτη βρίσκεται πια ενώπιον τών πυλών. Ο θάνατος θα νικηθεί, οι άνθρωποι που ζούνε δεν θα πεθάνουν, θα γιατρευτούνε οι άρρωστοι, οι τυφλοί θα ιδούν, οι κουτσοί θα περπατήσουν, οι κωφοί θα ακούσουν και οι λωλοί θα μιλήσουν. Θα αναστηθούν οι άνθρωποι που έχουν πεθάνει και όλα τα ζωντανά και η Γη (η Νέα Γη) θα πλημμυρίσει με ανθρώπους που έζησαν κάποτε εκατοντάδες και χιλιάδες χρόνια πριν σε χώρες και σε ηπείρους που μπορεί να έχουν εξαφανισθεί και τα τόσα παιδιά που τα πήρε η πείνα και η πανούκλα θα συνεχίσουν την ζωή τους από εκεί που την είχαν εγκαταλείψει.

Η Γη στο μεταξύ θα έχει ισοπεδωθεί από το χέρι τού Θεού εκείνη την ίδια μέρα τής ανάστασης. Όταν πια θα έχουν αναστηθεί οι νεκροί, τότε θα επιβιβαστούν όλοι σε διαστημικές κιβωτούς, θα ανεβούν στον ουρανό και από κει θα παρακολουθήσουν την ισοπέδωση τής Γης έτσι όπως παρακολουθούν μπροστά στα μάτια τους μια κινηματογραφική ταινία. Εκείνος ο παλιός κατακλυσμός ύδατος θα παραχωρήσει τώρα την θέση του σ' έναν κατακλυσμό πυρός. Αν μετρούσαμε τον χρόνο εκείνη την ημέρα με τα γνωστά σε όλους μας δεδομένα μέτρησης τού χρόνου, μ' ένα, ας πούμε, γήινο ρολόι, μπορεί να κρατούσε αυτός ο κατακλυσμός εκαντοντάδες ή και χιλιάδες χρόνια, όμως στα μάτια μας θάναι σαν νάγιναν όλα σε μια μέρα. Το πρωί θα αναστηθούν όλοι και όλα τα πεθαμένα. Ως το μεσημέρι τα βουνά θα κάνουν φτερά, θα υψωθούν όπως τα σύννεφα στον ουρανό και θα ριχτούν στην θάλασσα. Ένας πύρινος οδοστρωτήρας θα περάσει από πάνω τους και τότε όλη η Γη θα γίνει μια επίπεδη μάζα. Το απομεσήμερο θα ανοιχτούν τα ποτάμια και θα κυλήσει σ' αυτά το νερό. Ως το απόγευμα θα έχει κατασπαρεί η Γη με χιλιάδες νέες πόλεις και αγροικίες. Ως το σούρουπο θα έχει φυτευθεί με δένδρα και με σπαρτά και ως το βράδυ θα έχουν μεγαλώσει και γεμίσει με καρπούς. Ύστερα θα ακολουθήσει μια νύχτα γεμάτη σιωπή, απέραντη σιωπή. Θα μείνετε εκεί στις κιβωτούς σας ως την αυγή ρωτόντας ο ένας τον άλλον αν αυτά που βλέπετε είναι αλήθια ή ψέμα, αν είναι όνειρο ή πραγματικότητα. Με το πρώτο φως θα ανοίξετε διάπλατα τα μάτια σας και θα δείτε πως η Γη που ξέρατε όλοι έχει εξαφανισθεί για πάντα και στην θέση της απλώνεται μια νέα Γη, μια Γη τόσο όμορφη όσο δεν την γνωρίσατε ούτε στα πιο ωραία σας όνειρα. Στο μεταξύ θα βλέπετε και θα ακούτε νέους ανθρώπους δίπλα σας, ανθρώπους που μπορεί να μην τους γνωρίσατε ποτέ και όμως νά που τους κοιτάτε έτσι σάμπως και ζήσατε μαζί αγαπημένα χιλιάδες χρόνια. Ένας πόθος θα σάς συνεπαίρνει ν' αγγίξετε, να χαϊδέψετε και να αγαπήσετε αυτούς τους ανθρώπους. Το βλέπετε: είναι ωραίοι και εκείνοι όπως και σεις, τόσο ωραίοι όσο δεν θυμάστε να ήσασταν ποτέ στην προηγούμενη σας ζωή.

Εκεί λοιπόν που θ' αρχίσετε να συνειδητοποιείτε πως όλα αυτά είναι αλήθια και πραγματικότητα και θα αρχίσετε να χαίρεστε για την τύχη σας και να αγκαλιάζεστε μεταξύ σας, οι άνθρωποι από τον ουρανό που κυβερνούν τις κιβωτούς θα πάρουν διαταγή να προσγειωθούν. Γεμάτοι λοιπόν λαχτάρα και προσμονή για την νέα ζωή θα πατήσετε την Γη και εκεί θα κάνετε όλοι μια νέα αρχή. Σ' αυτή την Νέα Γη δεν θα πεινάσει ούτε και θα διψάσει κανείς. Δεν θάχει άστεγους, ανυπόδυτους, άνεργους ή δυστυχισμένους η Νέα Γη. Το κάθετί που θα επιθυμήσετε θα το έχετε: φαγητό, σπίτι, αγάπη, έρωτα και δουλιά. Όλοι θα ζείτε και θα υπάρχετε στην πιο ακτινοβόλα νιότη σας και θα αισθάνεστε τον πλησίον σας φίλο, αδελφό και αγαπημένο.

Ναι, έτσι θάναι άνθρωποι. Αλλά μην βιάζεστε γιατί ο θάνατος δεν έχει διαγραφεί τελείως από το σενάριο που ετοίμασε ο Θεός για σας.

Η Νέα Γη μπορεί να είναι διαφορετική από την παλιά Γη από άποψη γεωγραφική, κοινωνική ή νομική και να παρέχει τα πάντα στα παιδιά της αλλά όχι λιγότερο από την παλιά Γη, θα είναι κι αυτή μια Γη τής δοκιμασίας. Σ' αυτή την Γη, όπως ακριβώς και στην προηγούμενη, θα περάσετε

όλοι την κρίση σας. Κι αν λοιπόν είχατε στην παλιά Γη να πείτε πως ζήσατε λίγα χρόνια και έτσι δεν είχατε τον χρόνο για μια δίκαιη δοκιμασία ή πως οι εντολές που είχατε πάρει από την θρησκεία και από την πολιτεία ευρίσκονταν σε αντίθεση με τις έμφυτες μέσα σας εντολές, όμως τώρα δεν θα μπορείτε να χρησιμοποιήσετε αυτό το επιχείρημα για να απαλλαγείτε από τις ευθύνες σας. Κι ο λόγος γι' αυτό είναι απλός: αυτή την φορά δεν θάχετε 20 ή 40 ή 100 μονάχα χρόνια για να κριθείτε και να δοκιμασθείτε. Όχι! Αυτή την φορά θα έχετε όλοι χίλια ή σχεδόν χίλια χρόνια ενώ, από την άλλη, οι εντολές που θα σας δώσει η Θρησκεία και η Πολιτεία στην Νέα Γη θα ευρίσκονται σε πλήρη συμφωνία και αρμονία με τις έμφυτες μέσα σας εντολές.

Σ' αυτήν λοιπόν την Νέα Γη θα ζήσετε χρόνια και χρόνια βυθισμένοι σε πελάγη ευδαιμονίας μακαρίζοντας τον εαυτό σας. Κάπου όμως εκεί κοντά στο τέλος τών χίλιων χρόνων κάποιοι άνθρωποι θ' αρχίσουν να ξεχνάνε και να χάνουν την πίστη τους στον Θεό, θα ξεχάσουν εκείνη την μέρα τής Συντέλειας και της Ανάστασης και τότε θ' αρχίσουν να έρχονται στην επιφάνεια όλα εκείνα τα δεινά που είχαν κάποτε καταντήσει την παλιά Γη μια διαρκή κόλαση. Τότε λοιπόν θ' αρχίσουν να χωρίζονται οι άνθρωποι σε δίο στρατόπεδα, σε κείνο τών δικαίων και σε κείνο τών αδίκων. Σύντομα θα ακολουθήσει ένας μεγάλος πόλεμος και κάπου εκεί, στα μισά τού χαλασμού, θα επέμβει ξανά ο Θεός για την έσχατη κρίση. Και έτσι όπως εχωρίσθησαν οι άνθρωποι μεταξύ τους, έτσι θα τους χωρίσει και θα τους προορίσει και ο Θεός: άλλους για την αιώνια φωτιά και άλλους για τις αιώνιες ηδονές. Τότε μόνο ο θάνατος και μαζί του και ο διάβολος- θα αλυσοδεθεί και δεν θα ενοχλήσει ξανά αυτή την Γη, ανκαι δεν αποκλείεται στο μεταξύ να αμολυθεί σε μια άλλη Γη τής Δοκιμασίας κάπου μακριά από δω, σε κάπιο άλλο ίσως ηλιακό σύστημα ή σε κάπιον άλλο γαλαξία. Οι λογαριασμοί του με την Γη θα έχουν τελιώσει εκεί, ο ρόλος που του επέβαλε το θεϊκό σενάριο ως εκεί τον είχε ανάγκη. Μετά θα εγκαταλείψει για πάντα αυτή την Γη και οι άνθρωποι πλέον θα μείνουν οι μεν στην αιωνιότητα τών ηδονών και οι δε στην αιωνιότητα τών μαρτυρίων.

Όλα, είπαμε, βρίσκονται ενώπιον τών πυλών. Και όσο λοιπόν και αν μιάζει αυτό με επιστημονική φαντασία ή με παραμύθι, όμως σύντομα θα υποχρεωθείτε να μάθετε πως πρόκειται απλά για μια στυγνή πραγματικότητα.

Όταν η σύγχρονη πληροφορική έφερε τον άνθρωπο στο σημείο να συγκεντρώνει αμέτρητες πληροφορίες σ' έναν τεχνικό εγκέφαλο με το μέγεθος ενός κοινού κέρματος και να τις στέλνει από την μια στιγμή στην άλλη σ' όλες τις γωνιές τού πλανήτη, τότε δεν μπορείτε πλέον να αμφιβάλλετε εάν και κατά πόσον μπορούν οι Θεοί να συγκεντρώνουν την κάθε κίνηση και την κάθε πληροφορία που σας αφορά και να καταγράφουν την κάθε σκέψη και τον κάθε διαλογισμό σας και στην πιο απόκρυφη γωνιά τού μιαλού σας.

Το θέμα είναι απλό: οι Θεοί έχουν αναπτύξει, χιλιάδες και εκατομμύρια, ίσως, χρόνια τώρα, μια τεχνολογία ασύλληπτη σχεδόν για την ανθρώπινη διάνοια, μια τεχνολογία που ελέγχει και κατευθύνει τα πάντα και το κάθετί και από την οποία ας πούμε πως απέχει ο άνθρωπος ένα, δίο, δέκα, είκοσι ή χίλια σκαλοπάτια.

Γι' αυτό μην απορείτε άνθρωποι. Όλα σ' αυτό τον κόσμο μπορούν να συμβούν. Ξα- ναπιάστε απ' την αρχή αυτό το φυλλάδιο και μην αμφιβάλλετε πως όλα μπορούν να συμβούν, Οι άνθρωποι μπορούν να μην πεθαίνουν και όσοι πέθαναν μπορούν ν' αναστηθούν. Όταν το θεϊκό σενάριο σάς λέει πως έτσι θα γίνει, τότε πώς μπορεί το ανθρώπινο σενάριο να λέει πως θα γίνει αλλιώς;

Το θέμα είναι να το πιστέψετε άνθρωποι και, κυρίως, να πιστέψετε τον άνθρωπο που ευαγγελίζεται για σας αυτή την προοπτική. Το πιός λοιπόν είναι αυτός ο άνθρωπος το ξέρετε Κύπριοι. Αναγνωρίστε τον λοιπόν, δώστε του την ευκαιρία να γίνει δυνατός, πολύ δυνατός, και να κάνει αυτά που απαιτεί (ξέρει αυτός πιά είναι αυτά) απ' αυτόν ο Θεός και θα δείτε πως τα άλλα, όλα τ' άλλα, θα ακολουθήσουν σχεδόν από μαθηματική αναγκαιότητα. Τίποτ' άλλο.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Οκτώ.

Κύπριοι, όσοι από σας αισθάνεσθε να έχετε ένα ταλέντο, τότε σίγουρα θα νιώθετε πικρία όταν οι συνάνθρωποι σας το αγνοούν επιδεικτικά. Όταν μάλιστα αυτό το ταλέντο σας έχει παράξει ένα κάπιο έργο, τότε δικαιολογημένα η πικρία μπορεί να μετατραπεί σε οργή.

Απ’ αυτή την άποψη λοιπόν πρέπει να θεωρείτε πως ο Ούτοπος έχει κάθε λόγο να είναι οργισμένος και να γράφει, ασφαλώς, αναλόγως. Ο άνθρωπος λοιπόν που έχει αποτυπώσει στο χαρτί τίς πιο ρωμαλέες σκέψεις, ο άνθρωπος που έχει φτιάξει το καλύτερο πολεοδομικό σχέδιο που έχει φτιάξει ποτέ άνθρωπος νά που αντιμετωπίζεται από κάπιους λακέδες έτσι λες και είναι κανένας άνθρωπος τής τύχης που αρέσκεται απλά να κάνει θόρυβο γύρω από το όνομά του. Αν γράψουν γι' αυτόν στις εφημερίδες ή στα περιοδικά θα γράψουν πέντε κακόγουστες αράδες όλο προχειρότητα και φαιδρότητα. Ούτε σκέψη για να ασχοληθούν και να επιμείνουν στα σοβαρά για τα θέματα που θέτει ενώπιόν τους ο Ούτοπος.

Αλλά είπαμε: από το σύνδρομο τής σπουδαιοφάνειας δεν πάσχουν μόνο οι άρχοντες αλλά και εκείνοι που τους περιτριγυρίζουν. Όταν ένας δημοσιογράφος ασχολείται με τους σπουδαίους ανθρώπους, τότε γίνεται και εκείνος σπουδαίος (μετέχει, ούτως ειπείν, τής σπουδαιότητας), το θέμα του γίνεται σπουδαίο και το μέλλον του διαγράφεται ...σπουδαίο. Για τον δημοσιογράφο και για κείνον που τον εργοδοτεί είναι χάσιμο χρόνου το να ασχοληθεί με έναν άσημο και αφανή άνθρωπο, έστω και αν ακόμα αυτός ο άσημος και αφανής άνθρωπος είναι - και το ξέρουν - χίλιες φορές αξιότερος από κείνους. Στην περίπτωση λοιπόν που θα... υποχρεωθεί κάπιος να περάσει κάτι στις στήλες τού έντυπου ή του καναλιού του, τότε δεν θα το κάνει παρά με κείνο τον τρόπο και με κείνο το στυλ με το οποίο θα καταφέρει να υποβιβάσει τον άνθρωπο και το μήνυμά του.

Γνωστά ολ' αυτά π’ ανάθεμά τα, πολύ γνωστά. Έτσι που αναρωτιέσαι με τέτια συμπεριφορά αν αξίζει να συνεχίσεις τον αγώνα σου εσύ που ξέρεις πως δεν τον ξεκίνησες παρά για να ευεργετήσεις τούς πάντες και τα πάντα, κι αυτούς ακόμα που επιμένουν να σε αγνοούν και να σε υποβιβάζουν.

Κι όμως Κύπριοι ενώ αυτό αποτελεί μια ιδιαίτερα τραγική όψη τού όλου θέματος, όμως σίγουρα αυτό δεν είναι απαραίτητα και το πιο τραγικό πράγμα που μπορεί να συμβεί σ' έναν άνθρωπο αφού το πιο τραγικό απ’ όλα έγκειται σ’ αυτό: στην απουσία Υγίας.

Όταν λοιπόν έχεις και κρατάεις με τα πόδια και με τα χέρια την υγία, με τα νύχια και με τα δόντια, τότε σίγουρα θα έρθει - θέλει δεν θέλει - εκείνη η στιγμή και εκείνη η φωνή που - παρά την πίκρα και τη θλίψη που σε ποτίζουν οι συνάνθρωποί σου - θα σε παρηγορήσει, θα σου μιλήσει γλυκά και θα σου δώσει κουράγιο και δύναμη για να σηκωθείς ξανά, για να πολεμήσεις ξανά και να καλπάσεις ξανά.

Έτσι λοιπόν εγώ που έχω ήδη στην διάθεσή μου εκείνα τα "μυστικά τής Υγίας” είναι επόμενο πως θα έχω μέσα μου και εκείνη την πηγή τής δύναμης και του θάρρους που δεν μου επιτρέπει ποτέ να κάνω πίσω. Έτσι κι αλλιώς, σαν κάπιος άλλος: *γκρέμμισα πίσω μου τις γέφυρες. Θα προχωρήσω μπροστά ή θα πεθάνω. (Ροβεσπιέρος).*

Μ' αυτά και με τούτα λοιπόν νάμαι και πάλι στους δρόμους να παλεύω για το Όραμα. Κι όπως τόχω πει και ξαναπεί Κύπριοι: εγώ δεν παλεύω και δεν αγωνίζομαι για να αγωνίζομαι. Όχι Κύπριοι. Εγώ παλεύω και αγωνίζομαι για τα αποτελέσματα, παλεύω και αγωνίζομαι για την νίκη, μόνο για την νίκη, και δεν πρόκειται να δεχτώ τίποτα λιγότερο απ' αυτήν.

Και το πράγμα είναι απλό Κύπριοι: αν κρίνετε και συγκρίνετε την προσφορά που σας έκαναν εκείνοι και την προσφορά που σας κάνω εγώ, τότε εγώ νομίζω πως, λογικά εκτι- μόντας, δεν πρέπει να υπάρξει άνθρωπος σ' αυτό τον τόπο για να τους δώσει ψήφο.

Επειδή λοιπόν εγώ έχω υποχρέωση να λέω αυτό που αισθάνομαι, τότε δεν θα μπορούσα να εκτιμήσω διαφορετικά την κατάσταση. Γιατί όπως και να σας το πω και όπως και σας το ιστορήσω

και όπως και αν σας τα πουν και αν σας τα ιστορήσουν εκείνος αυτό δεν μπορεί ν' αλλάξει το γεγονός πως ο Ούτοπος έκανε σε σας την καλύτερη προσφορά που μπορούσε ποτέ να κάνει ένας υποψήφιος ηγέτης στους υποψήφιους υπηκόους τού καθεστώτος του.

Αυτό είναι Κύπριοι για μένα το ένα δεδομένο. Πιστεύω σ' αυτό και επενδύω σ' αυτό αλλ' όμως δεν μπορώ και να αγνοήσω τελείως ένα άλλο δεδομένο: πως δηλαδή ο λαός δεν σκέφτεται, δεν συμπεριφέρεται και δεν αποφασίζει πάντα λογικά ή πως, για να το πω αλλιώς, δεν αποφασίζει πάντα με βάση την λογική ή το συμφέρον του, τόσο μάλλον γιατί δεν υπάρχει απόλυτη λογική. Ως προς το ζήτημα μάλιστα τού συμφέροντος υπάρχουν και εδώ αρκετές διχογνωμίες.

Κι όμως Κύπριοι ενώ μπορεί να μην έχουν ξεκαθαρισθεί τα πάντα σ' αυτό τον κόσμο, όμως εγώ πιστεύω πως υπάρχουν κάπια πράγματα στα οποία με το να αντιλέγει κανείς υποκύπτει απλά στον πειρασμό να κάνει αντίλογο για τον αντίλογο. Για να έρθω λοιπόν στο θέμα μου και να γίνω πιο συγκεκριμένος θα έλεγα για παράδειγμα πως η Υγία είναι μια αξία και πως η απόκτησή της αποτελεί το πιο μεγάλο συμφέρον και το πιο μεγάλο αγαθό για κείνον που την έχει. Ύστερα θα έλεγα πως η ανάγκη να νιώθεις ασφαλής στο καθεστώς στο οποίο ζεις είναι κι αυτή μια επιταγή και ένα αξίωμα, και παρομοίως η ανάγκη να νιώθεις και να είσαι ευτυχισμένος.

Εάν λοιπόν Κύπριοι σάς έχει πείσει ένας άνθρωπος -και με Λόγο και με Σχέδιο- πως μπορεί να σας διασφαλίσει αυτά τα αγαθά, τότε θα ήταν παράλογο να μην του δώσετε την ευκαιρία να το κάνει.

Δείτε Κύπριοι, ανοίξετε τα μάτια σας και δείτε. Ακούστε, κρίνετε και συγκρίνετε. Μπορείτε Κύπριοι, νομίζετε, να αμφιβάλλετε πως ο άνθρωπος εκείνος που σας μιλάει έτσι όπως σας μιλάω εγώ, ο άνθρωπος που αλώνισε όλες τις πόλεις και τα χωριά σας για να σας παραδώσει προσωπικά την προσφορά και τον Λόγο του, μπορείτε, νομίζετε, Κύπριοι να αμφιβάλλετε πως μπορεί να κάνει τα πάντα; Δείτε μόνο τι έκανε με ούτε χίλιες λίρες, πώς έφερε άνω κάτω το σύστημα με λίγες κόλλες. Δείτε Κύπριοι, μόνο δείτε. Δείτε Κύπριοι και βάλτε με το νου σας το τι θα κάνει όταν του δώσετε την ευκαιρία και την εξουσία για να εφαρμόσει το πρόγραμμά του.

Ω, αυτά δεν θέλουν και μεγάλη φαντασία Κύπριοι για να τα πιάσει το μιαλό σας. Λίγη μόνο νάχετε, σάς φτάνει.

Κι όμως νά Κύπριοι, νά που λίγες μόνο μέρες πριν πάρετε την απόφαση που μπορεί να καθορίσει μια για πάντα το μέλλον σας δεν μου έχετε δώσει ένα σημάδι που να δείχνει πως νιάζεστε και πολύ για την προσφορά μου. Τί συμβαίνει Κύπριοι μαζί σας; Αραγε ανακαλύψατε κάπιον καλύτερον από τον Ούτοπο; Κάπιον μήπως που σας έχει κάνει καλύτερη προσφορά από την δική του και έχει θέσει ενώπιον σας έναν πιο πειστικό Λόγο και ένα πιο ωραίο σχέδιο; Κάπιον περισσότερο ήρωα απ' αυτόν, πιο δυνατόν, πιο σοφό και πιο επαναστάτη;

Ω, αν βρήκατε έναν τέτιον άνθρωπο Κύπριοι, τότε εγώ οφείλω να αποσυρθώ και να τεθώ στο πλευρό αυτού του ανθρώπου και να θέσω τον εαυτό μου στην υπηρεσία του γιατί σίγουρα θα το αξίζει.

Αν όμως, αν όμως Κύπριοι δεν έχετε βρει αυτόν τον καλύτερό μου, τότε δεν καταλαβαίνω γιατί να αδιαφορείτε τόσο για μένα και να μην κάνετε τίποτα.

Και το πράγμα είναι φανερό Κύπριοι: δεν είδα πουθενά γραμμένο το όνομα μου όταν τα ονόματα τών άλλων υποψηφίων κάνουν τον γύρο τού νησιού. Δεν υψώσατε ένα πανώ για μένα και πουθενά δεν γράψατε ένα σύνθημα για τον Καινούριο Κόσμο.

Τάχατες δεν σας αφορώ εγώ Κύπριοι ή παίζετε μήπως και σεις το παιχνίδι όλων εκείνων τών καθηκιών που κάνουν έτσι λες και δεν υπάρχω γι' αυτούς;

Αν είναι δυνατόν Κύπριοι, αν είναι δυνατόν να μην σας αφορώ! Κι όμως εγώ πιστεύω πως πρέπει να σας αφορώ. Πιστεύω Κύπριοι πως μ' έχετε ανάγκη, πως μ' έχετε τόση ανάγκη όση δεν είχατε ποτέ κανέναν. Χωρίς εμένα πώς θα λυτρωθείτε από τον πόνο; Πιός θα διώξει από την ψυχή σας την σήψη και την μοναξιά; Πιός θα σας δώσει πίσω την Υγία και τον ύπνο που είχατε σαν παιδιά;

Αλήθια! Πώς νομίζετε Κύπριοι πως πρέπει να κρίνετε τούς υποψήφιους σας; Πρέπει να κρίνετε

μήπως από το αν η πρόταση του είναι σωστή ή μήπως από το αν είναι σπουδαίος εκείνος που σας κάνει την πρόταση; Πρέπει να κρίνετε από το αν έχει και σκορπάει χρήμα ή όχι, από το αν έχει αυλοκόλακες ή όχι; Πρέπει μήπως να τον αγνοήσετε αν είναι φτωχός, άσημος και μοναχικός και να τον προσέξετε μόνο αν έχει όνομα, χρήμα, αξίωμα και συνεργούς; Αραγε κάνετε καλά αν αρνηθείτε και απορρίψετε έναν άνθρωπο απλά και μόνον γιατί είναι φτωχός ή γιατί δεν στηρίζεται από αυτά ή εκείνα τα κόμματα ή γιατί δεν εμφανίζεται σ' αυτά ή σε κείνα τα κανάλια;

Τάχα εκείνοι είναι πιο ωραίοι, πιο σοφοί, πιο κατάλληλοι και πιο αποδεχτοί από μένα απλά και μόνον γιατί εκείνοι είναι στην τηλεόραση και γω όχι ή μήπως γιατί εκείνοι είναι πλούσιοι και εγώ είμαι φτωχός, γιατί εκείνοι είναι με μεγάλο όνομα και γω με μικρό;

Μην σας πλανά άλλο Κύπριοι ο φακός. Εμπιστευθείτε πιο πολύ τα μάτια σας. Μην σας πλανά η κρίση τών μισθοφόρων τού μικροφώνου ή της πέννας. Εμπιστευθείτε πιο πολύ την κρίση σας. Μην σας πλανά το χρήμα που σκορπάνε και όλοι οι υποτακτικοί που σέρνονται γύρω τους. Μην σας πλανά η φωνή τού κάθε ανδρείκελου. Εμπιστευθείτε πιο πολύ την φωνή τής καρδιάς σας.

Τον άνθρωπο Κύπριοι που σας έχει δώσει και ξαναδώσει πρωτοφανή πολιτικά δείγματα -και θαύματα- θάρρους και γνώσης μην τον απορρίπτετε και μην τον αγνοείτε απλά και μόνον επειδή τον απορρίπτουν και τον αγνοούν τα φερέφωνα τού συστήματος. Εκείνα τουλάχιστον έχουν συμφέρον (έτσι τουλάχιστον θέλουν να πιστεύουν) για να το κάνουν. Εσείς όμως τι συμφέρον έχετε;

Αυτόν τον άνθρωπο Κύπριοι που σας έχει δώσει σημεία και σημεία πως μπορεί να είναι η μεγαλύτερη διάνοια που ανέδειξε το ανθρώπινο γένος, τον άνθρωπο που του αξίζει να τον προσέξουν, να τον ακούσουν αλλά και να τον υπακούσουν οι πάντες, νά που οι άνθρωποι τού κατεστημένου τον αγνοούν και του συμπεριφέρονται έτσι λες και είναι σκουπίδι απλά και μόνον γιατί είναι μόνος και καλός ή γιατί οι θέσεις και οι προτάσεις του σκανδαλίζουν την αφρόκρεμα τής υποκρισίας.

Κι όμως αυτοί οι άνθρωποι Κύπριοι που κρύβουν και αποσιωπούν τον καλύτερο άνθρωπο και την καλύτερη προσφορά που έγινε ποτέ σε οπιονδήποτε λαό, αυτοί οι άνθρωποι Κύπριοι, αξίζουν -δεν νομίζετε;- την μεγαλύτερη τών ποινών. Ακόμα και οι πιο μεγάλοι προδότες που ανέδειξε η ανθρωπότητα δεν μπορούν να συγκριθούν μ' αυτούς. Αυτή η προδοσία είναι η μεγίστη που μπορεί να γίνει σ' έναν τόπο και σ' έναν λαό και ασφαλώς θάταν ατόπημα για έναν πολιτικό ηγέτη να μην την δει και να μην την αντιμετωπίσει όπως της ταιριάζει. Αυτό το πράγμα είναι χειρότερο ακόμα και από τα μεγαλύτερα εγκλήματα τής Ιστορίας και ασφαλώς η Νέα Δικαιοσύνη έτσι μόνον μπορεί να το αντικρύσει. Αν θέλετε λοιπόν, Κύπριοι, μαζί με τον Νέο Κόσμο, να δείτε και να γνωρίσετε την Νέα Δικαιοσύνη του, τότε βοηθήστε με Κύπριοι για να έρθει κι αυτό. Απλά δώστε μου την νίκη, δώστε μου μια μεγάλη νίκη και θα έρθει κι αυτό, όλα θα έρθουν, όλα Κύπριοι, όλα!

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Εννέα.

Κύπριος όσοι είδατε και διαβάσατε τις προκηρύξεις και τα κείμενα μου, είτε τα νέα είτε τα παλιά, θα προσέξατε και πως η αναφορά μου στο Εθνικό μας πρόβλημα και στους Τούρκους είναι πολύ μικρή και τέτια μάλιστα, εκεί που υποχρεώνομαι να το κάνω, που μπορεί να παραξενεύει κάπιους ανθρώπους.

Ας πούμε λοιπόν πως αυτό είναι αλήθια αλλά δεν νομίζω εν τελεί να υπάρχει άνθρωπος που να έχει σκύψει πάνω από τα κείμενα μου και να μην κατανοήσει πως για να το κάνω αυτό θα έχω καί τον Λόγο καί το Επιχείρημά μου.

Για μένα το πράγμα είναι απλό και καθορίζεται από τα ίδια τα δεδομένα μου. Εντάξει, μπορεί να μην ζω στον τόπο που εγεννήθηκα αλλά ξέρετε πόσοι και πόσοι δεν ζουν στον τόπο που εγεννήθηκαν, έστω και αν δεν έχουν διωχθεί από κάπιους εισβολείς;

Όσο λοιπόν και αν είναι άδικο το να σε διώξουν από τον τόπο σου και να σε αποκόψουν τελείως από έναν χώρο που τροφοδοτεί την καρδιά σου με αναμνήσεις, όμως αυτό δεν αλλάζει το γεγονός πως είμαι σε θέση να ικανοποιήσω τις στοιχειώδεις ανάγκες μου για φαΐ, στέγη, ένδυση και εργασία και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Δόξα τω Θεώ: το γεγονός ότι στερήθηκα τής πατρογονικής εστίας και περιουσίας δεν με έκανε να πεινάσω ή να πονέσω περισσότερο απ’ ότι μπορούσα, ας πούμε να πεινάσω ή να πονέσω εκεί. Έτσι κι αλλιώς φρόντισαν να μας ταΐσουν καλά οι Αμερικανοί. Και μη χειρότερα λοιπόν.

Στο κάτω-κάτω το δίκαιο που καθορίζει τις σχέσεις τών ανθρώπων και των λαών δεν είναι άλλο από το δίκαιο τού ισχυροτέρου. Σε κείνη λοιπόν την συγκεκριμένη ώρα ήταν οι ισχυροί, εμείς την δώσαμε την αφορμή και νά που μπήκανε στα σπίτια μας. Αύριο- μεθαύρω μπορεί να είμαστε εμείς οι ισχυροί -πιός ξέρει;- και δεν αποκλείεται, πάλι με κάπια αφορμή, να μπούμε εμείς στα δικά τους σπίτια. Ως τότε όμως έχει ο Θεός.

Προς το παρόν όμως μάς χωρίζει μια γραμμή από τους Τούρκους και έτσι λοιπόν χάραξα κι εγώ μια γραμμή μεταξύ εκείνων και του Λόγου μου. Εγώ ξέρω έτσι κι αλλιώς πως έστω και αν πάτε όλοι στα σπίτια σας δεν θα καταφέρετε να λύσετε ούτε κατά το ελάχιστον τα μεγαλύτερα σας προβλήματα, προβλήματα που έγκεινται κυρίως στην απουσία Υγίας, στην απουσία μέτρου, αισθημάτων, ανθρωπισμού και πολιτισμού.

Όπως και να το κάνουμε αυτό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, είναι πρόβλημα οικουμενικό και έγκειται κυρίως στους ίδιους τούς εαυτούς μας και στους συμπατριώτες μας παρά στους οπιουσδήποτε Τούρκους πέρα από τα σύνορα.

Προσωπικά δεν έχω προκαταλήψεις ενάντια σε κανέναν λαό, ούτε καν απέναντι στους Τούρκους. Έτσι κι αλλιώς εγώ συμμερίζομαι την άποψη εκείνου (Μπαρμπύς) που είπε πως *"είμαστε περισσότερο συμπατριώτες με κείνους που μας καταλαβαίνουν και μας αγαπούν και βρίσκονται στο ίδιο ψυχικό επίπεδο με μας ή που τυραννιώνται στην ίδια σκλαβιά με μας παρά με κείνους που συναντούμε στον δρόμο".*

Απ' αυτή την άποψη δηλαδή δεν αποκλείεται, εάν και εφόσον έχω την ευκαιρία να γνωρίσω όλους τους ανθρώπους, να ανακαλύψω πως έχω περισσότερους συμπατριώτες, φίλους και αδελφούς ανάμεσα στον Τουρκικό λαό παρά ανάμεσα στον Ελληνικό ή τον Κυπριακό λαό ή ανάμεσα στους ομόθρησκους, στους χωριανούς ή στους συγγενείς μου, όπως δεν αποκλείεται φυσικά εκείνοι που αποκαλούμε με μίσος και με περιφρόνηση “Τούρκους” να είναι πιο πολλοί ανάμεσα μας παρά ανάμεσα στον Τουρκικό λαό.

Α, όσοι έχουν πάθει και έχουν δει, έστω και λίγα, από τους ομόπατρους και ομόθρησκους τους δεν μπορούν παρά να βλέπουν και να ακούνε με σκεπτικισμό όλους τους πατριδοκάπηλους και τους θρησκοκάπηλους. Πόσο μάλλον όταν έχει πάθει κανείς πολλά. Κι όσο γι' αυτό σάς λέω πως εγώ έχω πάθει κι έχω τραβήξει απ' αυτούς πολύ περισσότερα απ' όσα πάθατε κι απ' όσα τραβήξατε

εσείς από τους Τούρκους.

Γι' αυτό σάς λέω: Τούρκοι υπάρχουν πολλοί ανάμεσα μας, έστω και αν ακόμα ομιλούνε ελληνικά είτε κυπρέικα και έστω και αν φοράνε ελληνική μάσκα και έχουν ελληνική ταυτότητα, κι αυτού του είδους οι Τούρκοι αποτελούν την μεγαλύτερη μάστιγα για κάθε λαό. Είναι εκείνοι που αλλιώς λέμε δειλούς, ηλίθιους, παραδόπιστους, στενοκέφαλους, άμιαλους, άκαρδους, εξέχουσες και ισχυρογνώμονες μετριότητες, ύπουλους, χαμερπείς κι αναίσθητους και με τους οποίους ξεχειλίζει το ανθρώπινο είδος.

Έτσι είναι εδώ και έτσι είναι παντού: σε κάθε μαχητή αντιστοιχούν χίλιοι ή χιλιάδες δειλοί, σε κάθε εργάτη αντιστοιχούν χίλιοι κυφήνες, σε κάθε ανοιχτόμιαλο αντιστοιχούν χίλιοι στενόμιαλοι, σε κάθε ποιητή αντιστοιχούν χίλιοι στιχοπλόκοι, σε κάθε οραματιστή αντιστοιχούν χίλια καθήκια, σε κάθε φιλότιμο άνθρωπο αντιστοιχούν χίλιοι κόπανοι, σε κάθε λιοντάρι αντιστοιχούν χίλιοι λαγοί, σε κάθε φρουρό της επανάστασης αντιστοιχούν χίλιοι λακέδες, σε κάθε ασκητή αντιστοιχούν χίλιοι μαστούρηδες και σε κάθε αθλητή αντιστοιχούν χίλιοι καπνιστές και άλλοι τόσοι αλκοολικοί και πάει λέγοντας.

Μ' αυτά τα δεδομένα λοιπόν γύρω του ένας αγνός και καθαρός ιδεολόγος είναι δύσκολο να διατηρεί ακόμα την ελπίδα πως θα καταφέρει να αλλάξει κάτι σ' αυτό τον κόσμο, σ' αυτό τον κόσμο όπου οι "Τούρκοι" είναι πανταχού παρόντες, έτοιμοι όλοι και πρόθυμοι να σε φιμώσουν, να σε ποδοπατήσουν, να σε φτύσουν, να σε διασύρουν, να σε εμπαίξουν, να σε γελοιοποιήσουν και να σε καθαρίσουν εάν παρόλο τον πόλεμο που εξαπέλυσαν εναντίον σου με κάθε είδους σπιουνιά δεν παραιτήσαι και δεν παραδίδεσαι.

Όσα λοιπόν και αν μου πείτε για κείνους τους Τούρκους πέρα από τα σύνορα, εγώ τ' ακούω βερεσέ. Οι υπ' αριθμόν Ένα Τούρκοι που ξέρω εγώ αυτή την συγκεκριμένη ώρα, αυτή την ώρα που δίνω την μάχη μου για τον καλύτερο δυνατό κόσμο, είναι οι Τούρκοι που βρίσκονται εντός τών συνόρων. Είναι αυτοί που προσπαθούν να γελοιοποιήσουν την ελπίδα, είναι αυτοί που γυρνάνε την πλάτη στην Επανάσταση, είναι αυτοί που σε αγνοούν, αυτοί που υποβιβάζουν και υποτιμούν την θέληση σου να φέρεις μιαν Αναγέννηση σ' αυτό τον Κόσμο.

Αυτοί είναι λοιπόν οι Τούρκοι για κάθε λαό και αυτοί είναι αυτή την στιγμή το υπ' αριθμόν Ένα πρόβλημα, καί για σας καί για μένα. Έχοντας λοιπόν από την μια αυτό το δεδομένο και από την άλλη το αξίωμα: "είναι στην φύση τών προβλημάτων να λύνεται το καθένα μόνο αφού λυθεί το προηγούμενο του", τότε θα κατανοείτε και την επιμονή μου να σκέφτομαι και να ομιλώ πρώτα και πάνω απ' όλα γι' αυτό το πρόβλημα.

Ας επιλύσουμε πρώτα Κύπριοι αυτό το πρόβλημα, ας απαλλάξουμε αυτό τον τόπο απ' όλα τα καθήκια και απ' όλα τα δεινά που σας μαστίζουν σαν λαό, ας θέσουμε όλες εκείνες τις βάσεις και τις προϋποθέσεις που θα σας εξασφαλίζουν, ανεξάρτητα από Τούρκους ή Τατάρους στα σύνορα μας, την Υγία, την Ασφάλεια και την Ευτυχία σας και τότε, εάν και εφόσον ο Τουρκικός λαός δεν μάθει μερικά πράματα από σας και δεν καταφέρει να απαλλαγεί από εκείνο το κατεστημένο που τον κάνει να φέρεται όπως φέρεται, ε τότε θάναι καθήκον μας να τον βοηθήσουμε εμείς για να το κάνει. Α, είναι και ως προς αυτό οι δηλώσεις και οι σημειώσεις μου σαφείς, πολύ σαφείς. Και για να πάρετε μιαν ιδέα: εάν οι Τούρκοι επιχειρήσουν οπιαδήποτε επιθετική κίνηση στην Κύπρο, τότε εγώ δεν θα αρκεστώ στο να πάω απλά ως την Κερύνια. Θα πάω και πάρα πέρα. Ή: εάν συνεχίσει η Τουρκία μ' αυτά τα μιαλά, τότε δεν την βλέπω μακριά την ώρα εκείνη όπου οι Τούρκοι πολέμαρχοι θα δίνουν διαταγές για να σκάψουν χαρακώματα μπροστά από την Αγκυρα, αλλ' όμως κανείς δεν θα σκάφτει. Κι αυτό γιατί ο Τουρκικός λαός, έτσι όπως και κάθε λαός, θα έχει στο μεταξύ μάθει και πληροφορηθεί πως ο Ούτοπος έρχεται και καλπάζει σαν Ελευθερωτής τών λαών.

Αλλά, για να μην τα πολυλογώ, θα πήρατε μια ιδέα. Όταν λοιπόν θα έρθει η ώρα γι' αυτό θα τ' ακούσετε κι αυτό. Όμως το ζήτημα και το ζητούμενο μας τώρα είναι άλλο. Είναι οι εχθροί τών Ελλήνων, οι εχθροί τών Κυπρίων ανάμεσα σας, οι εχθροί τού Ανθρώπου, αυτοί που πήραν όλα τα πόστα τής δημοκρατίας -να την χέσω για δημοκρατία- και πνίγουν κάθε φωνή που βγαίνει από το στόμα κάθε εξεγερμένου. Απ' αυτούς λοιπόν τούς ανθρώπους Κύπριοι είναι που οφείλουμε τώρα

να απαλλαγούμε.

Ναι, μόνο που, σημειώστε εδώ, όταν σας λέω να απαλλαγούμε απ' αυτούς δεν σας παρακινώ να σκοτώσετε, να κτυπήσετε, να βρίσετε ή να προσβάλετε κανέναν. Όχι, κάθε άλλο. Μην ξεχνάτε πως είναι κι αυτοί θύματα τού ίδιου συστήματος που έκανε και σας θύματα. Όσο λοιπόν και αν είναι ευνοούμενοι του και όσο κι αν έχουν τις θέσεις και το χρήμα γιόρκι τους, όμως είναι επόμενο πως, έτσι καθώς το χρήμα και το αξίωμα δεν γιάτρεψε ποτέ κανέναν -κάθε άλλο, θα υποφέρουν κι αυτοί από τις ίδιες αρώστιες με σας: από διαβήτες, καρκίνους, καρδιοπάθειες, άγχη, ανικανότητα και ανορεξία να φάνε, να πιούνε, να αναπνεύσουν, να χωνέψουν, να αισθανθούν, να ζήσουν και να αγαπήσουν.

Όπως λοιπόν και αν τους χαρακτηρίζουμε και όσο σκληρά κι αν μιλάμε κάποτε γι' αυτούς, όμως είναι κι αυτοί συνάνθρωποι μας, έτσι όπως είναι και οι Τούρκοι και οι Αγγλοι και οι Αμερικάνοι και ούτω καθεξής.

Είναι ζήτημα λοιπόν ανθρωπισμού να τους βοηθήσουμε. Είναι καθήκον μας να παλέψουμε για να τους βοηθήσουμε αφού έτσι κι αλλιώς είμαστε οι μόνοι που μπορούμε να το κάνουμε. Προκειμένου λοιπόν να πετύχουμε τον στόχο μας δεν πειράζει αν τους φοβίσουμε και τους τρομάξουμε λίγο. Για το καλό τους θα το κάνουμε, σίγουρα για το καλό τους. Γιατί αν επιμένουν στα κεκτημένα, αν επιμένουν στην αδηφαγία και στην απληστία και κατασπαράζουν το κράτος και την δημοκρατία, τότε δεν είναι μακριά η μέρα όπου θα παραδώσουν και τους εαυτούς τους και εσάς όλους στους Τούρκους.

Γι' αυτό λοιπόν αν θέλετε στα σοβαρά, αν νιώθετε ότι σας αφορά και θέλετε να γλυτώσετε από κείνους εκεί τους Τούρκους, τότε πρέπει πρώτα να κοιτάξετε να γλυτώσετε μια και καλή από τούτους εδώ.

Προκειμένου λοιπόν να πετύχετε τον σκοπό σας μην διστάσετε να τους δώσετε και φόβο και τρόμο. Έτσι κι αλλιώς δεν υπάρχει άλλη διέξοδος απ' αυτήν: ο φόβος τους πρέπει να μετατραπεί σε τρόμο για να νικήσετε.

Αφαιρέστε τους Κύπριοι την δύναμη που τους δώσατε γιατί δεν τους ωφέλησε ούτε κείνους, ούτε εσάς. Έτσι κι αλλιώς η άγνοια, ή τύφλα και η βλακεία τους ήταν αρκετά μεγάλη, τόσο μεγάλη που τους έκανε ανίκανους να ελέγξουν την δύναμη που είχαν στα χέρια τους. Και νά λοιπόν που το αποτέλεσμα καταλήγει στο ερώτημα: πιοί Τούρκοι είναι οι πιο επικίνδυνοι: αυτοί ή εκείνοι; Οι Τούρκοι εντός των πυλών ή οι Τούρκοι εκτός των πυλών;

Ω, αφαιρέστε τους Κύπριοι την δύναμη. Αφαιρέστε τους την και δώστε την σε κείνον που, άπαξ και την έχει, είναι ικανός να κάνει κάθε "Τούρκο" σ' αυτό τον πλανήτη να τρέμει και κάθε "Έλληνα" να θαρρεύει...

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δέκα.

Κύπριοι, η επιθυμία να αλλάξουν κάποιοι την ζωή τους δεν είναι μια επιθυμία που την έχουν μόνο οι σημερινοί Κύπριοι. Αυτή την επιθυμία την έχουν όλοι οι άνθρωποι και όλοι οι λαοί. Από την εποχή ακόμα που εμφανίστηκε ο άνθρωπος στην Γη θέλει να αλλάξει, θέλει να καλυτερεύσει την ζωή του. Έστω και αν ακόμα θεωρεί πως αυτή είναι υποφερτή, όμως το ανικανοποίητο μέσα του δεν τον αφήνει να εφησυχάσει. Εκείνο το καινούριο και εκείνο το άλλο και το διαφορετικό πέρα από τον ορίζοντα τού μιαλού του τον προκαλεί. Κι έτσι καθώς η πείρα του τού λέει πως το κάθετί μπορεί να γίνει και έτσι και αλλιώς, είναι επόμενο πως θα ψάξει και για κείνο που είναι κοντά στο "αλλιώς" και έτσι η μια καινοτομία θα φέρει την άλλην και η μια κατάκτηση την άλλην.

Τί είναι άλλωστε η ζωή τού ανθρώπου στην Γη; Τί άλλο από ένα διαρκές ρεσιτάλ πειραματισμών που τον σπρώχνουν να αναζητήσει μια καλύτερη ζωή γι' αυτόν και για τους ομοίους του;

Πόσοι άνθρωποι και πόσοι λαοί δεν οδηγήθηκαν σε αναζήτηση μιας καλύτερης μοίρας από αυτή την επιθυμία για αλλαγή και πόσοι και πόσοι πολιτισμοί δεν γεννήθηκαν ύστερα από την εισβολή κάποιων λαών σε νέες πατρίδες; Κι όλ' αυτά ξεκίνησαν από μιαν έμφυτη στον άνθρωπο επιθυμία ν’ ανανεώσει την ζωή του, να γνωρίσει άγνωστα μέρη και άγνωστους ανθρώπους, άγνωστους ήχους και εικόνες και άγνωστους πολιτισμούς.

Πιός ξέρει αν ο ειδωλολατρισμός δεν έδωσε την θέση του στον χριστιανισμό παρά μόνο από εκείνη την επιθυμία για αλλαγή; Ή γιατί έγινε η Γαλλική ή η Ρωσσική Επανάσταση;

Χωρίς λοιπόν να προεξοφλώ πως κάθε επιχειρούμενη αλλαγή σ' αυτόν ή σε κείνον τον τομέα είναι κατ' ανάγκην και θετική, όμως σε γενικές γραμμές εκτιμώ ότι οι άνθρωποι δεν είναι και τόσο πρόθυμοι στο να υποφέρουν το βάρος τής αλλαγής για την αλλαγή.

Για να θέλουν λοιπόν να αλλάξουν την ζωή τους, τότε πάει να πεί πως κάτι δεν είναι εντάξει μ' αυτήν ενώ, επί του προκειμένου, η μονοτονία και η σήψη τών σημερινών ανθρώπων μπορεί να είναι γι' αυτούς τόσο αρκετό επιχείρημα για να κάνουν μιαν Επανάσταση όσο ήταν αρκετό η φτώχια και η δουλεία για τους Γάλλους ή για τους Ρώσσους για να κάνουν την δική τους.

Κι έτσι λοιπόν καθώς όλοι οι τομείς τής ζωής έχουν μιαν εξελιχτική πορεία, το ίδιο μπορεί να γίνει και με την Επανάσταση. Αλίμονο λοιπόν στην ανθρωπότητα εάν όλες κι όλες οι Επαναστάσεις που έχει να επιδείξει είναι η Επανάσταση τών Γάλλων, των Αμερικανών, των Ρώσσων, των Κινέζων ή των Κουβανών του 18ου, του 19ου ή (των αρχών) τού 20ου αιώνα. Όχι, όχι! Είναι νωρίς ακόμα, είναι πολύ νωρίς για να γράψει κανείς τον επιτάφιο τής Επανάστασης, τόσο μάλλον γιατί η πιο μεγάλη Επανάσταση, η Επανάσταση που θα λυτρώσει τον κόσμο δεν ξεκίνησε ακόμα την μεγάλη της πορεία. Όταν λοιπόν θα ξεκινήσει αυτή η Επανάσταση θα είναι πολύ αργά για τον καθένα που θα θελήσει να την σταματήσει. Αυτή η Επανάσταση θα τα παρασύρει όλα στον δρόμο της.

Αφουγκραστείτε Κύπριοι το ποδοβολητό της και μην φοβηθείτε. Η καινούρια Επανάσταση θα φοβίσει μόνο εκείνους που έχουν λόγους για να την φοβούνται. Η καινούρια Επανάσταση θα ξεκινήσει από μέσα σας και δεν θάναι τίποτε άλλο από τον καρπό τού πανανθρώπινου ιδεώδους. Η καινούρια Επανάσταση θα έρθει σαν το κελάδισμα τών πουλιών, σαν την ανάσα τής άνοιξης που ξεπροβάλλει μέσα από τα σπλάχνα τού χειμώνα και θα απλωθεί και θα λειτουργήσει σαν γιορτή και σαν πανηγύρι (ερωτικό).

Αυτή την Επανάσταση δεν μπορεί κανείς να την σταματήσει, κι όταν πια θα έχει επιβληθεί πάνω στους πάντες και πάνω στα πάντα, τότε κανείς δεν θα μπορέσει να σας την πάρει. Κανένας βασιλιάς και κανένας τσάρος δεν μπορεί να στείλει στρατεύματα για να σκοτώσει αυτό που αποτελεί τον πιο μεγάλο πόθο τής καρδιάς σας. Την Επανάσταση που θα αποφασίσετε εσείς σαν

λαός και της οποίας το περίγραμμα σάς έχει χαράξει και ξαναχαράξει ο Ούτοπος, κανείς δεν θα μπορέσει να σας την πάρει πίσω. Από την στιγμή που θα την αποφασίσετε θα είναι για πάντα δική σας, θα ζει και θα ζείτε απ' αυτήν και θα παίρνετε και θα απολαμβάνετε τίς δωρεές της για χρόνια και χρόνια.

Μην φοβηθείτε Κύπριοι κανέναν και μην ανεχτείτε απειλή από κανέναν. Κανένας δεν μπορεί να μπει στο μιαλό ή στην καρδιά σας και να αφαιρέσει από κει με μαχαίρι ή με στιλέτο την επιθυμία σας να δώσετε στην ανθρωπότητα αυτή την Επανάσταση και να αλλάξετε την ζωή σας. Ο μόνος που μπορεί να τραυματίσει και να αναβάλει την Επανάσταση είναι μόνο εκείνος ο άλλος εαυτός σας μέσα σας που είναι επιρρεπής στον φόβο, που είναι αρκετά τυφλός ώστε να μην βλέπει πέρα από την μύτη του και ο οποίος θα προτιμούσε λίγες εφήμερες και κίβδηλες απολαύσεις παρά τα διαρκή αγαθά τής Επανάστασης.

Εκεί είναι, μέσα σας είναι Κύπριοι το πιο μεγάλο εμπόδιο τής Επανάστασης και είναι απόλυτα στο χέρι σας να το συντρίψετε. Όταν μάλιστα υπάρχει για σας αυτός ο άνθρωπος που σας ενθαρρύνει να πολεμήσετε για την Επανάσταση και όταν αυτός ο άνθρωπος έχει ζωγραφίσει και σχεδιάσει για σας τα προνόμια που θα έχετε σ' αυτήν, τότε θάταν σίγουρα παράδοξο το να μην επιλέξετε την Επανάσταση.

Μην επιτρέψετε στον διχασμό μέσα σας να την καθυστερήσει άλλο. Επιλέξετε την και αποφασίστε την Κύπριοι, αποφασίστε την και πολεμήστε λιονταρίσια γι' αυτήν. Έτσι κι αλλιώς η Επανάσταση είναι το μόνο που απόμεινε, καί για σας καί για μένα. Επενδύστε λοιπόν Κύπριοι στην Επανάσταση και θα το δείτε, οπωσδήποτε θα το δείτε: η Επανάσταση δεν θα σας γελάσει, κανέναν δεν θα γελάσει ή, αν θέλετε, δεν θα σας γελάσει αν δεν την γελάσετε πρώτοι εσείς.

Αψηφήστε λοιπόν Κύπριοι αυτό το σύστημα και όλα τα σκιάχτρα του. Όλα τα αισθήματα, όλοι οι νόμοι και όλες οι εντολές τους δεν είναι παρά αισθήματα, νόμοι και εντολές αντάξιες τής σήψης τους.

Αψηφήστε Κύπριοι αυτό το σύστημα και πολεμήστε για κείνο το καλύτερο που έχετε ακόμα φυλαγμένο στις καρδιές σας. Δώστε στον Ούτοπο την Δύναμη και την Εξουσία να εκτελέσει το Όραμά του και πριν καλά καλά το καταλάβετε θα βρεθείτε όλοι σφιχταγκαλιασμένοι μ' ένα καινούριο σύστημα. Από κείνη την στιγμή που θα του δώσετε την εκτελεστική εξουσία, τότε όλοι οι δρόμοι που μπορούν να σας οδηγήσουν πίσω στο παλιό σύστημα θα αρχίσουν να κλείνουν με πάταγο. Ο Ούτοπος δεν πρόκειται να συμβιβαστεί ή να υποκύψει σε ημίμετρα και είναι αποφασισμένος να κάνει τα περισσότερα δυνατά στον λιγότερο δυνατό χρόνο. Θα φέρει τα άνω κάτω σε τέτιο βαθμό που έστω και αν, ας πούμε, πεθάνει σε πέντε ή σε δέκα χρόνια, τότε εκείνος που θα τον ακολουθήσει να ξέρει και να αισθάνεται πως του είναι αδύνατο να φέρει πίσω το παλιό σύστημα, όσο και αν το επιθυμεί.

Το κάθετί λοιπόν σε τούτο το σύστημα θα πρέπει να σαρωθεί και πρώτα απ' όλα πρέπει να σαρωθούν εκείνα που φαντάζουν μόνιμα και αθάνατα: τα οικοδομήματα.

Αίτημα πρώτο λοιπόν: οικοδόμηση νέων πόλεων και ισοπέδωση τών παλιών. Α, ως προς αυτό ο Ούτοπος είναι σαφής και κατηγορηματικός: το πρόγραμμα και ο σχε- διασμός του θα είναι πρόγραμμα και σχεδιασμός χιλιετίας.

Οι νόμοι τού Ούτοπου δεν θάναι χάρτινοι, δεν θα θεμελιωθούν απλά στα χαρτιά αλλά θα θεμελιωθούν -και θα οικοδομηθούν- πάνω στην Γη. Θα έχετε νέα σπίτια για να ζείτε, νέους δρόμους για να περπατάτε, νέες στεριές και νέες θάλασσες. Θάχετε νέες θρησκείες, νέα ήθη, νέες καρδιές, νέα σκέψη και νέα φιλοσοφία, νέους τρόπους και νέα ηθική, νέες έγνιες και νέες λαχτάρες, νέες ελπίδες και νέες προσδοκίες, νέες πατρίδες και νέες φαμίλιες, Νέα Γη και Νέο Ουρανό.

Α, ο Ούτοπος δεν θα επιτρέψει να συντρίβει το Όραμα του από τους επιγόνους και έστω και αν πεθάνει στα μέσα τής πραγματοποίησης του θα θέλει να νιώσετε ως το μεδούλι το έργο του και, έστω και νεκρός, θα σκοπεύει να κυβερνά. Ο Ούτοπος δεν θέλει απλά να δείτε αυτό τον Νέο Κόσμο αλλά και να τον γευτείτε, να τον ακούσετε και να τον μυρίσετε, να τον φάτε και να τον πιείτε. Θέλει να ποθήσετε και να αγαπήσετε εκείνο τον κόσμο, θέλει να σας κάνει να νιώσετε πως δεν

μπορείτε να ζήσετε ούτε μέρα χωρίς αυτό τον κόσμο και πως δεν υπάρχει για σας άλλος κόσμος απ' αυτόν.

Όταν θα φύγει ο Ούτοπος δεν θα σας έχει αφήσει καμιά διέξοδο, κανέναν δρόμο και κανένα μονοπάτι για να γυρίσετε σε κείνο τον παλιό κόσμο. Θάχει σκορπίσει ως τότε τόσες νάρκες σε κάθε πέρασμα που μόλις κάνετε ν' αφήσετε τον Νέο Κόσμο θα τιναχτείτε στον αέρα.

Έτσι θα τα κάνει και έτσι θα τα φτιάξει ο Ούτοπος τα νέα δεδομένα που δεν θ' αφήσουν κανένα περιθώριο στους νοσταλγούς τού παλιού συστήματος να σας γυρίσουν πίσω. Αυτός ο άνθρωπος που ποτέ δεν ικανοποιείται με ημίμετρα και ο οποίος παίζει τα πάντα στο "όλα ή τίποτα" δεν σκοπεύει ν' αφήσει -όσο είναι δυνατόν- κανένα χνάρι από κείνο τον κόσμο που θα μπορούσε να σας οδηγήσει εκεί.

Αυτός ο άνθρωπος έχει κάπια πρότυπα σ' αυτή την ζωή, και πρώτο και καλύτερο απ' όλα έναν Αλέξανδρο. Α, κι ως προς αυτό ο Ούτοπος δεν πρόκειται να δειχθεί λιγότερο άξιος από κείνον. Κάθε άλλο. Έτσι κι αλλιώς η πρόθεσή του είναι σαφής και δηλωμένη: σκοπεύει να επισκιάσει με τα έργα του όλους μαζί τούς μεγάλους άνδρες τής Ιστορίας. Αν το καλοσκεφτείτε μάλιστα δεν νομίζω να βρίσκει κανείς από σας έναν εύλογο λόγο για να μην γίνει έτσι όπως το διαγράφω. Στο κάτω κάτω τί μέσα είχε τότε ένας Αλέξανδρος; Τι άλλο είχε από το άλογο και από την μακεδονική φάλαγγα; Όμως σήμερα ο Ούτοπος έχει στην διάθεσή του απείρως περισσότερα μέσα έτσι ώστε να κάνουν απολύτως εφικτό τον στόχο του να πραγματοποιήσει την Παγκόσμια Επανάσταση. Έχει το ραδιόφωνο, έχει την τηλεόραση, έχει το τυπογραφείο, την μουσική, την ποίηση, έχει εκείνη την θέληση που μετακινεί βουνά και μια τεχνολογία τόσο ασύλληπτη για την εποχή τού Αλέξανδρου όσο ασύλληπτη είναι για την δική μας εποχή η τεχνολογία τών ανθρώπων τού ουρανού. Αυτά λοιπόν τα μέσα θα τα αξιοποιήσει με κάθε τρόπο ο Ούτοπος, θα πάρει έναν λαό "λαγό" και θα τον κάνει λιοντάρι. Μετά από αυτό άνθρωποι και άνθρωποι θα διεκδικήσουν σύντομα την εξουσία σ' άλλες χώρες στο όνομα τής Ιδέας και της Επανάστασης του και πριν καλά καλά το καταλάβετε θα έχει συγκεντρώσει στα χέρια του τέτια δύναμη που στην κατάλληλη στιγμή θα την στρέφει, σαν ένας νέος Αλέξανδρος, ενάντια στους βαρβάρους τού σύγχρονου κόσμου.

Προσέξετε τα Κύπριοι αυτά πριν κάνετε τις επιλογές σας και σκεφτείτε τό τι θέλετε: θέλετε να μείνετε στο βούρκο σας ή θέλετε να κάνετε να ανατείλει για την Κύπρο σας και για όλο τον κόσμο μία, οικουμενικών διαστάσεων, ηρωική εποχή; Γιατί είναι για μια τέτια εποχή που μιλάει και πολεμάει ο Ούτοπος και για τίποτα λιγότερο. Για μια τέτια αλλαγή και για τίποτα λιγότερο.

Αν την θέλετε και αν την χρειάζεστε αυτή την αλλαγή Κύπριοι, τότε τι να σας πω; Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα. Στο χέρι σας είναι να φέρετε την Αλλαγή και την Επανάσταση, απολύτως στο χέρι σας. Διαφορετικά κάτσετε εσείς στα σπίτια σας και θα κάτσω εγώ στο δικό μου.

Στο χέρι σας είναι να φέρετε την Αλλαγή και την Επανάσταση Κύπριοι, Εάν λοιπόν ξημερώσει η 9η τού Φλεβάρη και δεν έχετε αποφασίσει ούτε για την αλλαγή και ούτε για την Επανάσταση, τότε να μην κατηγορήσετε κανέναν άλλον από εσάς τούς ίδιους. Μην ψάξετε τότε ανάμεσα σας για αποδιοπομπαίους τράγους. Όταν ο Ούτοπος σάς έχει δώσει έναν τέτιο Λόγο και ένα τέτιο Επιχείρημα και σας εμψύχωσε με τέτια γλώσσα για να διεκδικήσετε με θάρρος το δικαίωμα τής Αλλαγής και της Επανάστασης τότε μην κατηγορήσετε άλλον από εσάς εάν το ξημέρωμα τής 9ης τού Φλεβάρη δεν την φέρει μαζί του. Κανέναν άλλον μην κατηγορήσετε Κύπριοι, απολύτως κανέναν.

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ'αριθμόν Έντεκα.

Κύπριοι., επειδή ξέρω πως γνωρίζετε το ποδόσφαιρο, τον ιππόδρομο και το κουμάρι καλύτερα απ' ότι γνωρίζετε την πολιτική, γι' αυτό και θα σας δώσω μιαν εικόνα από κείνους τούς χώρους με την ελπίδα πως θα ξεκαθαρίσω καλύτερα την κατάσταση στο κεφάλι σας. Ιδού λοιπόν τι θέλω να σας πω: πείτε μου παρακαλώ: αν είχατε να δώσετε το πιο κρίσιμο παιχνίδι τής χρονιάς, ένα παιχνίδι όπου κρίνεται το κύπελλο ή το πρωτάθλημα ή, έστω, ένα παιχνίδι όπου παίζεται η φανέλλα και η τιμή τής ομάδας, θα ρίξετε στο παιχνίδι τον καλύτερο σας παίκτη ή θα τον αφήσετε στον πάγκο ή στην κερκίδα μαζί με τους θεατές;

Ύστερα όταν γίνεται η κούρσα τής χρονιάς, μια κούρσα όπου παίζεται πολύ χρήμα, θα ρίξετε στον αγώνα το πιο γρήγορο και δυνατό άλογό σας ή θα το αφήσετε κλεισμένο στον στάβλο; Κι όταν ακόμα παίζεται στο κουμάρι το σπίτι και η περιουσία σας όλη, θα ρίξετε στο παιχνίδι τον κρυμμένο άσσο σας ή θα τον αφήσετε στο μανίκι για να τον πάρετε στο σπίτι μαζί με την ντροπή σας;

Άραγε λοιπόν Κύπριοι σ' αυτό τον αγώνα που παίζεται μπροστά στα μάτια σας, σ' αυτό τον αγώνα όπου μετέχετε και σεις και όπου διακυβεύονται τα πάντα: το χρήμα, η Γη και οι εστίες σας, το κύπελλο και το πρωτάθλημα, η σημαία και η ελευθερία σας, τί νομίζετε ότι πρέπει να κάνετε; Πρέπει μήπως να ρίξετε στην μάχη τον καλύτερο άνδρα σας ή μήπως πρέπει να τον αφήσετε στο σπίτι του;

Το καθήκον σας, αυτό έστω που θεωρείτε καθήκον σας, τί σας επιβάλλει να κάνετε; Τί θα επέβαλλε σ' έναν λαό ένα υγιές ένστικτο αυτοσυντήρησης;

Βέβαια εάν και εφόσον η κρίση σας σαν λαού σάς λέει ότι κυλούν όλα ομαλά και πως είστε καλυμμένοι και από εσωτερικούς και από εξωτερικούς εχθρούς και πως τα πλούτη και την ευημερία σας δεν μπορεί κανείς να σας τα πάρει, τότε καταλαβαίνω γιατί να μην σας νιάζει για το αν ο ηγέτης σας είναι ο καλύτερος ή ο χειρότερος.

Εάν όμως έχετε υποψίες και φόβους πως δεν κυλούν όλα ομαλά για σας και πως δεν αποκλείεται να χάσετε και τα πλούτη και την ευημερία και την ελευθερία σας ανά πάσαν στιγμήν, ε τότε νομίζω πως πρέπει να σημάνετε συναγερμό. Έτσι κι αλλιώς σάς έλαχε Κύπριοι ένας ύπουλος και στενοκέφαλος γείτονας που δεν λέει να εκσυγχρονίσει το πνεύμα του και καραδοκεί να κτυπήσει σε κάθε λάθος και σε κάθε αναποδιά σας.

Και έτσι καθώς λοιπόν τα λάθη και οι αναποδιές είναι αναπόφευκτες στην μοίρα κάθε λαού, είναι επόμενο να μην μπορείτε να αποκλείσετε το ενδεχόμενο να βρεθείτε από την μια στιγμή στην άλλη στο στόμα τού λύκου. Κι αφού είναι έτσι λοιπόν δεν μπορείτε να μην αναγνωρίσετε τελικά πως οι ώρες που περνάτε είναι κρίσιμες, πολύ κρίσιμες.

Σ' αυτές λοιπόν τις ώρες δεν νομίζετε πως έχετε ανάγκη τον καλύτερο ανάμεσά σας για να σας βοηθήσει να αντιμετωπίσετε τα ενδεχόμενα που μπορούν να φέρουν αυτές οι ώρες; Τί σας λέει Κύπριοι το λογικό και το ένστικτό σας πως πρέπει να κάνετε; Πρέπει να αργείτε μήπως ή να γρηγορείτε; Τάχα δεν ξέρετε πως οι εχθροί σας παραείναι ισχυροί και πως μπορούν να σας προκαλέσουν αναπόφευκτες καταστάσεις; Γι' αυτό λοιπόν οφείλετε (έτσι τουλάχιστον νομίζω εγώ) να ανακατώσετε κάθε πόλη, κάθε χωριό και κάθε γειτονιά αυτού του νησιού για να βρείτε τον καλύτερο σας και να τον κάνετε αρχηγό σας. Κι αν ακόμα δεν θέλει έχετε υποχρέωση να μηχανευτείτε κάθε μέσο και κάθε κίνητρο ώστε να τον πείσετε να δεχθεί.

Μην περιμένετε την τελευταία στιγμή για να το κάνετε αυτό γιατί όταν θα έρθει η τελευταία στιγμή μπορεί να είναι ίσως πολύ αργά για να επανορθώσετε όταν δεν θα υπάρχετε πια σαν ελεύθεροι άνθρωποι και σαν ελεύθερος λαός.

Κι όμως Κύπριοι νά που αυτός ο καλύτερος ανάμεσά σας δεν θέλει παρακάλια για να αποφασίσει να γίνει αρχηγός σας, είδε μονάχος την κλίση και το πεπρωμένο του και σας κτυπάει

την πόρτα και σας παρακαλεί εκείνος να εμκεταλλευτείτε τον ίδιο και το ταλέντο του για το καλό, για την προκοπή και για την επιβίωσή σας, σας παρακαλεί να μπει -αφιλοκερδώς- κάτω από τις υπηρεσίες σας και όμως εσείς τον κλωτσάτε στην πιο πέρα πόρτα ή, στην καλύτερη περίπτωση, δεν του δίνετε σημασία ενώ, από την άλλη, τα μέσα επικοινωνίας το παίζουν στραβοί, κωφοί και ηλίθιοι.

Μπορεί βέβαια κάποιοι δημοσιογράφοι και κάπια κανάλια να μην έχουν αποσιωπήσει εντελώς την προσπάθειά του να γίνει ο αρχηγός σας, όμως σε γενικές γραμμές η προσέγγιση τους προς αυτόν είναι άδικη και μεροληπτική.

Ύστερα οι κύριοι που κάνουν τις δημοσκοπήσεις προτιμούν να τον αγνοούν. Πώς νομίζετε λοιπόν πως πρέπει να αντιδράσετε σ' αυτό εσείς που αγαπάτε τον Ούτοπο; Σκεφτείτε Κύπριοι, σκεφτείτε και θα δείτε πως μπορείτε να κάνετε πολλά, πάρα πολλά.

Αν νιάζεστε λοιπόν πραγματικά για τον Ούτοπο και για τον αγώνα του, τότε απ' αυτή την ώρα οφείλετε να σημάνετε ανάμεσα σας έναν συναγερμό που να φέρει τα πάνω κάτω σ' αυτό το νησί. Οι λόγοι για να το κάνετε είναι πολλοί. Και δεν είναι μόνο οι εχθροί στα σύνορα. Είναι και οι εχθροί ανάμεσα σας, όλες αυτές οι μετριότητες και όλοι αυτοί οι λακέδες που μονοπωλούν τα προνόμια τού συστήματος και της πολιτείας και που χάρις σ' αυτές και σε κείνες τις πανουργίες έχουν θέσει όλη την δημοκρατία κάτω από τις υπηρεσίες τους.

Ποτέ λοιπόν μην ελπίσετε απ' αυτούς πως μπορούν να επενεργήσουν θετικά στην κοινωνική εξέλιξη. Μην περιμένετε από λαγούς να οδηγήσουν έναν λαό. Γι' αυτό ψάξτε ανάμεσα σας για ένα λιοντάρι. Κι όταν το βρείτε -που το βρήκατε ήδη- μην πείτε: θα το ρίξουμε στην μάχη όταν θα έχουμε χάσει κάθε ελπίδα κι όταν η απελπισία μας θα φτάσει στα όρια τού απροχώρητου.

Ω, μακριά από σας αυτό το σκεπακό! Γιατί τότε, τότε Κύπριοι, ίσως δεν θα μπορέσει να κάνει τότε τίποτα Κύπριοι αφού δεν θα έχει στην διάθεσή του ούτε χρόνο, ούτε πρώτες ύλες κι ίσως ούτε κράτος κι ούτε λαό.

Δεν είπαμε; Ο σωστός προπονητής θα ρίξει από μιας αρχής στον αγώνα τον καλύτερο παίκτη του και -για να το πω κι αυτό- ο καλός κυνηγός θα οδηγήσει πρώτο στο κυνήγι το καλύτερο του λαγωνικό.

Αραγε Κύπριοι αυτά που μάθατε και εφαρμόζετε στο ποδόσφαιρο και στο κυνήγι δεν μπορείτε να τα εφαρμόσετε στην πολιτική; Τί είναι αυτό που σας κλείνει τα μάτια; Τί είναι αυτό που σας εμποδίζει να το κάνετε;

Ω, ανοίξετε επιτέλους Κύπριοι αυτά τα μάτια σας και προσπαθήστε να δείτε και κάτι πέρα από την μύτη σας, ανοιχτέ τά μάτια σας και δείτε, δείτε και τους καλύτερους σας, δείτε και τους χειρότερους σας. Εκείνο το κάτι μέσα στον άνθρωπο που τον κάνει να αισθάνεται πιός είναι ο καλύτερος και πιός είναι ο χειρότερος το έχετε και σεις μέσα σας, το παραέχετε μάλιστα.

Σ' αυτή λοιπόν την πιο κρίσιμη ώρα τής δικής σας ιστορίας και της ιστορίας όλης τής ανθρωπότητας καλείσθε εσείς να πάρετε αποφάσεις. Προσέξετε λοιπόν γιατί αυτές οι αποφάσεις σας δεν θα καθορίσουν μόνο το μέλλον σας σαν λαού και σαν κράτους αλλά μπορούν επίσης να καθορίσουν και το μέλλον ολόκληρου τού πλανήτη.

Δείτε λοιπόν προσεκτικά όλες τις επιλογές που έχετε ενώπιον σας και προσέξετε να μην λαθέψετε, τόσο μάλλον γιατί είναι φορές όπου κάπια λάθη δεν διορθώνονται ποτέ.

Η πείρα μου πάντως με τους ανθρώπους μού λέει πως είστε ικανοί καί για την καλύτερη αλλά καί για την χειρότερη επιλογή κι ασφαλώς δεν μπορώ να ξέρω πιό πνεύμα θα σας καταλάβει την ώρα που θα σφραγίζετε την απόφασή σας. Ως προς αυτό δεν είμαι από κείνους που τρέφουν την αυταπάτη πως η λαϊκή βούληση είναι κατ' ανάγκην και η σοφότερη αλλά θέλω να πιστεύω πως εκείνο το ένστικτο τής αυτοσυντήρησης και εκείνος ο έμφυτος μέσα σας κώδικας ηθικής θα σας κάνει να κλίνετε στην καλύτερη επιλογή.

Έχετε ακόμα χρόνο Κύπριοι, κι όσο τον έχετε μπορείτε ακόμα να ρυθμίσετε τις σκέψεις και τις αποφάσεις σας σύμφωνα με τα νέα δεδομένα. Τί θέλετε λοιπόν, σαν άτομα και σαν λαός τί θέλετε; Πιόν θέλετε; Πιόν θα καλούσατε σε βοήθεια στην πιο δύσκολη ώρα σας; Θα καλούσατε μήπως

εκείνον που δεν μπορεί να βοηθήσει ούτε τον εαυτό του ή θα καλούσατε εκείνον που το έχει σαν κλίση και σαν ... χόμπυ του να τρέχει σε βοήθεια τών άλλων;

Ω, σας το ξανάπα Κύπριοι αυτό: αν θελήσετε ή αν, έστω, υποχρεωθείτε σε πολεμικές αναμετρήσεις, τότε ξέρετε πως είναι εκείνος που μπορεί να τις φέρει σε πέρας. Πιός είναι εκείνος που και μόνη η όψη του μπορεί να κάνει τούς εχθρούς του να τρομάζουν και τους φίλους του να θαρρεύουν;

Από την άλλη, Κύπριοι, αν θελήσετε πολιτικές αναμετρήσεις, αν θελήσετε δηλαδή να καταθέσετε ένα πολιτικό έργο στην ανθρωπότητα, ε τότε ασφαλώς το πιός είναι εκείνος που μπορεί να το φέρει κι αυτό σε πέρας, το ξέρετε επίσης. Ήδη το πολιτικό του πρόγραμμα είναι γνωστό και μεταφράζεται σε σχέδια Πόλεων-Κρατών και σε τέτιο σχέδιο μεταρυθμίσεων σε όλους τούς τομείς τής ζωής μπροστά στο οποίο έχει υποχρέωση ο κάθε άνθρωπος να υποκλιθεί.

Είτε λοιπόν σε μάχες Πολέμου θελήσετε (ή, έστω, θελήσουν οι εχθροί σας) να ριχτείτε, είτε σε μάχες Ειρήνης, ο Αρχηγός σας θα είναι εκεί και θα είναι παντού και θα είναι ανά πάσαν στιγμήν έτοιμος και ικανός να φτιάξει έναν Παράδεισο για σάς και μια Κόλαση για τους εχθρούς σας. Όσο γι' αυτό μην ανησυχείτε και μην αμφιβάλλετε πως θα έχετε στην διάθεσή σας έναν Αρχηγό για κάθε ενδεχόμενο, έναν Αρχηγό ικανό για όλα.

Βέβαια η πρόθεση του να εργαστεί πεισματικά για την Ειρήνη είναι σαφής και δηλωμένη, αυτή αποτελεί την πρώτη προτεραιότητα του αλλά δεν μπορεί και να αποκλείσει τελείως το ενδεχόμενο να υποχρεωθεί να ξεφύγει απ' αυτήν. Α, και το τι έχουν να πάθουν εκείνοι που θα τον υποχρεώσουν να συρθεί και να σύρει και σας στον Πόλεμο δεν λέγεται, δεν λέγεται σάς λέω, δεν λέγεται.

Ας ελπίσουμε λοιπόν πως θα προσέξουν τότε οι εχθροί σας όσο θα προσέξετε και σεις τώρα και πως όλα θα βαδίσουν στον δρόμο τής Ειρήνης, μιας Ειρήνης, σημειώστε, που δεν θα έγκειται απλά στην απουσία πολέμου, αλλά στην βίωση τού πολιτισμού, της τέχνης, της μουσικής, του χορού, της τάξης, της Υγίας, της ευτυχίας και του μέτρου.

Όταν λοιπόν ένας ηγέτης δείξει συνέπεια και τηρήσει αμείλικτα και αδυσώπητα τον στόχο, το πρόγραμμα και το όραμά του, τότε αναπόφευκτα θα δημιουργήσει έναν λαό δυνατό και ακατανίκητο. Μέσα σ' αυτό λοιπόν το χάος τού σύγχρονου κόσμου, αυτός ο λαός θα γίνει η κοιτίδα και ο πυρήνας τού νέου κόσμου. Και έτσι λοιπόν όπως διαγράφονται τα πράγματα στον ορίζοντα ίσως να μην είναι μακριά η μέρα όπου το διεθνές δίκαω δεν θα έχει καμιά θέση ή λόγο στον κόσμο και τότε το μόνο δίκαιο που θα πρυτανεύει δεν θάναι άλλο από το δίκαιο τού ισχυροτέρου. Τότε ο Οργανισμός τών Ηνωμένων Εθνών θα καταρρεύσει έτσι όπως έχει καταρρεύσει κάποτε η Κοινωνία τών Εθνών.

Με όλες αυτές λοιπόν τις προοπτικές εν όψει, τότε η μόνη στρατηγική επιλογή που μπορεί να ακολουθήσει ένας λαός με ένα ισχυρό ένστικτο αυτοσυντήρησης θα έγκειται στην ανάγκη να είναι με κάθε τρόπο δυνατός και ακμαίος. Μάλιστα θα πρέπει να έχει ήδη πείσει τούς λαούς πως διαθέτει μια πρόταση και ένα επιχείρημα ικανό να αντέξει σε όλους τους κραδασμούς, έτσι που όταν θα έρθει η νέα τάξη πραγμάτων στον κόσμο να έχει τότε (έστω και παρά το μικρό γεωγραφικό και οικονομικό εκτόπισμα του) να παίξει τον πρώτο ρόλο και να θέσει τότε αυτός τις βάσεις για να γίνει μια Νέα Κοινωνία Εθνών και να θεμελιωθούν νέες σχέσεις μεταξύ τών ανθρώπων και των λαών που θα επιζήσουν μέχρι το επόμενο πλήρωμα τού χρόνου.

Βέβαια εκείνο το πλήρωμα τού χρόνου είναι μακριά. Ένα άλλο πλήρωμα τού χρόνου είναι τώρα πολύ κοντά μας και σχεδόν μια σπίθα ή μια κίνηση μάς χωρίζει απ' αυτό, μια σπίθα που μπορείτε να την ανάψετε εσείς, μια κίνηση που μπορείτε να την κάνετε εσείς.

Αλήθια Κύπριοι: δεν έχετε άραγε την περιέργεια να μάθετε τό τι θα φέρει τούτο το πλήρωμα τού χρόνου; Σκεφτείτε λοιπόν νάναι στο χέρι σας να έρθει αυτό το πλήρωμα! Μα, στο κάτω-κάτω, από κάπου θα έρθει αυτό το πλήρωμα, από κάπου θα γίνει μια αρχή, από κάπου θ' ανάψει μια σπίθα.

Ω, κάνετε εσείς Κύπριοι αυτή την αρχή, ανάψετε εσείς αυτή την πρώτη σπίθα. Στο χέρι σας είναι Κύπριοι, στο χέρι σας είναι να ανάψετε μια θεία φωτιά στην Γη, μια φωτιά ευλογημένη και

λυτρωτική που θα καίει για πάντα στις καρδιές τών ανθρώπων και δεν θα τις αφήσει ποτέ να κρυώσουν, ποτέ να δειλιάσουν, ποτέ να μισήσουν.

Στο χέρι σας είναι όλ' αυτά Κύπριοι. Στο χέρι σας είναι και η αρχή και το τέλος. Μην φοβάστε λοιπόν, μην φοβάστε τίποτα και κανέναν. Πάρτε και συσσωρεύσετε θάρρος μέσα στις ψυχές σας και ανοίξετε, ανοίξετε εσείς την αυλαία για την επόμενη πράξη τής ανθρώπινης Ιστορίας

***Κώστας Κυριάκου* (*Ούτοπος*).**

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δώδεκα.

Κύπριοι, επειδή δεν βρέθηκε ακόμα εκείνος ο άνθρωπος που να με πείσει ότι αυτό το σύστημα είναι καλύτερο από κείνο που σας προτίνω εγώ, αλλά ούτε και κείνος ο υποψήφιος που να σας προτίνει κάτι καλύτερο απ' αυτό που σας προτίνω εγώ, είναι αναπόφευκτο λοιπόν πως, από την στιγμή που έχω την θέληση και εκείνο το, έστω και λιγοστό, χρήμα που θα με κρατήσει στον αγώνα, θα έβγαινα ξανά στους δρόμους για να διαφημίσω και να διεκδικήσω (από σας) το όραμά μου.

Εύχομαι λοιπόν αυτή η κίνησή μου να διανοίγει για σας μια χαρμόσυνη προοπτική. Έτσι κι αλλιώς πιστεύω πως θα έχετε ήδη μπουχτίσει από όλες τις παραστάσεις και όλο το θέαμα που προσφέρει σε σας, χρόνια και καιρούς τώρα, η αφρόκρεμα τών πολιτικών σας αυθεντιών. Τους βλέπετε και τους ακούτε, τους ακούτε και τους βλέπετε. Τις ίδιες φάτσες και το ίδιο βιολί, τα ίδια σκατά και τις ίδιες αηδίες κάθε φορά, ονόματα και άνθρωποι που προβάλλουν και προβάλλονται, που σκίζουν και σκίζονται για το πιός θα έχει τον πρώτο λόγο και πιός θα παίξει τον πρώτο ρόλο.

Νάτους που παρελαύνουν μπροστά σας κάθε μέρα μέσα από τα ραδιόφωνα, μέσα από τις τηλεοράσεις και μέσα από τις εφημερίδες σας, άνθρωποι όλοι χωρίς πνοή, χωρίς χάρη και χωρίς έμπνευση, χωρίς νιότη και χωρίς μέλλον, άνθρωποι που αναμασούν για να αναμασούν λόγια, αρχές και αξίες ξεπερασμένες και από αυτούς τούς ίδιους ακόμα.

Μην περιμένετε λοιπόν να σας πουν αυτό που σκέφτονται, μην περιμένετε απ' αυτούς την αλήθια. Όχι, θα σας πουν μόνο αυτό που νομίζουν ότι θέλετε ν' ακούσετε εσείς και η παράταξή τους, θα σας πουν ψέματα ή, έστω, θα σας πουν την μισή αλήθια, θα σας γελάσουν και θα γελαστούν. Κι όσο ασφαλώς εξαρτάται από κείνους, το παιχνίδι θα συνεχιστεί ίδιο και απαράλλαχτο ως την Δευτέρα Παρουσία.

Κι όμως Κύπριοι είναι στο χέρι σας να αλλάξετε αυτή την κατάσταση. Είναι στο χέρι σας να ανεβάσετε νέους ανθρώπους στο προσκήνιο και ν' ακούσετε έναν διαφορετικό Λόγο, ν' ακούσετε την αλήθια αντί το ψέμα. Είναι στο χέρι σας να αναδείξετε έναν άνθρωπο που θα τον ακούτε και θα τον βλέπετε και θα γεμίζει η ψυχή σας με χαρά και με ελπίδα, έναν άνθρωπο που θα σας εμπνεύσει το καλύτερο, έναν άνθρωπο που θα σας κάνει καλύτερους απ’ ότι είστε και θα σας προσφέρει έναν καλύτερο κόσμο κι ένα καλύτερο σύστημα.

Προσέξετε λοιπόν Κύπριοι τίς επιλογές που έχετε τώρα ενώπιον σας. Αυτές οι εκλογές που έχετε τώρα δεν είναι οι προηγούμενες εκλογές όπου όλες εσυνοψίζοντο στο "μπρος γκρεμμός και πίσω ρέμα" και όπου τό πού έγειρε η πλάστιγγα το καθόρισε μάλλον η διάθεση κάπιων ανθρώπων να μην θέλουν να βλέπουν την φάτσα αυτού ή εκείνου τού υποψηφίου παρά το πολιτικό τους πρόγραμμα, ένα πρόγραμμα που, στο κάτω κάτω, ήταν τόσο ανύπαρκτο όσο ανύπαρκτο είναι και το πρόγραμμα τών σημερινών σας υποψηφίων προέδρων.

Μην με αδικείτε λοιπόν, παρακαλώ, όταν σας λέω πως οι υποψήφιοι σας δεν έχουν πολιτικό πρόγραμμα και επιτρέψτε μου να επιχειρηματολογήσω πάνω σ' αυτό κατά τον τρόπο που θα το έκανε και ένας Πλάτωνας. Αν σας ρωτούσε λοιπόν για το αν υπάρχουν πολλοί ποδοσφαιριστές στην πατρίδα σας θα του λέγατε ασφαλώς πως υπάρχουν, ναι, ναι, υπάρχουν. Αν προχωρούσε ύστερα και σας ρωτούσε αν υπάρχουν πολλοί καλοί ποδοσφαιριστές, τότε μάλλον θα του λέγατε πως οι καλοί ποδοσφαιριστές είναι λίγοι ή, έστω, πως δεν είναι πολλοί. Ύστερα αν σας ρωτούσε αν υπάρχουν και πόσοι είναι οι πολύ καλοί ποδοσφαιριστές, τότε θα απαντούσατε: ελάχιστοι. - Καλά. Και οι άριστοι ποδοσφαιριστές; Εκείνοι με το μεγάλο ταλέντο, εκείνοι που θάλεγες πως βγήκαν μάλλον μέσα από μια μπάλα παρά μέσα από την κοιλιά τής μάνας τους;

Ε τότε σίγουρα θα μασούσατε τα λόγια σας και δεν αποκλείεται να καταλήγατε στο τέλος να παραδεχτείτε πως δυσκολεύεστε να ονομάσετε έστω και έναν τέτιο ποδοσφαιριστή.

Σκεφτείτε το λοιπόν: εάν μπορεί αυτό να συμβεί με την ποδοσφαιρική (έστω: με το ποδόσφαιρο), τότε γιατί να μην μπορεί να συμβεί και με την πολιτική; Τόσο μάλλον που δεν πρόκειται για ένα απλό παιχνίδι αλλά για την μεγαλύτερη τών επιστημών.

Αλλά γιατί όμως να αποκαλώ την πολιτική την μεγαλύτερη τών επιστημών; Το πράγμα είναι απλό: η πολιτική είναι η τέχνη και η επιστήμη εκείνη που παίζει τον πιο καθοριστικό ρόλο στην ζωή τού ανθρώπου, είναι η επιστήμη που κρατάει την πόλη πόλη και τον πολίτη πολίτη και μπορεί να είναι ο υπ' αριθμόν ένα παράγοντας για την υγία ή όχι τού πολίτη, για την ευτυχία του ή για την δυστυχία του, για την επιβίωση του ή την συντριβή του, για την αυτοσυντήρηση ή την αυτοκαταστροφή του.

Ελπίζω λοιπόν πως κατανοείτε το σκεπτικό μου και γι' αυτό θα συνεχίσω. Έλεγα λοιπόν: όταν ανάμεσα στις εκατοντάδες ή στις χιλιάδες ποδοσφαιριστές μιας χώρας είναι δύσκολο να βρεις τον άριστο ποδοσφαιριστή, θάταν εξίσου δύσκολο να βρεθεί και ο άριστος πολιτικός ανάμεσα στους τόσους πολιτικούς άρχοντες που μονοπωλούν στον τόπο σας τον πολιτικό λόγο.

Αν τους καλοεξετάσετε θα δείτε πως στις πλείστες περιπτώσεις πρόκειται απλά για ανθρώπους που έχουν καβαλλικέψει απλώς το πτώμα κάπιου οικείου τους πολιτικού προσώπου και τους οποίους εγώ θα αποκαλούσα στην καλύτερη περίπτωση "δημόσιους άνδρες" ή παράγοντες, κομματικούς ή κυβερνητικούς αξιωματούχους αλλά ποτέ πολιτικούς (άνδρες). Γιατί σίγουρα άλλο είναι η ανάμιξη στα δημόσια πράγματα και άλλο είναι η πολιτική.

Σημειώστε τα κι αυτά λοιπόν και έχετε τα υπόψιν την επόμενη φορά που θα δείτε ή που θα ακούσετε όλους εκείνους τούς άνδρες σας με τα μεγάλα και βαρύγδουπα ονόματα που θέλουν σώνει και καλά να περνιούνται και για πολιτικές αυθεντίες.

Προσέξετε τους και θα το δείτε πως όλοι αυτοί οι υποψήφιοι σας που πατρονάρονται από αυτό ή από εκείνο το Κόμμα δεν είναι παρά απλά πιόνια τού συστήματος, άνθρωποι χωρίς καν μια στοιχειώδη πολιτική παιδεία, χωρίς ένα σχέδιο ή ένα πρόγραμμα, κάτι άν- δρες-ανδρείκελα, χωρίς άλλη βούληση από κείνην που τους επιβάλλει η κενοδοξία τους και η επιθυμία τους για αυτοπροβολή, άνθρωποι χωρίς καρδιά, χωρίς μπέσα, χωρίς όραμα και χωρίς ένα αίσθημα για να ζεσταίνει την ψυχή τους.

Για άλλη μια φορά σάς καλώ να τους δείτε ξανά, να τους ακούσετε ξανά και να τους εκτιμήσετε ξανά. Δείτε τους λοιπόν. Πιοί είναι εκείνοι; Πιός είναι ο Ιακώβου και πιός είναι ο Κληρίδης μπροστά στον Ούτοπο; Πιός είναι ο Αλφα και πιός ο Βήτα και πώς επιτρέπετε σε τέτιους ανθρώπους να διεκδικήσουν την αρχηγία σας; Πιοί είναι αυτοί μπροστά στον Ούτοπο;

Πιός είναι, ας πούμε, ο Ιακώβου; Άραγε επειδή τον υποστηρίζει το δεύτερο και το τρίτο σε ποσοστά κόμμα σας σημαίνει πως είναι μεγάλος πολιτικός ή σημαίνει μήπως πως αυτό είναι αρκετό επιχείρημα για να τον υποστηρίξετε και σεις; Αραγε το γεγονός ότι έγιναν δίο τα κόμματα που υποστηρίζουν μιαν ολέθρια (για σας, όχι για τον κ. Ιακώβου, τον κ. Χριστόφια ή τον κ. Κυπριανού) επιλογή, αυτό κάνει μήπως την επιλογή σωτήρια; Ή τάχα το γεγονός ότι τον υποστήριξαν δίο στραβοί τόν κάνουν λιγότερο στραβό απ' όσο είναι ο ίδιος;

Προσέξετε Κύπριοι από το έκτρωμα που μπορεί να βγει από τούτη την ένωση γιατί σίγουρα δεν είναι για το καλό σας που θα βγει. Μην επιτρέψετε σ' αυτήν την κλίκα που στήθηκε πάνω από τα κεφάλια σας να διαφεντέψει τίς τύχες σας. Το τι προϊόν μπορούν να παράγουν δίο εταιρείες (η μια στο αποκορύφωμα τής παρακμής της και η άλλη στο αποκορύφωμα τής αφροσύνης της) μπορείτε από μόνοι σας να το υπολογίσετε.

Το πράγμα είναι απλό Κύπριοι και πιο απλό δεν μπορώ να σας το κάνω. Είναι απλό και για το ένα φαβορί, είναι απλό και για το άλλο, είναι απλό και για το πρώτο φαβορί, είναι απλό και για το δεύτερο αλλά λόγω, ας πούμε, σεβασμού προς τα χρόνια τού δεύτερου στον κατάλογο φαβορί και λόγω ελλείψεως χώρου, θα τον απαλλάξω επί του παρόντος.

Έτσι κι αλλιώς και στην μια περίπτωση και στην άλλη το θέμα είναι τούτο: το σύστημα και όχι το όνομα. Γιατί είτε ο Ιακώβου βγει, είτε ο Κληρίδης, είτε ο Βασιλείου, είτε ο... Μακάριος, για σάς είναι το ίδιο. Τίποτα δεν θ' αλλάξει. Το ίδιο σύστημα που είχατε ως τώρα πάνω από τα κεφάλια

σας θα εξακολουθήσετε να το έχετε και πάλι, το ίδιο σύστημα που απομυζά την νιότη, την Υγία και την ζωή σας θα εξακολουθήσετε να το έχετε και πάλι. Οι πόλεις σας θα εξακολουθήσουν να είναι το ίδιο άχρηστες και ασυνάρτητες, από μικρά τέρατα θα γίνονται μεγάλα και από μεγάλα θα γίνονται μεγαλύτερα. Τα αυτοκίνητα θα εξακολουθήσουν να σας σκοτώνουν μέσα στους δρόμους και το καυσαέριο θα εξακολουθήσει να μολύνει τα σωθικά σας. Το τσιγάρο θα εξακολουθήσετε ακόμα να το σερβίρετε σαν το πρώτο φάρμακο σας και η καρέκλα και η πολυθρόνα θα εξακολουθήσουν να μεταμορφώνουν την άνεση και την ευημερία σας σε διαβήτες, εμφράγματα, άγχη, πονοκεφάλους και σε σύνδρομα ανοσοποιητικής ανεπάρκειας. Η τηλεόραση θα εξακολουθήσει να σας ταΐζει τα ίδια σαχλανάλατα παραμύθια και οι δημοσιογράφοι θα τρέχουν πίσω από τα πτώματα και τα φωνασκούντα ανδρείκελα σας για να κάνουν τα τηλεοπτικά τους δελτία. Η όρεξη σας για φαΐ θα σας εγκαταλείπει ολοένα και πιο πολύ και η όρεξή σας για νερό θάχει χαθεί έτσι όπως θάχει χαθεί η όρεξη σας να ζήσετε και να ανασάνετε.

Α, ως προς αυτό τίποτα δεν θ' αλλάξει Κύπριοι, τίποτα απολύτως. Το πράγμα θα εξακολουθήσει να παίρνει τον κατήφορο του και εσείς θα υποβιβάζετε ολοένα τον εαυτό σας και την ποιότητα τής ζωής σας.

Όλο κι όλο που θ' αλλάξει -εάν και εφόσον αλλάξει ο πρόεδρος- θα είναι απλά το όνομα τού προέδρου σας και τα ονόματα τού υπουργικού συμβουλίου. Θ' αλλάξει το όνομα τού υπουργού τών Εξωτερικών, του υπουργού τής Δικαιοσύνης (αμ πως! Από τότε που τα φονικά κάνουν τις πρώτες Ειδήσεις μπήκε και ο υπουργός τους σε πρώτο πλάνο) και του κυβερνητικού εκπροσώπου. Αλλά τί σας τα λέω όμως αυτά; Τάχα τα ξέρετε λιγότερο από μένα;

Κι όμως Κύπριοι υπάρχει κάτι που αν το συλλάβετε και αν το αξιοποιήσετε εγκαίρως, τότε μπορούν ν' αλλάξουν όλα προς το καλύτερο για σας. Αυτό το κάτι Κύπριοι είναι η προσφορά που κάνει σε σας ένας μοναχικός άνθρωπος ο οποίος είναι μακριά από τα φώτα τής δημοσιότητας και ο οποίος θεώρησε την ανάγκη να δώσει μια λυτρωτική αλλαγή και Επανάσταση στους ανθρώπους σαν την πρώτη του προτεραιότητα. Αυτός λοιπόν ο άνθρωπος έχει προικισθεί από εκείνον τον Κύριο τών Πάντων με ένα ταλέντο από κείνα που έλαχαν σε ελάχιστους ανθρώπους σ' αυτό τον κόσμο. Αυτό το ταλέντο του δεν είναι μουσικό. Είναι ανίκανος να βγάλει μουσική από το κεφάλι του και το ξέρει. Το ταλέντο του δεν είναι ζωγραφικό. Είναι ανίκανος να ζωγραφίσει τίποτα τής προκοπής και το ξέρει κι αυτό έτσι όπως ξέρει επίσης πως το ταλέντο του είναι πολιτικό και -το ξέρει κι αυτό- είναι το καλύτερο που έλαχε ποτέ σε οπιονδήποτε άνθρωπο.

Έχοντας λοιπόν συναίσθηση τού ταλέντου και του πεπρωμένου του έθεσε το θέμα τής πολιτικής σαν την πρώτη σπουδή και προτεραιότητα του. Μπορεί βέβαια να έκανε στην πρώτη του νιότη κάπιες ακαδημαϊκές σπουδές πάνω στο θέμα του αλλά σε γενικές γραμμές οι κατακτήσεις του σ' αυτό βασίστηκαν κυρίως στις ελεύθερες σπουδές του. Η επιμονή του και η συγκέντρωση του σ' αυτό το θέμα ήταν μακρόχρονη και από τα χρόνια, ακόμα, τής εφηβείας του δεν τον εγκατέλειψε ούτε μια μέρα. Γι' αυτόν η Αλλαγή, η Επανάσταση, ο Νέος Κόσμος και η Ουτοπία ήταν ο τόπος και η διάσταση που τον τραβούσε σαν μαγνήτη και που τον προκαλούσε όσο τίποτε άλλο. Ήταν το αίνιγμα που έπρεπε να λυθεί πάση θυσία, το καλό που έπρεπε ναρθεί, η ομορφιά που αναζητούσε σαν παιδί, η αγάπη και ο Έρωτας που αναζητούσε σαν άνθρωπος.

Τί θέλω λοιπόν να σας πω μ' όλ' αυτά; Να: πως, αν δεν κάνω λάθος Κύπριοι, αυτό που αναζητάτε τώρα είναι ένας πολιτικός, ένας άνθρωπος δηλαδή που να έχει ένα κάπιο πολιτικό πρόγραμμα και σχέδιο, έστω και αν δεν έχει ο ίδιος κάπιο μεγάλο όνομα. Ζητάτε έναν πολιτικό που θα σας χαράξει -έστω και πειραματιζόμενος (έτσι κι αλλιώς αυτό είναι πάντα αναπόφευκτο για κάθε αληθινό ιδεολόγο, για κάθε αληθινό επαναστάτη και για κάθε αληθινό πολιτικό)- πορεία στο μέλλον και όχι απλώς δημόσιους άνδρες με μεγάλα ονόματα που θα σας σύρουν απλώς στο ίδιο βούρκο και στην ίδια πορεία που εχάραξαν άλλοι γι' αυτούς, μια πορεία που σας έσυρε ήδη σ ένα μεγάλο βούρκο και τώρα σάς σέρνει σε ένα μεγαλύτερο.

Ω, αποτινάξετέ τους Κύπριοι. Καταποντίστε τους αν θέλετε να μην καταποντίσουν εκείνοι εσάς.

Προσέξετε πολίτες: αν θέλετε να παραμείνετε πολίτες -και ελεύθεροι, μάλιστα, πολίτες- τότε εγώ θεωρώ ότι έχετε υποχρέωση να υποστηρίξετε και-επί του προκειμένου- να ψηφίσετε έναν πολιτικό, και μάλιστα τον καλύτερο που ανέδειξε ποτέ αυτός ο κόσμος. Διαφορετικά Κύπριοι, αν δηλαδή θέλετε να πάψετε πια να είστε πολίτες και ελεύθεροι άνθρωποι αλλά σκλάβοι, είτε του συστήματος είτε των Τούρκων, τότε οι επιλογές σας προς αυτή την κατεύθυνση δεν είναι και λίγες και, τί να σας πω εγώ: διαλέξτε και πάρτε ή, έστω, ...πάρτε και διαλέξτε. Τί να σας πω;

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δεκατρία.

Κύπριοι, όταν συμβεί να αναμετρηθείτε με τον εχθρό σας σε μια γραμμή αντιπαράταξης και όταν ξέρετε ότι εσείς είστε λίγοι και αδύνατοι και εκείνοι είναι πολλοί και δυνατοί, τότε το μόνο που μπορεί να σας κάνει να πλεονεκτήσετε τών αντιπάλων σας είναι το μιαλό σας. Αν θέλετε να μην χάσετε την μάχη, τότε δεν πρέπει να επιτρέψετε στον εχθρό σας να πιστέψει πως είστε λίγοι και αδύνατοι, παρά πολλοί και δυνατοί. Τα λίγα χέρια και τα λίγα όπλα που έχετε, είτε βαριά είτε ελαφρά, οφείλετε να τα χρησιμοποιήσετε και εδώ και εκεί, οφείλετε να χτυπήσετε και εδώ και εκεί έτσι ώστε να του δώσετε την εντύπωση ότι κρατάτε καλά. Το μιαλό σας πρέπει να είναι σε απόλυτη εγρήγορση και να μην δώσετε σε καμιά περίπτωση την υποψία ότι δεν θα αντέξετε.

Τώρα λοιπόν, σ' αυτή την πολιτική γραμμή αντιπαράταξης και σ' αυτή την πολιτική αναμέτρηση που έχετε ενώπιόν σας και στην οποία μετέχετε όλοι σαν ίσοι προς ίσους δεν νομίζετε ότι πρέπει να μεταχειριστείτε ανάλογα το μιαλό σας για να μπορέσετε και εδώ να πλεονεκτήσετε τών αντιπάλων σας; Γιατί να μην δώσετε και εδώ την εντύπωση ότι είστε δέκα ενώ είστε ένας, ότι είστε εκατόν ενώ είστε μόνον δέκα και ότι είστε χίλιοι ενώ είστε μόνον εκατό; Τάχα θεωρείτε λιγότερο σημαντική μια πολιτική αναμέτρηση από μια πολεμική αναμέτρηση;

Μα δεν βλέπετε τί κάνουν οι άλλοι; Τί μέσα και τί μηχανορραφίες σκαρφίζονται για να περάσουν την εντύπωση πως έχουν πολλούς πίσω τους και πως θα αυξήσουν τα ποσοστά τους και θα αναδείξουν τον νέο πρόεδρο; Δεν βλέπετε πώς χρησιμοποιούν τα μέσα επικοινωνίας για να προβάλουν τους εαυτούς τους ως ακατανίκητους, ακτύπητους, ασυναγώνιστους και ακαταμάχητους;

Κύπριοι ξέρετε, είμαι σίγουρος, πως δεν χρειάζεται και πολύ μιαλό για να καταλήξει κανείς σ' αυτές τις μεθόδους. Το ανθρώπινο ένστικτο, αυτό το ένστικτο που έχετε όλοι μέσα σας, ξέρει πως έτσι παίζονται αυτά τα παιχνίδια και όχι αλλιώς. Είναι, αν θέλετε, ζήτημα αυτοσυντήρησης το να δώσεις προς τα έξω την εικόνα ενός ισχυρού και πείσμονα παίκτη. Κατά πόσον βέβαια είναι πειστικός ή όχι ο καθένας, αυτό είναι άλλο θέμα αλλά ο κανόνας είναι πως πρέπει να πιστεύεις ή, τουλάχιστον, να δείχνεις πως πιστεύεις στην ορθότητα και στην αποτελεσματικότητα τών κινήσεων, των δηλώσεων και των χειρισμών σου.

Ας πούμε λοιπόν πως αυτός είναι ένας από τους παράγοντες που μπορούν να καθορίσουν την έκβαση μιας αναμέτρησης, ναι, σίγουρα, αλλά αυτό δεν είναι οπωσδήποτε ο σημαντικότερος παράγοντας. Μπορεί μεν η, ας την πούμε, προπαγάνδα να καθορίσει την εξέλιξη σ' έναν αγώνα μεταξύ ίσων αντιπάλων αλλά είναι απίθανο να καθορίσει αυτή την έκβαση μεταξύ άνισων αντιπάλων, τόσο μάλλον γιατί είναι σε τέτιο βαθμό αναβαθμισμένη σήμερα η διαφάνεια που αναπόφευκτα η μπλόφα θα αποκαλυφθεί αργά ή γρήγορα.

Όπως και να το κάνουμε λοιπόν, το θέμα είναι πάντα να είσαι ισχυρός, είτε σε πολεμικές περιπέτειες είσαι μπλεγμένος είτε σε πολιτικές. Αυτή είναι όλη η αλήθια και με όσους τρόπους κι αν προσπαθήσει κανείς να την μειώσει, όμως δεν θα την αλλάξει. Έτσι όπως όλοι και όλα περνούν την δοκιμασία τους σ' αυτό τον κόσμο, έτσι θα περάσει κι αυτή η αλήθια την δική της δοκιμασία και, ασφαλώς, θα την δείτε.

Τα δεδομένα λοιπόν που έχουμε όλοι ενώπιον μας είναι γνωστά: ένας λαός πορεύεται προς μια πολιτική αναμέτρηση με έπαθλο για τον νικητή την εξουσία. Πρόκειται βασικά για μια αναμέτρηση προσώπων τα οποία υποβαστάζονται τα μεν από αυτό ή αυτά τα κόμματα και τα δε από εκείνο κτλ. Αν καταθέσουμε λοιπόν την κλίση ή την συμπάθεια τών ψηφοφόρων προς αυτά και εκείνα τα κόμματα, τότε θα συμπεράναμε αβίαστα, υπολογίζοντας τα τελευταία ή τα προτελευταία ποσοστά αυτών ή εκείνων τών εκλογών, πως υπάρχουν στον κατάλογο τών υποψηφίων σας δίο ονόματα τα οποία προβάλλονται ως φαβορί. Ο κ., ας τους ονομάσουμε, Ιακώβου και ο κ. Κληρίδης.

Και καλά: μπορεί μεν ο ένας εκ των δίο υποψηφίων να συγκεντρώνει, με δεδομένο το γεγονός ότι υποστηρίζεται από δίο μεγάλα κόμματα, περισσότερες πιθανότητες από τον άλλο για να εκλεγεί, πλην όμως κανείς δεν μπορεί και να προεξοφλήσει την νίκη, τόσο μάλλον γιατί δεν είδαν ακόμα το φως δημοσκοπήσεις που να καταδεικνύουν αυτό το πράγμα, ενώ κι αν είδαν, ακόμα και τότε δεν μπορείς να προεξοφλήσεις το αποτέλεσμα έτσι καθώς ο άνθρωπος είναι ευμετάβολο όν και έτσι καθώς ρέπει προς την αστάθεια και έτσι καθώς όλα παίζονται και όλα είναι πιθανά σ' αυτό τον κόσμο. Ναι, ναι. Κι αφού είναι έτσι λοιπόν, τότε δεν βλέπω τον λόγο για να μην μπούμε και μεις στο παιχνίδι. Και μας μας χωράει το γήπεδο, έχουμε και μεις το δικαίωμα να μπούμε στο γήπεδο και δεν μπορεί κανείς να μας πετάξει έξω επειδή έτσι το γουστάρει εκείνος.

Μα τι λέω! Είμαστε και είσαστε κιόλας στο παιχνίδι και ήδη οι κριτές έχουν νιώσει και εκτιμήσει πως και το ταλέντο το έχουμε και τα κότσια επίσης. Δικαιολογημένα λοιπόν μπορούμε να αισθανόμαστε δυνατοί και αισιόδοξοι, μπορούμε να βγάλουμε ασπροπρόσωπους εκείνους που θα μας εμπιστευτούν. Είμαστε νέοι ενώ εκείνοι δεν είναι, είμαστε ωραίοι ενώ εκείνοι δεν είναι και, πάνω απ’ όλα, είμαστε λεβέντες. Δεν τρομάζουμε και δεν φοβόμαστε κανέναν.

Αυτά λοιπόν κι αν είναι δεδομένα Κύπριοι, δεδομένα δύναμης, θάρρους, ηρωισμού και μεγαλείου και αυτά οφείλετε να μετρήσετε και να εκτιμήσετε. Μπροστά σ’ αυτά, όλα τα κόμματα, όλοι οι κομματικοί αρχηγοί, όλες οι κεντρικές επιτροπές, όλα τα εκτελεστικά γραφεία και όλοι οι υποψήφιοι τους είναι -συμπαθάτε με για την έκφραση- σκατά πατημένα.

Τί να σας πω Κύπριοι; Από μαθηματικά θα ξέρετε κάτιτι, κι ίσως μάλιστα να ξέρετε κάτι παραπάνω κι από μένα. Τί θέλω να σας πω: να, αν προσθέσετε τον αριθμό τών ανθρώπων που μετέχουν στις κεντρικές επιτροπές και στα εκτελεστικά γραφεία αυτών και εκείνων -όλων γενικά- των κομμάτων, αν προσθέσετε τα εγγεγραμένα μέλη κάθε κόμματος, τους γενικούς γραμματείς, τους προέδρους και αντιπροέδρους, τους εκπροσώπους Τύπου, τους βουλευτές ή τους υπουργούς, και αν βάλετε σ' αυτούς ένα τσούρμο αυλοκόλακες ή ένα κοπάδι φανατικούς, στραβούς ή κοιμισμένους και αν λοιπόν, λέω, τους προσθέσετε όλους αυτούς μαζί και βάλετε άλλους τόσους και άλλους τόσους, ακόμα και τότε δεν θα μπορέσουν να αγγίξουν ένα ποσοστό πέραν τού 20%.

Θα θεωρήσω λοιπόν πως αυτοί οι άνθρωποι είναι δεσμευμένοι και υπόχρεοι σ' αυτό ή σε κείνο το κόμμα ή το ανδρείκελο, σ’ αυτήν ή σ’ εκείνην την κυβέρνηση ή την εταιρεία και πως θάταν ματαιοπονία να ελπίσω πως θα μπορέσω να αποσπάσω απ' αυτούς δυνάμεις για τον πόλεμο μου.

Έστω λοιπόν κι αν δεν μπορώ να αποκλείσω το ενδεχόμενο κάποιοι απ' αυτούς να ανοίξουν τα μάτια τους και να αποδεχθούν την προσφορά μου, όμως δεν μπορώ να βασιστώ και πολύ σ' αυτό το ενδεχόμενο. Και είναι μικρό το κακό βέβαια αφού, αν βασιστώ στους υπολογισμούς που παρέθεσα μόλις πριν, τότε το 80% τού πληθυσμού είναι ελεύθερο να κρίνει και να αποφασίσει το ίδιο για το πιός παίκτης είναι ο καλύτερος και για το πιού η προσφορά είναι η πλέον συμφέρουσα για κείνο.

Καταλαβαίνετε λοιπόν πώς μπορούν να αλλάξουν τα δεδομένα από στιγμή σε στιγμή και πώς μπορούν οι μεγάλοι να σμικρυνθούν και οι μικροί να μεγαλυνθούν.

Αν το καλοσκεφτείτε λοιπόν, τότε δεν μπορείτε να διαφωνήσετε πως έχω κάθε λόγο για να είμαι αισιόδοξος. Και, στο κάτω κάτω, γιατί όχι δηλαδή; Και γιατί να είναι και να δηλώνουν εκείνοι πιο αισιόδοξοι από μένα; Πιοί είναι εκείνοι και πιός είμαι εγώ; Τί έχουν εκείνοι και τί έχω εγώ;

Τάχα δεν βλέπετε; Έχω Κύπριοι την επιμονή να παλέψω για να παραδώσω σε σας και σ’ όλες τις γενιές που θα σας ακολουθήσουν τον καλύτερο δυνατό κόσμο, έχω τα πιο ατράνταχτα επιχειρήματα, έχω την μέθοδο και το σύστημα, έχω σχέδια πόλεων (-κρατών) που δεν έχει συλλάβει ως τώρα ανθρώπινο κεφάλι, έχω την καλύτερη Υγία που είχε ποτέ θνητός και έχω την μετριοπάθεια εκείνων που έχουν κοιτάξει βαθιά μέσα στην Ιστορία και μέσα στον άνθρωπο.

Χωρίς πολλά λόγια έχω κάθε λόγο να είμαι τόσο αισιόδοξος όσο δεν ήταν ποτέ κανείς. Έχω την βούληση και την στρατηγική, έχω και έχω αλλά, σε τελευταία ανάλυση, το γεγονός είναι πως αν δεν έχω εσάς, τότε δεν έχω τίποτα και δεν έχω, ασφαλώς, κανέναν λόγο για να είμαι αισιόδοξος. Όλα τα σχέδια μου, όλη η επιμονή μου, η γνώση μου, η Υγία μου και όλες οι αρετές και τα

χαρίσματα μου δεν αξίζουν τίποτα χωρίς εσάς. Δεν θα τα μάθει και δεν θα τα καρπωθεί κανένας αυτά εάν δεν το θελήσετε εσείς, και το σύστημα θα με ποδοπατήσει έτσι σάμπως και δεν είμαι κανείς.

Είτε δυστυχώς είτε ευτυχώς έτσι παίζεται αυτό το παιχνίδι: ακόμα και ο πιο άξιος άνθρωπος ή Λόγος σ' αυτό τον κόσμο δεν έχει καμιά αξία και προοπτική εάν δεν στη- ριχθεί και δεν υποστηριχθεί από τις ανθρώπινες μάζες. Επί του προκειμένου μάλιστα η απόφαση τών μαζών είναι καθοριστική. Ο Λόγος και το Σχέδιο τού Ούτοπου υπάρχουν μεν, έτσι όπως υπάρχει και η βούληση και η επιμονή του, και είναι δεδομένα, αλλά αν αυτός ο Λόγος και αυτό το Σχέδιο δεν πάρει την Εκτελεστική Δύναμη και την Ισχύ που μόνο οι λαϊκές μάζες μπορούν να του δώσουν, τότε δεν θα ωφελήσουν κανέναν (ενώ μπορούν να ωφελήσουν τούς πάντες) και ίσως ίσως καταλήξουν σε κάπια χρόνια σε μια γραφική σπουδή για ακαδημαϊκούς.

Προς Θεού όμως Κύπριοι! Νομίζετε πως αξίζει μια τέτια προοπτική σ' ένα τέτιο Όραμα; Αυτό το Όραμα Κύπριοι που έθεσε ενώπιον σας ο Ούτοπος θέλει να ζήσει έτσι όπως θέλετε να ζήσετε και σεις, του αξίζει να ζήσει έτσι όπως σας αξίζει να ζήσετε και σεις. Όλα από εσάς εξαρτώνται Κύπριοι. Ήδη ο Ούτοπος σάς έχει καταθέσει τα πάντα: καί τον Λόγο καί το Επιχείρημα, καί το Σχέδιο καί το Πρόγραμμα. Μπροστά σ' αυτά λοιπόν και μπροστά σ' αυτόν πιοί είναι εκείνοι και πιά είναι τα δικά τους σχέδια και τα δικά του προγράμματα; Πιό Όραμα έχουν εκείνοι, πιά ελπίδα και πιά διέξοδο μπορούν να σας προσφέρουν εκείνοι;

Ω, νομίζω πως σας τα έχω κάνει πολύ απλά τα πράγματα Κύπριοι, πιο απλά δεν γίνονται. Νομίζω ακόμα πως σας έκανα και την Αλλαγή και την Επανάσταση πολύ εύκολη, τόσο εύκολη που πιο εύκολη δεν γίνεται.

Πολύ φτηνά θα πληρώσετε Κύπριοι την Επανάσταση σας. Σκεφτείτε μόνο τά πόσα πλήρωσαν τόσοι και τόσοι λαοί για την δική τους Επανάσταση. Πολύ φτηνά Κύπριοι σάς λέω, πολύ φτηνά. Μέχρις εδώ σάς έχω φέρει Κύπριοι τα πράγματα που είναι αρκετή μια ανεπαίσθητη κίνηση σας για να έρθει μαζί με την Αλλαγή και την Επανάσταση και η Αναγέννηση.

Πολύ φτηνά Κύπριοι, πολύ φτηνά, φτηνά και εύκολα. Και για να το πω και με την ποδοσφαιρική ορολογία: σας έφερα Κύπριοι την μπάλα μέχρι την γραμμή τού τέρματος, είσαστε μέσα στο παιχνίδι (είτε το θέλετε είτε όχι πρέπει να το καταλάβετε: είσαστε μέσα στο παιχνίδι), η εστία είναι κενή, όλοι οι αντίπαλοι σας είναι στο έδαφος, δεν υπάρχει φάουλ, δεν υπάρχει όφσαϊντ, ναι, τίποτα δεν υπάρχει, η εστία είναι κενή, εντελώς κενή και όλο κι όλο που ζητώ από σας είναι να κλωτσήσετε την μπάλα στα δίχτια.

Ναι Κύπριοι! Ως εδώ σάς έχει φέρει ο Ούτοπος τα πράγματα, ως εδώ! Κάνετε του λοιπόν την χάρη και κλωτσάτε εκείνη την γαμημένη την μπάλα στα δίχτια και θα νικήσετε. Θα νικήσετε εσείς, θα νικήσει η ζωή και ο άνθρωπος. Γι' αυτό κλωτσάτε την γαμώτο, κλωτσάτε την!

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δεκατέσσερα

Κύπριοι, νά που διανύουμε επιτέλους τον τελευταίο μήνα πριν τις εκλογές και σύντομα θα μπούμε στην τελευταία βδομάδα και στην -γιατί όχι;- τελευταία ημέρα. Ήδη το θέμα παίρνει στις Ειδήσεις την μερίδα τού λέοντος και όλοι οι υποψήφιοι και όλοι οι δορυφόροι τους παρελαύνουν σ' αυτές με τις δηλώσεις τους. Στο μεταξύ -αν εξαιρέσουμε την ημέρα τής εξαγγελίας τής υποψηφιότητας μου (ευχαριστώ γι' αυτό όσους την πρό- βαλαν, τους ευχαριστώ πολύ)- ούτε λέξη για τον Ούτοπο. Μάλιστα είναι μερικοί -και προπαντός εκείνο το ΡΙΚ- που θέλουν να μην τον λογαριάζουν καθόλου και όταν μιλάνε για το σύνολο τών υποψηφίων δεν μιλάνε για οκτώ υποψηφίους αλλά μόνο για εφτά (τους Κληρίδη, Ιακώβου, Λυσσαρίδη, Βασιλείου, Ρολάνδη, Γαλανό και Κουτσού). Ούτε λόγος για τον Ούτοπο, έτσι λες και είναι ανύπαρκτος γι' αυτούς. Αν είναι δυνατόν!

Αυτό κι αν είναι έγκλημα λοιπόν, αυτό κι αν είναι έγκλημα! Το να αγνοείς και να αποσιωπάς την προσφορά και την υποψηφιότητα ενός ανθρώπου ο οποίος έχει καταθέσει σχέδια πόλεων ενώπιον τού κυπριακού λαού και ο οποίος έχει παρουσιάσει μέσα από τα βιβλία του τον πιο ρωμαλέο πολιτικό λόγο που έχει ποτέ παρουσιάσει το ανθρώπινο μιαλό.

Και νά λοιπόν, νά που κάπια καθήκια που κρατάνε τα μικρόφωνα ή τις πέννες δεν βρίσκουν χώρο στις Ειδήσεις και στις στήλες τους για έναν τέτιο λόγο και για έναν τέτιο άνθρωπο καθ' ήν στιγμήν οι αηδίες και οι σαχλαμάρες που ξερνά ο κάθε ανάξιος βρίθουν σε κάθε δελτίο Ειδήσεων και σε κάθε εφημερίδα.

Αν είναι δυνατόν Κύπριοι! Αν είναι δυνατόν να αγνοούν και να μην λογαριάζουν έναν Ούτοπο, αν είναι δυνατόν! Τι τρομερό πράγμα είναι αυτό, και τι αποτρόπαιο!

Έτσι που λέτε το εκτιμώ Κύπριοι το πράγμα και ελπίζω να κατανοείτε την θέση μου και να συμφωνείτε μαζί μου πως είναι σίγουρα κάτι περισσότερο από τρομερό και αποτρόπαιο το να μην λογαριάζεται σ’ έναν πολιτικό αγώνα το μεγαλύτερο πολιτικό ταλέντο που ανέδειξε ποτέ το ανθρώπινο γένος.

Ναι Κύπριοι, είναι αποτρόπαιο, πολύ αποτρόπαιο. Ναι, ναι, αλλά ξέρετε πιό θα ήταν το πιο αποτρόπαιο απ' όλα; Το πιο αποτρόπαιο απ' όλα θα ήταν το να κάνει αυτή η σιωπή κι αυτή η άγνοια τους αυτό τον άνθρωπο να λυγίσει, να δειλιάσει, να πάψει να πιστεύει στον αγώνα του και να αποσυρθεί.

Α, όσο γι' αυτό όμως Κύπριοι μην ανησυχείτε, καθόλου μην ανησυχείτε γιατί όσο εξαρτάται απ’ αυτόν δεν κάνει πίσω ούτε μια σπιθαμή. Από την στιγμή λοιπόν που θα είναι δεδομένοι γ^ αυτόν και για την υποψηφιότητά του οι εννέα υποστηριχτές του που απαιτεί το Σύνταγμα για να είναι έγκυρη η υποψηφιότητά του και να μπει στο ψηφοδέλτιο, τότε θα τους βαράει, θα τους βαράει μέχρι την πλήρη συντριβή τους. Από την στιγμή λοιπόν που θα έχει ως δεδομένη την υποστήριξη εκείνων τών εννέα στα φανερά, τότε, λέει, δεν το θεωρεί καθόλου δύσκολο να βρει μετά την υποστήριξη 300 και 400 χιλιάδων στα κρυφά.

Γιατί ναι λοιπόν: ο Ούτοπος έχει κάθε λόγο να πιστεύει πως η συντριπτική πλειοψηφία τών ανθρώπων είναι κρυφοί οπαδοί του, ναι, και δεν μπορεί να έχει καμιά αμφιβολία πως με την πρώτη ευκαιρία θα σας το δείξουν και θα σας το αποδείξουν.

Το πράγμα είναι για μένα απλό: σ’ αυτόν τον κόσμο τής προσφοράς και της ζήτησης είναι λογικό πως εκείνοι που ζητάνε τίς προσφορές θα αποδεχτούν εκείνην που θα απαιτήσει τα λιγότερα απ' αυτούς και θα τους προσφέρει τα περισσότερα. Έχοντας λοιπόν ενώπιον του ένας λαός τις πολιτικές προσφορές τών υποψηφίων αρχηγών του, είναι επόμενο πως δεν έχει άλλη εκλογή από του να διαλέξει την καλύτερη, τόσο μάλλον γιατί δεν παίζεται εδώ μια διαφορά χίλιων, είκοσι χιλιάδων ή εκατόν χιλιάδων λιρών αλλά αυτή καθεαυτή η Υγία, η Ασφάλεια, η Ευτυχία και η ίδια

η επιβίωση του σαν λαού.

Όταν λοιπόν ένας λαός έχει στην διάθεσή του την γραπτή προσφορά όλων τών υποψηφίων, καθώς επίσης και την εικόνα τους, τότε δεν μπορεί να αμφιβάλλει κανείς για το πιός κάνει την καλύτερη προσφορά αλλά ούτε και για το αν μπορεί αυτός να την υλοποιήσει ή όχι. Γιατί, ότι κι αν πούμε, φαίνεται από την φάτσα του εκείνος που το μπορεί και εκείνος που δεν το μπορεί.

Όταν, για παράδειγμα, μια εφημερίδα παρουσιάζει την φωτογραφία ενός ανθρώπου που από μόνη της δείχνει πως αποτελεί την ενσάρκωση τής δύναμης και της αποφασιστικότητας και γράφει στο πλάι της πως το πρόγραμμα αυτού του ανθρώπου είναι ουτοπιστικό και πως δεν υπάρχουν περιθώρια να το πραγματοποιήσει23 είναι σαν να παρουσιάζει την φωτογραφία ενός λιονταριού και δίπλα της να γράφει πως εκείνο το λιοντάρι είναι ανίκανο να πιάσει ένα γαϊδούρι.

Για όνομα τού Θεού! Πόσα πρέπει να ανεχτούμε ακόμα από τον κάθε μαλάκα αυτής της Γης; Μπορείτε αλήθια εσείς να δείτε τα σχέδια τού Ούτοπου, μπορείτε να διαβάσετε τον Λόγο του και να αντικρύσετε κατάφατσα την μορφή του και να πιστεύετε στ' αλήθια πως ο Ούτοπος είναι κανένας ονειροπόλος ή ουτοπιστής;

Ξυπνάτε Κύπριοι γιατί αν ο Ούτοπος είναι ο Ούτοπος είναι γιατί -σας τόπε ξανά και ξανά- σκοπεύει να κάνει πράξη και πραγματικότητα το κάθετί που σας έμαθαν να πιστεύετε πως είναι ουτοπία. Κι όταν, κατόπιν, ονομάζει την Πόλη του Ουτοπία, δεν το κάνει γιατί την θεωρεί απραγματοποίητη. Μα για όνομα τού Θεού! Αυτή την πόλη την έχει ήδη σε μακέτα και ένα βήμα απέχει από του να την κάνει πραγματικότητα και θα το κάνει -νάστε βέβαιοι γι' αυτό- αυτό το βήμα αμέσως μόλις τού δώσετε εσείς την Εκτελεστική Εξουσία. Απλά την ονομάζει Ουτοπία γιατί σχεδιαστής της είναι ο **Ούτοπος,** αυτός που θα είναι σύντομα και δημιουργός της - και εσείς επίσης - και θα είναι κι αυτή γεγονός και πραγματικότητα έτσι όπως είναι και η Αλεξάνδρεια και η Καισάρεια, η Πετρούπολη, η Κων/πολη και ούτω καθεξής. Ελπίζω να έγινα σαφής.

Έχετε λοιπόν υπόψιν πως κανείς ονειροπόλος και κανείς ουτοπιστής δεν βγήκε στους δρόμους για να καλέσει τον κόσμο σε αγώνα για το όνειρο και για την ουτοπία. Ότι είχαν να κάνουν οι ονειροπόλοι και οι ουτοπιστές άρχιζε και τέλιωνε στα χαρτιά και στο κεφάλι τους. Εκείνος όμως που βγαίνει στους δρόμους και σημαίνει συναγερμό δεν είναι ονειροπόλος αλλά μαχητής, αγωνιστής, επαναστάτης και ήρωας και αν καταλήξει στο τέλος να μην πετύχει το Όραμα και την Επανάσταση του δεν θα φταίει κανείς άλλος γι' αυτό από εσάς τούς ίδιους και από την απάθεια, την δειλία, την βλακεία και την στρα- βομάρα σας. Αν δεν πετύχει λοιπόν η Επανάσταση και τον αφήσετε πάλι τον Ούτοπο μόνον έτσι όπως εξεκίνησε (έτσι κι αλλιώς, σημειώστε το κι αυτό, οι αληθινές Επαναστάσεις ξεκινάνε πάντα από κάπιον Έναν, τόσο μάλλον γιατί "οι αληθινοί επαναστάτες είναι απομονωμένοι από τις ανθρώπινες μάζες" (Β. Ράιχ)) τότε δεν θα φταίει κανένας άλλος από εσάς. Και θάταν κρίμα δηλαδή -τόσο κρίμα!- να μην δώσετε διέξοδο σε τέτιο όραμα και σε τέτια προσφορά και να μην αγκαλιάσετε όλοι σαν ένας άνθρωπος τέτια Επανάσταση.

Μακριά όμως από σας τέτιο ενδεχόμενο. Καλύτερα για όλους να μην το σκεφτόμαστε και να μην το θέτουμε. Γιατί Κύπριοι αποτελεί το πρώτιστο καθήκον σας να αγκαλιάσετε και να υποδεχτείτε αυτή την Επανάσταση. Αυτή η Επανάσταση αποτελεί, καί για μένα καί για σας, την τελευταία μας ελπίδα και ευκαιρία κι αλίμονο μας αν την αφήσουμε να χαθεί.

Όχι Κύπριοι! Αυτή η Επανάσταση ξεκίνησε, ήρθε, ήρθε για σας και χάρις σε σας πήρε μια πορεία χωρίς επιστροφή. Τέτια Επανάσταση Κύπριοι δεν έχει ανάγκη να προβάλλεται από τα

---

23 Παραθέτω ένα σχετικό σχόλιο από την Απογευματινή (ημερομηνίας 20 Δεκεμβρίου 1997): το προεκλογικό του πρόγραμμα πάντως, όπως το ανακοίνωσε προχθές έξω από τη Βουλή, δεν διαφέρει από εκείνα τών άλλων υποψηφίων, υπό την έννοιαν ότι και εκείνοι υπόσχονται πράγματα που ξέρουν ότι δεν πρόκειται να τα υλοποιήσουν. Παρά ταύτα, άμα το καλομελετήσεις, βρίσκεις ότι το πρόγραμμα τού κ. Ούτοπου δεν είναι μια σκέττη... Ουτοπία.

Ακούσε άκουσε. Και πώς να διαβάσει ένας Ούτοπος τέτιο σχόλιο; Σπάζει ή δεν σπάζει; Κι όμως όσο και αν αισθάνεσαι πως σε μειώνει αυτή η αντιμετώπιση, όμως πάντα υπάρχουν και χειρότερα ενώ, από την άλλη, άμα το καλομελετήσεις, βρίσκεις ότι αυτό το σχόλιο δεν είναι μια σκέττη ... μαλακία ...

Τι να πώ; Έτσι κι αλλιώς όφειλα το δικό μου σχόλιο στο δικό τους και... χαλάλι τους.

ραδιόφωνα ή από τις τηλεοράσεις για να μπορέσει να προχωρήσει. Κανείς και τίποτα δεν την εμποδίζει να προχωρεί αθόρυβα και να χτίζει γέφυρες επικοινωνίας με τους ανθρώπους. Κανείς δεν μπορεί να την εμποδίσει να δέσει και να ενώσει έναν λαό και να τον οδηγήσει σύντομα στο πιο κεραυνοβόλο κτύπημα τής Ιστορίας. Κανείς δεν μπορεί να την εμποδίσει να κάνει μιαν Είδηση που να σείσει τον κόσμο και να χαράξει μπροστά στα κατάπληκτα μάτια όλης της ανθρωπότητας πορεία για να την ακολουθήσουν οι λαοί.

Ω, στο χέρι σας είναι Κύπριοι να κάνετε αυτή την Είδηση, στο χέρι σας είναι να κάνετε την πιο κεραυνοβόλα Επανάσταση και να χαρίσετε σ' αυτό τον τόπο και σ' αυτό τον κόσμο την πιο ελπιδοφόρα προοπτική του.

Δείτε την Κύπριοι αυτή την προοπτική. Είναι δυνατή, είναι εφικτή και είναι τόσο πραγματική όσο πραγματική είναι και η θέλησή σας να την παραδώσετε στην χώρα σας και σε όλη την ανθρωπότητα. Δείτε αυτή την προοπτική και δείτε και τον άνθρωπο που την καταθέτει ενώπιον σας. Αυτός ο άνθρωπος, το ξέρετε και το νιώθετε, δεν μπορεί να σας γελάσει και θέλει να πιστεύει πως ούτε σεις μπορείτε να τον γελάσετε εκείνον, τόσο μάλλον γιατί αν το κάνετε, τότε οι πρώτοι γελασμένοι θα είσαστε εσείς.

Δείτε Κύπριοι αυτόν τον άνθρωπο και πιστέψετέ το: αυτόν τον άνθρωπο δεν μπορείτε να μην τον εμπιστευτείτε. Παλεύει για σας και για το Όραμα του, έδωσε μάχες ως τώρα που δεν θα τις έδιναν ούτε χίλιοι άνθρωποι μαζί και δεν πέρασε μέρα σ' αυτή την ζωή του για να μην σπάσει το κεφάλι του για το πώς και το πότε θα σας παρέδιδε εκείνο τον κόσμο και εκείνο το σύστημα που θα σας έκανε όλους καλούς, ωραίους και ευτυχισμένους.

Μπροστά σ' αυτόν τί έχουν να σας προσφέρουν όλοι εκείνοι οι τσαρλατάνοι και οι κομπογιαννίτες τής πολιτικής, όλα αυτά τα σκιάχτρα και τα πιόνια τού συστήματος που κατακλύζουν κάθε βράδυ τίς τηλεοράσεις σας; Τί έχουν να σας προσφέρουν αυτοί; Τί περισσότερο απ' αυτό που έχετε ήδη; Περισσότερο χρήμα, περισσότερη άνεση, περισσότερη ευημερία, περισσότερα αυτοκίνητα στους δρόμους, και μαζί περισσότερο καυσαέριο, περισσότερες αρώστιες, περισσότερη ανία και περισσότερο θάνατο; Τί έχουν να σας προσφέρουν που δεν το έχετε ήδη πολύ;

Ω, αγνοήστε τους Κύπριοι, ξεχάστε τους, ξεγράψτε τους και διαγράψτε τους. Χάος θα πάρουνε και χάος θα δώσουνε. Τέτιοι άνθρωποι καλύτερα να σας λείπουν. Πού να τους κάνετε κι αρχηγούς σας!

Ξεχάστε τους Κύπριοι! Δεν τους έχετε ούτε κείνους ανάγκη αλλά ούτε και τις φάτσες τους. Τί να τους κάνετε; Στον γκρεμμό σάς οδηγούνε αφού όλη η φιλοσοφία τους και όλο το πρόγραμμά τους δεν μπορούν να κάνουν κι αλλιώς. Αστε τους λοιπόν, άστε τους να πέσουν μόνοι τους εκεί. Γιατί δηλαδή να επιτρέψετε να παρασύρουν και σας μαζί τους;

Δεν τους έχετε ανάγκη Κύπριοι. Απ' αυτή την στιγμή ξεκαθαρίστε τους πως δεν τους έχετε και ούτε θα τους έχετε ποτέ ανάγκη. Αυτό που έχετε ανάγκη είναι έναν πολιτικό και όχι πολιτικάντηδες, έχετε ανάγκη έναν Αρχηγό και όχι διπλωμάτες τής κακιάς ώρας, έναν ήρωα και όχι μια δράκα δειλούς, έναν αητό και όχι ένα τσούρμο από κότες.

Γιατί έτσι είναι: ένας λαός που δεν έχει δικά του φτερά και όμως θέλει να πετάξει ψηλά, τότε έχει καθήκον να πιαστεί στα φτερά ενός αητού και όχι στα φτερά ενός τσούρμου από κότες. Αφού το ξέρετε πως σε όσες κότες κι αν πιαστεί δεν θα καταφέρει ποτέ να πετάξει.

Είναι απλό το πράγμα Κύπριοι, πολύ απλό. Την ζωή σας την ξέρετε ήδη καλά, ξέρετε πως όσα αγαθά και όση πολυτέλεια και αν σας περιστοιχίζει, η ζωή σας πάει χαράμι, χάνεται, φθείρεται, δεν είναι ζωή πια, δεν ζείται, δεν βιώνεται.

Κι όμως υπάρχει ακόμα ελπίδα, υπάρχει διέξοδος καί για την λύτρωση αλλά καί για τα ύψη αφού νά που ένας αητός υψώνει το μπόι του ανάμεσα στις κότες που θέλουν να διαγουμίσουν την ζωή σας και σας καλεί στην Επανάσταση τής ζωής.

Αυτός λοιπόν ο αητός είναι μόνος (έτσι κι αλλιώς τόχουν οι αετοί νάναι μόνοι, ας πούμε πως την αντέχουν την μοναξιά), μόνος του ξεκινάει τον αγώνα, έναν αγώνα όμως που δεν είναι λιγότερο

δικός σας αγώνας και ακριβώς γι’ αυτό ζητάει από σας να του δώσετε τουλάχιστον λίγο θάρρος. Όσο λοιπόν δυνατός και αν είναι, όμως έχει κι αυτός τίς αδυναμίες του και σίγουρα αν του δώσετε λίγο θάρρος θα ξεπεράσει τις αδυναμίες του και θα γίνει πιο δυνατός.

Γι' αυτό δώστε του θάρρος και αυτός είναι ικανός να σας δώσει περισσότερο θάρρος από κείνο που θα του δώσετε εσείς. Εμψυχώστε τον και θα σας εμψυχώσει. Πιστέψετέ τον, και πιστέψετε πάνω απ' όλα πως μπορεί να σας οδηγήσει σωστά, πιστέψετε πως για ότι κάνει έχει έναν λόγο και ένα επιχείρημα, έχει συνέπεια και έχει σύστημα, έχει την πιο ολοκληρωμένη κοσμοθεωρία που είχε ποτέ άνθρωπος και όσο κανείς άλλος είναι σε θέση να οργανώνει ανθρώπινο υλικό.

Πιστέψετε πως είναι ένας άνθρωπος που δεν σκοπεύει να επιτρέψει σε τίποτα και σε κανέναν να καθυστερήσει το έργο και το Όραμά του και που για το κάθετί θα έχει την πιο πρακτική απάντηση, ένας άνθρωπος που ξέρει να κόβει εκείνο που δεν λύεται, ένας άνθρωπος που ξέρει να χειρίζεται με μαεστρία άλλοτε τον λόγο και την πειθώ και άλλοτε το ραβδί και το στιλέτο, ένας, τέλος, άνθρωπος που ήρθε στην πιο κρίσιμη ώρα τής ανθρωπότητας για να βάλει τάξη στο χάος.

Βοηθήστε Κύπριοι αυτόν τον άνθρωπο, βοηθήστε τον αν θέλετε να σας βοηθήσει. Δείξετε εσείς πως διαθέτετε εκείνο το ένστικτο, τουλάχιστον, τής αυτοσυντήρησης που δεν διαθέτουν οι κομματικοί και οι άλλοι αρχηγοί σας. Βοηθήστε αυτόν τον άνθρωπο που μπορεί να δώσει στρατηγικές και διαχρονικές λύσεις σε κάθε πρόβλημα σας. Βοηθήστε τον Κύπριοι, **βοηθήστε τον!**

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δεκαπέντε.

Κύπριοι, όπως ξέρετε τό υπ' αριθμόν Ένα θέμα που απασχολεί και προβάλλεται από όλους τούς υποψηφίους προέδρους σας είναι ασφαλώς το εθνικό μας θέμα. Η κατοχή τού σαράντα σχεδόν τοίς εκατόν τού κυπριακού εδάφους και όλα τα συνακόλουθα: πιά λύση να αποδεχτούμε και πιάν να απορρίψουμε; Τις ιδέες Γκάλι ή όχι τις ιδέες Γκάλι; Την ομοσπονδία ή την συνομοσπονδία; Κάποιοι φέρνουν παραδείγματα για το ότι πέτυχε αυτό σ' αυτή την χώρα και το άλλο σ’ εκείνην. Όλοι πασκίζουν και όλοι συζητούν, όλοι μάχονται και αντιμάχονται, αυτές οι συζητήσεις διαδέχονται τις άλλες και αυτές οι συνομιλίες διαδέχονται τις άλλες κι αυτό το βιολί συνεχίζεται 23 χρόνια τώρα και θα συνεχίζεται ασφαλώς εις το διηνεκές εάν δεν επέμβει στο μεταξύ ένα σιδερένιο χέρι για να κόψει ότι δεν λύνεται.

Μάρτυρας λοιπόν αυτών των καταστάσεων είμαι κι εγώ όσο είστε και σεις. Ε κι ασφαλώς θα καταλαβαίνετε και σεις τόσα όσα καταλαβαίνω και γω, εγώ που, για να μην ψεύδομαι, δεν καταλαβαίνω τίποτα. τώρα τό γιατί να μην καταλαβαίνω τίποτα ίσως νάναι γιατί είναι λίγη η σπουδή μου στο θέμα τους ή ίσως νάναι γιατί αρνούμαι και δεν θέλω να καταλάβω αλλά, σε τελευταία ανάλυση, το γεγονός είναι πως δεν καταλαβαίνω τίποτα. Ούτε τί είναι η ομοσπονδία ξέρω, ούτε *τι* είναι η συνομοσπονδία αλλά ούτε και τι είναι αυτές οι περίφημες ιδέες Γκάλι.

Όπως και να το κάνουμε αυτά τα πράγματα φαντάζουν για μένα ακαταλαβίστικα. Δεν με σκοτίζουν και δεν θέλω με κανένα τρόπο να μπλεχτώ μ[1] αυτές τις ουσίες. Έτσι κι αλλιώς τίς βρίσκω τόσο ανούσιες όσο ανούσια βρίσκω και την δημοκρατία. Ποτέ η περιέργεια δεν με έσπρωξε να κάτσω να κάνω μια μελέτη σ’ αυτές και ότι έμαθα γι’ αυτές είναι ότι μάθατε και σεις μέσα από τα δελτία ειδήσεων τών οκτώ και μισή ή, έστω, μέσα από τα μονοπάτια τού ...πρωινού δρομολογίου.

Βέβαια εγώ που θέλω να ισχυρίζομαι πως έχω έναν λόγο και ένα επιχείρημα για ότι κάνω και δεν κάνω δεν δυσκολεύτηκα να παραλληλίσω την περίπτωση μου με εκείνο τον μύθο τού Πλάτωνα για το σπήλαιο.

Αυτός λοιπόν ο Πλάτωνας παρουσίαζε την ζωή τών ανθρώπων έτσι σαν να εξελισσόταν μέσα σε ένα σπήλαιο, μακριά από το φως τού ήλιου, εκεί όπου οι εικόνες όλες ήταν σαν αντανακλάσεις τών αληθινών εικόνων. Ένας λοιπόν που είναι έξω από το σπήλαιο και γνωρίζει τίς εικόνες που δίνει το αληθινό φως και ο οποίος ξέρει πως αν πέσει και κείνος στο σπήλαιο θα χάσει την αληθινή αίσθηση τών εικόνων και θα παίρνει και κείνος τίς σκιές για πραγματικότητες, ξέρει επίσης πως δεν μπορεί να δεχθεί κανενός την πρόσκληση να κατεβεί στο σπήλαιο. Γιατί αν το κάνει θα βυθιστεί κι αυτός στο ίδιο σκοτάδι και στο ίδιο βούρκο με τους πολλούς. Τα ζυγίζει λοιπόν και προτιμάει το φως τού ήλιου και την μοναξιά του παρά το σκοτάδι και την παρέα τών πολλών. Αν καταφέρει και βγάλει τούς συνανθρώπους του από το σπήλαιο, καλώς, διαφορετικά θα παρηγοριέται τουλάχιστον πως το προσπάθησε. Μην απαιτήσετε όμως ποτέ απ' αυτόν να κατέβει στο σπήλαιο και στο επίπεδο σας γιατί από την στιγμή που θα το κάνει θα χαθεί κάθε ελπίδα, καί για κείνον καί για σας.

Μ’ αυτό λοιπόν το παράδειγμα που σας έδωσα ελπίζω να κατανοείτε την δυσφορία και την ανικανότητα μου να μπω στα ψιλά αυτών των καταστάσεων. Ότι πιάσω στα χοντρά- χοντρά τόπιασα αλλά από κει και πέρα δεν θα μπω ποτέ στον κόπο να σκαλίσω την λεπτομέρεια. Έτσι κι αλλιώς ο Ούτοπος δεν έχει χρόνο να σπαταλήσει για τέτια πράγματα, ο Ούτοπος κοιτάζει και φροντίζει το Όραμα του, κοιτάζει μπροστά, πολύ μπροστά, και από το παρελθόν θα πάρει μόνο ότι του προσφέρει τουλάχιστον την υποψία πως μπορεί να εξυπηρετήσει το μέλλον.

Όροι λοιπόν όπως διζωνική ή όχι ομοσπονδία ή συνομοσπονδία μαζί με όλες τις παραλλαγές τους είναι για μένα όροι χωρίς κανένα νόημα και χωρίς προοπτική.

Θα μου πείτε πως ελειτούργησε στην Ελβετία ή κάπου αλλού αλλά αυτό δεν αποδεικνύει κιόλας πως είναι καλό, ή πως, έστω, είναι το καλύτερο. Και το ίδιο το σύστημα λειτούργησε και

για δίο και για τρεις και για δέκα χιλιάδες χρόνια αλλά αυτό δεν αποδεικνύει κιόλας πως είναι και καλό σύστημα. Μια τέτια λειτουργία σαν αυτήν που παρουσιάζει το σύστημα εγώ την παρομοιάζω με την λειτουργία μιας ωρολογιακής βόμβας. Το πότε θα εκραγεί είναι ζήτημα χρόνου.

Που λέτε Κύπριος για να συνεχίσω: κατά την διάρκεια τών, ελεύθερων, λέω, σπουδών μου πάνω στον άνθρωπο και τον πολιτισμό διάβαζα μια περίοδο στην Αθήνα ένα βιβλίο με τον τίτλο "Εβδομάδα Μαρξιστικής Σκέψης" με διαλέξεις κάπιων Ευρωπαίων διανοουμένων που είχαν γίνει στην Ελλάδα. Μούκανε πάντως εντύπωση η πρόταση ενός Γάλλου, αν δεν κάνω λάθος, ο οποίος πρότινε στους Έλληνες τούτο περίπου: πως δεν είναι απαραίτητο να περάσει η Ελλάδα τα στάδια που πέρασε η Ευρώπη για να φτάσει εκεί που έφτασε και πως δεν έχει καμιά υποχρέωση να υποπέσει στα ίδια λάθη στα οποία υπέπεσε και η Ευρώπη παρά να εκτιμήσει τα κάθε λογής λάθη και παθήματα που έγιναν από δω κι από κει ως δικά της μαθήματα και να χαράξει μια νέα πορεία ανεξάρτητη από την πορεία τών Ευρωπαίων.

Ανκαι ασφαλώς εγώ που εδιάβασα τα όσα εδιάβασα απ' αυτόν δεν τα είχα και τόση ανάγκη αφού έτσι κι αλλιώς έτσι ακριβώς είναι προγραμματισμένο το μιαλό μου για να σκέφτεται και να δουλεύει, όμως δεν μπορούσα να μην θαυμάσω και να μην σημειώσω μια τέτια σκέψη.

Αν προσπαθήσουμε τώρα να μεταφέρουμε εκείνη την πρόταση στα σημερινά Κυπριακά δεδομένα για να προβληματίσουμε κάπιους ανθρώπους, νομίζετε πως θα κάναμε άσχημα; Αν παρουσιάζαμε δηλαδή, έστω και με αφορμή αυτές τις εκλογές, το αληθινό πρόσωπο τής Ευρώπης προκειμένου να διαφωτίσουμε τούς συμπατριώτες μας, νομίζετε πως θα κάναμε άσχημα;

Πιά είναι λοιπόν η αλήθια γι' αυτή την Ευρώπη τής οποίας το 80% τού πληθυσμού ζει σε πόλεις αχανείς, χωρίς αρχή και τέλος, πόλεις τέρατα που ολοένα μεγαλώνουν και μεγαλώνουν για να πνίξουν μέσα τους τον άνθρωπο; Πόλεις που είναι πνιγμένες στο καυσαέριο, δημιουργοί και δημιουργήματα μιας τεχνολογικής ζούγκλας τής οποίας το κόστος είναι βαρύ κι ασήκωτο και που όμως το σηκώνει και το πληρώνει ο άνθρωπος και το περιβάλλον καθημερινά.

Ω, είναι σ' αυτή την Ευρώπη όπου καυχιούνται τόσο πως άρχισαν να σας εντάσσουν οι φωστήρες σας; Ω, τέτια Ευρώπη ας σας λείπει χίλιες φορές.

Τί προσδοκάτε λοιπόν; Να κάνετε την Λευκωσία Λονδίνο, την Λεμεσό Αθήνα ή την Λάρνακα Παρίσι; Τί να τα κάνετε Κύπριοι τα Λονδίνα και τα Παρίσια και τις Αθήνες; Σας φτάνει ήδη το χάος που έχετε στις πόλεις σας. Τί να το κάνετε ένα μεγαλύτερο χάος; Βάλτε το μιαλό σας να δουλέψει για να το κρατήσετε τουλάχιστον στα επίπεδα που το έχετε τώρα αν δεν μπορείτε να το μικράνετε και αφήστε την μανία να αντιγράψετε την Ευρώπη.

Όσοι πήγανε στην Ευρώπη και είδανε και περπατήσανε τίς πόλεις της δεν μπορούν να μην είδαν πως όλη η Ευρώπη δεν ξέρει τί της γίνεται. Κι εάν λοιπόν ο καθρέφτης ενός πολιτισμού είναι οι πόλεις του, ε τότε είναι φανερό για όπιον βλέπει πως αυτός ο καθρέφτης έχει πολύ παλιώσει και δεν μπορείς να δεις τίποτ' άλλο μέσα απ' αυτό παρά ασυναρτησίες, σκιές και χάος.

Αυτές οι πόλεις που μπορεί να αποτελούσαν πριν έναν ή δίο αιώνες ένα πρότυπο, έχουν από καιρό ξεπεράσει κάθε μέτρο. Από μικρά τέρατα έγιναν μεγάλα και από μεγάλα έγιναν απέραντα.

Αυτή λοιπόν είναι η Ευρώπη: η συσσώρευση όγκων και όγκων τσιμέντου και πέτρας σε οικοδομικά συγκροτήματα που λίγα μαζί μπορούν να κάνουν ένα καλλιτέχνημα άξιο θαυμασμού αν το δεις απομονωμένα, αλλ' όμως που όλα μαζί κάνουν ένα αχανές σύνολο άξιο μάλλον για ισοπέδωση παρά για θαυμασμό.

Σημειώστε τα λοιπόν Κύπριοι όλ' αυτά, ναι, αλλά μην σκεφτείτε μ' αυτά πως ο Ούτοπος είναι ενάντια στην ένταξη τής Κύπρου στην Ευρώπη ή ενάντια στην ένωση όλης τής Ευρώπης. Κάθε άλλο. Ο Ούτοπος είναι υπέρμαχος όχι μόνο τής ένωσης τής Ευρώπης αλλά και της ένωσης όλου του κόσμου. Γι' αυτό μην βιαστείτε να τον κατηγορήσετε πως δεν βλέπει την προοπτική, έστω, τής ασφάλειας που μπορεί να δώσει αυτή η ένταξη στην χώρα μας. Φυσικά και την βλέπει, άνκαι βλέπει πιο καλά πως εμείς οι ίδιοι είμαστε ικανοί να προσφέρουμε μια πιο βάσιμη ασφάλεια στην χώρα μας απ' αυτήν που μπορεί να μας προσφέρει η Ευρώπη.

Ως προς αυτό ο Ούτοπος θεωρεί πως -χωρίς, όπως είπα, κι αυτή να αποτελεί πανάκεια- αυτή η

προοπτική τής ένταξης είναι θετική. Ναι, μόνο που υπάρχει ένα θέμα στο οποίο σίγουρα δεν θα τα βρούμε με την Ευρώπη και αυτό το θέμα έγκειται στην εσωτερική διαχείριση.

Α, ως προς αυτό δεν πρόκειται να ενδώσω σε κανένα κοινοτικό κεκτημένο το οποίο δεν θα είναι κεκτημένο και για μένα. Όχι δα! Εγώ έτσι κι αλλιώς είμαι δω για να δώσω μαθήματα στον κόσμο και όχι για να πάρω. Στο κάτω-κάτω ότι είχαμε να πάρουμε από την Ευρώπη το πήραμε και ότι είχε να κάνει η Ευρώπη το έκανε. Ήδη έχει γεράσει αρκετά και το σύστημα της όλο θα καταρρεύσει παταγωδώς καθώς ένα άλλο σύστημα θα καλπάζει παραμερίζοντας ότι στέκεται εμπόδιο στον δρόμο του. Εάν λοιπόν, για να συντομεύω, ο Ούτοπος θέλει την ένωση με την Ευρώπη, δεν το κάνει παρά για να μπορέσει μέσα από αυτές ή εκείνες τις διαδικασίες και τις προσβάσεις να περάσει το Όραμά του σ' αυτό τον χώρο και να κατακτήσει, όσο είναι δυνατόν, μ[1] αυτό ολόκληρη την γεωγραφική της έκταση και να της αλλάξει, στην κυριολεξία, τα φώτα.

Είναι γι' αυτά περίπου που ο Ούτοπος αισθάνεται έναν σκεπτικισμό και μια δυσφορία μ' αυτές ή εκείνες τις προτάσεις που θέλει να πλασάρει το σύστημα, είτε μέσω τής Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε μέσω τού Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, είτε μέσω τών Ηνωμένων Πολιτειών. Για τον Ούτοπο όλες αυτές οι προτάσεις αποτελούν συνταγές και προϊόντα ανθρώπων ή σωμάτων τα οποία στερούνται ακόμα και των πιο στοιχειωδών γνώσεων πολιτικής επιστήμης. Όσο παράξενο και αν σας φαίνεται αυτό, όμως το γεγονός είναι πως δεν διαπρέπουν και δεν κυβερνούν σ' αυτό τον κόσμο πραγματικοί πολιτικοί παρά άνθρωποι τής τύχης και της δημοσιότητας, άνθρωποι που έχουν απλά το χάρισμα να αποσπούν ψήφους από τον λαό, έρμαια όλοι τού κατεστημένου, μεγάλοι και επιφανείς άνδρες χωρίς έμπνευση, χωρίς όραμα και χωρίς μεγαλείο.

Ενώπιον λοιπόν αυτών των ανθρώπων και αυτών των δεδομένων προτάσσει μόνος ο Ούτοπος το μπόι και το Όραμα του και σας προτίνει την μόνη λύση και την μόνη διέξοδο που μπορεί να είναι γόνιμη και διαρκής για κάθε άνθρωπο και για κάθε λαό, είτε έχει διαφορές με τους γείτονες του, είτε όχι.

Αυτή η λύση κι αυτή η διέξοδος είναι για τον Ούτοπο η Πόλις -Κράτος. Γι' αυτόν είναι το Άλφα και το Ωμέγα για κάθε περίπτωση. Αυτή μόνον μπορεί να απαλλάξει τον άνθρωπο και τους λαούς από τα δεινά τους και να τους χαρίσει όλες τις ευεργεσίες.

Όσα λοιπόν και αν σας πουν Κύπριοι για ομοσπονδίες, συνομοσπονδίες και πράσινα άλογα, ακούστε τα βερεσέ. Δεν αξίζει να δώσετε καμία σημασία σ' αυτά. Από χάος βγήκανε και χάος θα δώσουνε. Δεν υπάρχει άλλη περίπτωση.

Γι' αυτό λοιπόν, αφού εξαρτάται που εξαρτάται από σας, μην τους επιτρέψετε και μην τους βοηθήσετε να εδραιώσουν εις βάρος σας ένα πιο μεγάλο χάος απ' αυτό που έχετε ήδη. Αρκετά έχετε τραβήξει ως εδώ από την στραβομάρα τού κάθε ματαιόδοξου πολιτικάντη. Γι' αυτό φροντίστε Κύπριοι να απαλλαγείτε απ' αυτούς όσο γίνεται πιο γρήγορα. Αγνοήστε τους, ξεχάστε τους, παρατάτε τους επιτέλους και αναζητείστε τήν τάξη, την Υγία, την Ειρήνη και την Ευτυχία στον μόνο χώρο και στην μόνη πατρίδα που μπορεί να σας την προσφέρει: στην Πόλη-Κράτος.

Βοηθήστε λοιπόν και αναδείξετε Αρχηγό σας εκείνον τον άνθρωπο που έχει ήδη συλ- λάβει στο κεφάλι του, που έχει σχεδιάσει στο χαρτί και έχει, επιπλέον, φτιάξει σε μικρογραφία αυτή την Πόλη.

Εδώ που έφτασε Κύπριοι θάταν κρίμα να μην προχωρήσει. Βοηθήστε τον λοιπόν. Δώστε στον Λόγο και στο Σχέδιο του την Εκτελεστική του διάσταση και σύντομα αυτή η Πόλη θα είναι γεγονός, το πιο ατράνταχτο και ελπιδοφόρο γεγονός στον πλανήτη.

Βοηθήστε τον, και βοηθήστε τον τώρα που έχετε την ευκαιρία για να το κάνετε. Αύριο μπορεί να είναι αργά. Γι' αυτό βοηθήστε τον τώρα που το μπορείτε. τώρα Κύπριοι, τώρα!

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δεκαέξι.

Κύπριοι, ένα θέμα που προβάλλεται από τους υποψηφίους προέδρους σας ως μείζον θέμα είναι και η Οικονομία. Οι μεν σάς αραδιάζουν αυτούς τους αριθμούς προ- σπαθόντας να σας πείσουν πως η οικονομία κρατάει καλά και οι δε σάς αραδιάζουν εκείνους τους αριθμούς προσπαθόντας να σας πείσουν πως δεν κρατάει καλά ή πως, έστω, θα μπορούσε να κρατούσε καλύτερα. Ο δείκτης ανάπτυξης σάς λένε ανήλθε σ’ αυτό το επίπεδο και το κατά κεφαλήν εισόδημα ανήλθε σε κείνο το ύψος, όσο και αν το εσωτερικό και το εξωτερικό χρέος σας δεν δείχνει να υποχωρεί.

Οι πλείστοι βέβαια θα παρακολουθείτε αυτούς τούς αριθμούς όλο σύγχιση. Ενώ δηλαδή αισθάνεσθε την μια στιγμή να σας νιάζουν, όμως την άλλη στιγμή αισθάνεσθε να μην σας νιάζουν. Πως μπορεί, θα σκέφτεστε, να είναι καλό για σας και για την χώρα σας να είναι ανθηρή η οικονομία σας και να σας δίνει ολοένα και περισσότερους καρπούς αλλά κάτι μέσα σας σάς λέει πως αυτό δεν έχει και τόση σημασία από την στιγμή που έχετε ως δεδομένο ένα άλφα βαθμού βιοτικό επίπεδο. Πως, θα σκέφτεστε, αυτό το επίπεδο πρέπει να έχει ένα μέτρο και πως το καλύτερο βιοτικό επίπεδο ενός λαού και το καλύτερο κατά κεφαλήν εισόδημα του είναι εκείνο που μπορεί να αφομοιώσει.

Είναι όπως την τροφή. Ένα ανθρώπινο σώμα χρειάζεται μιαν άλφα ποσότητα τροφής για τις καθημερινές ανάγκες του. Αν τον φορτώσεις με περισσότερη ποσότητα θα τον σκάσεις. Έτσι και όταν η παραγωγή σου είναι περισσότερη απ' όσην έχεις ανάγκη και όταν αυτή συσσωρεύεται ολοένα και περισσότερο αντί να καταναλωθεί, τότε ή θα γεμίσει άσκοπα τίς αποθήκες ή θα μείνει στα χωράφια και θα αχρηστευτεί.

Αν το μεταφέρουμε λοιπόν αυτό το παράδειγμα σε άλλους τομείς τής ζωής, τότε μπορούμε πολύ καλά να ρωτήσουμε: σε τι με εξυπηρετεί τελικά αυτό το οικονομικό σύστημα που με σπρώχνει να πάρω δεύτερο αυτοκίνητο αφού περνώ και με το πρώτο; Σε τί με εξυπηρετεί να χτίσω καινούριο σπίτι αφού την βγάζω και με το παλιό; Σε τί με εξυπηρετεί να αλλάξω τα παλιά μου έπιπλα με καινούρια αφού περνώ και με τα παλιά; Σε τί με εξυπηρετεί να πίνω ουίσκυ αντί κρασί και σε τί με εξυπηρετεί να καταναλώνω κι εγώ και τα παιδιά μου σοκολάτες, τσιπς και κόκα κόλες αντί σύκα, ελιές και πορτοκάλια; Σε τί με εξυπηρετεί να τρώω κρέας εφτά φορές την εβδομάδα όταν είναι αρκετές για τον οργανισμό μου οι δίο ή οι τρεις; Κτλ. Κτλ.

Θα καταλαβαίνετε Κύπριοι πως ολ' αυτά τα ερωτήματα δεν είναι τυχαία και δεν τίθενται χάριν τής φιλολογίας. Κάθε άλλο.

Ήδη το κόστος τής ευημερίας και του οικονομικού "θαύματος" σας αρχίσατε να το πληρώνετε εδώ και καιρό. Γιατί φυσικά αυτό το θαύμα δεν ήρθε χωρίς όλους εκείνους τούς ακόλουθους του που είναι αναπόφευκτοι όταν επισκέπτονται έναν λαό που του λείπει η γνώση και το μέτρο. Το να απαριθμήσω λοιπόν τίς καινούριες αρώστιες που έχουν προστεθεί στις παλιές σας από τότε που έκανε την εμφάνισή του αυτό το θαύμα μαζί με όλη την τεχνολογία που το συνόδεψε δεν είναι τού παρόντος. Ήδη τις ξέρετε και τις ζείτε όλοι από πρώτο χέρι.

Το να κατηγορήσω όμως γι' αυτό την τεχνολογία και αυτό καθεαυτό το οικονομικό επίτευγμα σας είναι σαν να ψάχνω και γω, καθώς και σεις, για αποδιοπομπαίους τράγους. Ήδη την άποψη μου γι' αυτό την έχω καταθέσει: πως, δηλαδή, δεν μπορώ να κατηγορήσω την τεχνολογία, δεν μπορώ να κατηγορήσω τους τροχούς, το εργοστάσιο ή την τηλεόραση. Θεωρώ ότι αν δεν έρχονταν δεν θα μαθαίναμε αυτό που μάθαμε. Είναι κανόνας άλλωστε: πρέπει να πάθουμε για να μάθουμε. Και πως, επίσης, το πιο άσχημο απ' όλα δεν είναι το ναρθεί το πάθημα αλλά το να μην ακολουθήσει το μάθημα.

Ας πούμε Κύπριοι πως αυτή είναι λίγο πολύ η τοποθέτησή μου πάνω στο θέμα τής οικονομίας και πως τελικά το θέμα δεν είναι η ποσότητα τών αγαθών αλλά η ποιότητα τών αγαθών. Δεν είναι το αν ξεχειλίζει το σπίτι μας με αγαθά αλλά το με τι αγαθά ξεχειλίζει και αν, σε τελευταία ανάλυση,

αυτή η περίσσεια τών αγαθών αποβαίνει τελικά σε καλό μας ή σε κακό μας;

Γιατί εγώ πιστεύω πως από την στιγμή που ένας άνθρωπος ικανοποιεί τίς στοιχειώδεις ανάγκες του για φαγητό, στέγη, εργασία, ένδυση και υπόδυση, τότε λίγη σημασία έχει γι' αυτόν το αν έχει ένα ή δίο αυτοκίνητα, αν έχει μονό ή διπλό σπίτι, αν έχει μία ή δίο τηλεοράσεις στο σπίτι του ή αν έχει μία ή δίο ασφάλειες γι' αυτόν και για τα παιδιά του.

Από την στιγμή, επαναλαμβάνω, που ο άνθρωπος αισθάνεται ότι ικανοποιεί τίς βασικές του ανάγκες, τότε αυτό που λογικά πρέπει να τον απασχολήσει είναι να ικανοποιήσει και εκείνη την μέσα του ανάγκη να δώσει ποιότητα στην ζωή του και όχι να συσσωρεύει ολοένα και περισσότερα αχρείαστα και επιβλαβή αγαθά. Και τι είν' αυτό που μπορεί να δώσει ποιότητα στην ζωή του;

Είναι η τέχνη, ο πολιτισμός, η μουσική, ο έρωτας, η ικανοποίηση όλων γενικά τών αισθήσεων και των αναγκών του και όχι μόνον η ικανοποίηση τής ανάγκης του για φαΐ, σπίτι, αυτοκίνητο και τεχνολογικά αγαθά. Ένα σωστό λοιπόν σύστημα, ένα σύστημα που είναι σε θέση να γνωρίζει και όχι να παραγνωρίζει τον άνθρωπο δεν μπορεί να τα αγνοήσει αυτά. Ήδη το γεγονός ότι δώσαμε στην τεχνολογία έναν ρόλο πολύ μεγαλύτερο απ' αυτόν που της αξίζει το πληρώνουμε πολύ ακριβά. Κι όμως ενώ αυτή η τεχνολογία μπορεί να επενεργεί αρνητικά στον άνθρωπο με αυτά ή με εκείνα τα προϊόντα της, όμως δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε πως αυτά τα ίδια προϊόντα μπορούν να ενεργούν και θετικά, μπορούν, έστω και ανεπαίσθητα, να ανοίξουν νέους ορίζοντες για τα μάτια του και να τον σπρώξουν σε νέες αναζητήσεις, μπορούν να του καλλιεργήσουν έναν νέο κώδικα ηθικής συμπεριφοράς που θα έδινε νέες διεξόδους στις παρορμήσεις τής ψυχής του.

Όλη λοιπόν αυτή η συσσώρευση νέων ερεθισμάτων και νέων προκλήσεων οδηγούν αναπόφευκτα τον άνθρωπο στην αναζήτηση τής αλλαγής. Έστω και αν ακόμα θεωρήσουμε πως αυτή η αναζήτηση για την αλλαγή αποτελεί μια από τις παρενέργειες τής οικονομικής και τεχνολογικής προόδου, όμως μ' αυτό δεν εξυπακούεται κιόλας πως αν συνεχίσουμε ανεξέλεγκτα αυτή την πρόοδο - μαζί με όλα, πάντα, τα συνακόλουθά της, καλά ή κακά, θα κάνουμε και τους ανθρώπους να επιθυμούν ολοένα και περισσότερο την αλλαγή και να έχουν ολοένα και περισσότερο την απαίτηση να δώσουν μια κάπια ποιότητα στην ζωή τους.

Οι άνθρωποι είναι λογικό να αντέχουν μιαν ορισμένη δόση εξαθλίωσης και αλλοτρίωσης και είναι ικανοί να εξεγείρονται και να επαναστατούν μόνο εφόσον προσβληθούν τα κύτταρα τού εγκεφάλου τους ως ένα ορισμένο σημείο. Μόλις ξεπεραστεί εκείνο το σημείο θα έχουν όλοι καταστεί εντελώς ανίκανοι για οπιαδήποτε αντίσταση ενάντια στο σύστημα.

Γι' αυτό προσέξετε Κύπριοι, προσέξετε τώρα που ας πούμε δεν έχει ξεπεράσει το κακό τα όρια του γιατί από την στιγμή που θα το κάνει θάταν δύσκολο για όλους σας να διαφύγετε το ολίσθημα στο χάος.

Το αν λοιπόν η οικονομία σας είναι σε καλή ή σε πολύ καλή -που δεν είναι- κατάσταση και το αν έχει προοπτικές να γίνει ακόμα πιο καλή, αυτό δεν πρέπει να σας πα- γιδεύσει και να ναρκώσει μέσα σας την επιθυμία για αλλαγή.

Θα σας δώσω μόνο ένα παράδειγμα από την τελευταία εκλογική αναμέτρηση που έγινε στην Βρεττανία. Ενώ λοιπόν, κατά γενικήν ομολογία, το Συντηρητικό Κόμμα είχε πετύχει τα τελευταία χρόνια ένα πιο μεγάλο οικονομικό θαύμα απ' αυτό που ισχυρίζονται κάποιοι πως πέτυχαν στην Κύπρο, όμως οι Βρεττανοί ψηφοφόροι το καταπόντισαν κυριολεκτικά και του έδωσαν, αν δεν κάνω λάθος, την πιο ταπεινωτική ήττα στα εκλογικά χρονικά τής Βρεττανίας.

Αυτό που θέλω να πω με αυτό το παράδειγμα είναι πως οι οικονομικοί δείχτες, όσο θετικοί και αν είναι αυτοί, δεν μπορούν να ανυψώσουν την κυβέρνηση ή το σύστημα που τους προβάλλει. Μπορεί μεν αυτοί να επηρεάσουν εκείνο το είδος τών ανθρώπων που θα τους ενέτασσε κανείς στους homo economicous αλλά αυτοί οι άνθρωποι είναι μόνο μια μικρή μεοψηφία μπροστά σε κείνους που θα αποκαλούσε, με μεγάλη, μάλιστα, δόση αυθαιρεσίας, κανείς homo eroticous. Αυτοί λοιπόν οι άνθρωποι είναι, ας πούμε, άνθρωποι που ψάχνουν και ψάχνονται, είναι άνθρωποι σημαδεμένοι από ανικανοποίητους πόθους, άνθρωποι που ίσως αναζητούσαν κι αυτοί μιαν Ουτοπία, έστω και αν ήξεραν πως δεν θα μπορούσε ποτέ να τους την προσφέρει το εργατικό Κόμμα

και έστω και αν δεν μπορούσαν να έχουν αυταπάτες ως προς το ότι η νέα κυβέρνηση που θα εξέλεγαν μπορούσε να τούς γελάσει περισσότερο απ' όσο τούς γέλασε η προηγούμενη, άνθρωποι, έστω, που ήθελαν κι αυτοί μιαν αλλαγή, έστω κι όπιαν νάναι, και που, αν όχι τίποτ' άλλο, θα μπορούσαν να χαρακτηρίσουν την ψήφο τους σαν ψήφο ενάντια στο σύστημα.

Βέβαια οι Βρεττανοί ψηφοφόροι δεν είχαν περιθώριο για να διαχωρίσουν με σαφήνεια την πρόθεση τους αφού έτσι κι αλλιώς δεν υπήρχε γι' αυτούς εκείνη η επιλογή που θα ετίθετο ενάντια στο σύστημα, δεν υπήρχε γι' αυτούς εκείνη η άλλη επιλογή που θα έδινε διέξοδο στα ανθρώπινα αδιέξοδα.

Κι όμως εσείς Κύπριοι την έχετε αυτή την επιλογή. Γι' αυτό όσοι από σας θέλετε να ρίξετε ψήφο ενάντια στο σύστημα, τότε δώστε την σε κείνον που μπορεί να δώσει γρήγορες και στρατηγικές διεξόδους σ' αυτή την θέλησή σας. Δώστε την σε κείνον που δεν θεωρεί το εθνικό ή το οικονομικό θέμα ως τα θέματα εκείνα που οφείλουν να δεσμεύσουν την απόφασή σας. Δώστε την σε κείνον που θα σας δώσει εκείνη την οικονομία, εκείνη την τεχνολογία, εκείνο τον κόσμο, εκείνο το σύστημα, και εκείνο το επίπεδο ζωής που δεν θα βλάψει και δεν θα μολύνει ποτέ τον άνθρωπο και το περιβάλλον του, ποτέ τον αέρα που ανασαίνετε, ποτέ το νερό που πίνετε και ποτέ το φαΐ που τρώτε.

Ο Ούτοπος δεν σας υπόσχεται να υψώσει το βιοτικό επίπεδο σας, δεν σας υπόσχεται να αυξήσει την χλιδή και την πολυτέλεια σας, δεν σας υπόσχεται περισσότερα τετραγωνικά μέτρα στέγης απ' όσα έχετε πραγματικά ανάγκη, δεν σας υπόσχεται περισσότερα και καλύτερα αυτοκίνητα στους δρόμους σας και, βεβαίως, δεν σας υπόσχεται περισσότερο χρήμα στο πορτοφόλι σας. Αντίθετα κι αυτό που έχετε θα σας το πάρει (κι όχι αυτός, αλλά το κράτος του), κι αυτό για τον απλούστατο λόγο ότι στο εξής θα παίρνετε απευθείας και χωρίς χρήμα αυτά που παίρνατε ως τώρα μέσω του χρήματος.

Μ' αυτό δηλαδή οφείλετε να εννοήσετε πως από ένα σημείο και μετά το χρήμα θα κα- ταργηθεί. Μην σας ανησυχήσει όμως αυτό γιατί ποτέ δεν θα λείψει σε σας και στα παιδιά σας ούτε το σπίτι, ούτε η δουλιά, ούτε τα ρούχα, ούτε τα παπούτσια, ούτε η ασφάλεια, ούτε -προπαντός- ο Έρωτας, αυτό δηλαδή που απασχολεί κάθε ανθρώπινο κεφάλι από την στιγμή που έχει ικανοποιήσει τις στοιχειώδεις ανάγκες του για φαΐ, στέγη κτλ. Αυτό κι αν είναι θέμα λοιπόν για σκέψεις, για προβληματισμό, για αποφάσεις και για επιλογές. Κι όσο για την οικονομία: σκατά να φάει μπροστά σ' ένα τέτιο θέμα.

Γιατί ότι κι αν πούμε ρε άνθρωποι λίγο με σκοτίζουν και λίγο σάς σκοτίζουν όλοι αυτοί οι αριθμοί που με τόση σπουδή σάς παρουσιάζουν οι οικονομικοί εγκέφαλοι τής πολιτείας και της αντιπολιτείας ελπίζοντας πως θα τους προσφέρετε -οικονομική ωφέλεια- την ψήφο σας.

Αυτό που στο βάθος σκοτίζει εμένα και αυτό που σκοτίζει και σας ας είναι τούτο: χαϊδέψατε τα μαλλιά που θελήσατε να χαϊδέψετε; Φιλήσατε τα χείλη που θελήσατε να φιλήσετε; Αγγίξατε κι αγαπήσατε τα σώματα που ποθήσατε; Σας άγγιξαν τα σώματα που πόθησαν να σας αγγίξουν; Σας χόρτασε αυτό το σύστημα τήν καρδιά σας έτσι όπως χορταίνει το στομάχι σας; Είδαν τα μάτια σας τα θεάματα που θέλησαν να δουν; Μυρίσατε τ' αρώματα που θελήσατε να μυρίσετε; Γνώρισε και γεύτηκε η ψυχή και το σώμα σας τις ηδονές που ελαχτάρησε να γευτεί και να γνωρίσει ή μείνατε ξεροί, με άδια χέρια και με άδια ψυχή να σπάζετε κάθε μέρα για το γιατί να είναι μονίμως απραγματοποίητες οι πιο μεγάλες επιθυμίες σας;

Ω, τσακίστε Κύπριοι αυτό το σύστημα που καταπνίγει στην γένεσή τους τα πιο δυνατά σας όνειρα. Τσακίστε το τώρα που είναι καιρός Κύπριοι, τσακίστε το πριν μεγαλώσει κι άλλο και σκοτώσει μέσα σας κάθε επιθυμία να φτιάξετε για σας και για τα παιδιά σας και για τους φίλους σας ένα καλύτερο σύστημα.

Ω, τσακίστε το Κύπριοι. Για όνομα τού Θεού, τσακίστε το!

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ’ αριθμόν Δεκαεφτά.

Ανθρωποι, αναρωτηθήκατε αλήθια ποτέ, σηκώσατε ποτέ το βλέμμα πάνω από αυτό τον αγώνα για τον επιούσιο και από αυτό τον ανταγωνισμό για το πιός θα πάρει και πιός θα επιδείξει τα πιο πολλά και αναρωτηθήκατε για το τέλος αυτού του δρόμου; Σκε- φτήκατε ποτέ εκείνους που έχουν πεθάνει; Τους γνωστούς ή τους άγνωστους σας; Τους εχθρούς ή τους φίλους σας;

Πονέσατε ποτέ για κάπιον που έφυγε; Σπαράχτηκε ποτέ η καρδιά σας όταν χάσατε ένα παιδί σας, ίσως, έναν αδελφό, έναν φίλο, μια μάνα ή έναν πατέρα, κάπιον τέλος πάντων που τον αγαπούσατε πολύ και που ώρες-ώρες νιώθατε πως δεν θα μπορούσατε να ζήσετε χωρίς εκείνον; Κόπων που ο χαμός του δεν σκότισε το μιαλό σας για περιουσίες και για κληρονομιές, κάπιον που θα θέλατε να ξαναδείτε, που θα φωνάζατε το όνομά του στ’ αστέρια και στις ερημιές και θα προσευχόσασταν γι' αυτόν σ’ έναν Θεό για να σας τον φέρει πίσω; Κάπιον που θα του παίρνατε λουλούδια στον τάφο του και θα μιλούσατε στην εικόνα του; Κάπιον που ίσως δεν τον γνωρίσατε παρά μέσα από μια φωτογραφία, ίσως μέσα από έναν μύθο, ένα βιβλίο ή ένα παραμύθι, κάπιον που έπλασε ίσως μονάχα η φαντασία σας και που θα θέλατε εκείνη την μέρα τής Ανάστασης να του δώσετε το χέρι για να βγει από το μνήμα του και νάστε σεις ο πρώτος που θα τον αγκαλιάσει, κάπιον που η αγάπη σας για κείνον δεν θα σας κάνει να χορτάσετε ποτέ το αγκάλιασμά του;

Αυτές οι γριές κι αυτοί οι γέροι που προσπερνάτε με περιφρόνηση ξέρετε πως ήτανε κι αυτοί κάποτε νέοι και πιο ωραίοι από σας; Σκεφτήκατε ποτέ πως είναι άδικα τα γη- ρατιά, πως είναι άδικες οι αρώστιες και ο θάνατος και πως ο άνθρωπος δικαιούται ένα καλύτερο προορισμό σ' αυτό τον κόσμο από το μνήμα του;

Αλλά πού χρόνος και διάθεση για σκέψη; Αν χάσετε έναν δικό σας άνθρωπο θα συννεφιάσετε, έτσι, για τις εντυπώσεις, και θ’ αφήσετε το μούσι για λίγες μέρες κι ύστερα έρχεται η συνήθεια και τα παίρνει όλα ώσπου, άλλοτε ξαφνικά και άλλοτε όχι, έρχεται το επόμενο κτύπημα τής μοίρας.

Τί σου είναι αλήθια ο άνθρωπος! Και πώς γίνεται αυτό το ον που έζησε τόσες εμπειρίες, αυτό το ον που εβίωσε τόσα αισθήματα, αυτό το ον που αγάπησε και πόνεσε και έκανε τον πόνο και την αγάπη του τραγούδι, πώς γίνεται αυτό το ον να έχει ένα τόσο άθλιο τέλος; Πώς γίνεται να λιώσει στο χώμα αυτό το σώμα που το άγγιξαν χέρια αγαπημένα, αυτό το σώμα που λαχτάρησε μια ζωή γλυκιά και αιώνια;

Ναι άνθρωποι! Δεν μπορεί να είχατε ποτέ πληροφορηθεί τον θάνατο ενός ωραίου άνδρα, μιας ωραίας γυναίκας ή ενός ωραίου παιδιού και να μην σκεφτήκατε πως είναι άδικο να πεθαίνουν οι άνθρωποι, πως είναι κρίμα, πως είναι απάνθρωπο, πως είναι αβάσταχτο, πως... και πως... και πως οι ωραίοι άνθρωποι δεν πρέπει να πεθαίνουν ποτέ.

Βέβαια το γεγονός ότι τους ωραίους τούς κλαίνε και τους λυπούνται πιο πολλοί όταν πεθαίνουν δεν αλλοιώνει την λύπη που αισθάνεται ο άνθρωπος για τον καθένα που πεθαίνει, τόσο μάλλον γιατί αυτό τον κάνει να νιώθει αδύνατος και ανίκανος να το σταματήσει.

Αυτή βέβαια ας πούμε πως είναι η μια όψη τού θανάτου, η όψη με την οποία βλέπουν οι ζωντανοί εκείνον που έχει πεθάνει. Η άλλη όψη είναι εκείνη που αισθάνεται ο ίδιος ο άνθρωπος μπροστά στο ενδεχόμενο τού δικού του θανάτου. Και πρόκειται ασφαλώς για μιαν όψη εξίσου θλιβερή και δραματική, γεμάτη φόβο, αγωνία και ανασφάλεια, γεμάτη πόνο, κλάμα και δάκρυ.

Εδώ λοιπόν κι αν αξίζει να σηκώσει κανείς την σημαία μιας Επανάστασης, εδώ κι αν αξίζει να δώσει εκείνον τόν μέχρις εσχάτων αγώνα, εδώ κι αν αξίζει να σπάσεις το κεφάλι σου να βρεις μιαν άκρη, έναν Λόγο και μιαν εξήγηση. Εδώ κι αν αξίζει να σκίσεις τούς κόσμους τού ουρανού και των αστεριών και να βρεις εκείνον τον Θεό και να τον ρωτήσεις: γιατί να πεθαίνουν οι άνθρωποι; Γιατί να πεθαίνουν εκείνοι που αγαπάμε και γιατί να πρέπει να πεθάνω κι εγώ; Γιατί να χάνεται τόσο γρήγορα η νιότη; Γιατί τόσο γρήγορα νάρχονται τα γηρατιά; Γιατί να μην μπορούμε να

λυτρωθούμε από τον θάνατο, από τα γηρατιά και τις αρώστιες; Γιατί, γιατί, γιατί; Κι ως πού θα πάει αυτή η κατάσταση; Δεν προφταίνουμε να γίνουμε τριάντα χρονών και τα μαλλιά μας αρχίζουν ν' ασπρίζουν, τα δόντια μας να χαλάνε, το στομάχι μας να πονάει, η όρασή μας να αδυνατίζει και η μια αρώστια να διαδέχεται την άλλην.

Θα μπορούσε βέβαια ένα συνεπές σύστημα καλών συνηθειών να περιορίσει τίς αρώστιες, να μετριάσει τα δεινά μας και να αναβάλει για λίγο τα γηρατιά και τον θάνατο αλλά τίποτα παραπάνω απ' αυτό δεν μπορεί να κάνει. Με τίποτα δεν πρόκειται να σταματήσει τον θάνατο. Σύντομα ή αργά, με αρώστιες ή χωρίς αρώστιες, και είτε έτσι είτε αλλιώς, θα καταλήξουμε όλοι σ' ένα φέρετρο που θα θαφτεί μαζί μας στην γη.

Κι άραγε, αναρωτιέται ο άνθρωπος, εκεί τελιώνουν όλα γι' αυτόν ή μήπως, μήπως....

Ω, απ' αυτό το "μήπως" είναι που κρατιόμαστε όλοι. Γιατί σίγουρα κανείς δεν θάθελε να τελιώνουν όλα σ' ένα μνήμα. Αυτή η επιθυμία κι αυτός ο πόθος να μην τελιώνουν όλα εκεί είναι εμφυτευμένος μέσα μας όσο εμφυτευμένος είναι μέσα μας και ο πόθος να ζήσουμε την ζωή όσο την έχουμε, με όλες τις αισθήσεις μας και με όλες τις παραισθήσεις μας.

Αυτόν φίλοι μου τον φόβο που νιώθει ο καθένας σας μόλις έρθει, είτε νοερά είτε όχι, αντιμέτωπος με τον θάνατο, τον ένιωθα και γω κάποτε. Μάλιστα θεωρώ ότι είμαι ένας άνθρωπος που επόνεσε και έκλαψε για την νιότη και για την ζωή που φεύγει όσο δεν πόνεσε και δεν έκλαψε κανείς. Όλους εκείνους τούς ανθρώπους που συναντούσα στον δρόμο μου τους διάβαζα έτσι όπως διάβαζα τούς ήρωες που συναντούσα στις σελίδες τών βιβλίων και έβλεπα μέσα σε μια στιγμή όλη την πορεία που διαγράφει ο άνθρωπος σ' αυτό τον κόσμο από την μέρα τής γέννησής του ως την μέρα τού θανάτου του. Στα περπατήματα μου τις μεγάλες ώρες στις πολιτείες και στα χωριά όπου έζησα συνήθιζα να φαντάζομαι τούς ανθρώπους να κοιμούνται στα κρεβάτια τους και να ονειρεύονται. Θυμάμαι πονούσα γι' αυτούς τούς ανθρώπους, προσευχόμουν, έστω και χωρίς να γονατίσω ποτέ γι' αυτό, γι' αυτούς, έπαιρνα τα όνειρα τού ύπνου τους και έπλαθα μ' αυτά τα δικά μου όνειρα, έπλαθα με την φαντασία μου έναν άλλο κόσμο γι' αυτούς, έστω και αν ήξερα πως το πρωί που θα ξυπνούσαν θα με έβλεπαν με την ίδια καταφρόνια όπως την προηγούμενη μέρα και χωρίς καν να έχουν ιδέα πως την νύχτα που πέρασε -κι όπως και κάθε νύχτα- οικοδομούσα έναν κόσμο γι' αυτούς μέσα στο μιαλό μου, έναν κόσμο ωραίο και καινούριο, οικοδομούσα και δημιουργούσα, φώναζα και καλούσα έναν Θεό γι' αυτούς, έναν Θεό γλυκό και ωραίο, ανθρώπινο και αγαπημένο, έναν Θεό τρυφερό και ερωτικό που θα τους λύτρωνε για πάντα από τα δεινά τους, από τον φόβο και από την αμφιβολία, έναν Θεό που θα τους έπαιρνε από τα χέρια τού θανάτου και θα τους χάριζε την αιωνιότητα και την ευτυχία που απολάμβανε και Κείνος.

Οδοιπορόντας λοιπόν μέσα σε απέραντες ώρες μοναξιάς και νιώθοντας βαθιά μέσα στο αίμα μου πως η πίστη μπορεί να κινήσει βουνά, ένιωθα επίσης σε κείνες τις ώρες πως ακόμα και αν δεν υπήρχε εκείνος ο Θεός, όμως η πίστη μου ήταν ικανή να τον δημιουργήσει.

Ω, και τί τον θέλουμε αλήθια τον Θεό; Τον θέλουμε για να κάνει εκείνος για μας εκείνα που δεν μπορούμε να κάνουμε εμείς για τον εαυτό μας. Δεν απαιτούμε απ' αυτόν να καλιεργήσει για μας την γη και να την σπείρει, δεν απαιτούμε να μας χτίσει σπίτια αφού αυτό μπορούμε να το κάνουμε μόνοι μας αλλά απαιτούμε από τον Θεό να διώξει μακριά μας τις αρώστιες, τα γηρατιά και τον θάνατο.

Απ' αυτή την άποψη θεωρούμε ότι αδικεί τα ίδια τα παιδιά του, μας στερεί αυτά που καρπούται εκείνος, δεν μας μιλά, δεν μας απαντάει όταν τον ρωτούμε, μας έσπειρε σ' αυτή την Γη και μας εγκατέλειψε ως το σημείο που αναρωτιόμαστε αν υπάρχει καν, αν υπάρχουμε εμείς, αν θα υπάρξουμε ξανά ή αν δεν είμαστε τίποτα παραπάνω τελικά από μια τροφή για τα σκουλήκια.

Γιατί λοιπόν αυτή η πεισματική σιωπή από Κείνον και γιατί αυτή η απέραντη απόσταση ανάμεσά μας; Και πού είναι τέλος πάντων; Είναι στ' αστέρια; Πού; Σε πιό αστέρι; Πού; Πού είναι;

Αχ, και γιατί έκανε τόσο μακρινά τ' αστέρια; Γιατί μάς έκλεισε κάθε διέξοδο για αναζήτησή του; Γιατί θέλουμε να ξέρουμε: γιατί αυτή η σιωπή; Γιατί, γιατί, γιατί;

Κι αν πει κανείς πως του φταίει η κακία τών ανθρώπων και πως πληρώνουμε όλοι γι' αυτή την

κακία, όμως σε τί φταίνε οι καλοί άνθρωποι; Σε τί φταίνε οι ωραίοι άνθρωποι για να υποφέρουν και να πεθαίνουν;

Ότι κι αν πούμε λοιπόν και όσες εξηγήσεις κι αν πάρουμε από δω κι από κει από τους θνητούς συγγενείς μας, όμως τίποτα δεν μπορεί να εμποδίσει να υπάρχει και να προβάλλει ένα μεγάλο, ένα απέραντο "γιατί", ένα "γιατί" τόσο μεγάλο και τόσο απέραντο όσο και το σύμπαν.

Κι όμως άνθρωποι, μην απελπίζεστε. Ο Θεός υπάρχει, υπήρχε και θα υπάρχει. Ήδη την κατάθεση τής ύπαρξής του μας την έχει δώσει εδώ και καιρό. Όσο λοιπόν και αν μας είναι ακατανόητη η σιωπή του, όμως δεν μπορεί παρά να έχει κι εκείνος την εξήγηση του γι' αυτό. Έτσι ας μην γυρεύουμε θαύματα και θαυματάκια για να πιστέψουμε στην ύπαρξή του. Η ίδια η ύπαρξή μας από μόνη της αποτελεί ένα εξίσου μεγάλο θαύμα όσο και τα θαύματα τού Χριστού και όσο και το θαύμα τής δημιουργίας.

Εσείς λοιπόν που φοβάστε για τα γηρατιά και για τον θάνατο και προβάλλετε, όπως κι εγώ, ένα "γιατί", πρέπει να έχετε πίστη. Δεν μπορείτε να παραδίνεστε στον μηδενισμό απλά και μόνον γιατί δεν βρήκατε μέσα σας τις απαντήσεις στα ερωτήματα σας ή γιατί δεν τις πήρατε απευθείας από τον ίδιο τον Θεό.

Προς Θεού λοιπόν! Μην επιμένετε να βρείτε τα πράγματα τόσο απλά όσο τα επιθυμείτε. Μην ξεχνάτε πως υπάρχουν σκαλοπάτια και σκαλοπάτια, διαστάσεις και διαστάσεις, αλήθιες και αλήθιες, κλειδιά και κλειδιά.

Εδώ μάλιστα που έχει φτάσει ο πολιτισμός και η τεχνολογία, μου φαίνεται πως πρέπει να έχει γίνει πιο προσιτή σε σας η ιδέα τού Θεού, οι δυνάμεις και οι δυνατότητες του, οι κτήσεις και οι κατακτήσεις του.

Εγώ σάς εγγυώμαι πως δεν βρίσκεστε παρά μόνο ένα σκαλοπάτι από την "πρόσωπο, με πρόσωπο" συνάντηση σας με τον Θεό. Και μην εννοήσετε μ' αυτό πως αυτό θα γίνει, θέλοντας ή μη, με τον θάνατο σας. Όχι! Εννοώ μια ζωντανή συνάντηση σας με τον Θεό, μια συνάντηση ψυχή τε και σώματι.

Γιατί ναι άνθρωποι! Μπορείτε και σεις, έτσι καθώς και γω, να ζήσετε με την πεποίθηση πως δεν θα πεθάνετε ποτέ, πως δεν θα πεθάνετε μέχρι να περάσουν τα χίλια χρόνια από την ημέρα τής επερχόμενης συντέλειας τών αιώνων.

Μην φοβάστε λοιπόν τον θάνατο και μην ανησυχείτε. Ο Θεός έχει τα σχέδια του για όλους μας μαζί και για τον καθένα ξεχωριστά. Μην ανησυχείτε για τίποτα και συμφιλιωθείτε και σεις, καθώς και εγώ, με την ιδέα πως αυτός ο κόσμος δεν είναι παρά ένας κόσμος δοκιμασίας. Εδώ κάνουμε, σαν ανθρώπινο γένος και σαν άτομα, την σπουδή και την μαθητεία μας. Ότι κάνουμε, ότι πούμε και ότι σκεφτούμε γράφεται και κι- νηματογράφεται. Για την κάθε πράξη και για την κάθε απραξία μας, για τον κάθε λογισμό και για τον κάθε παραλογισμό μας κρινόμαστε και βαθμολογούμαστε αναλόγως. Δεν είναι καθόλου δύσκολο για τον Θεό να μας συνδέσει, από την στιγμή τής γέννησης μας ως την στιγμή τού θανάτου μας, με έναν ηλεκτρονικό εγκέφαλο που να καταγράφει τήν κάθε κίνηση και την κάθε σκέψη μας. Έτσι το θέλησε και έτσι το έκανε. Έτσι κι αλλιώς είναι κι ο μόνος τρόπος για την προσωπική κρίση τού καθενός μας.

Γι' αυτό μην ανησυχείτε λοιπόν. Όσοι τιμήσατε και αγαπήσατε τον άνθρωπο, όσοι σε- βαστήκατε το σώμα και την Γη που κληρονομήσατε και εγγυάστε πως έτσι θα κάνετε σε όπια Γη κι αν βρεθείτε, μην ανησυχείτε και μην φοβάστε τίποτα γιατί από ένα σημείο και μετά ούτε η αρώστια, ούτε η θλίψη, ούτε ο πόνος, ούτε τα γηρατιά, ούτε ο θάνατος θα μπορέσει ποτέ να σας αγγίξει και θα ζείτε ευτυχισμένοι και μακάριοι στην αιωνιότητα χωρίς να σας λείψει ποτέ τίποτα απ' όσα θα επιθυμήσει η ψυχή σας.

Ναι φίλοι μου! Αυτή η προοπτική υπάρχει για σας, υπάρχει και είναι αληθινή και σύντομα θα είναι η μόνη πραγματικότητα και ο μόνος κλήρος τών δικαίων. Μην σας απατούν λοιπόν τα φαινόμενα. Έχετε θάρρος και πίστη και θα το δείτε σύντομα πως αυτός ο κόσμος που βλέπετε και ξέρετε δεν είναι όλος ο κόσμος παρά μόνο ένα ψίχουλο, μια απατηλή ψευδαίσθηση μπροστά σε κείνον τον άλλο κόσμο και πως όλα τα πρόσκαιρα αγαθά που τόσο σάς διαφημίζουν σ' αυτό τον

κόσμο θάναι ένα τίποτα μπροστά στα αιώνια αγαθά εκείνου του άλλου κόσμου.

Γι' αυτό να μην ανησυχείτε άνθρωποι. Εσείς που έχετε και τιμάτε το όνομα τού ανθρώπου μην ανησυχείτε και όλα θαρθούν. Μην φοβάστε και όλα θαρθούν.

Το πότε ακριβώς θαρθούν σάς το έχω ξεκαθαρίσει άνθρωποι μέσα από εκείνο ή το άλλο κείμενο μου αλλά για να δώσω και σ' αυτό μια πιο ολοκληρωμένη μορφή θα το επαναλάβω και δω: τότε μόνον: όταν θα έχουμε πραγματώσει τις μεγάλες εντολές. Όταν δηλαδή θα έχουμε προσφέρει σαν ανθρώπινο γένος φαγητό, στέγη, ρούχα, παπούτσια, εργασία και άσκηση, Υγία, αγάπη και ευτυχία σε όλους τους ανθρώπους που ζουν κάτω απ' αυτό τον ήλιο. Τότε ακριβώς θα έρθει η Ανάσταση, η Νέα Γη και η Νέα μας Κρίση.

Ω, βοηθήστε άνθρωποι να ανατείλει εκείνη η μέρα. Μπορούμε να την φέρουμε εκείνη την ημέρα. Δείξετε προς κάθε κατεύθυνση πως μπορούμε να είμαστε δίκαιοι και καλοί, πως έχουμε αισθήματα για κείνους που πεινούν και για κείνους που κρυώνουν, για κείνους που υποφέρουν και για κείνους που δυστυχούν. Ο Θεός, ναι, θέλει να μας δει να είμαστε καλοί και ανθρώπινοι μεταξύ μας, θέλει να δει έμπρακτα την βούλησή μας να δώσουμε εκείνα που μας περισσεύουν σε κείνους που τα έχουν ανάγκη.

Όταν το κάνουμε λοιπόν αυτό, όταν θα έχουμε υπακούσει σε εκείνον τον έμφυτο μέσα μας κώδικα ηθικής που ο ίδιος ο Θεός έχει εμφυτεύσει μέσα στις καρδιές μας, τότε θα δείτε και τα καλύτερα σας όνειρα να γίνονται πραγματικότητα και να χάνεται για πάντα στον ορίζοντα ο φόβος, η ανησυχία, ο πόνος και ο θάνατος. Τότε θα δείτε τα μνήματα ν' ανοίγουν, θα αναστηθούν οι παππούδες και οι πατεράδες σας, όλοι οι φίλοι και όλοι οι σύντροφοι που χάσατε, όλα τα παιδιά σας που κλάψατε, και θα τους προσκαλέσετε όλους να μοιραστούν μαζί σας όλο τον Καινούριο Κόσμο και όλα τα αγαθά του.

Σκεφτείτε λοιπόν αυτούς τους ανθρώπους που φύγανε και δώστε τους με την καλοσύνη και την ανθρωπιά σας την προοπτική τής νέας ζωής. Έστω λοιπόν και αν δεν αισθάνεσθε να το οφείλετε αυτό στους ζωντανούς, όμως το οφείλετε στους πεθαμένους, το οφείλετε σε κείνους που κλάψατε προτού τους θάψετε. Έχουν κι αυτοί το δικαίωμα να γευτούν ξανά τούς χυμούς τής ζωής.

Πέστε λοιπόν πως τους το χρωστάτε. Έτσι κι αλλιώς σ' αυτούς οφείλετε την δική σας ζωή. Δώστε τους λοιπόν πίσω την ζωή τους, από εσάς εξαρτάται, και σεις θα πάρετε πίσω για αντάλλαγμα την νιότη και την Υγία σας, μια Υγία και μια νιότη παντοτινή.

Ω, δεν σας είναι αλήθια αυτά ένα κίνητρο για να το παλέψετε; Ω, μα τί λέτε; Παλέψετέ το άνθρωποι, για όνομα τού Θεού, παλέψετέ το!

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Προκήρυξη υπ' αριθμόν Δεκαοκτώ.

Κύπριοι, όσοι είδατε τις προηγούμενες προκηρύξεις μου θα έχετε προσέξει πως δεν έχω κάνει καμιά σχεδόν αναφορά σε κείνη την τελευταία ανάμιξή μου στις Βουλευτικές εκλογές. Εκείνο που κυρίως με απέτρεψε ως τώρα στο να αναφερθώ σε κείνη την περίοδο έγκειται περίπου σε κάπια απροθυμία να παρελθοντολογήσω, σε κάπια, ας πούμε, αδιαθεσία να κοιτάξω πίσω και να ασχοληθώ με παλιές καταστάσεις. Και στο κάτω-κάτω δεν πρόκειται τώρα για Βουλευτικές εκλογές αλλά για προεδρικές.

Αυτό είναι γεγονός βέβαια, άνκαι δεν είναι λιγότερο γεγονός πως καί η μια καί η άλλη περίπτωση δεν μου προσφέρουν παρά το πρόσχημα, την ευκαιρία και το μέσον για να κάνω την Επανάστασή μου.

Απ' αυτή την άποψη δηλαδή το θέμα δεν αλλάζει και πολύ και, επομένως, ούτε και τα επιχειρήματά μου αλλάζουν. Μάλιστα θα μπορούσα πολύ καλά να πιάσω εκείνες τις παλιές προκηρύξεις μου, να αλλάξω εκεί μερικές προτάσεις ή παραγράφους ώστε να καταδεικνύουν πως το θέμα τους είναι οι προεδρικές εκλογές και όχι οι Βουλευτικές, και τότε θα είχα πολύ εύκολα τις νέες μου προκηρύξεις.

Έλα όμως που προτίμησα να ετοιμάσω καινούριες προκηρύξεις αντί να διασκευάσω τις παλιές. Έτσι κι αλλιώς πάντα κάπιες νέες εμπειρίες πλουτίζουν το είναι σου, κάπια νέα επιχειρήματα έρχονται να προστεθούν στα παλιά και εσύ ασφαλώς αφορμή γυρεύεις για να εκφράσεις έναν νέο και διαφορετικό Λόγο, έναν Λόγο που θα βασίζεται μεν στον παλιό Λόγο αλλά που, όμως, δεν θα τον αντιγράφει.

Ας πούμε λοιπόν πως μ' αυτό περίπου το σκεπτικό προχώρησα ως τώρα στην συγγραφή τών προηγούμενων κειμένων και νά που τώρα πασκίζω για τούτο εδώ. Και ενώ λοιπόν αισθάνομαι ότι κάπου εδώ έχω, σε γενικές γραμμές, καλύψει τα θέματα που ήθελα να καλύψω, όμως νά που τελικά δεν μπορώ να κλείσω αυτό τον κύκλο τών κειμένων χωρίς να μιλήσω για κείνη την περιπέτεια μου με τις τελευταίες Βουλευτικές εκλογές, τόσο μάλλον γιατί οι σημειώσεις που παίρνω από τότε γι' αυτές τις εκλογές δεν έχουν λίγες αναφορές σε κείνες τις εκλογές.

Όσοι λοιπόν θυμάστε εκείνη την περίοδο θα θυμάστε επίσης και πως ο Ούτοπος είχε δώσει τότε μάχη για να διεκδικήσει, και να πάρει, όλες τις έδρες στην Νέα Βουλή σας.

Όσο καιρό λοιπόν έδινα φυλλάδια υπήρχε ένα ρεύμα και ένας ενθουσιασμός υπέρ τού Κινήματός μου. Μετά παράτησα τα φυλλάδια και συγκέντρωσα την προσπάθειά μου στο να βρω τούς ανθρώπους που θα διεκδικούσαν τις έδρες στην Νέα Βουλή στο όνομα τού Κινήματος μου.

Κουτσά-στραβά κατάφερα να καταρτίσω ένα ψηφοδέλτιο, έστω και αν τα ονόματα σ' αυτό μπορούσαν ν' αλλάξουν από την μια μέρα στην άλλη. Έτσι κι αλλιώς δεν μπορούσα να κρατήσω κανέναν με το ζόρι και όταν ασφαλώς ήθελαν κάπιοι να αποχωρήσουν, τότε έπρεπε κι εγώ να βρω κάπιους άλλους για να τους αντικαταστήσουν.

Στο μεταξύ έκανα προσπάθειες για να καταφέρω κάπιους τηλεοπτικούς σταθμούς να εντάξουν και το Κίνημά μου στις προεκλογικές τους εκπομπές αλλά δεν κατάφερα τίποτα. Εκεί που πήγαινε να γίνει κάτι άρχισαν όλοι να λιποταχτούν όσο κόντευε η μέρα τής υποβολής τών υποψηφιοτήτων. Εγώ προσπάθησα ως την τελευταία στιγμή να τους κρατήσω ή, έστω, να βρω άλλους, αλλά τού κάκου. Ματαίως πάσκισα, ματαίως προσπάθησα, ματαίως έγραψα και ματαίως έφαγα τις στράτες πασκίζοντας να ξυπνήσω πεθαμένους.

Όσο λοιπόν το πράγμα ήταν απομακρυσμένο, τότε όλοι έδειχναν πρόθυμοι να με βοηθήσουν στην προσπάθεια μου αλλά όσο πλησίαζε ο καιρός, τόσο δείλιαζαν και τόσο απομακρύνονταν.

Και δεν είναι μόνο τό ότι θα συνδέανε το όνομά τους με έναν άνθρωπο που αγωνιζόταν να ανατρέψει το σύστημα, δεν ήταν μόνο ο φόβος πως θα εμαυροπινακίζονταν. Υπήρχε στην προκειμένη περίπτωση ακόμα κάτι που δεν άφηνε σε κανέναν περιθώριο να κρατήσει την θέση

του.

Αυτό το κάτι ήταν οι 250 λίρες που απαιτούσε το Σύνταγμα ως εγγύηση για κάθε υποψηφιότητα, λεφτά τα οποία όφειλε, κατά την αρχική συμφωνία μας, να καταβάλει ο κάθε υποψήφιος μόνος του. Έτσι κι αλλιώς ο Ούτοπος και το Κίνημά του δεν είχε κανέναν οικονομικό πόρο και βασιζόταν μόνο στην ικανότητα τών δίο χεριών μου να παράγουν εργασία. Σε καθέναν λοιπόν που έδειχνε πρόθεση να ενταχθεί στο ψηφοδέλτιο του, ο Ούτοπος τού το ξεκαθάριζε πως τις 250 λίρες θα τις κατέβαλλε εκείνος και όχι το Κίνημα.

Πιός λοιπόν θαρχόταν μπροστά στον πανικό του να καταθέσει και 250 λίρες με τον κίνδυνο να τις χάσει;

Ω, ας κρατούσαν, μόνο ας κρατούσαν την θέση τους και θα βλέπατε. Αλλά πού να κρατήσουν! Το μόνο που έβλεπαν τα μάτια τους τότε ήταν ο δρόμος τής φυγής.

Έτσι κι έτσι η μόνη ελπίδα ήταν να σώσω την δική μου υποψηφιότητα. Δίο λοιπόν μέρες πριν την υποβολή υποψηφιοτήτων ήμουν ψηλά στα βουνά και εκεί επίστευα ακόμα πως αν εύρισκα τέσσερις ανθρώπους για να με προτίνουν και να με υποστηρίξουν (ήταν ο μόνος τρόπος για να είναι έγκυρη μια υποψηφιότητα) θα μπορούσα ακόμα να τους νικήσω.

Ο αρχικός μου στόχος ήταν να διεκδικήσω έδρα στην Λευκωσία όπου αναδεικνύει 21 βουλευτές. Θα μπορούσα λοιπόν, πίστευα, έστω και μόνος, να πάρω τόσες ψήφους που να έβγαζαν όχι έναν βουλευτή αλλά δέκα και είκοσι.

Τόση ήταν η θέλησή μου να παλέψω γι' αυτή την νίκη και όσο και αν με τσάκιζε η προδοσία, όμως εγώ έβρισκα το θάρρος και το κουράγιο για να ριχτώ ξανά στην μάχη.

Ναι, μόνο που η συνέχεια ήταν εξίσου αποκαρδιωτική. Πάσκιζα δίο μερόνυχτα στην πρωτεύουσα, στα προάστια και στα χωριά της να βρω τέσσερις ανθρώπους για να στηρίξουν την υποψηφιότητά μου και όμως δεν τους ηύρα. Ο ένας με γελούσε μετά τον άλλο και ο ένας με πρόδιδε μετά τον άλλον. Ο ένας με κλωτσούσε σ' αυτόν και ο άλλος σε κείνον. Προσπαθούσα ως την τελευταία στιγμή με κομμένη την ανάσα να βρω τέσσερις υπογραφές και τέσσερα εκλογικά βιβλιάρια για να τα παρουσιάσω και τελικά δεν βρήκα κανένα.

Κάπως έτσι λοιπόν γύρισα στο σπίτι και στις αναμνήσεις μου. Δεν πέρασαν πολλές μέρες και νά που άρχισε να διαγράφεται μπροστά μου η επόμενη μου κίνηση: η κατασκευή τής μικρογραφίας τής Πόλης μου. Μου κόστισε και δεν μου κόστισε διόμισυ μήνες για να την κάνω και στα τέλη τού Ιούλη ήταν γεγονός.

Κατά τ' άλλα, οφείλω να πω, είχα απ' αρχής την πρόθεση να κάνω μια προσπάθεια για να διεκδικήσω την θέση τού Γενικού Γραμματέα τών Ηνωμένων Εθνών. Ήθελα λοιπόν πολύ να παρουσίαζα αυτό το έργο ως το υπ' αριθμόν ένα όπλο μου στην προσπάθειά μου αυτή.

Ετοίμασα λοιπόν από τον Οκτώβρη τα φυλλάδια μου και στις αρχές τού Νιόβρη έφευγα με πλοίο για την Ελλάδα φορτωμένος μισό τόνο φυλλάδια. Ο στόχος μου ήταν να προσπαθήσω να προσεγγίσω κάπια μεγάλα πρόσωπα ή κάπιους τηλεοπτικούς σταθμούς ή εφημερίδες και να κάνω την πρόθεση και το σχέδιο μου να ακουστεί από κάπια στρώματα τού λαού.

Μετά από τρεις μέρες στην Αθήνα έφυγα, και πάλι με πλοίο, για την Ιταλία. Από την Ιταλία πήγα με τραίνα ως την Ελβετία και την Γαλλία και από κει στην Αγγλία, πάντα σαν κυνηγημένος.

Έδωσα όσα φυλλάδια πρόφτασα να δώσω (λίγα γενικά24, πολύ λίγα, ο κόσμος δεν σε ενθάρρυνε καθόλου να τους δώσεις φυλλάδια ενώ, από την άλλη, βιαζόμουνα να γυρίσω πίσω) και πήρα από κει το πρώτο αεροπλάνο για την Κύπρο.

Γενικά θα έλεγα πως τα αποτελέσματα αυτής της περιπέτειας μου ήταν τα ίδια με τα αποτελέσματα που είχαν οι περιπέτειες μου εδώ: από φτωχά ως απογοητευτικά. Γιατί το γεγονός είναι πως κανείς δεν σε προσέχει εάν και εφόσον δεν είσαι κάπιος καταξιωμένος και επώνυμος άνδρας και κανείς δεν νιάζεται ούτε για τον Λόγο αλλά ούτε και για το Σχέδιο σου.

---

24 Στο Λονδίνο βασικά γιατί τα φυλλάδια μου ήταν στα αγγλικά μόνο, όσα δεν ήταν στα ελληνικά.

Ας πούμε λοιπόν πως αυτό ήτανε το ιστορικό τών τελευταίων μου περιπετειών και πως όφειλα, έστω και για το γραπτό, να το καταθέσω. Τελιωμένες ιστορίες βέβαια αλλά: υπόψιν κι αυτές. Έτσι κι αλλιώς δεν είχα ως τώρα την ευκαιρία να γράψω κάτι γι' αυτές και νά που το κάνω τώρα μ' αυτή την ευκαιρία.

Αραγε όμως αυτές οι περιπέτειες μού δίνουν το κουράγιο για να παλέψω τώρα; Θα μπορέσω αυτή την φορά να εύρω εννέα ανθρώπους για να στηρίξουν την υποψηφιότητά μου ή θα μείνω και πάλι σύξυλος όπως την τελευταία φορά; Ή κι αν τους βρω θα μπορέσω να δώσω μια νικηφόρα προοπτική στον αγώνα μου;

Όπως και νάναι αυτά είναι ερωτήματα στα οποία κανείς άλλος από τον χρόνο δεν μπορεί να δώσει σίγουρη απάντηση. Ως τις ενιά τού Γεννάρη (τώρα είναι η 1η) θα έχει απαντηθεί το πρώτο ερώτημα. Εάν λοιπόν και εφόσον η απάντηση είναι θετική, τότε θα έχουμε την απάντηση στο δεύτερο ερώτημα στις 8 του Φλεβάρη ή, έστω, στις 15. Τότε θα ξέρουμε λοιπόν.

Το σίγουρο είναι πάντως πως για να λύσω τις απορίες μου στα ερωτήματα αυτά, τότε θα πρέπει πρώτα να αναμιχθώ σ' αυτή την αναμέτρηση. Αν δεν το κάνω, τότε δεν θα μάθω ποτέ για το αν μπορώ να βρω κάποιους ανθρώπους να με υποστηρίξουν ή για το αν μπορώ να δώσω μια νικηφόρα προοπτική ή αν, έστω, αξίζει τον κόπο για να προσπαθήσω ξανά.

Επειδή λοιπόν, οφείλω να πω, δεν έχω δώσει ως τώρα την ευκαιρία στον Κυπριακό λαό να πάρει διά της μεθόδου τής ψήφου θέση απέναντι στην πρότασή μου, είναι λογικό να μην μπορώ να τον κατηγορήσω δικαιολογημένα πως είναι άλογος και ανόητος και πως δεν αξίζει τον κόπο να προσπαθήσει κανείς να αγωνισθεί γι' αυτόν. Το γεγονός ότι με εγκατέλειψαν κάποιοι άνθρωποι και το γεγονός ότι δεν βρέθηκαν κάποιοι άλλοι για να στηρίξουν την υποψηφιότητά μου σε μια δεδομένη στιγμή δεν αποτελεί απόδειξη ή επιχείρημα πως ο κυπριακός λαός είναι ανάξιος και πως δεν διαθέτει δέκα ανθρώπους να υποστηρίξουν στα φανερά μια πρόταση που είτε σκανδαλίζει είτε θέτει σε κίνδυνο το κατεστημένο.

Με αυτά λοιπόν τα δεδομένα και με αυτό το σκεπτικό, ο Ούτοπος έκρινε και αποφάσισε ότι είναι υποχρεωμένος απέναντι στον εαυτό του και απέναντι σε σας να προσπαθήσει ξανά. Αν όχι τίποτ' άλλο λοιπόν θα έχει αυτή την φορά την απόδειξη για το αν αξίζει τον κόπο να συνεχίσει μαζί σας. Γιατί σίγουρα αν δεν το κάνετε τώρα, αν δεν αγκαλιάσετε δηλαδή και αν δεν δώσετε μια νικηφόρα κατάληξη στον αγώνα του, είναι πολύ αμφίβολο αν θα το κάνετε σε δίο, σε τρία, σε πέντε ή σε δέκα χρόνια.

Βέβαια είναι κοντά η μέρα όπου θα το μάθει αυτό, ναι, αλλά όσο κοντά και να είναι δεν θα κάτσει σε καμιά περίπτωση με σταυρωμένα χέρια ελπίζοντας σ' αυτό και σε κείνο. Όχι δα! Οι δρόμοι και οι επιλογές τού Ούτοπου είναι δύσκολες. Ο Ούτοπος δεν πήρε ως τώρα τίποτα έτοιμο στο πιάτο και ασφαλώς δεν υπάρχει καμιά περίπτωση να το πάρει τώρα. Κάθε άλλο. Ο Ούτοπος δούλεψε σκληρά για κάθε του κατάκτηση και αυτός ακριβώς είναι και ο λόγος που τον βάζει στο παιχνίδι. Αυτός είναι ο λόγος που τον σπρώχνει να παλέψει για την Ιδέα του και είναι αυτός, επίσης, που του δίνει μερίδιο στην ελπίδα.

Τί είναι αυτό που κάνει λοιπόν την ελπίδα; Να, η πεποίθηση ακριβώς πως αυτός αισθάνεται και εκφράζει στα φανερά αυτά που εσείς αισθάνεσθε και εκφράζετε μόνο στα κρυφά και πως, ως εκ τούτου, όταν θα έχετε την ευκαιρία να καταθέσετε την άποψή σας, τότε αυτή θα συμφωνούσε με την δική του.

Αυτή η συγκεκριμένη ελπίδα και πεποίθηση είναι εκείνη που μου δίνει το κίνητρο γι' αυτή την συνέχεια, μια συνέχεια που θάναι δεδομένη από την στιγμή που θα υπο- στηριχθεί στα φανερά από εννέα ανθρώπους.

Ας πούμε λοιπόν πως η ευκαιρία να δώσετε στον, έστω και προδομένον απδ τους φίλους του, Ούτοπο και στο Όραμά του εκείνη την σαρωτική νίκη που του οφείλετε από τις τελευταίες Βουλευτικές εκλογές δεν χάθηκε ακόμα τελεσίδικα και νά που είναι απόλυτα τώρα στο χέρι σας να του την δώσετε μια και καλή. Να μ μπορείτε Κύπριοι να του δώσετε τώρα εκείνη την νίκη που

θα αποτελούσε μια Είδηση για τούτο τον κόσμο. Δώστε του την Κύπριοι. Το μπορείτε: δώστε του την!

Κώστας Κυριάκου (Ούτοπος).

Επείγον μήνυμα τού Ούτοπου προς τους Κυπρίους.

Κύπριοι, όσοι από σας νιάζεστε για το τι συμβαίνει γύρω σας και επιθυμείτε κάτι να αλλάξει τέλος πάντων με την ζωή σας δεν μπορεί να αγνοείτε πως την Παρασκευή (αυτή την Παρασκευή) στις Εννέα τού Γενάρη, και από τις Οκτώ το πρωί ως τις Δώδεκα το μεσημέρι, θα γίνει η επίσημη υποβολή υποψηφιοτήτων για τις προεδρικές εκλογές.

Ένας λοιπόν από τους πολύ ενδιαφερομένους γι' αυτές τις εκλογές είναι, καθώς θα ξέρετε, και ο Ούτοπος. Ας πούμε πως τώρα δεν υπάρχει πια γι' αυτόν εκείνο το πρόβλημα ηλικίας που τον είχε αποκλείσει την προηγούμενη φορά από την διεκδίκηση τής προεδρίας. ΚΙ όμως υπάρχει και τώρα ένα κάπιο πρόβλημα που αν δεν λυθεί έγκαιρα, τότε η απόφαση του να κατέλθει ως υποψήφιος θα καταστεί μία χίμαιρα. Χωρίς πολλά λόγια το πρόβλημα έγκειται σ' αυτό: για να μπορέσει ο Ούτοπος να διεκδικήσει επίσημα την προεδρία και να μπει στο ψηφοδέλτιο και να δώσει την ευκαιρία στον Κυπριακό λαό να τον υποστηρίξει διά της μεθόδου τής μυστικής ψηφοφορίας πρέπει πρώτα να υπάρξουν εννέα Κύπριοι εκλογείς που θα τον υποστηρίξουν στα φανερά.

Είτε λοιπόν αυτό είναι σωστό είτε όχι, δίκαιο ή άδικο, όμως είναι ένα γεγονός και ένας όρος που αν δεν τηρηθεί, τότε δεν θα μπορέσει ο Ούτοπος να προχωρήσει. Έτσι κι αλλιώς δεν βλέπω κανέναν σας να είναι διατεθειμένος για μια δυναμική αναμέτρηση με το κατεστημένο. Ήδη σάς έχω δοκιμάσει σ' αυτό και σας είδα όλους να κωλώνετε πανηγυρικά.

Έτσι ξεχάστε το αυτό λοιπόν και αντιληφθείτε πως η μόνη διέξοδος που διαθέτουμε αυτή την ώρα δεν είναι άλλη από την ψήφο, την μυστική ψήφο. Για να φτάσουμε όμως ως εδώ είναι, όπως είπα, απαραίτητο να τολμήσουν κάπιοι άνθρωποι να υποστηρίξουν τον Ούτοπο στα φανερά. Από την στιγμή λοιπόν που θα γίνει αυτό τότε, πιστεύω, δεν είναι δύσκολο να βρεθούν εκείνες οι 300 και 400 χιλιάδες που θα τον υποστηρίξουν στα κρυφά και να πάρει έτσι την εξουσία και την εντολή να εφαρμόσει το πρόγραμμα και το σύστημά του.

τώρα σε τι αποβλέπει το πρόγραμμα και το σύστημα του το έχω ήδη ανακοινώσει πολλές φορές μέσα από αυτές ή εκείνες τις προκηρύξεις και όσο και αν δεν είναι τού παρόντος να μιλήσω τώρα γι' αυτό, όμως ας πούμε πως οφείλω να δώσω και αυτή την φορά κάπια στοιχεία του.

Επειδή λοιπόν λέω ότι "καλό σύστημα είναι εκείνο που μπορεί να προσφέρει στον άνθρωπο τα πολυτιμότερα Αγαθά τής ζωής, την Υγία του δηλαδή, την Ασφάλεια και την Ευτυχία του και πως όλα τ' άλλα είναι - συμπαθάτε με για την λέξη -... σκατά", είναι επόμενο πως ο Ούτοπος θα συγκεντρώσει την προσπάθειά του στο να θέσει όλες εκείνες τις βάσεις και προϋποθέσεις που θα κάνουν αυτά τα αγαθά να έρχονται κατά τρόπο ... αυτόματο και χωρίς όλες εκείνες τις αχρείαστες διαδικασίες και τελετουργίες που φθείρουν και εξαθλιώνουν τον άνθρωπο και κάνουν εκείνα τα αγαθά ένα άπιαστο όνειρο.

Μέρος βέβαια, προσθέτω, αυτού του συστήματος θα είναι και ο ελεύθερος έρωτας, ένας έρωτας που θα επιτρέψει σχεδόν όλα όσα ήταν ως τώρα απαγορευμένα, ένα, προσθέτω επίσης (έστω και επαναλαμβάνοντας για πολλοστή φορά τόν εαυτό μου), καθεστώς Μητριαρχίας που θα κάνει την Ευγονική στοιχείο απαραίτητο για το καινούριο σύστημα, ένα καθεστώς όπου κάθε γυναίκα θα είναι ελεύθερη (και μαζί υποχρεωμένη) να ικανοποιεί σεξουαλικά - και με κάθε ... μέσον - αρκετούς άνδρες αλλά θα έχει εκείνη το απόλυτο και αναφαίρετο δικαίωμα να κυοφορήσει το σπέρμα τών πιο ωραίων, υγιών και ικανών ανδρών και να δώσει στην συνέχεια το δικό της όνομα (επώνυμο) στο παιδί. Κτλ κτλ. Κτλ κτλ.

Θέλω να πιστεύω Κύπριοι πως σας ενδιαφέρει αυτό το σύστημα. Είναι ένα σύστημα κομμένο και ραμμένο στα μέτρα τα δικά σας, ένα σύστημα στα μέτρα τών ανθρωπίνων πόθων και προσδοκιών και είναι αυτό η προσφορά ενός ανθρώπου που όσο κανείς πα- ρέμεινε ανθρώπινος.

Αυτός ο άνθρωπος Κύπριοι έχει το θάρρος και την βούληση να παλέψει για το σύστημα, για το πρόγραμμα και για το Όραμά του και όσο κοντεύει η στιγμή τής αναμέτρησης που θα δώσει την διέξοδο σ' αυτό το Όραμα ανυπομονεί να ριχτεί στην μάχη.

Αντίθετα όμως μ[1] αυτόν υπάρχουν άνθρωποι και άνθρωποι, Κύπριοι και Κύπριοι, που του υπόσχονταν τόσον καιρό πως θα ήταν παρόντες όταν θα τους καλούσε να τον υποστηρίξουν στα φανερά, αλλ' όμως όσο πλησιάζει η ώρα όπου θα δείξουν έμπρακτα αν είναι κύριοι τών λόγων και των υποσχέσεών τους τραβάνε πίσω, δειλιάζουν, λιποταχτούν, χάνονται και απουσιάζουν.

Ω, τα πόσα έχει υποφέρει ο Ούτοπος απ' αυτού τού είδους τούς ανθρώπους δεν υπάρχουν λόγια για να τα πουν. Το γενικό όμως συμπέρασμα είναι πως δεν μπορεί να βασιστεί σε κανέναν που του υπόσχεται την μια μέρα πως θάναι εκεί κι όμως την άλλη ξεχνά την υπόσχεσή του.

Κι έτσι πού βρίσκεται ο Ούτοπος και ο Αγώνας του; Πού βρίσκεται με τέτιους υπο- στηριχτές; Στο τίποτα ακόμα, και στο πουθενά. Εκεί βρίσκεται. Και νά που βρεθήκαμε στην τελευταία ημέρα πριν την επίσημη υποβολή υποψηφιοτήτων και ο Ούτοπος αισθάνεται ακόμα μετέωρος και δεν είναι πια σίγουρος για κανέναν άλλον έξω από τον εαυτό του πως την Παρασκευή θα είναι εκεί. Σημειώστε τό πού: στο Συνεδριακό Κέντρο, στην Λευκωσία. Για όνομα τού Θεού μην μου πάτε στην Πάφο, στην Λάρνακα ή στην Αθήνα όσοι είσαστε αποφασισμένοι να δώσετε το παρόν σας γιατί δεν θα με βρείτε εκεί.

Αλήθια όμως! Τι είναι εκείνο που κάνει τούς ανθρώπους να δειλιάζουν μπροστά στο ενδεχόμενο μιας δημόσιας υποστήριξης τού Ούτοπου; Αφού, στο κάτω κάτω, δεν ζητάει από κανέναν να βγει στην παρανομία, δεν ζητάει από κανέναν να πάρει όπλα και να σκοτώσει, να τραυματίσει ή να ξυλοφορτώσει κανέναν. Κάθε άλλο μάλιστα. Ο Ούτοπος ζητάει από σας να είστε μετριοπαθείς, ευγενικοί και ψύχραιμοι σε όλα και να μην είστε επιθετικοί παρά όταν πρόκειται να κάνετε το καλό.

Έστω και αν λοιπόν το Όραμα του εμπεριέχει όλα εκείνα τα στοιχεία που έσπρωξαν τόσους και τόσους ανθρώπους να βγουν στην παρανομία για να το διεκδικήσουν, έστω και αν ακόμα ομιλεί και εργάζεται πεισματικά για μια πλήρη και γενική ανατροπή και αντικατάσταση τής παρούσας τάξης πραγμάτων, όμως το γεγονός είναι πως ο Ούτοπος επιθυμεί και αγωνίζεται για μια ειρηνική και νόμιμη διεκδίκηση τής εξουσίας και αντικατάσταση αυτής τής τάξης πραγμάτων.

Ναι Κύπριοι: ο Ούτοπος δεν ζητά και δεν περιμένει από σας να τον αντιγράψετε ή να τον επαναλάβετε. Έτσι κι αλλιώς ξέρει πως δεν υπάρχει δεύτερος σαν κι αυτόν σ' ολόκληρο τον κόσμο και θάταν υπερβολικό να πιστεύει πως υπάρχει δεύτερος στην Κύπρο. Επειδή λοιπόν ξέρει καλά τις δυνατότητες σας δεν μπορεί να είναι και πολύ απαιτητικός μαζί σας. Απ' αυτήν λοιπόν την άποψη σάς ξέρει καλά, έπαθε και έμαθε μαζί σας. Και ενώ το ξέρει πως η συντριπτική πλειοψηφία τού πληθυσμού είναι κρυφοί οπαδοί του και ενώ το ξέρετε όλοι σας πως ο Ούτοπος εκφράζει στα φανερά αυτά που εκφράζετε εσείς στα κρυφά και ενώ, επιπλέον, πιστεύει πως, από την στιγμή που θα μπει στο ψηφοδέλτιο, η νίκη του θα πάρει έναν δρόμο χωρίς επιστροφή, όμως τίποτε απ' αυτά δεν μπορεί να απομακρύνει τον φόβο του πως ανάμεσα σε 450 χιλιάδες ψηφοφόρους δεν θα βρεθούν τελικά εννέα άνθρωποι για να υποστηρίξουν στα φανερά την υποψηφιότητα του.

Επειδή λοιπόν το ενδεχόμενο να τον γελάσουν εκείνοι που του υποσχέθηκαν να τον υποστηρίξουν υπάρχει και παραϋπάρχει, τότε υπάρχει μαζί και το ενδεχόμενο να μην είναι ούτε αυτή την φορά στο ψηφοδέλτιο. Είναι γι' αυτό ακριβώς το ενδεχόμενο που σας δίνω τώρα αυτό το κείμενο και σας λέω αυτά που σας λέω γιατί δεν θέλω να έρθετε ύστερα και να μου πείτε ότι δεν σας τα είπα. Σημειώστε λοιπόν ότι καί σας τα λέω καί σας προσκαλώ. Κοπιάστε λοιπόν εσείς οι ίδιοι και μην βασιστείτε σε κάπιους που μπορεί να ακούσατε να λένε ότι μπορεί να κοπιάσουν εκείνοι.

Προσέξετε γιατί αν ο Ούτοπος αποκλεισθεί από το ψηφοδέλτιο, εάν δηλαδή τον αποκλείσει η δειλία σας, είναι σαν να δίνετε στους εχθρούς σας και στους εχθρούς του το καλύτερο δώρο τής πενταετίας. Πιστέψτε με Κύπριοι πως σ' αυτό μόνο ελπίζουν: στην δειλία σας δηλαδή και στην έλλειψη από μέρους σας αποφασιστικότητας να με υποστηρίξετε.

Προσέξετε γιατί αν μ' αφήσετε μετέωρο θα μείνετε και εσείς μετέωροι, αν μ' αφήσετε σύξυλο θα μείνετε και σεις σύξυλοι, κι αν με κάψετε θα καείτε. Μην μπλοκάρετε λοιπόν εσείς οι ίδιοι αυτό τον αγώνα που γίνεται πρώτα και πάνω απ' όλα για σας.

Γιατί σας λέω πως αν επρόκειτο για μένα και όχι για σας θα ντρεπόμουν να ζητήσω από τον άλλον να κάνει δέκα βήματα για μένα ή να θυσιάσει, έστω, δέκα λεπτά του ή μια λίρα του για μένα. Έτσι κι αλλιώς εγώ έχω μάθει και ξαναμάθει να τα κάνω όλα μόνος.

Εάν λοιπόν έχω τώρα το θάρρος για να σας ζητήσω να θυσιάσετε δίο, τρεις ή δέκα ώρες για μένα και να ξοδέψετε, πιθανόν δίο, τρεις ή δέκα λίρες για μένα, το κάνω ακριβώς γιατί αυτό που θέλω τώρα να κάνω δεν μπορώ να το κάνω μόνος μου.

Σας λέω τούς όρους που θέτει το σύστημα: θέλει χίλιες λίρες για εγγύηση και εννέα Κύπριους ψηφοφόρους μαζί με τα εκλογικά τους βιβλιάρια για να με υποδείξουν και να με υποστηρίξουν επίσημα και φανερά. Σας είπα τον χώρο: Συνεδριακό Κέντρο, στην Λευκωσία. Σας λέω ξανά και τον χρόνο: την Παρασκευή, εννέα Ιανουάριου τού 1998, στις δέκα το πρωί.

Κάντε το λοιπόν, δώστε ακλόνητα το παρόν σας και μην φοβάστε για το αποτέλεσμα. Ο Ούτοπος είναι έτσι κι αλλιώς αποφασισμένος να παλέψει όχι απλά για την νίκη αλλά για μια σαρωτική νίκη, για μια νίκη που θα αφήσει έναν ολόκληρο κόσμο με το στόμα ανοικτό.

Σταθείτε λοιπόν στο ύψος σας και μην τα περιμένετε όλα από τον Ούτοπο γιατί δεν μπορεί να τα κάνει όλα αυτός. Αυτήν ακριβώς την συγκεκριμένη στιγμή σάς έχει ανάγκη. Η υποψηφιότητα του θα είναι έγκυρη μόνο εάν και εφόσον υποστηριχθεί από εννέα Κύπριους ψηφοφόρους. Αν δεν τους έχει αυτούς τούς εννέα, τότε ούτε κι αν τους καταθέσει δίο ή εικοσιδίο χιλιάδες λίρες δεν θα δώσει εγκυρότητα στην υποψηφιότητά του κι ούτε αν παρουσιάσει πτυχία, βιβλία, σχέδια ή, ακόμα, και βραβεία Νόμπελ. Αυτό ακριβώς που θέλουν είναι χίλιες λίρες (που τις έχει ήδη. Γι' αυτό να μην ανησυχήσει κανείς. Απ' αυτή την άποψη δεν έχει κανέναν ανάγκη) και εννέα Κύπριους εκλογείς, κι όπιους νάναι, με - επαναλαμβάνω - τα εκλογικά βιβλιάριά τους.

Στο μεταξύ ο Ούτοπος προετοιμάζεται για κάθε ενδεχόμενο. Για την περίπτωση λοιπόν που θα δώσουν το παρόν τους οι εννέα και θα μπει στο ψηφοδέλτιο, ετοιμάζει μια σειρά από νέες προκηρύξεις για σας. Αν φανείτε άξιοι θα τις τυπώσει και θα σας τις δώσει, θα κτυπήσει μ' αυτές και θα νικήσει μ' αυτές. Διαφορετικά, αν δηλαδή δεν δώσουν το παρόν τους ούτε εκείνοι που υποσχέθηκαν αλλά ούτε και κείνοι που δεν υποσχέθηκαν, ε τότε ασφαλώς θα γυρίσει στο σπιτάκι του με εδραιωμένη πια την απόφαση μέσα του και μέσα στο δισάκι του να μην ασχοληθεί ξανά μαζί σας ή, για να το πω και "ελληνικά": να σας χέσει και να σας αφήσει. Έτσι κι αλλιώς έχει κι αυτός κάτι καλύτερο να κάνει από του να ξοδεύει τον χρόνο, το χρήμα και το ταλέντο του για κάφρους, για μπούφους, για μαλάκες και για λαφαζάνηδες.

Σκεφτείτε το λοιπόν: αν σας ενδιαφέρει η προσφορά και η υποψηφιότητα τού Ούτοπου, τότε πάρτε κάποιοι το θάρρος και δείξετε το στα φανερά. Μην στρουθοκαμηλίζετε για πάντα γιατί δεν θα σας βγει σε καλό. Και γιατί, επίσης, θέλετε λύσεις, απαντήσεις και διέξοδα στα προβλήματα, στα ερωτήματα και στα αδιέξοδά σας και ο Ούτοπος είναι ασφαλώς ο μόνος που μπορεί να σας τα προσφέρει μια και καλή.

Σκεφτείτε το λοιπόν: αν θέλετε λύσεις και διέξοδα και αν, ακόμα, θέλετε μιαν ουσιαστική και μια λυτρωτική αλλαγή στην ζωή σας και όχι απλώς την αλλαγή που σας προσφέρει το Πάσχα, το καρναβάλι, ο δεκαπενταύγουστος, η πρωτοχρονιά, οι εθνικές επέτειοι και οι... εκλογές, ε τότε, τότε ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα Κύπριοι...

Ούτοπος.

Χωρίς Τίτλο.

Κυριακή, 18 Ιανουαρίου 1998.

Κύπριοι, άνθρωποι, φίλοι μου ή εχθροί μου, ας πούμε πως μια τέτια μέρα ήθελα κάτι να σας πω, κάτι που ίσως σάς το είπα ξανά με κάπια άλλη ευκαιρία αλλ' όμως δεν είμαι σίγουρος γι' αυτό ή, κι αν τόκανα, δεν είμαι σίγουρος αν το έκανα αρκετά καθαρά.

Βέβαια το ενδεχόμενο να μην ακούσετε ποτέ αυτά που θέλω να σας πω υπάρχει και τώρα έτσι όπως υπήρχε την κάθε φορά που ήθελα να σας πω κάτι.

Το να γράφω άλλωστε ή να ομιλώ σ' ένα φανταστικό ή σ' ένα ανύπαρκτο ακροατήριο δεν είναι κάτι το καινούριο για μένα. Είναι ας πούμε κι αυτό μέρος του ριζικού μου, ένα ριζικό άθλιο και θλιβερό.

Δείτε λοιπόν με τι προϋποθέσεις ξεκινάω κάθε φορά να φτιάξω ένα κείμενο. Κι όμως η παρόρμηση που με σπρώχνει σ' αυτό είναι τόσο μεγάλη που μου είναι δύσκολο να φέρω αντίσταση. Από την στιγμή λοιπόν που έχω πλήρη έλεγχο πάνω στον χρόνο μου είναι εντελώς απίθανο να ξεφύγω απ' αυτό που με καλεί να χαράξω τις σκέψεις μου στο χαρτί.

Είναι γνωστό βέβαια το πόσες και πόσες σκέψεις μου έκανα βιβλία, βιβλία από τα οποία δεν βλέπω να υπάρχει περίπτωση να πάρω ούτε γρόσι, όσο κι αν ξέρω πως αξίζουν εκατοντάδες και χιλιάδες φορές περισσότερο απ' όσο αξίζουν εκείνα που μοσχοπουλιούνται εδώ και κει.

Ας είναι όμως! Εγώ την πήρα έτσι κι αλλιώς την απόφαση να γράφω τις σκέψεις μου και να τις κάνω ύστερα βιβλία μόλις φτάσουν σε μια ικανοποιητική ποσότητα ώστε να μπορούν να γίνουν ένα βιβλίο. Όσο κόπο, όσο μόχθο και όσο χρήμα και αν απαιτηθούν από μέρους μου προκειμένου να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, όμως δεν μπορούν να αλλοιώσουν την απόφασή μου να προχωρήσω σε αυτό που θεωρώ απολύτως αναγκαίο για την ψυχή μου και για το πνεύμα μου.

Και νά που μια τέτια μέρα, μια τέτια Κυριακή κι έναν τέτιο χειμώνα πρόβαλε πάλι η ανάγκη κάτι να ειπωθεί και κάτι να γραφεί.

Οι διαθέσεις τής ψυχής μου ύστερα από όσα έχουν προηγηθεί τις τελευταίες ημέρες είναι ακριβώς οι διαθέσεις ενός ανθρώπου που ενώ αισθάνεται προδομένος από τους πάντες, όμως ανακαλύπτει μέσα στην φύση και μέσα στον αέρα πως παρόλαυτά δεν χάθηκαν ακόμα όλα και πως μπορεί με μια νέα κινητοποίηση τών δυνάμεων του να δώσει ξανά διέξοδο στο όραμά του.

Κι έτσι λοιπόν όπως όταν έρχεται το φθινόπωρο σούρχεται να γείρεις στο χώμα και ν' αφήσεις την θλίψη σου να ξεσπάσει σε κλάματα, έτσι και τώρα που πλησιάζει η άνοιξη και ο ήλιος ανατέλλει πανηγυρικά πάνω από τα βουνά σούρχεται πάλι ν' αγκαλιάσεις την γη και να την ευχαριστήσεις, σούρχεται να γεμίσεις τούς ουρανούς με ουρλιαχτά θριάμβου, να φωνάξεις, να γελάσεις και να τραγουδήσεις.

Μια τέτια μέρα λοιπόν νά που επήρα ξανά την πέννα. Όχι για να γράψω σε κανέναν φίλο (πάνε είκοσι χρόνια που δεν έγραψα σε κανέναν. Σ' όλους κι όλους που γράφω είναι στους Κύπριους επώνυμους και μεγάλους άνδρες) και όχι για να γράψω καμιά διακήρυξη για κάπιες επικείμενες εκλογές. Έτσι κι αλλιώς το παιχνίδι χάθηκε κι αυτή την φορά γιατί οι Κύπριοι αποδείχτηκαν άλλη μια φορά σκέτοι μαλάκες, σκέτα κωλόπαιδα, δειλοί όσο τίποτα, ηλίθιοι, κόπανοι, χέστηδες, πούστηδες, ψεύτες, προδότες, σκατάδες, κοπρίτες και λαφαζάνηδες πρώτου μεγέθους.

Γιατί ούτε λίγο ούτε πολύ δεν βρέθηκαν εννιά άνθρωποι άξιοι να έρθουν και να υποστηρίξουν την υποψηφιότητά μου για την προεδρία. Ω, κι είχα πάρει τόσες υποσχέσεις από τόσους ανθρώπους! Ακόμα δυσκολεύομαι να πιστέψω τό πώς με γέλασαν τόσοι άνθρωποι, το πώς δείλιασαν και το πώς χέστηκαν!25. Ως εδώ μ' έχουν φέρει: ως το σημείο να παραμιλώ. Γιατί, όπως κι αν το σκεφτώ, δεν μπορώ να το χωνέψω, δεν μπορώ να καταλάβω τό πώς τόσοι άνθρωποι με εγκατέλειψαν την ώρα, την μοναδική ώρα που τους είχα ανάγκη.

Πώς με πήραν στον λαιμό τους αυτά τα κωλόπαιδα με τις υποσχέσεις τους! Γιατί σίγουρα αν δεν είχα τις υποσχέσεις τους θα έγραφα αλλιώς και θα ενεργούσα κι αλλιώς. Στην ανάγκη

μπορούσα και να αγοράσω την υποστήριξη κάπιων εάν δεν είχα πάρει υποσχέσεις πως θα την είχα από άλλους... φιλικά.

Αλλά πού είν' οι φίλοι; Δεν θάχε κι άδικο εκείνος ο Καλιγούλας: η φιλία είναι μια λέξη που με κάνει και γελώ.

Δεν είναι άδικα δα που επάρθη η σχετική σημείωση: πως αυτοί δεν είναι ικανοί να κάνουν πέντε βήματα για το χατήρι μου, όχι ναρθούν στην Λευκωσία και να χάσουν και το μεροκάματο. Κι αλίμονο τους! Θα φτωχαίνανε αν έχαναν το μεροκάματο και θα πεινούσανε τα κοπελλούθκια τους.

Αλλά, είπαμε: ο Ούτοπος είναι αρνί. Κι αν θαρθούν κοντά του δεν θαρθούν παρά για να (το) φάνε (πάρουνε). Μωρέ η εντύπωση που μου δώσανε είναι σαφής: πως για ναρθούν από την μια πλευρά τού δρόμου στην άλλη για μένα, αυτοί θέλουν να τους κρεμάσεις για δόλωμα ένα δεκάλιρο, κι αν έρθουν με το δεκάλιρο.

Παλιά βέβαια η ιστορία, αλλά υπόψιν. Διάθεση πάντως να φορέσω μαύρα δεν έχω. Ναι μεν αισθάνομαι καταπροδομένος και κατακεραυνομένος από την αχαριστία και την προστυχιά τών Κυπρίων, αλλ' όμως αυτό δεν είναι αρκετό για να με κλονίσει. Καλά είμαι, δόξα τω Θεώ, ενώ από την άλλη έχω, από καιρό ήδη, το πιο ιδανικό μέρος για να ζήσει κανείς, έχω την φύση, έχω την θάλασσα και έχω τα μυστικά τής Υγίας που μπορούν να με κρατήσουν ακμαίο και για τα επόμενα δέκα και είκοσι και σαράντα και εξήντα χρόνια.

Όμως εσείς τι έχετε Κύπριοι; Και πώς θ' αντέξετε εσείς τέτια σήψη για άλλα πέντε και δέκα χρόνια; Τάχα δεν ξέρατε πως είναι για σας που εβγήκε στην μάχη ο Ούτοπος; Για να σας δώσει, ναι, αυτά που έχει και εκείνος και να σας κάνει να απολαύσετε αυτά που απολαμβάνει και εκείνος. Κι όμως εσείς δεν εκτιμήσατε τίποτα και, εκτός από διό- τρεις ανθρώπους, κανείς δεν έκανε ούτε βήμα για να τον ενισχύσει σ' αυτή την μάχη που ανέλαβε για σας. Αλλά έτσι όπως νίψατε εσείς τα χέρια σας, έτσι τα νίβω κι εγώ τα δικά μου. ΚΙ ας δούμε πιός θα χάσει τα πιο πολλά.

Μα τι νομίζατε; Πως με το να νίψετε τα χέρια σας θα ακολουθούσε και η θανατική μου καταδίκη; Ε όχι ρε Κύπριοι. Την επανάληψη τού μαρτυρίου τού Χριστού δεν θα την έχετε αυτή την φορά. Γιατί όχι μόνο την θανατική μου καταδίκη δεν μπορεί να επιφέρει το νίψιμο τών χεριών σας αλλά ούτε καν την πολιτική μου καταδίκη.

Ναι μεν υπάρχουν τρόποι και τρόποι για να σταυρώσει ένας λαός τούς προφήτες του αλλά, πιστέψτε με, ο Ούτοπος δεν θα σας κάνει την χάρη. Αυτός είναι ικανός να ζήσει βδομάδες και βδομάδες, μήνες και μήνες, χρόνια και χρόνια χωρίς να τραυματισθεί καν από τα νύχια τών όχλων. Ο Ούτοπος έχει έτσι κι αλλιώς τον τρόπο να αντιπαρέρχεται και προδοσίες και ταπεινώσεις και ήττες αν χρειαστεί, έχει τον τρόπο να κάνει την ψυχή του που έκλαιγε την μια ώρα, να γελάει την άλλη. Ο Ούτοπος έχει τον τρόπο να κρατιέται δυνατός και ακλόνητος, έχει τον τρόπο να κρατάει και την πίστη και την ελπίδα και το χαμόγελο ύστερα από κάθε πτώση και ύστερα από κάθε πάθημα.

Χωρίς όμως πολλά λόγια αυτό που ήθελα Κύπριοι κόπανοι να σας πω πάνω απ' όλα είναι πως ο Ούτοπος θα προχωρήσει. Ας πούμε πως εκείνη η διάθεση του να μην ασχοληθεί ξανά μαζί σας έχει παρέλθει και πως πλέον δεν γυρεύει παρά την πρώτη ευκαιρία για να ριχτεί ξανά στον Αγώνα. Έτσι κι αλλιώς εκείνα τα παιδιά και εκείνοι οι άνθρωποι για τους οποίους αξίζει να αγωνισθεί κανείς υπάρχουν ακόμα στην Γη. Αυτοί οι άνθρωποι ψάχνουν απεγνωσμένα για έναν λυτρωτή και γι' αυτό, όσο είναι στο χέρι του, ο Ούτοπος θα αγωνισθεί ξανά και ξανά ώσπου να τον έχουν. Θα αγωνισθεί ξανά και ξανά ώσπου να γίνει γι' αυτούς ο Λυτρωτής και για κάπιους άλλους ο Τιμωρός.

Ούτοπος.

Σημειώσεις

Ένα σχόλιο πάνω στις σημειώσεις

Κάπου εδώ ας πούμε πως οφείλω κάπιες εξηγήσεις γι' αυτά που ακολουθούν. Σημειώστε λοιπόν ότι τις λίγες σημειώσεις που αφορούν τις Βουλευτικές εκλογές τις πήρα μια-διο μέρες πριν τις 6 τού Μάη του 1996, όταν πια άρχισα να αντιλαμβάνομαι πως είχα εγκαταλειφθεί από τους πάντες. Κι όμως ήλπιζα πως μπορούσα να νικήσω, έστω και μόνος, και έγραψα ασφαλώς αναλόγως. Αρκούσε μόνο να εύρισκα τέσσερις ανθρώπους για να προτίνουν και να υποστηρίξουν την υποψηφιότητά μου, αλλ' όμως στάθηκε αδύνατο να τους βρω.

Στις 6 τού Μάη λοιπόν γύρισα στο σπίτι και δεν έχασα καθόλου καιρό προκειμένου να ρίξω νέες σημειώσεις στα χαρτιά. Κι ασφαλώς οι νέες σημειώσεις θα αφορούσαν, δίχως άλλο, τις επερχόμενες προεδρικές εκλογές. Με μια πρώτη ματιά μπορείτε να αντιληφθείτε πως αυτές οι σημειώσεις δεν είναι και λίγες.

Όταν λοιπόν έφερα σ' ένα τέλος κάπιες βιοποριστικές εργασίες μου και κόντεψε η ώρα όπου έπρεπε να περάσω στην προεκλογική μου δράση προσπάθησα να βασιστώ σ' αυτές ώστε να στήσω τις νέες προκηρύξεις μου.

Έγραψα όλες κι όλες δεκαοκτώ προκηρύξεις, άλλες βασισμένες στις σχετικές σημειώσεις μου και άλλες όχι. Δυστυχώς ο χρόνος δεν μου επέτρεψε να γράψω περισσότερες. Δεν άρχισα καλά καλά να ξεδιπλώνω τις σημειώσεις μου και έβλεπα ότι το καθήκον με έσπρωχνε σε οτιδήποτε άλλο εκτός από το γράψιμο.

Ήταν επόμενο λοιπόν πως οι πλείστες τών σημειώσεων μου θα έμεναν εκεί που ήταν, ανεπεξέργαστες και ασυναρμολόγητες. Έτσι κι έτσι τις έβαλα στο συρτάρι ενώ στο μεταξύ είχα στείλει όλα τα παλιά κείμενα μου για τις Βουλευτικές και αυτά για τις προεδρικές στο τυπογραφείο για την ετοιμασία τού τρίτου τόμου τού Πορτραίτου.

Θα πέρασαν κάπιες μέρες ώσπου να αποφασίσω πως δεν μπορούσα να τις αφήσω άλλο στο συρτάρι. Αφού λοιπόν τις έφτιαξα λίγο ώστε να μπορούν να δακτυλογραφηθούν από ένα δεύτερο πρόσωπο και αφού διέγραψα όσες απ' αυτές τις είχα ήδη περιλάβει στις προκηρύξεις μου τις πακέταρα κι αυτές για το τυπογραφείο και για το βιβλίο. Δείτε τις κι αυτές λοιπόν.

Σημειώσεις για τις Βουλευτικές εκλογές.

Για κάτι κουμμουνιστές οι οποίοι ντρέπονταν ή φοβόνταν να πουν την λέξη κουμμουνισμός τότε που έπεφτε με πάταγο εκείνο το σύστημα που, υποτίθεται, ότι υπηρετούσε τον κουμμουνισμό...

Και για κάτι Έλληνες, πατριώτες, ενωτικούς και και και οι οποίοι αποσιωπούν τον Λόγο και την δράση τού μόνου ανθρώπου ο οποίος σκέφτεται, ομιλεί και δράει ελληνικά και ο οποίος σκοπεύει να κάνει την ελληνική γλώσσα παγκόσμια γλώσσα και να ενώσει κάτω από την Ιδέα και το σκήπτρο του έναν ολόκληρο κόσμο.

Αλλά μου φαίνεται πως, σε τελευταία ανάλυση, είναι όλοι συμφεροντολόγοι και φυσανέμηδες. Αυτοί λένε ότι λένε τα προγνωστικά και οι μάζες, ανάθεμα κι αν ξέρουνε κι αυτές τι θέλουνε και τι ψηφίζουνε.

Σας τάζουνε και σας ταΐζουνε και σας μαθαίνουνε να γελάτε με κείνους που έχουν προδοθεί... Ο Ούτοπος μακάρι να μπορεί να θρέψει τον εαυτό του. Αυτός θα κόψει από το φαΐ του για να σας δώσει αυτά τα φυλλάδια. Αλλά αν, ας πούμε, του περισσεύει κάτι, τότε προτιμάει χίλιες φορές να το στείλει - αφού τον έχει που τον έχει τον τρόπο - σε κείνους που ψοφάνε τής πείνας παρά να το δώσει σε σας οι οποίοι, στο κάτω κάτω, παραείστε χορτάτοι και το πρόβλημά σας έγκειται κυρίως στην όρεξη και στην χώνευση τού φαγιού παρά στο ίδιο το φαΐ.

*

Πως όπιος κλωτσά την ζωή θα κλωτσοκοπηθεί από την ζωή. Και πως εκείνοι που θέτουν σε κίνδυνο την Επανάσταση διακυβεύουν τα κεφάλια τους.

Πως, ακόμα, η Επανάσταση θα επιβιώσει (τής βλακείας) τών Κυπρίων και θα ξεράσει όλα τα καθήκια και όλους τους προδότες (της) και τους δειλούς.

*

Είναι τάχα τρελλός ή ουτοπιστής επειδή απλά πιστεύει ότι μπορείτε να σκεφτείτε και να αποφασίσετε λογικά;

*

Στην υγία σας και στην αρώστια σας να ξέρετε ένα πράγμα: πως ο Ούτοπος σάς είπε την αλήθια, μόνο την αλήθια.

*

Α, μόλις είδαν πως οι άνθρωποί μου έκαναν πίσω γελούσαν με μένα αντί να γελούν με κείνους.

... Σ' αυτό τον κόσμο όπου μόλις δούνε την προσπάθεια ενός ανθρώπου να οδηγείται σε αποτυχία, τότε αρχίζουν όλοι να τον κοροϊδεύουν και να γελάνε μαζί του. Και ενώ ως πριν δέκα ή είκοσι μέρες μπορεί να ήταν γι' αυτούς ένας σοφός άνθρωπος, όμως νά που ξαφνικά ανακαλύπτουν πως είναι ένας... τρελλός.

Αλλά, παρόλαυτά, μπορεί να ξεκινήσει από δω και να σας δείξει πως ήταν, είναι και θα παραμείνει το λιοντάρι σ' αυτό τον κόσμο.

*

Γιατί τάχα με κατηγορούν; Επειδή, μήπως, προπαγάνδισα εκείνη την πράξη που αποτελεί τον πιο διακαή πόθο όλων των ανθρώπων, εκείνη την πράξη η οποία είναι εμφυτευμένη στα κύτταρα και στο κρανίο όλων και η οποία δεν αποβλέπει σε τίποτε άλλο παρά στην ένωση ενός ανθρώπου με έναν άλλον άνθρωπο και η οποία κατέστη μέσα από μια διαδικασία βλακείας, δειλίας, προκατάληψης και σκοταδισμού απαγορευμένη και καταδικαστέα με ισόβια... κάθειρξη; Κρύβεστε και αποσιωπάτε τα αισθήματά σας από τον φόβο μην σας πάρουν για ανώμαλους αλλά φαίνεται σάς διαφεύγει πως μ' αυτό τον τρόπο συντηρείτε και διαιωνίζετε την μεγαλύτερη ανωμαλία.

Εσείς δώστε για το θεαθείναι όσες εντυπώσεις θέλετε εδώ και κει για την θέση σας πάνω σ' αυτό αλλά θέλω να ξέρετε πως όσο καλά και αν υποκριθείτε και αρνηθείτε τον εαυτό σας, όμως δεν θα μπορέσετε ν' αλλάξετε την αλήθια. Και πιά είναι η αλήθια; Αυτή είναι η αλήθια, εδώ είναι

η αλήθια και δεν θα απαλλαγείτε απ' αυτήν όσο και αν η απάθεια και η αδιαφορία όλων σας την καταδικάζει να μένει στην αφάνεια.

*

Πως ότι κάνω το κάνω για τα παιδιά σας και για τα εγγόνια σας, το κάνω για τα παιδιά που πεινάνε και για κείνα τα παιδιά που δεν έχασαν ακόμα τον δρόμο τής αγάπης.

*

Αυτούς που με γέλασαν θέλω να τους γελάσετε, αυτούς που με πρόδωσαν θέλω να τους προδώσετε, αυτούς που με ντρόπιασαν θέλω να τους ντροπιάσετε, αυτούς που με ταπείνωσαν θέλω να τους ταπεινώσετε. Θέλω άνθρωποι να αφανίσετε και να εξαφανίσετε αυτούς που ντροπιάζουν, αυτούς που γελούν και ταπεινώνουν την αλήθια, την αξιοπρέπεια και τον άνθρωπο. Από την άλλη όμως θέλω και να τιμήσετε εκείνους που εκράτησαν ως το τέλος τον λόγο και την υπόσχεσή τους.

*

Πως όσα και να σας τάξουν και όσα και να σας δώσουν, όμως δεν μπορούν να σας δώσουν αυτό που αποτελεί το μεγαλύτερο αγαθό στην ζωή. Δεν θα σας δώσουν την Υγία σας.

Αυτό το πράγμα μόνο ο Ούτοπος μπορεί να σας το δώσει. Αυτός έχει καί τον τρόπο καί τον λόγο. Από κει και πέρα πρέπει να έχετε υπόψιν ότι δεν θα σας λείψει τίποτα από όσα σας χρειάζονται για να έχετε μιαν Ευτυχία απέραντη και παντοτινή.

*

Είναι ή δεν είναι ρε μυστική η ψήφος; Ε λοιπόν, χέστε τους έτσι όπως χέσατε και το φαΐ που σας τάισαν.

*

Φαίνεται όμως τελικά πως προτίμησαν το χρήμα και το φαΐ, παρόλο που ξέρουν από πείρα πως όλο το χρήμα και όλο το φαΐ αυτού του κόσμου δεν είναι αρκετό για να τους δώσει αυτά που θέλουν κι αυτά που χρειάζονται περισσότερο από κάθετί σ' αυτό τον κόσμο: την Υγία, την Ασφάλεια και την Ευτυχία τους.

*

Κύπριοι, όλοι στο βάθος θέλετε να κάνετε μιαν Επανάσταση. Και νά που ο Ούτοπος σάς δίνει την ευκαιρία να συμμετάσχετε στην καλύτερη... Μην φοβάστε κανέναν. Κανένας δεν θα δει το τι θα ψηφίσετε. Να φοβάστε μόνο μήπως ο φόβος σας να αντικρύσετε τούς πάτρωνές σας σας κάνει να ντραπείτε να αντικρύσετε τούς νικητές....

Να θυμάστε πως η πρώτιστη υποχρέωσή μας είναι να θέσουμε το μήνυμά μας ενώπιον κάθε Κύπριου ψηφοφόρου. Από την στιγμή που θα το κάνουμε αυτό, και από την στιγμή που θα το κάνουμε πριν τις 26 τού Μάη, τότε δεν πρέπει να έχετε αμφιβολίες για το αποτέλεσμα.

Σημειώσεις για τις προεδρικές εκλογές τού 1998.

8 Μαΐου1996

Πάνω στην βιάση μου να δώσω μια νίκη ξέχασα πως ο Ούτοπος ένας είναι σε ολόκληρο τον κόσμο. Κι όμως εγώ έψαχνα στην Κύπρο για άλλους 55. Έτρεχα διό μήνες τούς δούλους για να τους κάνω ελεύθερους ανθρώπους.

*

Πως ο ενθουσιασμός τού πλήθους είναι όπως τον αέρα. Έρχεται και φεύγει. Κι εκεί που την μια μέρα σε βλέπει και σε προσκυνάει, την άλλη σε βλέπει και σε περιγελάει....

Το πάθημα μάθημα... Ο αιφνιδιασμός πρέπει να δοθεί εκείνη την ώρα ώστε να μην προλάβουν οι εχθροί του να ανταποδώσουν το κτύπημα.

*

Ξεχάστε και τις ομιλίες και όλα αυτή την φορά. Έτσι κι αλλιώς δεν αντέχω τούς κλειστούς χώρους σας, τους γεμάτους με τσιγαρίλα και φτηνά αρώματα. Γράμματα ξέρετε - όσα ξέρετε. Ξέρετε και ελληνικά. Διαβάστε τα λοιπόν αυτά τα φυλλάδια και να είστε σίγουροι πως είναι δικά μου. Το να υπάρχει και κάπιος άλλος που να γράφει σαν τον Ούτοπο είναι τελείως απίθανο. Από την άλλη επειδή δεν υπάρχει καμιά ένδειξη πως τα μέσα ενημέρωσης θα τηρήσουν λιγότερο προδοτική στάση από τις άλλες φορές, έτσι δεν μου απομένει τίποτ' άλλο από το να κάνω σ' αυτά τα φυλλάδια την καλύτερη δυνατή χρήση.

*

Πως εγώ την ξέρω την θέση μου σ' αυτό τον κόσμο και αν δεν μου την δώσουν οι άνθρωποι, τότε θα μου την δώσουν οι θεοί.

*

Λεβέντης ήμουν και λεβέντης έμεινα. Ή: κύριος ήρθα σε σας και κύριος έφυγα από σας. Ή: έμεινα εγώ με την Υγία μου και εσείς με τις αρώστιες σας.

*

Τι αυτούς ότι μένει εκτός τηλεοράσεως είναι και εκτός πραγματικότητος και, ως εκ τούτου, ανάξιο για να ασχοληθεί κανείς μαζί του. Κι όμως εγώ σάς λέω είχα το σχέδιο μου. Αρκεί να κρατούσαν αυτοί τις θέσεις τους (έστω και πέντε αν μένανε. Ακόμα και μόνος θα μπορούσα να τους νικήσω) και τότε εγώ θα έδινα διαταγή να κάψουν αύτανδρους όλους τούς σταθμούς για να μην βλέπουν και να μην ακούνε τα προγνωστικά
και τότε, ασφαλώς, θα βλέπατε αποτελέσματα.

*

Πως και πάλι εκεί θα το παίξω: στο 90%. Το γεγονός ότι με εγκατέλειψαν εκείνοι στους οποίους βάσιζα την Επανάσταση δεν αλλάζει καθόλου το σκεπτικό μου. Γιατί ναι: το 90% τού πληθυσμού είναι απόλυτα σε θέση να κρίνει και να αποφασίσει πως η πρόταση τού Ούτοπου είναι η μόνη ικανή να σας απαλλάξει από τα δεινά σας και να σας οδηγήσει σε μια νέα ζωή.

Έστω λοιπόν και αν κανείς από σας δεν δείχνει να κρατάει ως το τέλος στα φανερά αυτή την απόφαση, όμως ο Ούτοπος τρέφει ακόμα την πίστη πως θα το κάνετε στα κρυφά.

Πως το γεγονός ότι κάπιοι με πρόδωσαν ή ότι κάπιοι δείλιασαν δεν σημαίνει πως πρέπει και να παρατήσουμε την προσπάθειά μας γι' αυτό που θεωρούμε σωστό και δίκαιο.

Πως, επιπλέον, το πλήθος τών δειλών και των προδοτών δεν σημαίνει πως δικαιώνεται η δειλία και η προδοσία (μεταμορφώνει τάχα την δειλία σε φρονιμάδα;).

Και πως τελικά-τελικά τα γεγονότα έδειξαν πως έπρεπε να έψαχνα μάλλον ανάμεσα στα γαϊδούρια για τους υποψηφίους μου και πως και τα φυλλάδια έπρεπε να τάδινα μόνο σ' αυτά.

*

Απειθαρχήστε Κύπριοι στα αφεντικά σας... Κανείς δεν έχει τον τρόπο να μάθει τί θα ψηφίζετε... Μην τους φοβάστε... Μην επιμένετε να το παίζετε ακόμα δειλοί, υποκριτές, παραδόπιστοι και

ηλίθιοι ... Ψηφίστε για τα νιάτα, ψηφίστε για την ανανέωση και για την Αναγέννηση τής Ζωής.

*

Να τι θάλεγα στους βουλευτές: πως τα τυφλά πάθη είναι εκείνα που κατευθύνουν τούς αρχηγούς σας, βίτσια και βίτσια που καλύπτονται έντεχνα πίσω από τις κομματικές σκοπιμότητες.

Σκεφτείτε ελεύθερα γιατί τώρα έχετε μιαν αληθινή επιλογή... Αποφασίστε ελεύθερα... Μην δεσμευθείτε απέναντι στους αρχηγούς σας. Αυτοί σάς οδηγούν στην καταστροφή. Είναι αρχηγοί ενός μηχανισμού γεμάτου ανοησίες και παραλογισμούς και υπέρμαχοι μιας ιδεολογίας η οποία αποδεικνύεται άχρηστη κι αχρείαστη...

Επαναστατείστε ενάντια σ' αυτά τα αφεντικά σας τα οποία σάς επεβλήθηκαν το ίδιο τυχαία και ετσιθελικά όσο και το ίδιο το σύστημα και η ιδεολογία σας....

Παραντζιήλετέ τους, δείξετέ τους το σωστό αλλά αν επιμένουν να ακούνε τον εγωισμό τους, τότε δείξετε τους την περιφρόνισή σας.

Βέβαια το γεγονός *ότι* νιάζονται είναι υπέρ τους... Αυτά ξέρουν, αυτά μπορούν, αυτά κάνουν. Αλλά φίλοι μου, αλλά...

*

Πώς ένας λαός πρέπει να αξιοποιεί το δυναμικό του.

Τι έχετε στην διάθεσή σας λοιπόν; Από την μια υποψηφίους που μπορούν να πε- θάνουν πριν καν τελιώσουν την θητεία τους. Κι από την άλλη έναν άνθρωπο νέο, ωραίο, γενναίο στις μάχες... Έχετε, ανοίξτε τα μάτια σας, έναν λεβέντη που και μόνο που τον βλέπετε χαίρεται και ελπίζει η ψυχή σας...

*

Για το ρουσφέτι - οι φίλοι - οι ερωτευμένοι - η ανταπόδωση. Το: με βοήθησες; Θα σε βοηθήσω.

Ναι λοιπόν. Τέτιο που είναι το σύστημα - εγωκρατούμενο δηλαδή και εγωκεντρικό - το ρουσφέτι θα παραμείνει εσαεί.

Αυτό που προτίνω εγώ είναι ένα άλλο σύστημα, ένα σύστημα που θα ξεκαθαρίζει πως δεν μπορείς να διευθετείς τις υποχρεώσεις σου εις βάρος άλλων και όπου δεν θα μπορείς να ευεργετείς και να εκφράζεις την αγάπη και την συμπάθεια σου για κάπιον με τέτιο
τρόπο ώστε να υποβιβάζεται κοινωνικά ο πλησίον του.

*

Γέροι άνθρωποι, με το ένα πόδι στον τάφο κι όμως νά που θέλουν να κυβερνήσουν. Πώς το σκέφτομαι; Νά: από μια άποψη τους συγχαίρω και τους θαυμάζω γι' αυτό. Οι διαθέσεις του Ούτοπου είναι πάντα θετικές απέναντι στους ανθρώπους που θέλουν να επωμισθούν ευθύνες. Μόνο που τίθεται εδώ ένα άλλο ζήτημα: μπορούν να αντέξουν τις ευθύνες; Μπορούν να κυβερνήσουν ή θέλουν απλώς να κρατηθούν στην επικαιρότητα;

Εσείς πάλι πιούς θέλετε να σας κυβερνήσουν; Πιούς θεωρείτε άξιους γι' αυτό; Ας δούμε τι λέει ο Πλάτωνας πάνω σ' αυτό:...

Και πως ο Ούτοπος αγαπάει τούς αντιπάλους του, τους εκτιμάει και τους σέβεται. Εκείνους που δεν αγαπάει είναι τούς δειλούς, εκείνους που δεν είναι άξιοι να εκ- φράσουν μιαν επιθυμία παρά στα κρυφά!

*

Λέτε είναι γέροι. Αραγε όμως θα εκτιμήσετε και θα υποστηρίξετε έναν νέο που, έστω και φτωχός, παλεύει για να δώσει σε σας και στα παιδιά σας έναν καλύτερο κόσμο;

Ή λέτε είναι κακοί και είναι έτσι και είναι αλλιώς... Εσείς τούς μαθαίνετε έτσι. Δεί- ξετέ τους ότι δεν σας ενδιαφέρει το χρήμα και το βόλεμα και τότε θα δείτε πως θα αλλάξουν. Θα αλλάξουν εκείνοι την συμπεριφορά τους όταν θα αλλάξετε και σεις την δική σας.

*

Πως το ψάρι βρωμάει από την κεφαλή. Κι όμως η βρωμιά δεν είναι το μόνο κακό. Είναι και η κουτσαμάρα και η στραβομάρα και η μαννομάρα. Κτλ κτλ.

*

... Την εντύπωση ενός λαού που κυβερνιέται από ετοιμοθάνατους.

*

Οι αρχηγοί σας έκαναν τον υπολογισμό τους και αποφάσισαν. Αραγε έκαναν σωστά τον υπολογισμό τους; Βασίστηκε σε κάπιες πολιτικές ή ιδεολογικές αρχές αυτή η απόφαση ή μήπως ο καθοριστικός παράγοντας γι' αυτήν δεν ήταν τίποτε άλλο από ένα τυφλό πάθος;

Σκεφτείτε το λοιπόν και πέστε μου αν υπολόγισαν σωστά. Ας πάρουμε τούς υποψηφίους έναν έναν: .....

*

Πως υπήρξε τότε ένα ρεύμα για το οποίο όλοι στοιχημάτιζαν πως θα γινόταν Ωκεανός και θα κατέπνιγε το σύστημα υπήρξε, σίγουρα υπήρξε. Έφτασαν όμως λίγες παρεμβάσεις από κάπιους φορείς τού κατεστημένου και εκείνο κατέρρευσε μονομιάς. Ο Ούτοπος δεν μπόρεσε να τους κρατήσει. Εκείνος προσωπικά μπορούσε να κρατήσει αλλά δεν επρόκειτο για μιάν εντελώς προσωπική υπόθεση. Εκείνο το ρεύμα πνίγηκε μέσα στην ίδια την ορμή του. Ο αντικειμενικός σκοπός τού Ούτοπου να διεκδικήσει και να πάρει όλες τις έδρες στην Νέα Βουλή χανόταν στον ορίζοντα, εκείνος προσπάθησε, έστω και για τα προσχήματα, να σώσει την υποψηφιότητα του αλλά δεν κατάφερε να εύρει τέσσερις ανθρώπους να τον προτίνουν και να τον υποστηρίξουν.

Κι όμως αυτός το ξεπέρασε γρήγορα. Ο πρώτιστος του αγώνας (ο αγώνας για την Υγία) δεν του άφηνε πολλά περιθώρια για μεμψιμοιρίες. Ό γένοιτο γένοιτο.

Προφανώς έτσι ήτανε γραφτό και ο Ούτοπος το δέχτηκε σαν ο άνθρωπος που θέλει όσο κανείς να κοιτάζει μπροστά. Οι μάχες δεν θα αργούσαν, καινούριες μάχες βρίσκονταν στον ορίζοντα. Και έτσι όπως με το φαγητό το σημαντικότερο είναι η όρεξη για φαγητό, έτσι και δω το σημαντικότερο ήταν η όρεξη για μάχες. Πριν καν -ψηφίσει ο κόσμος για τις Βουλευτικές εκλογές, ο Ούτοπος ρύθμιζε τις σκέψεις του πάνω στις προεδρικές.

*

.... Πως θα τους χειρισθώ σαν γέροντες ασφαλώς....

Ή: θα τους συντρίψω θαυμάζοντάς τους. Μωρέ δεν έχει κανέναν να τους παραγγείλει να μείνουν στην ησυχία τους;

*

Εκτός τηλεόρασης και, άρα, εκτός πραγματικότητας .... Πως όμως ο Ούτοπος είναι αληθινός και πραγματικός. Και πως το θέμα δεν είναι αυτό αλλά το αν είναι πραγματικός ο δικός σας πόθος να αλλάξετε και να καλυτερεύσετε την ζωή σας.

*

Πως ο Ούτοπος σάς αποδεικνύει πως η σαρωπκή πλειοψηφία του λαού δεν έχει άλλη επιλογή. Λογικά μιλόντας λοιπόν δεν μπορεί να τίθεται υπό αμφισβήτησιν η νίκη τού Ούτοπου.

Κι όμως όπιος κοιτάξει βαθιά μέσα στην Ιστορία θα δει πως αυτό που εκαθόρισε τις ανθρώπινες τύχες δεν είναι απαραίτητα η λογική. Μάλιστα θα μπορούσε κανείς να ισχυ- ρισθεί, και όχι χωρίς λόγο, πως η ανθρώπινη ιστορία δεν είναι τίποτε άλλο από το χρονικό τής ανθρώπινης παραφροσύνης.

Ενώ λοιπόν είναι λογικό να ελπίζει εκείνος που τίθεται ενώπιον σας ως η καλύτερη επιλογή (τόσο μάλλον αφού, στο κάτω κάτω, τίθεται ενώπιον λογικών <Wcov), όμως η πείρα του με τους ανθρώπους, συνδυασμένη με την σπουδή του πάνω στην ανθρώπινη ιστορία, δεν μπορεί να του αφήνει πολλά περιθώρια ελπίδας.

Ετσι λοιπόν καθώς ο άνθρωπος είναι ευμετάβολος, δεν μπορεί παρά να βασιστεί στον αιφνιδιασμό... Απαξ και πέτυχε μια φορά... θα το εκμεταλλευτεί πολιτικά και θα κάνει το θαύμα.

Και πως ο λόγος τού Ούτοπου συγκεντρώνει όλα τα στοιχεία ώστε να σας κάνει να τον προσέξετε, να τον σκεφτείτε και να τον αφομοιώσετε.

*

Πριν περάσετε τα 40 σκέφτεστε την σύνταξη... Νοοτροπία δημοσίων υπαλλήλων.

*

Πως την κύρια ευθύνη δεν την έχει η πίεση που άσκησε απάνω τους το σύστημα αλλά αυτή καθεαυτή η ανθρώπινη δειλία και βλακεία.

Πως η συμπάθεια και η αγάπη είναι αυτά που βαραίνουν στην πλάστιγγα και πως το κυριότερο σ' αυτές τις αναμετρήσεις είναι το αίσθημα που αναπτύσσεται ανάμεσα στα δύο μέρη.

Για το πώς έχει φτιάξει ο Θεός τον κόσμο: αλλού καλοκαιρία αλλού χιονιάς, αλλού πέτρα κι αλλού άμμος, αλλού τυφώνες και καταιγίδες κι αλλού λιοπύρια κτλ. κτλ. Και πώς τούς ανθρώπους: άλλους ωραίους άλλους άσχημους, άλλους ψηλούς άλλους κοντούς, άλλους έξυπνους άλλους βλάκες, μαύρους, κίτρινους, άσπρους, κόκκινους. Κι όλα αυτά από μια απλή πράξη έρωτα.... Αλλους άνδρες άλλους γυναίκες, άλλους υγιείς και άλλους άρρωστους. Το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό, οι γάτες τρώνε τα ποντίκια, τα λιοντάρια τρώνε τις ζέβρες, οι λύκοι τρώνε τα πρόβατα και ο άνθρωπος τα τρώει όλα.

*

Το τι είναι ο άνθρωπος! Πριν νιώσει την παρουσία του στην Γη αρχίζει και γερνάει, τα μαλλιά του ασπρίζουν, τα δόντια του χαλάνε, το στομάχι του τον πονάει και η βούλησή του τον εγκαταλείπει, χάνει το φως του και και και...

Κι όμως έχουμε την βούληση να είμαστε καλοί. Και δεν αποκλείεται η επιμονή σ' αυτή την βούληση να μας δώσει σε κάπια εποχή την δυνατότητα να γευτούμε την ζωή σε όλη την ποικιλία της.

*

Πως μόλις τον κοιτάξετε και μόλις του μιλήσετε όπως του αξίζει (με αγάπη, δηλαδή, με καλοσύνη και με σεβασμό), τότε ο δρόμος για την συγχώρεση σας έχει ανοίξει.

*

Οι σταθμοί... Αμφιβάλλω αν τους έκανε κανείς από σας κανένα τηλεφώνημα για να τους ρωτήσει γιατί δεν πρόβαλλαν εμένα και το Κίνημά μου. Όλοι ρωτούσαν εμένα. Αλλά τι; Θα θυσίαζαν πέντε σεντ για χάρη μου; Α, ούτε δίο βήματα, σας λέω, δεν θα κάναν για μένα οι πλείστοι.

Και πως εγώ είχα στείλει επιστολές σ' όλους τούς σταθμούς. Τους τηλεφώνησα και τους ξανατηλεφώνησα, πέρασα και ξαναπέρασα απ' αυτούς αλλά το πράγμα έδειξε πως τόσο εσείς όσο κι αυτοί, αγρόν ηγοράσατε.

*

Το: κάντε σαν να μην υπάρχει... Αυτή είναι η στάση τών μετριοτήτων απέναντι στην εμφάνιση μιας διάνοιας. Και νά λοιπόν που τα κατάφεραν. Όχι μόνο δεν διεκδίκησε με πλήρη συνδυασμό τις Βουλευτικές έδρες αλλά ούτε καν ο ίδιος δεν κατάφερε να μπει στο ψηφοδέλτιο.

Τους έτρεχα ξοπίσω δίο μήνες και τελικά με πήραν στον λαιμό τους.

250 λίρες η κάθε έδρα. Σύνολο: £14.000. Ω, πολύ φτηνά θά παίρναν την Επανάσταση. Πόσο κόστισε η Αμερικανική, πόσο η Γαλλική και πόσο η Ρωσσική;

Αλλά γιατί να τους βάλω δηλαδή σε φασαρίες και να τους ζητώ κι από πάνω να παίξουν 250 ολόκληρες λίρες; Για κείνους ήταν πιο βολικό να γίνω πρόεδρος και τότε να τους κάνω... υπουργούς, να τους βάλω στην καρέκλα και να τους ορίσω έναν στρατό από υποτακτικούς. Αλλά, ως συνήθως, παρεξήγησαν τις προθέσεις μου. Κι ασφαλώς ούτε σκέψη για να διακινδυνεύσουν την θέση τους.

Κι εγώ τι να κάνω; Θα πάρω από δω κι από κει για να κάνω τούς υπουργούς μου. Δεν μπορώ δα να πάρω τα γαϊδούρια. Ακόμα και σ' αυτό, το Σύνταγμα είναι εναντίον.

*

Πως η επιθυμία σας να μείνετε Ακελικοί ή Συναγερμικοί δεν πρέπει να καταπνίξει μέσα σας την επιθυμία και την ανάγκη να μείνετε άνθρωποι.

Η επιθυμία σας να μείνετε πιστοί στο Κόμμα δεν πρέπει να καταπνίξει μέσα σας την επιθυμία να μείνετε πιστοί στην ζωή.

Η επιθυμία σας να υπηρετήσετε εκείνους στους οποίους χρωστάτε την δουλιά σας δεν πρέπει να καταπνίξει μέσα σας την επιθυμία να υπηρετήσετε εκείνους στους οποίους χρωστάτε την δικαιοσύνη.

Η επιθυμία σας να κατακτήσετε το χρήμα και την πολυτέλεια δεν πρέπει να καταπνίξει μέσα

σας την επιθυμία να κατακτήσετε την Υγία και την Ευτυχία.

Η επιθυμία να υπακούσετε στους ηγέτες σας δεν πρέπει να καταπνίξει μέσα σας την επιθυμία να υπακούσετε στον καλύτερο ηγέτη που είχε ποτέ αυτός ο τόπος και αυτός ο κόσμος.

Η επιθυμία να υποκλιθείτε μπροστά στο κύρος τών ισχυρών δεν πρέπει να καταπνίξει μέσα σας την επιθυμία να υποκλιθείτε μπροστά στην γοητεία τών ωραίων.

Η επιθυμία να υποκλιθείτε μπροστά στην ισχύ δεν πρέπει να καταπνίξει μέσα σας την ανάγκη να υποκλιθείτε μπροστά στον Λόγο.

Η επιθυμία σας να κρατήσετε τα ποσοστά τού παρελθόντος σας δεν πρέπει να καταπνίξει μέσα σας την επιθυμία να κρατήσετε και για σας ένα μερίδιο για το μέλλον.

Η επιθυμία να σταματήσετε τον Κληρίδη ή τον Χριστόφια δεν πρέπει να σας κάνει να σταματήσετε τον Ούτοπο. Και πως εδώ δεν συζητάμε ρε για τον Κληρίδη ή για τον τάδε. Εδώ μιλάμε για τον παλιό ή για τον καινούριο Κόσμο. Μωροί έχετε μαζί σας τον Ούτοπο, σας κτυπάει ο Ούτοπος την πόρτα σας και σεις ασχολείστε ακόμα με τον Κληρίδη και με τον....; Ασχολείστε ακόμα με τον ΔΗΣΥ και με το ΑΚΕΛ, με το ΔΗΚΟ ή με την ΕΔΕΚ; Για όνομα τού Θεού ρε Κύπριοι; Ως πότε θα κοιμάστε ακόμα όρθιοι;

*

Πολλά κόμματα. Όπως: πολλές αρώστιες. Ναι, και δίνουν τα κόμματα τόσο νόημα στην δημοκρατία (πολιτική) όσο νόημα δίνουν οι αρώστιες στην ζωή. Εγώ σας λέω: αντί για το πλήθος τών Κομμάτων κρατήστε μια θρησκεία (ο Ούτοπος σάς προσφέρει την καλύτερη) κι αντί για το πλήθος τίς αρώστιες κρατήστε την Υγία (ο Ούτοπος σάς υπόσχεται κι εδώ την καλύτερη δυνατή).

*

Πως τα παλιά και μεγάλα κόμματα (και ιδίως τα κόμματα που ήταν στην εξουσία) κρατάνε τα ποσοστά που κρατάνε χάρις στις εκδουλεύσεις που είχαν κάνει τότε που ήταν στις δόξες τους. Κι ασφαλώς είναι σημαντικό να μην είναι οι άνθρωποι αχάριστοι απέναντι σε κείνους στους οποίους χρωστάνε το ψωμί τους αλλά σίγουρα είναι πιο σημαντικό να μην είναι αχάριστοι απέναντι στους δικαίους. Προπάντως όμως δεν πρέπει να ξεχνάνε πως χορταίνουν εις βάρος άλλων.

*

26.5.96

Κι αυτό, ανηφορίζοντας κατά την Κινούσα για να ψηφίσω: πως προτιμώ να είμαι μαζί με τους πολλούς και χαμένους. 413 οι υποψήφιοι. Θα κερδίσουν οι 56 και θα χάσουν οι 357. Αυτό μπορεί τουλάχιστον να με παρηγορήσει στην αποτυχία μου.

*

Πως ο φόβος που σας δίνει μια επώνυμη μετριότητα δεν πρέπει να υπερισχύσει τής ελπίδας που σας δίνει μια ανώνυμη μεγαλοφυία.

*

Για την κατάργηση τού χρήματος. Τι θα τρώνε και πώς θα κτίζουν και και και. Τι γίνεται στον στρατό και στην οικογένεια; Ζητάς λεφτά από το παιδί σου για να του δώσεις να φάει; Ζητάς από τον στρατιώτη;

Οτιδήποτε θέλουμε να φάμε, να ντυθούμε ή να κτίσουμε το προσφέρει η γη: πέτρες, τσιμέντο, χώμα, άχερο, βαμβάκι, μετάξι, μαλλί, φρούτα, λαχανικά, όσπρια, κρέας, σιτηρά κ.ο.κ. Κανείς δεν έφαγε, κανείς δεν ντύθηκε και κανείς δεν έκτισε με το χρήμα αυτό καθεαυτό.

Όλο το θέμα έγκειται στους μηχανισμούς εκείνους που θα κάνουν αυτά τα αγαθά κτήμα όλων και που θα τα παίρνουν και θα τα χρησιμοποιούν με βάση την συμφωνία μεταξύ της πόλης και του πολίτη, του ανθρώπου και της Φύσης.

*

Τάχα είναι καλύτερα τα μεγάλα κόμματα απλά και μόνον επειδή είναι μεγάλα ή μήπως είναι οι αρχηγοί τους καλύτεροι απλά και μόνον επειδή είναι αρχηγοί μεγάλων κομμάτων; Η αλήθια είναι πως επεβλήθηκαν χάρις στην ίδια σύμπτωση και στην ίδια συνήθεια που σας επεβλήθηκε και το σύστημα.

Πως η ψήφος ενός βλάκα μετράει όσο και η ψήφος ενός διανοούμενου. Κι όμως αυτό είναι άδικο, και είναι άδικο κυρίως για την πόλη. Σ' ένα σωστό σύστημα έπρεπε να άξιζε 1000 ή 100 χιλιάδες ψήφους... Για την γνώμη τών πολλών...

Εν πάση περιπτώσει αυτό είναι τώρα το δεδομένο: η λαϊκή ψήφος.

*

Γελάνε μαζί μου επειδή πιστεύω πως θα πάρω το 90%. Φαίνεται όμως πως δεν μπήκε κανείς απ' αυτούς στον πειρασμό να σκεφτεί γιατί να πιστεύει ο Ούτοπος σ' αυτό το ποσοστό.

Κι όμως αν τόκαναν, δυνατόν να εύρίσκαν μιαν εξήγηση γι' αυτό. Σε όσους πάντως δυσκολεύονται να βρουν μιαν εξήγηση θα τους δώσει ο ίδιος μιαν.

Το πράγμα είναι απλό φίλοι μου: ο Ούτοπος πιστεύει πως το 90, και πλέον, τοις εκατόν θα τον ψηφίσει γιατί πιστεύει πως αυτό το 90, και πλέον, τοις εκατόν είναι απόλυτα σε θέση να δει και να εκτιμήσει πως η προσφορά τού Ούτοπου προς τον λαό είναι λογικά, μαθηματικά και γεωμετρικά η καλύτερη που θα μπορούσε ποτέ να τεθεί ενώπιον ψηφοφόρων.

Ναι! Κι αν επιμένει να πιστεύει πως το 90 και πλέον τοις εκατόν τού πληθυσμού θα τον ψηφίσει το κάνει γιατί πιστεύει πως παρά την αλλοτρίωση, παρά την διεστραμμένη αντίληψη με την οποία τούς τροφοδότησε το σύστημα για το τι είναι συμφέρον γι' αυτούς και τι όχι και παρά τις πιέσεις που θα δεχτούν για να απορρίψουν την προσφορά του πιστεύει, ναι, πως αυτό το ποσοστό τών ανθρώπων είναι ικανοί να πάρουν αυτή την απόφαση και να επιμείνουν σ' αυτήν ως το τέλος.

Αν... είναι γιατί πιστεύει πως παρόλη την φίμωση που σας επιβάλλουν οι κομματικοί μηχανισμοί είσαστε σε θέση να σκεφτείτε και να αποφασίσετε ελεύθερα και ανεξάρτητα, έστω και στα κρυφά (αφού φαίνεται να σας δυναστεύουν ακόμα οι άρχοντες σας).

Αν... είναι γιατί πιστεύει πως διατηρείτε ακόμα λίγη υπευθυνότητα, λίγη φαντασία, λίγο ένστικτο, λίγο πνεύμα, λίγη ευαισθησία, λίγο μιαλό, λίγη ευθυκρισία, λίγη καρδιά και λίγο θάρρος... Είναι γιατί πιστεύει πως ο καρκίνος δεν έχει καταλάβει πλήρως τον εγκέφαλό σας και γιατί η οστεοπόρωση δεν έχει λιώσει πλήρως τα κόκκαλά σας, πως το τσιγάρο δεν έχει ναρκώσει πλήρως την βούλησή σας, πως το Έϊτς δεν έχει καταφάγει πλήρως τα κύτταρά σας και πως η πανούκλα δεν έχει στραγγίσει τελείως το συναίσθημά σας.

Πως, συνεχίζω, ο Ούτοπος εκεί τόπαιξε και τότε και εκεί θα το παίζει πάντα: στο "όλα ή τίποτα". Σε κείνη την μάχη του για τις προεδρικές εκλογές σάς μιλούσε για το 90% και στις Βουλευτικές σάς μιλούσε για κάτι παραπάνω ακόμα.

Γιατί έτσι είναι: το 90% βρίσκεται απόλυτα μέσα στις δυνατότητες τού Ούτοπου. Και γιατί ναι: η ιδέα τού Ούτοπου είναι ικανή να κατακτήσει όχι μόνο το 90, το 95 ή το 100% τών Κυπρίων. Η ιδέα τού Ούτοπου Κύπριοι είναι ικανή να κατακτήσει ολόκληρο τον κόσμο και, ακόμα, ολόκληρο το Σύμπαν. Για τόσα πολλά είναι ικανή αυτή η Ιδέα.

Είτε το λέτε λοιπόν είτε δεν το λέτε, κι είτε στα κρυφά σάς κερδίσω είτε στα φανερά, θα σας κερδίσω. Ο κόσμος να χαλάσει θα σας κερδίσω. Θα σας κερδίσω επειδή πρέπει να σας κερδίσω όπως θα νικήσω επειδή πρέπει να νικήσω.

Κι όμως ενοχλούνται οι άφρονες στην αφροσύνη τους επειδή ο Ούτοπος το πα- ραπαίζει σίγουρος για μια συντριπτική νίκη. Κι όμως σάς εξήγησα Κύπριοι γιατί το κάνω αυτό. Απλά θεωρώ ότι η συντριπτική πλειοψηφία τών ανθρώπων είναι απόλυτα σε θέση να δει και να εκτιμήσει πως ο Ούτοπος κάνει την καλύτερη και πιο συμφέρουσα προσφορά που έχει κάνει ποτέ κανείς, σας δίνει το ωραιότερο όραμα που έχει συλλάβει ποτέ κανείς και - το κυριότερο - σάς πνίγει κυριολεκτικά στην πεποίθηση πως ο Ούτοπος είναι τόσο αποφασισμένος να κάνει τα λόγια του πράξη όσο δεν ήταν ποτέ κανείς.

Ναι λοιπόν: ο Ούτοπος επιμένει πως έχετε την βούληση να πάψετε πια να συμπεριφέρεστε έτσι λες και θα μείνετε για πάντα τυφλοί, δειλοί, ανόητοι και ηλίθιοι.

Ναι: ο Ούτοπος δεν θεωρεί την στραβομάρα, την δειλία και την ηλιθιότητα που δείχνατε ως τώρα σαν δεδομένη. Πιστεύει πως μπορείτε να μεταβάλετε την στάση σας, πως μπορείτε να ξυπνήσετε, πως μπορείτε να δουλέψετε επιτέλους το μιαλό σας και να δείξετε λίγο θάρρος. Ο

Ούτοπος πιστεύει πως αυτό που ζητάει από σας δεν είναι πολύ αλλά, όπως και νάναι, είναι κάτι και ασφαλώς αυτό το κάτι το απαιτεί από σας.

*

Ο Ούτοπος δεν υπέκυψε σε συμφεροντολογικούς υπολογισμούς που θα τον έκαναν να ενταχθεί σε ένα παραδοσιακό κόμμα όπως το έκαναν κάποιοι άλλοι άνθρωποι με φιλοδοξίες.

Όσοι λοιπόν ξέρουν καλά τον Ούτοπο και την Φιλοσοφία του θα ξέρουν και πως αυτή δεν χωράει στους χώρους τους και πως δεν μπορεί να της κόψει ούτε τα πόδια ούτε το κεφάλι προκειμένου να χωρέσει.

*

Βουλευτικές - η επισφράγιση τού παραλογισμού.

Δεν έχετε καμιά απόδειξη πως επειδή τούς ψήφισαν οι πολλοί είναι απαραίτητα και οι καλύτεροι. Ή πως επειδή είναι ισχυροί είναι και πιο σοφοί.

Για τις ομιλίες και για τους ανθρώπους τού καφενέ και της πλάκας. Όλοι τους είναι ανίκανοι να σοβαρευτούν, κι είναι τόσο δύσκολο να τους κάνεις ν' αφήσουν το χαρτί χάριν τής ομιλίας σου, ψεύτες όλοι τους κι αναίσθητοι. Κι όσο για τις γυναίκες! Καμιά απ' αυτές δεν με κάλεσε να μιλήσω και καμιά δεν έχει κάνει οτιδήποτε στα φανερά προς υποστήριξή μου... Αλλά ξέρετε; Αν πει να το κάνει καμιά, τότε ο φόβος της είναι μήπως σκεφτούν οι άλλοι πως για να το κάνει παναπεί ότι οικοιοποιείται τις απόψεις μου για τον ελεύθερο και χωρίς φραγμούς έρωτα. Σ' αυτά μάλιστα η φαντασία τού κόσμου είναι αξεπέραστη. Έτσι λοιπόν μένουν όλες στην σιωπή και στην αποχή.

*

Δεν τέλιωσαν καλά καλά τα σχόλια τής επομένης τών εκλογών και αρχίσατε να τους βαριέστε. Αλλά κι αν ήταν ο Ούτοπος μόνος στο ψηφοδέλτιο, είναι αμφίβολο κατά πόσον θα τον ψηφίζατε. Όταν θα βλέπατε τα αποτελέσματα θα τον λυπόσασταν, θα θυμόσασταν εκείνο το μήνυμά του και θ' αναρωτιόσασταν: τι κάναμε;

Όμως θάταν αργά για επανορθώσεις. Βέβαια είναι και η άλλη φορά αλλά όταν θα έρθει η άλλη φορά, πάλι το ίδιο θα σκεφτείτε, πάλι το ίδιο λάθος θα κάνετε και θα το ξανακάνετε, και πάλι θα τ' αφήσετε για την άλλη φορά κι ύστερα για την άλλη ώσπου θα ανακαλύψετε κάπια μέρα πως η άλλη φορά δεν υπάρχει, ούτε για σας, ούτε και για κείνον.

Μετά την πρώτη περιέργεια για το πιοί θα μπουν μέσα και πιοί θα μείνουν απ' έξω, για το πιοί θα βγουν πρώτοι και πιοί δεύτεροι ανακαλύψατε ξαφνικά πως βρίσκεστε εκεί που βρισκόσασταν και πριν και πως προσγειωθήκατε στο ίδιο ακριβώς βούρκο, στην ίδια λάσπη και στα ίδια... σκατά.

Οι καλύτεροί σας είναι ακόμα στο περιθώριο και οι χειρότεροί σας είναι πρωταγωνιστές στο ίδιο ασυνάρτητο σήριαλ. Είναι για να κλαις ή, έστω, κακά τα ψέματα, είναι για να πονάς, να σπάζεις και να ξανασπάζεις.

Η δική σας σκέψη δεν θα κινήθηκε διαφορετικά απ' ότι κινήθηκε η δική μου σκέψη. Όλοι λίγο πολύ έχουμε εκείνο το ένστικτο που μας κάνει να αισθανόμαστε το σάπιο, το κίβδηλο και το ψεύτικο. Η διαφορά μας έγκειται στο ότι - πρώτον - ο Ούτοπος έχει το θάρρος να πει αυτό που αισθάνεται και στο ότι - δεύτερον - έχει προικισθεί με το ταλέντο να λέει αυτό που αισθάνεται έτσι όπως κανείς δεν έχει προικισθεί.

Ξανά λοιπόν η ίδια στάκτη στα μάτια σας, ξανά η ίδια κοροϊδία, το ίδιο θέατρο σκιών. Και στο προσκεφάλι σας η ίδια αίσθηση πως κάπου δεν σας τα λένε σωστά, πως δεν σας τα λένε όλα, πως κάτι δεν πάει καλά ώσπου, ώσπου να σιγουρευτείτε πιά πως όλα πάνε κατά διαόλου.

*

Τα καθήκια τών σταθμών. Ω! Αν ήξεραν τι τα περιμένει Ούτε μια λέξη για τον Ούτοπο ε; Τίποτα, μηδέν. Ω, το φαρμάκι που με ποτίζετε θα σας το επιστρέψω πίσω διπλό. Στην σιωπή που με κλείσατε, εκεί θα σας κλείσω, και στην μοναξιά που με βυθίσατε, εκεί θα σας βυθίσω. Κι αλίμονο σας!

Βέβαια εγώ την αντέχω την μοναξιά χάρις στην Υγία. Όμως εσείς πώς θα την αντέξετε; Πώς;

*

Για την συμφωνία σε προγραμματικές θέσεις.

Έτσι ας μπούμε στο θέμα και ας πάρουμε πρώτον τον λέοντα. Πιές είναι λοιπόν οι θέσεις τού ΑΚΕΛ;.....Και πιές είναι οι θέσεις τού Ούτοπου;

Αραγε θα μπορούσε ποτέ ένας κουμμουνιστής ή ένα κουμμουνιστικό κόμμα να έχει και να εκφράζει πιο ξεκάθαρες θέσεις; Μα, αγαπητοί μου: το όραμα τού Ούτοπου εμπεριέχει ότι περισσότερο θα μπορούσε να ποθήσει ένας κουμμουνιστής και ότι περισσότερο θα μπορούσε να ποθήσει ένας άνθρωπος γι' αυτόν και για τον πλησίον του.

Ναι λοιπόν, έτσι είναι και, ασφαλώς, δεν είναι σχήμα λόγου. Ο Ούτοπος είναι ο άνθρωπος εκείνος που θα σας δώσει τώρα ό,τι ελπίζετε να πάρετε από το Μέλλον, ο άνθρωπος που θα σας δώσει Εδώ, όλα όσα περιμένετε να βρείτε σ' έναν άλλο κόσμο.

Τις θέσεις και τις προθέσεις του ο Ούτοπος κατάφερε - παρά την προκλητική σιγή τών πλατιών μέσων επικοινωνίας - να τις περάσει σε όλες τις γωνιές τής Κυπριακής επικράτειας. Αυτές οι θέσεις είναι γνωστές, διακηρυγμένες και απαζάρευτες.

Για το σύστημα διακυβέρνησης είναι αυτές: .... κουμμουνισμός, νέες πόλεις, εργασία από όλους εξίσου και εκ περιτροπής... Κτλ κτλ.

Πιός άλλος εν ζωή - ή, έστω, εν τάφω - πολιτικός είχε ποτέ μια τόσο ολοκληρωμένη κοσμοθεωρία; Ας ψάξει σ' όλο τον κόσμο. Δεν θα τον βρει. Ας ψάξει και στους πεθαμένους. Ούτε κι εκεί θα τον βρει. Είπαμε: άνθρωποι σαν τον Ούτοπο δεν έρχονται διό φορές σε τούτο τον κόσμο. Κι όμως ψάχνει για έναν δεύτερο στην Κύπρο, κάπιον που να έχει μεν την Ιδέα αλλά που να μην καίει η γλώσσα του όταν του καίνε εκείνοι την ψυχή του, κάπιον που να έχει την συμπεριφορά τού υποτακτικού απέναντι τους, την γλοιώδη γλώσσα τών διπλωματών και των ανδρεικέλων.

Μα τάχα δεν ξέρει πιός είναι ο Ούτοπος; Τάχα δεν πιστεύει αυτός πως ο Ούτοπος είναι ο άνθρωπος που θα κυβερνήσει τον κόσμο με σιδερένια πυγμή και ο άνθρωπος από το στόμα τού οποίου θα εξέρχεται δίστομη ρομφαία και κοπτερά;

Τόπα και το ξανάπα Κύπριοι: ούτε την Ιδέα μου αλλά ούτε και την γλώσσα μου την έχω υπό διαπραγμάτευση. Και στο, κάτω-κάτω, τί τους έχω πει; Αν πάρω όλες τίς πριν τις Βουλευτικές εκλογές διακηρύξεις μου όλα κι όλα που θα βρείτε είναι τούτα: .... καθήκια.

Κι όμως: καθήκια είπα και τους Έλληνες όταν πήγα εκεί, καθήκι λέω και τον Θεό μου όταν οι διαθέσεις τής ψυχής μου μού λένε ότι πρέπει να το κάνω. Δεν χάθηκε δα κι ο κόσμος.

Γιατί έτσι είναι ο Ούτοπος. Σαν ο άνθρωπος εκείνος που όσο κανείς σκέφτεται και μιλάει ελληνικά δεν μπορεί να αμφιβάλλει για το αν και κατά πόσον είναι καθήκια. Γιατί είναι π' ανάθεμά τα. Μπροστά στον Ούτοπο είναι όλοι... καθήκια.

Γι' αυτό λοιπόν μην ανησυχείτε, ο Ούτοπος το έχει σκεφτεί και ξανασκεφτεί. Οι άνθρωποι που έχουν τόση δύναμη στα χέρια τους και δεν μπορούν να δουν ή ν' ακούσουν έναν καλύτερο τους ή δεν μπορούν ν' αλλάξουν αυτό τον κόσμο προς το καλύτερο, δεν έχουν δικαίωμα να ελπίζουν σε καλύτερη κριτική.

Κι όταν ιδίως θέτει ένας άνθρωπος σαν τον Ούτοπο την πρόταση του ενώπιον τους και εκείνοι συμπεριφέρονται έτσι σαν να μην ξέρουν και να μην καταλαβαίνουν τίποτα, ε τότε τό να τους βρίσει κανείς είναι σίγουρα το ολιγότερο που τους οφείλει. Ας σκεφτούν τι έχασαν, κι αυτοί και τόσοι άλλοι για την άρνησή τους. Πόση Υγία έχασαν και πόση ευτυχία. Πόση ζωή έχασαν!

Αλλά και εάν, έστω, αποφάσιζαν τώρα να πάρουν μια θέση υπέρ τού Ούτοπου, όμως - το σκέφτηκα κι αυτό - αυτό δεν θα τους έκανε να πάψουν να είναι καθήκια. Γιατί το καθήκι είναι καθήκι, ότι κι αν του κάνεις. Η δυνατότητα τέτιας μεταμόρφωσης είναι μακριά ακόμα από τις ανθρώπινες δυνατότητες.

Σ' αυτήν, λοιπόν, την περίπτωση όλο κι όλο που θα πρόσθετε ο Ούτοπος είναι πως είναι... ωραία καθήκια. Κι ότι κι αν πεις είναι κι αυτό κάτι. Δεν είναι λίγο πράμα το να είσαι ένα ωραίο καθήκι και να κάθεται απάνω σου ένας ωραίος πισινός και ν' ανοίγουν μπροστά στα μάτια σου οι πύλες τού Παραδείσου...

Θέλατε απάντηση λοιπόν για το βρισίδι μου; Ορίστε την.

Άλλωστε το βρισίδι είναι μέρος τής καθημερινής ζωής. Άνθρωποι και άνθρωποι (κάποτε μάλιστα κι οι καλύτεροι φίλοι) το χρησιμοποιούν μεταξύ τους χωρίς να υπάρχει παρεξήγηση, ενώ ο εν Κύπρω πολιτικός κόσμος το έχει χειρισθεί αφείδωλα, άλλοτε περισσότερο και άλλοτε ολιγότερον διπλωματικά.

Ήμουνα παρών όταν σε κάπιο συλλαλητήριο στην Πλατεία Ελευθερίας ο Τ.Χ. χαρακτήριζε τούς ανθρώπους τής τότε κυβέρνησης Κυπριανού ως "τρωκτικά τού προεδρικού μεγάρου".

Προσωπικά μού αρέσει αυτό το είδος τών λόγων. Θαυμάζω τούς ανθρώπους που μιλάνε κατ' αυτόν τον τρόπον γιατί σίγουρα είναι γι' αυτούς και ένα ρίσκο.

Το πώς αντιδράει μια κυβέρνηση που δέχεται τέτια επίθεση δεν είναι δύσκολο να το υπολογίσει κανείς. Κι όμως αυτά όλα - και ακόμα χειρότερα - διαγράφονται και ξεχνιούνται μπροστά στην πολιτική απαίτηση τής στιγμής. Και στην συγκεκριμένη περίπτωση αυτό - και τόσα άλλα προφανώς που δεν θα έπεσαν στην αντίληψή μου - δεν εμπόδισαν λίγο αργότερα έναν γάμο μεταξύ ΔΗΚΟ και ΕΔΕΚ.

Και είναι γεγονός: θεωρώ ότι αυτά τα πράγματα είναι μέρος τής ζωής, είναι μέρος τής πολιτικής ζωής, της κοινωνικής, της συζυγικής και της αθλητικής ζωής. Το πιο σημαντικό - είπαμε - είναι να μάθεις να καυγαδίζεις σωστά. Λίγο λοιπόν πνεύμα και λίγη αθυροστομία σ' αυτή την περίπτωση δίνει νόημα στον καυγά και κάνει το ... ακροατήριο να τεντώνει τ' αυτιά.

Σε γενικές όμως γραμμές ο Ούτοπος κρατάει την εντολή τού Πλούταρχου: να επαινείτε (τον άλλον) επιπλήττοντας (τον) και να (τον) επιπλήττετε επαινόντας (τον).

Τι συμπέρασμα βγάζω απ' αυτό; Να: οι λόγοι που τους κάνουν να ενεργούν τώρα έτσι είναι οι ίδιοι για τους οποίους ενήργησαν και τότε έτσι. Σε γενικές γραμμές: φοβούνται για το αρχηγηλίκι, φοβούνται πως θά περάσουν σε δεύτερη μοίρα, πως θα τους κλέψουν την παράσταση και θα χάσουν σημαντικό μερίδιο στην τηλεόραση, στον τύπο, στα ραδιόφωνα κτλ. κτλ.

Αν ήθελε λοιπόν το ΑΚΕΛ να βρει τον κατάλληλο υποψήφιο που θα αποσπούσε δυνάμεις και ψήφους από το αντίπαλο στρατόπεδο, τότε δεν μπορεί να είχε καλύτερη επιλογή. Είναι άλλωστε γνωστό το πιός είναι ο Ούτοπος. Είναι ένας Έλληνας που θα κάνει την ελληνική γλώσσα παγκόσμια γλώσσα, ένας Έλληνας που θα κάνει ένα ελληνικό τραγούδι Ύμνο τής Γης και θα κάνει έναν ολόκληρο κόσμο να μεθύσει με το ελληνικό τραγούδι.... Είναι ένας νοσταλγός εκείνων των μυθικών χρόνων στα νερά τού ελληνικού αρχιπελάγους. Κτλ. κτλ.

Υπόψιν και το του Αλέκου: χειρίζεται την ελληνική γλώσσα τόσο καλά όσο κανείς.

Δεξιές εφημερίδες τον κάλυψαν ενώ αριστερές καθόλου... Και πως αν τους είπε και κάτι είναι γιατί υπέκυψε στην ανάγκη να σκέφτεται και να ομιλεί *ελληνικά* αδιαφορόντας για το τίμημα.

*

Δείτε ένα τοπίο και δείτε και την φωτογραφία τού ίδιου τοπίου. Η φωτογραφία τού δίνει μιαν άλλη διάσταση. Το ίδιο πράγμα συμβαίνει και με την τηλεόραση. Ένα πρόσωπο μέσα στην τηλεόραση έχει άλλη διάσταση από κείνην που έχει στο φυσικό του περιβάλλον.

Ακόμα και το τελευταίο αχούρι στην τηλεόραση φαίνεται παλάτι. Βλέπετε το γιαλί που λάμπει, όλα τα μεταμορφώνει. Όπως τα σκουπίδια, έτσι και τους ανθρώπους.

*

Το: πόσους ψήφους θα έπαιρνε ο Σωκράτης; Πόσους θα έπαιρνε ο Χριστός; Εν πάση περιπτώσει ο Ούτοπος δεν φαρμακώθηκε και δεν σταυρώθηκε. Απλά έχασε μια μάχη και - παίρνοντας τα μαθήματα που πρέπει να πάρει - παίρνει φόρα για την επόμενη. Το αίτημα που προβάλλει είναι το ίδιο αίτημα όπως και πριν: να παραμείνουμε οργισμένοι.

*

Πως δεν είναι απαραίτητο να συμφωνείτε απόλυτα με έναν άνθρωπο για να τον υποστηρίξετε. Γιατί το να συμφωνούν απόλυτα διό άνθρωποι είναι απίθανο. Εσείς απλά αναγνωρίστε αυτό που φαίνεται όπως τον ήλιο την ημέρα: πως δηλαδή ο Ούτοπος είναι ένας καλός γνώστης τής ανθρώπινης φύσης, πως είναι έντιμος με τον εαυτό του και με σας και πως μπορείτε να τον εμπιστευτείτε... Αυτό να προσέξετε και να είστε σίγουροι πως τα άλλα θα τα βρείτε.

Και πως εκείνος που διεξάγει έναν αγώνα οφείλει να πιστεύει στην επιτυχία του για να τον αναλάβει. Αυτός είναι ο κανόνας. Όταν μάλιστα αυτός έχει σαν λάβαρο σ' αυτό τον αγώνα τις καλύτερες ιδέες, τότε αναπόφευκτα πρέπει να πιστεύει στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα και στην καλύτερη δυνατή επιτυχία.

*

Για το πιός θα παίξει πιο πολύ τον ρόλο τού ρυθμιστή (ρυθμιστικός παράγοντας). Κι αυτοί ικανοποιημένοι και οι άλλοι επίσης. Καλά: τους καταλαβαίνω όταν λένε πριν το αποτέλεσμα ότι θα νικήσουν. Δεν καταλαβαίνω όμως γιατί μετά το αποτέλεσμα να επιμένουν να λένε ότι νικήσανε την στιγμή που ξέρουν ότι έχασαν; Ή τάχα μόνο τέτιες νίκες (Πύρρειες νίκες δηλαδή) μπορούν να πετύχουν και τίποτα παραπάνω απ' αυτές;

*

Κυβέρνηση Εθνικής (ή μάλλον: διεθνικής) Ενότητας. Μην αποκλείσετε λοιπόν να δώσω και στον Γλαύκο καμιά επίτιμη προεδρία. Θέλω βασικά να ξέρετε πως έχοντας εμένα σαν ηγέτη σας θα βρει στο τέλος ο καθένας τον ρόλο του στην νέα τάξη πραγμάτων και θα είναι ευχαριστημένος μ' αυτόν.

Α, κι όσο για τον Τάσο; Μπορεί από τώρα να διαλέξει Υπουργείο στην Κυβέρνηση μου... Αλλά, Κύπριοι, όταν ένας άνθρωπος σκέφτεται έτσι και όταν έχει τον στόχο και την Ιδέα που έχω εγώ, είναι κρίμα να τον αφήνετε σε δεύτερη μοίρα, τόσο μάλλον γιατί απαιτεί από σας να του δώσετε την πρώτη.

*

Όταν χάσουν κανέναν δικό τους σοβαρεύονται. Σύντομα όμως το ξεχνάνε κι όλο κι όλο που τους κόφτει είναι το χρήμα και η πλάκα. Σε βλέπουν και γελάνε.

Αυτά τ' αδέλφια μου οι άνθρωποι.

*

Όταν βλέπετε όλους τους ανθρώπους να θέλουν να φάνε λέτε ότι οι άνθρωποι γεννήθηκαν για να τρώνε, όταν.... να πίνουν, όταν.... να αγαπάνε. Είναι, σκέφτεστε, στην φύση και στο αίμα τους.

*

Πως χάσαμε την μάχη την χάσαμε, ναι, είναι γεγονός. Το εγώ μας έχει υποστεί μια ταπείνωση αλλά το σημαντικό είναι πως διατηρούμε ακέραιο το ισχυρότερο όπλο τού αγώνα, την Υγία και την θέληση να κρατήσουμε τις θέσεις μας ανεξάρτητα από το τίμημα. Από κει και πέρα θα ισχύσει το γνωστό πλέον: ο εχθρός ουδέποτε κρατάει τίς θέσεις του. Γιατί αν τις κρατήσει, σείς θα φύγετε.

*

Για το μέσον (μέσον αντί μέσου) και για το προξενιό. Και πώς είναι στην φύση τών πραγμάτων κάτι που θέλεις και έχεις απόλυτη ανάγκη, να βάλεις κάπιον να μεσολαβήσει για σένα.

*

Πως κρίνετε εμένα αλλά πιο πολύ κρίνετε τούς εαυτούς σας. Ψηφίζετε για μένα αλλά πιο πολύ ψηφίζετε για την κρίση σας, για το αφύπνισμα ή το αποβλάκωμά σας... Αν με μηδενίσετε μηδενίζετε τούς εαυτούς σας. Γιατί, όχι λιγότερο από τότε, ο Ούτοπος είναι ο Νους σ' αυτό τον κόσμο. Το να τον αποκλείσετε λοιπόν από τα πεπρωμένα σας δεν μαρτυρεί τίποτε άλλο από το γεγονός ότι η κρίση σας είναι στο μηδέν ή, έστω, στο ποσοστό τών ψήφων που θα του δώσετε.

Όλο κι όλο που σας ζητώ είναι να βάλετε ένα σημάδι στο ψηφοδέλτιο, κι αν το κάνετε. Γιατί ενώ είπαμε πως ο Ούτοπος σάς προσφέρει την μόνη λογική επιλογή, όμως σε τέτιες στιγμές είναι αμφίβολο αν θα παίξει η λογική έναν πρωτεύοντα ρόλο.

*

Κι αυτό: όσο πιο άχρηστους ανθρώπους θέσουν απέναντι μου, τόσο το καλύτερο για μένα και για τον αγώνα μου. Στην προκειμένη περίπτωση λοιπόν θεωρώ ότι τα δεδομένα για τον αγώνα μου είναι τα καλύτερα από την στιγμή που έθεσαν απέναντι μου τούς πιο άχρηστους.

*

Τι είναι για μένα οι άνθρωποι; Αδέρφια μου είναι ή - έστω - ξαδέρφια μου που χρειάζονται

βοήθεια.

*

Αλλος γεννιέται φίδι, άλλος σαύρα κι άλλος μυρμήγκι. Και το πατάς χωρίς να δώσεις καμιά σημασία...

Και πως όλ' αυτά υπάρχουν μέσα στον άνθρωπο, είναι μια σύνθεση όλων όσων κάνουν αυτό τον κόσμο και πως υπάρχει η δυνατότητα να νιώσει ο άνθρωπος την ζωή και την αγάπη μέσα από όλες τις μορφές τής ζωής. Πως οι αρσενικοί δεν είναι εντελώς αρσενικοί και οι θηλυκοί δεν είναι εντελώς θηλυκοί. Αλλοι δεν μπορούν να κάνουν παιδιά και άλλοι τάχουν με το παραπάνω, άλλοι είναι πλούσιοι και άλλοι φτωχοί, άλλοι είναι στα βουνά και άλλοι στις πεδιάδες. Κτλ κτλ.

*

Το: τα αγαθά κόποις κτώνται. Τα μικρά αγαθά (φαΐ, σπίτι, ρούχα κτλ) καταφέρατε και τα έχετε χωρίς κόπους. Όμως το μεγάλο αγαθό (την Υγία) δεν μπορείτε να το αποκτήσετε χωρις κόπους.

*

.... Θέτοντας σε ενέργεια τα πιο στοιχειώδη μαθηματικά κατέληξα σε κάτι μπροστά στο οποίο οφείλουν να υποκλιθούν όλες οι μαθηματικές αυθεντίες αυτού του κόσμου.

*

Πως πάνω στον θεσμό τής οικογένειας είναι που οφείλονται οι μεγαλύτερες συμφορές στον κόσμο. Χάρις στην διαιώνιση του διαιωνίστηκε και η πείνα, η φτώχια και η εξαθλίωση.

Γιατί εάν ο άνθρωπος νιαζόταν λιγάκι για τον κοντινό γείτονα του, τότε σίγουρα θα νιαζόταν και για τον μακρινό. Έτσι όπως είναι όμως υποδουλόμενος στο οικογενειακό του πνεύμα και στην οικογενειακή του φιλοσοφία και αντίληψη δεν θα περισσέψει ποτέ απ' αυτόν ένα ψίχουλο για τα ορφανά αυτού του κόσμου.

Και το θέμα δεν έγκειται απλά στο να θρέψει καλά τα παιδιά του. Πρέπει και να τα καλοντύσει, πρέπει να τα ασφαλίσει, πρέπει να τα σπουδάσει για να μην υστερούν τών συνανθρώπων τους, πρέπει και να τα προικίσει, να τους ετοιμάσει σπίτι και, αν είναι δυνατόν, επιχείρηση, ενώ οι ίδιοι πρέπει να νιαστούν για τα γηρατιά τους.

*

Πως θέλετε νάχετε σπίτι και χωράφια και ν' ανοίξετε εκεί διάτρηση για νάχετε κήπους και περιβόλια που να τα ζηλεύουν οι γείτονες. Νάχετε καινούριο αυτοκίνητο, και σε διό - τρία χρόνια το δίνετε μέσα για κάτι πιο καινούριο.

Θέλετε να πάτε διακοπές, οι περισσότεροι ελπίζοντας σε κανένα φλερτ, να γνωρίσετε νέους ανθρώπους κτλ. Κι όμως ο Νέος Κόσμος μπορεί να σας προσφέρει απείρως περισσότερα απ' αυτά.

Τι λέει το Κοράνι: θα πραγματοποιούνται όλες οι επιθυμίες σας... Φτάνει μόνο από την μεριά σας να εκτελέσετε τις μεγάλες εντολές.

Πως χάνετε και αναβάλλετε την νεότητα και την υγία σας όσο αρνιέστε κι όσο αναβάλλετε να θρέψετε εκείνους που πεινάνε. Δείτε λοιπόν τι αρνιέστε για λίγο χρήμα και για λίγη πολυτέλεια. Κι όμως υπάρχει ένας άνθρωπος που, είπα, μπορεί να δώσει μια στρατηγική διέξοδο σ' αυτές τις εντολές. Βοηθήστε αυτόν τον άνθρωπο και τότε....

Και πως οι θεοί είναι σε θέση να το κάνουν αυτό για μας εάν κάνουμε εμείς αυτό που πρέπει να κάνουμε για τους δυστυχισμένους.

*

Α, κι ο Χριστός! Αν ψήφιζαν οι Εβραίοι την Κυριακή τών Βαΐων ή αμέσως έπειτα από κάπιο θαύμα, τότε σίγουρα θα τον βγάζανε ... πρόεδρο. Δίο μέρες αργότερα μπορεί να το ξεχνούσαν ή μπορεί κάπιοι επιτήδιοι να έπειθαν τον λαό πως είναι σατανιστής, οπόταν μόνο στον σταυρό θα τον ανέβαζαν και όχι στην προεδρική καρέκλα.

Εν πάση περιπτώσει ο Ούτοπος δεν μπορεί να σας καταπλήξει με κανένα θαύμα. Το μόνο θαύμα που μπορεί να προελθει απ' αυτόν έγκειται στην δύναμη τής λογικής του, μιας λογικής τής οποίας την έκφραση την έχετε, κατά κύριο λόγο, γραπτή.

*

Πως τελικά αποδείχτηκαν και οι Βουλευτικές ένα φιάσκο... Πως σε γενικές γραμμές όλες οι εκλογές δεν είναι τίποτα παραπάνω από ένα φιάσκο. Το σίγουρο: εκείνοι βολεύτηκαν εκεί που βολεύτηκαν και εσείς κολλήσατε εκεί που κολλήσατε.

Τελικά δεν νομίζω η Νέα Βουλή που εκλέξατε να σας κάνει να αισθάνεσθε λιγότερο κορόιδα απ' όσο σας έκανε η προηγούμενη.

*

Περνάτε μια ζωή προσποιούμενοι, χάρις στο τσιγάρο, το αλκοόλ και τα χάπια, πως είσαστε ζωντανοί ώσπου να ανακαλύψουν κάποιοι ξαφνικά πως είσαστε πεθαμένοι.

*

Πως για κάθε έναν αγωνιστή αντιστοιχούν εκατό χιλιάδες δειλοί και άλλες τόσες χιλιάδες προδότες. Ε κι ασφαλώς δεν θα ξεπαστρέψουμε τούς δειλούς ή τους προδότες. Αναγκαστικά θα συνυπάρξουμε μ' αυτούς. Στους ολιγότερον δειλούς θα εμπιστευτούμε μάλιστα και θέσεις ελπίζοντας ότι λίγο-λίγο θα τους μεταμορφώσουμε.

*

Κάθοδόν ίσως για το πιο μεγάλο πανηγύρι που μπορεί να σας προσφέρει αυτός ο κόσμος μπορεί να σκοτωθείτε. Κι όμως σε κείνον τον άλλο κόσμο τίποτα δεν θα σκιάσει και δεν θα σταματήσει τα πανηγύρια που θα προσφέρει αφείδωλα στα παιδιά του εκείνος ο κόσμος.

*

Θα αναρωτηθήκατε γιατί δεν προχώρησε τότε ο Ούτοπος.

Εσείς φταίτε γι' αυτό. Τι ποσοστό δώσατε στον Ούτοπο στις δημοσκοπήσεις που έκανε το σύστημα;

Τι; Δεν ήμουν στις δημοσκοπήσεις; Τότε έπρεπε να μην δώσετε απάντηση στις δημοσκοπήσεις τους. Έτσι που κάνατε δηλαδή όλο κι όλο που παίξατε το παιχνίδι τού συστήματος. Με τέτια λοιπόν δεδομένα ενώπιον τών ανθρώπων μου ήταν επόμενο πως κανείς δεν θα κρατούσε την θέση του.

*

... Και όμως είναι δικαίωμα σας να γευτείτε την ομορφιά και τις όμορφες σε όλη την έκταση και την ποικιλία τους.

*

Πως η καλοσύνη σάς μεταμορφώνει σε ωραίους. Κι όμως είναι μια μεταμόρφωση μισή, μια μεταμόρφωση που δεν σας ικανοποιεί. Εσείς θα θέλατε να είστε ωραίοι σαν τον Απόλλωνα. Αλλά, συμφιλιωθείτε μ' αυτήν περάστε μ' αυτήν μέχρι να έχετε και την άλλη.

*

Το ξέρουν πως αν εμφανίσουν τον Ούτοπο, τότε κάτι θ' αλλάξει. Και την αλλαγή ενώ από την μια την θέλουν όμως, από την άλλη, την φοβούνται.

Πως δίο χαμένες μάχες είναι αρκετές. Ούτε χρειάζομαι, ούτε χρειάζεστε καμιά παραπάνω. Αυτή την μάχη πρέπει να την κερδίσω, αυτή την μάχη πρέπει να την κερδίσουμε
άνθρωποι. Το δίχως άλλο: πρέπει να την κερδίσουμε.

*

... Πάρτε τήν απόφαση και κρατήστε την 5-10 μέρες, ως την ημέρα τών εκλογών, και μην φοβάστε τίποτα. Όσο χαι αν σας πιέσουν να την πάρετε πίσω, μην τους ακούσετε. Κρατήστε την πεισματικά ως το τέλος και από κει και πέρα θα ζείτε τις συνέπειες τής απόφασης σας μέσα στην αιωνιότητα.

*

Και πάλι, ναι, στο 90 και στο 100%, κι αυτό γιατί απλούστατα επιμένω να πιστεύω πως η δυνατότητα να σκέφτεστε και να αποφασίζετε ανθρώπινα δεν σας έχει εγκαταλείπει ακόμα.

Σκεφτείτε λοιπόν για τι αποφασίζετε: για ανθρώπους ικανούς να σας κυβερνήσουν και εσάς και τον καθένα ή για ανθρώπους ανίκανους να κυβερνήσουν έστω τον εαυτό τους, τα πάθη και τον εγωισμό τους (γιατί έπρεπε, κατ' εμέ, να υποχωρούσαν μπροστά στον καλύτερο τους). Ύστερα πρέπει να ξέρετε πως ο Ούτοπος θέλει φιλόδοξους ανθρώπους, θέλει ανθρώπους με όρεξη να διοικήσουν αλλά και να διοικηθούν όταν πρέπει.

*

Για τις φωνές. Πως αυτή που ακούεις κάθε φορά είναι η καλύτερη.

Όπως και οι γυναίκες: αυτή είναι καλή, η άλλη δεν είναι κι άσχημη, η άλλη τρώγεται. Σε τελευταία ανάλυση όλες είναι καλές και όλες τρώγονται. Είναι καρποί που θέλουμε να τους φάμε, θέλουμε να τους πιούμε, θέλουμε να τους μυρίσουμε. Γι' αυτό τον σκοπό θα επιστρατεύσουμε όλα τα διαθέσιμα μέσα και όλες τις αισθήσεις μας. Θα τις φάμε πρώτα με τα μάτια, ύστερα με τ' αυτιά, με την μύτη και με το στόμα.

Σ' αυτά έγκειται η ομορφιά και το νόημα τής ζωής. Αυτά τής δίνουν το ενδιαφέρον.

Θα έχετε σε κείνον τον κόσμο τόσες επιλογές όσες έχετε και στα όνειρά σας.

*

Πως ο Ούτοπος πρέπει να παλέψει ενάντια σε όλα τα προγνωστικά ελπίζοντας σ' αυτό το ανθρώπινο στοιχείο μέσα σας που κουράστηκε να παραγκωνίζεται και να καταπνίγεται άλλο.

Αραγε ο αγώνας του θάναι αγώνας όχι μόνο ενάντια στο σύστημα αλλά και ενάντια σε σας; Ενάντια στην θέληση άραγε εκείνων που θέλει να ευεργετήσει; Ξεκαθαρίστε το λοιπόν μέσα σας αυτό και εκφράστε το ανάλογα για να κανονίσει κι αυτός πλέον την πορεία του, για να ξέρει επιτέλους αν αξίζει να δώσει συνέχεια σ' αυτό τον αγώνα.

*

Πως υπάρχουν άνθρωποι και άνθρωποι σ' αυτό το σύμπαν. Αυτό που ελπίζουν από σας είναι να είστε καλοί, να αγαπάτε και να συμπονάτε τούς δυστυχισμένους.

*

Μια διαμαρτυρία ενάντια στην φύση και ενάντια στον Θεό που προέρχεται από το γεγονός ότι δεν διάλεξε κανείς το φύλο του, ούτε καν το είδος του. Και νά που στην προ- σπάθειά τους να ανακαλύψουν πιό είναι το φύλο τους ανακαλύπτουν τελικά πως είναι όλα μαζί, πως είναι μια σύνθεση αντιθέσεων.

Ω, τι πλεονέκτημα και τι προνόμιο αποτελεί για σας το γεγονός ότι γεννηθήκατε άνθρωπος κι όμως δεν το εκμεταλλευτήκατε καθόλου.

Ένα τραγούδι: ο τόπος μου είναι κάμπος, ο τόπος μου είναι θάλασσα, καμίνι, πέτρα και φωτιά -19 Ιουλίου - Δασάκι και Ίκα.

*

Πως αν έβαζα τελικά υποψηφιότητα, τότε και πάλι δεν θα αντιλαμβανόσασταν την κίνησή μου και έτσι θα έχανα και τα λεφτά μου. Το γεγονός όμως ότι δεν το έκανα δεν με κάνει κακό παίχτη. Απλώς δεν έχει αρκετούς ανθρώπους ικανούς να με παρακολουθήσουν.

Μην ρίχνετε λοιπόν και πολύ το φταίξιμο σε κείνους που με γέλασαν γιατί στην θέση τους, και σεις το ίδιο θα κάνατε. Δεν είχαν τα κότσια γιατί δεν μπορούσαν να τα έχουν. Η ευθύνη τελικά είναι δική σας, ολόδικη σας.

*

Έχετε προγνωστικά. Αν τα θεωρήσει ως τελεσίδικα, τότε κάνει καλά να κάτσει στ' αυγά του. Αυτά τα προγνωστικά είναι στην γνώση και στην διάθεση όλων. Ο Ούτοπος έχει μόνο 15 μέρες για να τα ανατρέψει και, όχι λιγότερο από τότε, είναι μόνος.

Λογικά λοιπόν πρέπει να ελπίζει για να ρίχνεται σε μια τέτια μάχη χωρίς να τον πιέζει και να τον υποχρεώνει κανένας γι' αυτό. 2ε τι ελπίζει λοιπόν; Να, σε τίποτα περισσότερο και σε τίποτα λιγότερο απ' ότι ήλπισε και τότε.

... Ελπίζει τουλάχιστον πως εκτιμήσατε τις ιδέες που έριξε σε κείνη την μάχη... Αν πιστεύετε τελικά ότι ο Ούτοπος εκφράζει την αλήθια, την δύναμη, την ομορφιά και τον έρωτα σ' αυτό τον κόσμο, τότε δώστε του την ευκαιρία γιατί όλα όσα εκφράζει δικαιούνται μια θέση, δικαιούνται την καλύτερη θέση σ' αυτό τον κόσμο.

*

Πώς ξεκινάει ο άνθρωπος; Θέλει αγκαλιές και χάδια, διαφορετικά κλαίει (κι αυτό δεν είναι η χειρότερη περίπτωση)... Κι όμως μέσα στον καθένα μας υπάρχει ένα παιδί (ένα βρέφος) που, άπαξ και χόρτασε, δεν θέλει τίποτα παραπάνω από χάδια, φιλάκια, αγκαλιές και προσοχή (μάτια να τον

βλέπουν). Μωρέ οι σκύλοι και τα γατιά (σας), κι ακόμα και οι γάροι (σας) τα θέλουν αυτά. Πόσο μάλλον οι άνθρωποι.

*

26/7, Παρασκευή.

Αφορμή η Αλίκη. Κι αυτή θα πεθάνει, κι εκείνη, κι αυτός και ο άλλος. Επαινέστε τους και αγαπήστε τους τώρα λοιπόν, ακούστε τους και τραγουδήστε τους προτού πεθάνουν, προσέξετέ τους τώρα που σας ακούνε και σας μιλάνε.

*

Σας άρεσε κάπια γυναίκα. Και την σκέφτεστε. Κι όμως είναι γεμάτη η Γη με άλλες σαν κι αυτήν που δεν μπορείτε να τις χορτάσετε έστω κι αν είχατε χίλιες ζωές.

Ξέρετε δέκα, είκοσι ή εκατό. Στην γειτονιά, στο χωριό ή στην πόλη. Κι όμως σε κάθε μια (όμορφη ή όχι) που ξέρετε υπάρχουν εκατοντάδες και χιλιάδες στην ίδια την χώρα σας που δεν τις ξέρετε *και υπάρχουν χιλιάδες* και εκατομύρια στην γειτονική σας χώρα, υπάρχουν δισεκατομύρια σ' αυτό τον πλανήτη και τρισεκατομύρια σε άλλους πλανήτες. Γυναίκες που μπορεί να είδατε μια στιγμή στον φακό μιας τηλεόρασης και νιώσατε πως κάτι σάς έλκει σ' αυτές και πως αν μπορούσατε θα θέλατε να τις γνωρίζατε, να τις αγγίξετε και να τις αγαπήσετε έτσι όπως νιώθετε πως θέλετε να τις αγαπήσετε: με όλες τις αισθήσεις σας και με όλες τις παραισθήσεις σας δηλαδή. Γιατί αυτός είναι ο κανόνας: κάθε υγιής άνθρωπος θέλει να αγαπήσει όλο τον κόσμο.

Όλες οι θρησκείες και όλα τα κράτη, όλες οι νομοθεσίες, όλες οι νουθεσίες και όλες οι εντολές δεν κατορθώνουν να σας πείσουν για το αντίθετο: πως γεννηθήκατε δηλαδή μόνο για μίαν...

Κι όμως ενώ νιώθετε να τις ποθείτε την μια μέρα, όμως την άλλη τις ξεχνάτε χωρίς να τις έχετε καν γευτεί. Αυτό είναι κάτι που μπορεί να φέρει τον άνθρωπο ως την απελπισία.

Κι όμως το ν' αγαπήσετε άνθρωποι και να γεμίσετε τις ώρες και τις ημέρες σας με όλες τις θεσπέσιες υπάρξεις αυτού του κόσμου, ψυχή τε και σώματι, θα είναι εφικτό, θα είναι απολύτως εφικτό από την στιγμή που θα πραγματοποιήσετε εκείνες τις εντολές.

... Σαν πρόεδρος τής Κύπρου δεν μπορώ να σας υποσχεθώ τίποτα παραπάνω από τις Κύπριες και από όσες από τις ξένες θέλουν να ενταχθούν στο σχέδιο μου. Όταν όμως θα έχω στην διάθεσή μου όλο τον πλανήτη, τότε θα έχετε και τις άλλες.

... Εκείνες που θα αναστηθούν και θα τις αντικρύσετε στην πιο ακτινοβόλα νιότη τους, και όλες όσες ποθήσατε σε μια στιγμή τής ζωής σας, θα τις έχετε παντοτινά.

Όλα τα ορφανά θα αναστηθούν και όλοι εκείνοι που δεν ένιωσαν χαρά σ' αυτό τον κόσμο.

Κι εκείνο το θεατρικό κάποτε, και κείνος ο υιός: αυτήν θέλω να παντρευτώ. Όμως την άλλη μέρα βλέπω άλλην και τότε θέλω εκείνην. Κι αυτό επαναλαμβάνεται για μήνες και χρόνια τώρα.

*

Αποδείχτηκε για άλλη μια φορά τό του Βολταίρου:... το νάσαι ηλίθιος και δειλός. Γιατί ναι: σαν λαός και σαν άτομα δειχτήκατε κάτι παραπάνω από ηλίθιοι και δειλοί. Μην ψάχνετε λοιπόν για αποδιοπομπαίους τράγους γιατί δεν θάναι για καλό σας. Οι φταίχτες είσαστε εσείς και κανένας άλλος. Εσείς είσαστε εκείνοι που πεθάνατε την Επανάσταση. Εκείνοι έκαναν έτσι σαν να μην υπήρχα και σεις δεν κάνατε τίποτα παραπάνω από του να παίξετε το παιχνίδι τους.

Και πως βαρέθηκα να σας ξυπνάω εγώ την μια μέρα και να σας κοιμίζουν εκείνοι την άλλη.

*

Πως αν μια μόνο μέρα κάνατε όσα επιθυμείτε, τότε θα έπρεπε να κλεινόσασταν σύμφωνα με τον νόμο και την ηθική τους στην φυλακή για χιλιάδες χρόνια.

*

11/10/1996

Αυτό: ένα ον αγιάτρεφτα διψασμένο γι' αγάπη.

Κι αυτό: καθηλωμένος από την παρόρμηση να θέλει να τις αγαπά όλες χωρίς να θέλει να πληγώσει καμιάν.

*

10/12/ '96

Δεν μου έδωσαν τον ΟΗΕ; Τότε λοιπόν δεν μου αφήνουν άλλη επιλογή από του να δημιουργήσω εγώ τον δικό μου.

... Οι χεσμένοι αυτού του κόσμου. Όλος ο οργανισμός τους με τις χιλιάδες τούς μισθοφόρους του είναι ανάξιος γιατί είναι ανάξιοι εκείνοι που τον ποδηγετούν.

*

Τι θα κάνω στο εσωτερικό; Να: θα ξυπνάτε στις.... Θα εργάζεστε και θα περπατάτε φλερτάροντας... Σαν εισαγωγή στις ηδονές .. Θα τρώτε στις... Θα περπατάτε στις... Θα χορτάσετε και με πνευματικές και με σωματικές ηδονές και θα είστε υγιείς και ευτυχισμένοι.

Τι θα κάνω στο εξωτερικό; ....Θα ενισχύσουμε νέους ανθρώπους που θα κτυπήσουν την εξουσία στο όνομα τής Ιδέας μας σε όλες τις εσχατιές τού πλανήτη. Θα φέρουμε ανθρώπους εδώ απ' όλες τις χώρες και θα τους μάθουμε να σκέφτονται, να μιλάνε, να τραγουδάνε και να ζούνε ελληνικά και θα καταστήσουμε ξανά την Μεσόγειο το κέντρο τού κόσμου και του πολιτισμού.

*

Ο Ούτοπος δεν έχει αμφιβολίες ως προς αυτό: έχει την Ιδέα μπροστά στην οποία οφείλουν να υποκλιθούν όλοι, ακόμα και οι ισχυρότεροι άνδρες στον πλανήτη. Αν δεν το κάνουν, τότε είναι φθόνος και είναι εγωισμός, είναι δειλία και είναι ηλιθιότητα.

Και πως από σας εξαρτάται το αν είναι Ουτοπία ή όχι. Το πράγμα είναι απλό: αν ψηφίσετε (συντριπτικά) υπέρ του, τότε έχετε την απόδειξη πως δεν είναι, πως όλα είναι πραγματοποιήσιμα, όλα μπορούν να γίνουν και πως ένας φτωχός και ανώνυμος άνθρωπος μπορεί να γίνει παντοδύναμος.

Αν δεν ψηφίσετε υπέρ, τότε είναι Ουτοπία. Και όχι ακριβώς γιατί είναι αντικειμενικά τέτια αλλά γιατί εσείς αποφασίζετε πως έτσι είναι. Όλα σε τελευταία ανάλυση, εξαρ- τώνται από την δική σας απόφαση και μόνο. Το όραμα τού Ούτοπου είναι δω έτσι όπως ήταν πάντα. Αν θάχει αντίκρυσμα και προοπτική, αυτό εξαρτάται απόλυτα από εσάς.

... Αυτή την συγκεκριμένη ώρα και σ' αυτό τον συγκεκριμένο χώρο εσείς είσαστε εκείνοι που μπορείτε να τον οπλίσετε με κείνο το σιδερένιο ραβδί που θα κάνει την τάξη να ξεπηδήσει μέσα από το χάος και που θα σας δώσει σε χρόνο ρεκόρ την Υγία, την Ευτυχία σας και ότι ωραίο και ευγενικό ποθήσατε σ' αυτό τον κόσμο.

Όντας λοιπόν πεπεισμένος ότι αυτά που σας προσφέρει είναι αυτά ακριβώς που θέλετε και έχετε ανάγκη αποφασίζει για άλλη φορά να ριχτεί στην μάχη.

Και να που έχετε ρε ψήφο. Και είναι μυστική, ναι! Κανείς δεν σας βλέπει. Μην φοβάστε κανέναν. παρά μόνο τον Θεό. Εκείνος μόνο σας βλέπει και θα γράψει ότι θα γράψετε.

Μόνο σ' αυτόν θα λογοδοτήσετε.... Μην φοβάστε για την δουλιά, για την σύνταξη ή για την πελατεία σας. Μόνο τον Θεό να φοβάστε. Μπροστά σ' αυτόν όλοι οι άνθρωποι και όλες οι απειλές τών ανθρώπων ωχριούν.

*

Πως μπροστά σε κείνα τα συστήματα πληροφορικής το internet θα έχει τόση διαφορά όση διαφορά έχει η σημερινή εποχή από την εποχή τού σιδήρου.

Τα πάντα θα είναι αποθηκευμένα εκεί, και όχι μόνο ξηρές πληροφορίες. Τα πάντα σάς λέω. Και θα έχουν πρόσβαση σ' αυτά μονάχα οι δίκαιοι. Θα έχετε πρόσβαση (οπτική και ακουστική) στην κρεβατοκάμαρα όλων των γυναικών. Ούτε λίγο ούτε πολύ θα είστε θεοί.

*

Εκείνοι έχουνε γνωριμίες. Τις γνώσεις τι να τις κάνουν;

16 Δεκεμβρίου '96.

Πως το βρισίδι αποτελεί ένα πολύ ενδιαφέρον μέρος τής ζωής. Αρχισε να βρίζεις κάπιον και θα δεις πως όλοι θα τεντώσουν τ' αυτιά τους. Όπως και να το κάνουμε ένας καυγάς είναι πάντοτε συναρπαστικός.

Και πως εγώ μπορεί μεν να είπα μερικά λόγια δύσπεπτα αλλά το ΑΚΕΛ θα μπορούσε να τα

παραβλέπει εάν ο σκοπός του είναι να κερδίσει και όχι απλώς να με εκδικηθεί γι' αυτά Πως , ακόμα, τα αληθινά λόγια είναι δύσπεπτα για τους μη αληθινούς ανθρώπους. Στο κάτω κάτω ας ασκούνται για να δυναμώσουν το στομάχι τους γιατί η ζωή είναι σκληρή.

Αν έλεγαν: σε κείνη την δεδομένη στιγμή, έτσι θα αντιδρούσε ένας αληθινός άνθρωπος, τότε σίγουρα ο Ούτοπος θα τους το καταλόγιζε.

*

Πως το πρώτο κτύπημα θα το δώσουμε ενάντια στην γραφειοκρατία.

Και πως όσοι σταθούν ενάντια μου ή ενάντια σε κείνους που θα με υποστηρίξουν δεν θα ξεφύγουν από το ρηθέν: υλικό για αξιοποίηση. Κι όλους αυτούς που αντιμάχονται μεταξύ τους μ' αυτή ή την άλλη αφορμή εγώ θα τους στρατεύσω (επιτάξω) στον ίδιο κοινό αγώνα για την ζωή και για το μέλλον.

*

.... Θα σας πουν να πειθαρχήσετε στις κομματικές αποφάσεις. Εγώ σάς λέω πως υπάρχει κάτι πιο σημαντικό από τα κόμματα και τις αποφάσεις τους και αυτό είναι ο Λόγος. Σ' αυτόν λοιπόν οφείλετε πρώτα και πάνω απ' όλα πειθαρχία. Αυτός ο Λόγος είναι εμφυτευμένος μέσα σας και ο Ούτοπος νά που τον έβγαλε για χάρη σας στην επιφάνεια. Σ' αυτόν τον Λόγο μέσα σας λοιπόν οφείλετε την πειθαρχία και σε κανέναν άλλον.

....Έναν άνθρωπο αποφασισμένο να υπηρετήσει τον Λόγο και κάτι παραπάνω: την δράση που υπαγορεύει αυτός ο Λόγος.

*

Δεσμώτες ενός συστήματος παραλογισμού - οι Ευρωπαίοι.

Ω, κι αν δεν τους αρέσει το αποτέλεσμα και θελήσουν - έτσι έξυπνοι και δυνατοί που νομίζουν ότι είναι - να κάνουν αυτό που έκαναν και στην Αλγερία, τότε ο Ούτοπος θα κάνει την Κύπρο το Βατερλώ τους.

*

Κύπριοι, ξεκινόντας αυτή την προσπάθεια για την εκτελεστική εξουσία δεν μπορώ να προσποιηθώ μεγάλη αισιοδοξία για την νίκη προκειμένου να σας παρασύρω και να σας υψώσω το ηθικό. Αυτό το έχω ήδη κάνει και μια και δω φορές αλλά δεν ωφέλησε φαίνεται σε τίποτα....

Και ξανά: Κύπριοι, αν διαγράψουμε απ' αυτή την σελίδα την τελευταία προσπάθεια τού Ούτοπου στις Βουλευτικές εκλογές, τότε οφείλω να ανακεφαλαιώσω κάπως πηγαίνοντας πίσω σε κείνη την προσπάθεια του να διεκδικήσει την προεδρία πριν πέντε χρόνια. Το δεδομένο για τότε:... Παρόλαυτά αυτός έθεσε ενώπιόν σας αυτό το γεγονός: πως η ψήφος δεν είναι ο μόνος τρόπος για να αλλάξει κανείς κάπιες καταστάσεις και πως το δικαίωμα τής Επανάστασης και του Πολέμου ενάντια σ' ένα καταστροφικό σύστημα μπορούν να είναι απείρως πιο ιερά από το δικαίωμα τής ψήφου.

Ένα άλλο δεδομένο: η πείρα τών εκλογικών αναμετρήσεων δείχνει πως δεν εκλέγονται πάντα οι καλύτεροι. Κάπιος θα μπορούσε να πει: κάθε άλλο. Ανήκει λοιπόν στα πιθανά να θέσω και γω τον εαυτό μου σε ψηφοφορία και να χάσω, έστω και αν το ξέρω - και το ξέρετε και σεις - πως γι' αυτή την συγκεκριμένη θέση δεν μπορεί να υπάρξει καλύτερος άνθρωπος. Θεωρήστε το λοιπόν αυτό σαν κάτι που πρέπει να σας προβληματίσει προτού πάρετε τις αποφάσεις σας.

*

Όπως και τότε θέλω να ρίξω στο χαρτί έναν ολόκληρο χείμαρρο από πύρινα λόγια αλλ' όμως νά που πρέπει να περιοριστώ στα πιο απαραίτητα.

*

Όταν κάπιος είναι παραμορφωμένος και χωρίς συμμετρίες, λέμε είναι τέρας.

Τι λέει ο Πλάτωνας: πως η Πόλη πρέπει να έχει σχήμα και όρια.

Αθήνα-Λονδίνο. Αυτές ήταν τερατάκια πριν 200 και 300 χρόνια. Τώρα γίνανε μεγάλα τέρατα που εγκλωβίσανε στα σπλάχνα τους όλους τούς ανθρώπους: άνδρες, γυναίκες και παιδιά.

Ένας λαβύρινθος απ' όπου δεν βγαίνει κανείς, ένα βάραθρο που παρασύρει τούς πάντες στο

βάθος του.

Μικρά τέρατα, ασύμμετρα, παραμορφωμένα, χωρίς σχήμα και όρια. Κι όμως ο κώδικας τής αυτοσυντήρησης σάς υπαγορεύει πως πρέπει να ξεκάνετε στην γένεση του αυτό το τέρας προτού μεγαλώσει και πνίξει και σας και τα παιδιά σας. Αυτό πάντως που έσωσε, όσο την έσωσε, την Κύπρο ήταν η μεγάλη απόσταση από τα κέντρα τού τεχνολογικού πολιτισμού.

*

Πως μπορεί να είσαι αποδεδειγμένα ο πιο προικισμένος άνθρωπος στον κόσμο και η ιστορία να έχει να λέει για σένα, μπορεί να είσαι γεννημένος για να δράσεις σ' αυτό τον συγκεκριμένο τόπο και σ' αυτό τον συγκεκριμένο χρόνο, μπορεί να έχεις στο κεφάλι σου τις πιο καθαρές ιδέες και το καλύτερο σύστημα, μπορεί να έχεις με το μέρος σου όλα τα ατού και όμως να μην καταφέρεις να πάρεις την ψήφο κανενός. Κι αυτό γιατί φαίνεται πως οι ωραιότερες ιδέες δεν μπορούν να παραβγούν στον φθόνο και γιατί οι ικανότεροι άνθρωποι δεν μπορούν να παραβγούν στις ισχυρογνώμονες μετριότητες... Γιατί η αιδώ δεν μπορεί να παραβγεί στην αναίδια, οι λίγες και καθαρές κουβέντες στην λασπολογία, τα πραγματικά επιχειρήματα στην δημοκοπία, οι λευκές αλήθιες στις προσωπικές αλήθιες, η νηφαλιότητα στον φανατισμό, ο ώριμος πολιτικός λόγος στο κουτσομπολιό. Κτλ κτλ.

*

Για το όραμα να κάνεις αυτό το νησί εκείνο το νησί τών ονείρων ώσπου να θέσεις τίς βάσεις για να γίνει κι αυτή η Γη μια Γη τών ονείρων.

*

Από την μια: παγκόσμιο κράτος, παγκόσμια θρησκεία, ανάσταση κτλ. Καλά όλ' αυτά, λένε. Αλλά πώς να δεχτούν εκείνον τον "έρωτα με πολλούς κτλ" όταν οι γιαγιάδες τους τούς μάθανε άλλ'αντ' άλλων; Εγώ πάντως επιμένω: δεν εννοώ το ένα χωρίς το άλλο.

*

Ένας άνθρωπος που θα επιβάλει - δίνοντας πάντα το παράδειγμα - απλές σχέσεις ανάμεσα στους ανθρώπους και που θα κρατήσει την ουσία σ' αυτές.

Ένας μηχανισμός διοίκησης και εξουσίας που θα χρησιμοποιηθεί για να θέσει τις βάσεις για έναν άλλον μηχανισμό.

*

Γιατί ρε γαμώ το; Ας μου δώσουν έναν λόγο ή ένα επιχείρημα γι' αυτό....

Τότε ήταν το θέμα τής ηλικίας. Ούτε το όνομά μου δεν άκουσα από το στόμα τους, κι ας το ξέρανε όσο κανένα άλλο. Στις Βουλευτικές ούτε λέξη από την τηλεόραση. Για τον ΟΗΕ πάλι, ο Κλίντον ήθελε έναν Μεταρυθμιστή. Περισσότερο μεταρυθμιστή από μένα δεν θα μπορούσε να βρει. Κι όμως!

Και τώρα να: θέτω μπροστά τους ένα ολόκληρο σχέδιο πόλης κι όμως κανείς δεν καταλαβαίνει τίποτα. Μα τι τάχα είναι γι' αυτούς η πολιτική;

Κι όμως παρόλαυτά θα ισχύσει το γνωστό: θα τους κατακεραυνώσω με την μεγαλοψυχία μου. Να φοβούνται μόνο εκείνοι που επεχείρησαν τότε την εξόντωσή μου.

*

Κάνατε κάτι μεμπτό σε κάπιον και φοβάστε μήπως το μάθει κάποτε; Προσέξετε: αν μετανιώσετε ειλικρινά γι'αυτό (στο κομπιούτερ με το οποίο είστε συνδεδεμένοι θα υπάρχει πρόνοια γι' αυτό και κείνο θα την δει οπωσδήποτε), τότε αυτό το σφάλμα σας θα διαγραφεί και δεν θα το ξέρετε παρά μόνο εσείς.

*

... Και μην αποκλείσετε το ενδεχόμενο να έχετε την δυνατότητα να αναπαράγετε άπειρα αντίγραφα τού εαυτού σας προκειμένου να ικανοποιήσετε τον πόθο κάπιων ανθρώπων για σας. Σε κείνο τον κόσμο όλα θα τεθούν κάτω από τις υπηρεσίες τού Έρωτα.

...Ή το να υπάρχετε ταυτόχρονα σαν άνδρας και σαν γυναίκα, σαν ώριμος άνθρωπος και σαν παιδί, και να ερωτεύεστε μεταξύ σας. Υπόψιν και ο σχετικός Πλατωνικός μύθος: πως ο άνθρωπος ήταν μαζί και άνδρας και γυναίκα, ενωμένοι.

Τότε θα ενεργοποιηθούν νέες περιοχές τού ανθρώπινου εγκεφάλου, νέες λειτουργίες του θα απονάρκωθούν που θα κάνουν προσιτά όλα ως σήμερα ήτανε απρόσιτα, που θα κάνουν δυνατά όσα ήτανε αδύνατα, ηθικά όσα ήταν ανήθικα κτλ. κτλ.

*

Για μήνες και για χρόνια δεν τον προσέχει κανείς, περνάει έτσι απαρατήρητος σαν νάναι ο τελευταίος άνθρωπος στον πλανήτη. Πονάει και θλίβεται γι' αυτό (γιατί είναι άδικο - ο αγώνας του είναι αγώνας για τους ανθρώπους και σίγουρα θέλει κουράγιο και ενθάρρυνση απ' αυτούς) αλλά αντέχει και νά που καταφέρνει χάρις σε μια κεραυνοβόλα επίθεση ολίγων ημερών να συγκεντρώσει την προσοχή τών πάντων.

*

Αυτά είναι τα αρπαχτικά κι αυτός είναι το αρνί. Τους ενδιαφέρει και το αγαπάνε μόνο όσο το τρώνε. Στο υπόλοιπο τού χρόνου το αγνοούνε και το περιφρονούνε.

Κι αυτό: δεν κοιτάζουνε έτσι έναν Ούτοπο Ερμίνα. Δεν τον μαχαίρωνες καλύτερα;

*

Οι δίκαιοι. Α, οι δίκαιοι είναι ευγενικοί, είναι γλυκείς, δεν προσβάλλουν τα αισθήματα τού άλλου και δεν απέχουν, απλώς, τού κακού αλλά μετέχουν τού καλού.

*

Για την συνείδηση. Όταν δεν πέτυχαν ο Δίας και ο Ιεχωβά να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους βασισμένοι στις γραπτές εντολές, τότε εμφύτευσαν - τροποποιόντας τες πρώτα- αυτές τις εντολές μέσα στις καρδιές τους. Έτσι δημιουργήθηκε αυτός ο έμφυτος ηθικός κώδικας (νόμος) τον οποίο απλά λέμε συνείδηση.

*

Ο Επαναστάτης Φιλόσοφος.

Ο Επαναστάτης έδωσε την θέση του στον Φιλόσοφο. Έτσι σώθηκε η Επανάσταση.

*

Πως είτε υποστηρίξετε είτε δεν υποστηρίξετε, θα μετέχετε στην κυβέρνηση. Το είπα και το εννοώ: κυβέρνηση εθνικής ενότητας. Η διαφορά έγκειται στο ότι αν υποστηρίξετε, ο λόγος σας θα έχει άλλο βάρος και άλλο εκτόπισμα από κείνο που θα έχει αν δεν υποστηρίξετε.

Πως από την στιγμή που υπάρχω και ξέρετε πως υπάρχω δεν μπορείτε να με αφήσετε στην αχρησία, δεν μπορείτε να συνεχίσετε να ζείτε και να δράτε χωρίς εμένα.

Πως ο Ούτοπος είναι το καλύτερο που σας έτυχε ως τώρα, είναι το καλύτερο που θα μπορούσε ποτέ να σας τύχει και δεν είναι λιγότερο το καλύτερο που θα μπορούσε να ποθήσει κανείς για τον εαυτό του, για τους φίλους του και για την πατρίδα του. Μην το πε- τάξετε λοιπόν...

Αυτός είναι για σας το σύμβολο τής ζωής και της χαράς. Αυτός σάς έδωσε την ελπίδα. Χωρίς αυτήν τι να την κάνετε την ζωή; Κι όμως νά που σας έφεραν κάπιους κου- βαλητούς για να τους κάνουν προέδρους σας, κάπιους γραφειοκράτες κι ανθρώπους τής καρέκλας. Αντίθετα ο Ούτοπος είναι ένας άνθρωπος που θα λύνει τα προβλήματα όλα στην γένεσή τους, ένας άνθρωπος που θα τρέχει εκεί που είναι τα προβλήματα χωρίς να του το ζητήσει κανείς γιατί έτσι καταλαβαίνει τον ρόλο του. Ένας άνθρωπος που έμαθε να ζει με την υπομονή, που έμαθε πως πρέπει να κάνει υπομονή και πως πρέπει ν' αντέξει την μοναξιά και τον πόνο του και να τιθασεύσει μέσα του εκείνη την παρόρμηση να ριχτεί γρήγορα στην μάχη.

Και πως αν ελπίζω στην νίκη (τού λόγου) είναι γιατί πιστεύω πως το ένστικτο σας αυτοσυντήρησης δεν σας έχει εγκαταλείψει ακόμα, είναι γιατί πιστεύω πως το συμφέρον σας το ξέρετε καλύτερα απ' όσο το ξέρουν εκείνοι.

*

Όταν μια γυναίκα ή ένα κοριτσόπουλο σε κοιτάζει με δύναμη στα μάτια, τότε το ξέρεις - και το ξέρει και κείνο - πως έτσι είναι. Αυτός ο πόθος έχει ανάγκη και κάπιας άλλης διεξόδου. Η οπτική διέξοδος δεν φτάνει.

*

Ζήστε δυνατά και ποθήστε και αγαπήστε δυνατά. Υπάρχει ένας τρόπος για να το πε- τύχετε

αυτό: ασκηθείτε δυνατά.

*

Πως είναι συγκινητικό να μαθαίνεις πως κάπιος μετάνιωσε για μια προσβολή που σου έχει κάνει αλλά αυτό δεν πρέπει να μας εμποδίσει να επιβάλουμε την συντριβή σε κείνον που προσβάλλει (ειρωνεύεται και χλευάζει) χωρίς αιτία έναν συνάνθρωπό του.
Έτσι μόνο θα μάθει η μάζα να είναι και να δείχνει ωραία.

*

Και πως η ομορφιά δεν ξέρει φύλο, ούτε καν ζωικό είδος. Υπάρχει παντού και οφείλουμε να υποκλινόμαστε σ' αυτήν κάθε φορά που την αντικρύζουμε.

*

Πώς κατέληξα σ' όλα αυτά; Μα είν' απλό: οι πόθοι ενός υγιούς και ωραίου ανθρώπου είναι και ωραίοι και υγιείς... Από την άλλη η εξέλιξη τής τεχνολογίας και η μελέτη τού παρελθόντος μαζί με λίγη φαντασία μού δίνουν να καταλάβω πως όλα είναι εφικτά.

*

....Τι θέλετε; Να εγκαταλείψει τον Αγώνα και να παραδοθεί στην συγγραφή βιβλίων για τα οποία δεν θα νιαστεί κανένας σύγχρονος του; Το σκέφτεται ρε άνθρωποι, το σκέφτεται κι αυτό αλλά το γεγονός είναι τώρα πως δεν το σκέφτεται τόσο σοβαρά. Θα το κάνει κι αυτό όταν θα σιγουρευτεί τελείως για την ύπνωση και την στρα- βομάρα σας, όταν πια θα του είναι αδύνατο να σας ξυπνήσει και να σας ανοίξει τα μάτια. Σε τι θα σας ωφελήσει όμως η συγγραφή βιβλίων; Κι όμως μπορεί να σας ωφελήσει η δράση του σήμερα εσάς παρά τα βιβλία του αύριο τα παιδιά τών παιδιών σας. Αξιοποιήστε τον λοιπόν. Εκμεταλλευτείτε το ταλέντο του, ένα ταλέντο που δεν θα το έχετε για πάντα.

*

Πόσους δεν παίρνει κάθε μέρα ο θάνατος! Κι όμως δεν διαβάσαμε και δεν τραγουδήσαμε τον πόνο κανενός. Οι Ειδήσεις δεν νιάζονται για στίχους και για αισθήματα. Αυτές νιάζονται μόνο για πτώματα, σκέτα πτώματα.

*

Σώματα που γενιώνται για τον έρωτα κι όμως παραδίνονται στον πόλεμο, στην πείνα, στην φρίκη και την πανούκλα.

*

....Πως όλ' αυτά είν' ωραία, θα σκέφτεστε, πως αποτελούν μιαν υπέροχη και παρήγορη προοπτική, σας ενδιαφέρουν και σας αφορούν, ναι, αλλά πιο πολύ σάς ενδιαφέρει και σας αφορά τό τώρα. Άραγε: θα χορτάσετε όλες εκείνες τις αισθήσεις και τις παραισθήσεις σας; Θα έχετε φαΐ και νερό όταν το χρειάζεστε και θα έχετε τον έρωτα όταν τον χρειάζεστε; Θα έχετε ερωτικό θέαμα και μια ποικιλία στο ερωτικό σας διαιτολόγιο και δεν θα γεύεστε τις ωραίες μόνο με τα μάτια; Θα και θα; Θαρθεί η νύκτα μετά τους κόπους και θα παραδοθείτε στις γλυκές αγκαλιές τής ζωής και των κοριτσιών ή θα σαπίσετε στο μοναχικό το στρώμα σας;

Πόσο, αλήθια, συχνά θα σκεφτείτε μιαν ανάσταση, έναν φτωχό και έναν ορφανό; Όμως ο έρωτας είναι μέσα σας, τον σκέφτεστε και τον ζείτε χωρίς να σας μιλήσει κανείς γι' αυτόν, χωρίς να σας τον υπενθυμίσει κανείς. Είναι ας πούμε το πιο κοινό ανθρώπινο πεπρωμένο.

Θα ρωτάτε επίσης: μπορείς να μας απαλλάξεις από τις αρώστιες μας και να μας δώσεις την Υγία μας;

Να σας πω την άποψή μου; Να, έχετε δίκαιο, έχετε απόλυτο δίκαιο....

*

Δεν μπορείτε να εμπνεύσετε την χαρά στα παιδιά σας... Για κείνον που βλέπει τό τι είστε και όχι το τι θέλετε ή να δείχνετε πως είστε αποτελείτε ένα θέαμα χειρότερο κι από αξιοθρήνητο.

Οι μακρόχρονες κακές συνήθειες σας σάς έχουν αρχηστεύσει την καρδιά αλλά και πως το μιαλό σας είναι ακόμα σε θέση να το διακρίνει αυτό έτσι όπως είναι σε θέση να διακρίνει τι ακριβώς σάς χρειάζεται για να διορθωθεί η κατάσταση.

Το μιαλό σας δίνει εντολή στην καρδιά για να αρχίσει κάτι (ένα πρόγραμμα άσκησης π.χ.)

αλλά η καρδιά λέει: δεν μπορώ να ανταποκριθώ. Κάνει μερικά βήματα και παραδίνεται, όπως ακριβώς το αυτοκίνητο με άδια μπαταρία. Η θέληση τού μιαλού σας έρχεται σε σύγκρουση με την θέληση τής καρδιάς σας αλλ' όμως σιγά-σιγά η καρδιά θα παρασύρει και το μιαλό σας ως το σημείο όπου η αχρηστία και των δίο θα συμβαδίζει. Με το ένα "δεν μπορώ", με τα δίο και με τα εκατό, τότε αναγκαστικά θα υποχρεωθεί και το μιαλό - έστω και όχι αμαχητί - σε μιαν άνευ όρων παράδοση.

Γι' αυτό λοιπόν μόνο μια θέληση έξω από την θέληση σας μπορεί να δώσει λύσεις, μια θέληση από έναν άνθρωπο που χάρις - κυρίως - στις καλές του συνήθειες έχει οδηγήσει την καρδιά του στο σημείο εκείνο όπου δεν μπορεί να πει "όχι" σε ότι της προστάσσει το μιαλό.

Και το του Πλάτωνος: οι αλυσίδες τής συνήθειας δεν σπάνε παρά με την χρήση βίας.

*

Πως εκείνος που βλέπει την γεωγραφική ιδιομορφία τής Γης βλέπει επίσης πως αυτή δεν έγινε με μαθηματικές ή γεωμετρικές προδιαγραφές. Αυτό είναι που έκανε τόσους ανθρώπους (χωρίς αυτοί να κοιτάξουν στο μιαλό τους ή έστω στ' αστέρια) να πιστέψουν πως όλα έγιναν στην τύχη.

Παράβλεψαν όμως αυτό το στοιχείο: Γη τής Δοκιμασίας... Πλούσιοι-φτωχοί, λευκοί- μαύροι, κάμποι-βουνά, ποταμοί-έρημοι.

Κι όμως υπάρχει η μαθηματική και γεωμετρική προοπτική γι' αυτήν την Γη και σύντομα θα είναι γεγονός.

*

Πως με το να μπεις στους μηχανισμούς τού κόμματος και με το να περιμένεις πότε θα ψοφήσει ο ένας και πότε ο άλλος για ν' ανέβεις εσύ στην κομματική ιεραρχία θα έχεις στο μεταξύ σαπίσει.

*

Τάχα η ψήφος είναι πιο ιερή από την Επανάσταση;

Ή τάχα φοβάστε πως θα επενέβαιναν οι ισχυροί τής Γης αν επιλέγαμε την Επανάσταση; Μα, μπορούν να επέμβουν, άμα θέλουν, έστω και χωρίς Επανάσταση. Τόκαναν στην Αλγερία, και εδώ και εκεί. Αυτοί μπορούν να πάρουν μια χούφτα ανθρώπους και να την κάνουν λαοθάλασσα. Είναι οι δυνατοί. Έτσι τουλάχιστον νομίζουν. Δες τι κάνουν τώρα στην Γιουγκοσλαβία. Όταν τους συμφέρει είναι υπέρ τής λαϊκής βούλησης κι όταν δεν τους συμφέρει είναι εναντίον.

Και πως μ' αυτά και με κείνα ο Ούτοπος τούς έδωσε την ευκαιρία να έχουν - και αυτοί και το σύστημα τους - μιαν ομαλή πτώση. Όμως με την συμπεριφορά που έχουν δείξει δεν απομένει άλλο ενδεχόμενο από του να έχουν την πιο ανώμαλη. Η φρίκη που θα τους συνοδεύσει σ' αυτή την πτώση δεν θα έχει τέλος.

Αν μας κάψουν μια φορά με τις βόμβες τους, εκείνοι θα καίγονται παντοτινά. Εμείς θα αναστηθούμε σ' έναν Παράδεισο και εκείνοι σε μια Κόλαση. Το σημαντικό για την ώρα είναι να κρατήσουμε με κάθε θυσία τις θέσεις μας.

*

Στις Ειδήσεις είναι μονάχα οι άρχοντες. Πιός ακούει για φιλόσοφους, για συγγραφείς ή για ποιητές;

*

Με υποστηρίζουν έχοντας υπόψιν τά όσα είπα τότε γι' αυτούς; Ακούστε: ανκαι βέβαια δεν θεωρώ πως είπα και τίποτα το ιδιαίτερο, όμως σίγουρα αυτό τους τιμά. Είναι φανερό πλέον πως βάζουν την ιδεολογία τους πάνω από τα προσωπικά τους. Τους ευχαριστώ και μαζί τούς συγχαίρω.

... Ε, σκοτίστηκαν δα για το αν είπαμε καμιά κουβέντα παραπάνω πάνω στον θυμό μας! Μωρέ όλο κι όλο που θέλουν αυτοί είναι ένα εκτελεστικό όργανο για την Ιδέα (...ολογια) τους κι ασφαλώς αφού εξαρτάται από μένα: θα το έχουν. Δεν νομίζω να υπάρχει περίπτωση να με αφήσουν να γλυτώσω. Αυτοί γύρευαν από καιρό έναν Χίτλερ για να τον θέσουν στην υπηρεσία τής Ιδεολογίας τους και τώρα νά που τους χτυπάει εκείνος την πόρτα. Ναι, νομίζω πως δεν έχω ελπίδες να διαφύγω.

Και πως σ' αυτή την γλώσσα οφείλουν να υποκλιθούν οι θεοί και οι διάβολοι, όχι οι

άνθρωποι.... Ή, καλύτερα: μπροστά σ' αυτή την γλώσσα οι θεοί έχουν υποχρέωση να υποκλιθούν και οι άνθρωποι να γονατίσουν.

*

... Έχουν κάτω από τα μάτια τους διό σύμβολα τού έρωτα που φωνάζουν, κι όμως δεν ξέρουν τι είναι ο έρωτας. Κάτι γυναίκες, τάχα.

*

Πως το κυριότερο δεν είναι οι πόλεμοι. Έτσι κι αλλιώς αυτοί αποτελούν μέρος τού συστήματος και δεν αποκλείεται να προκαλέσετε και εσείς έναν κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις. Από την άλλη αυτοί οι πόλεμοι αποτελούν σήμερα μεμονωμένα επεισόδια, ενώ ο τελευταίος που έτυχε σε σας έχει σχεδόν ξεχάστε ί. Βέβαια μένουν τα χαμένα κομμάτια τής πατρίδας μας, μένουν οι νεκροί και οι αγνοούμενοι. Είναι επόμενο λοιπόν να μας φταίνε οι Τούρκοι γι' αυτό και για κείνο. Δεν έχετε άδικο να ρωτάτε γιατί τους σκοτώσανε αλλά σίγουρα υπάρχει κάτι κυριότερο απ' αυτό και έγκειται σε τούτο: γιατί να πεθαίνουνε οι άνθρωποι; Γιατί να αρρωσταίνουν; Αραγε αυτό δεν σας απασχολεί;

Όταν λοιπόν αναφέρεστε στους Τούρκους και τους ρωτάτε γι' αυτό, δεν κάνετε άσχημα αν αναφερθείτε στον Θεό και τον ρωτήσετε για το άλλο.

Και πως, ακόμα, δεν είναι η φτώχια και η πείνα (άλλοι πληρώνουν εδώ τα σπασμένα) και, στο κάτω κάτω, δεν είναι το πενιχρό μεροκάματο σας. Έτσι κι αλλιώς όλοι θα επιβιώσουν, και με το παραπάνω μάλιστα. Δεν είναι το ότι κάποιοι έχουν πολλά και εσείς λίγα. Ούτως ή άλλως ούτε και σεις στην θέση τους θα νιαζόσασταν για κείνους που θα είχαν λιγότερα από σας και ασφαλώς το ίδιο όπως και κείνοι θα σκεφτόσασταν και θα φιλοσοφούσατε.

Δεν είναι το κακό οδικό σύστημα ή η όλη ασυναρτησία που σας πολιορκεί. Δεν είναι οι αυθαιρεσίες τού Α ή του Β άρχοντα, δεν είναι οι φόροι ή η ΑΤΑ. Το κυριότερο άνθρωποι είναι η σήψη μέσα σας, αυτή ακριβώς που εστοίβασε η απουσία μέτρου και άσκησης. Αυτό είναι το κυριότερο, και αυτό είναι που κάνει την ζωή σας μιαν αβάσταχτη κόλαση. Είναι η απουσία τής Υγίας, μιας Υγίας που όταν υπάρχει είναι ικανή να μας κάνει να αισθανόμαστε πως "αν όλα δεν είναι καλά, όμως είναι τουλάχιστον υποφερτά", μιας Υγίας που όταν συνδυάζεται με λίγο ταλέντο μπορεί να μας κάνει να κάνουμε καλύτερα όσα είναι ακόμα καλά.

*

Πως ώρες-ώρες μου είναι όλα αδιάφορα... Κι όμως εγώ οφείλω να υπηρετήσω εκείνες τις στιγμές όπου ένιωσα και επίστεψα το αντίθετο.

Ναι λοιπόν! Μην νομίσετε πως μόνο εσείς σκέφτεστε έτσι. Έχω κι εγώ αυτές τις στιγμές μου αλλά αυτές δεν κρατάνε και πολύ. Και, στο κάτω κάτω, δεν έχετε καμιά απόδειξη πως εσείς είστε πιο σοφοί από μένα επειδή εσείς σκέφτεστε μονίμως έτσι. Μωρέ λίγη άσκηση εκεί που δεν σε πιάνουνε τα περπατήματα είναι αρκετή για να εξαφανίσει εκείνες τις διαθέσεις.

Δες το φαΐ στις πείνες σου και πες μου αν σου είναι αδιάφορο, δες μιαν ωραία γυναίκα κι έναν ωραίο κώλο στις κάβλες σου και πες μου αν σου είναι αδιάφορο. Δες εκείνους που πεινάνε την ώρα που εσύ αισθάνεσαι άνθρωπος, αδελφός με όλους τους ανθρώπους, την ώρα που νιώθεις ότι μπορείς, την ώρα που το κεφάλι σου σού λέει πως μ' αυτές και με κείνες τις κινήσεις θα μπορούσες να γλυτώσεις έναν ολόκληρο κόσμο από την φτώχια και την δυστυχία.

*

Πως υπάρχουν άνθρωποι που η συναναστροφή τους με τα ζώα τούς κάνει πιο ανθρώπινους από την συναναστροφή τους με τους ανθρώπους. Όπως υπάρχουν άνθρωποι που θα ελυπούνταν πιο πολύ με τον θάνατο τού σκύλλου τους παρά με τον θάνατο τού αδελφού τους. Το μούσι δεν θα το άφηναν μεν για τον σκύλλο τους αλλά αυτό είναι μόνο για τις εντυπώσεις. Το τι κρύβεται κάτω από την επιφάνεια το ξέρει ο Θεός.

*

Πάνε στην Ευρώπη κάθε τόσο. Βλέπουν κι αυτοί όλα όσα είδα κι εγώ και σας μιλάνε ακόμα για ένταξη και εναρμόνιση; Για όνομα τού Θεού!

*

Ο ένας άρχοντας καλεί τον άλλον. Έτσι κάνουν τις Ειδήσεις. Κάποτε μαζεύονται όλοι μαζί και παίρνουν ακριβώς τέτιες αποφάσεις που θα μεγαλώσουν το χάος αυτού του κόσμου.

Κτυπάνε όλοι γύρους στα κανάλια. Οι άρχοντες είναι πολλοί (ας είναι καλά η δημοκρατία) κι έτσι το πρόγραμμα είναι πάντα γεμάτο. Πού χρόνος για τον Ούτοπο και για την Ουτοπία του;

*

Αρχαία ελληνική φιλοσοφία - γαλλικός διαφωτισμός - ψυχανάλυση - νεομαρξισμός. Δεν είναι δα και πολλά τα φωτεινά μονοπάτια τού ανθρώπινου πολιτισμού. Μπορεί κανείς να τα περπατήσει όταν το θέλει.

*

Τι να τα κάνουν τα μεγαλεία; Όλο κι όλο που θέλουν είναι τις ιδιαιτέρες τους να τις καθίζουν στα γόνατά τους και... ότι προκύψει.

*

Πως όλες οι οικοδομικές κατασκευές σ' αυτό το νησί, σύντομα θα έχουν εξαφανισθεί. Κι ασφαλώς εμείς θα κτίζουμε τις νέες πόλεις μας ώσπου να αποφασίσει να μας δώσει ο Θεός τίς δικές του.

Και πως μόνο όσοι δείξουν έμπρακτα την αγάπη θα κερδίσουν εκείνον τον έρωτα σε όλες τις διαστάσεις του.

*

Πως στην εξέλιξη αυτής της μάχης για την Ειρήνη και για την Τάξη δεν αποκλείεται να έρθουν πόλεμοι και μακελιά. Είπαμε: πρόκειται για μια αέναη πάλη ανάμεσα σε θελήσεις. Κι ασφαλώς όταν μιλάμε για πάλη δεν μιλάμε απλώς για ελληνορωμαϊκή πάλη ή, έστω, για πυγμαχία ή για καράτε. Βέβαια οι προθέσεις μας είναι γνωστές: θέλουμε μια πλήρη, διαρκή και γόνιμη Ειρήνη, αλλά αν εκείνοι που θα τεθούν ενάντια μας επιλέξουν μιαν αιματηρή διέξοδο προκειμένου να κρατήσουν την ισχύ και τα προνόμιά τους, τότε δεν αποκλείεται αυτή η πάλη (τών θελήσεων) να καταλήξει γι' αυτούς σ' έναν Αρμαγεδώνα.

*

Πως ο Καινούριος Κόσμος δολοφονείται περισσότερο με το κουτσομπολιό παρά με τους πολέμους (τόσο με.....όσο και με....).

Και πως τέτιο που είναι το σύστημα τα θέλεις και τα δίο αυτοκίνητα, τα δίο τρακτέρ κτλ. Ο καθένας έχει τον εγωισμό του, δεν θέλει να υποχρεώνεται. Και σε ώρα ανάγκης πού να τρέχει στον έναν και στον άλλον;

*

Κάνετε ωραία πράγματα που θα τα βλέπετε (θυμάστε) μετά και θα χαίρεστε. Μια φορά θα τα κάνετε και θα τα βλέπετε παντοτινά. Θα τα βλέπουν και οι άλλοι και θα σας σέβονται και θα σας αγαπούν γι' αυτά.

*

Πως η Φύση μπαίνει μέσα σας με τον αέρα που αναπνέετε και με το φαΐ που τρώτε. Όσο κι αν θέλει η ηθική τους να την αφαιρέσει από μέσα σας δεν πρόκειται να τα καταφέρει. Μόνο αν σας μετατρέψει σε ρομπότ, αν σας στερήσει τον αέρα και το φαΐ, τότε μόνο θα τα καταφέρει.

Άραγε τι σας λέει ο Ούτοπος; Τι σας είπε τότε ο Θεός; Οι Εντολές μεν αλλά και κείνο: εμφύτευσα τίς εντολές μέσα στις καρδιές τους.

Ο Λόγος τού Ούτοπου πρέπει να σας θυμίζει εκείνες τις εντολές που δεν θα βρείτε στα χαρτιά αλλά μέσα στο αίμα σας. Μην φοβάστε λοιπόν. Κάπου υπάρχει κάπια παρεξήγηση με τις Γραφές. Ας μην βασιστούμε και πολύ λοιπόν σ' αυτές. Ας τις δεχτούμε μόνο σαν σημεία αναφοράς, τόσο μάλλον γιατί τόσα και τόσα εκεί μέσα είναι σκέτες γελοιότητες.

Και πως τα παιδιά το αισθάνονται αυτό πιο πολύ από σας (ίσως γιατί είναι παιδιά) και σας το αποδεικνύουν έμπρακτα. Μην επιμένετε λοιπόν στο αποβλάκωμα τους. Επενδύετε τόσο χρήμα και τόσους ανθρώπους και κάνετε τόσες θυσίες μόνο και μόνο για να παράγετε στο τέλος ηλίθιους, εγωιστές, άχρηστους, μοχθηρούς και ανίκανους ανθρώπους για να τροφοδοτήσουν το σύστημά σας.

Σχολεία = κρατικές εταιρίες κατασκευής ηλιθίων.

*

Για την μελαγχολία και για την αδυναμία εκείνη που εμπίπτει στις προδιαγραφές τού κατασκευαστή μας. Είναι σημαντικό απ' αυτή την άποψη να ξέρουμε τι την προκάλεσε. Αν είναι οι κόποι, τότε λέμε πως είναι λογική και πως η σωστή ξεκούραση θα την εξαλείψει. Αν όμως πρόκειται για αποτέλεσμα μιας γενικής κατάρρευσης τού οργανισμού εξ' αιτίας τής απουσίας μέτρου, τότε πρέπει να ανησυχήσουμε.

*

Πως αυτό που μας κάνει να κρίνουμε το ωραίο και το άσχημο είναι εμφυτευμένο μέσα μας, το νόστιμο και το άνοστο, το βαρύ ή το ελαφρύ, το ψηλό ή το χαμηλό, το λεπτό ή το χοντρό, το ηθικό και το ανήθικο κτλ. Υπάρχουν βέβαια κάπιες παραλλαγές αλλά.

... Όπως τα πουλιά και τα ζώα ξέρουν από ένστικτο *τι* τρώγεται και τι όχι.

Δείτε τα θηλαστικά: μόλις γεννηθούν ψάχνουν για το βυζί.... Προγραμματισμός γενετικού (ηθικού, αισθητικού κτλ) κώδικα.

*

Κι αυτό: αυτή Μπίλ (Κλίντον) ήταν η τελευταία σου ευκαιρία. Τελικά μού δίνεις την εντύπωση ότι είσαι ένας (σκέτος) μάπας.

*

Πως αν πιστεύω, επαναλαμβάνω, σ' ένα καλό αποτέλεσμα είναι γιατί απλούστατα πιστεύω σε σας, κι αν όχι πως είστε πιο προικισμένοι από άλλους λαούς, όμως πιστεύω τουλάχιστον πως διαθέτετε αυτή την κοινή λογική και αυτή την αίσθηση τής πραγματικότητας που σας κάνει να διακρίνετε πως αυτά που σας λέει και σας υπόσχεται ο Ούτοπος είναι πέρα για πέρα λογικά, δίκαια, ηθικά, ωραία και απολύτως θεμιτά και εφικτά.

Και πως το θέμα δεν είναι τό τι θέλετε. Αυτό το ξέρω και το ξέρετε και σεις όλοι από παιδιά και τίποτα δεν στάθηκε ικανό να σας κάνει να το ξεχάσετε. Το θέμα άνθρωποι είναι το πόσο θάρρος έχετε για να μιλήσετε και να απαιτήσετε αυτό που θέλετε.

Ας πούμε λοιπόν πως ο Ούτοπος έχει απλά αυτό το θάρρος να μιλήσει εκ μέρους σας γι' αυτό.

*

Τάχα τα ζώα δεν έχουν αισθήματα; Γιατί λοιπόν να είναι ανάγκη να μιλάνε τόσο πολύ οι άνθρωποι προκειμένου να εκφράσουν ένα αίσθημα τους;

Πως και πως, και πως με κείνους τούς αγώνες του σας προετοίμασε ψυχολογικά και διανοητικά ώστε να δεχθείτε αγόγγυστα αυτή την αλλαγή που, πλέον, βρίσκεται ενώπιον τών πυλών.

*

Για την ομοφυλοφιλία. Πως μπορεί να είναι μεν αντιαισθητικό να πηδιέται ένας άνθρωπος με πέος αλλά ας πούμε πως έχουν κι αυτοί το δικαίωμα και την ανάγκη να πηδηχτούν. Πιός θα τους πηδήξει λοιπόν αν όχι ο συνάνθρωπός τους;

*

Πως από μια άποψη οι Τούρκοι έσωσαν και την Κερύνια και την Αμμόχωστο και όλα τα χωριά μας. Γιατί τα ωραία σπίτια δεν κάνουν αναγκαστικά ωραία και την πόλη. Μια πόλη αποτελεί ένα συλλογικό έργο και αν στην οικοδόμηση της δεν ληφθούν υπόψιν κά- πιοι στοιχειώδεις κανόνες πολεοδομικής, τότε αυτό που θα φτιάξετε δεν θα είναι τίποτα παραπάνω από ένα μωσαϊκό ανωμαλίας, τίποτα παραπάνω από ένα τέρας, είτε μικρό είτε μεγάλο, ανάλογα πάντα με το μέγεθός του.

*

Προτάσεις νόμου γι' αυτό και για κείνο, κι όλα για τρίχες. Πού είναι οι προτάσεις νόμου για τα νερά, για τις οικοδομές, για την γη, για τους φτωχούς και για τους άκληρους;

*

Πως γι' αυτούς είναι ντροπή να κάνουν μια χειρονακτική εργασία.... Και θα νομίζουν προφανώς πως όσοι κάνουν τέτια εργασία την κάνουν γιατί είναι ανίκανοι για κάτι... καλύτερο. Κι όμως υπάρχει κάπια παρεξήγηση ρε παιδιά εδώ...

*

Πως η ελεύθερη οικονομία πάει μαζί με τον αναρχισμό.

Ελεύθερη οικονομία; Γιατί όχι και ελεύθερος έρωτας δηλαδή; Ελεύθερη παιδεία, ελεύθερη συγκοινωνία; Να παιδαγωγεί ο καθένας τα παιδιά του όπως θέλει ή να γίνεται η κυκλοφορία στους δρόμους όπως καπνίσει στον καθένα; Γιατί οδήγημα στα αριστερά δηλαδή; Γιατί τα φώτα τροχαίας και γιατί οι μονόδρομοι; Γιατί το ένα και γιατί το άλλο; Άραγε αυτό που εφαρμόζεται στις συγκοινωνίες δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην οικονομία;

*

Αυτός τα έχει φτιάξει έτσι ώστε να φαίνεται πως έγιναν όλα στην τύχη (πλημμύρες, ανομβρίες, βουνά, θάλασσες κι ωκεανοί). Κι όμως τότε θα έχουμε την βροχή όταν την θέλουμε. Όλα σε κείνον τον Νέο Κόσμο θα είναι σχεδιασμένα και ελεγχόμενα.

*

Πως θα φτάσουμε σ' αυτό το σημείο όπου θα έχουν γίνει όλες οι σκέψεις και όλες οι λέξεις μουσική και κει που θα πάμε να πούμε κάτι θα έρχεται στον νου μας η σχετική μουσική κι έτσι θα λέμε αυτό που θέλουμε μ' ένα τραγούδι. Έτσι θα κυλά η ζωή στην Γη τών μακάρων, έτσι θα κυλούν οι μέρες κι έτσι οι νύχτες.

*

Πως όλο κι όλο που θέλουμε είναι ν' ακούσουμε και να τραγουδήσουμε όλα τα τραγούδια αυτού του κόσμου, ν' αγγίξουμε και ν' αγαπήσουμε όλα τα σώματα αυτού του κόσμου, να βιώσουμε όλες τις σκέψεις και όλα τα αισθήματα αυτού του κόσμου και να μάθουμε όλα τα μυστικά του.

*

Για το πόσους αγώνες δεν έκαναν οι λαοί για την λαϊκή ψήφο. Ήταν ένας καιρός όπου οι άνθρωποι πίστεψαν πως αυτή θα έσωζε τον κόσμο ή πως, τουλάχιστον, θα τον έκανε καλύτερο. Κι όμως νά που οι λαοί ψηφίζουν παντού και καθημερινά κι όμως τα πράγματα δεν αλλάζουν προς το καλύτερο. Η απογοήτευση που έφερε αυτή η διάψευση έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της. Το χάος αλληλοδιαδέχεται τον πανικό. Κι αυτό γιατί οι καλύτεροι δεν ζητάνε την ψήφο, γιατί δεν υπάρχει κανείς για να τους δώσει το θάρρος να την ζητήσουν. Και από πού θα το πάρουν όταν τους λείπει και η Υγία; Αναγκαστικά λοιπόν η δράση αυτών των ανθρώπων πνίγεται στην γένεση της. Το κύρος και η επιρροή - τόπαμε - είναι με το μέρος τών ισχυρογνώμονων μετριοτήτων.... Γιατί οι διανοητικά φτωχοί άνθρωποι αντισταθμίζουν την φτώχια τους με μπόλικο θράσος και λόγια που τυφλώνουν ενώ οι πλούσιοι διανοητικά άνθρωποι δεν νιώθουν ικανοί να τα βγάλουν σε πέρας. Χρειάζεται γι' αυτό κοινός αγώνας τών εκλεκτών (ποιμένων). Αυτό μονάχα μπορεί να τους κρατήσει στην μάχη για την δικαιοσύνη αφού, έτσι κι αλλιώς, τους λείπει εκείνο το σθένος που δίνει η Υγία, ακόμα και στους μοναχικούς κήρυκές της.

... Δεν είναι γιατί είναι καλύτεροι στο... και στο... Απλά είναι καλύτεροι χάρις σ' αυτούς και σε κείνους τούς μηχανισμούς να αποσπούν ψήφους.

*

Για την δημοσιογραφία, τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, για την διαφάνεια και για την ηθική συνείδηση. Και πως εκείνη η εμφύτευση τών ηθικών νόμων είναι γεγονός. Πως αυτή η διαφάνεια (για το ότι τα πάντα βγαίνουν στο φως ή για το ότι υπάρχει η δυνατότητα να βγουν στο φως. Οι άνθρωποι θα μάθουν σε κάπια στιγμή ότι όλα βλέπονται και αυτό θα δώσει μιαν άλλη πνοή στην συνείδησή τους ενώ θα μάθουν επίσης πως, έτσι όπως όλα βλέπονται, κρίνονται επίσης - δεν θα βλέπονται δα στα κουτουρού· θα καταλάβουν ότι υπάρχει κάπιος λόγος γι' αυτό) μάς κάνει σιγά σιγά να ανακαλύπτουμε εκείνες τις ηθικές προσταγές που έχουν τοποθετηθεί μέσα μας κατά τον ίδιο περίπου τρόπο που έχουν τοποθετηθεί και οι γενετικές και οι άλλες προσταγές.

*

Εσείς λέτε πως ένας είναι ο Θεός. Εγώ λέω πως είναι πολλοί, αναρίθμητοι. Αλλά έστω κι αν πούμε ότι υποχωρώ μπροστά σε κείνους που λένε ότι είναι ένας και δηλώνω κι εγώ πως ένας είναι ο Θεός. Ε τότε, σ' αυτή την περίπτωση λοιπόν, αυτός ο ένας Θεός που θα αναγνώριζα δεν θάταν

άλλος από τον... Έρωτα.

*

Όλοι δηλητηριάζουν όλους και αυτό το λένε πρόοδο, πολιτισμό και ρεαλισμό (φάρμακα, λιπάσματα, συντηρητικά, καυσαέρια, χρώματα κι αρώματα). Όλοι λένε: εγώ θα το φάω; Ή: εγώ θα το αναπνεύσω; Σε τελευταία ανάλυση η σκέψη (ο τρόπος σκέψης) μας είναι αυτή που κάνει τις αρώστιες.

*

30/1/97

Πως το σύστημα καλλιεργεί στους ανθρώπους την ψυχολογία τού αρπαχτικού (δίποδου ή τετράποδου). Με το που θα σου ρίξουν - και θα τους ρίξεις και συ - την πρώτη ματιά τούς διαβάζεις από πάνω ως κάτω.

Από την άλλη εσύ καλλιεργείς πεισματικά και αταλάντευτα την ψυχολογία τού αδελφού, του φίλου, του συντρόφου, του εραστή και του αγαπημένου. Πρέπει να έχει κανείς γερά νεύρα για ν' αντέξει. Πρέπει, ουσιαστικά, να είναι ο δυνατός, δεν πρέπει να αφήνει στους άλλους περιθώριο να υποψιαστούν πως δεν είναι Αυτός (ο δυνατός, αυτός που πρέπει να φοβούνται).

*

Πως δεν πρόκειται για καμιά θεωρία φτιαγμένη για να θέλξει απολιθωμένους ανθρώπους (φτιαγμένη κατά παραγγελία οστεορωμένων ανθρώπων)

Μην περιμένετε λοιπόν πως θα σπεύσουν να την αγκαλιάσουν και να την υπηρετήσουν. Όχι δα. Έστω και αν ακόμα συμφωνούν μ' αυτήν κατά 90 και κατά 100%, όμως δεν πρόκειται να δείξουν προς καμιά κατεύθυνση καμιά δημόσια συμπάθεια γι' αυτήν. Τι θα επηρεάσει την στάση τους; Να: η δυσπιστία, η δειλία, η εντύπωση τού τι θέλουν ν' ακούσουν οι δηλωμένοι πιστοί τους, ο φόβος για το καινούριο και την αλλαγή κ.ο.κ.

*

Πως οι ανόητοι έχουν συνήθως μεγάλη γλώσσα, προπαντός όταν είναι πολλοί. Μάλιστα η γλώσσα τους είναι τόσο πιο μεγάλη όσο πιο πολλούς ομοίους τους έχουν γύρω τους που τους ακούν.

*

Για την θεωρία πως τάχα ο άνθρωπος είναι ο κυρίαρχος (ο βασιλιάς). Μα τι λέτε μωρέ; Κυρίαρχος είναι τα άθλια κατασκευάσματά του: το μπετόν, η άσφαλτος κι οι μηχανές, οι τροχοί και τα σιδερικά. Πού είναι οι άνθρωποι; Που φτάνει να τους κοιτάξεις στα μάτια για να καταλάβεις πως δεν είναι τίποτε άλλο από φτηνές απομιμήσεις. Πού είναι οι άνδρες και πού είναι οι γυναίκες; Πού είναι οι φίλοι και οι αδερφοί μας; Πού είναι οι αδερφές κι οι αγαπημένες μας; Πού είναι οι άνθρωποι που θα εμπνεύσουν στίχους και μουσική; Πού είναι η συμπεριφορά που θα συγκινήσεί; Πού είναι η δράση που θα φέρει το μεγαλείο;

Εμείς ψάχνουμε απεγνωσμένα για ανθρώπους, για γυναίκες και για συντρόφους κι αντί γι' αυτό βρίσκουμε παιδαρέλια, πρόσωπα στείρα, χωρίς καν την διάθεση για ένα χαμόγελο ή για μια καλή κουβέντα. Αυτές που συναντάς στον δρόμο δεν είναι γυναίκες παρά κότες, κοτοπουλάκια και... τσούρες, πλάσματα τού διαόλου και του κέρατά, άψυχα και νεκρά. Το παράπονο ενός αληθινού και ωραίου ανθρώπου είναι δύσκολο να ειπωθεί σ' αυτό τον κόσμο. Είναι αισθήματα που δεν μπορούν να τα προσδιορίσουν οι λέξεις.

*

Προσφυγή εναντίον τού συστήματος.

*

Κυβέρνηση εθνικής ενότητας. Στόχος να συμφιλιώσει το μέλλον με το παρελθόν σας. Ας μην νομίσετε όμως πως θα κάνει ο καθένας τού κεφαλιού του. Θα είναι κει για να εφαρμόσουν το πρόγραμμά μου... Διαφορετικά.... Αν όχι τίποτ' άλλο θα δοκιμαστούν και εάν αποδειχτούν σκάρτοι, τότε...

Το: οι φιλελεύθερες μεταρυθμίσεις τού πνεύματος και της ζωής πραγματοποιούνται κάτω από την μετριοπαθή ηγεσία ενός αριστοκράτους που έχει την λαϊκή υποστήριξη.

Και το πως ο Ούτοπος δεν κρατά κακίες. Αυτό που τον απασχολεί είναι ο σκοπός,γι' αυτό και διαγράφει ότι μπορεί να τον καθυστερήσει. Με το να δώσει λοιπόν θέσεις σ' αυτούς πιστεύει ότι ο σκοπός του έρχεται πιο κοντά.

Πως ο Ούτοπος σκοπεύει να κινηθεί συμφιλιωτικά και θα σας αποδεικνύει σε κάθε στιγμή πως είναι ένας μαέστρος στο να κρατά τίς ισορροπίες.

Και πως δεν σκοπεύει να ηγηθεί ενός τσούρμου από φανατικούς.

Πως, ακόμα, θα αξιοποιήσουμε τούς πάντες (και τα πάντα). Όλοι από κάτι θα ξέρουν που δεν θα το ξέρουμε εμείς. Έστω λοιπόν και αν δεν τους χρειαζόμαστε εμείς προσωπικά, όμως τους χρειάζεται ο Καινούριος Κόσμος και εμείς οφείλουμε να του προσφέρουμε τα ταλέντα όλων.

Και πως, επίσης, πρέπει να τους αξιοποιήσουμε εμείς παρά ν' αφήσουμε τους ξένους να τους αξιοποιήσουν εκείνοι εις βάρος μας.

*

Πως θέλετε να είσαστε ωφέλιμοι και παραγωγικοί, θέλετε να κάνετε τον χρόνο σας χρήμα και έργα κτλ κτλ. Δεν καταλάβατε όμως τόσα χρόνια πως εκείνος που μας έφτιαξε δεν μας θέλει έτσι; Ουκ επ' άρτο μόνο ζήσεται άνθρωπος. Είναι και το παιχνίδι στην ζωή.

*

Τελιώνετε. Για να σκεφτούμε επιτέλους την συνέχεια. Εκεί θα μείνουμε; Στο αν και πότε θα αποφασίσει το ΑΚΕΛ να υποστηρίξει;

Πως χρειάζεται χρόνος για να γίνουν οι ζυμώσεις που πρέπει να γίνουν στο κεφάλι μου ή στα κεφάλια τών ανθρώπων, πως πρέπει να προετοιμάσουμε τούς ανθρώπους για την νέα τάξη, πως πρέπει να εξουδετερώσουμε τίς αντιδράσεις και να ετοιμάσουμε τα πράγματα ούτως ώστε μόλις έχουμε την εξουσία να περάσουμε στην δράση το συντομότερο δυνατόν. Πως πρέπει να γίνουν τα σχέδια από τώρα και όχι μετά την κατάληψη της εξουσίας. Πως μια υποστήριξη από μέρους σας θα μπορούσε να πα- ρομοιασθεί σαν ένα "αραβώνιασμα" με την εξουσία. Πως και πως και πως εκείνοι (οι της ΕΟΚΑ) υπάκουσαν τουλάχιστον στην παρόρμηση τής καρδιάς τους. Εσύ τι κάνεις Δ.Χ; Μαθηματικές εξισώσεις και υπολογισμούς προκειμένου να αποφασίσεις; Αα, κτύπα το σίδερο όσο καίει σού λέω.

*

Πως κανείς δεν γενιέται με κανένα σημάδι που να λέει ότι είναι Τούρκος, Έλληνας, Χριστιανός ή Μουσουλμάνος. Κι όμως σάς μαθαίνουν αυτά που σας μαθαίνουν και σας φορτώνουν με σφαίρες για να τις ρίξετε στους εχθρούς σας τάχα. Όμως εγώ σας λέω πως οι εχθροί σας παιδιά είναι εκείνοι που σας τα μάθανε αυτά και εκείνοι είναι που τις χρειάζονται. Απέναντι σας είναι συνάνθρωποί σας που έχουν τις ίδιες ακριβώς ανάγκες και επιθυμίες με σας: να φάνε, να πιούνε, να εργαστούν, να ζήσουν, να αγαπήσουν και να αγαπηθούν.

*

Κι εκείνη η φωνή μέσα μου που μου λέει: Ούτοπε, μην φοβάσαι κανέναν. Έστω και αν όλοι συνασπισθούν εναντίον σου, και πάλι μην φοβάσαι κανέναν γιατί ο λαός είναι μαζί σου.

*

Πως ναι μεν εκείνοι δεν έχουν την πείρα σε τέτια εγχειρήματα αλλά ούτε και σεις την έχετε, ούτε κι εγώ. Κι όμως κάποιοι πρέπει να το τολμήσουν.

Και πως πρέπει να σώσουμε την Ρωσσία. Θέλουμε έναν Ηγέτη, έναν Γκορπατσιώφ. Εκείνος που την κατέστρεψε θα ξέρει καλύτερα απ' όλους πώς να την σώσει.

*

Κριτήριο η γνώμη τού λαού; Π ιού λαού; Αφού αν έχει το ΚΚ στην Κύπρο το 33%, αλλού δεν έχει ούτε το 5%.

Κριτήριο πρέπει νάναι η γνώμη τού σοφού. Μιας όμως και η γνώμη τού σοφού έχει την υποστήριξη τού 33% τού λαού, τότε θα πρέπει δίχως άλλο να εκμεταλλευτούμε το γεγονός για να δώσουμε τα αποτελέσματα που θέλουμε να δώσουμε σαν εκτελεστές τών εντολών ενός σοφού ανθρώπου.

*

Οι ανανεώσιμες πηγές ηδονών. Και τις φειδωλεύουν έτσι λες και θα στερέψουν με την πρώτη γουλιά που θα δώσουν σε κάπιον περαστικό.

*

Πως οι λόγοι που κρατάνε ακόμα τα δεσμά μεταξύ τού ΑΚΕΛ και της Ρωσσίας δεν είναι παρά συναισθηματικοί. Είναι από την μια ένα κουμμουνιστικό κόμμα και από την άλλη μια χώρα που απέστρεψε το πρόσωπό της στον κουμμουνισμό.

Βέβαια και το δικό σας φλερτ είναι συναισθηματικό. Η Ρωσσία ως εχθρός τής Τουρκίας, το 1821, οι προφητείες και και και. Είναι προφανές.

*

Ένας άνθρωπος που δεν πήρε ποτέ ως δεδομένη την αναγκαιότητα τών αυτοκινήτων και των τρακτέρ κι ούτε ακόμα τών αφεντικών και των ειλώτων, των πολιτών και των χωρικών.

*

Συνέλθετε. Ο Ούτοπος σάς ζητά να τον ακούσετε και να τον υπακούσετε, διαφορετικά σάς υπόσχεται να μετατρέψει για σας αυτό τον κόσμο σε ένα απέραντο στρατόπεδο εκ- παιδεύσεως νεοσυλλέκτων.

*

Πως το δεδομένο είν' αυτό: ο άνθρωπος είναι ευμετάβολο ον. Γι' αυτό αν κάπιος τίθεται αρνητικά (εχθρικά) απέναντι μου δεν πρέπει εγώ να κρατήσω τέτια συμπεριφορά που να τον κάνω να σταθεροποιήσει την εχθρότητα του για μένα. Αντίθετα θα κρατήσω τέτια συμπεριφορά ώστε να τον κάνω να διαφοροποιήσει την στάση του.

*

Πως πρέπει να εμπνεύσουμε τούς ανθρώπους να γράφουν τραγούδια και στίχους, αλλ' όμως το κυριότερο είναι να τους φέρουμε σε κείνη την κατάσταση όπου θα εκτιμούν τα ωραία τραγούδια και την ωραία ποίηση και θα σέβονται εκείνους που τα δημιούργησαν.

*

Κι αυτό: δεν θέλω να μου πεις ούτε αν είναι δεξιός ούτε αν είναι αριστερός. Αυτό θέλω να μάθω: έχει χιούμορ; Αν ναι: να περάσει. Διαφορετικά ας προσπεράσει.

*

Οι ήχοι και οι σκέψεις που πολλαπλασιάζονται (ραδιόφωνο, τηλεόραση, εφημερίδες). Γι' αυτό πρέπει να μιλάνε και να γράφουν οι καλύτεροι.

*

Για κείνο το ένστικτο που τον κάνει να συνδυάζει τον φλογερό ενθουσιασμό τού ιδεολόγου (επαναστάτη) μαζί με τον ψυχρό υπολογισμό τού επιχειρηματία (φιλόσοφου). Τον ζήλο τού εφήβου και την περίσκεψη τού γέροντα.

*

Τι δείχνουν και πού τίνουν όλες αυτές οι ασφαλίσεις; Όλοι γενικά θέλουν να είναι σίγουροι πως δεν θα τους λείψει το φαΐ, δεν θα τους λείψει η στέγη κτλ, ούτε αυτών ούτε
και των παιδιών τους.

Αυτό που προτίνω εγώ είναι, για την απλοποίηση τού θεσμού, αυτή την ασφάλιση να την δώσει το κράτος αντί οι τράπεζες και οι άλλες ασφαλιστικές εταιρείες. Έτσι θα καταργήσουμε έναν αχρείαστο ανταγωνισμό που διαιωνίζει την εκμετάλλευση..

Αυτό δεν θέλετε; Μπορώ να το προσφέρω σε σας και στα παιδιά σας εσαεί με μοναδική από μέρους σας υποχρέωση να κάνετε ορισμένα πράγματα πάνω στα οποία θα βασίσετε την υγία σας: να δουλέψετε σκληρά, να ασκηθείτε, να παίξετε και να κοπιάσετε κάπιες μέρες και κάπιες άλλες να βαδίσετε, να δουλέψετε ελαφρά και να χαρείτε τούς καρπούς τών κόπων σας. Ο Ούτοπος έχει τον τρόπο και το σύστημα για να σας προσφέρει την καλύτερη δυνατή ζωή και τον καλύτερο δυνατό κόσμο χωρίς καμιά από μέρους σας ματαιοπονία ή αγωνία.

*

Πως εσείς θέλετε νάχετε φαΐ και όρεξη για φαΐ και δεν θέλετε να σας εκδικείται το φαΐ που τρώτε. Θέλετε νόστιμα φαγητά αλλά δεν θέλετε να σας βγαίνει σε κακό η νοστιμιά τους. Κτλ κτλ.

*

Οι θέρμες, τα λουτρά και οι πισίνες. Και πως είναι δικαίωμά σας να έχετε το νερό έξω από το σπίτι σας (και να τόχετε ακόμα και στην θερμοκρασία που το θέλετε) για να κολυμπάτε έτσι όπως τόχετε μέσα στο σπίτι σας για να το πίνετε και να πλένεστε μ' αυτό. Αυτό δεν είναι πολυτέλεια, είναι ανάγκη. Και μάλιστα στοιχειώδης ανάγκη. Μια σωστή πολιτεία δεν μπορεί να τα παραβλέψει αυτά. Απλώς θα τα κουμμουνιστικοποιήσει έτσι ώστε να είναι εξίσου προσιτά σε όλους τούς πολίτες της.

*

Κι η δημοσκόπηση τού Φλεβάρη. Ήταν καμιά 15ριά ενδεχόμενοι υποψήφιοι. Εγώ ήμουν έξω.

Πως, παρόλαυτά, πρέπει να αντλήσω δύναμη από μέσα μου ώστε ο λόγος μου να σας εμψυχώσει και να δώσει φτερά στην ψυχή σας.

Και πως το χειρότερο πράγμα που μπορούσατε να κάνετε σαν λαός ήταν να κάνετε να μην είναι πια σίγουρος για την νίκη του ένας άνθρωπος με τέτια ιδέα, να μην δηλώνει πια πως θα συντρίψει τούς αντιπάλους του, να φοβάται ακόμα και να αμφιβάλλει αν θα βρει εκείνους τους εννέα ανθρώπους που θα υποστηρίξουν την υποψηφιότητά του.

Έχετε υπόψιν λοιπόν πως θα προχωρήσει πέρα απ' αυτό εάν βρει ανθρώπους να τον υποστηρίξουν στα φανερά. Η προηγούμενη πείρα του μαζί σας τον κάνει να φοβάται γι' αυτό. Έτσι για καλό και για κακό όσοι από σας ενδιαφέρεστε για την συνέχεια που θα επιτρέψει στον Ούτοπο να αναμετρηθεί επίσημα με τους φορείς τού κατεστημένου και να δώσει την ευκαιρία στους ανθρώπους να πουν στα κρυφά αυτό που φοβούνται να πουν στα φανερά, τότε ελάτε την ημέρα που θα ορίσουν και στον τόπο που θα ορίσουν έχοντας μαζί σας το εκλογικό σας βιβλιάριο. Ο Ούτοπος θα είναι εκεί, είτε μόνος, είτε με άλλους.

Υπόψιν επίσης πως αυτή θάναι η τελευταία σας ευκαιρία. Ας πούμε πως έχει κάτι καλύτερο να κάνει από του να γυρίζει τις πόλεις και τα χωριά μοιράζοντας φυλλάδια και προσπαθόντας να ανοίξει με τον Λόγο του τα μάτια τού κάθε (θεό) στραβού.

Πως ο Ούτοπος δεν σας ζητά ούτε να διαδηλώσετε ούτε να φωνάξετε τίποτα. Ο Ούτοπος σάς ζητά να φερθείτε ψύχραιμα, σας ζητά να κάνετε ότι κάνετε μεταξύ σας, χωρίς φασαρίες και ερασιτεχνισμούς. Μόνο να πάρετε την απόφασή σας να επηρεάσετε - πάντα ψύχραιμα - τον πλησίον σας και την κατάλληλη ώρα καρφώστε την απόφασή σας στα μούτρα τους. Ξετινάξετε από την ζωή σας την πανούκλα τών κομμάτων. Δείξετε τους επιτέλους πως δεν τα έχετε πλέον ανάγκη και μην παίξετε άλλο το παιχνίδι τους.

Πολεμήστε τους με τον ίδιο τρόπο που πολεμούν τον Ούτοπο. Μην τους σχολιάζετε, μην μιλάτε γι' αυτούς, κάντε σαν να μην υπάρχουν. Με το όπλο που κτυπούν τον Ούτοπο κτυπείστε τους και σεις.

*

Πως αυτό που ενδιαφέρει το ΑΚΕΛ δεν είναι η Αλλαγή και η Ιδέα αλλά η ευχαρίστηση να βγάζει προέδρους τής αρεσκείας του και το να εμποδίζει την δεξιά να είναι στην εξουσία, άσχετα από το αν αυτό και οι εκλεκτοί του συμπεριφέρονται εξίσου δεξιά με τους δεξιούς. Το κουμμουνιστικό όνομα το έχει μόνο για το θεαθείναι.

Είναι λοιπόν κανείς που να πιστεύει στα σοβαρά πως ο υποψήφιος του θα καταφέρει να αλλάξει οτιδήποτε; Όχι, τίποτα δεν θ' αλλάξει. Μόνο τα ονόματα τών υπουργών και των δορυφόρων του, αυτό θ' αλλάξει. Κατά τ' άλλα και σείς και όλοι θα βουλιάξετε στο ίδιο βούρκο, στην ίδια σήψη, στην ίδια αρώστια, στον ίδω παραλογισμό, στην ίδια εγω- πάθεια και στην ίδια αποβλάκωση και απονέκρωση.

Αν ήθελε αλλαγή το ΑΚΕΛ, τότε δεν είχε άλλη επιλογή από του να διαδηλώσει την υποστήριξη του στον Ούτοπο. Το γεγονός είναι όμως πως την φοβάται τόσο την αλλαγή όσο την φοβούνται και όλα τα κατεστημένα αυτού του κόσμου. Απ' αυτό και μόνον μπορείτε να συμπεράνετε πως ούτε λίγο ούτε πολύ αποτελεί κι αυτό μέρος τού κατεστημένου. Όσοι λοιπόν από σας θέλετε την αλλαγή, τότε οφείλετε να πολεμήσετε εκείνους που στέκονται εμπόδιο στην αλλαγή. Αυτοί είναι

εχθροί τής αλλαγής, είναι εχθροί τού καινούριου κόσμου και της καινούριας Ιδέας.

*

Α! Οι άνθρωποι (συγγενείς ή όχι)! Αν μάθουν πως υπάρχει προοπτική να νικήσεις (ή να σε υποστηρίξει ένα ΑΚΕΛ) σε συμπαθάνε, σε αγαπούνε, σε χαιρετούν, είναι καλοί μαζί σου, μπορεί να συγκινηθούν γι' αυτήν ή την άλλη κατάσταση που αντιμετωπίζεις. Σε γενικές γραμμές σού φέρονται έτσι όπως οφείλει να φέρεται ένας άνθρωπος στον συνάνθρωπό του.

Στην αντίθετη περίπτωση, αν δηλαδή εκτιμήσουν ότι θα είσαι κι αυτή την φορά μόνος στον αγώνα, τότε - έστω και αν εσύ είσαι και παραμένεις ο ίδιος άνθρωπος, με τα ίδια επιχειρήματα και τις ίδιες φιλοδοξίες - σου συμπεριφέρονται έτσι λες και είσαι ο μεγαλύτερος εχθρός τους.

*

Είναι σπουδαίοι. Γι' αυτό ότι λένε και ότι κάνουν είναι σπουδαίο, είναι Είδηση. Και οι δημοσιογράφοι τι να κάνουν; Ειδήσεις θέλουν κι αυτοί. Πώς αλλιώς θα ζήσουν κι αυτοί;

Κύπριοι, όταν οι δημοσιογράφοι αγνοούν αυτή την Ιδέα τί ζημιά κάνουν σ' αυτό τον τόπο; Όσοι απ' αυτούς δεν είναι σε θέση να εννοήσουν την βαρύτητα και την προοπτική της και υποχρεώνονται από τους εργοδότες τους να σωπαίνουν και να κωφαίνουν την στιγμή που ο λαός μιλάει μόνο γι' αυτήν, τότε ας παραιτηθούν. Από την στιγμή όμως που δεν παραιτούνται κι ούτε αλλάζουν στάση, τότε αξίζουν την χειρότερη τών ποινών.

Υπόψιν ότι ψηφίζετε καί γι' αυτό.

... Όλες οι κατασκευές ευρωπαϊκού τύπου θα εξαφανισθούν. Ότι βλέπει σήμερα το μάτι σας όπου πάτε, σύντομα δεν θα το βλέπει.

Ψηφίζετε καί γι' αυτό.

Απέναντι στους βουλευτές θα χρησιμοποιήσω την πειθώ και τον Λόγο. Αν δεν πει- σθούν, τότε θα κηρύξω κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Οι Τούρκοι απέναντι μού δίνουν ένα πρώτης τάξης πρόσχημα για να το κάνω. Έτσι κι αλλιώς το πρόγραμμά μου δεν μπορώ να το υλοποιήσω παρά έχοντας πρώτα έκτακτες εξουσίες στα χέρια μου. Δεν θα μπορούσα δα να προχωρήσω έχοντας την Βουλή στα πόδια μου.

Αν θέλετε να επιβιώσετε σαν λαός τότε πότε νομίζετε ότι πρέπει να το κάνω; Δεν νομίζετε πως θάναι πια αργά όταν θα έχουν επιτεθεί οι Τούρκοι;

Και πως εγώ ήμουν καλός με τους αρχηγούς σας. Τους έγραψα, τους ξανάγραψα, το και το. Όμως αυτοί δεν κατάλαβαν. Το ίδιο λοιπόν μπορεί να γίνει και με τους Τούρκους. Έστω και αν έχω εγώ τις καλύτερες προθέσεις απέναντι τους, όμως είναι αμφίβολο αν θα είναι εκείνοι σε θέση να τις εκτιμήσουν και θα με θεωρούν εγωιστή, φιλόδοξο και εχθρό τους. Οι άνθρωποι είναι εκ φύσεως επιρρεπείς στην καχυποψία. Αν δουν ότι ασκούνται οι υπήκοοί μου θα υποθέσουν ότι το κάνουν για να ριχτούν απάνω τους. Θα προτιμήσουν να σκεφτούν αυτό από του να σκεφτούν ότι ασκούνται για την Υγία τους.

Δεν θέλω λοιπόν να μου λέτε ότι είμαι δικτάτορας, ότι είμαι τύρρανος και και και. Δεν φοβάμαι και δεν πιάνομαι από λέξεις. Εγώ σάς θέλω να ξέρετε και να νιώθετε πως ότι κάνω το κάνω με την θέληση, με την έγκριση και με την υπογραφή σας. Όταν θα ψηφίζετε λοιπόν θέλω να έχετε υπόψιν ότι ψηφίζετε καί γι' αυτό.

Ο Ούτοπος είναι μεν ένας άνθρωπος φτωχός αλλά έχει ιδέες ικανές να ευεργετήσουν τούς πάντες. Κι όμως τα μέσα επικοινωνίας τον θάβουν, θάβουν εκείνον τού οποίου η ύπαρξη και μόνη αποτελεί την μεγαλύτερη Είδηση μετά την Δημιουργία. Αραγε αυτοί δεν είναι πιο επικίνδυνοι από τους εχθρούς τής πατρίδας;

Σαν προδότες πρέπει να τους αντιμετωπίσετε λοιπόν. Είναι ένοχοι. Γι' αυτό όσους απ' αυτούς δεν μεταβάλουν στάση και δεν σταθούν άξιοι τού λειτουργήματος τους η νέα εξουσία θα τους χειρισθεί σαν ένοχους τού πιο μεγάλου εγκλήματος.

*

Ένα υδροκέφαλο σύστημα. Και μια παιδεία παρασιτική η οποία στην παρούσα μορφή της υπάρχει σαν ένα αναγκαίο κακό και η διαφορά ανάμεσα στους μαθητές έγκειται βασικά στον βαθμό αποστροφής που αισθάνονται γι' αυτήν. Παρασιτικά επαγγέλματα, παρασιτική κοινωνία,

μια ζωή κι ένας βίος που λιώνει και εξαθλιώνει τον άνθρωπο.

*

Πιοί είναι κείνοι; Μπορούν αυτοί να οδηγήσουν έναν λαό; Μπορούν έστω να οδηγήσουν τούς εαυτούς τους; Ανοίξετε τα μάτια σας και δείτε τους γαμώ το. Τους προσέχετε επειδή είναι Εισαγγελείς ή Βουλευτές και αγνοείτε τον Ούτοπο επειδή είναι φτωχός; Τα άλλα τους τάχα δεν τα βλέπετε; Δεν βλέπετε πως είναι πλαδαροί, άβουλοι και άχρηστοι; Αντίθετα ο Ούτοπος είναι νέος, είναι ωραίος είναι ένας άνθρωπος γεννημένος για τις δύσκολες ώρες. Και τώρα ακριβώς διέρχεστε Κύπριοι αυτές τις δύσκολες ώρες. Ή
δεν το νομίζετε; Δεν θα θέλατε λοιπόν τον καλύτερο για να σας οδηγήσει αυτές τις ώρες;

*

Τι δρόμο θα κόβατε και τι χρήμα θα χαλούσατε για μια γκόμενα; Κι όμως δεν κάνατε ακόμα τίποτα για όλες μαζί τις γκόμενες. Αφού το ξέρετε πως ο Ούτοπος θα σας προσφέρει έναν κοινό και ελεύθερο έρωτα, ατομικό και ομαδικό, ένα καθεστώς που θα σας επιτρέπει να περάσετε σε μια νύκτα όχι από μία, δίο ή τρεις γκόμενες αλλά από δέκα και είκοσι και τριάντα. Γιατί μια γυναίκα δεν μας φτάνει και ασφαλώς πολύ περισσότερο ένας άνδρας δεν φτάνει μια γυναίκα.

*

Πως θέλω, ναι, να προκαλέσω τον ενθουσιασμό αλλά προτιμώ περισσότερο έναν μέτριο και σταθερό ενθουσιασμό παρά έναν μεγάλο και ασταθή.

*

... Δώστε στους αρχηγούς σας να καταλάβουν - έχετε τον τρόπο για να το κάνετε -
πως έκαναν λάθος επιλογή. Εγώ δεν λέω πως είναι βλάκες. Απλά μπορεί κάπιες ισχυ- ρογνώμονες μετριότητες να επέβαλαν την δική τους απόφαση κάτω από την πίεση ενός τυφλού πάθους ή μιας κακής προσωπικής εκτίμησης.... Δεν λέω πως είναι έρμαια μιας παθολογικής βλακείας παρά μιας λανθασμένης φιλοσοφίας. Λέω όμως πως πρέπει να αλλάξουν απόφαση και να συμφιλιωθούν με την ιδέα πως ο Ούτοπος είναι ο φυσικός - και ο ένας - αρχηγός γι' αυτό τον τόπο και να ρυθμίσουν την συμπεριφορά τους έτσι ώστε να είναι αρεστή σ' αυτόν που, στο κάτω-κάτω, δεν σκοπεύει να τους αφήσει έξω από την κυβέρνηση και την εξουσία του. Ο Ούτοπος σκοπεύει να αξιοποιήσει τούς πάντες σ' αυτό το νησί. Πόσο μάλλον εκείνους;

*

Το τού Τόυνμπυ: οι απόντες έχουν πάντοτε άδικο.... Πως είμαι απών επειδή δεν είμαι στην τηλεόραση, είμαι ανάξιος λόγου, είμαι εκτός μάχης ή πως τάχω παρατήσει.... Όχι Κύπριοι, δεν είναι έτσι. Μην πέσετε στην παγίδα τού συστήματος. Μην ξεχνάτε πως ο Ούτοπος χρειάζεται να κάνει εκατονταπλάσια εργασία για να πετύχει το έργο που κάνει ένας άλλος μέσα από την τηλεόραση.... Ναι, κι όμως αυτός θα φροντίσει ώστε να μην
υπάρχει κανείς ψηφοφόρος που να μην είναι ενήμερος για τον αγώνα του.

*

28/2/'97

Πως έχετε υποχρέωση να διαλέγετε για αρχηγούς σας ανθρώπους με ευαισθησία, με ωραίο γούστο, με ταλέντο, ανθρώπους-καλλιτέχνες, ανθρώπους με λεπτά αισθήματα, τους ωραιότερους και τους καλύτερους. ΤέτιοL άνθρωποι στην ηγεσία τού τόπου σας μπορούν να σας παρασύρουν στον δικό τους κόσμο, μπορούν να σας εμπνεύσουν, μπορούν να κάνουν κι εσάς ευαίσθητους, δημιουργικούς, καλούς και ωραίους. Μόνον έτσι μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος στον προορισμό του... Ένας λαός που θα υψώνεται και θα τελειούται χάρις στους ηγέτες του εκείνους που συνδυάζουν το χάρισμα νάναι ταυτόχρονα πολιτικοί και πνευματικοί ηγέτες. Τέτιοι άνθρωποι αποτελούν την μεγαλύτερη ευλογία για κάθε τόπο και για κάθε εποχή.

Πως πρέπει να επηρεάσετε ψηφοφόρους. Ανεξάρτητα από το αν αυτό είναι σωστό - είτε ηθικά, είτε αισθητικά - όμως το γεγονός είναι πως η προοπτική τής Ιδέας και του προγράμματος μας εξαρτάται απόλυτα από το πόσους ψηφοφόρους θα καταφέρουμε να φέρουμε με το μέρος μας.

*

Πως το γεγονός ότι αυτό το σύστημα είναι καθολικό αποτελεί για πολλούς ένα σοβαρό

επιχείρημα για το ότι δεν αξίζει να προσπαθήσει κανείς. Και όντως: δεν μπορείς να συνδέσεις πολλές εποχές ή ανθρώπους με τον κουμμουνισμό. Είναι ελάχιστες οι περιπτώσεις, σαν σταγόνα στον ωκεανό.

Όταν μάλιστα οι αξίες τής κοινότητας χάνοντας τότε η πιο πρόχειρη αξία που υπάρχει για αντιστάθμισμα είναι ο εγωισμός. Αυτή λοιπόν είναι η βάση τού συστήματος, μια βάση στην οποία όμως κάθε γνήσιος πολιτειακός θεσμός τίνει να βάζει φρένα. Η διαφορά έγκειται στο πόσο δυνατά είναι αυτά τα φρένα, πόσο μόνιμα ή προσωρινά είναι.

*

... Να αναπτύξουμε τίς πόλεις μας, να τις αναπτύξουμε και να τις ξανααναπτύξουμε ως το σημείο όπου να είναι αδύνατη η ζωή σ' αυτές, να γίνουν ξένες επενδύσεις κτλ. Κι όλα βασισμένα στο ίδιο σύστημα που ανέπτυξε και τις δικές τους πόλεις και έκανε την ζωή όλων εκεί μια διαρκή κόλαση. Πόσοι και πόσοι ξένοι δεν αφήνουν τις πατρίδες τους (το κρύο και τις τερατόμορφες πόλεις τους) για ένα παρθένο νησί στην Μεσόγειο; Κτίζουν ένα μοναχικό σπιτάκι και περιμένουν είτε τον θάνατο είτε την Συντέλεια.

Αν είναι λοιπόν ανθηρή η οικονομία, αυτό δεν οφείλεται παρά στην ομορφιά αυτού του τόπου, μιαν ομορφιά που μολύνεται και πετσοκόβεται κάθε μέρα και περισσότερο από τα μπετόν και τις μηχανές στο όνομα μιας ανάπτυξης χωρίς σχέδιο και σχεδίασμα. Και τότε πού θα πάνε οι ξένοι όταν θα βλέπουν αυτό το νησί να ομοιάζει ολοένα και περισσότερο με τις πατρίδες που άφησαν πίσω τους; Πού θα πάτε εσείς; Να πάτε σε άλλον πλανήτη είναι δύσκολο. Να πάτε σε άλλην Ήπειρο (αφού η Ευρώπη είναι από καιρό κορεσμένη) είναι δύσκολο. Να πάτε στην Αφρική, ή στην Ασία;

Γι' αυτό σκεφτείτε άνθρωποι ανθρώπινα και δημιουργήστε ανθρώπινα (στο ανθρώπινο μέτρο), οικοδομήστε, οργώστε και ταξιδέψετε ανθρώπινα. Μην πάρετε τις μηχανές ως δεδομένες. Υπάρχει για όλα μια φυσική επιλογή και ένας σωστός σχεδιασμός μπορεί ανά πάσαν στιγμήν να την κάνει εφικτή και εφαρμόσιμη.

*

Το τού Βολταίρου: να κάνω κάθε ντόπιο να μην θέλει να εγκαταλείψει ποτέ την πατρίδα του και κάθε ξένο να θέλει να έρθει εδώ και να μείνει.

Αυτό όμως δεν μπορώ να το πετύχω χωρίς εσάς.

*

... Πως ζωή δεν είναι μόνο η Ύπαιθρος. Θέλουν να ζουν και με πολύ κόσμο. Δεν τους φτάνει να ξέρουν 50-100 ανθρώπους. Θέλουν και λίγο θόρυβο, θέλουν λίγα πρόσωπα να παρελάσουν στην ζωή τους. Και το κυριότερον: θέλουν δουλιά. Βαριούνται να δουλεύουν όλη μέρα στα χωράφια, να ξυπνάνε και να κοιμούνται στο ίδιο μονότονο σκηνικό. Οι καλές - και πολλές - δουλιές είναι στις πόλεις. Αναγκαστικά λοιπόν, αφού τέτιο είναι το σύστημα, θα διαλέξουν ανάμεσα στα δίο: πόλη ή ύπαιθρος Στην Πόλη λοιπόν
θα κάνουν παιδιά. Και πιό παιδί θα πεθυμήσει την Ύπαιθρο; Τα παιδιά θα γίνουν εγγόνια. Και πού θα κτίσουν λοιπόν; Εκεί που μένουν, εκεί θα κτίσουν. Κάπου κοντά προς το παρόν. Το λίγο μακριά θα το φέρουν κοντύτερα με τα χρόνια. Κι όλα βασισμένα σ' ένα ξεπερασμένο σύστημα κατοχής και οικοδόμησης. Σύντομα οι πόλεις θα γίνουν αχανείς, ασυνάρτητες, τερατόμορφες και υδροκέφαλες.

*

Πως το θέμα, είπα, δεν είναι η ΑΤΑ, η γεωργική ασφάλιση, τα δωρεάν φάρμακα για τους καρδιοπαθείς κ.ο.κ. Μ' όλ' αυτά παίζετε όλοι το παιχνίδι τού συστήματος. Σας δίνει μερικά ψίχουλα και σεις τού δίνετε παράταση ζωής, υποκλίνεστε μπροστά του και το υπηρετείτε.

Το θέμα είναι αυτή καθεαυτή η Υγία σας άνθρωποι, η Ασφάλεια και η Ευτυχία σας και εκείνο το σύστημα που θα σας τα προσφέρει αυτά από καθήκον, ένα σύστημα όπου δεν θα έχετε ανάγκη από φάρμακα, όπου δεν θάχετε ανάγκη να πληρώσετε για ασφάλειες ή για προσωπική φρουρά και όπου κάθε πλησίον σας θα είναι φρουρός σας, χαρά σας και Υγία σας. Αυτός θα σας συντροφεύει στην εργασία, στους αγώνες και στα παιχνίδια

(και θα τον ευχαριστείτε γι' αυτό), στην ρέμβη, στο τραγούδι και στην αγάπη.

*

... Θέλουν ν' αλλάξουν την κυβέρνηση. Το σύστημα όμως - γιατί αυτό είναι ο μεγάλος ένοχος - γιατί τάχα να μην θέλουν να το αλλάξουν αυτό; Αλλά φαίνεται τούς βολεύει αυτό το σύστημα, η συντήρηση του τους εξυπηρετεί κάλλιστα. Δεν το αρνούνται, φτάνει που έχει θέση καί γι' αυτούς, έστω και στην... αντιπολίτευση.

Ω, μην χορεύετε άλλο στον σκοπό που σας παίζουν τα κόμματα. Αυτός ο χορός είναι για σας χορός θανάτου. Αρνηθείτε την μουσική και την ρεκλάμα τους.

*

Από την Βίβλο: έβαλα τις εντολές στην καρδιά τους.

Ψάξετε λοιπόν στην καρδιά σας γιατί εκεί είναι οι εντολές και όχι στην Παλαιά Διαθήκη.

Τι σας κάνει να ποθείτε κάθε ωραία γυναίκα;....Ο πόθος και η αγάπη σας για κείνην δεν σας κάνει να αισθάνεσθε ότι αδικείτε καμιάν ή κανέναν. Αυτό που κυρίως αισθάνεσθε είναι πως αυτό είναι το φυσικό σας...

Ο άνθρωπος σαν πολυγαμικό και παμφάγο ον.

*

Κύπριοι, σας εξόδους μου που κάνω ανταμώνω κάπιους ανθρώπους που μου δίνουν την εντύπωση πως ενδιαφέρονται για τον αγώνα μου και πως θέλουν να δουν μια συνέχεια σ' αυτόν, πως δεν κάνουν πλάκα και πως εκφράζουν ένα ποσοστό τής λαϊκής βούλησης. Πως αυτό το ενδιαφέρον είναι γόνιμο αλλά αυτοί που το επιδεικνύουν πρέπει να έχουν συνέπεια και σταθερότητα και όχι να τραπούν σε φυγή την ώρα που θα τους χρειαστώ.

*

... Αν στ' αλήθια έχετε χορτάσει απ' αυτό που σας πρόσφεραν τόσο καιρό, αν έχετε Στ' αλήθια μπουχτίσει και αηδιάσει και θέλετε τώρα να δοκιμάσετε κάτι το καινούριο, αν... και, αν... τότε....

Πως το κράτος πρέπει νάναι κράτος για όλους, μητέρα και πατέρας, σύντροφος και αρωγός για όλους. Αν έχει ανομβρία να διψάσουν και να πεινάσουν όλοι εξίσου και όχι να εξακολουθεί να τρέφει άλλους πλουσιοπάροχα και άλλους να τους ψοφά.

Απαίτηση είναι εκείνο το κράτος, εκείνη η κατάσταση κι εκείνο το καθεστώς όπου όλοι θα χαίρονται εξίσου όταν η βροχή δυναμώνει τούς καρπούς που βγάζει από τα σπλάχνα της η γη και όπου όλοι θα λυπούνται όταν η ξηρασία τούς μαραζώνει.

*

Οι.... κουμμουνιστές. Το σύστημα τούς έκανε δικούς του (έχει τον τρόπο του) και αυτοί κάνανε δικό τους το σύστημα.

Μια απόφαση που ενέπνευσε η δειλία, η αρώστια, ο φθόνος και το τυφλό πάθος. Γιατί αν το κίνητρο τους ήταν η Ιδεολογία τότε θάπρεπε, δίχως άλλο, να στηρίξουν τον Ούτοπο ή, έστω, τον Βάσο Αυσσαρίδη.

*

Για την πηγή. Πως είτε το πάρετε το νερό της είτε όχι, αυτή θα τρέχει. Είτε το αφήσετε να πάει πίσω στην Γη, είτε το βάλετε στα σπίτια σας, αυτή θα εξακολουθεί να τρέχει.

*

Πως η Ευρώπη είναι μια ξεπερασμένη αξία. Είναι απλώς θεωρία, η συνέχεια μιας παράδοσης η οποία διάγει την τελευταία της πνοή. Στην πράξη είναι ένα σκατό! Τι είναι πλέον η Ευρώπη; Κάτι μεταξύ χάους και τέρατος. Όλα δημιουργίες και δημιουργήματα ανθρώπων που δεν βλέπουν πέρα από την μύτη τους.

Ω, κι εμείς βιαζόμαστε ν' αγκαλιάσουμε την παρακμή.

Η Ευρώπη: μια γριά πεισματάρα. Σαν την Ελλάδα: περασμένα μεγαλεία... για να κλαις.

*

Πως την δημοκρατία την φάγατε και την ροκανίσατε ήδη. Το πότε θα την χέσετε είναι ζήτημα χρόνου. Τι; Περιμένετε από τον Ούτοπο να σας πει να την χέσετε; Αφού ότι τρώγεται χέζεται

επίσης. Η φαγωμένη δεν απέχει και πολύ από την χεσμένη.

*

Πως ο οργανισμός θέλει φυσική τροφή, όση είναι. Αν χρησιμοποιήσεις την χημεία για να την αυξήσεις, τότε αυτό που θα πετύχεις αυξάνοντας και πολλαπλασιάζοντας τον καρπό θα συσσωρευτεί μέσα σου και θα εξωτερικευθεί σαν άγχος, στρες, καρκίνος, εϊτς, κτλ κτλ. Δεν θα ζούμε για πάντα με αυταπάτες. Αν προδώσουμε την φύση, η φύση θα μας προδώσει. Η φύση μπορεί να κάνει χωρίς εμάς, εμείς όμως όχι.

*

Πως, εχθρός μας δεν είναι ο Κληρίδης ή ο ΔΗΣΥ ή το ΑΚΕΛ κτλ. Εχθρός μας είναι το σύστημα. Και όχι πως είναι κακό. Μάλιστα πλείστες τόσες φορές παραχαϊδεύει τούς ανθρώπους. Απλώς το διέπει η άγνοια ως προς το πώς θα πρέπει να χειρισθεί τον άνθρωπο. Είναι παλαβό και παθολογικά ηλίθιο. Έχει γενικά παραφρονήσει.

... Η παραφροσύνη ενός γέρου... Ένα σύστημα αλκοολικό, ναρκομανές, ένα σύστημα που κάνει τον άνθρωπο εχθρό τού ανθρώπου.

Πως, ναι, εχθροί μας δεν είναι οι... και οι.. αλλά και πως, σε τελευταία ανάλυση, εχ-θροί μας είναι όλοι όσοι στέκονται εμπόδιο στην βούληση και στην απόφασή μας ν' αντικαταστήσουμε αυτό το σύστημα με ένα καλύτερο.

*

Όταν ο αρχηγός σας είναι καλλιτέχνης, τότε πρέπει να δείτε με ενδιαφέρον την πρότασή του. Αν όχι τίποτ' άλλο, θα βάλει την τέχνη και την ομορφιά στην ζωή σας, θα και θα.... Όταν όμως, παράλληλα μ' αυτό, αυτός ο άνθρωπος σάς παρουσιάζει σχέδια πόλεων, όταν έχει ένα πλήρες πρόγραμμα για να σας προσφέρει μιαν υγία, μιαν ασφάλεια και μιαν ευτυχία που δεν γνωρίσατε ακόμα ούτε και στις καλύτερες στιγμές τής ζωής σας, όταν σας προσφέρει τον κόσμο που έχετε μέσα στις καρδιές σας και όταν βλέπετε ότι είναι άνθρωπος απλός, που μπορεί να μιλήσει και να συνεννοηθεί με τον καθένα, που έχει ψυχραιμία και χιούμορ, ήθος και μεγαλοψυχία κι όταν λοιπόν αυτός ο άνθρωπος δίνει προς κάθε κατεύθυνση να καταλάβουν πως ξέρει τι θέλει, ε τότε ρε άνθρωποι δεν πρέπει να έχετε κανέναν δισταγμό για την απόφαση που πρέπει να πάρετε.

... Ένας άνθρωπος με πρακτικό πνεύμα, που μετρά τα πάντα στον δρόμο του μαθηματικά, ένας άνθρωπος που ξέρει τι θέλετε και τι χρειάζεστε, ένας άνθρωπος που ξέρει τον τρόπο ώστε να σας δίνει το κάθετί την ώρα που πρέπει και που ξέρει επίσης με πιό σύστημα και με πιό πολίτευμα μπορεί να δώσει γρήγορα αποτελέσματα. Ένας άνθρωπος με βαθιά αισθήματα και με αγάπη, που ξέρει να λύνει όταν πρέπει αλλά και να κόβει όταν είναι απαραίτητο, ένας άνθρωπος που μεταχειρίζεται ανθρώπινη γλώσσα και ανθρώπινα επιχειρήματα.

*

... Ρε καρακιόζηδες.... Έκαναν δημοσκοπήσεις και είχαν έξω απ' αυτές τον Ούτοπο. Τηλεφώνησε κανένας να τους ρωτήσει γιατί; Πώς κρίνονται τα ΜΜΕ.... Οι διαφημίσεις... Τα τσιάντ; Πώς;

Έστω ρε και αν δεν πιστεύετε στην νίκη του, όμως έπρεπε να κάνετε κάτι.

Ή: ρε Κύπριοι μάπες, στ' αλήθια τόσο είναι το ποσοστό που δίνετε στον Ούτοπο; Παρότι μ' αυτό δεν μου δίνετε το κουράγιο να ασχοληθώ μαζί σας όμως, παρόλαυτά εγω θα προχωρήσω.

*

Υπόψιν και εκείνη η περίπτωση στο ράδιο με τον Φ. Φωτιάδη: τών πόσων;25

25Θα σας αναφέρω την περίπτωση γιατί είναι ενδιαφέρουσα. Ήταν, που λέτε, ένας αγνός άνθρωπος τού θεάτρου ο οποίος ετοιμαζόταν να δώσει μια παράσταση. Ο κόσμος ήταν ήδη στην θέση του και ήταν όλα έτοιμα για ν' αρχίσουν. Εκείνη λοιπόν την στιγμή τον πλησιάζει ένας κύριος στα παρασκήνια και τον ρωτάει: τών πόσων; Ο άνθρωπος μας δεν κατάλαβε.- Πιών πόσων; τον ρωτάει. Και κείνος: τι επιθυμείτε; Επιτυχία, μεγάλη επιτυχία ή αποθέωση;

Ο άνθρωπος μας ένιωσε προσβλημένος. Δεν του είχε ξανατύχει κάτι τέτιο. Ήταν αποφασισμένος να τον διώξει κακήν κακώς οπότε επενέβη κάπιος συνάδελφος: - Για όνομα τού Θεού, μην τον διώξεις.

Έτσι κι έτσι τάχανε βρει. Και ζήσανε αυτοί καλά και μεις καλύτερα.

Πως αρκεί να πάρουν 10-20 άνθρωποι τηλέφωνο και να ζητήσουν αυτό ή εκείνο και θα γίνει είδηση. Όλα είναι στημένα, όλα είναι κόλπα. Κι όμως για έναν άνθρωπο που αξίζει να σηκώσει κανείς γι' αυτόν όχι απλά ένα ακουστικό αλλά ένα ολόκληρο λάβαρο δεν έκανε κανείς τίποτα.

*

Τι Κληρίδης, τι Βασιλείου, τι Κυπριανού ή... Ιακώβου; Όλοι ίδια παιδιά του ίδιου συστήματος είναι. Είτε ο ένας μπει είτε ο άλλος, τα ίδια και απαράλλαχτα θα γίνονταν στην ουσία. Απλώς οι Ειδήσεις αντί να αρχίζουν με το "ο πρόεδρος Κληρίδης" θα αρχίζουν με το "ο πρόεδρος Βασιλείου" ή ο πρόεδρος τάδε... κτλ κτλ.

*

Πως το πιο θετικό για την ανθρωπότητα δεν είναι τόσο ο Μαρξ όσο η διανόηση που αναπτύχθηκε γύρω από τον Μαρξ, κι ίσως μάλιστα από αντίδραση στον Μαρξ.

*

Πως κερδίζοντας ο Ούτοπος είναι σαν να κερδίζετε ταυτόχρονα και στο προπό και στο πρώτο και στο λόττο και στο κρατικό και στο αυτόματο και στο μονό και στο διπλό τα μεγαλύτερα ποσά που θα μπορούσατε να φαντασθείτε. Είναι σαν να παίρνετε μαζεμένα όλα τα αγαθά αυτού του κόσμου.

*

Πως όσο πιστεύατε ότι αυτά είναι ανήθικα, εντάξει: σωπαίνατε. τώρα όμως που βρέθηκε ένας άνθρωπος ο οποίος σάς έπεισε πως αυτά είναι και ηθικά και εφικτά και ωραία και και και μπορείτε μήπως να συνεχίσετε την ζωή σας χωρίς αυτά;

*

Πως ο Ούτοπος δεν είναι κανένας λόγιος ή κάπιος περισπούδαστος ακαδημαϊκός. Ναι μεν κατέχει το θέμα του και δεν τα χάνει όταν πρόκειται να πει μερικές κουβέντες αλλά, για να ακριβολογήσουμε, αυτός είναι πάνω απ' όλα ένας άνθρωπος γεννημένος για την δράση και όχι για τους λόγους, για τους κάμπους και για τους δρόμους και όχι για τις έδρες και για τα σαλόνια.

Στον ΔΧ: πως υπάρχει ο κίνδυνος να σας αρέσει αυτό το παιχνίδι, υπάρχει ο κίνδυνος να σας γοητεύει έτσι καθώς η μια αναβολή ακολουθεί την άλλην και καθώς η αγωνία αποκορυφώνεται κάθε φορά και πάνω σ' αυτό ίσως ξεχάσετε και σεις τον σκοπό για τον οποίο το κάνετε αυτό και δεν αποκλείεται σε κάπια στιγμή να νιώσετε - όλοι στο κάτω κάτω έχουμε αυτές τις στιγμές - πως όλα είναι χωρίς νόημα και πως ακόμα και η αλλαγή και η ιδέα, έστω και η καλύτερη δυνατή, σάς είναι κι αυτή αδιάφορη. Στο κάτω κάτω ούτε πεινασμένοι είσαστε, ούτε διψασμένοι, ούτε άστεγοι - κάθε άλλο. Πως η θέση σας - το ξέρετε - είναι πολύ προνομιούχα και πως δεν έχετε καμιά διάθεση να την ρισκάρετε για κάτι "πουκάμισα αδιανά...

Πως αργείτε κύριοι, αργείτε πολύ. Ας περάσουμε πια στην επόμενη πράξη τού έργου... Όλο την αναγγέλλετε και την προαναγγέλλετε αλλά πούν'την; Θέατρο σκιών οι παραστάσεις σας όλες. Τι έχετε; Καταλήξατε άραγε σε καμιά οστεοπορωμένη φιγούρα τού συστήματος ή τάχα έχετε να παρουσιάσετε και να υποστηρίξετε κάτι καλύτερο απ' αυτό;

*

Η διαδικασία είναι γνωστή: αν ένας άνθρωπος... ανακαλύψει ότι η άσκηση κάνει καλό και εάν διαθέτει ένα πολιτικό ταλέντο συνδυασμένο με ένα κουμμουνιστικό πνεύμα, τότε είναι επόμενο να δώσει στην ανακάλυψη του τις κατάλληλες *πολιτικές διαστάσεις και ερμηνείες*. Αν ανακαλύψει το ίδιο με τα χειμερινά μπάνια θα ενεργήσει αναλόγως και αναλόγως, ασφαλώς, θα ενεργήσει για τα θερμόλουτρα και γι' αυτό και για κείνο και για το άλλο. Στην περίπτωση, αντίθετα, που ανακαλύπτει, είτε μέσω αυτού τού ίδιου είτε μέσω κάπιου άλλου συνανθρώπου του, ότι κάτι είναι κακό και βλαβερό, τότε ασφαλώς θα δώσει και σ' αυτή την περίπτωση τίς κατάλληλες πολιτικές προεκτάσεις και διεξόδους.

... Όταν δουλεύεις με άλλους, όταν ασκείσαι και παίζεις με άλλους, τότε το κάνεις με περισσότερο κέφι παρά όταν είσαι μόνος κτλ κτλ.

Όλ' αυτά και άλλα τόσα δεν μπορεί να τα παραβλέψει ένας άνθρωπος που θέλει να πιστεύει ότι διαθέτει αυτό το πολιτικό ταλέντο.

Ένα μουσικό ταλέντο θα τα δει αυτά με υποχρέωση στο ταλέντο του, ένας ζωγράφος αναλόγως και ένας ποιητής, επίσης, αναλόγως.

Και πως είναι ωραίο το νησί, είναι ωραία η θάλασσα, ωραία η ύπαιθρος, ωραία η δουλιά κτλ κτλ, αλλά είναι πιο ωραία όταν έχεις μια καλή παρέα για να τα χαρείτε μαζί όλα τα ωραία. Όταν μάλιστα έχεις και τον έρωτα στην ψυχή σου, τότε τα χαίρεσαι διπλά και τριπλά.

*

Ο Χίτλερ κι ο Χίτλερ... Πως όλοι έχουν μέσα τους έναν Χίτλερ που πλασάρεται με εκβιασμούς, με μπλόφες και με απειλές. Μόλις νιώσουν κάπιον αδύναμο ορμάνε να τον φάνε. Έχει και ο Ούτοπος, ναι, έναν Χίτλερ μέσα του - μάλιστα το κοινό τών αντικειμενικών στόχων τους κάνει αυτή την σχέση να προβάλλει - αλλά ο Ούτοπος έχει την γνώση και την αυτοπειθαρχία και, επίσης, κοιτάζει μπροστά. Ξέρει πως η ιστορία, οι άνθρωποι και οι Θεοί θα τον κρίνουν. Ναι μεν έχει την φιλοδοξία αλλ' όμως αυτή δεν υποτάσσει το ήθος του, ή, αν θέλετε το ήθος του δεν είναι υπόδουλο (υποχείριο) στην φιλοδοξία του, σε αντίθεση με σας.

Και πως το κακό θα ήταν να είσαι καλός, να έχεις ένα όραμα στο κεφάλι σου κι όμως να λείπει από κει μέσα ένας Χίτλερ. Αφού είναι γνωστό: μόνο ένα δαιμόνιο σαν του Χίτλερ μπορεί να δώσει διεξόδους στο όραμά σου, όπιο και νάναι αυτό.

*

Κύπριοι, όταν αντιμετωπίζετε έναν εχθρό σε μια γραμμή αντιπαράταξης κτλ κτλ. Θα δείτε την συνέχεια στην υπ* αριθμόν Δεκατρία προκήρυξη.

... τώρα λοιπόν.... σε μια πολιτική αναμέτρηση (γραμμή αντιπαράταξης) αν είστε ένας πρέπει να δώσετε την εντύπωση ότι είστε 100, κι αν είστε 100 ότι είστε 1000. Όταν το κάνετε αυτό, τότε μεμιάς οι δέκα θα γίνουν 10000. Γιατί για να το κάνουν αυτό κάπιοι άνθρωποι παναπεί ότι πιστεύουν (και η πίστη δεν είναι λίγο πράμα) πως έχουν πίσω τους έναν άνθρωπο και μιαν ιδέα που τους εμπνέει (και μιαν ωφέλιμη, μάλιστα, ιδέα. Δεν θέλουμε μαζί μας ούτε τυφλούς, ούτε φανατικούς).

Ένας λοιπόν εάν πίστευε, έτσι έπρεπε να κάνει. Υπάρχουν τόσοι τρόποι για να πετύχεις αυτό το πράγμα. Υπάρχει το ραδιόφωνο, οι εφημερίδες, η τηλεόραση. Το θέμα είναι να κόβει το μιαλό σου... Γιατί το θάρρος και η πίστη είναι μεταδοτικά. Το ίδιο και ο φόβος και ο πανικός.

... Αν είσαστε πολλοί να τους κάνετε να κοιμούνται και να ξυπνούν με τον φόβο, να κάνετε τον βίο τους εφιάλτη. Γιατί αυτοί μετράνε μόνο αριθμούς. Κάντε τους να δουν αριθμούς λοιπόν, πολλούς αριθμούς.

Κι όμως ενώ είναι γεγονός πως όλοι πιστεύετε στον Ούτοπο και στην Ιδέα του, όμως δίνετε, χάρις στην δειλία σας, την εντύπωση πως δεν πιστεύει κανείς σ' αυτόν. Όλοι φοβάστε να... και να... και νά που έφτασε κι ο ίδιος στο σημείο να φοβάται πως δεν θα βρει 5-10 ανθρώπους να τον υποστηρίξουν στα φανερά.

Μια περίοδο ένα μεγάλο κόμμα ζύγιζε κάπιους υποψηφίους. Μπορεί να σκέφτονταν και εμένα. Ίσως να ήθελαν ένα τόσο δα σπρώξιμο από κάπιον για να το αποφασίσουν. Κι όμως κανείς δεν έγραψε, κανείς δεν τηλεφώνησε να τους πει κάτι για μένα, κανείς απολύτως.

Θα μπορούσα να έπαιζα εγώ αυτόν τον ρόλο, να έγραφα εδώ και κει κάτω από την ανωνυμία ή την ψευδωνυμία για να τους σπρώξω σ' αυτή την απόφαση... Έγνια σας και όλα τα κόβει το μιαλό μου. Ο χρόνος μάλιστα για να σκεφτώ αυτό το πράγμα παραήταν πολύς. Κι όμως δεν τόκανα εγώ γιατί δεν έπρεπε να το κάνω εγώ....

... Πως με το να μην καταφέρω πέντε ανθρώπους να κάνουν (ή να δώσουν) ένα τόσο κάτι για μένα την στιγμή που εγώ έκανα και έδωσα τα πάντα γι' αυτούς, με το να μην εμπνεύσω κάπιους και με το να μην κάνω να με πιστέψουν και να εμφανισθούν και να πούν ότι με υποστηρίζουν, τότε σημαίνει πως είμαι και γω τόσο άχρηστος όσο και κείνοι και πως δεν αξίζει πια να δώσω συνέχεια σ' αυτή την υπόθεση, αλλά και πως, σε τελευταία ανάλυση, οφείλω να την κλείσω με το κεφάλι ψηλά, παλεύοντας δηλαδή.

*

Πως δεν καταλαβαίνετε την σημασία τού φίλου ή του συντρόφου παρά μόνο τού υποτακτικού και του προστακτικού. Εσείς το θελήσατε έτσι.

*

Πως όταν θέλουν κάποιοι μπορούν να κάνουν τον χειρότερο άνθρωπο αστέρι πρώτου μεγέθους και τον καλύτερο χωρίς μοίρα στον ήλιο... Ο χειρότερος νάχει λεφτά με την ουρά κι ο καλύτερος να ψοφάει τής πείνας.

*

Τον περιφρονούνε επειδή δεν συνοδεύεται από αυλικούς, γιατί μιλάει απλά και ίσια και μόλις σκάσει ένα χαμόγελο στα χείλη του τότε όλοι όσοι το βλέπουν καταλαβαίνουν πως έχουν μπροστά τους έναν άνδρα με την καρδιά παιδιού... Θα ξεχάσει, θα συγ- χωρέσει, θα το αφήσει, κτλ κτλ. Θα πουν πως είναι μαλαχτός (φτανός). Κι όμως για κάποιους θα είναι πολύ σκληρός, θάναι αλύγιστος, σκέτος γρανίτης.

Και πως το αρνί είναι μόνο η μιά του όψη. Να εύχεστε και να προσεύχεστε να μην γνωρίσετε (ρθείτε αντιμέτωποι με) την άλλη.

Πως ο Ούτοπος σάς κάνει την καλύτερη προσφορά που θα μπορούσε να κάνει ποτέ κανείς σε ανθρώπους. Σας προσφέρει πόλεις αντάξιες για θεούς και όχι για ανθρώπους. Τουλάχιστον λοιπόν δεν θέλει να τις δώσει σε ψεύτες, σε δειλούς και σε άχρηστους ανθρώπους. Πρέπει να δείξετε πως είσαστε άξιοι γι' αυτές για να τις πάρετε. Αυτός είναι άλλωστε και ο μόνος τρόπος για να τις κρατήσετε. Πρέπει να τις κατακτήσετε με το αίσθημα σας, με τον ιδρώτα, αλλά και με το αίμα σας, αν χρειαστεί.

Πως ναι μεν ο Ούτοπος διαθέτει τέτιες ιδέες και προτάσεις χάρις στις οποίες οφείλει να πιστεύει στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, αλλ' όμως η πείρα του μαζί σας δεν του επιτρέπει να ελπίζει σε τίποτα καλό. Δεν θα εκπλαγόταν μάλιστα αν είχε το χειρότερο.

Και πως ναι μεν οφείλω να δείχνω αισιοδοξία για να σας εμπνεύσω αλλά το γεγονός είναι πως το δοκίμασα άλλοτε αυτό και δεν πέτυχε.

Και για κείνο το χρέος να δώσω στον κόσμο έναν λαό που να εκφράζεται με μια θέληση αταλάντευτη και με μια γροθιά σιδερένια.

*

Ο καλύτερος άνθρωπος στις υπηρεσίες τού καλύτερου οράματος.

*

Πως εκείνοι (οι Ευρωπαίοι) έπεσαν βήμα βήμα στον βάλτο (γκρεμμό-χάος). Από μας έχουν την απαίτηση να πέσουμε μ' ένα σάλτο.

*

Όπως ένα ωραίο κομμάτι μουσικής όλοι θέλουν να το ακούσουν, όπως τα λουλούδια όλοι θέλουν να τα δουν και να τα μυρίσουν, έτσι και τα ωραία κορίτσια όλοι θέλουν να τα γευτούν. Μόνο που μια μουσική σού λέει απλά: άκουσέ με, όπως ένα λουλούδι σού λέει: δες με, μύρισέ με. 'Ενα κορίτσι όμως είναι φτιαγμένο έτσι που να διεγείρει όλες τις αισθήσεις σου και σου φωνάζει με κείνη την φωνή που είναι δοσμένο στον γενετικό κώδικά σου να καταλαβαίνει απόλυτα: άκουσέ με, δες με, γεύσου με, φάγε με. Όπως στο τραγούδι: άγγιξέ με, φίλα με, μύρισέ με, κράτα με σφιχτά....

Αφορμή γι' αυτό ήταν τα μουσικά πρωινά τού Ανδρέα Ιακωβίδη και σκηνικό ο δρόμος, τα βήματα και ο... Μάρτης.

*

Το βλέπεις αυτό το πράγμα; Είναι εδώ δίο μήνες, εμποδίζει, είναι μέσα στα πόδια σου τόσον καιρό αλλά νά που δεν λες να το ταράξεις. Θα μείνει εκεί δίο χρόνια, θα μείνει εκεί μέχρι να αποφασίσει κάποιος να το ταράξει. Όπως τα χαλιά στο σπίτι μου που δρασκελιό ένα χρόνο τώρα ή μια πέτρα, ένα αντικείμενο οπουδήποτε, από τα απλούστερα ως τα πολυπλοκότερα πράγματα, από τα ευκολότερα ως τα δυσκολότερα. Για να γίνει οτιδήποτε πρέπει να αποφασίσει κάποιος (ή κάποιοι) να το κάνει να γίνει και για να κινηθεί οτιδήποτε πρέπει κάποιος να αποφασίσει να το

κινήσει.

*

Κύπριοι... τι θέλετε; Ένα σπίτι στην πόλη και ένα εξοχικό στο χωριό; Κι ο καθένας το δικό του; Και σε απόσταση το ένα από το άλλο; Λυπάμαι αλλά δεν γίνεται αυτό. Όπως στην Πόλη δεν μπορεί κάθε σπίτι να είναι και οικόπεδο, έτσι και στην Ύπαιθρο. Ο χώρος δεν είναι απεριόριστος. Ας το δούμε μαθηματικά:... Έτσι λοιπόν πρέπει να συμβιβαστείτε με αυτό που είναι μαθηματικά εφικτό.

... Θέλετε τα παιχνίδια τής πρώτης νιότης (αθλητικά και ερωτικά), θέλετε το φλερτ, τις ερωτοτροπίες.... Θέλετε δουλιά.

Θέλετε ύπνο. Οι τέσσερις τοίχοι ενός δωματίου κι ένα κρεβάτι είναι αρκετοί γι' αυτό.

Η πείρα μου μού έμαθε πως θέλετε να δουλέψετε ως τις... μετά θέλετε να φάτε... να ξεκουραστείτε... να κοιμηθείτε... να ερωτευτείτε.

Θέλετε ένα καθεστώς που θα τα επιβάλει και θα τα περιφρουρήσει όλ' αυτά πάση θυσία για όλους και για τον καθένα ξεχωριστά, και για πάντα.

Και πως όσο κι αν υπάρχουν φορές όπου θέλετε να μείνετε μόνοι, όμως αυτή η διάθεση δεν θα κρατήσει πολύ. Μετά απ' αυτό θα θέλετε με λαχτάρα την παρέα τών ανθρώπων.

Τους δείχνεις την αλήθια και κείνοι γυρίζουν από την άλλη, τους την λες και κλείνουν τ' αυτιά τους.

*

Πως όπως τα παιδιά κρατάνε τους γονείς μαζί, έτσι κρατάνε και τους συγγενείς.

*

Πως έστω και αν δεν μπορούν να παραγνωρίσουν το γεγονός ότι είμαι και γω άνθρωπος σαν και κείνοι, όμως δεν με αναγνωρίζουν σαν άνθρωπο τών δικών τους καρατίων.

*

Πως όλοι πρέπει να είναι εξίσου μέλη αυτού του κράτους. Εάν άλλοι είναι και άλλοι δεν είναι, αν άλλοι τρέφονται από το κράτος και άλλοι το τρέφουν το κράτος, τότε δεν είναι κράτος αλλά ληστρική συμμορία, είτε αυτή θεωρείται νόμιμη είτε όχι.

*

Ένας άνθρωπος προγραμματισμένος για να βλέπει τίς αρετές και τα χαρίσματα τών συνανθρώπων του παρά τα ελαττώματά τους. Το γεγονός λοιπόν ότι κάποιοι τίθενται ενάντιά του, αυτό από μόνο του δεν είναι αρκετό ώστε να τον κάνει να τους βλέπει διαφορετικά. Ξηγιέμαι: υλικό για αξιοποίηση.

*

Α! Ο Έρωτας! Για έναν που αγαπάμε μπορεί να θυσιάσουμε μια περιουσία. Για έναν που δεν αγαπάμε δεν δίνουμε ούτε μπακίρα... Γι' αυτό λοιπόν ας κάνουμε εκείνο το καθεστώς που θα καλλιεργήσει την αγάπη και όπου όλοι θα είναι ικανοί να δώσουν τα πάντα στον πλησίον τους.

*

Πως οι καλοί οφείλουν να ξέρουν πως πρέπει να είναι παντού και πάντα οι δυνατοί. Γιατί αν δεν είναι, τότε οι κακοί θα δημιουργήσουν τέτιες καταστάσεις που θα τους κάνουν την ζωή ένα ατέλιωτο μαρτύριο.

*

Το: δεν το νιώθω (το νέο μήνυμα, την ομορφιά ή τον έρωτα). Αυτό που νιώθω είναι ο πόνος στο στομάχι μου, στην καρδιά, στο δόντι, στο κεφάλι μου ή.... ή .....ή.... Έτσι λοιπόν πρέπει να δώσουμε τέτια υγία στους ανθρώπους ώστε να τους κάνουμε να δουν και να νιώσουν αυτό που δεν μπορούν να δουν και να νιώσουν ενόσω είναι άρωστοι.

*

Το καψόνι και το παιχνίδι. Πως το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο για την καρδιά (καρδιακό μυ) τους, όχι όμως και για την ψυχή τους. Το ένα φαίνεται σαν καταναγκασμός, το άλλο σαν ψυχαγωγία.

Πες σε κάπια παιδιά να κάνουν κάτι. Σου λένε βαριούνται, δεν μπορούν, δεν και δεν. Δώσ' τους μια μπάλα και θα δεις μεταμόρφωση.

Και πως μια σωστή πολιτεία δεν μπορεί να παραβλέψει αυτά τα πράγματα.

*

Το παρασκήνιο της ανόδου τού....

Η περίπτωση με τον Φ. Φωτιάδη και τον Τ. Παπαδόπουλο.26

Οι τραμπούκοι, οι πληρωμένοι θαυμαστές, οι πληρωμένοι δήμιοι.... Όλα μπορούν να σκηνοθετηθούν. Σημασία ας έχει πάντα το αποτέλεσμα. Και πως δεν είναι άσχημο να σκηνοθετήσεις την πτώση μιας μετριότητας και την άνοδο μιας ιδιοφυίας.

*

Θέλετε έναν ρήτορα ή έναν εκτελεστή; Έναν που να ομιλεί ωραία και να κάνει μάρ- κετιγκ ή έναν που να κάνει έργα ωφέλιμα για τους συνανθρώπους του;

Θέλετε έναν δάσκαλο ή έναν δασκαλάκο; Έναν πολιτικό ή έναν δημοκόπο;

Θέλετε έναν που να μην έχει ανάγκη να είναι ανεβασμένος σε ώμους άλλων για να πολεμάει ή έναν που φοβάται ακόμα και να παρουσιαστεί αν δεν ανεβεί πρώτα σε ξένους ώμους;

*

Πως μπορεί να φοβούνται πως θα διαφθαρώ εγώ με την εξουσία αλλά σίγουρα δεν θα περνά από το μιαλό τους η σκέψη πως η δική τους διαφθορά (συντηρητισμός) έχει φθάσει στο αποκορύφωμά της.

Ένα κίνημα που εμπνευστή του είχε μιαν Επανάσταση (έστω και στην νηπιακή της μορφή· είναι και η επανάσταση κάτι που επιδέχεται βελτιώσεις) νά που γίνεται τώρα ο φονιάς τής Επανάστασης, και μάλιστα μιας ώριμης, ενσυνείδητης και φιλοσοφημένης Επανάστασης.

*

Πως όταν θα έχω πεισθεί ότι κανείς δεν έρχεται για να με βοηθήσει, τότε η λογική μου μού λέει ότι οφείλω να επιστρατεύσω όλες τις δυνάμεις μέσα μου προκειμένου να πετύχω το κτύπημα εκείνο που θα εξουδετερώσει τούς εχθρούς μου.

*

Για την πρώτη περίπτωση ας πούμε πως έχω γράψει πριν. Ας γράψω τώρα κάτι για την δεύτερη περίπτωση. Συγκεκριμένα ήμουν στην Λευκωσία εκείνη την περίοδο (το ’80, αν δεν πέφτω έξω) τών βουλευτικών εκλογών κατά την οποία κάπια νεοφανή κόμματα προσπαθούσαν να μπουν στην βουλή. Ένα από αυτά τα κόμματα ήταν και η “Ένωση Κέντρου", τού Τάσου Παπαδόπουλου. Κάπια μέρα λοιπόν είχε το συλλαλητήριο του στην Πλατεία Ελευθερίας. Εκείνος ήταν πάνω στην εξέδρα και εγώ ανάμεσα στο πλήθος. Εκεί λοιπόν που ομιλούσε ο Τάσος πρόσεξα μέσα στο πλήθος μια ομάδα ανθρώπων -παιδαρελιών βασικά- η οποία συντονιζόταν από την Ουρανία Κοκκίνου και αλάλαζε ξέφρενα υπέρ τού Τάσου και του κόμματος του. Σε κάπια στιγμή ακούγεται από την παρέα: άξιος ηγέτης.

Ο Τάσος διακόπτει την ροή τών λόγων του και απαντά: “ναι λαέ, ακούω την φωνή σου". Ε, ήταν φανερό πως η σκηνή έμιαζε με παραμύθι σε επανάληψη. Το πράγμα ήταν κακόγουστο και χοντροκομμένο. Αυτή η σκηνή ήταν μια φτηνή επιχείρηση αντιγραφής μιας άλλης σκηνής με τον Μακάριο και με το πλήθος και ήταν πολύ ανάξια για τον Τ. Παπαδόπουλο.

Εν πάση περιπτώσει όλοι σ’ αυτή την ζωή κάναμε τα λάθη μας. Ολοι είπαμε τις κοτσάνες μας και ολοι κάναμε κάπια πράγματα για τα οποία μπορεί να ντρεπόμαστε. Θα θεωρήσω λοιπόν εκείνη την σκηνή σαν μια απ’ αυτές τις ατυχείς στιγμές που μπορεί να συμβούν στον καθένα μας. Μπορούσα βέβαια να αποφύγω την αναφορά της αλλά ας πούμε πως την θεώρησα ενδεικτική τής γενικότερης φιλοσοφίας τού παρασκηνίου.

20/3/'97

Κι αν έκανε λάθη τι μ' αυτό; Θέλεις να τον στήσω στον τοίχο ή να του προτίνω να αυτοκτονήσει; Μα, όλοι κάναμε λάθη. Απ' αυτά τα λάθη είναι που μάθαμε μερικά πράγματα.

Αν με κάθε ευκαιρία λέγαμε στον συνάνθρωπό μας: δεν έκανες ή δεν πέτυχες εκείνο που έλεγες ή υποσχέθηκες, τότε θα τον κάναμε να ντρέπεται για τον εαυτό του. Ο καθένας μας έχει σωρεία ανεκπλήρωτων υποσχέσεων, είτε προς τον εαυτό του, είτε προς τους άλλους.

Πως όλοι είπαμε τις κοτσάνες μας και όλοι κάναμε τις μαλακίες μας-

Και πως το θαύμα θα γίνει όταν ένας συντηρητικός χώρος δώσει την πρωτοβουλία σ' έναν επαναστάτη.

*

Θέλετε να δώσετε την Είδηση αλλά φοβάστε πως θα έρθουν ύστερα άλλες Ειδήσεις για να την επισκιάσουν. Κι όμως αυτή η Είδηση θα φέρει άλλες Ειδήσεις που θα αφήσουν σε δεύτερη μοίρα κάθε Είδηση που δεν θα είναι σε άμεση συνάρτηση μ' αυτήν.

*

Πως οι πιο σταθεροί υποστηριχτές σου θα αποδειχτούν εκείνοι που είχαν κάνει λανθασμένες κινήσεις και εκτιμήσεις για σένα. Γιατί ότι κι αν πούμε υπάρχει η συνείδηση, και ο Ούτοπος θα κάνει τα πάντα προκειμένου να την κρατάει άγρυπνη μέσα σε κάθε άνθρωπο.

Πως ο άνθρωπος είναι ένα σκεπτόμενο ον, πως η συνείδησή του, όσο κι αν ασθενεί και κρύβεται, υπάρχει ακόμα και μεις οφείλουμε να την γιατρεύουμε και να την βγάζουμε στην επιφάνεια.

Και πως μια σοβαρή κρίση (αρώστια) κάνει τον άνθρωπο να σοβαρευτεί (φιλοσοφήσει). Κι όσο πιο πολύ το κάνει, τόσο πιο πολύ έρχεται κοντά μας, τόσο πιο πολύ μικραίνουν οι αποστάσεις μεταξύ μας. Οι αρώστιες είναι δηλαδή, έστω και κατ' αυτό τον παράδοξο τρόπο, σύμμαχοι μας. Ας πούμε πως λειτουργούν υπέρ τής θεωρίας μας.

*

Πως υπάρχουν οι πρώτες, αλλά και οι δεύτερες και οι τρίτες κτλ σκέψεις. Όλοι έχουν την δυνατότητα για μια επανόρθωση.

Παράδειγμα: ο Μ με το γάλα. Γιατί να κάνω σκηνή; Κάνω σαν να μην συνέβη. Ο τρόπος μου του δείχνει πως έκανε λάθος. Η σιωπή και ο χρόνος θα το κάνουν να ξεχαστεί.

Υπάρχουν χιλιάδες τέτιες περιπτώσεις από την καθημερινή ή την πολιτική ζωή.

Βέβαια είναι και οι άλλοι, οι ανίκανοι για δεύτερες σκέψεις.

*

Ακούτε τούς σκύλλους; Μόνο ένα "γαβ" ξέρουν όλο κι όλο. Όμως εσείς; Δείτε τί πλεονεκτήματα έχετε: μπορείτε (είσαστε προικισμένοι) να κάνετε χίλιες διό σκέψεις, να νιώσετε και να βιώσετε τόσα αισθήματα, μπορείτε ακόμα να εκφράσετε αυτά τα αισθήματα αλλά τελικά μού φαίνεται πως όλοι οι ήχοι που βγαίνουν από το στόμα σας δεν αξίζουν
περισσότερο από τον ήχο που βγαίνει από το στόμα τών σκύλλων.

*

Οι φωνακλάδες, οι πληρωμένοι φωνακλάδες. Ότι κι αν πεις, αυτοί είναι μεγάλη δύναμη, και το πιός θα ανεβεί και πιός θα κατεβεί είναι δική τους υπόθεση. Εσείς μην ανακατεύεστε. Αν η φωνή σας δεν είναι ικανή να νικήσει την δική τους φωνή, τότε μην ανακατεύεστε.

Το τι πλεονεκτήματα παρουσιάζει αυτή η εποχή: μπορούμε να φτιάξουμε εύκολα στεγασμένους χώρους για να γυμνάσουμε το σώμα μας όταν οι καιρικές συνθήκες δεν μας επιτρέπουν να το κάνουμε σε μη στεγασμένους. Για να δουλέψουμε ακόμα και για να επεξεργαστούμε τα αγαθά που θα καταναλώσουμε. Έχουμε τον τρόπο να καλλιεργήσουμε με μηχανικά μέσα την γη όταν τα μυϊκά μέσα δεν φτάνουν, μπορούμε να προμηθευτούμε εύκολα πρώτες ύλες, μπορούμε να φτιάξουμε κάθε εργαλείο που είναι χρήσιμο στην ζωή μας με μια ευκολία που ήταν αδιανόητη σε όλες σχεδόν τις προηγούμενες γενιές....

Όλα αυτά τα οφείλουμε στο ανθρώπινο μιαλό. Συστηματοποιήθηκαν οι ιδέες και οι εφευρέσεις

και προχώρησαν όλες στην πρακτική εφαρμογή τους μ' έναν τρόπο εκπληκτικό. Αυτές όλες είναι κατακτήσεις τού ανθρώπου και μεις οφείλουμε να κρατήσουμε κάθε ωφέλιμη κατάκτηση, μπορούμε να την βελτιώσουμε και να την προσαρμόσουμε στις επιταγές μιας περιβαλλοντικής πολιτικής.

Και πως ακόμα υπάρχουν περιθώρια για μεγαλύτερες κατακτήσεις. Οι μεγάλες κατακτήσεις δεν έγιναν ακόμα. Όταν θα γίνει αυτό, τότε οι παλιές κατακτήσεις θα παίξουν τον καλύτερο δυνατό ρόλο στην νέα τάξη πραγμάτων.

*

Πως είναι δύσκολο για τον λαό να εκλέγει τούς καλύτερους, ναι, αλλά αυτό δεν σημαίνει κιόλας πως εκείνοι που εκλέγει - ή εξέλεξε - είναι οι χειρότεροι. Ας πούμε πως απλά εκλέγει εκείνους που είτε γι' αυτόν είτε για κείνον τον λόγο, έχουν την ικανότητα να παίρνουν ψήφους έστω και αν αυτό είναι τελείως ανεξάρτητο από τις ικανότητες τις οποίες απαιτεί ο σχετικός ρόλος και το λειτούργημά του. Μπορεί αυτός που είναι ικανός να παίρνει ψήφους να μην είναι ικανός για τίποτε άλλο. Όπως ένας που δεν παίρνει ψήφους μπορεί να είναι ο πιο ικανός σ' αυτό και σε κείνο και ίσως- ίσως σε **τούτον** ακριβώς τον τομέα όπου στάθηκε η αφορμή για να ζητήσει από τον κόσμο ψήφους.

Αυτό όμως, επαναλαμβάνω, δεν σημαίνει πως εκείνος που είναι ικανός για ψήφους δεν είναι ικανός για τίποτε άλλο. Μπορεί μάλιστα να είναι και ο καλύτερος σε όλα. Γιατί αν ο λαός αποφάσισε και ψήφισε ανεξάρτητα από πιέσεις από δω κι από κει και εάν αυτός ο υποψήφιος αισθανόταν το θέμα και την αποστολή του, τότε είναι επόμενο πως αυτό το αίσθημα θα του έδινε και την ευχέρεια να θέτει στην σωστή του διάσταση το θέμα του, να μιλάει και να πείθει για την άποψή του τούς ψηφοφόρους.

*

Πως εγώ απ' αυτό βασικά θέλω να με κρίνετε: σας έδωσα την Υγία και την Ευτυχία που σας έταξα; Σας πρόσφερα εκείνες τις απλές χαρές μιας απλής ζωής;

*

Πως έστω και αν κατατροπώσεις (ρητορικά ή άλλως πως) έναν αντίπαλό σου, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι θα κερδίσεις την τελική μάχη. Σ' αυτά τα πράγματα υπεισέρχεται συχνά πυκνά και ο οίκτος για τον νικημένο, ένας οίκτος τιμωρός.

*

Από τον Μπακούνιν: μόνο χάρις σε μια αλληλουχία από πλάνες και λάθη και σκληρές εμπειρίες οι άνθρωποι κατέκτησαν την αλήθια.

*

Πάλι από τον Μπακούνιν: η κατάργηση τού κράτους δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί μ' ένα μόνο χτύπημα. Γιατί στην Ιστορία, όπως και στην φύση, τίποτα δεν γίνεται μεμιάς. Ακόμα και οι πλέον ξαφνικές επαναστάσεις, οι πλέον απροσδόκητες και οι πλέον ριζοσπαστικές, προετοιμάζονται πάντα από μια μακροχρόνια διεργασία αποσυνθέσεως και νέας συγκροτήσεως, διεργασία κρυφή ή φανερή που δεν διακόπτεται ποτέ και πάντα προχωρεί και παίρνει μεγαλύτερες διαστάσεις κτλ.

... Πολλοί υποστηρίζουν ότι με την κατάργηση τού δικαιώματος τής κληρονομιάς θα εκλείψει το ισχυρότερο κίνητρο που προτρέπει τούς ανθρώπους προς την εργασία. Αυτοί που σκέφτονται έτσι... κτλ κτλ. (Σελίδες 146,147,148).

*

Πως δεν είναι κανείς που δεν θα έδινε όσα έχει και δεν έχει προκειμένου νά γευτεί αυτά τα αγαθά. Το μόνο πράγμα που θα μπορούσε να τον κάνει να διστάσει είναι τούτο: θα έχουν και τα παιδιά μου αυτά τα αγαθά;

Η απάντησή μας είναι τέτια που μπορεί να εξουδετερώσει κάθε δισταγμό: ναι, θα τα έχουν. Και εγγύηση γι' αυτό θάναι το σιδερένιο μου ραβδί.

*

... Από την επιστολή στον Δ.Χ:....να χωθώ ως τον λαιμό σ' αυτή την ερημιά...

Α, και τότε πιός θα πάρει στους ώμους του το όνειρο; Πιός θα το βοηθήσει στην ανηφόρα τής ζωής;

Ή: έχεις δίο επιλογές. Η πρώτη είναι ο Λυσσαρίδης, ο καλύτερος ρήτορας που έβγαλε αυτός ο τόπος. Δυστυχώς όμως έχει ολίγα τινά Γκορπατσιωφικά στοιχεία. Είναι λίγο θεωρητικός και ολίγον γηραιός και γι' αυτό δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει χωρίς έναν καίσαρα δίπλα του. Μην τον υποστηρίξεις.... Αντίθετα ο Ούτοπος είναι ρήτορας και καί- σαρας μαζί.

Ή: βουλευτές τού ΑΚΕΛ, επειδή ακριβώς πιστεύω ότι σας επεβλήθηκε αυτή η απόφαση χάρις στις Σταλινικές μεθόδους τού αρχηγού σας....

Στην προσπάθειά σας λοιπόν να δώσετε την εντύπωση ότι είστε μονιασμένοι, προσέξετε μήπως αποδειχτεί ότι είστε όλοι μονιασμένοι στο στράβωμα και στην πα- λαβομάρα. Προσέξετε....

*

Το του Σημίτη: υπάρχει η δυνατότητα να παράγετε το ροδάκινο σε 40 ημέρες.

Μα, πρωθυπουργέ μου, μόλις το κάνει ο πρώτος, θα το κάνει και ο δεύτερος και και και, και μόλις μαθευτεί ότι παραώθηκε ο Έλληνας μ' αυτό, τότε θα τρέξει να το κάνει και ο Ιταλός, ο Ισραηλινός κ.ο.κ. Και τότε ασφαλώς θα βγάλουν την παλιά φυτεία για να βάλουν καινούρια και θα ισχύσει το γνωστό "ράβε ξύλωνε, δουλιά να μην σου λείπει". Χέστα λοιπόν.

*

Πως ο καθένας πηγαίνει σε κείνη την παράταξη όπου πιστεύει ότι θα ακουστεί καλύτερα ο λόγος του και όπου θα γίνει το δικό του.

*

... Για να σας οδηγήσει εκεί όπου ανήκετε: πίσω στην φύση. Τόσο μάλλον γιατί όσο πιο πολύ είστε μακριά της, τόσο *πιο* πολύ θα σφίγγει η θηλιά γύρω από τον λαιμό σας.

*

Πως με όλα τα ήθη σας έχετε φέρει τον εαυτό σας στο σημείο όπου μόνο μια συστηματική βία μπορεί να σας λυτρώσει. Κι όμως ακόμα κι αυτό το μόνο σωστικό μέτρο το έχετε απαγορεύσει.

Νιώθατε κάποτε ανασφάλεια και νομίζατε πως έφταιγε το ότι δεν είχατε λεφτά. Πήρατε λεφτά κι όμως η ανασφάλεια παραμένει. Πήρατε αυτοκίνητα πολυτελείας και κτίσατε σπίτια-παλάτια ελπίζοντας πως αυτά θα σας λύσουν τα προβλήματα σας, αλλά ούτε κι αυτά σάς έσωσαν. Το σύστημα σάς έδωσε φαΐ, στέγη, ανέσεις και τροχούς για να αλωνίζετε τούς δρόμους αλλά το βασικό πρόβλημα παραμένει: σας λείπει η ασφάλεια, η υγία και η Ευτυχία.

*

Μπορεί να σε χρειαστώ, μπορεί να με χρειαστείς (ο καθένας μπορεί να πέσει στην έσχατη ευτυχία ή στην έσχατη δυστυχία). Τι αυτό ας είμαστε καλοί μεταξύ μας. Αυτό είναι το παν. Μπροστά σ' αυτό όλες οι θεωρίες είναι ένα τίποτα.

*

Πως το θέμα δεν είναι το να ανέλθουν οι κουμμουνιστές στην εξουσία αλλά το να εφαρμοσθεί ο κουμμουνισμός. Ήταν κάποτε στην Ρωσσία οι κουμμουνιστές, ήταν πρόσφατα στην Βουλγαρία. Τι κατάφεραν; Γι' αυτό μην πανηγυρίζετε αν δείτε να κερδίζουν οι κουμμουνιστές αλλά αν κερδίζει ο κουμμουνισμός. Όλοι αυτοί μπορεί να αυ- τοαποκαλούνται κουμμουνιστές αλλά τι στ' αλήθια είναι ο κουμμουνισμός δεν το ξέρουν. Η βαθιά και αληθινή γνώση είναι έργο μιας διάνοιας. Είναι, σου λέω, μεγάλη ιστορία....

Όσα λοιπόν κουμμουνιστικό κόμματα κι αν ανέβουν στην εξουσία, τίποτα δεν θ' αλλάξει στον κόσμο. Απλά θ' ανέβουν και θα κατέβουν. Θα κατέβουν έτσι όπως ανέβηκαν. Το σύστημα όμως θα μείνει στην θέση του και θα τα κάνει όλα μια μπουκιά.

Έχετε το 33%; Όσο κι αν έχετε, από την στιγμή που δεν έχετε την εξουσία και δεν εφαρμόζετε την ιδεολογία σας, τότε ανήκει κι αυτό στο σύστημα.

*

Ένα σύστημα και έναν κόσμο, αισθήματα, νόμους και διατάγματα στα μέτρα τής σήψης τους. Ένα σύστημα ανθρωποφάγο(γων).

*

Τα χόρτα όταν είναι μικρά μπορείς να τα βγάλεις ακόμα και με τα δάκτυλα. Αν όμως τ' αφήσεις και μεγαλώσουν πολύ, τότε δεν τα βγάζεις ούτε με το αλέτρι. Έτσι και η σωστή πολιτεία πρέπει να εξαλείφει κάθε κακό στοιχείο στην γένεσή του, πριν βαθύνουν οι ρίζες του.

*

Πως εγώ ζω σ' ένα μέρος που θα το ζήλευαν πολλοί. Έχοντας μάλιστα στα χέρια μου τα "μυστικά τής Υγίας" μπορώ να ζήσω μια θαυμαστή ζωή κοντά στην Φύση παρακολουθόντας τις μέρες να διαδέχονται η μια την άλλη, μακάριος κι ευτυχισμένος σ' ένα καταφύγιο ενός ρημαγμένου κόσμου.

*

Η δημοκρατία. Πράγματα που μπορούν να γίνουν σε μια μέρα (ή ώρα), αυτοί τα κάνουν σε ένα μήνα. Εκεί όπου θα έφτανε στο σωστό πολίτευμα ... μισή σύσκεψη, νά που στην δημοκρατία δεν φτάνουν ούτε δέκα. Και νά που οι συσκέψεις και οι διαβουλεύσεις έγιναν αυτοσκοπός.

Πως δεν έχω άλλη επιλογή από του να το παίξω δυνατά και αιματηρά. Τι κάνουν οι κτηνοτρόφοι όταν θέλουν να εξαλείψουν μια μεταδοτική αρώστια; Τι κάνουν οι γεωργοί; Εξοντώνουν ή όχι όλα τα προσβλημένα ζώα ή (φυτά. Ή είναι κανείς που νομίζει ότι θα σωνόταν η κατάσταση με ένα ψέκασμα; Όχι, χρειάζονται ολοκληρωτικές λύσεις... Δεν πρέπει να έχει το σύστημα κανένα περιθώριο να αναβιώσει. Πρέπει να κλείσουμε γι'αυτό κάθε διάδρομο, να καταδικάσουμε εκ των προτέρων κάθε προσπάθεια του να αναρρώσει.

Πως πρέπει να ευνουχίσουμε το σύστημα για να μην μπορεί να αναπαραχθεί. Αλλ' όμως επειδή δεν πρόκειται απλά για ένα ζώο που μπορεί να φαγωθεί, τότε πρέπει αναγκαστικά να το αφανίσουμε. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να το έχουμε κάθε μέρα μέσα στα πόδια μας. Η αναβολή τού αφανισμού του δεν πρόκειται να λειτουργήσει προς το συμφέρον μας. Αυτό θα περιμένει την ευκαιρία για να εκδικηθεί και να επανακτήσει τα χαμένα εδάφη.

*

Για την βία και για τον τρόπο. Η πείρα δείχνει πως άλλοτε πετυχαίνει το ένα, άλλοτε το άλλο, με αυτούς πετυχαίνει αυτό και με κείνους εκείνο. Δεν είναι όλοι οι άνθρωποι ίδιοι, ούτε και ο ίδιος άνθρωπος είναι ίδιος. Σύνθεση αντιθέσεων - Αντινομίες.

Μια συμπεριφορά που την κανονίζουν οι ανάγκες τής κάθε στιγμής.

Λες: ας δοκιμάσουμε την βία. Κι ύστερα: ας δοκιμάσουμε τον λόγο (ή την σιωπή κάποτε, ή μια ματιά).... Ας δοκιμάσουμε και έτσι και αλλιώς.

Ο Χριστός από την μια έδιωξε με το μαστίγιο τούς εμπόρους από τον ναό, κι όμως από την άλλη αφέθηκε να σταυρωθεί χωρίς καμιά διαμαρτυρία.

Είπε αυτό: γενεά εχιδνών. Ή: ήρθα να φέρω διχόνοια κτλ. Αλλά και το άλλο: όταν σας ραπίσουν στο ένα μάγουλο, γυρίστε του και το άλλο.

Το ίδιο και το Κοράνι. Αλλού λέει αυτό και αλλού εκείνο. Αν βασιστείς απλά στο γράμμα, τότε δεν θα ξέρεις τι να κάνεις αλλά, σε τελευταία ανάλυση, υπάρχει αυτή η περίπτωση και η άλλη περίπτωση.

Όπως στο ποδόσφαιρο: ποτέ δεν ξέρεις αν έκανες την σωστή επιλογή. Μπορεί να κάνεις την σωστή και να μην σκοράρεις, όπως μπορείς να κάνεις την λανθασμένη και να σκοράρεις.

Έτσι είναι και η ζωή. Δεν πρόκειται για απλά μαθηματικά. Υπάρχουν βέβαια κάποιοι κανόνες αλλά οι προσωπικές πτυχές είναι τόσο πολλές που ακόμα και οι κραταιότεροι κανόνες ανατρέπονται.

Ποτέ δεν ξέρεις. Είναι ένα παιχνίδι που άλλοτε βαραίνει εδώ, άλλοτε εκεί. Ποτέ δεν ξέρεις τίς θέσεις και τις διαθέσεις τών άλλων. Το σημαντικό είναι να βαδίζεις τον δρόμο σου, ν' ακούς το ένστικτο και το πεπρωμένο σου και να κρατιέσαι στο παιχνίδι ως το τέλος, δυνατά και αιματηρά.

*

7/5/'97

Για την ηλικία. Τι σημασία έχει η ηλικία; Δες πώς τα έχει φτιάξει η φύση; Ένα παιδί 12 χρόνων είναι πιο σωματώδες από έναν ενήλικα 40 χρόνων κι ένα άλλο παιδί 10 χρόνων είναι πιο ώριμο

(και όχι μόνο ερωτικά) από έναν άνθρωπο 50 χρόνων.

*

Για τον Αλέξανδρο. Εκείνα τα μέσα είχε τότε και εκείνη την συγκεκριμένη κατάκτηση μπορούσε να επιχειρήσει.

Σήμερα έχουμε καινούρια μέσα έχουμε την τέχνη, την μουσική, το ράδιο, την τηλεόραση, το τυπογραφείο και όλη την τεχνολογία αλλά, παρόλαυτά, θα την νιώσουν οι
άνθρωποι και την άλλη κατάκτησή μας τόσο όσο δεν ένιωσε κανείς καμιά κατάκτηση.

*

Κύπριες γυναίκες.... Αφήστε τήν ηθική και ακούστε και εκτιμήστε την Λογική. Ο Ούτοπος σάς προτίνει ένα καθεστώς Μητριαρχίας. Αν ίσχυε αυτό από καιρό, τότε θα είχατε όλες πιο όμορφα παιδιά, θα θηλάζατε και θα ανατρέφατε πιο όμορφα παιδιά. Ο κόσμος θάταν πιο ωραίος αν … Γι' αυτό φταίει πάνω απ' όλα η θρησκεία.

Ή τι γίνεται με τα παιδιά σας; Παχύσαρκα, με χοληστερόλη, μ' αυτό και με κείνο, αναίσθητα, φίλαυτα και φιλοχρήματα, αχάριστα κι αδιάντροπα. Και πού είναι η Παιδεία, πού είναι η θρησκεία, που είναι η οικογένεια και η πατρίδα για να τα κάνει ανθρώπους;

*

Τα πρόβατα τού Χριστόφια.

Ανθρωποι τού ΑΚΕΛ, δείτε το είδος τού αγώνα του: καταθέσεις στεφάνων σε μνημόσυνα και ανδριάντες, εγκαίνια εδώ κι εκεί, προσφωνήσεις συνεδρίων κτλ κτλ.

Άλλοτε τον καλούν κάποι εκεί και σε ανταπόδοση καλεί εκείνους εδώ, κάνει δια- βουλεύσεις και συσκέψεις, καμαρώνει με ψίλλου πήδημα μπροστά στην κάμερα και κάνει δηλώσεις γι' αυτό και για κείνο, παίζει ένα σπαστικό θέατρο και αυτό το λέει αγώνα και πολιτική. Όμως εγώ αυτό το λέω "σκατά".

Και το του Συλλούρη: οι πολιτικοί έρχονται και παρέρχονται.

*

Πως όπιος καταφέρει και μαζέψει ένα τσούρμο ιδιώτες και σείσει λίγα πανώ και βγάλει λίγη γλώσσα και βροντοφωνάξει λίγα συνθήματα, κάνει νομοθεσία και πολιτική.

Και πως κριτήριο δεν είναι το τι λένε οι πολλοί. Όλ' αυτά είναι τάσεις και συστήματα που καταστρέφουν τον πλανήτη.

*

Βγήκε ξανά στους δρόμους για σας. Δικαιώστε τον πριν σκοτωθεί κάπια μέρα μέσα σ' αυτούς.

Ο Θεός τον επέλεξε ανάμεσα σε δισεκατομμύρια ανθρώπους, και όμως οι συνάνθρωποι και συμπατριώτες του δεν του δίνουν καμιά σημασία, τον έχουν παραπετάξει.

Δες θόρυβο που κάνουν για έναν ποδοσφαιριστή ή έναν καλαθοσφαιριστή με ταλέντο κι όμως ούτε λέξη για το καλύτερο πολιτικό ταλέντο που έχει να επειδείξει το ανθρώπινο γένος.

Για την δικτατορία τού Λόγου και της Δικαιοσύνης.

Και πως άνκαι προσωπικά είμαι ενάντια στον θεσμό τής λαϊκής ψήφου και ενάντια στην θεωρία πως ότι πουν οι πιο πολλοί είναι απαραίτητα και το σωστότερο και όπιον ψηφίσουν είναι ο καλύτερος όμως, παρόλαυτά, δεν μπορώ και να αποκλείσω το ενδεχόμενο να ψηφίσουν κάπια φορά τον καλύτερο.

*

Και όλα τα χρήματα να έχετε, έστω και μόνο το στομάχι σας αν πονάτε, λίγο σάς ωφελούν. Πού να πονάτε και το δόντι ή το κεφάλι σας;

*

Πως πριν περάσει λίγος καιρός θα ανακαλύψετε πως αυτά που χάσατε - χρήμα, αυτοκίνητα, κοτσάνια, ασφαλίσεις, περιουσία (συν: στρες, ανορεξία, αδυναμία αφομοίωσης τής τροφής, διαβήτες κτλ) - ήταν ένα τίποτα, ενώ αυτά που κερδίσατε - υγία, ασφάλεια, ευτυχία, αυτοπεποίθηση, τάξη, αγάπη (συν: όρεξη για φαΐ, για νερό κτλ.)- είναι το παν.

*

Πως τελικά ανακαλύπτω πως η τακτική τού Χριστόφια είναι τακτική θολώματος τών νερών

(παραπλάνησης τού αντιπάλου). Μέχρι στιγμής τα καταφέρνει περίφημα. Υποψιάζομαι πως θα φοίτησε στην σχολή τού Ντενκτάς. Ακόμα κι αυτός ο Ντενκτάς δεν θα τα κατάφερνε καλύτερα.

Πως ο άνθρωπος θα θέλει, φαίνεται, κι άλλους μαζί του για να με υποστηρίξει. Αλλά και πως ακόμα και η υποστήριξή τους χωρίς την Υγία (μου) δεν αξίζει και πολλά πράγματα.

*

15/5/'97

Αν είχαν οι γυναίκες αυτό που έχουν οι άνδρες, δεν θα πήγαιναν ποτέ μ' αυτούς. Έλα όμως που.... Ομοφυλόφιλοι, τάχα. Απλούστατα οι άνθρωποι ανακάλυψαν την υπέρτατη τών ηδονών και επιμένουν να την χαίρονται και να την απολαμβάνουν ανεξάρτητα από κάθε κόστος και κάθε τίμημα το οποίο τούς επιβάλλει το σύστημα και οι άνθρωποι του να πληρώσουν.

*

Τι θα προσδοκούσα για τα παιδιά μου; Να: να φτάσουν κάπια μέρα σ' αυτό το σημείο όπου να μπορούν να εκτιμούν και να αγαπούν, να διψά η καρδιά τους για τραγούδια σαν κι αυτό: δεν έκανα ταξίδια μακρινά, ταξίδεψε η καρδιά κι αυτό μού φτάνει...

*

Η Ευρώπη και η Ευρώπη. Αν δηλαδή νομοθέτησε λάθος η Ευρώπη, πρέπει μήπως να την ακολουθήσουμε και μεις; Παράδειγμα: η ομοφυλοφιλία. Από πότε εισήχθη αυτός ο νόμος στην Ευρώπη; Ως τότε όμως εδιώκοντο για αιώνες και για χιλιετηρίδες. Σε πλεί- στα άλλα θέματα μπορεί να έχουν λανθασμένη νομοθεσία εδώ και αιώνες. Ίσως μάλιστα όλη η Ευρώπη να είναι ένα λάθος εδώ και αιώνες.

... Μα, αυτόν τον νόμο τους ή τον άλλον τον είχαν οι Έλληνες πριν διόμισυ χιλιάδες χρόνια και οι Κινέζοι πριν τρεις χιλιάδες χρόνια.

Αν εγώ κρίνω δηλαδή ότι πρέπει να προχωρήσω σε κάτι, πρέπει μήπως να μην το κάνω επειδή δεν το έχει κάνει - ή σκεφτεί - η Ευρώπη;

Το τι είναι σωστό και τι όχι, αυτό θα το δείξει το πείραμα και η διάνοια που το κατευθύνει.

*

Πως είναι, ναι, δικαίωμα - *κι* ίσως και καθήκον - τους να επιλέξουν και να σας προτίνουν οι κομματικοί αρχηγοί σας όπιον θέλουν. Το κατανοώ και παρακαλώ κατανοήστε το και σεις. Μπορούν να σας προτίνουν αυτόν ή εκείνον, τον τελευταίο βλάκα ή το τελευταίο σκιάχτρο. Μπορούν ακόμα να σας προτίνουν και κάπιο γαϊδούρι εάν δεν το εμποδίζει το Σύνταγμα και το Καταστατικό, αρκεί αυτό να εμπίπτει στις προδιαγραφές τής "εξέχουσας μετριότητας", να έχει διπλώματα, θώκους, πόστα, φίλους, προστάτες και νονούς και να μην έχει εκφράσει ως τώρα μια προσωπική άποψη.

*

Από την Χαραυγή: το όραμα τού Τσε θα πραγματοποιηθεί. Κι όμως νά ένας άνθρωπος τού μόχθου και της αγροτιάς, ένας άνθρωπος γεννημένος φιλόσοφος και πολιτικός κι όμως αυτοί δεν του δίνουν σημασία.

*

Ανθρωποι, πάρτε ένα οποιοδήποτε αντικείμενο που να μην φθείρεται και να μην πα- ρασύρεται από τον άνεμο ή την βροχή και τοποθετείστε το σ' οποιοδήποτε μέρος. Εάν δεν υπάρξει μια θέληση για να το μετακινήσει θα μείνει εκεί για μήνες, για χρόνια και για αιώνες.

Όλα τα κινεί η θέληση.

Το ίδιο συμβαίνει με την πολιτική και με την αρχιτεκτονική. Αν κάπιος δεν σκεφτεί κάτι, αν δεν το σχεδιάσει και δεν αποφασίσει να το πραγματοποιήσει, τότε δεν πραγματοποιείται.

*

Το: όλοι είπαμε τις παλαβομάρες μας σ' αυτή την ζωή, όλοι κάναμε λάθος εκτιμήσεις για κάπιους ανθρώπους και για κάπιες καταστάσεις, όλοι σε κάπια στιγμή επιδείξαμε την απληστία μας και όλοι σε κάπω βαθμό υποκύψαμε στα πάθη μας. Κτλ κτλ.

Εδώ ισχύει το: ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω. Αυτό γίνεται και αυτό θα γίνεται πάντα με την ανθρώπινη φύση. Γι' αυτό ας μην θέλουμε να μεγαλοποιούμε τα λάθη τών

συνανθρώπων μας και ας μην ψάχνουμε ολοένα για αφορμές για να τους κατακρίνουμε. Αν τους κάνουμε όμως να τα δουν αυτά με την μεγαλύτερη δυνατή σαφήνεια και ψυχραιμία, τότε μπορούμε να τους βοηθήσουμε ώστε να μην πέφτουν στο εξής με την ίδια ευκολία στις ίδιες παγίδες (λάθη).

*

Πως ο Έρωτας είναι το μόνο πράγμα που μπορεί να ενώσει τούς ανθρώπους. Γι' αυτό ας μην επιτρέψουμε σε έννοιες όπως "φυλή, θρησκεία ή πατρίδα" να απομακρύνουν αυτή την ένωση.

*

Το: όχι μόνο να αγαπήσουμε όλους τούς ανθρώπους (και όλα τα παιδιά) αλλά και να παίξουμε και να δουλέψουμε με όλους τους ανθρώπους, να ασκηθούμε και να προπονηθούμε με όλους τούς ανθρώπους, συνδυάζοντας μάλιστα έτσι το τερπνό με το ωφέλιμο.

Και πως ο Θεός έχει φτιάξει έτσι τον άνθρωπο και έτσι τον κόσμο ώστε να έχει ο ένας ανάγκη τον άλλο.

Συχνά μάλιστα όταν μιλάμε και όταν επιχειρηματολογούμε λέμε: όπως συνέβη μ' αυτόν ή όπως είπε αυτός κτλ. Αυτό από μόνο του δείχνει πως είμαστε έτσι φτιαγμένοι ώστε να έχουμε ανάγκη όχι μόνο την υλική ή μυϊκή δύναμη τού πλησίον αλλά επίσης και την σκέψη, την πείρα, την λογική, το επιχείρημα, τα αισθήματα και όλη την διανοητική δύναμη τού πλησίον.

*

Πως δεν είμαι από κείνους που επειδή κάποιοι τού είπαν ή του έκαναν κάποτε κάτι κάθονται και μνησικακούν και καταστρώνουν σχέδια για να πάρουν την εκδίκησή τους.

Είπαμε πως ο άνθρωπος είναι ευμετάβολο ον. Εκείνοι οι άνθρωποι μπορεί να έχουν αλλάξει στο μεταξύ και να έχουν μετανιώσει γι' αυτό και για κείνο. Όσο λοιπόν και αν η πείρα δείχνει πως αυτό (το ευμετάβολον) έχει δημιουργήσει πολλές θλιβερές καταστάσεις, όμως μπορεί να δημιουργήσει και χαρμόσυνες και όσο είναι στο χέρι μας οφείλουμε να αξιοποιήσουμε την θετική όψη τού γεγονότος, γιατί σίγουρα υπάρχει κι αυτή.

*

Το: ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Και πως οι άνθρωποι που σκέφτονται και μιλούν έτσι είναι οι πιο καλοί και μεγαλόψυχοι άνθρωποι. Είναι αυτοί που θα εξαντλήσουν όλα τα μέσα και όλο τον χρόνο προκειμένου να πείσουν. Το... ελάττωμά τους είναι που έχουν ξεκαθαρίσει καλά μέσα στο μιαλό τους τό τι θέλουν και που ξέρουν ότι αυτό το πράγμα αποτελεί γι' αυτούς ζήτημα ζωής και θανάτου.

*

Το τού Επίκουρου: πως ο άνθρωπος πρέπει να είναι φίλος (και αδελφός) για τον άνθρωπο. Και πως οφείλουμε γι' αυτό να κάνουμε ότι ακριβώς ταιριάζει σ' έναν άνθρωπο να κάνει στους φίλους και αδελφούς του ανθρώπους. Και πως πρέπει να επιμείνουμε.

*

Πως αν ήθελε ο Θεός να μην αγαπάμε και να μην αισθανόμαστε, τότε θα έκανε καλύτερα αν μας έκανε όλους φυτά. Όμως ο Θεός μάς έκανε ανθρώπους, δεν μας έκανε φυτά. Φερθείτε λοιπόν ανθρώπινα.

*

Κάποιος λέει μια κουβέντα (ο Κυπριανού, ο Κρανιδιώτης ή.... ή ... ή ...) και την παίρνουν οι δημοσιογράφοι και οι άλλοι και από σχόλιο σε σχόλιο και από ανάλυση σε ανάλυση κατασκευάζουν μιαν ολόκληρη ιστορία και κατακλύζουν μ' αυτήν τα ράδια και τις τηλεοράσεις κι όλο αυτό το λένε Ειδήσεις και πολιτική. Όμως εγώ αυτά τα λέω... σκατά.

*

Για το τι πέτυχε στην Οικονομία το Συντηρητικό Κόμμα τής Αγγλίας. Κι όμως οι ψηφοφόροι το καταπόντισαν. Βλέπετε οι ωραίοι αριθμοί δεν μπόρεσαν να κάμψουν την θέληση τών ανθρώπων για αλλαγή, κι όπια και νάταν.

*

Πως δεν πρόκειται για μιαν εντελώς προσωπική υπόθεση, δεν πρόκειται για την συγγραφή ενός βιβλίου ή την διενέργεια ενός πειράματος όπου δεν χρειάζεσαι κανέναν άλλον έξω από σένα.

Πρόκειται για πολιτικό και κοινωνικό αγώνα. Αν δεν βρεθούν λοιπόν ορισμένοι άνθρωποι να με υποστηρίξουν και αν μετά δεν με υπακούσουν οι λαϊκές μάζες, τότε το πρόγραμμα μου δεν πραγματοποιείται με τίποτα.

*

28/5/'97

Πως, φαίνεται, δεν πιστεύουν στην δυναμική τής ιδεολογίας που υποτίθεται ότι εκφράζουν, ούτε στην δυναμική τού ανθρώπου που επιδιώκει να την πραγματοποιήσει, και πως τελικά ο τίτλος που τους αξίζει δεν είναι άλλος απ' αυτόν: χέστηδες.

Προσέξετε όμως. Αυτό δεν είναι το χειρότερο. Το χειρότερο είναι να είναι αρχηγοί χέστηδων. Σκεφτείτε το λοιπόν: αν δεν το θέλετε αυτό και αν πιστεύετε σ' αυτό που σας λέει ο Ούτοπος, τότε αποτινάξετέ τους.

Α, αυτοί οι άνθρωποι θέλουν ήττα -δεν το βλέπετε;- και πάση θυσία. Εγώ νομίζω πως πρέπει να ντρέπονται να αντικρύσουν κάθε κουμμουνιστή. Νάτους: κάνουν προσφωνήσεις σε κουμμουνιστικά συνέδρια, προσκαλούν την κόρη ενός ήρωα κουμμουνιστή και η εφημερίδα τους γράφει: το όραμα τού Τσε θα πραγματοποιηθεί....

Κι όμως αυτοί είναι οι προδότες τού Οράματος. Χάρις σ' αυτούς έχει θαφτεί, πληγωθεί και κατασπαραχθεί το όραμα. Ένας μόνο άνθρωπος μπορεί να δώσει φτερά στο όραμα και αυτό το ξέρουν. Μας φάγανε οι δεύτερες και οι τρίτες σκέψεις αλίμονο.

Φτύστε τους! Τον βγάλανε Γ. Γ. και ότι θέλει κάνει . Μεταφράζει την δειλία και την ηλιθιότητα του σε δεύτερες και τρίτες σκέψεις. Κι αυτό σίγουρα θα τόχει για σοφία.

Θα νομίζει ότι είναι σοφός ενώ δεν είναι τίποτα παραπάνω από ένας πρώτης τάξεως δειλός... Και πιός τον κρίνει; Όλοι φοβούνται πως θα χάσουν προβάδισμα έναντι τού ΔΗΣΥ αν φανεί ότι υπάρχει και μια δεύτερη άποψη στο κόμμα. Όλοι φοβούνται το βάρος τών αντιδράσεων.

Ρε ολόκληρο ΑΚΕΛ δεν διαθέτει έναν άνθρωπο με θάρρος; Όλους σάς έχει κάνει πλύση εγκεφάλου και γίνατε όλοι τα πρόβατά του;

Ω, σίγουρα χρειάζεται μια πάλη σ' αυτό τον χώρο, χρειάζεται ένα ξεκαθάρισμα λογαριασμών για να βγει από τον βάλτο. Λίγο αν αργήσετε θα γίνει βόρβορος. Γιατί ένα κόμμα που είχε την ευκαιρία να αναδείξει έναν κουμμουνιστή τού οποίου το μήνυμα έχαιρε τής γενικής εκτίμησης τού λαού είναι ένα προδοτικό κόμμα.

*

Διακυβέρνηση τού είδους: και μη χειρότερα.

Αυτός νάχει τα πάντα (δουλιά εσαεί, και σύνταξη) και συ θέλεις ζήσε, θέλεις ψόφα. Κι αυτό το λένε κράτος.

*

Στον Αβραάμ Αντωνίου: Α, ρίξε μια ματιά σ' αυτές τις επιστολές. Πιστεύω θα τις βρεις ενδιαφέρουσες... Αν είσαι μαζί μου, τότε σε θέλω να κάνεις έναν πόλεμο εκεί μέσα. Πιστεύω ότι δεν θα δυσκολευτείς να βρεις ανθρώπους που θα σου συμπαρασταθούν. Βρες τους λοιπόν και μην καθυστερήσεις. Δεν χρειάζεται να σου πω και πολλά για να σε πείσω γι' αυτό. Επαναστάτησε λοιπόν!

Ασκήσου λίγο πρώτα, δυνάμωσε την καρδιά και την βούληση σου -μην βασίζεσαι ποτέ στα φάρμακα - και μην φοβάσαι τίποτα. Αξίζει τον κόπο. Κτύπα λοιπόν!

*

Είναι η φύση, τα φυτά, αυτά που βγαίνουν από το χώμα και που τα βάζουμε μέσα μας και γίνονται τραγούδι, ποίηση, έρωτας.

... Νομίζει πως έχει το 33%. Εντάξει, το έχει όταν απέναντι του είναι ένας ΔΗΣΥ και ένα ΔΗΚΟ. Όταν όμως έχει απέναντι του τον Ούτοπο, τότε το πράμα αλλάζει. Κι όταν μάλιστα είχε την ευκαιρία να φέρει μαζί του τον Ούτοπο και δεν τόκανε, τότε αλλάζει ακόμα πιο πολύ. Αυτή η άρνηση αγγίζει τα όρια τής αφροσύνης και της προδοσίας. Γιατί; Πιός είναι ο Ούτοπος και

τι έθεσε μπροστά του;

Έθεσε μπροστά του σκέψεις που δεν τις έπιασε κανείς, σχέδια πόλεων που δεν τα έπιασε κανείς. Κι όμως...

Μα τι νομίζει; Πως θα έχει για πάντα το 33% και θα νομίζει ότι είναι ο διάδοχος τού... Στάλιν;

Μα δεν ξέρει πως μπορεί να ξυπνήσει ένα πρωί και να ανακαλύψει πως δεν έχει τίποτα;

Πως το 33% έχει αλλάξει χέρια και πως εκείνος έγινε πια ένα τίποτα;

Αν είχε τον νου του θα μπορούσε εκείνο το 33% να το κάνει 63 και 93% αλλά φαίνεται πως δεν τον έχει. Δείξετέ του λοιπόν πως χωρίς νου δεν έχει τίποτα, ούτε 33, ούτε 13 ούτε 3%, πως δεν έχει τίποτα άλλο έξω από μια δράκα πρόωρα οστεοπορωμένα γερόντια. Και πού να του λείπει και η υγία δηλαδή;

*

Ένας άνθρωπος μακριά από κλίκες και ραδιουργίες, ένας άνθρωπος που κοιτάζει το όραμα του και τις μάχες που έχει να κάνει γι' αυτό. Που δεν έχει χρόνο για χάσιμο και κάθε γρόσι του το φυλάει γι' αυτές τις μάχες.

*

Μαζεύονται και τι άλλο κάνουν από του να μαλακίζονται ομαδικώς και... πολιτικώς;

Ναι λοιπόν. Εγώ αυτό το λέω πολιτική …μαλακία.

3/6/'97

Έχω χρόνο και γι' αυτό αθλούμαι, νομίζεις; Όχι! Έχω τόσον χρόνο όσον έχεις και συ. Για όλους ο χρόνος είναι ο ίδιος. 24 ώρες το μερόνυκτο, 30 μέρες τον μήνα και 12 μήνες τον χρόνο κτλ. Απλούστατα αθλούμαι γιατί θέλω και αθλούμαι.

*

Μια ευμάρεια εις βάρος τής τέχνης και τού πολιτισμού, εις βάρος τής ζωής και του έρωτα. Όλος ο χρόνος και όλη η ενεργητικότητα τού ανθρώπου ξοδεύεται στην συσσώρευση κίβδηλων αγαθών.

*

Και κυρίως μην δώσετε χαμένη ψήφο... Η ψήφος που δεν επενδύεται σωστά, αυτή είναι η χαμένη ψήφος. Μην χαραμίσετε την ψήφο σας λοιπόν.

*

Πως τελικά αυτό που τους ενδιαφέρει είναι να έχουν μια καλή σταδιοδρομία και να είναι διαρκώς στο προσκήνιο και όχι να πραγματοποιήσουν οράματα.

*

Πως αυτά όλα (τα σχέδια πόλεων, ο ελεύθερος έρωτας, η υγία και όλα τα επι- χειρήματά του) είναι κάτι και πως αυτά έχουν κάπια αξίωση να πεισουν, ναι, αλλά αυτό που έχει τον πιο βαρύνοντα λόγο είναι η πίστη και η αγάπη που θα του δείξετε. Το έχετε πάντως αυτό το ένστικτο που σας λέει αν ο Ούτοπος αξίζει την πίστη και την αγάπη σας.

Ψηφίστε και αναδείξετε έναν καλύτερο σας. Μόνον έτσι θα έρθουν για σας καλύτερες ημέρες. Μην επιτρέψετε στον φθόνο ορισμένων να μπλοκάρει την ελπίδα.

Δώστε στον Ούτοπο μια σαρωτική νίκη και αυτός είναι ικανός να την μετατρέψει σε παντοτινή ευλογία για σας, για τα παιδιά σας και για όλο τον κόσμο.

Δεν έχετε άνθρωποι δεύτερη επιλογή. Και τον ίδιο τον Χριστό αν τον είχατε, ακόμα και τότε δεν θάπρεπε να διστάσετε. Σας το λέει κι αυτό, ναι, έστω και με τον κίνδυνο να φανεί αλαζόνας...

Στο κάτω κάτω ο Χριστός δεν ήταν παρά ένας ιεροκήρυκας ενώ εσείς τώρα, αν δεν κάνω λάθος, ψάχνετε και ψηφίζετε για έναν πολιτικό. Εκείνος έδωσε εντολές για τους Ιουδαίους τού 30 μ.Χ. ενώ εσείς, αν δεν κάνω λάθος, θέλετε εντολές για τους Κυπρίους τού 2.000 μ.Χ. Πιός νομίζετε λοιπόν ότι είναι ο πιο κατάλληλος για να σας δώσει αυτές τις εντολές;

Με πιόν να τον συγκρίνετε; Ο Ούτοπος δεν φοβάται την σύγκριση με τον Αλέξανδρο, ούτε την σύγκριση με τον Πλάτωνα ή τον Χριστό. Τόσο μάλλον γιατί έχει αποφασίσει εδώ και χρόνια να επισκιάσει όλους μαζί τούς μεγάλους άνδρες τής Ιστορίας. Δεν φοβάται να συγκριθεί ούτε με τους γίγαντες τού πνεύματος αλλά ούτε με τους γίγαντες τής δύναμης, ούτε με τους γίγαντες τών

πολιτισμικών κατακτήσεων αλλά ούτε και με τους γίγαντες τών εδαφικών κατακτήσεων.

*

Κύπριοι... όταν αφήνατε πριν χρόνια το χωριό για να κατακτήσετε την πόλη... Η πόλη σάς έδωσε την στάχτη και την απογοήτευση... Όσοι έχετε μια διέξοδο, καλώς. Κάτι είναι κι αυτή για τα Σαββατοκύριακα και τις γιορτές. Κι όμως δεν αποφασίζετε για μόνιμη εγκατάσταση στο χωριό. Δεν σας αδικώ. Καταλαβαίνω την ανάγκη να θέλετε να μοιράζεστε και την πόλη και το χωριό.

*

Πού θα είστε (από υγία) ύστερα από 5 χρόνια; Κι άραγε θα μπορέσει τότε ο Ούτοπος να σας σώσει; Θα ζείτε ως τότε ή θα θέλετε και σεις να κρεμαστείτε για να γλυτώσετε; Γι' αυτό αποφασίστε τώρα. Ο Ούτοπος μπορεί να σας σώσει. Αλλοτε κρατόντας σας από το χέρι και άλλοτε από τον γιακά (λαιμό) μπορεί να σας οδηγήσει στους δρόμους τής ζωής και της χαράς. [27]

27

27. Ο ένας τους πιο άχρηστος από τον άλλο. Η κάθε σαχλαμάρα, η κάθε τσαρλατανιά, το κάθε μασκαραλίκι και η κάθε αρλούμπα τού καθενός λέγεται πολιτική, και μάλιστα μεγαλόπνοη και σοβαρή πολιτική, αποτελεί είδηση και σχολιάζεται κατά κόρον από τον καθένα που έχει ένα μικρόφωνο. Είναι προφανές ότι με το να ασχολούνται με τους σπουδαίους ικανοποιούν κι αυτοί την ματαιοδοξία τους. Στο μεταξύ ουδεμία λέξη και "ουδέν σχόλιον" για τον Ούτοπο. Ω! Αν είναι δυνατόν! Πώς μπορείτε Κύπριοι και το ανέχεστε αυτό;

Εν πάση περιπτώσει ο Ούτοπος σάς θέλει να τους δείτε. Θέλει να τους δείτε όλους, καί εκείνους καί εμένα. Ανοίξετε λοιπόν τα μάτια σας και το πράγμα είναι φανερό. Και με το μάτι ακόμα είναι φανερό πιός είναι ο κατάλληλος άνθρωπος για να γίνει αρχηγός σας. Δείτε τους ρε παιδιά και δείτε και τον Ούτοπο. Και με την πρώτη ματιά ξέρετε τι

βλέπετε: έναν άνθρωπο λεβεντιά, έναν άνθρωπο που διεγείρει το πνεύμα σας και που χαίρεστε και μόνο να τον βλέπετε.

Αν κρίνετε λοιπόν από το μάτι, τότε.... Κι όμως μπορείτε να πείτε: έχει ανθρώπους με ωραία εμφάνιση κτλ αλλά που μέσα τους είναι κούφιοι.

Ναι, δεν αντιλέγω. Γι' αυτό λοιπόν ο Ούτοπος δεν περιορίστηκε να πλασάρει απλώς το μπόι του. Ο Ούτοπος σάς μίλησε, σας έδωσε έναν Λόγο επενδυμένο με λεπτό χιούμορ και με ατράνταχτα επιχειρήματα. Πιός από σας αμφιβάλλει γι' αυτό; Πέρ' απ' αυτό σάς έδωσε σχέδια πόλεων, έχει συλλάβει για σας ένα πολιτικό-κοινωνικό σύστημα που κανείς ως τώρα δεν έχει συλλάβει και σας το έχει μεταδώσει μ' έναν τρόπο χειροπιαστό και συγκεκριμένο. Η μικρογραφία άλλωστε τής Πόλης του είναι ήδη γεγονός.

Σημειώστε όμως εδώ: για να δώσει μια συνέχεια σ' αυτό, τότε ο Ούτοπος θέλει εξουσία, θέλει εκτελεστική εξουσία. Το πνεύμα του από μόνο του δεν αρκεί, ούτε και το σχέδιο του αρκεί. Μόνο ένα σιδερένιο ραβδί θα μπορέσει να το πραγματώσει. Ξηγημένα πράγματα. Ο Ούτοπος δεν θέλει να σας τροφοδοτεί με ψέματα και δεν μπορεί να κτίζει το σωστό σε λάθος σύστημα. Ο Ούτοπος οφείλει να κτυπήσει το σύστημα ως το σημείο που να το εξαλείψει και να το αντικαταστήσει με ένα άλλο.

Το του Καντ: να άρχεις αυτοκρατορικά αλλά να κυβερνάς δημοκρατικά.

Έννοιες δύσκολες αλλά θα τις ξεκαθαρίσω:...

*

Να μην βλέπετε τον συνάνθρωπό σας ανταγωνιστικά αλλά συναγωνιστικά. Ως τότε να είστε καλοί μεταξύ σας (είπαμε: όλοι μπορεί να έρθουμε σε δύσκολη θέση. Γι' αυτό ας είμαστε καλοί), να ασκήστε, να προσέχετε στους δρόμους και να κάνετε υπομονή.

*

Πως ο Ούτοπος δεν θα χρησιμοποιήσει μηχανή για να κάνει μια δουλιά εάν δεν σιγουρευτεί πρώτα πως δεν μπορεί να γίνει με μυϊκά μέσα (είτε ανθρώπινα είτε όχι). Και πως είναι προτιμότερο να κάνουμε κάτι με τον μυϊκό τρόπο έστω και αν μπορούμε να το κάνουμε δέκα και είκοσι φορές πιο εύκολα με τον μηχανικό.

Δουλεύουμε (πάντα στατικά) για να αγοράσουμε μηχανές, να τις συντηρούμε, να καθόμαστε εμείς και να δουλεύουν εκείνες για μας, να μολύνουν εκείνες την Γη και μεις ν' αρωσταίνουμε από την ακινησία. Ύστερα νέες μηχανές, νέα μοντέλα κ.ο.κ.

Κι όμως ο άνθρωπος είναι το ίδιο μοντέλο εδώ και χιλιάδες χρόνια. Αραγε αυτό είναι εις βάρος του;

*

Ο Ούτοπος ξέρει ότι βασίζει τα πάντα στην επιμονή, ναμ αλλά μην τον φέρετε στο σημείο να πιστέψει πως είναι ματαιοπονία το να επιμείνει άλλο μαζί σας.

*

... Πως, αν δεν κάνω λάθος, αποφασίζετε για τον υπ' αριθμόν Ένα πολιτικό ηγέτη
σας. Τι έχει να σας παρουσιάσει ο Ούτοπος; Να: το καλύτερο σχέδιο πόλης που έχει συλ- ληφθεί ποτέ και ένα σχέδιο Υγίας που η εφαρμογή του θα προσφέρει στον καθένα σας τα πιο πολύτιμα αγαθά αυτής της ζωής.

... Όλα, ακόμα και τα συναισθήματά σας, θα κινούνται βάσει σχεδίου....

Ο Ούτοπος έχει πρόγραμμα όχι μόνο για κάθε μέρα αλλά και για κάθε ώρα τής ζωής

σας.

Για την σχεδιασμένη Οικονομία και το νοικοκυριό.

Αν θέλουμε τόσες ντομάτες ή καρπούζια για μια περίοδο 4 μηνών δεν μπορούμε να βάλουμε το 90% σε μια πρώτη φάση για να φάμε το 1/3 και να πετάξουμε τα υπόλοιπα και στην άλλη φάση να μην έχουμε καθόλου.

Ενώ πρέπει ασφαλώς να υπάρχει και πρόνοια για το τι θα γίνουν τα περισσεύματα. Για όλα πρέπει να υπάρχει πρόνοια.

*

30 Ιουνίου'97

Την κουβέντα μού την είπε -ας είναι καλά- ο Γιώργος, από τον Πύργο Τηλλυρίας. Τού είχε πει ο Γιώργος: γιατί να μην υποστηρίξουμε τον Κώστα;

Ο Χριστόφιας τού απάντησε: είναι καλός ο Κώστας αλλά δεν έχει κύκλο, δεν έχει ανθρώπους με επιρροή για να τον υποστηρίξουν.

Και πιού να το πεις;

*

Πως θα έχετε ότι δίκαια ποθεί η ψυχή σας. Και ασφαλώς το να αγαπήσετε όλες τίς θε- σπέσιες υπάρξεις τού αντιθέτου φύλου ο Ούτοπος κρίνει ότι είναι δίκαιο (και ηθικό και εφικτό).

*

Πολιτικοί που άλλο από παζάρι(α) δεν ξέρουν και δεν κάνουν. Που κάνουν συνθήκες και συμφωνίες μόνο και μόνο για να κρατιούνται στην επιφάνεια και για να λέει γι' αυτούς ο κοσμάκης πως είναι μεγάλοι και τρανοί μάστορες τής πολιτικής. Υπόψιν κι ο παπαγάλος τού Λασκαράτου και η καλησπέρα του. Θα ξέρετε την ιστορία.

Τι έκαναν στο αδιέξοδο τους; Τον Ηλιάδη! Μα ήταν αδιέξοδο γιατί ήταν τυφλοί. Ο Ούτοπος τούς έδειχνε μια λεωφόρο, τους φώναζε, το και το, κι όμως εκείνοι το παίξανε και στραβοί και κουφοί και ηλίθιοι και δειλοί.

*

Πως ένας άνθρωπος οφείλει να ξέρει το ταλέντο του και να πιστεύει σ' αυτό και στα αποτελέσματά του. Έτσι κι ο Ούτοπος λοιπόν οφείλει να έχει γνώση και πίστη στο δικό του ταλέντο. Γι' αυτό λοιπόν μην τον θεωρήσετε αλαζόνα. Η πίστη και η πεποίθηση στο ταλέντο και στον εαυτό μας αποτελεί τον πρώτο όρο τής νίκης (και του πολιτισμού). Αν λοιπόν αυτή η πίστη κι αυτή η πεποίθηση είναι φτιαχτή ή όχι, αυτό είναι κάτι που φαίνεται.

Μην αμφιβάλλετε λοιπόν ούτε για την πεποίθηση αλλά ούτε και για το ταλέντο τού Ούτοπου. Αυτό το ταλέντο του είναι ένα καθαρά πολιτικό ταλέντο.

Μιας λοιπόν και η μάχη τώρα γίνεται για την πολιτική και για όλες τις προεκτάσεις που εμπερικλείει ο όρος (υγία, ασφάλεια, ευτυχία κτλ κτλ.) και όχι για τίποτε άλλο, τότε στηρίξετε άνθρωποι τον άνθρωπο εκείνο που σας έχει δώσει χειροπιαστά δείγματα για το ταλέντο του. Ήδη τα σχέδια του Πόλεων-Κρατών και το σχέδιο του διακυβέρνησης τού πλανήτη είναι γεγονότα που δεν πρέπει να αφήσετε να διαφύγουν τής προσοχής σας.

Πιές είναι λοιπόν οι επιλογές σας; Έχετε από την μια έναν άνθρωπο που έχει συλλάβει πράγματα που δεν τα έχει ως τώρα συλλάβει ανθρώπινος νους, έχετε μια διάνοια και μια λεβεντιά

Από την άλλη έχετε τούς..Έστω και αν κρίνατε μόνο από την φάτσα, τότε…

Αλλά σάς λέω: μην ψηφίσετε με βάση αυτό γιατί θάταν κακό προηγούμενο. Δείτε τόν πολιτικό του λόγο και τα σχέδια του. Είναι ένας λόγος που αγγίζει κάθε θέμα που ενδιαφέρει τον πολίτη.

Κι όμως έχει ανθρώπους που θα με αποκλείουν από τους πολιτικούς άνδρες απλά και μόνον γιατί μίλησα για τον έρωτα. Κι όμως εγώ πιστεύω πως ένας ολοκληρωμένος πολιτικός έχει καθήκον να μιλήσει γι' αυτό, τόσο μάλλον γιατί υπάρχει διχασμός και διχογνωμία ως προς αυτό σε βαθμό επικίνδυνο.

*

Πως δεν θα κρίνω το έργο τού Κληρίδη από αριθμούς και οικονομικούς δείχτες. Εγώ θα κρίνω την ποιότητα τής ζωής που σας πρόσφερε αυτός και το σύστημα του. Αυτή λοιπόν η ποιότητα κρίνω ότι είναι πολύ φτωχή.

*

Σας έχουν στ[1] αλήθια δώσει ενδείξεις πως είναι σοβαροί πολιτικοί; Μα, ένας επαναστάτης- και νομίζω πως έχετε ανάγκη την φωνή ενός επαναστάτη- θα σας έλεγε πως δεν είναι καν πολιτικοί. Ούτε λόγος λοιπόν για σοβαρότητα. Αυτοί όλη την σοβαρότητά τους την δείχνουν στην επιπολαιότητά τους, όλη την συνέπεια στην ασυνέπειά τους και όλη την σταθερότητά τους στην αστάθειά τους. Τι άλλο θέλετε να δείτε απ' αυτούς;

*

Οι επιστολές μου στον Χριστόφια ήταν τού είδους: *μην ρίχνετε την καρδιά σας στα σκυλιά* (γαϊδούρια). Η ιστορία, δυστυχώς, επαναλαμβάνεται.

*

2 Αυγούστου (Σάββατο)

Παγκύπρια συνδιάσκεψη ΑΚΕΛ.

.... Σας συγκεντρώνουν, σας πουλούν παραμύθια και σας ζητούν να στηρίξετε και σεις την απόφασή τους μόνο και μόνο για να σας κάνουν συνένοχούς τους.

Τελικά όμως δεν έγινε ότι έγινε και δεν ήρθε η άρνησή τους παρά για να λάμψει άλλη μια φορά ο Ουτοπικός Λόγος.

*

Πως οι πολιτικοί και οι άλλοι δημόσιοι λειτουργοί (και δημοσιογράφοι) πρέπει να κρίνονται με άλλα μέτρα. Η σιωπή, η απραξία, η άρνησή τους να προσέξουν και να προβάλουν ένα ταλέντο, όλ' αυτά φτάνουν από μόνα τους για να τους καταδικάσουν.

*

Όσοι έχουν σκύλλους ξέρουν τι νιώθει εκείνος που τρέφεται για κείνον που τρέφει. Αυτήν λοιπόν την νοοτροπία των σκύλλων την έχουμε όλοι λίγο-πολύ ριζωμένη μέσα στο κρανίο μας.

*

Το τί κάνουν για ένα φυτό κάνναβης που θα εντοπίσει η αστυνομία; Το δείχνει η τηλεόραση κτλ, ενώ την ίδια ώρα τα καπνά γεμίζουν τούς κάμπους. Νερό δεν δίνουν για τις ελιές και για το σιτάρι, όμως δίνουν για τα καπνά. Κι αυτό μόνο και μόνο επειδή θα φορολογήσουν τα τσιγάρα.

Ύστερα με το τσιγάρο στα σωθικά τους μεγαλώνουν οι πιθανότητες να πεθάνουν πριν πάρουν την σύνταξή τους, και αυτό οπωσδήποτε συμφέρει στο κράτος.

*

... Κι όσοι την έχουν - την Υγία - το ξέρουν πως αυτή είναι το πολυτιμότερο αγαθό στην ζωή, κι όσοι δεν την έχουν, το ξέρουν επίσης.

*

Ξέρω πως δεν είστε ένας λαός πλούσιος σε φαντασία, πως δεν είστε ο καλύτερος που θα μπορούσε να μου τύχει, πως και πως αλλά και πως διαθέτετε τουλάχιστον εκείνο το ένστικτο αυτοσυντήρησης που μπορεί να σας κάνει να δείτε το συμφέρον σας και να το επιδιώξετε.

*

Πως ο Ούτοπος έχει όλα τα επιχειρήματα για να σας πείσει, έχει το ψυχικό σθένος να αγωνισθή μόνος ενάντια σε όλους και να τους κατατροπώσει. Τόση δύναμη αισθάνεται να έχει μέσα του. Είναι νέος, είναι και είναι... Όλ' αυτά μπορούν να συνθέσουν έναν θρίαμβο χωρίς προηγούμενο. Κι όμως δεν φτάνουν. Δεν φτάνει το πνεύμα τού Ούτοπου, δεν φτάνουν τα επιχειρήματα και η νεότητά του. Εδώ ο αγώνας είναι συλλογικός. Εάν κάποιοι άνθρωποι δεν αποφασίσουν να τον ακολουθήσουν, τότε το Όραμα του ξεπέφτει σε χίμαιρα. Και, για να μιλήσω πιο συγκεκριμένα: εάν ο Ούτοπος δεν υποστηριχθεί φανερά και επίσημα από έναν συγκεκριμένο αριθμό ανθρώπων, τότε δεν έχουν νόημα όσα είπε ως τώρα και όσα κι αν πει στο εξής.

Πως, ακόμα, εγώ θα είμαι εκεί με τις χίλιες μου λίρες. Αν ρθουν οι υποστηριχτές θα συνεχίσω

ως το τέλος τον αγώνα με πιο πολύ σθένος από κείνο με το οποίο ξεκίνησα. Διαφορετικά, αν δηλαδή δεν ρθουν οι υποστηριχτές, τότε θα φύγω γι' άλλη μια φορά για το σπιτάκι μου, είτε χέζοντάς σας πρώτα είτε όχι, και έχοντας μαζί μου την πεποίθηση πως δεν αξίζετε ούτε σεις άλλη ευκαιρία ούτε κι εγώ άλλη ταλαιπωρία και ματαιοπονία.

*

Κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Πως ένας αδύναμος λαός οφείλει να επιστρατεύσει όλο το πνεύμα και όλη την ενεργητικότητα του προκειμένου να επιβιώσει. Το ένστικτό του αυτοσυντήρησης αυτό επιβάλλει.

Πιά είναι τα δεδομένα; Από την μια οι Τούρκοι και από την άλλη Οργανισμοί Εθνών που μπορούν να καταρρεύσουν ανά πάσαν στιγμήν.

*

... Και μην ελπίσετε πως θα έχετε τις ωραίες δουλίτσες που θα φέρουν χρήμα ή πως θ' αφήσω τις δύσκολες δουλιές για τους αλλοδαπούς. Όχι δα. Ως προς αυτό ο Ούτοπος έχει κάνει όλους τους σχετικούς υπολογισμούς: μπορούμε να καλλιεργήσουμε την γη, να τρυγήσουμε τούς καρπούς της, να αρμέξουμε τα ζώα της, να .... και να... και να.... σχεδόν αποκλειστικά με μυϊκά μέσα.

... Μια φιλοσοφία και ένα σύστημα που να ανταποκρίνεται στην επιταγή να σωθεί το περιβάλλον.

*

23/8/'97.

Όπως ένα δυνατό συναίσθημα μπορεί να δώσει τέχνη, έτσι και η τέχνη μπορεί να δώσει δυνατά συναισθήματα.

*

Λέτε όλο ενθουσιασμό πως θα με υποστηρίξετε και θα και θα και θα και σαν να ενοχλείστε που δεν με παρασύρει ο ενθουσιασμός σας. Κι όμως πριν περάσουν πολλές μέρες θα μ' έχετε απορριψει με την πρώτη κακογλωσιά και θα μ' έχετε προδώσει με την πρώτη δοκιμασία.

*

10/10/97

Πως εγώ πιστεύω πως αυτό που από τα βάθη τής καρδιάς σας θέλετε είναι να νιώθετε καλά την κάθε στιγμή, να έχετε υγία και αυτοπεποίθηση την κάθε στιγμή και πως αν ερχόταν -*πιστεύω*- κάπιος και σας εξέθετε με τα επιχειρήματα και με το παράδειγμά του πως μπορείτε να το πετύχετε αυτό χωρίς το τσιγάρο, χωρίς το αλκοόλ, χωρίς τα χάπια και χωρίς τα ναρκωτικά, τότε θα μπορούσε να σας πείσει γι' αυτό. Θα μπορούσε ακόμα να σας πείσει πως μπορείτε να κάνετε καλύτερη ζωή χωρίς τα αυτοκίνητά σας και χωρίς όλες εκείνες τις άσκοπες πολυτέλειες που τις κάνει το σύστημα σας να φαίνονται τόσο αναγκαίες και αναπόφευκτες.

... Και πως ούτως ή άλλως είστε και σεις νοσταλγοί μιας άλλης, πιο απλής και πιο καλής ζωής, μιας ζωής που θα σας φέρει σε συμφωνία με την φύση και με τους νόμους τής φύσης και όχι με τους νόμους τών ανθρώπων.

*

Αν εκλέξετε κάπιον από εκείνους, τότε το πολύ πολύ να αλλάξετε το όνομα τού προέδρου σας. Αν όμως εκλέξετε τον Ούτοπο, τότε θα πρέπει να ξέρετε πως ο Ούτοπος θα σας αλλάξει και το σύστημα και τα φώτα. Τα χωρατά κάπια στιγμή θα έχουν τελιώσει. Τα παλιά δεδομένα θα έχουν χαθεί από μπροστά σας σχεδόν ως δια μαγείας και πριν καλά καλά το καταλάβετε θα βρεθείτε αντιμέτωποι με τα νέα δεδομένα. Μπορεί στην αρχή να βαρυγκομήσετε λιγάκι και μπορεί κάπιοι να μπουν στον πειρασμό να σηκώσουν κεφάλι. Αα, και το τι θα πάθει το κεφάλι αυτουνών, αν δεν βιαστούν στο μεταξύ να το κατεβάσουν, το ξέρουν. Ο Ούτοπος δεν έκρυψε δα ποτέ τίς προθέσεις του. Εάν εσείς δεν δείξατε ενδιαφέρον ώστε να μάθετε κάτι παραπάνω γι' αυτές και πιστέψατε απλά πως όλο κι όλο το μήνυμα του έγκειται απλώς στο ελεύθερο γαμήσι, τότε σίγουρα θα έχετε πρόβλημα. Έτσι κι αλλιώς το πράγμα το ξεκαθάρισε σαφώς ως προς αυτό: στόχος του είναι να σας οδηγήσει στον Καινούριο Κόσμο. Πολύ θα τόθελε: με γέλια, με χορούς και με τραγούδια, αλλά κι

αν χρειαστεί: με κλάματα, θρήνους και οδυρμούς.

Σας είπα: τα χωρατά κάποτε θα τελιώσουν και τα δεδομένα τού χτες θα δώσουν την θέση τους στα δεδομένα τού αύριο(ν).

Σύντομα θα έχετε γευτεί και κατανοήσει την αλήθια και το νόημα τής ζωής και θα θυμάστε τά όσα ζήσατε στον παλιό κόσμο και αυτά που θα ζείτε στον καινούριο και θα απορείτε πώς μπορέσατε τόσα χρόνια να ζήσετε χωρίς αυτά. Ο Ούτοπος ξέρει από πείρα τι δίνει νόημα και αξία στην ζωή και σας υπόσχεται να τα εντάξει όλα αυτά στον βίο σας, θέλοντας και μη. Τότε ακριβώς θα είναι και η ζωή σας μια διαρκής ευχαρίστηση. Και μόνο το οξυγόνο που θα μπαίνει τότε στους πνεύμονες σας θα σας δίνει μεγαλύτερη απόλαυση απ' όλες τις απολαύσεις που νομίζετε *ότι* σας δίνει τώρα το σύστημα.

*

Πως από τότε που πρωτομοίρασα φυλλάδια σ' αυτό τον τόπο τίποτα δεν άλλαξε (παρά μόνο προς το χειρότερο). Κι όμως όλοι ευαγγελίζονταν και τότε, όπως και τώρα, την αλλαγή.

*

... Πως οφείλεις να ελπίζεις. Χωρίς την ελπίδα δεν θα έκανες τον αγώνα σου, ποτέ δεν θα ανέβαινες στις επάλξεις. Η ελπίδα είναι το μόνο που μας απομένει. Έστω και αν έχουμε στο μεταξύ πληγωθεί και ταπεινωθεί από τους συνανθρώπους μας χιλιάδες φορές, όμως ποτέ δεν θα μπορούσαμε να ξεκινήσουμε για την επόμενη μάχη χωρίς μια συγκεκριμένη ελπίδα στο δισάκι μας: πως επιτέλους αυτή την φορά θα νικήσουμε, δεν μπορεί παρά να νικήσουμε...

... Γιατί χωρίς την ελπίδα δεν υπάρχει αγώνας, όπως δεν υπάρχει ελπίδα χωρίς αγώνα. Όσοι έχουν πείρα από πολέμους θα ξέρουν και πως αυτά πάνε πάντα μαζί. Το ένα κινεί το άλλο από μαθηματική αναγκαιότητα. Αυτός είναι ο κανόνας.

*

Κύπριοι, έχει ανθρώπους που θα λένε πως ο Ούτοπος είναι ένας ψεύτης κι ένας δειλός, πως μπορεί να πήρε τότε λεφτά για να αποσυρθεί, πως.... και πως.... Ο άνθρωπος που όσο κανείς θέλει να είναι συνεπής, ο άνθρωπος που όσο κανείς θέλει να κάνει αυτό που υπόσχεται να κάνει μπορεί να διασύρεται σαν ο τελευταίος απατεώνας.

Το γεγονός όμως είναι πως ο Ούτοπος έχει προδοθεί. Δεν είναι ο πρώτος που προδόθηκε και ούτε θάναι ο τελευταίος. Δεν είναι η πρώτη φορά που προδόθηκε και ούτε θάναι η τελευταία. Ακόμα και αύριο μεθαύριο μπορεί να προδοθεί από τους ίδιους ανθρώπους για τους οποίους αγωνίζεται. Σημειώστε μόνο πως αν κρατήθηκε ο Ούτοπος στην ζωή μετά από τόσες προδοσίες, είναι γι' αυτή την μάχη που εκρατήθηκε.

Όσοι λοιπόν έχετε πάρει ως τώρα μια γεύση από τον Λόγο τού Ούτοπου και όσοι ξέρετε από τι πάστα είναι φτιαγμένος αυτός ο άνθρωπος, τότε δεν θα έπρεπε να έχετε καμιά αμφιβολία πως ο Ούτοπος δεν μπορούσε να μείνει έξω απ' αυτή την μάχη. Ένα ακόμα κτύπημα ενάντια στο σύστημα ας πούμε πως του το χρωστά.

Έτσι λοιπόν πρέπει να θεωρείτε δεδομένο πως θα έχετε, καί εσείς καί αυτός, αυτή την ευκαιρία. Αν το καλοεξετάσουμε μάλιστα, το γεγονός είναι πως μέχρι τώρα δεν τον είδατε σε κανένα ψηφοδέλτιο και έτσι μπορείτε να απαλλάξετε τον εαυτό σας από την ευθύνη που δεν τον ψηφίσατε. Ας είναι. Αφού δεν βρέθηκαν τότε τέσσερις άνθρωποι να με υποστηρίξουν στα φανερά ήταν επόμενο να μην έχετε εσείς την ευκαιρία να με υποστηρίξετε στα κρυφά.

Γιατί, ως γεγονός, εκεί πόνταρα: στην κρυφή υποστήριξή σας αφού, όπως και να το κάνουμε, στην σημερινή εποχή και στο σημερινό σύστημα χρειάζονται γερά κότσια για να υποστηρίξει κανείς έναν άνθρωπο ο οποίος έχει μόνος υψώσει την φωνή του ενάντια στο σύστημα.

Έτσι περίπου είχε χαθεί η τελευταία μάχη και νά που τώρα βρισκόμαστε όλοι αντιμέτωποι με την επόμενη. Πιός θα βγει νικητής δεν το ξέρω ακόμα. Θα βγει άραγε νικητής το σύστημα και τα σκιάχτρα του ή θα βγει νικητής η αλήθια; Πιόν θέλετε εσείς να νικήσει;
Πιός σας συμφέρει να νικήσει;

Σκεφτείτε άνθρωποι, σκεφτείτε γι' άλλη μια φορά: τι σας προσφέρει το σύστημα και τα σκιάχτρα του; Το και το, τάπαμε και τα ξανάπαμε.

Και τι σας προσφέρει ο Ούτοπος που, παρόα φτωχός, άσημος και ανώνυμος, έχει το σθένος να παλέψει για να σας δώσει τα περισσότερα δυνατά, να σας δώσει όσα δεν μπόρεσε ως τώρα ποτέ κανείς να δώσει στους συνανθρώπους και στους υπηκόους του. Πιά είν' αυτά; Το και το. Τάπαμε κι αυτά επίσης.

Υπόψιν λοιπόν πως ο Ούτοπος είναι αποφασισμένος να σας τα δώσει όλα με κάθε θυσία και με κάθε τίμημα. Ξέρει τι αξίζει σ' αυτό τον κόσμο για να παλέψει και ξέρει πού πρέπει να επιμείνει αμετάκλητα και αμετανόητα ως το τέλος. Τον Καινούριο Κόσμο και όσα θα κάνουν τον Καινούριο Κόσμο δεν τα έχει για παζάρεμα. Όταν λοιπόν σάς υπόσχεται την Υγία, τότε δεν μπορεί παρά να επιμείνει σ' όλα όσα η πείρα του τον έχει μάθει πως δίνουν την Υγία. Κι όταν... Ασφάλεια, τότε.... Κι όταν Ευτυχία κτλ. κτλ, τότε ...

Ο Ούτοπος το ξέρει τόσο καλά όσο το ξέρετε και σεις: πως, δηλαδή, ο Λόγος και το Επιχείρημα του είναι ακαταμάχητα, πως το ξέρετε, ναι, και το νιώθετε, ναι, και πως όλη η λογική και όλο το ένστικτο σας, σας το φωνάζουν: ναι, ναι, ναι, και πως έστω και αν σας λείπει το σθένος να τον υποστηρίξετε στα φανερά, όμως θέλει να πιστεύει πως δεν έχετε κανέναν λόγο για να μην το κάνετε στα κρυφά.

Ας είναι κι έτσι. Η μυστική ψήφος είναι ήδη μια λαϊκή κατάκτηση που ήταν ξένη κι απρόσιτη στους λαούς για χιλιετηρίδες. τώρα όμως είναι ένα δεδομένο, είναι για όλο τον κόσμο ένα δεδομένο, και για την Κύπρο επίσης, ένα δεδομένο που δεν πρέπει να πάρετε στ' αστεία. Είναι ένα δεδομένο που αύριο-μεθαύριο μπορεί να μην το έχετε ξανά. Γι' αυτό πάρτε το πολύ στα σοβαρά. Αυτό το δεδομένο μπορεί πολύ καλά να δώσει στην Κύπρο και σ' όλο τον κόσμο το φως, μπορεί να δώσει την Επανάσταση (έξυπνα, απλά κι αναίμακτα), μπορεί να δώσει την Αναγέννηση, την Καινούρια Ζωή και τον Καινούριο Κόσμο.

*

Αν έχω πιάσει σωστά το θεϊκό σενάριο, τότε θα πρέπει να θέσω σύντομα εδώ τις βάσεις για την δημιουργία εκείνου τού παγκόσμιου συστήματος που θα προσφέρει σε όλους τούς ανθρώπους στην Γη αυτά ακριβώς που θα προσφέρω και σε σας: Υγία, δηλαδή, Ασφάλεια, Τροφή, Εργασία, Στέγη και Ευτυχία.

Διαφορετικά, αν δηλαδή δεν δώσετε την εξουσία στον Ούτοπο ώστε ν' αρχίσει να δίνει σάρκα και οστά στο Όραμά του και τον αφήσετε στο περιθώριο, τότε μάλλον θα πρέπει να ετοιμάζεστε να μπείτε σε περίοδο θρήνων και οδυρμών.

*

... Πως ανεξάρτητα από το Εθνικό πρόβλημά μας και ανεξάρτητα από τους Τούρκους (μας) και και και, γι' αυτόν τον εφήμερο άνθρωπο που τον συνοδεύει η αίσθηση τής μοναξιάς και της ματαιότητας, μια επιταγή υπάρχει: να ζήσει την ζωή του, όλη την ζωή του, Εδώ και τώρα!

*

...Και να θυμάστε, Κύπριοι, πως δεν αποφασίζετε μόνο για το μέλλον τού τόπου σας αλλά και για το μέλλον ολόκληρου τού κόσμου. Βοηθήστε τον τώρα για μια καλή αρχή και όλοι σας θα δείτε τό πώς ο Ούτοπος θα αφήσει κατάπληκτη ολόκληρη την ανθρωπότητα. Χωρίς πολλά λόγια δεν θα προφταίνετε να παρακολουθείτε τα επερχόμενα γεγονότα. Το τί επίκειται σ' αυτόν τον κόσμο χρειάζεται για πολλούς μεγάλη φαντασία για να το συλλάβουν. Πιστέψτε όμως πως είναι στο χέρι σας όχι μόνο να δείτε αλλά και να φτιάξετε έναν Καινούριο Κόσμο. Ακούστε τήν καρδιά σας και όλοι θα ξέρετε σύντομα και από πρώτο χέρι για το πώς δημιουργείται ένας Καινούριος Κόσμος από το τίποτα.

Μην αφήσετε αυτή την φορά να σας πιάσουν στον ύπνο. Διαλέξετε εσείς για τον κόσμο όπου θέλετε να ζήσετε και μην αφήσετε άλλους να διαλέξουν για σας. Κύπριοι, έχετε επιλογή. Αυτή την φορά έχετε μιαν αληθινή, μιαν ακαταμάχητη επιλογή.

... Γελάστε Κύπριοι εκείνους που σας έχουν γελάσει... Αλήθια Κύπριοι! Τέτιον κόσμο ποθήσατε σαν έφηβοι για σας; Και τέτιον κόσμο θέλετε για τα παιδιά σας; Τέτιο επίπεδο ζωής και

πολιτισμού;

Ω, μην ξεπέσετε άλλο Κύπριοι. Ο Ούτοπος σάς λέει πως είστε γεννημένοι για έναν ασύγκριτα πιο καλό κόσμο και σας εγγυάται πως, από την στιγμή που θα του δώσετε την εκτελεστική εξουσία, αυτός ο καλύτερος κόσμος θα αρχίσει να αναδύεται για σας και για όλους σχεδόν ως διά μαγείας.

Δώστε κουράγιο και ελπίδα στον Ούτοπο. Αυτός σάς έδωσε μιαν ελπίδα. Δώστε του την πίσω και αυτός θα σας δώσει μια πιο μεγάλη ελπίδα. Δώστε του την κι αυτήν πίσω και αυτός θα σας δώσει μιαν ακόμα πιο μεγάλη ελπίδα. Γιατί έτσι είναι η ζωή. Πρέπει να δίνουμε και να παίρνουμε. Γιατί φτιάχτηκε έτσι ο άνθρωπος ώστε να έχει ανάγκη τον συνάνθρωπό του, και όχι μόνο το σώμα του αλλά και την ψυχή και το πνεύμα του. Δώστε λοιπόν στον Ούτοπο την ελπίδα και θα δείτε σύντομα πως αυτή η ελπίδα θα πάρει την χειροπιαστή όψη τού πεπρωμένου, καί του δικού σας καί του δικού του.

... Και πως εγώ δεν θέλω να ματαιοπονώ και πολύ με ανθρώπους που τσι-
γκουνεύονται να δώσουν λίγο θάρρος και λίγο κουράγιο σ' έναν άνθρωπο που δίνει τα πάντα γι' αυτούς.

*

..... Πως δεν είναι οι S300 που θα σας σώσουν.... Αυτό που πάνω απ' όλα χρειάζεστε είναι έναν άνθρωπο που θα μπορέσει να οργανώσει μια πραγματική άμυνα σε όλη την έκταση τού νησιού και όχι σε μια βάση η οποία μπορεί να καταστραφεί ή να καταληφθεί από τον αντίπαλό σας ανά πάσαν στιγμήν.

*

Κύπριοι, όταν πρόκειται να πάρετε μια γυναίκα την θέλετε νάναι ωραία, να την βλέπετε και να την χαίρεστε, να την καμαρώνετε όταν περπατάει, όταν μιλάει, όταν γελάει κι όταν χορεύει. Θέλετε να σας ζηλεύουν οι άλλοι γι' αυτήν, και όχι να σας περιγελούν, θέλετε να καμαρώνετε και όχι να ντρέπεστε γι'αυτήν.

Όταν βρεθείτε με ξένους θέλετε να λέτε: αυτή είναι η γυναίκα (άνδρας) μου, εγώ την διάλεξα. Είναι το καμάρι μου και μού είναι τόσο επιθυμητή και τόσο ωραία όσο την πρώτη ημέρα που την εγνώρισα.

Κι ασφαλώς την θέλετε να είναι ωραία και επιθυμητή και σε 5 και σε 10 χρόνια και όχι να γίνει όπως δεν ξέρω πιάν μάνα, πιόν κύρη ή πιάν θεία της... Θέλετε να σας ανάβει, να μπορείτε να ποντάρετε σ' αυτήν, να και να και να. Σκεφτείτε: άραγε υπάρχουν οι προϋποθέσεις γι' αυτό; Έχει τις συνήθειες που θα την κρατήσουν τέναν; Όλ* αυτά πρέπει να τα υπολογίσετε όταν θα πάρετε την απόφασή σας.

... Πόσο μάλλον όταν πρόκειται να αναδείξετε τον Ηγέτη σας. Δεν θέλετε μήπως να είσαστε περισσότερο περήφανοι γι' αυτόν απ' όσο για την γυναίκα σας;

Και πως οφείλετε να διαλέξετε τον καλύτερο. Και το πιός είναι ο καλύτερος το ξέρετε, το νιώθετε, το αισθάνεσθε, το καταλαβαίνετε, το ζείτε και το αναπνέετε.

*

Πως η διάκριση τών ανθρώπων σε άνδρες και γυναίκες αποτελεί μιαν αυθαιρεσία τής φύσης, έτσι όπως η διάκρισή τους σε πλούσιους και φτωχούς αποτελεί μιαν αυθαιρεσία τής κοινωνίας.

*

Πως όταν η ελευθερία σας σαν ατόμων ξεπεράσει το μέτρο τότε, έχοντας υπόψιν τά γνωστά δεδομένα, διακυβεύεται η ελευθερία σας σαν λαού.

*

Είτε με τίτλους (ιδιοκτησίας), είτε όχι, αυτή η κατάσταση είναι προσωρινή. Από ένα σημείο και μετά δεν θάχει ο καθένας τίποτα παραπάνω απ' όσα έδωσε παρά απ' όσα πήρε, απ' όσα χάρισε παρά απ' όσα άρπαξε.

*

Εκτιμάτε άραγε σαν Έλληνες το κάλλος και την ωραιότητα όσο και οι αρχαίοι σας πρόγονοι; Ανοίξετε τα μάτια σας και δείτε λοιπόν. Πιός απ' όλους συγκεντρώνει εκείνο το αρχαίο κάλλος;

Πιός την σοφία; Πιός την Υγία και την ρωμαλεότητα; Πιός το μέλλον;

Δυστυχώς όμως άνθρωποι δεν κρίνετε τον άλλον από την ωραιότητά του ή όχι ή από το αν η πρόταση και τα επιχειρήματά του είναι σωστά ή όχι παρά μόνο από το αν είναι σπουδαίος ή όχι, αν έχει θέση ή όχι, αν έχει χρήμα ή όχι κι αν έχει συνεργούς ή όχι. Τον αγνοείτε αν είναι φτωχός, άσημος και μόνος ενώ τον προσέχετε αν έχει όνομα, χρήμα, αξίωμα και φίλους.

*

Τους μιλάς για Υγία και για Ευτυχία και εκείνοι μειδιούν, λες και την κρατάνε γερά στα χέρια τους, λες και δεν την στερηθήκανε ποτέ ή πως δεν τους απασχόλησε ποτέ.

*

Φαίνεται πως έχουν τον λόγο τους για να φοβούνται τον Ούτοπο. Προφανώς θα αισθάνονται πως το σύστημα και ο κόσμος του δεν θα ανεχόταν τα προνόμιά τους, δεν θα επέτρεπε στα καθήκια αυτού του κόσμου να κρατήσουν τα κεκτημένα τους.

*

Και, τέλος, πως θα χρειαστείτε πολύ, πάρα πολύ χρήμα για να πάρετε όλα όσα ποθεί η ψυχή σας. Και όλο όμως το χρήμα αυτού τού κόσμου αν το είχατε, ακόμα και τότε δεν θα μπορούσατε να πάρετε μ' αυτό σ' αυτό το σύστημα έστω και ένα ίχνος απ' όσα μπορεί να σας προσφέρει ο Ούτοπος στο δικό του σύστημα.

Τέλος τρίτου τόμου.

Ούτοπος ο Συμφιλιωτής.

Ο άνθρωπος που θα σας δώσει ΤΩΡΑ ό,τι ελπίζετε να πάρετε από το μέλλον. Ο άνθρωπος που θα σας δώσει ΕΔΩ όλα όσα περιμένετε να βρείτε σ' έναν άλλο κόσμο.

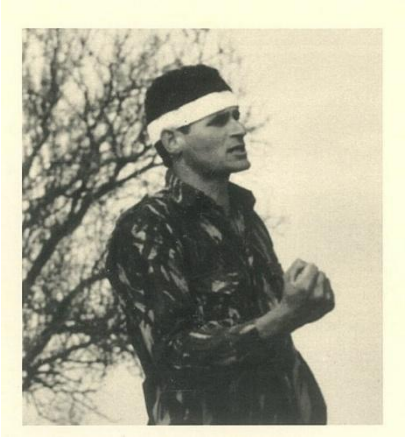

Ο Ούτοπος γεννήθηκε το 1958 στον Άγιο Ερμόλαο,ένα μικρό χωριό τής Επαρχίας Κερύνιας, από αγρότες γονείς και εκει τέλιωσε το Δημοτικό. Μέχρι την τέταρτη τάξη φοιτούσε στο "Γυμνάσιο Αρρένων Κύκκου" όπου και βαθμοθηρούσε. Μετά την εισβολή πήγε στην Θεσ/νίκη όπου τέλιωσε την πέμπτη τάξη και έκλεισε τους λογαριασμούς του με το Γυμνάσιο στην Πόλη τής Χρυσοχούς. Υπηρέτησε στον στρατό ως έφεδρος ανθυπολοχαγός ενώ ταυτόχρονα φοιτούσε ως εξωτερικός φοιτητής τής Φιλοσοφικής Σχολής τού Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης. Με το τέλος τής θητείας του, τον Σεπτέμβρη τού 78, πήγε ξανά στην Θεσ/νίκη για να συνεχίσει τις σπουδές του στο τρίτο έτος. Κάπου εκεί στο τέλος τού τρίτου έτους τις βαρέθηκε (βαρέθηκε, λέει, να παπαγαλίζει ανοησίες, αυτός που δεν τις είχε ανάγκη) και τις παράτησε, φροντίζοντας όμως να συνεχίσει αόκνως τις"ελεύθερες σπουδές" του. Είχε εκείνο τον καιρό μια περιπέτεια με τον αθλητισμό με μεγάλες προσδοκίες, που όμως δεν ευοδόθησαν. Τον Αύγουστο τον 1980 επέστρεψε οριστικά στην Κύπρο.

*Το 1981 εξέδωσε στην Λευκωσία σε 1000 αντίτυπα τον πρώτο τόμο (ένα βιβλιάριο 84 τόσων σελίδων) τού βιβλίου του με τον τίτλο "Ο Αγών **μου**". Αυτό το βιβλίο το συνέχισε στα επόμενα χρόνια σε άλλους,εννέα τόμους αλλά η άσχημη, γενικά, οικονομική του κατάσταση και η πλήρης και παντελής αδιαφορία τών πάντων για εκείνο τον πρώτο τόμο τον υποχρέωσαν να περιοριστεί στην (πολυγραφική κυρίως) έκδοση ελάχιστων αντιτύπων τα οποία προόριζε, βασικά, για τον σκοπό να περιορίσει τον κίνδυνο να χαθούν οι σκέψεις και τα αισθήματα που του έφεραν οι άνθρωποι και η ζωή.*

Το 1983 παντρεύτηκε και "απέκτησε" από κείνη την παντρειά τρία παιδιά: τον Ορφέα, τον Έκτορα και την Ισμήνη. Από το 1990 ανήκει στην κατηγορία τών εν διαστάσει συζύγων ενώ απο φέτος πέρασε -πανηγυρικά- και στην κατηγορία τών ευνουχισμένων πατέρων.

Αυτή εδώ είναι η δεύτερη απόπειρα του για τυπογραφική έκδοση βιβλίου. Και δεν είναι ασφαλώς πως έχουν ανθίσει τα οικονομικά του και έχει λεφτά για...πέταμα (κάθε άλλο) αλλά ας πούμε πως είναι - και δεν είναι - σε θέση να προχωρήσει σε κάτι ελπίζοντας, όπως πάντα, για το καλύτερο αλλά αναμένοντας και το ...χειρότερο.